CLAVIS HOMERICA:

SIVE

LEXICON VOCABULORUM OMNIUM,

QUÆ IN

HOMERI ILIADE

ET POTISSIMA PARTE

ODYSSEÆ

CONTINENTUR;

CUM

INDICE LOCUPLETISSIMO

NECNON

DE DIALECTIS ET FIGURIS APPENDICE:

QUIBUS ACCESSERE

VARIA ELOGIA SEU TESTIMONIA

DE

HOMERO;

ETIAM

MICHAELIS APOSTOLII

PROVERBIA GRÆCO-LATINA.

EDITIO NOVA,

MAGNOPERE AUCTA, ET AD UNGUEM PRÆSECTUM CASTIGATA,

A GULIELMO DUNCAN, E. C. P.

CUI ADJICITUR BREVIS DE HOMERI VERSIFICATIONE TRACTATUS, AUCTORE

G. DUNBAR, LING. GÆC. PROF.

EDINBURGI:

VENEUNT APUD STIRLING & KENNEY, ET BELL & BRADFUTE.

LONDINI:

LONGMAM, REES, ORME, BROWN, & GREEN; F. C. & J. RIVINGTON; J. NUNN; R. SCHOLEY; BALDWIN & CRADOCK; WHITTAKER; TREACHER & ARNOT; JAMES DUNCAN; SIMPKIN & MARSHALL.

DUBLINI:

APUD J. PORTER.

MDCCCXXXI.

Excudebat DUNCANUS STEVENSON,
Academiæ Edinensis Typographus.

LECTORI BENEVOLO S.

Quæ te, Benevole Lector, de hac nova Clavis Homericæ editione scire velim, paucis expediam. De magna hujus libelli utilitate certè nihil opus est ut multa dicam. Editiones, quæ identidem non solùm domi sed etiam in exteris regionibus *prodiêre, luculentissimo* de eâ re sunt *testimonio*. Haud tamen *negandum est multos* errores in quasdam editionum priorum incuriâ irrepsisse, quorum et discentes et docentes nunc pertæsum est. In hac editione, multa vocabula, olim prætermissa, interseruntur; aliorum significationes ex Dammii aliisque Lexicis comprobatis desumi, omnesque numeros marginales ordinatè disponi, curavi; et per totum summâ diligentiâ operam dedi ut, quàm maximè potest, erroribus vacaret.

Proximè post Clavem sequitur Index, quæ prioribus multò emendatior, ut spero, comperta erit.

Appendix et de Dialectis et de Figuris explorata indicabit se plurimum promoveri. Uniuscujusque Dialectorum diversas rationes adjeci. Appendix de Figuris est tota de novo facta, atque ex Plutarcho apud Scapulæ Lexicon locupletata.

Præterea, huic editioni, ut sit ornatior et magis utilior, accessit brevis de Homeri Versificatione Tractatus, auctore Georgio Dunbar, Litt. Græc. in Acad. Edin. Professore; ad cujus Prosodiam Græcam, et Notas in Iliad. Α'. nuper in

Collect. Græc. Minor. editas, Homeri Studiosis operæ pretium erit adire.

Denique, Indicem generalem, seu Synopsin omnium eorum quæ in hoc volumine continentur, conscripsi.

GULIELMUS DUNCAN.

EDINBURGI,
Id. April. 1822.

*** *Of this other Edition nothing more needs be said, than that, by occasionally throwing out some superfluous matter, room has been obtained for inserting a considerable number of new words without increasing the [illegible] of the book; many of the significations have been written a-new, and, for the most part, restricted to the particular use of the word in the passage; [illegible] veral words were clustered together under some leading or cognate word, they have generally been separated, and removed each to its respective place; some mistakes in point of reference, particularly in the Index, have been discovered and rectified; and throughout, the greatest care has been taken to have it as free from errors as possible.*

How far we have succeeded in rendering this work worthy of its name, and the patronage it has already received, remains with the public to judge.

OCTOBER, 1830. W. D.

RULES, &c.

OF

HOMER'S VERSIFICATION.

To render the Clavis Homerica of more general utility to those engaged in the study of the Iliad and Odyssey, it has been thought adviseable to prefix a short account of the Rules of Hexameter Verse, as it appears to have been employed by Homer in these two poems. I consider it unnecessary to enter here upon any discussion respecting the Digamma, both because that has been already done in the second part of the "Prosodia Græca," * and because the doctrine concerning it, resting upon no other basis than the vague fancies of a few individuals, is not likely to obtain many supporters; but shall confine myself to a short statement of the laws on which the structure of Homer's verse appears to be founded, and to a few examples in support of them.

RULES.

I. A long vowel or diphthong, at the end of a word, before another vowel or diphthong, is always short, except in cæsural syllables, which must be long.

II. A long vowel or diphthong, at the beginning or in the middle of a word, before another vowel or diphthong, is always long.

III. A long vowel or diphthong, preceding a short vowel in the end of a word, elided in consequence of the next word beginning with a vowel, remains long before that vowel.

IV. A vowel, naturally short, frequently forms the first syllable of a foot, whether at the beginning of a verse, or in the middle of a word, in consequence of the *ictus metricus* upon that syllable.

V. A syllable, naturally short, when it happens to be the cæsura, is, for the same reason, made long.

VI. The conjunction καὶ ought never to be the first syllable of a foot, before a word beginning either with a vowel or a diphthong.

* See third edition, printed at Edinburgh, 1820.

The following examples will be sufficient to illustrate the *first* and *second rules.*

Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις. Il. ά. 132.
– ⏑ ⏑| – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ |

Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε. v. 321.
⏑ ⏑| – – | – ⏑ ⏑ |

Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης. v. 30.
– ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ |

There are only a few examples comprehended under the *third rule.* The following will shew its application.

Ἥρω' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο. Il. ν'. 428.
– – | – ⏑ ⏑ |

Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. β'. 345.
– – | – – |

The conjunction ἢ ought frequently to have the mark of an elision, thus, ἤ', as in the following line,

Ἢ Αἴας ἤ' Ἰδομενεύς.——α'. 145.
– – | – – |

The *fourth rule* is the most important of all, as on the principle upon which it rests, depends the lengthening of all *cæsural* syllables, and short vowels in the first syllable of a foot unsupported by consonants. Thus,

Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. Il. ά. 14.
| – – |

In the following, the α of the same word is short, as it is the third syllable of the foot.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. v. 43.
– ⏑ ⏑ |

The adjective φίλε, which has the ι commonly short, is by the same rule occasionally lengthened in the penult:

Φίλε κασίγνητε.——Il. δ'. 155.
– ⏑ ⏑ |

The short vowel of præpositions also is lengthened by the same rule; thus,

Ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα. Il. φ'. 283.
– ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – – |

Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων. Odyss. ξ'. 434.
– ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – – |

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε.——Il. γ'. 357.
– ⏑ ⏑ |

Ἵστη δὲ μέγα κῦμα.——Il. φ'. 313, and 328.
– – | – ⏑ ⏑ |

In addition to the examples quoted in the Prosodia Græca, the following may be given as a proof of the application of this rule:

Θυμῷ ἀνιαζων.——Il. φ΄. 270.

Τρώων δ' ὃς κτεάτεσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει. σ΄. 300.

In consequence of the principle of lengthening short syllables, when the *ictus* fell upon them, not being understood, the orthography of several words, particularly verbs, has been arbitrarily altered, by doubling consonants, and changing short vowels into their own diphthongs. The following will be sufficient as specimens. Thus,

Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσ(σ)ατο 'λαὸν 'Αχιλ(λ)εύς. Il. ά. 54.

"Ος ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσ(σ)όμενα.——v. 70.

Μηονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμ(μ)εναι ἵππων. δ΄. 142.

"Εμ(μ)εναι· οὐδέ ἑ φημὶ ποδεσ(σ)ί γε οἷσι κίοντα. ρ΄. 27.

This rule holds in the four following ways: 1*st*, In *cæsural syllables*, ending with a long vowel or a diphthong, before another vowel or diphthong, which in other cases is uniformly short: 2*d*, In *cæsural syllables*, naturally *short*, which are in consequence *made long*: 3*d*, In *a short syllable* at the *beginning* of a word, when it happens to be the first of a foot: And, 4*th*, In *a short syllable*, in the *middle* of a word, when it also is made the first of a foot.

It is unnecessary to produce any examples under the two last rules, as the fourth, in some measure, comprehends the fifth, and there are very few deviations from the sixth.

George Dunbar.

College, Edinburgh,
5*th April* 1822.

SYNOPSIS

EORUM QUÆ IN HOC VOLUMINE

CONTINENTUR.

CLAVIS HOMERICA.

INDEX VOCABULORUM.

APPENDIX I. DE DIALECTIS.

APPENDIX II. DE FIGURIS.

CLAVIS HOMERICA

IN A'. ILIADIS.

[ΙΛΙΑΣ, άδος, ή, Ilias. *Sic hoc opus appellatur, quia, propter raptum Helenæ, cont[inet] bellum apud Ilium inter Græcos et Trojanos.*

'Ραψῳδί[α] ... ς, ή, contextura carminum, *præsertim heroicorum ; à* ῥάπτω, *f.* ψ... , texo, *et* ῳδή, canticum, *quod ab* ἀείδω, cano. *Vocatur* ῥαψῳδί[α] ... *annotat* Couion *ex Eustathio*), *quòd sparsam et dissolutam priùs* ... *poësin nonnulli conjecerunt in corpus* (ῥαψῳδοὶ *ideò dicti*), *quam* ... *bant è theatro, Iliada quidem schemate rubro, ob cædes Trojanor[um]* ... *Odysseam verò cœruleo, propter errores Ulyssis in mari. Hìc* ... librum *significat.*

A ... primus ; *nam 24 libri Iliadis, ut et Odysseæ, inscriptionem* ... *à 24 literis Græcis.*]

ΜΗΝΙΣ, ιος, ή, *accus.* μῆνιν, ira permanens ; *Angl.* madness, rage, resentment : *à* μένω, maneo ; *alii à* μήνη, ης, ή, luna. 1

'Αείδω, *f.* σω, cano, *verbum poëticum ; hinc apud oratores* ᾄδω, *per contractionem, cujus imperfectum* ᾖδον, *Doricè* ᾆδον, *sic aoristus primus communiter* ᾖσα, *Dor.* ᾆσα· *fit ab* α *epitatico, et verbo* εἴδω, scio, *quia hæc vox pertinet maximè ad poëtas, quibus multarum rerum cognitio attribuitur.*

Θεά, ᾶς, ή, dea, *à* θεὸς, deus ; *quod à* θέω, curro, *quia planetæ, qui continuo cursu versantur, apud antiquos dicebantur* dii ; *vel à* θεάω, intueor, contemplor, *quia Deus omnia intuetur. Sæpe de fictis deabus, Junone, scilicet, Venere, atque Minerva, &c. usurpātur ; hìc est mythicè Musa.*

Πηλεὺς, έος, *Ionicè* ῆος, Peleus. *Hinc patronymicum* Πηλείδης, Πηλεΐδης, Πηληΐδης, *et* Πηληϊάδης, Pelides, *id est, Achilles, Pelei filius.* Genitivus est Πηλείδαο, Πηληϊάδαο (ο. 74, *&c.* π. 686, *&c.*), α *penultimo producto ;* Πηλείδεω (ο. 64, *&c.*), *et, ut hìc,* Πηληϊάδεω, *ubi* ε *in scansione semper cum* ω *coalescit.*

'Αχιλεὺς, *seu* 'Αχιλλεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, Achilles, *Pelei filius, nepos* ...i ; *mater ejus Thetis, dea maris. Fuit omnium Græcorum max-* ...ortissimus ; *sed idem pertinax, vitiosè animosus, et pronus ad cru-* ...m. *Occisus est à Paride, sagittâ in ventrem imum adacta.*

2 Οὐλόμενος, η, ον, perniciosam vim habens, *aoristus secundus Ionicè per prothesin τοῦ υ, ab ὄλλυμι, aor. 2.* ὠλόμην, perniciem infero.

Μυρί', *pro* μυρία, *per apostrophum, à* μυρίος, *quod* numerum infinitum *significat; at* μύριοι *proparox. in plurali,* decem millia.

Ἀχαιοὶ, ῶν, οἱ, Achivi: *est quidem generale nomen omnium Græcorum; sæpius tamen in specie nobiles et principes Græcorum sic vocantur, quod ex contextu facilè patet.*

Ἄλγος, εος, τὸ, cura ærumnosa, dolor; ἄλγε' pro ἄλγεα· *ab* ἀλέγω, curo, solicitus sum.

Ἔθηκε, fecit, *aor.* 1. *à* τίθημι, pono, *f.* θήσω, *p.* ἔθηκα.

3 Πολὺς, λλὴ, λὺ, multus; *suos casus ab antiquo* πολλὸς *capit, præter nominativum et accusativum singularem, masculinum et neutrum: sed* πολλὸς *aliquando utuntur poëtæ, qui etiam regulariter formant* πολὺς, *ut* πολέος, πολέες, *&c. Vide* β. 4.

Ἴφθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ιμος, ίμη, ιμον, fortis; *ab* ἶφι, fortiter, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, *quasi* ἰφίθυμος, *per syncopen, et mutato* υ *in* ι, *fit* ἴφθιμος.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *propriè* spiritus, anima, vita corporis, an[illegible]a *seu* umbra *post mortem corporis: à* ψύχω, *f.* ξω, spiro, refrigero fl[illegible]

Ἄϊς, ιδος, ἡ, *pro* ἀΐδης, ου, ὁ, orcus, tartarus, tenebræ; [illegible] *privativo, et aor.* 2. ἴδον, *poët. verbi* εἴδω, video.

Προϊάπτω, *f.* ψω, præmitto, procul mitto, *Angl.* to sen[illegible] naturely, *or* before the time; προΐαψεν, *3. sing. aor. 1. ind.* ν *ad*[illegible] *Ex* πρὸ *et* ἰάπτω, mitto cum detrimento.

4 Ἥρως, ωος, ὁ, *accus.* ἥρωα, *et per apocopen* ἥρω, heros, s[illegible] *qui reliquos virtute ita superabat, ut deus haberetur. Apud* [illegible] *tribuitur etiam ignobilioribus, Odyss.* σ. 422. *Venit* ἀπὸ τῆς [illegible] virtute, *quâ cæteris hominibus antecellit; vel* ἀπὸ τῆς ἔρας, à [illegible] *q*[illegible] *tales fuerunt terrestres dii.*

Ἑλώριον, ου, τὸ, præda, captura, laceratio; *ab* ἕλωρ, ωρος, τὸ, [illegible]*dem, q*[illegible] *ab* αἱρέομαι, *aor.* 2. ἑλόμην.

Τεύχω, *f.* ξω, facio, struo, fabricor: *hinc 3. sing. imperfectum* τ[illegible] *Ionic. pro* ἔτευχε.

Κύων, ὁ, *vel* ἡ, canis, *genit.* κύονος, *per syncopen* κυνὸς, *quod fit in cæteris casibus, et dativo poëtico* κύνεσσιν, *à* κύω, diligo, *quia canis est blandiens, et* φιλοδέσποτος, *inquit Eustath. Dicitur etiam apud Homerum de* impudente.

5 Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis devorans; *aliquando apud Homerum,* omen, augurium; οἰωνοῖσι, *Ion. pro* οἰωνοῖς.

Τε, que, *particula enclitica, sæpè est expletiva.*

Ζεὺς, Jupiter, *genit.* Διὸς, *pro quo* Ζὴν, Ζηνὸς, *et Doricè* Ζὰν, Ζανὸς, *à* ζάω, vivo, *quia dat omnibus vitam.*

Τελείω, *poëtic. pro* τελέω, *f.* έσω, perficio; τελείομαι, exitum habeo; *à* τέλεος, *vel* τέλειος, perfectus, *quod à* τέλος, finis, exitus: ἐτελείετο, *3. sing. imperf. pass.*

Βουλὴ, ῆς, ἡ, voluntas, decretum, consilium, *aliquando* conciliu[illegible] locus *in quem conveniunt; à* βέβολα, *præt. med. verbi* βάλλω, *metaphora ducta à sagittariis: hinc* βούλομαι, volo.

6 Ἐξ οὗ, à quo tempore, *scil.* χρόνου, *quod sæpiùs omittitur,* cu[illegible]

temporis significationem refertur: ἐξ *ante vocalem,* ἐκ *ante consonantem.*

Δὴ, sanè, *aliquando expletivè apud poëtas: modò postponitur, modò præponitur; postponitur tantùm apud oratores.*

Τὰ πρῶτα, primùm, *adverbialiter; vel referatur ad Agamem. et Achillem, ut significet principes, in maximo honore habitos, ut est apud Luc. à* πρῶτος, η, ον, primus, *contract. ex* πρόατος, *pro* πρότατος, *superl. præpositionis* πρὸ, ante.

Διΐστημι, *f.* αστήσω, distinguo, separò, dissideo: *à* διὰ *et* ἵστημι, *quasi* deorsum statuo; διαστήτην, *pro* διεστήτην, 3. *dual. aor.* 2. *ind. act.*

Ἐρίζω, *f.* σω, contendo, *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio: *hinc* ἐρίσας, *aor.* 1. *part. act. in dual.* ἐρίσαντε.

Ἀτρεὺς, έως, ὁ, Atreus. *Hinc patronymicum* Ἀτρείδης, ου, ὁ, Atrides, 7
id est, vel Agamemnon, *ut hìc et v.* 12. *et sæpe alibi; vel* Menelaüs, *ut γ.* 350, 449. *In plur.* Ἀτρεῖδαι, ων, οἱ, *duo filii Atrei,* Agamemnon *et* Menelaüs, *v.* 16 *et* 17.

Ἄναξ, κτος, ὁ, rex: *tribuitur diis quoque; aliquando* herus, dominus.

Ἀνὴρ, ὁ, vir, *genit.* ἀνέρος, *per syncopen* ἄνδρος.

Δῖος, δῖα, δῖον, divinus, *contract. ex* δίïος, *idem, quasi* Jovialis, à Jove genitus: *fit à genit.* Διὸς, Jovis.

Τὶς, τὶ, *genit.* τίνος, quisnam. 8

Τε *et* ἄρα *aliquando apostrophantur; ut* τ᾽ ἄρ᾽, *et expletivæ particulæ sunt: sed* τε *sæpe significat* et, ἄρα, ergo, igitur. *Vide v.* 11. *et* 23.

Σφωὲ, σφὲ, *pro quo aliquando poëtæ* σφὼ, *ab* οὗ, sui.

Ἔριδι, *dat. sing. ab* ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ξυνέηκα, *Atticè, pro* συνέηκα, *quod factum est ex* συνῆκα, *Ionicè; nam Iones syllabas circumflexas dissolvunt: hoc irregulariter pro* συνῆσα, *aor.* 1. *verbi* συνίημι, *fut.* 1. συνήσω, committo; *item* intelligo, β. 182. *à* σὺν *et* ἵημι, *quod ab* ἵεω, mitto.

Μάχομαι, *f.* ήσομαι, pugno: *tempora sumit à* μαχέομαι· *hinc* μάχη, ης, ἡ, pugna.

Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona, *Apollinis et Dianæ mater; à* λήθω, lateo. 9

Υἱὸς, ου, ὁ, filius, *ab* ὕω, pluo, *quòd sit parentum lætitia, ut terræ pluvia. Est etiam* υἱεὺς, υἱέως, *et* υἷις, ὁ, *genit.* υἷïος, *et per syncopen* υἷος, filius; *sic in cæteris. In dativo plur.* υἱάσι, *pro* υἷσι, *quia* υἱ *non scribitur ante consonantem.*

Γὰρ, nam, enim, *conjunctio.*

Βασιλῆϊ, *Ionic. pro* βασιλεῖ· *à* βασιλεὺς, έος, ὁ, rex, *quod à* βάσις, fulcimentum, *et* λέως, populus; *quòd in eo populi salus sit fundata.*

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis: *hinc* χολόω, ad iram concito; χολόομαι, irascor, *contract.* χολοῦμαι· χολωθεὶς, *non* χολοθεὶς, *quia verbum* χολόω *derivatur à nomine.*

Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, *aliquando* pestis, *Ionic. pro* νόσος. 10

Ἀνὰ, per, in, adversus, *præpositio.*

Στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus terrestris *vel* navalis; *hinc* στρατεύω, exercitum duco.

Ὄρω, excito, suscito; *futur.* ὀρῶ, *sed Æolic.* ὄρσω, *quod et fit in* ἄρω, aptò; ὦρσε, *hìc est aor.* 1. *act.*

Κακὸς, ἡ, ὀν, malus, perniciosus, ignavus, *et* timidus: *dictum quasi* χακὸς, *à* χάζω, recedo, *quòd omnes malum fugiant: hinc* κακόω, *nam ab adjectivis in* ος *formantur verba in* όω.

Ὀλέκομαι, perdo, *vox poëtica; ab* ὀλέκω, perdo, *quod ab* ὄλλυμι· ὀλέκοντο, *3. plur. imperf. pass.*

Λᾶας, ὁ, lapis, *genit.* λάαος, *crasi,* λᾶς, λᾶος· *hinc* ὁ λαὸς, οῦ, populus, *ut à genit.* μάρτυρος *fit* ὁ μάρτυρος, testis: λαὸς, populus, *fit à* λᾶας, lapis: *eo quod poëtæ fingunt post inundationem mundi populum iterum exortum ex projectione lapidum.*

11 Οὕνεκά, *pro* οὗ ἕνεκα, quoniam.

Χρύσης, ου, ὁ, Chryses, *princeps urbis Chrysæ, simulque sacerdos Apollinis: à* χρυσὸς, aurum.

Ἀτιμάω, *fut.* ήσω, *aor.* 1. ἠτίμησα, dedecoro, nullo honore *vel* contumeliâ afficio: *ex* α *priv. et* τιμάω, honoro, *quod à* τίω, *idem.*

Ἄρα, ας, ἡ, nocumentum, imprecatio, preces, *in bonam partem; hinc* ἀρητὴρ, ὁ, sacerdos, *quasi diceret,* precator: *fit ab* αἴρω, tollo; *tollunt enim manus in altum, dum precantur: vel ab* ἀρέσκω, placeo; *quia dicimur precibus Deo placere. Est etiam* ἄρα *adverbium expletivum, et sæpissime vacat; interdum,* fortè, nisi; ἆρα *interrogativum,* utrum? an? *pro* ἄρα *adverbio dicitur apud poëtas* ἄρ' *et* ῥα, *ablato* α *in fine, vel in principio.*

12 Ἔρχομαι, venio, eo, *fut.* ἐλεύσομαι, *aorist. 2.* ἤλυθον, *per syncopen* ἦλθον, *præt. med.* ἤλυθα, *Attic.* ἐλήλυθα, *pro quo apud poëtas sæpè* εἰλήλουθα, *quasi ab* ἐλεύθω.

Θοὸς, ὰ, ὸν, velox, *à* θέω, curro.

Ἐπὶ, ad, *præpositio.*

Ναῦς, ναὸς, ἡ, navis, *Ionicè* νηὸς, *accusat.* ναῦν, *poëticè* νηῦν, νῆα, νάα, *vel* νέα, *à* νέω, nato.

13 Λύω, *f.* λύσω, solvo, libero; λυσόμενος, *f.* 1. *part. med.*

Θυγατὴρ, έρος, *et per syncopen* τρὸς, ἡ, filia. *Oratores syncopatis utuntur casibus; poëtæ indifferenter vel syncopatis, vel integris: præterquam in accusat.* θύγατρα, *tantùm poëtic. Dictum quasi* θυγάστηρ, *à* θύω, cum impetu feror, *et* γάστηρ, venter. *Dicuntur enim fœminæ celeriùs et concitatiùs in vulvâ moveri quàm mares.*

Φέρω, fero, *futur.* οἴσω, *tanquam ab* οἴω, *præt. activo caret; aor.* 1. ἤνεγκα, *aor.* 2. ἤνεγκον, *tanquam ab* ἐνέγκω, *præt. med. Attic.* ἐνήνοχα, *tanquam ab* ἐνέχω, *præt. pass.* ἤνεγμαι. *aor.* 1. ἠνέχθην.

Πέρας, τος, τὸ, terminus, limes; πεῖρας, *idem: hinc cum* α *privativo fit* ἄπειρος, indeterminatus, indefinitus, finem non habens; *à quo fit* ἀπειρέσιος, *et per metath.* ἀπερείσιος, infinitus.

Ἄποινον, ου, τὸ, pretium redemptionis, *vel* pretium quod loco pœna debitæ offertur; *à* ποινὴ, pœna, *et* α *priv. vel secundum Eustathium,* ἄποινα, *quasi* ἄφοινα, munera *quæ dantur* ἕνεκα φόνου.

14 Στέμμα, ατος, τὸ, corona, vitta lanea, *quæ obvolvitur ramo olivæ, quem supplices præferre solebant; à perf. pass. verbi* στέφω, *f.* ψω, corono, cingo.

Ἔχω, habeo, *fut.* ἕξω, *item* σχήσω, *præt.* ἔσχηκα, *aor.* 2. ἔσχον, &c. *quasi à* σχέω.

Χεὶρ, ειρὸς, ἡ, manus, *poëtic.* χερός. *Sic in cæteris casibus. Dat. plur.* χερσὶ, *poët.* χείρεσι *et* χείρεσσι. *Aliquando significat* brachium ab humero usque ad extremos digitos.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longè jaculans, *epith. Apoll. ab* ἑκὰς, longè, *mutato* α *in* η, *metri causâ, et* βολὴ, ῆς, ἡ, jactus, *quod à* βάλλω, jacio, *præt. med.* βέβολα *inusitat. nisi in derivatis.*

Ἀπόλλυμι, *f.* λέσω, pereo; *hinc* Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Apollo, *qui Pythonem interfecit, hoc est, quia Sol dissolvit vapores; vel* ἀπὸ τοῦ προλύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν, *quòd homines servet à malis, morbos ab illis expellendo.*

Ἀνὰ, *præpositio significans* cum, in; *regit dativum casum.*

Χρύσεος, έα, εον, *et contr.* οῦς, ῆ, οῦν· *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, *vel* χρυσίον, 15
ου, τὸ, *idem. Omnia quæ in pretio habebantur, et honore deorum, dicuntur aurea apud Homerum. Sacerdos autem Apollinis* χρυσέον σκῆπτρον *gestat, quia Soli aurum consecratur, ut argentum Lunæ, ferrum Marti, &c. inquit Eustath.*

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, sceptrum; *à* σκήπτω, *f.* ψω, innitor.

Λίσσομαι, supplex oro; *idem* λίττομαι, π. 47. ἐλίσσετο, 3. *sing. imperf. ind. med.*

Μάλιστα, maximè, *adverb. superl. grad. à* μάλα, multùm; *cujus com-* 16
parat. μᾶλλον, majus.

Δύω, *poët. pro* δύο, duo, æ, o; *apud Hom. semper invariab. Attici autem habent genit. et dat.* δυοῖν, nonnunquam δυεῖν, *et Iones gen. plur.* δυῶν, *dat.* δυσί. *Est et* δοιὼ, *indecl.* γ. 236. δοιοὶ, ε. 206. δοιαὶ, δ. 7. *et* δοιὰ, μ. 464. *idem.*

Κόσμος, ου, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus, *et* mundus, *propter ornatum: hinc* κοσμέω, *fut.* ήσω, orno, ordine dispono; *et* κοσμήτωρ, ορος, ὁ, honoratus princeps, moderator, dux.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, alia, aliud. 17

Κνήμη, ης, ἡ, tibia: *hinc* κνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea; *et cum* εὖ, *vel, diæresi poëticâ,* ἐΰ, ἐϋκνήμις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, bene ocreatus: *hìc usurpatur ab Homero per synecdochen, pro* bene armatus.

Μὲν, quidem, *conjunct.* 18

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus: *vide* α. 1. *Aliquando est* θεὸς, οῦ, ἡ, dea, *ut in* α. 516, *&c.* Θεοὶ, *hìc, ut una syllaba pronuntiandum, quasi* θοῖ.

Pro δοιῆσαν, *fit* δοῖεν *Bœoticè et Æolicè; est* 3. *plur. aor.* 2. *act. optativi* δοίην, *ab* ἔδων, *aor.* 2. *indic. verbi* δίδωμι, δώσω, ἔδων, do.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, *mons altissimus Thessaliæ et Macedoniæ; et propter altitudinem,* cœlum, *quasi* ὁλόλαμπος, *quòd aër semper ibi est lucidus: ab* ὅλος, *et* λάμπω, luceo; *vel, ut alii volunt, quando pro cœlo accipitur, ab* ὅλος, *et* λαμπρὸς, *quòd totum cœlum stellis splendeat. Dicitur Ion.* Οὔλυμπος· *hinc possess.* ὀλύμπιος, cœlestis.

Δῶμα, *per crasin pro* δόμημα, τος, τὸ, domus, *pro quo aliquando* δῶ, *per apoc. indeclinabile; à* δομέω, struo, ædifico, *quod à* δέμω, *idem.*

Ἐκπέρθω, devasto, *fut.* ἐκπέρσω, *aor.* 2. ἐξέπραθον, *per metathesin, pro* 19
ἐξέπαρθον, *à* πέρθω, *idem;* ἐκπέρσαι, *aor.* 1. *inf. act. à* πρήθω, incendo, *quòd incendi solent urbes quæ vastantur.*

Πρίαμος, ου, ὁ, Priamus, *rex Trojanus, pater Hectoris, Paridis, &c. à* πρίαμαι, redimo.

Πόλις, πόλεως, ἡ, urbs: *interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, interdum pro civibus: à* πολέω, versor, *quòd in eâ versentur homines; vel à* πολὺς, *quòd ex multis constet.*

Εὖ, *adverb.* bene, feliciter.

Οἶκος, ου, ὁ, domus; *hinc adverbium* οἴκαδε, *et* οἰκόνδε, domum.

Ἱκνέομαι, venio, pervenio: *tempora sumit ab inus.* ἵκομαι, *hinc aor.* 2. *med.* ἱκόμην, *et inf.* ἱκέσθαι.

Παῖς, παιδὸς, ὁ *vel* ἡ, puer, *vel* puella, filius, *et* filia, servus, minister.

Φίλος, η, ον, charus; *compar.* φίλτερος, *superl.* φίλτατος· *pro* φιλώτερος, φιλώτατος· *à* φιλέω, diligo, osculor, *quod à* πίνω, bibo, *quia convivia conciliant amorem, ut sit quasi* πίλος.

Δέχομαι, accipio, *fut.* δέξομαι, *perf.* δέδοχα, *perf. pass.* δέδεγμαι· δέχεσθε, 2. *plur. imperat. præs. med.*

21 Ἅζω, *et* ἅζομαι, cum reverentiâ timeo, veneror, colo. *Eustath. derivat à* χάζω, recedo, *quoniam quem veneramur, ei viâ cedimus; ἁζόμενοι, part. præs. med.* ἄζω, *cum leni spiritu,* sicco, arefacio.

22 Ἔνθ' *pro* ἔνθα, hìc, illic; tunc, *ut hìc.*

Ἐπευφήμησαν, 3. *plur. aor.* 1. *verbi* ἐπευφημέω, *à* φήμη, ης, ἡ, fama, *vel* rumor; *à* φημὶ, dico: *hinc* εὔφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudatus; *et* εὐφημέω, laudo, approbo.

23 Αἰδέομαι, *f.* έσομαι, *et* ήσομαι, revereor, veneror, erubesco, admiror; *ab* αἰδῶς, pudor, verecundia, reverentia, *quod ex* α *privativo, et* ἰδεῖν, *quòd pudor cogat oculos avertere: unde proverb.* αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς· αἰδεῖσθαι, *præs. inf. pass.*

Θ' *pro* τε, et: τε *autem apostrophatur, et mutatur in* θ', *sequente vocali aspirata.*

Ἱερεὺς, έος, ὁ, sacerdos; *in accus.* ἱερῆα, *Ion. pro* ἱερέα· *hinc* ἱερεία, ας, ἡ, sacerdos, *fœmina; et* ἱερεύω, sacrifico: *ab* ἱερὸς, sacer, sanctus, *quod ab* ἵεμαι, cupio; *quia sacra sunt appetenda, inquit Martinius.*

Ἀγλαὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, splendidus, præclarus; *ab* ἀγάλλω, orno, *per metath. hinc* ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum; *item* statua, δ. 144.

Δέχθαι, suscepisse, *pro* δέδεχθαι, *præt. Ion. et poët. inf. pass. vel per syncop. pro* δέχεσθαι, *verbi* δέχομαι, *suprà* 20.

24 Ἁνδάνω, *poët.* placeo: *ab* ἄδω, expleo, placeo, *cujus imperf. et aor.* 2. ἕαδον *pro* ἧδον, *Æolic.* εὔαδον· *aor.* 1. ἕασα *pro* ἧσα· *præt. med.* ἧδα, *pro quo poët.* ἕαδα· *vel ab* ἥδω, suavitate afficio, *ut* λανθάνω, *à* λήθω· ἥνδανε, 3. *sing. imperf. ind.*

Θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, *propriè* animus iratus; *vel secundum Stoicos,* ὀργὴ ἀρχομένη, ira nascens: *à* θύω, *idem quod* θύνω, propero, curro, cum impetu eo, *quasi furibundo; sed* θύω, *aliquando est* sacrifico, macto.

25 Κακῶς, inciviliter, *à* κακὸς, malus.

Ἀφίει, 3. *sing. imperf. ex* ἵεε, *contract.* ἵει, *pro* ἀφίη, *ab* ἀφίημι, dimitto, *quod est ab* ἀφιέω.

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, fortis, durus, vehemens, minax: *à* κράτος, εος, τὸ, vis, victoria; *à quo fit* κρατέω, imperium teneo, vinco, sum superior.

Τέλλω, *f.* ελῶ, *p.* τέταλκα, *aor.* 1. ἔτειλα, *p. pass.* τέταλμαι, *p. med.* τέτολα, facio, fio, orior, mando : *simplex verbum inusit. hìc sejungitur à præpositione* ἐπὶ, *metri gratiâ, per tmesin, quæ apud Homerum est maximè frequens ;* ἐπέτελλε, injunxit, 3. *sing, imperf. ind.*

Μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo, jussum ; *propriè* cogitatum, consilium, 26
ut α. 552. β. 156. sententia, narratio, mandatum *seu* imperium, *ut* α. 33. *et* 221. ι. 309. κ. 338.

Μὴ, nè, non, *adverb. scil.* φυλάσσου *vel* βλέπε μή σε, κ. τ. λ.

Γέρων, οντος, ὁ, senex ; *vocat.* ὦ γέρον· *quasi* γέαν ὁρῶν, *quòd senes terram præ curvitate inspiciunt : vel ut alii,* τῆς γῆς ἐρῶν, *quòd de sepulturâ soliciti sunt, vel quòd mortem appetunt.*

Κοίλῃσιν, *dat. pl. f. Ionicè pro* κοίλαις, *à* κοῖλος, η, ον, concavus, *unde dicitur* cœlum, *ob concavitatem : hinc* κοιλία, ας, ἡ, venter, *ob eandem causam.*

Παρὰ, apud, *præpos. cum dat.*

Νηυσὶ, *dat. pl. Ion. à* ναῦς, ναὸς, *Ion.* νηὸς, ἡ, navis. *Vide* 12. νηυσὶ *ut duæ syllabæ semper pronuntiandum.*

Κιχέω, *f.* ήσω, invenio, comprehendo, *poët.* κιχείω· *est et* κιχάνω, *et* κί- 27
χημι· *à* κίω, vado, *et* χέω, χῶ, capio.

Ἢ, vel, *conjunctio. Vide* 63.

Νῦν, nunc, *adv.*

Δηθύνω, moror ; δηθύνοντ' *pro* δηθύνοντα, *acc. sing. part. præs. à* δηθὰ, diu, perpetuò, *quod à* δὴν, diu.

Ὕστερον, post, posthac : *ab* ὕστερος, posterior, *quasi* ὑπότερος, *ab* ὑπό.

Αὖθις, *et* αὖτις, *adv.* rursus, postea, retro ; *ab* αὖ, rursus, etiam. *Est et* αὖτε, *idem quod* αὖ, et αὖθι, *idem per syncop. quod* αὐτόθι, hìc, ibi, illic, *ab* αὐτός.

Ἰὼν, *particip. ab* εἶμι, eo, vado ; *acc. sing.* ἰόντα. 28

Νὺ, *dictio enclitica et expletiva, quæ otiosa est.*

Τοὶ, *Dor. pro* σοί.

Μή *et* οὐ, *duæ negationes apud Græcos vehementer negant.*

Χραίσμῃ, auxilietur, 3. *sing. subj. præs. à* χραισμέω, *f.* ήσω, adjuvo ;
dictum quasi χρησιμέω, *à* χρήσιμος, utilis, *quod à* χράομαι, utor. 29

Πρὶν, *adv.* priùs, priusquam, *hoc loco* quin potius *interpretandum.*

Μὶν, *Doricè pro* ἑ· *est omnis numeri et generis, significans* ipsum, ipsam, ipsos, ipsas, ipsa ; *aliquando* ejus.

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus ; *sed* γέρας, ατος, τὸ, præmium honorarium.

Ἔπειμι, invado, *ab* ἐπὶ, *et* εἶμι, vado, *tertiâ personâ singul.* εἶσι. ἔπεισι, invadet : *nam* εἶμι *et composita ejus futurum sæpè exprimunt.*

Ἡμέτερος, α, ον, noster, *ab* ἡμεῖς. 30

Ἐνὶ, *poët. pro* ἐν, in : *sic* νυνὶ *pro* νῦν.

Τηλόθι, procul : *regit. genit. à* τῆλε, procul.

Πάτρα, ας, *Ion.* πάτρη, ἡ, patria : *à* πατὴρ, έρος, *per sync.* πάτρος, *quod secundum grammaticos dictum est, quasi* σπατὴρ, *à* σπείρω, semino ; *secundum autem Eustath. quando refertur ad Deum, dicitur quasi* πάντα τηρῶν, omnia servans, *et quando ad homines, quasi* παῖδας τηρῶν.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis ; *item* instrumentum textorium ; *item* tela, 31
ut hìc ; ab ἵστημι, statuo, appendo.

'Ἐποίχομαι, irruo, percurro, versor in aliquâ re: *ab* οἴχομαι, eo, proficiscor; *tempora sumit ab* οἰχέομαι, *præt.* ᾤχηκα, *sed Atticè,* ᾤχωκα, *verso* η *in* ω· ἐποιχομένην, *acc. sing. f. part. præs.*

'Εμὸς, ἡ, ὸν, meus; *ab* ἐμοῦ.

Λέχος, εος, τὸ, lectus: *à* λέγω, cubare facio; λέγομαι, cubo, jaceo, dormio; *hinc* ἄλοχος, ου, ἡ, conjux, *ubi* α *idem quod* σὺν, *vel* ὁμοῦ.

'Αντιάω, *f.* άσω, obviam eo, repugno, instruo; *particip.* ἀντιῶσα, *sed poët.* ἀντιόωσα, *vel ab* ἀντιόω, *ab* ἀντὶ.

32 Ἴθι, *præs. imper. ab* εἶμι, vado.

'Ερεθίζω, *f.* ίσω, irrito, exsuscito, *ab* ἐρέθω, *idem; quod ab* ἔρις, ἔριδος, ἡ, lis, contentio.

Σάος, ου, salvus: *comparat.* σαώτερος, *pro positivo, Atticè. Alii per dialysin factum dicunt, ex* σῶς, *idem. Alii* σῶς, *ex* σάος *contractum affirmant, à* σόος, salvus.

Ὥσκε, ut; *ab* ὡς, ut, *et* κε, *expletivum.*

Νέομαι, vado, redeo, *ut hìc;* exeo, abeo, β. 84. *fut.* ἥσομαι· *sed* νεύω, nuo, *fut.* νεύσω· νέηαι, *Ionica paragoge pro* νέῃ, 2. *sing. præs. sub.*

33 Φημὶ, dico, *aliquando* censeo, puto, β. 37. φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν, putavit se capturum; *med.* φάμαι *est inusitatum, sed format ex se imperf. et aorist.* 2. ἐφάμην· *à* φάω, *idem.*

Δείδω, timeo, *fut.* δείσω, *perf.* δέδεικα, *med.* δέδοικα, *pro* δέδοιδα, *euphoniæ gratiâ, poët.* δείδοικα· *etiam* δέδια, *poët.* δείδια· ἔδδεισε, *poët. pro* ἔδεισε.

Πείθω, *f.* σω, persuadeo; *præs. pass.* πείθομαι, persuadeor; *in med. signif.* persuadeo meipsum, *i. e.* obtempero: ἐπείθετο, 3. *sing. imperf. ind. med. Est etiam* credo *in præterito medio; hinc* πειθὼ, ἡ, (*ut* Λητὼ,) suada, suadela, persuasio, obedientia.

34 Βῆ, *pro* ἔβη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* βαίνω, *quod cætera tempora mutuatur à* βάω· *hoc autem à* βῆμι, gradior, abeo, *ut hìc.*

'Ακέων, tacitè, nè hiscendo quidem. *Frequenter participialiter, fœmin.* ἀκέουσα· *ab* ἀκὴν, *quod ab* α *privativo, et* χαίνω, dehisco, *mutata aspera in tenuem,* tacitè et sine ostentatione. *Vide* ἀκὴν, γ. 95.

Παρὰ, juxta, *præp.*

Θὶν, *aut* θὶς, θινὸς, ὁ *vel* ἡ, *propriè* cumulus frumenti; *item* cumulus arenæ in littore: *hìc autem* ipsum littus. *Venit à* θείνω, ferio, *quia littus fluctibus feritur.*

Πολύφλοισβος, ου, *Ion.* οιο, ὁ καὶ ἡ, magnum strepitum faciens. *Angl.* loudly roaring, far-resounding; *à* πολὺς, *et* φλοῖσβος, ου, ὁ, strepor maris, *ob onomatopœiam, quod à* φλέω, ferveo.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare; *ab* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *idem, per pleonasmum* τοῦ θ, *sed* ἅλς, ἅλος, ὁ, sal. *Alii autem deducunt à* σάλος, salum; *quasi* σάλασσα.

35 Ἔπειτ' *pro* ἔπειτα, postquam; *ab* ἐπεὶ, *idem.*

Ἄνευ, sine; *hinc* ἀπάνευθε, seorsum, procul, *ab* ἄνευθε, *idem quod* ἄνευ

Κίω, *idem quod* εἶμι, eo, vado, venio; *cujus aor.* 2. ἔκιον *in usu est hinc particip.* κιὼν, iens, *quasi præs.*

'Αράομαι, deprecor, imprecor, *aliquando in bonam partem,* precor *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, imprecatio: *hìc* ἠρᾶθ' *pro* ἠρᾶτο, *est* 3. *sing. imperf* ἠράετο, ἠρᾶτο.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, senilis, à γέρων, οντος, ὁ, senex; *compar.* γεραίτερος, *superl.* γεραίτατος.

Τὸν, *pro* ὃν, quem, *quod solitum est apud Homerum.* 36

Εὔκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene comatus, *vel* pulchrè, *per poëticam diæresin* ἠύκομος, *ab* εὖ, benè, *et* κομὴ, ῆς, ἡ, cæsaries: *quod quidam à* κομέω, curo, alo; *alii à* κοσμέω, orno, *deducunt.*

Τέκε, *pro* ἔτεκε, *aor.* 2. *à* τίκτω, pario: *ab inusit.* τέκω.

Κλύω, audio; *hinc* κλῦμι, *inde* κλῦθι *in imperat. præs.* 37

Μεῦ, *Doricè pro* μοῦ.

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcum argenteum habens; *ab* ἀργυρὸς, οῦ, ὁ, (*ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus; *hinc* ἀργυρέος, *crasi* ἀργυροῦς) *et* τόξον, ου, τὸ, arcus; *à* τάζω, extendo.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, lustro, protego: *ab* ἀμφὶ, circum, *et* βαίνω, βήσομαι, βέβηκα, gradior; ἀμφιβέβηκας, *hìc indicat tempus præsens perfectum.*

Κίλλα, ης, ἡ, Cilla, *urbecula, in qua fuit templum Apollinis.* 38

Ζάθεος, έη, εον, valde divinus, inclytus; *à* ζὰ, *particula augmentativa, et* Θεὸς, deus.

Τένεδος, ου, *Ion.* οιο, ἡ, Tenedos, *insula Apollini sacra; media sita est inter Ægæum et Hellespontum.*

Ἶφι, fortiter, *ab* ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, *in qua maximè vis corporum inest, et per consequens,* robur.

Σμινθεὺς, έως, ὁ, Apollo, *ita dictus à Cretensibus, qui oraculi monitu* 39 *sedes fixerunt in Troade, ubi* γηγενεῖς, terrâ geniti, *non gigantes, sed mures reperti, qui linguâ Cretensium* σμίνθοι *dicuntur. Vel quia Smintham urbem cum mures infestebant, audiit supplicantium civium preces Apollo, et animalia infesta confecit, cujus memores beneficii templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam,* Coul.

Εἴ ποτε, siquando.

Χαρίεις, εσσα, εν, gratiosus, venustus; χαρίεντ' *pro* χαρίεντα, *accus. sing. m. à* χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia; *hinc* χαρίζομαι, *f.* σομαι, gratificor, obsequor, beneficium confero.

Ναὸς, οῦ, ὁ, templum; *sed Atticè* νεὼς, *Ion.* νηὸς, παρὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν, *quòd dicitur domus dei.*

Ἐρέφω, *f.* ψω, tectum impono, tego; ἔρεψα, *aor.* 1. ἐπὶ νηὸν ἔρεψα *per tmesin pro* ἐπέρεψα.

Πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis; *dicitur etiam de rebus inanimatis, ut* β. 40 549. ἐνὶ πίονι νηῷ, opimo, opulento templo. *Compar.* πιότερος, *superl.* πιότατος.

Μηρίον, ου, τὸ, femur; *à* μηρὸς, οῦ, ὁ, *idem: quod à* μέρος, εος, τὸ, pars; *vel* μείρω, divido, *quòd corpus in femore dividi incipit.*

Κατακαίω, *f.* αύσω, deuro, urendo absumo; *à* καίω, accendo, inflammo; *aor.* 1. κατέκηα. *per tmesin* κατὰ—ἔκηα.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus; ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν οὐρὰν, ab extendendo caudam, 41 *ut aliqui volunt.*

Αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra; *interdum* αἴξ, γὸς, ὁ, caper, *quod Attico more*

usurpari vult Eustathius; ab ἀΐσσω, prosilio, ruo, *ut sit primum* ἄϊξ, *deinde per synæresin* αἶξ.

Κραίνω, perficio, effectum reddo, efficio, *item* impero; *fut.* κρανῶ, *aorist.* 1. ἔκρανα, *Attic.* ἔκρηνα· *à quo imperat. med. pleonasmo poëtico* κρήηνον, *itidemque infin.* κρηῆναι, ι. 101. κραίνω *autem quasi* καραίνω, *à* κάρα, caput, *quòd cùm alicui effectum aliquid reddituri sumus capite inuendo pollicemur;* ἐπικρᾶναι, *inquit Hesychius, est* τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι.

Ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, votum, res cupita; *ab* ἔλδομαι, desidero, *et pleonasmo* τοῦ ε, ἐέλδομαι· *hoc autem ab* ἕλω, capio.

42 Τίω, *f.* σω, pendo, luo, ulciscor, honoro; τίσεια, *aor.* 1. *Æol. opt. pro* τίσαιμι.

Δάκρυ, υος, τὸ, lachryma; *à* δάκνω, mordeo, *quòd cùm anima dolore mordetur, effunduntur lachrymæ.*

Σοῖσι, *Ion. pro* σοῖς· *à* σὸς, tuus.

Βέλος, εος, τὸ, telum, sagitta, hasta missilis, *et* quodcunque procul jaculamur, *secundum Eustathium; qui tamen alibi affirmat, propriè significare* sagittæ cuspidem; *et inde per synecdochen* totam sagittam *nominari. Interdum* ictus, *vel* dolor ex ictu illatus; *à* βάλλω, mitto, ferio, jaculor. Βέλεσσιν, *dat. plur. poët. pro* βέλεσι.

43 Ὥς, *particula varios habens usus,* sic, sicut, velut, *&c.*

Εὔχομαι, *fut.* εὔξομαι, precor, vota facio, glorior, jacto; *ab* εὖ ἔχειν, *quòd qui precatur, orat ut prosperè agat: hinc* εὐχὴ, ῆς, ἡ, preces, votum.

Φοῖβος, ου, ὁ, purus, clarus, lucidus; *ideoque Sol dicitur* φοῖβος, *quia vaticinandi peritus; estque Apollinis epitheton, quasi* φάος βίου, *ab ejus arcu lucente.*

44 Βῆ δὲ κατ᾽, *per tmes. et metath. pro* κατέβη, descendit, 3. *sing. aor.* 2. *ind. act. verbi* καταβαίνω. *Vide* 34.

Κάρηνον, ου, τὸ, caput, summitas, fastigium montis, *ut hìc. Vide* β. 177. *Sed per apoc.* κάρα, *idem, et Ion.* κάρη. *Eustathius autem dicit,* κάρα *esse idem quod* ἄκρα, *literis transpositis; et hinc* κάρηνον.

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis; *hinc* χολόω, irascor, *et, eliso* λ, *et duobus* οο *in* ω *mutatis,* χώω.

Τὸ κῆρ, *contractum ex* κέαρ, cor; κὴρ, κηρὸς, ἡ, sors, fatum, *plerumque in malam partem.* κατὰ *intelligitur;* χωόμενος (κατὰ) κῆρ, iratus animo.

45 Τόξ᾽ *pro* τόξα, *per apostrophum,* τόξον, ου, τὸ, arcus *vel* pharetra, *vel* sagittæ cum arcu; *interdum* ars jaculandi; *à* τάζω, extendo, *ut suprà* 37.

Ὦμος, ου, ὁ, humerus; *dat. plur.* ὤμοισιν, *Ion. pro* ὤμοις, *ab* οἴω, *vel* οἴω, porto; ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus.

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique tectus; έα *pro* η, *Ion. ab* ἀμφὶ *et* ἐρέφω, tego.

Φαρέτρα, ας, ἡ, *Ion.* τρη, pharetra: *à* φέρω, fero, *et* τρώω, *vel* τιτρώσκω, vulnero.

46 Ἔκλαγξαν, 3. *plur. aor.* 1. *à* κλάζω, clango, clamo, sono, *fut.* 1 κλάγξω, *pleonasmo* τοῦ γ. *vel quasi à* κλάγγω. *poët.* κεκλάγξω, *præt. med.*

κέκληγα, *unde participium* κεκλήγοντες *pro* κεκληγότες, *π.* 429. *et alibi;* ἀ κλάω, frango, *quòd dum aliquid frangitur, edit sonitum.*

Οἴω, fero, *fut.* οἴσω· οἰστέος, ferendus; *hinc* οἰστὸς, ἡ, ὸν, *qui ferri potest; et* ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, sagitta, telum, *quòd feratur cum impetu: hinc* οἰστεύω, *f.* σω, jaculor, *δ.* 100. *est etiam* οἴω, *sive* ὀΐω, puto.

Κινέω, *f.* ήσω, moveo, muto; ἀ κίω, vado; κινηθέντος, *gen. sing. aor.* 1. 47
pass. κίνυμι, *idem, δ.* 281.

Εἶμι, vado; *præt. med.* εἶα, *à quo* ἦα, *et* ἤϊα, *solutione Ionicâ.*

Νὺξ, ἡ, *genit.* νυκτὸς, *per pleonasm.* τοῦ τ, ἀ νύσσω, pungo; *quia oculos pungit: aliquando significat* mortem, *ε.* 695. τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε, hunc circa oculos obscura mors cooperuit.

Ἐοικὼς, similis, *part. perf. med. ab* ἔοικα, *quod est ab* εἴκω.

Ἕζομαι, *fut.* 2. ἑδοῦμαι, sedeo; ἕζω, sedere facio, colloco; *ab* ἕω, col- 48
loco; ἕζετο, 3. *sing. imperf. med.*

Νεῶν, *Attic. pro* ναῶν. *gen. pl.* ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.

Ἰὸς, οῦ, ὁ, jaculum; *ab* ἵημι, mitto: ἴος, ἴα, ἴον, solus.

Μετὰ, *adverbialiter hìc usurpatur,* postea, deinde; *scil.* μετὰ ταῦτα.

Ἕηκε, *pro* ἧκε, *pleonasmo literæ* ε, *aorist.* 1. *verbi* ἵημι, *futur.* ἥσω, *præt.* εἷκα, *aor.* 1. ἧκα, *aor.* 2. ἧν.

Δέος, δέεος, *contr.* δέους, τὸ, timor; *pro quo aliquando utitur Homerus* 49
δεῖος· *hinc* δεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, terribilis.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, strepor, clangor, *propriè gruum, et cæterarum avium hujusmodi, item tubarum seu cornuum: tribuitur etiam hominibus, cùm in hostes impetum facientes clangori similem clamorem tollunt; dicitur etiam de* emissæ sagittæ stridore, *ut hìc:* ἀ κλάζω, κλάγξω, *ante* 46.

Γένετ' *pro* ἐγένετο, 3. *sing. aor.* 2. *ind. med. verbi* γίνομαι, *vel* γίγνομαι, sum, fio; *fut.* 1. *med.* γενήσομαι, *fut.* 1. *pass.* γενηθήσομαι, *præt. pass.* γεγένημαι, *aor.* 1. *pass.* ἐγενήθην, *aor.* 2. *med.* ἐγενόμην, *præt. med.* γέγονα· ἀ γείνομαι, gignor, nascor.

Ἀργύρεος, *contract. in prosâ* ἀργυροῦς; ἀργυρέα, ἀργυρῆ; ἀργύρεον, ἀργυροῦν, *ab* ἄργυρος, ου, ὁ, argentum, *quod ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus.

Βιὸς, οῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, arcus, nervus; ἀ βία, ας, ἡ, vis: *sed* βίος, vita.

Οὐρεὺς, έος, *et Ion.* ῆος, ὁ, mulus: *Ionicè pro* ὀρεὺς, *quod est ab* ὄρος, 50
εος, τὸ, mons; *quòd hoc animal ad opera montana sit præ cæteris idoneum: sed* ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἐποίχομαι, eo adversum, invado, ἐπῴχετο, 3. *sing. imperf. ind. med. ab* ἐπὶ *et* οἴχομαι, eo.

Ἀργὸς, ἡ, ὸν, velox, *per antiphrasin, quasi* ἀέργος, tardus, otiosus: *est et* albus: *ab* ἀργὸς, tardus, *fit* ἀργία, ας, ἡ, otium.

Αὐτὰρ, *vox poëtica,* sed, dein, postquam: *ab* ἀτὰρ, *idem, interjecto* 51
υ· *sed* ἄτερ, sine, absque: *hinc* ἄτερθε *et* ἄτερθεν, *idem.*

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus; *hìc* mortifer, exitialis; *ab* ἔχω *et* πεύκη, amaritudo: *sed propriè* picea arbor, *quæ ut resecta nunquam fruticatur, sic morte absumpti nunquam reviviscunt,* Coul.

Ἀφιεὶς, ἑῖσα, ἑν, *particip. ab* ἀφίημι, *ante* 25.

Ἀεὶ, semper; *et epenthesi* τοῦ ι, αἰεὶ, αἰὲν *ante vocalem: hinc* ἀΐδιος, 52
ου, ὁ καὶ ἡ, sempiternus, *ab* α *intensivo, et* ἕω, sum.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus: *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis; *quod à* πράω, *inusitato,* uro, *vel* πρήθω, incendo.

Νεκρὸς, ὰ, ὸν, inanimis, mortuus; *à* νη *privat. et* κῆρ, τὸ, cor, *quasi* non habens cor; νέκυς, υος, ὁ, *idem;* νέκυες *autem significat tam* defunctorum manes, *quàm* cadavera.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, frequens, *et* θαμινὸς, ἡ, ὸν, *à* θαμὰ, *adverb.* crebrò, frequenter; *factum ex* ἅμα, *pleonasmo literæ* θ.

53 Ἐννῆμαρ, per novem dies, *adverb. ab* ἐννέα, novem, *et* ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, *quod aliquando poëticè usurpatur pro* ἡμέρα, *aliquando adverbialiter, ab* ἡμέρα, dies: ἡμέρα *autem dici videtur, quasi* ἅμα ἕῳ ῥέουσα, simul cum Aurorâ fluens.

Κᾶλον, ου, τὸ, lignum: *hinc* κῆλον, ου, τὸ, ligneum telum; *à* καίω, uro: κηλὸς, ἡ, ὸν, *autem* siccus; κήλων, ωνος, ὁ, equus admissarius, libidinosus.

54 Δέκατος, άτη, ατον, decimus: *à* δέκα, decem, *quod à* δέχομαι, accipio, *quòd denarius capit omnes numeros;* τῇ δεκάτῃ, *scil.* ἡμέρᾳ.

Ἀγείρω, *f.* ερῶ, congrego, *præt. med.* ἤγορα· *hinc* ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum, concio in foro, cœtus; ἀγορῆνδε, ad forum, *adverb.*

Καλέσσατο, *Doricè pro* ἐκαλέσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. à* καλέω, *fut.* έσω, *quod à Chald.* קל *kal,* voco.

55 Φρὴν, ένος, ἡ, mens, animus, intelligentia; φρεσὶ, *dat. plur. sæpè usurpatur pluralis pro singulari, ut hìc: aliquando* præcordia; *hinc* φρονέω, sapio, intelligo.

Θῆκε *pro* ἔθηκε, *aor.* 1. *à* τίθημι. *per tmesin pro* ἐπέθηκε.

Λευκώλενος, ου, ὁ καὶ ἡ, alba brachia habens; *et per synecdochen,* formosus, *Junonis epitheton: à* λευκὸς, ἡ, ὸν, albus, *et* ὠλένη, ης, ἡ, brachium, *quod ab* ὠλλὸς, οῦ, ὁ, curvatura brachii.

56 Κήδομαι, curo, ango, *ut hìc: aliquando* mœrore afficior; *aliquando* exequias curo; κήδετο, *Ion. pro* ἐκήδετο, 3. *sing. imperf. ind. à* κῆδος, εος, τὸ, cura, dolor, molestia, sepulchrum, affinitas: ῥα pro ἄρα, nempe, nimirum.

Θνήσκω, morior, *fut.* θανοῦμαι, *aor.* 2. ἔθανον, *præterit.* τέθνηκα, *et Ionicè* τέθναα· *à* θνάω, *inusitat. hoc autem à* θείνω, *vel poët.* θένω, cædo. θνήσκοντας, *accus. plur. m. part. præs.*

Ὁρᾶτο, *Ionicè pro* ὡράετο, 3. *sing. imperf. ind. ab* ὁράω, video; *quod ab Hebraico* ראה *roah,* videre.

57 Ἐπεὶ, postquam, cum, quoniam.

Ἠγέρθεν, *pro* ἠγέρθησαν, *Bœoticè et Æol.* 3. *pl. aor.* 1. *pass. ind. ab* ἀγείρω, congrego.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregati simul; *ab* ὁμοῦ *et* ἀγείρω.

58 Ἀνίστημι, excito, erigo, surgere facio: ἀνίσταμαι, exsurgo, surgo; ἀνιστάμενος, *part. præs. med. ab* ἀνὰ *et* ἵστημι, statuo.

Μετέφη, dixit; 3. *sing. aor.* 2. *ind. verbi* μετάφημι.

Ποῦς, ὁ, pes, *genit.* ποδὸς· *abjecto* υ, *vocat.* ὦ ποῦς, non ποῦ· *dat. plur.* ποσὶ, *non* πουσί.

Ὠκὺς, εῖα, ὺ, velox; *comparat.* ὠκύτερος, *superl.* ὠκύτατος, *Od.* θ. 332. *aliquando* ὠκίων, ὤκιστος, *Il.* ο. 238. *hinc* ὠκεανὸς, οῦ, *et Ion.* οῖο, ὁ, mare, oceanus, *propter velocitatem undarum.*

"Αμμε, *Doricè et Æol. pro* νῶϊ, νὼ, *accus. dual. pronominis* ἐγώ· *sed* 59
poëtæ utuntur pro accusativo plurali, ut et ὔμμε *et* σφέ.

Παλιμπλαγχθεὶς, εῖσα, ἐν, *aor.* 1. *part. passivi* παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retrò agitor, iterum aberro, *item* aberro: *quod à* πάλιν, retrò, *et* πλάζω, errare facio, seduco; πλάζομαι, vagor, erro, vagabundus jactor: *tempora sumit à* πλάγγω.

Οἴομαι, puto, suspicor, conjicio; *per syncopen* οἶμαι· *tempora sumit ab* οἰέομαι· ὀΐω *apud poëtas pro* οἶμαι.

"Αψ, *adverbium poëticum*, iterum, retrò. 60

Νόστος, ου, ὁ, reditus: *hinc* νοστέω, redeo, *à* νέω, eo, ἀπονοστήσειν, *f.* 1. *inf. act. verbi* ἀπονοστέω.

Κὲν, *particula poëtica, idem significans quod in prosâ* ἂν *potentiale; sequente vocali scribitur cum* ν, *alias* κε· *aliquando* κὲ, *vel* κὲν, *significat* δή.

Θάνατος, ου, ὁ, mors; *à* θνήσκω.

Φύγοιμεν, 1. *plur. aor.* 2. *opt. act. à* φεύγω, fugio, vito, declino.

Πόλεμος, ου, ὁ, bellum, *quasi* πολύαιμος (*secundum quosdam*), *à* πολὺ *et* 61
αἷμα, sanguis, *vel quasi* πολόλεμος (*secundum alios*), *ex* πολὺς *et* ὄλλυμι, perdo. *Alii à* πελεμίζω, moveo, concutio, *deducunt; alii* παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειῶν, *quod civitates minuit; alii à* πολέω, *quòd omnia evertat.*

Δαμάω, *f.* άσω, subigo, domo, occido; δαμάζω, *idem.*

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, pestis, contagium; λοιγὸς, οῦ, ὁ, exitium; λιμὸς, οῦ, ὁ, fames: *omnia ex* λείπω, relinquo, *quia faciunt ut homines iis affectos relinquant.*

"Αγε, *adverb. hortantis*, age: *ab imperat. verbi* ἄγω· *aliquando ad* 62
plures refertur, pro ἄγετε. *Sæpè additur particula* δὴ, *ut hìc.*

Τὶς, *barytonum*, aliquis, *gen.* τινὸς. Τίς, *oxytonum*, quis? *interrogativ. gen.* τίνος.

Μάντις, *gen.* ιος, ὁ, vates, hariolus: *à* μαίνομαι, furor; *quia divino furore arreptus, futura prædicat.*

'Ερείομεν, *poët. ectasi pro* ἐρέομεν, *metri etiam causâ ponitur* ο *pro* ω, *debuit enim esse* ἐρείωμεν *in subj. plural.* ἐρέω, dico, interrogo, nuntio. *Et interdum præsens significat futurum,* dicam, interrogabo: ἐρέω, *autem per dialysin ab* ἐρῶ, *fut. verbi* εἴρω, dico.

'Η, *articulus præpos.* 63

"Η, *artic. subjunct.*

"Η, vel, alioqui, an, quàm, nisi, quòd; *hinc* ἠὲ, *idem, poët.*

῟Η, cui; *item* miserit: *ab* ἵημι, *aor.* 2. *subjunct. item* quomodo, unde, quatenus. *Dat. articul. adverbiascit.*

῏Η, sit; *subjunct. ab* εἰμὶ, sum.

῟Η, misit, *aor.* 2. *ab* ἵημι, mitto.

῏Η, dixit, *à* φημὶ, *per aphæresin pro* φῆ· *est etiam imperfectum ab* εἰμὶ, sum; *et est adverbium,* certè, num.

'Ονειροπόλος, ου, ὁ, per somnum vaticinans; *ab* ὄνειρος, ου, ὁ, somnus; *quod ab* ὄναρ, somnium, *indeclinabili: sed secundum Eustathium,* παρὰ τὸ ὂν εἴρειν; *narrando id quod est* (ὄναρ *autem dicitur quasi* ὄντος ἄρσις.) *et* πολέω, versor, *quod à* πέλω, *idem. Sed* πωλέω, vendo.

"Επω, dico, *aor.* 1. εἶπα, *aor.* 2. εἶπον; *unde* εἴποι, 3. *sing. opt. poëtæ* 64

autem dicunt ἕειπα *et* ἕειπον, *metri causâ:* ἕπω *autem cum aspero spiritu,* operor, ago.

Ὅτι, quòd, *adverbium: sed* ὅ, τι, *pronomen neut. ab* ὅστις, ἥτις, ὅ, τι.

Τόσος, η, ον, tantus: *cui respondet* ὅσος, η, ον, quantus: *geminatur* σ *Doricè, hinc* τόσσος. *hìc adverbium est.*

65 Εὐχωλή, ῆς, ἡ, votum, precatio: *ab* εὔχομαι, precor.

Μέμφομαι, *f.* ψομαι, incuso, accuso, expostulo, conqueror: *secundum quosdam, à* μῶμος, ου, ὁ, probrum, dedecus, deus quidam fictitius, qui alios ridet; ἐπιμέμφομαι, *idem.*

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum, *vel quodlibet sacrificium magnum; ab* ἑκατὸν, centum, *et* βοῦς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ, bos; *finitus numerus pro infinito. Alii autem intelligunt* sacrificium, *ex* ἑκατὸν βάσεων, *id est,* ποδῶν, *in quo immolarentur animalia quadrupeda* 25, *quorum pedes numero* 100.

66 Αἴ κεν, *pro* εἴκε, *Doricè, adverb.* si; αἰ *pro* εἰ.

Πῶς, *interrogativ.* quomodo? qui? &c. πως, *extra interrog. enclitic.* quodammodo; *cum particulis* εἰ, μὴ, forte; εἴ πως, *vel* αἴ κεν πως, si fortè, *ut hìc;* μή πως, ne fortè; *ab* ὡς, sic, *quod ex* ὅς.

Ἄρς, ἀρνὸς, ὁ *vel* ἡ, agnus: *vel* ἀρὴν, ἀρένος, *per syncopen* ἀρνὸς, *vel ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, votum, *quòd agni sacrificabantur in votis faciendis; vel à* ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis.

Κνίσσα, ης, ἡ, nidor, ustura carnium; *item* pinguedo, arvina, *vel* adeps, fumus ex sacrificio; *ex futuro verbi* κνίζω, *quòd nares hic vapor titillatione quâdam afficit.*

Τέλειος, εία, ον, *seu* τέλεος, perfectus: *aliquando de eo dicitur, qui est adultus, qui ad virilem ætatem pervenit, et de brutorum ætate adultâ, ut hìc. Poëta hìc significat, inquit Eustath.* agnos grandiores, *cum* ἄρνες *sint adhuc immaturiores et minores; à* τέλος, εος, τὸ, finis.

67 Βούλομαι, volo, *fut.* βουλήσομαι· *à* βου, *particula augendi, et* λάω, video, fruor, *aliquando* volo, *secundum Martin.*

Ἀντιάσας, *aor.* 1. *particip.* ἀντιάζω, assequor, fruor.

Ἀμύνω, *fut.* νῶ, auxilium fero, defendo, depello; *dicitur quasi* ἄνευ μονῆς, absque morâ, *ut sit beneficium sine cunctatione;* ἀμῦναι, *aor.* 1. *infin.* ἀπαμύνω, propello, arceo.

68 Ἤτοι, certè, quidem; *aliquando* aut, sive, videlicet.

69 Κάλχας, αντος, ὁ, Calchas, *vates nobilis in exercitu Græcorum ad Trojam, qui sciebat præsentia, futura et præterita: à* καλχαίνειν, altâ mente cogito, omnia cogitando curo.

Θέστωρ, ορος, ὁ, Thestor, *pater Calchantis, qui hinc dicitur* Θεστορίδης, ου, μ. 394. π. 401.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates per cantum avium; *ab* οἰωνὸς, ου, ὁ, avis, *et* πολέω, versor: οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, auspex, β. 558.

Ὄχα, præ cæteris, longè, *ponitur pro superlativo; ab* ἔχω, habeo: *usitatius est* ἔξοχα, *et* ἔξοχον, *ab* ἐξέχω, emineo.

Ἄριστος, ίστη, ιστον, *superlat. ab* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *ab* Ἄρης, εος, ὁ, Mars: *hinc* ἄριστος, *propriè qui gerit se optimè in bello. Sic* κακὸς, ἡ, ὸν, *qui ignavus est in bello.*

70 Ἤδη, *Atticè, contract. ex* ἤδεε, *Ionic. pro* ἤδει, 3. *pers. sing. plusq. perf. med. ab* εἴδω, scio.

Ἐὼν, *Ion. pro* ὢν, *part. præs. ab* εἰμὶ, sum, *cujus part. fut.* ἐσσόμενος, η, ον, *poët. geminato* σ, *pro* ἐσόμενος· *hinc* ἐσσόμενα, futura, *β.* 119. ἐσσομένοισι πυθέσθαι, turpe posteris auditu.

Πρὸ, ante, *ratione loci et temporis.*

Ἡγέομαι, *f.* ήσομαι, præsum, duco, dux sum viæ, pluris facio, puto; 71
hinc ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, princeps; ἡγησάμην, *aor.* 1. *m. ab* ἄγω, duco.

Εἴσω, *pro* εἰς, *poët. additur* ω, *ut non solùm significat* ad, *sed etiam* intro: *regit accusativum.*

Διὰ, propter, *præpos.* 72

Ἣν, *accus. sing. pronominis possess.* 3. *pers.* ὃς, ἥ, ὃν, suus, sua, suum, οἷ, *dativ. ab* οὗ, sui.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium; *à* μάντις, vates, haruspex.

Τὴν, *pro* ἥν.

Πόρω, *fut.* ρσω, do, præbeo; *hinc* πορίζω, *fut.* σω, aditum facio, comparo, acquiro; *item* do; πόρε *pro* ἔπορε, 3. *sing. aor.* 2. *à* πόρος, ου, ὁ, transitus, *quod à* πείρω, transadigo.

Poëtæ pro σφίσι, *dativo plurali, utuntur duali* σφὶν, *per apocop.* σφὶ, *per* 73
aphæresin, φίν.

Εὐφρονέω, *fut.* ήσω, sapio, intelligo, prudentiâ valeo; *quod ab* εὖ, bene, *et* φρὴν, ένος, ἡ, mens, animus, præcordia; *à priori fit* εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *per effectum,* lætus, hilaris; *hinc* εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀγοράομαι, concionor; *f.* ἀγορήσομαι· ἀγορήσατο, *Ion. pro* ἠγορήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum, concio.

Κέλομαι, *poëticum verbum,* jubeo, hortor, *fut.* κελήσομαι, *tanquam à* 74
κελέομαι· κέλεαι, *secundâ personâ Ionic.*

Μυθέω, loquor, μυθήσασθαι, *aor.* 1. *inf. med. à* μῦθος, verbum.

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, eminùs jaculans, *pro* ἑκηβόλος, *idem; αο pro ου* 75
Æolicè in genitivo: ab ἑκὰς, procul, *et* βολὴ, ῆς, ἡ, jactus, *quod à* βάλλω. *Ita dictus est Sol, et etiam* ἑκάεργος, *α.* 147. *quia radii et calor longè operantur, terræ ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem.* Ἑκατηβελέτης *potest etiam derivari ab* ἑκατὸν, centum; *quòd Phœbus centum telis Pythonem transfixerit.*

Τοὶ γὰρ, enim, igitur: τοὶ, *expletivum sæpissime jungitur et annecti-* 76
tur adverbiis vel conjunctionibus, ornatûs tantùm gratiâ; καίτοι, quamvis; ἤτοι, sive.

Ἐγώνη, *Dor. et* ἐγὼν, *Æolic. pro* ἐγώ.

Σύνθεο, paciscere, *Ionic.* 2. *sing. aor.* 2. *imp. medii verbi* συντίθημι, compono; συντίθεμαι, paciscor: *Atticè* σύνθου *pro* σύνθεσο, *et dissolvendo ου in* εο, σύνθεο.

Ὀμνύω *et* ὄμνυμι (παρὰ τὸ ὄμματα νεύειν, *quòd jurantes annuant oculis*), *fut.* ὀμόσω· *ab* ὀμόω, juro, *à quo et tempora sumit:* ὄμοσσον *pro* ὄμοσον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. ab* ὤμοσα. *Est etiam* ὤμοσα *cum spiritu aspero, sed hoc ab* ὁμόω, unio; *à quo* ὁμοθῆναι, *ξ.* 209. ὁμοθῆναι φιλότητι, ut coëant amore; ὁμόσε, simul, *μ.* 24.

Ἦμὲν, certè, omnino; *cui respondet* ἠδὲ, *idem: sed hìc expletivè.* 77

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, promptus, benevolus: *à* πρὸ *et* φρὴν, mens.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, dictum: ἔπεσιν, *dat. plur. à verbo* ἔπω.

Χερσὶ, *dat. plur. et* χεροῖν, *dativ. dual. à poëtico genit.* χερὸς, *à* χεὶρ, manus, *suprà* 14.

'Αρήγω, juvo, auxilior, *fut.* ἀρήξω· *propriè* opem fero in bello: *nam ab* Ἄρης *deducitur.*

78 Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um: *μέγα hic verò ponitur adverbialiter pro μεγάλως. Eustathius dicit μέγας compositum esse ex μὴ, et γὴ, ut qui non sit ampliùs πρὸς γῆ, sed ὑπεραναβὰς τὴν γὴν, qui non est humilis, inquit Martinius.*

Χολωσέμεν, *f.* 1. *inf. act. pro* χολώσειν, *à verbo* χολόω, irrito; όομαι, irascor.

79 Κρατέω, *f.* ήσω, dominor; *à* κράτος, εος, τὸ, potentia: *hoc autem à* κρέω, impero.

80 Κρείσσων *vel* κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, potentior; *à* κράτος, potentia.

Χώσεται, 3. *sing. f.* 1. *ind. med. verbi* χώομαι, irascor, perturbor animo.

Χερείων, ονος, *comparat. pro* χείρων, pejor, inferior; *à* κακὸς· *poëticum est, et in quibusdam casibus vertit* ει *in* η, *sublato* ον· *sic* χέρηϊ *dativ. pro* χερείονι, *ut in accus. et nom. plur. Dicitur autem quasi* κατὰ χεῖρα ἥττων, *qui manibus est inferior: vel secundum alios,* ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν, *qui manibus victum quærit.*

81 Πὲρ, *particula expletiva; hinc* εἴπερ, quamvis: *nam sæpè significat* quamvis, *et sæpè vacat; interdum respondet Latinæ particulæ* cunque.

Γὲ, *syllabica adjectio, significat* quidem, certè, saltem: *est etiam particula expletiva, et vacat, præcipuè cùm jungitur aliis vocabulis.*

Αὐτῆμαρ, eodem die; *ab* αὐτὸς, *et* ἦμαρ, τος, τὸ, dies.

Πέπτω, *f.* ψω, coquo, *propriè, sed hìc metaphoricè sumitur: pro quo aliquando dicitur,* πέσσω *Æolicè, Atticè* πέττω· καταπέψῃ, decoxerit, molliverit, 3. *sing. aor.* 1. *sub. act. Dicitur, secundum Martinium, quasi* πυρὶ ἕψω, igne coquo.

82 'Οπίσω, post, retrorsum, retrò; *hinc* μετόπισθε, *et* -θεν, à tergo, pone; *item* post, postea: ὀπίσω, *autem fit ex* ἕπομαι, sequor, *mutato* ε *in* ο, *et aspirato in lenem; vel* παρὰ τὸ ἔπι *pro* ἔπεστι, sum post.

Κότος, ου, ὁ, odium inveteratum; *à* κεῖμαι, jaceo, *quòd sit quasi* χόλος ἀπόθετος, ira recondita: *à* κότος *fit* κοτέω, irascor.

Ὄφρα, donec, ut, *cui respondet* τόφρα, tamdiu.

Τελέσσῃ, *poët. pro* τελέσῃ, 3. *sing. aor.* 1. *sub. verbi* τελέω, perficio.

83 Στῆθος, εος, τὸ, pectus: στήθεσσιν, *poët. pro* στήθεσι, *dat. plur. à* στῆναι, *quia stet immotum, nec inflectatur, ut aliæ corporis partes.*

'Εὸς, ἐὴ, ἐὸν, *pro* ὃς, ἣ, ὃν, suus, a, um; ἑοῖσι, *dat. pl. Ion. pro* ἑοῖς.

Φράσαι, *imperat. aor.* 1. *med. verbi* φράζω, dico; *m.* φράζομαι, delibero. *Sic et Od.* π. 260. χ. 158. ω. 330.

Σαώζω, *f.* σω, servo, salvum reddo; *à* σάος, salvus, *poët. pro* σόος.

84 'Αμείβω, *f.* ψω, commuto, permuto; *idem passivum* ἀμείβομαι. *Item* respondeo, vices sermonis reddo. *Sæpè apud Homerum* ἀπαμείβομαι, vicissim respondeo; *item* respondeo.

85 Θαρσέω, *f.* ήσω, audax sum, fiduciâ præditus sum, fiduciam capio: *à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia, audacia, *quod à* θέρω, *fut.* θερῶ, *Æolic.* θέρσω, calefacio; *unde Æoles etiam dicunt* θέρσος *pro* θάρσος· θαρσήσας, *part. aor.* 1. *act.*

Μάλα, valde, multùm.

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vel* ἡ θεοπροπία, ας, prædictio divina, oraculum, vaticinium ; ὰ θεοπρόπος, vates : ὁ τοῖς θεοῖς πρέποντα λέγων, *hoc autem* ὰ θεὸς *et* πρέπω· *alii* παρὰ τὸ θεόθεν προειπεῖν.

"Ο, τι, quodcunque, *neut. ab* ὅστις.

Οἴδασθα, *Æolic.* οἶσθα *per syncopen, pro* οἶδας, *perf. med.* τοῦ εἴδομαι.

Μὰ, *adverbium jurandi : significat* per ; *aliquando negat per se, aliquando adjicitur* οὐ, *aliquando etiam affirmat. Sic* νὴ, *idem, sed affirmativè plerumque significat.* 86

῞Ωτε, *dat. sing. artic.* ὅς, ἥ, ὅ, *cum* τε, *particula expletiva.*

᾿Αναφαίνω, ostendo, exhibeo ; ὰ φαίνω, apparere facio, luceo, defero, accuso ; φαίνομαι, appareo ; ὰ φάω, luceo, *derivatur ;* φαείνω, *idem ; hinc* φαίνω, *sicut* αἴρω *ex* ἀείρω. 87

᾿Εμεῦ, *Doricè, pro* ἐμοῦ. 88

Ζάω, vivo ; *in infin.* ζῆν *pro* ζᾷν *Doricè ; part.* ζῶν, τος, ὰ ζέω, ferveo.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra ; παρὰ τὸ χεῖν, capere : *quòd omnia sinu excipiat.*

Δέρκω, video, *aor.* 2. ἔδαρκον· *et metathesi* ἔδρακον. *Sic* δέδορκα *in præterit. med. pro* δέδορκα ; δερκομένοιο, *Ion. pro* δερκομένου.

Βαρὺς, βαρεῖα, βαρὺ, gravis, ponderosus, molestus : βαρείας χεῖρας, manus violentas ; ὰ βάρος, εος, τὸ, pondus, molestia. *Dicitur quia* βίᾳ αἴρεται, robore *vel* vi tollitur. 89

᾿Εποίσει, inferet, 3. *sing. fut.* 1. *ab* ἐπὶ *et* φέρω.

Σύμπας, ασα, αν, omnis ; ν *vertitur in* μ, *euphoniæ gratiâ.* 90

Πολλὸν, longè ; *pro* πολὺ, *poët. sive adverb. sive nomen.* 91

Αὐδάω, *f.* ήσω, loquor, dico ; *et* αὐδάομαι, *idem :* ηὔδα, *contr. pro* ηὔδαε, 3. *sing. imperf. ind. ab* αὐδὴ, ῆς, ἡ, dictio, vox ; *hoc autem ab* αὔω, clamo, resono. *Secundum alios, ab* αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux, radius ; *utpote* δι' ἧς αὐγάζεται τὰ τοῦ νοοῦ, per quam cogitationes illustrantur. 92

Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, infamia, irrisor, reprehensor ; *hinc* Deus reprehensionis, *ut ante ; hinc* μωμάομαι, reprehendo ; *cum* α *privat. et* ω *verso in* υ, *fit* ἀμύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, inculpatus. *Vel secundum alios, dicitur quasi* ἀμύγμων· *ab* α *et* μυγμὸς, οῦ, ὁ, sonus, *qui labiis occlusis emittitur ex naribus, quo irridere et subsannare solemus, ut sit ille in quo nihil derideri et subsannari potest.* 93

Οὔτ' ἄρ' ὅγ', *pro* οὔτε ἄρα ὅγε. 94

῞Ενεκ', *pro* ἕνεκα, propter, causâ, gratiâ. 96

Τοὔνεκ', *factum ex* τοῦ ἕνεκα, *pro* τούτου ἕνεκα.

Δίδωμι, do, infligo, *ut hìc ; f.* δώσω, *præt.* δέδωκα, *aor.* 1. ἔδωκα, *&c. ab inusit.* δόω.

῎Ετι, adhuc, ampliùs, posthac, etiam, insuper, *adverb.* 97

᾿Απέχω, abstineo, *fut.* ἀφέξω· *ab* ἔχω. 98

Πρὶν, priùs, antea ; *regit infin. et indicat. Sæpe geminatur, ita ut posteriori loco significet* quàm, *et tum regit vel conjunct. vel infin. ut hìc.*

Δόμεναι, *Dor. pro* δοῦναι, μ *eliso,* et όε *contr.* in οῦ, ὰ δίδωμι· ἀποδόμεναι, *aor.* 2. *inf. act.*

᾿Ελικῶπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, oculos volubiles habens ; *ab* ἑλίκωψ, *idem, hoc autem ab* ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis ; *ab* εἱλίσσω, verto, volvo, circumago,

implico; *et* ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, facies, vultus; *ab* ὄπτομαι, video: *sed* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox; *ab* ἔπω, dico. *Alii dicunt ab* ἑλικὸς, niger; ἑλικῶπις *autem dicitur aliquando de puellâ* spectatu dignâ, oculos amantium ad se trahente, *ut hìc.*

Κόρος, ου, ὁ, juvenis, puer, *Ion.* κοῦρος, *ut* νοῦσος· *hinc* κούρη, ης, ἡ, puella, *aliquando* filia: *à* κορέω, mundo, purgo; *quòd ætas illa pura est à malitiâ.*

99 Ἀπριάτην, *adverb.* absque pretio; *hìc tamen adjectivè sumitur: ab* α *privat. et* πριάομαι, *seu potiùs* πρίαμαι, emo, redimo; *hinc dicitur Priamus, quia cum in Græciam ab Hercule abductus est captivus, Hesione eum auro redemit.*

Ἀνάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine pretio; *ex* α *priv. et* ἄποινον, pretium redemptionis.

Ἄγω, duco, *de animatis;* affero, *de inanimatis: fut.* 1. ἄξω, *perf.* ἦχα, *Atticè* ἄγηχα, *et pleonasmo literæ* ο, ἀγήοχα, *aor.* 2. ἦγον, *Atticè* ἤγαγον, *&c.*

100 Ἐς, *poët. et Att. pro* εἰς, in, ad.

Ἱλάομαι, propitium reddo, propitio, placo; ἱλασσάμενος, *aor.* 1. *part. med. Eustathius dictum putat quasi* ἵεμαι λάειν, *quòd qui propitii sunt, libenter petentes videant.*

Πέπιθον, *cum reduplicatione Ionicâ, pro* ἔπιθον· πεπίθοιμεν, 1. *plur. aor.* 2. *act. optat. pro* πίθοιμεν· *à* πείθω, persuadeo.

102 Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, latè imperans; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, *et* κρείων, οντος, regnator; *quod est à* κραίνω, impero.

103 Ἄχνυμαι, doleo, ægrè fero, turbor; ἀχνύμενος, *part. præs. masc. ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror.

Μένος, εος, τὸ, animus, animi ardor quidam, impetus animi concitati, quo quis irâ percitus in adversarium fertur; *aliquando* robur, vis, vehementia, ira; *à* μένω, maneo.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. *Sic dicuntur* φρένες, *quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur; at Eustathius putat ita dici,* διὰ τὴν ἐν βαθεῖ αὐτῶν θέσιν, *ob profundam eorum positionem in corpore:* μέλας, αινα, αν, niger, *quod ex* μὰ *negativè significante, et* λάειν, videre.

104 Πίμπλημι, impleo, *in med. et passiv.* πίμπλαμαι, *pro* πίπλημι, *per reduplicationem poëticam: nam poëtæ mirâ in reduplicationis varietate licentiâ utuntur. Aliquando reduplicationem, quæ suâ naturâ brevis est, positione producunt; ut in* πίμπλημι· *aliquando habent in secundâ syllabâ; ut* ὀνίνημι, *&c.* πίμπλημι, *à* πλάω *inusit. quod à* πλήθω, *idem: hoc autem à* πλέος, plenus. *Dicitur etiam* πίπλημι, *et* πλῆμι *sine reduplicatione; item* πιμπλάω· πίμπλαντ' *pro* ἐπίμπλαντο, 3. *plur. imperf. ind. pass.*

Ὄσσος, εος, τὸ, oculus; *in duali* ὄσσεε, *et apoc.* ὄσσε; *vel fiat* ὄσσε *pro* ὄσσω· *tertiæ declinat. simplicium per metaplasmum; ab* ὄσσομαι, video, *quod est pro* ὄπτομαι, *per Æolicam mutationem: illi enim quædam in* πτω *scribunt per* σσω.

Λαμπετάω, luceo; *à* λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas; *hoc autem à* λάμπω, *f.* ψω, luceo. *Dicitur quasi* λίαν φῶ. *Poëtæ in secundâ contractorum, cùm contractio fit in* ω, *aliud* ω *inserunt præcedente longâ; præcedente*

verò brevi, pro hoc ω *habent* ο· *ut* πηδάω, πηδῶ, *poët.* πηδόω· λαμπετάωντι, λαμπετῶντι, *poët.* λαμπετόωντι.

Εἴκω, *f.* ξω, similis sum, assimilor, cedo, obedio; *ab Hebr.* איך *ec*, sicut; *imperf.* εἶκον, *tertiâ dual.* εἰκέτην, *per syncopen* εἴκτην, *et solutâ diphthongo*, ἐΐκτην.

Πρώτιστος, η, ον, *superl. à* πρῶτος· *nam Græci aliquando derivant superlativa à superlativis;* πρῶτος *fit à* πρότατος, *eliso* τ, *factâque crasi*, πρώτιστα, *neut. plur. adverbialiter sumptum.* 105

'Οσσόμενος, η, ον, aspiciens, torvè intuens, *part. præs. verbi* ὄσσομαι.

Προσέπω, alloquor; *aor.* 1. προσεῖπα, *Att.* προσέειπα· *aor.* 2. προσεῖπον, *Att.* προσέειπον, ἔειπες, ἔειπε· *ex* πρὸς *et* ἔπω, dico.

Πώποτε *pro* πότε, quum, unquam. *Multæ particulæ ad* πότε *adjiciuntur, quæ non mutant significationem;* πότε *autem ab* ὅτε. 106

Κρήγυος, *vel* τὸ κρήγυον, placitum, bonum, jucundum. *In neutro genere tantùm pro substantivo: quasi* κηρὶ ἡδὺ, cordi jucundum et gratum. *Vel, secundum alios, quasi* κῆρ ἄγων.

'Εσθλὸς, ή, ὸν, bonus, utilis, strenuus; *ab* ἐθέλω, volo, *pleonasmo* τοῦ σ, *quia bonos amamus et cupimus.* 108

'Ετέλεσσας, 2. *sing. aor.* 1. *ind. act. pro* ἐτέλεσας, *geminatur* σ *poët. à* τελέω, perficio.

Θεοπροπέων, vaticinans, *part. præs. verbi* θεοπροπέω. 109

'Αγορεύεις, prædicas, 2. *sing. ind. præs. verbi* ἀγορεύω.

Χρυσηΐς, δος, ἡ, Chryseis; κούρης Χρυσηΐδος *regitur à præp.* ἀντὶ *subintellecto: patronymicum à* Χρύσης. 111

Οὐ *ante consonantem*, οὐκ *ante lenem vocalem*, οὐχ *ante asperam.* 112

Οἴκοι, domi; οἴκοθι, *idem; ab* οἶκος. 113

Κλυταιμνῆστρα, ας, ἡ, *soror Helenæ et uxor Agamemnonis.*

Προβέβουλα, prætuli malo, *vel* malui; *est perf. med.* προβούλομαι *inusitat. à* βούλομαι, volo, *fut.* βουλήσομαι.

Κουρίδιος, α, ον, juvenilis. *Plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate uxorem duxit. Fœmin.* κουριδία, ας, *et Ion.* ης, uxor, juvencula, *seu quæ virgo nupsit; à* κοῦρος, *suprà* 98. 114

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor; *ex* α *pro* ἅμα, *et* λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἕθεν, *per syncop. pro* ἕοθεν, *pro* οὗ, sui, *hìc* illa, *Poët. et Att. Iones pro* οὗ *dicunt* ἕο, *Attici addunt* θεν, *ita* ἕοθεν. *Attici et poëtæ, per syncopen vocalis* ο, ἕθεν· *ita etiam* ἐμοῦ *et* σοῦ *se habent. Est et* ἕθεν *pro* ἓ, se.

Δέμας, τὸ, corpus; *indecl. est: à* δέμω, exstruo, ædifico; *quasi* δῶμα ψυχῆς, animi domicilium, *inquit Eustathius. Vel à* δέω, ligo; *corpus enim est carcer et* δεσμὸς, *animæ. Universam mulieris virtutem (inquit* Coul.) *ingeniosè complexus est Homerus hoc versu*, οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, *&c.* δέμας *et* σῶμα *ita opponuntur apud Homerum, ut illud* corpus animatum, *hoc* inanimatum *significet.* 115

Φυὴ, ῆς, ἡ, indoles, natura, corporis habitus: *à* φύω, nascor, gigno, produco, do in lucem; *hinc* φύσις, εως, ἡ, natura, potentia, res innata, ingenium, indoles.

Ἔργον, ου, τὸ, opus, officium; *ab* ἔοργα, *præt. med. verbi* ῥέζω. *Potest etiam derivari ab Hebraico* ארג *arag*, texere.

In δέμας, φυὴν, φρενὰ, *et* ἔργον, *subintelligitur præp.* κατὰ. *Accusativus*

partis aut adjuncti sæpè cum nomine vel verbo ponitur ἐλλειπτικῶς, *deficiente præpositione* κατὰ, *quam constructionem dicunt grammatici synecdochen.*

116 Δόμεναι, dare, *Dor. seu Æol. pro* δοῦναι, *aor.* 2. *inf. verbi* δίδωμι.

117 Βούλομαι ἐγὼ, *hìc subintelligitur* μᾶλλον.

Εἶναι, *infin. ab* εἰμὶ, sum. *Ionicè* ἔμεν, *Dor.* ἦμεν *et* ἦμες, *Att.* ἔμεναι, *Æol.* ἔμμεναι, *poët.* εἴμεναι.

118 Αὐτίκα, statim, primo quoque tempore, illico, *ab* αὐτὸς, ipse; αὔτοθεν, *idem;* αὐτίχ᾽, *propter seq. aspiratam.*

Ἑτοιμάζω, *f.* σω, præparo; *ab* ἕτοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, promptus, paratus, *quod dicitur quasi* ἐτὸς εἰς οἶμον, missus in viam; *ab* ἵημι, *inquit Martin.* ἑτοιμάσατε, 2. *pl. aor.* 1. *imperat. act.*

Οἶος, α, ον, solus; *sed* οἷος, α, ον, *cum aspero,* qualis.

119 Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab* α *priv. et* γέρας, τος, τὸ, præmium; *i. e.* sine præmio.

Ἔω, *dissolutè pro* ὦ, *præs. subjunct. ab* εἰμὶ, sum.

Ἔοικε, *impersonaliter sumptum significat* æquum est, *perf. Attic. ab* εἴκω, similis sum.

120 Βλέπω, *et* βλέπτω, video; *sed Æol.* βλέσσω· *hinc auferendo* β, *interposito* υ, *fit* λεύσσετε, 2. *plur. præs. ind. act. verbi* λεύσσω, aspicio.

Ἄλλῃ, *sc.* ὁδῷ, aliò, ad alium locum; *adverb. à dativo fœmin. adj.* ἄλλος, η, ον.

121 Ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, pedibus sufficiens, pedibus celer; *à* ποῦς, *et* ἀρκέω, sufficio, par sum; *hinc impers.* ἀρκεῖ, sufficit.

122 Κύδιστος, ου, *superl. à* κυδρὸς, ὰ, ὸν, gloriosus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria, laus. *Vid.* κῦδος, *α.* 278. *At* κύδος, ου, ὁ, convitium.

Φιλοκτέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, possessionum cupidus, avarus; *à* φίλος *et* κτέανον, *poët. idem quod* κτῆμα, ατος, τὸ, possessio; *à* κτάομαι, paro, acquiro; *sed perf. plusq. et aor.* 1. *med. significant,* possideo, habeo.

123 Μεγάθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnanimus; *à* μέγας, *et* θυμὸς, animus.

124 Ἴδμεν, scimus, *Dor. seu Æol. pro* ἴσμεν, *per sync. pro* ἴσαμεν, 1. *pl. præs. ind. act. verbi* ἴσημι, scio.

Ξυνήϊος, ου, communis; *à* ξυνὸς, communis. *Pro* ξυνήϊα *Cl. Dunbar vult legi* ξεινήϊα, hospitalia, *seu* dona *quæ dantur hospitibus; à* ξένος, hospes. *Vide in Prosod. Græc. par.* II. *sub fin. et* "Notes on the first book of the Iliad," *pp* 27, 28, *et* 29. *Ed.* 1814.

Κέω, *et* κεέω, κέημι, *et* κέεμαι· *hinc crasi* κεῖμαι, jaceo; *imperf.* ἐκείμην, *f. m.* κείσομαι, jaceo, positus sum, repositus sum; κείμενα, *part. præs. neut.*

125 Τὰ πολέων, *scil.* πράγματα, res urbanæ.

Ἐξεπράθομεν, diripuimus, 1. *pl. aor.* 2. *per metathesin prò* ἐξεπάρθομεν, *à verbo* ἐκπέρθω.

Δέδασται, *tertia persona perfecti pass. ab inusit.* δάζω, divido; *à* δαΐω, δαίω, *idem; etiam* scio, disco, comburo, convivor. *Significat* divido, *propriè de eo partiendi modo, qui in conviviis usitatus erat.*

126 Παλίλλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, rursus numeratus *vel* collectus; *à* πάλιν, rursus, *et* λέγω, lego, eligo, numero.

127 Πρόες, *aor.* 2. *imperat.* προίημι, præmitto, *ex* πρὸ *et* ἵημι.

Τριπλῆ, *scil.* μοίρᾳ, tripliciter; *à* τριπλόος, οῦς, *fœm.* ῆ, triplus; *hoc autem à* τρεῖς, tres, *et* πέλω, sum: *ut* ἁπλόος *secundum Eustath. quasi* τρίπελος, ἅπελος. 128

Τετραπλῆ, quadrupliciter, *à* τετραπλόος, *quod à* τέσσαρες, *Att.* τέτταρες.

Ἀποτίω, *f.* τίσω, compenso, persolvo; ἀποτίσομεν, 1. *plur. fut. ind.*

Αἴθε *pro* εἴθε, *Dor.* utinam, *sic* αἴκε *pro* εἰ κε, si, *hic.*

Πόθι, ubi, quo, ποθὶ, *accentu in ult.* alicubi, aliquando.

Δῷσι, *cum iotâ subscripto, Ion. pro* δῷ, 3. *sing. aor.* 2. *subjunct. sin absque* ι, *est* 3. *plur.* 129

Εὐτείχεος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene muratus; *ab* εὖ, *et* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *quod à* τεύχω.

Λάπτω, *f.* ψω, lambendo bibo, *propriè ut canis, unde Angl.* to lap: *est etiam* evacuo; *hinc* λαπάζω, *f.* ξω, evacuo, perdo; *item* ἀλαπάζω, *pleonasm.* τοῦ α, *et* ἐξαλαπάζω, debellare, vastare, diripere; ἐξαλαπάξαι, *aor.* 1. *inf. act.*

Ἀγαθός περ, *ista adjectio syllabæ significat sæpè* quamvis, etsi. 131

Θεοείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, deo similis; *à* θεὸς, *et* εἴκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis; *ab* εἴκω, assimilo, obedio. *Dicitur de viris adeò claris, ut diis comparandi sint.*

Κλέπτω, *f.* ψω, furor, decipio, fallo; *à* καλύπτω, abscondo; *significat aliquando* abscondo. 132

Νόος, ου, ὁ, mens, animus; *crasi* νοῦς· *hinc multa substantiva in* οια *formantur.*

Παρέρχομαι, prætereo, transeo, supero currendo, *et generalit.* supero quocunque modo; παρελεύσεαι, *Ion. pro* παρελεύσῃ, 2. *sing. f.* 1.

Θέλω, volo, *sumit tempora à* θελέω· ἐθέλω, *idem.* 133

Αὔτως, frustra, temerè; *communiter* sic, hoc modo.

Ἧμαι, sedeo; ἧσθαι, *præs. inf. ab* ἕω, colloco. 134

Δεύομαι *pro* δέομαι· *epenth. Æol.* δευόμενον, indigentem, *accus. sing. part. præs. à* δέω, ligo, indigeo, supplico; *hinc impersonale* δεῖ, oportet; *sed tempora poëtica sumit à* δεέω.

Ἄρω, apto, coapto, *et neutraliter* congruo, *fut.* ἀρῶ, *et* ἄρσω, *Æol. hinc aor.* 1. ἦρσα· *hinc particip.* ἄρσας, ασα, αν. ἄρσαντες scil. γέρας, premium. 136

Ἀντάξιος, ία, ον, existimatione par, æqualis pretii, *ab* ἀντὶ, *quod in compositione significat* contra, æquè, *et* pro, *et* ἄξιος, ία, ον, dignus; *quod ab* ἄγω, æstimo. ἀντάξιον scil. τίμημα, pretium.

Ἔσται, *syncope pro* ἔσεται, 3. *sing. f. ind. verbi* εἰμὶ, sum.

Δώωσι, *poët. pro* δῶσι. 137

Ἕλωμαι, 1. *sing. aor.* 2. *subjunct. med. ab* εἷλον, *quod est aor.* 2. *verbi* αἱρέω, capio, *mutuatitium ab* ἕλω.

Τεὸς, ἡ, ὸν, *Dor. et poët. pro* σὸς, σ *in* τ *mutato, et inserto* ε. 138

Ἰὼν, *aor.* 2. *part. ab* εἶμι, vado.

Ὀδυσσεὺς, έος, *et Ion.* ῆος, ὁ, Ulysses, *à quo nomine appellantur illi libri, quos Homerus scripsit de ejus peregrinatione; ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via, *quia in triviis mater eum peperit.*

Ἵκωμαι, *aorist.* 2. *subjunct. verbi* ἱκνέομαι, *quod aliquando significat* invado: ὃν, ἐπὶ *scil.* 139

140 Μεταφράζομαι, post delibero, μεταφράζω, interpretor, à φράζω, dico; à φάω, dico, φάζω, *et epenthesi* τοῦ ρ, φράζω· μεταφρασόμεσθα, *Dor. pro* μεταφρασόμεθα, 1. *pl. fut.* 1. *med.*

141 Ἐρύω, *f.* σω, traho, *item* custodio, libero, tueor; ἐρύομεν *pro* ἐρύωμεν *cum* ω, *per systolen ; ita* ἐρύσσομεν *pro* ἐρύσσωμεν, σ *etiam poëticè geminato ; à* ῥύω, *idem. Dicitur etiam* εἰρύω *pro* ἐρύω.

142 Ἐρέσσω, remigo, *propriè ; hinc* ἐρέτης, ου, ὁ, remex; *et* ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, remus. Ἐς δ' ἐρέτας ἀγείρομεν, tmesis *pro* εἰσαγείρομεν ἐρέτας.

Ἐπιτηδὲς, *adverb.* studiosè, de industriâ, *vel pro* κατὰ τὸ ἐπιτηδὲς— remigum quod sufficiat: *ab* ἐπιτηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, necessarius, idoneus, amicus. *Et Eustathius dicit* ἐπιτηδὲς, *esse pro* ἐπιτηδεῖς, *ut* παλιμπετὲς, *Odyss.* ε. 27. *pro* παλιμπετεῖς, *ut sit hìc,* idoneos, habiles. *Adverbium autem habet accentum in antepenultimâ, ut* ἄληθες· *fit ab* ἐπὶ τὸ δέον, *vel ab* ἡδὺς, *quia quæ nobis sunt idonea, eadem jucunda ; hinc* ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, præceptum.

143 Θῶμεν, 1. *pers. plur. aor.* 2. *act. subjunct. verbi* τίθημι, pono. *Poëtica resolutione* θέωμεν, *deinde inserto* ι, θείομεν, ω *mutato in* ο *per systolen.*

Καλλιπάρηος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens genas; à κάλλος, εος, τὸ, *et* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena; *quod ab* ἐπαίρω, attollo, *quia est sublimis et conspicua pars corporis: et vertitur* ει *in* η *Æolicè.*

144 Βήσομεν, *per systolen, pro* βήσωμεν, à βαίνω, *f.* βήσομαι, gradior. *Est et fut. activum* βήσω, *unde aor.* 1. ἔβησα, ascendere jussi. *Formatur à* βάω, *inusitat. à quo tamen reperiuntur quædam tempora apud poëtas,* βέβαα, βέβαμεν, βεβαώς· ἀν pro ἀνὰ *disjungitur à* βήσομεν *per tmesin,* conscendere faciamus.

Εἷς, μία, ἕν, unus, *per se non declinatur in plurali, sed cum* μὴ *et* οὐ *declinatur: ut* οὐδένας, μηδένας, nullos.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, præfectus; *ab* ἄρχομαι, incipio, sum auctor, impero, dominor; ἄρχω, *idem.*

Βουληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilium portans, consultor; *à* φέρω, *et* βουλή.

145 Αἴας, αντος, ὁ, Ajax; *ab* αἰάζω, lugeo: *quia cùm puer esset, magno dolore affectus est. Vel* (*ut* Coulon *ait*) Αἴας *fit* παρὰ τὸ ἀΐσσω, *quòd ad bellum cum impetu prorumperet: et à morte ejus maximè defleta, fit verbum* αἰάζω, lamentor.

146 Ἔκπαγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, horribilis, stupendus, vehemens, terribilis; *per metathesin pro* ἔκπλαγος, *idem ; ab* ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio; -ομαι, stupeo, percellor; ἐκπαγλότατος, *superl.*

147 Ἱλάσσεαι, places, *Ion. pro* ἱλάσσῃ, 2. *sing. aor.* 1. *sub. med. verbi* ἱλάσκομαι.

Ῥέζω, facio, sacrifico, *fut.* ῥέξω, *et metathesi* ἔρξω, *tanquam ab* ἔργω, *præterit.* χα· *regit aliquando geminum accusativum, ut* β. 195. μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαίων, ne quid iratus faciat mali filiis Græcorum; *hinc passivum* ῥέζομαι, fio; *præt. med.* ἔοργα· *et metath.* ἔοργα; *hinc* ἑκάεργος, *de quo vide* α. 74.

148 Ὑπόρα, torvè, *per pleonasm.* τοῦ δ, ὑπόδρα, *idem ; ab* ὑφοράομαι, subaspicio, torvè aspicio; *vel ab* ὑπὸ, *et* δέρκω.

149 Ὤμοι *pro* οἴμοι, heu mihi, *vox dolentis ;* οἲ *regit aliquando nominat. dat. accus.* ὤμοι *jungitur vel nominat. ut* ὤμοι ἐγὼ δαλός· *vel vocat. ut hìc. Al. scribunt* Ὦ μοι, *disjunctè.*

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia ; *ab* ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens: *hoc autem ab* αἰδὼς, οῦς, ἡ, *et* α *privat.* ἀναιδείη *Ionicè. Eleganter vocat Achilles Agamemnonem* ἀναιδείην ἐπιειμένον, impudentiâ indutum, *quia loquendi ratione Platonici virtutes et vitia vestes animæ nominabant.*

Ἐπιειμένος, *partic. præt. perf. pass. ab* ἐπιέννυμι, *vel* ἐπιέω, *pro quo in prosâ dicitur* ἐφειμένος· *ab* ἕω, induo.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, animum habens astutum et avidum, *à* κερδαλέος, α, ον, astutus: *quod à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum, astutia: *vel* vulpinam et leoninam mentem habens ; *à* κερδὼ, vulpes, λέων, leo, *et* φρὴν, mens.

Ὁδὸς, οῦ, ἡ, via, iter, auxilium: *aliquando* insidiæ. *Sunt duæ vin-* 151
cendi hostes rationes ; una per insidias, hoc est, ὁδὸν ἐλθέμεναι· *altera, aperto Marte, quod est,* ἶφι μάχεσθαι.

Αἰχμητάων, *Æolicè pro* αἰχμητῶν· αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator ; *ab* αἰχμὴ, 152
ῆς, ἡ, cuspis: *quod dicitur* ἀπὸ τοῦ αἷμα χέειν, à sanguinem fundendo.

Δεῦρο, huc, *pro quo Atticè* δευρί. 153

Αἰτία, ας, ἡ, culpa, causa: *hinc* αἴτιος, ία, ον, reus, accusandus, ob rem aliquam utpote ejus auctor, supplicio dignus, *secundum Eustath.*

Βοῦς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ, bos, *vel* vacca ; *accus. plur.* βόας, βοῦς. 154

Ἐλαύνω, *ab* ἐλάω, impello, ago, instituo, excito, percutio, vulnero ; ἤλασα, *aor.* 1. *ind.*

Ἵππος, ου, ὁ, equus; *ab* ἵεσθαι *seu* ἵπτασθαι ποσὶν, *est enim animal celeberrimum.*

Ἐριβώλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, valde glebosus; *ab* ἐρι, *quod in compositione* 155
significationem auget, et βῶλος, ου, ὁ, *seu* βώλαξ, ακος, ἡ, gleba.

Βωτιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens et educans viros; *à* βῶτις, *fœmin. à* βώτης, ου, ὁ, pastor; *quod à* βόσκω, pasco, ο *mutato in* ω· *aut à* βρώσκω, *f.* σω, *ellipsi* τοῦ ρ· *quæ ambo à* βόω *inusit.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, fruges, quicquid è terrâ provenit; *aliquando* 156
utilitas, *per metonym.*

Δηλέω, *f.* ήσω, lædo, *cujus media vox usitatior: dicitur quasi* δήϊον λαῷ, hostile quippiam intendo: *vel, secundum Eustathium, à* δαλὸς, οῦ, ὁ, titio, *quod à* δαίω, uro, *ut sit propriè* καυτικῶς βλάπτω καὶ ὡσεὶ διὰ δαλοῦ καίοντος· ἐδήλησαντ', 3. *pl. aor.* 1. *ind. med.*

Ἐπεὶ, *pro* ἐπειδὴ, *auferendo* δ, cùm, quoniam. *Al. leg.* ἐδήλησαντο· ἐπεὶ—, *multo melius.*

Μάλα, valde, multùm, admodùm, vehementer, citò ; *aliquando jungitur cum adjectivo, aliquando cum verbo, aliquando cum alio adverbio ; hinc* μᾶλλον *et* μάλιστα.

Μεταξὺ, inter, in medio, *aliquando cum genit. aliquando sine casu, à præpositione* μετά.

Σκιόεις, εσσα, εν, umbrosus, *à* σκία, ας, ἡ, umbra, *quasi* ἃ κία, vado, 157
quia cum corpore semper vadit.

Ἠχήεις, εσσα, εν, resonans ; *ab* ἦχος, ου, ὁ, sonus ; *quod ab* ἦχα, *præt. verbi* ἄγω, frango, *ut* fragor *à* frangendo ; *hinc* ἠχέω, sono, resono.

Ἕσπομαι, *poët. addito* σ, *pro* ἕπομαι, sequor ; *in cujus temporibus sæpè* 158
amittitur ε· *ut* σποῦ *pro* ἕσπου· *pro quo* σπεῖο *in imperat. est aliquando* salutantis, *aliquando* valedicentis.

Χαίρω, gaudeo, χαίρῃς, 2. *sing. subj. præs. tempora sumit à* χαιρέω.

159 Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, pœna, *hìc* compensatio ; *à* τίω, honoro, punio.

Αἴρω, tollo, capio ; *hinc* ἄρνυμαι, *idem, et* parare cupio. *Quidam autem volunt esse* dando ἄρνα, pro eo aliquid vicissim accipere, *et* καταχρηστικῶς *ad alia tranferri.*

Κυνώπης, ου, ὁ, habens canis vultum ; *Angl.* dog-faced, impudent, *Epith. Agamemnonis ; à* κύων, canis, *et* ὤψ, vultus, oculus ; *à quo* κυνῶπις, *fœmin.* γ. 180.

160 Μετατρέπω, converto ; *hìc* curam gero.

Ἀλεγίζεις, curas, 2. *sing. præs. ind.* ἀλεγίζω.

161 Ἀφαιρήσεσθαι, ablaturum esse, *f.* 1. *inf. m. verbi* ἀφαιρέομαι.

Ἀπειλέω, *f.* ήσω, minor, *aliquando* glorior.

162 Μογέω, *f.* ήσω, laboro, patior ; μογεύω, *idem ; à* μόγις, *adverb.* vix, magno cum labore : *nam apud Græcos derivativa sæpè fiunt ab adverbiis.*

Δόσαν, *Ionic. et poët. pro* ἔδοσαν, *3. pl. aor.* 2. *à* δίδωμι, do.

Υἷες Ἀχαιῶν, viri Achivi ; υἷες, *n. pl. per sync. pro* υἷεες, *à* υἱεὺς, έος.

164 Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus ; *part. à* ναίω, habito, *quod Eustathius deducit à* νέω, cumulo.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, *addito* τ, *pro* πολίεθρον, urbs ; *à* πόλις, εως, ἡ, *idem.*

165 Πολὺς, πλείων, πλεῖστος, multus. πλεῖον *scil.* μέρος. major pars.

Πολυάϊξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus ; *à* πολὺς, *et* ἀΐσσω, impetu ruo.

166 Ἕπω, curo, operor, tracto, *et* ἕπομαι, sequor ; *hinc* διέπω, administro, rego : *sed* ἔπω *cum tenui,* dico.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, *scil.* prædæ ; *à* δάζομαι, *quod à* δαίω, divido.

167 Πολὺ, *additur comparat. et superlat.*

Ὀλίγος, η, ον, parvus, paucus ; *ab* ὀλέω, *id est,* ὄλλυμι, *vel ab* ὅλος, totus, *per antiphrasin.*

168 Ἐπὴν, cùm, postquam, *pro* ἐπ᾽ ἂν, *pro* ἐπεὶ ἄν.

Κεκάμω, defessus sum, 1. *sing. aor.* 2. *subjunct. verbi* κάμνω, laboro, *reduplicationem habens præteriti ; fut.* καμῶ, *præt.* κέκμηκα.

169 Φέρω, fero, *à quo formant Grammatici ab* ἀγαθὸς, bonus, *comparat.* φέρτερος, qui plus potest ferre, *vel* portare : *et ideo* validior, robustior : *et superl.* φέρτατος, φέριστος, *et* φέρτιστος.

170 Ἴμεν, *Dor. pro* εἶναι· *ab* εἶμι, eo.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix, summitas in curvamine arcûs, *et generalit.* quævis summitas. *Est etiam* inflexum *illud quod in navis puppi visitur ; item* quicquid inflexum ; *item* corona : *hinc* κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis ; *vel,* in quâ summitates inflexæ sunt ; *vel,* in quâ puppis incurva est.

171 Ἐνθάδε, *adverb.* hìc.

Ἄτιμος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus ; *ex* α *priv. et* τιμὴ, honor.

Ἄφενος, εος, ὁ, *vel* τὸ, divitiæ : *sed propriè* census, *vel* reditus unius anni ; *quasi* ἀφ᾽ ἑνὸς ἔνου, uno anno collectum ; *per syncop.* ἄφνος.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ : παρὰ τὸ πολὺς *et* τῶ, *quod est,* accipio ; *quasi* πολύουτος, à multis acceptæ ; *vel quasi* πολύετος, *scil.* divitiæ multorum annorum decursu paratæ ; *vel,* ex multorum annorum proventu provenientes. *Hoc autem differunt* πλοῦτος *et* ἄφενος, *quòd illud significet* divitias per multos annos et magno labore collectas ; *hoc autem* uno anno et absque magno labore partas.

Ἀφύω, *f.* σω, haurio ; ἀφύσσω, *idem : hìc autem* ἀφύξειν, *f.* 1. *infin. metaphoricè,* acquisiturm esse ; ἀφύω *autem ab* ἀπὸ *et* ὕω.

Σείω, *et* σεύω, quatio, incito, urgeo, fugo, pello ; *à* σεύω, *aor.* 1. ἔσσευα· 173
à σεύω, *aufertur* ε *poëticè, hinc* σύω· *hinc præter. pass.* σέσυμαι, *et metathesi* ἔσσυμαι· ἐπέσσυται, 3. *sing.*

Εἵνεκα *poëticè pro* ἕνεκα. 174

Μητιέτης, ου, ὁ, qui magnus est consilio, prudens, sapiens ; *à* μῆτις, 175
ιδος, ἡ, consilium, deliberatio ; *à* μήδομαι, curo, delibero, molior. Μητιέτα *est et nomin. ut hìc, ubi syllaba finalis* ης, *euphoniæ gratiâ mutata est in* α, *et vocat. ut infrà*, 508. *et sæpe alibi.*

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, invisus, quem odimus, *item* qui odit ; *generaliter*, ini- 176
micus, *comparat.* ἐχθίων, *superl.* ἔχθιστος· *ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium ; ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι, ab hærendo, *ut sit* odium quod animo infixum hæret.

Ἐσσὶ, es, *poët. pro* εἶ· *ab* εἰμὶ, sum.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove nutritus ; *hìc epitheton regum ; vel quòd à Jove originem ducant, vel quòd ab eo regnum sint adepti ; à* διὸς, *et* τρέφω, nutrio.

Κρατερὸς, *et metathesi* καρτερὸς, ὰ, ὸν, fortis, durus, vehemens : *à* κρά- 178
τος, εος, τὸ, robur, victoria.

Ποῦ, *partic. enclit.* alicubi, upsiam : *aliquando vacat, ut hìc ; hinc* δήπου, *et* δήπουθεν, nimirum, certè ; *hinc* ὅπου, ubi ; *ab* ὅς, ἥ, ὅ.

Ἕταρος, ου, ὁ, socius, amicus, *pro* ἑταῖρος, *idem ; aliquando* admini- 179
ster, *ab* ἔτης, socius. *genit.* ἔτου.

Μυρμιδόνες, ων, οἱ, Myrmidones, *à Peleo et Achille regnati.* 180

Ἀνάσσω, *f.* ξω, præsum, dominor, impero : *ab* ἄναξ.

Σέθεν, *et* σέοθεν, *poët. pro* σοῦ.

Ὄθη, ης, ἡ, cura : ὄθομαι, curo, moveor. 181

Κοτέοντος, irati, *part. præs. verbi* κοτέω.

Ὧδε, sic, hoc modo.

Πέμπω, mitto, *f.* πέμψω. 184

Κλισία, ας, ἡ, locus aliquis accubitorius, statio, tentorium ; *à* κλίνω, 185
inclino, incumbo ; κλισίηνδε, *pro* εἰς κλισίαν· κλισίηθεν, *pro* ἀπὸ κλισίας.

Στυγέω, *ab inusit.* στύγω, *fut.* στύξω, odi, timeo, horreo, tristor ; *hinc* 186
Στύξ, γὸς, ἡ, Styx, *palus apud inferos.*

Φάσθαι, *inf. aor.* 2. *med.* ἐφάμην, *à* φημί. 187

Ὁμοιωθήμεναι, *Doricè pro* ὁμοιωθῆναι, *inf. aor.* 1. *pass. ab* ὁμοιόω, assimilo, similem facio ; *ab* ὅμοιος, similis.

Ἄντην, coram, palam, è contrario ; *ab* ἀντί.

Πηλείων, ωνος, ὁ, *altera patronymici* Πηλείδης *forma ; à* Πηλεύς. 188

Ἄχος, εος, τὸ, dolor, tristitia, *ut hìc* ; *aliquando*, perturbatio, calamitas, *ut* κ. 145. τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς, talis enim perturbatio *vel* calamitas urget Achivos ; *aliquando* culpa, cujus gratiâ dolor alicui immittitur, *υ.* 307. ἄλγεα πάσχει. Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, dolores patitur incassum ob alienas culpas ; *aliquando etiam significat* lacrymas ex dolore ortas, *ut Od.* θ. 530. ἄχει φθινύθουσι παρειαὶ, lacrymis tabescunt genæ. *Ab* α *privat. et* χαίνω, dehisco, *quòd facit, ut nè quis vel hiscat : vel ex* α *epitatico, et* χῶ, *id est,* χέω, fundo ; *est enim* ἡ ἄγαν σύγχυσις, *inquit Eustath. ad quam Etym. alludit Homerus, Il.* υ. 381. κάδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι, dolor ei offusus est pluri mis oculis. *Hinc Angl.* ache.

῏Ητορ, ρος, τὸ, cor, animus. *Eustath. indeclin. esse dicit ab ἄω,* spiro.

189 Λάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus: *à* λάχνη, ης, ἡ, lanugo.

Διάνδιχα, bifariam, dupliciter, *poëtic. et* ἄνδιχα, *idem, pro* δίχα, *idem, quod à* δὶς, bis; *quod per syncopen pro* δυάκις, *à* δύο· *hinc* διχάζω, divido; δὶς *in compositione ante vocalem retinet* σ, *ante consonantem modò retinet, modò non.*

Μερμηρίζω, *f.* ξω, solicitè cogito, delibero, anxiè dubito: *à* μέρμηρα, ας, ἡ, cura, angor, consilium; *quòd à* μερμαίρω *et* μερμέρω, *idem, quod fit per reduplicationem primarum literarum; à* μείρω.

190 Φάσγανον, ου, τὸ, gladius, ensis; *pro* σφάγανον, *per hypertithesin literarum; à* σφάζω, interficio; *quod à* φάω, *idem. Dicitur autem secundum quosdam quasi* σφαγαῖς γανύμενον, cædibus gaudens.

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus; *hinc* ὄξος, εος, τὸ, vinum quod acuit.

191 Ἀνίστημι, *f.* ἀναστήσω· ἀναστήσειεν, 3. *sing. aor.* 1. *opt. act. Æol. pro* ἀναστήσαιεν, excito, disturbo, dimoveo; *ex* ἀνὰ *et* ἵστημι.

Ἐναρίζω, *f.* ξω, interficio, spolio: *ab* ἐναίρω, *idem, ab* Ἄρης, εος, ὁ, Mars, bellum; *quod ab* αἴρω, tollo, *quia populum tollit è medio; hinc* ἔναρα, spolia.

192 Παύω, *f.* σω, finio, cessare facio: *sed* παύομαι, cesso.

Ἐρητύω, *f.* σω, cohibeo, reprimo, compesco, sedo, detineo; *aliquando* prohibeo.

193 Ἕως, dum; *item* εἵως, interim, tamdiu, *pro* ὡς, *poëtic. de cujus variis usibus consule Lexicon.*

Ὁρμαίνω, in animo cogito, revolvo, incito, impetu feror; *ab* ὁρμὴ, *quod, mutando spiritum, à præt. pass.* ὦρμαι, *verbi* ὄρω, concito, excito.

194 Ἕλκω, *f.* ξω· ἕλκετο, 3. *sing. imperf. ind. med. poët. pro* εἵλκετο, traho; *ab Heb.* הלך *hillech,* ire facio, duco.

Κολεὸς, οῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, vagina; *à* κοῖλος, η, ον, cavus; *ab Hebr.* חל perforare.

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius.

Ἀθήνη, *aliquando* Ἀθηναίη, *ut* 199, *ita dicitur Minerva, quasi* ἀθήλη, *à* θηλάζειν, ubera fugere, *quòd ex Jove capite prosiliens, integræ puella ætatis, non ut lactaretur necesse esset; vel ab* ἀθρεῖν, videre, *quòd Minervâ prudentia intelligatur.*

195 Οὐρανόθεν, è cœlo; *ab* οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *quod ab* οὖρος, *Ionicè pro* ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, *quia cœlum terminat aspectum nostrum.*

Ἵημι, mitto, *f.* 1. ἥσω, *præt.* εἷκα, *aor.* 1. ἧκα· προῆκε *per tmesin.*

Ἥρα, ας, *et Ion.* Ἥρη, ης, ἡ, Juno, *Jovis soror et conjux.*

196 Ἄμφω, ambo; *ab* ἀμφὶς, utrinque.

197 Στῆ, *pro* ἔστη, *poët. ablato augmento,* 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἵστημι.

Ὄπιθεν, *Ionicè pro* ὄπισθεν, post, retro; *ab* ὀπίσω.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus, floridus; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos, *præposito* ξ. ξανθῆς κόμης ἕλε Πελείωνα, *Verba prehendendi adsciscunt genit. cùm totius partem aliquam prehendi indicant.* Sic κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρός.

Ἕλε, *hìc,* prehendit, ε. 37. interfecit; *ab* ἕλον, *pro* εἷλον, *aorist.* 2. *verbi* αἱρέω. *Vide antè* 137.

198 Φαίνω, apparere facio; -ομαι, appareo: *derivatur à* φάω, luceo; *unde* φαείνω, *contr.* φαίνω, *ut* αἴρω *ex* ἀείρω, *ut antè.*

'Ορᾶτο, *3. sing. imperf. ind. poët. pro ὡρᾶτο, à verbo ὁράω,* video.

Θαμβέω, *f.* ήσω, timeo, tremo, *nempe* admiratione attonitus, admi- 199
ror; *à* θάμβος, εος, τὸ, pavor, admiratio; *quod à* θήπω, stupefacio; *vel ex* θάπος, stupor, *interposito* μ, *et mutato* π *in* β. *Vel secundum Eustath. ex* θέα *et* ἐμβιβάζεσθαι, *ut sit* ἡ διὰ θέας ἐμβιβαζομένη ἔκπληξις εἰς τὴν ψυχὴν, stupor à spectro in animam inductus.

Μετετράπετο, retro se convertit, *3. sing. aor. 2. verbi* μετατρέπω.

Γιγνώσκω, *vel* γινώσκω, nosco, censeo, statuo, agnosco. *Eustathius tradit à verbo* νοῶ, cogito, *fieri* νοΐσκω, *per syncer.* νώσκω, *et addito Æolicè* γ, γνώσκω· *ex* γνώσκω *autem per reduplicationem fieri* γιγνώσκω, *fut. 1.* γνώσομαι, *præt.* ἔγνωκα, *quasi à* γνόω· *aor. 2.* ἔγνων, ως, ω, *&c. unde* γνῶθι *in imperat.* γνοίην *in optat. et* γνῶ *in sub. tanquam à* γνῶμι.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas *seu* Minerva; *à* πάλλω, vibro, quatio, *quia* 200
dicitur hastam vibrare.

Φάανθεν *pro* φάνθεν, *addito* α *poët. pro* ἐφάνθησαν, *3. pl. aor. 1. pass. Bœot. ut dicitur, à* φαίνω.

Φωνέω, *f.* ήσω, voco, dico, vocem emitto, *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox, *quod di-* 201
citur quasi φῶς τοῦ νοῦ, lux mentis; *aut simpliciter ex* φάω, dico.

Πτερόεις, εσσα, εν, alatus. *Aliquando* sagittis *tribuitur, seu quòd pennatæ sunt, seu quòd celeriter ferantur modo avium; aliquando etiam* verbis, *ut hìc, quòd emissa ex ore revocari nequeant; à* πτερὸν, οῦ, τὸ, ala, *per syncop. pro* πετερὸν, *quod à* πέτομαι, *et* πετάομαι, *et syncop.* πτάομαι, volo: *à* πτερὸν, *fit* πτερύσσομαι, *propriè* alarum plausu latera ferire, *ut gallinacei ante cantum; metaph.* lætor, gaudeo.

Τίποτε, cur, *et syncop.* τίπτε, *idem: à* πότε, quando; *item* quoniam. 202

Αὖθι *pro* αὐτόθι, αὖτ', rursus, *pro* αὖτε.

Αἰγίοχος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, qui habet scutum confectum ex pelle caprinâ; *ab* αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina; *ab* αἴξ, γὸς, ἡ, capra, *et* ἔχω, habeo, teneo.

Τέκος, εος, τὸ, partus, filius, *vel* filia, fœtus, *tam* parvulus *quàm* adultus, *tam* brutorum *quàm* hominum, *ab aorist. 2.* ἔτεκον, *verbi* τίκτω, pario; *ab inusitato* τέκω.

Εἰλήλουθα, veni, *pro* εἰλήλυθα, *interposito* ο, *quod est pro* ἐλήλυθα, *interposito* ι, *ab* ἔρχομαι, ἐλεύσομαι, *aor. 2.* ἤλυθον, *per syncop.* ἦλθον, *præt. med.* ἤλυθα, *Attic. reduplicatis primis præsentis* ἐλήλυθα· *ab inus.* ἐλεύθω. *Vide suprà* 12.

Ὕβρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, injuria petulanter illata: *hinc* 203
ὑβρίζω, contumeliâ afficio.

Εἴδω, video, *aor. 2. ind.* εἶδον, *poët.* ἴδον· ἴδῃς, *2. sing. aor. 2. act. subj.*

Ἔκ τοι ἐρέω, *per tmesin pro* ἐξερέω. 204

'Οΐω, *per diæresin pro* οἴω, puto.

Ἧς, *dat. pl. f. pronom.* ὅς, suus, *Ion. pro* αἷς. 205

Ὑπεροπλία, *et* εία, ας, ἡ, superbia; ὑπεροπλίῃσι, *dat. plur. Ion. ab* ὑπέροπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in armis se omnia posse putat, *ideoque* superbus; *ab* ὑπὲρ *et* ὅπλον, ου, τὸ, arma; *hinc* ὁπλίζω, armo, paro.

Τάχ' *pro* τάχα, *adverb.* brevi, citò, confestim, *ut* β. 193. τάχα δ' ἴψεται υἷας 'Αχαιῶν, mox autem puniet Græcos; *aliquando* velociter, *ut* σ. 524. οἱ δὲ τάχα προγένοντο, illi verò velociter procedebant; *ali-*

quando fortè, *ut hìc,* τάχ' ἄν ποτε, fortè aliquando; *aliquando* frequens, *ut* φ. 491. ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοὶ, frequentes deciderunt sagittæ. *Factum autem est ex* τάχεα, *per syncop. neut. pl.* τοῦ ταχὺς, celer, velox. *Pro* ταχύτερος, *comparat. est* θάσσων *apud Homer. ut* ο. 570. οὔτε ποσὶν θάσσων, neque velocior pedibus; *et hinc* θᾶσσον *adverbium, pro quo* θᾶττον, *Hymn. in Merc.* 255. *pro* ταχύτατος *dicitur* τάχιστος *in superl. ut* γ. 102. ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα, at cæteri dirimamini citissimè. *Derivatur à* τάζω, extendo, *vel ex* τάω, *et* χύω, fundo: *cursor in viâ extenditur, et quasi effunditur, inquit Harmar. hinc* ταχέως, ψ. 365. *et* ταχὸς, velocitas; *ibid.* 406. *et* ταχύτης, *ibid.* 740.

206 Γλαυκῶψ, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, qui cæsios habet oculos, *à* γλαυκὸς, ἡ, ὸν, cæruleus, color cæsius, *et* ὢψ, ὠπὸς, ὁ, vultus, oculus. Γλαυκώπης, *idem; γλαυκῶπις, ιδος, fœm. epithet. Minervæ.*

207 Πίθηαι, *Ionicâ resolutione pro* πίθῃ, *vel potiùs paragogicè, aor. 2. med. subjunct. à* πείθω, persuadeo; *vide suprà 33.*

208 Πρὸ ἧκε, *per tmesin pro* προῆκε, *vide suprà* 195.

209 Φιλέω, *fut.* ήσω, amo, diligo, osculor; *aliquando* amicè tracto, γ. 207. ἐν μεγάροισι φίλησα, in meis ædibus amicè tractavi; *Odyss.* τ. 195. ἐνδυκέως φιλέων, accuratè tractans.

210 Λήγω, *f.* ξω, cesso, *aliquando* cessare facio, remittere, *ut* ν. 423; οὐ λῆγε μένος μέγα, non remittebat iram magnam

211 'Ονειδίζω, *f.* σω, convitior: *ab* ὄνειδος, εος, τὸ, opprobrium. *Dicitur, inquit Eustath. quasi* ὄνοσις, reprehensio: *ab* ὀνόω, reprehendo, vitupero.
'Εστὶ, licet, ἦν, licebat, ἔσεται, licebit, accidet.

212 Ὧδε, *adverb.* sic, hoc modo, *hìc pro* τῷδε· *ab* ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

213 Παρέσσεται, *poët. pro* παρέσεται, aderit, 3. *sing. fut. verbi* πάρειμι.
Δῶρον, ου, τὸ, donum; *à* δίδωμι, *f.* δώσω, do, *ut* donum *à* do *apud Latinos.*

214 Ἴσχω, *et* -ομαι, habeo, retineo, coërceo, prohibeo, impetum reprimo, *ut hìc: ab* ἔχω· ἴσχεο, *Ionicè pro* ἴσχου, *imperat. ab* ἴσχομαι.

216 Χρὴ, *impers.* opus est, oportet: *imperf.* ἔχρην *et* χρῆν, *infin.* χρῆναι, *pro quo etiam aliquando* χρῆν. *Quidam volunt* χρὴ, *per apocopen pro* χρήζει, *à* χρεία, ας, ἡ, indigentia, necessitas.
Σφωΐτερος, έρα, ερον, suus, *aliquando* tuus, *aliquando* vester; *à* σφῶϊ, *dual. à* σὺ, tu.
Εἰρύσασθαι, *metri causâ pro* ἐρύσασθαι, *aor. infin. interposito* ι, *et sic significat aliquando* servare aliquid in animo reconditum: *aliquando sequente* ἔπος, *ut hìc,* consilium *vel* mandatum sequi, observare: ἐρύω *antè.*

217 Καὶ μάλα περ, *per tmesin pro* καίπερ, etsi.
Ἄμεινον, *scil.* ἐστὶ, melius est; *ab* ἀμείνων, *comparat. ab* ἀγαθὸς, bonus.

219 Κώπη, ης, ἡ, remus, *item* manubrium: *à* κόπτω, scindo, ferio, percutio; *quia quasi aquam scindit.*
Σχέθω, habeo, teneo, reprimo: *tempora sumit à* σχέω, *idem: ab* ἔχω, *et idem* ἴσχω· σχέθε, 3. *sing. imperf. pro* ἔσχεθε, *poët.*

220 Κουλεὸς, οῦ, ὁ, vagina, *pro* κολεὸς, *per epenthesin* τοῦ υ.
'Ωθέω, trudo, pello, *fut.* ὠθήσω *et* ὤσω, *aorist.* 1. ὦσα *vel* ἔωσα, *præt*

ἐώσμαι, *Attic. pro quibus etiam reperiuntur* ὦσα *et* ὦσμαι, *sine augmento Attico; ab* ὤθω.

'Απιθέω, *f.* ήσω, non obedio; *ex* α *privat. et* πείθω, persuadeo; πείθομαι, persuadeor, *seu* pareo; *pro* ἀπειθέω, *metri causâ abjicit* ε, *et corripit antepenultimam.*

Βαίνω, eo, *f.* βήσομαι, *præt.* βέβηκα· βεβήκειν, *3. sing. perf. ind.* 221

Δαίμων, ονος, ὁ *vel* ἡ, deus, numen, fortuna, *quasi* δαήμων, sciens et 222
peritus artifex; *à* δαίω, scio. *Nam dæmonibus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit, inquit Constant.*

'Ατάρτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ἀταρτηρὸς, ά, ὸν, obnoxius, contumax, con- 223
tumeliosus, *pleonasmo syllabæ* ταρ, *pro* ἀτηρὸς, *idem: est etiam* insuperabilis, intractabilis; *ab* ἄτη, ης, ἡ, damnum; *hinc* ἀτάω, *fut.* ήσω, lædo, noceo; *est etiam* "Ατη *dea, quæ damna et infortunia hominibus mittit.*

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravis, ebrius: *ab* οἶνος, ου, ὁ, vinum, *et* 225
βαρὺς, εῖα, ὑ, gravis; οἶνος *autem ab* ὀνέω, juvo, *ad quod etymon, inquit Scapula, Athenæus scribit Homerum allusisse, Il.* ζ. 261. ὀνήσεαι, αἴ κε πίησθα.

"Ομμα, τος, τὸ, oculus, *item* aspectus, facies: *ab* ὁράω, video, *vel ab* ὄπτομαι, *idem, cujus præt. pass.* ὦμμαι.

Κραδία, ας, ἡ, *Ion.* κραδίη, cor, *per metathesin pro* καρδία· *à* κέαρ, τὸ, *idem; vel, ut quidam putant,* κραδία *à* κραδαίνω, tremore commoveo; *quòd perpetuò cor palpitet.*

"Ελαφος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, cervus. *Deducitur* ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν τοὺς ὄφεις, *à* capiendo serpentes, *vel, secundum Martinium, ab Hebr.* אלף *eleph,* bos: *est enim bos ferus.*

Θωρήσσω, *fut.* ξω, armo, induo thoracem, θωρηχθῆναι *aorist.* 1. *pass.* 226
inf. à θώραξ, κος, ὁ, lorica, thorax, vestis quâ tegitur pectus, à corde θοροῦντι, *id est,* saliente; *vel à* θεῖος, divinus, *et* ὠρεῖν, custodire, *quòd mentem divinam nostri partem contineat et servet.*

Λόχος, ου, ὁ, agmen, cohors, insidiæ; *à* λέγω, cubare facio: *hinc* λο- 227
χάω, insidior.

'Αριστεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortissimus, qui primarius est inter alios: *ab* ἄριστος, optimus; *quod ab* "Αρης, Mars: *hinc* ἀριστεύω, *et* ἀριστοία· ἀριστήεσσιν *est dat. pl. Ion. pro* ἀριστεῦσι.

Τέτληκας, 2. *sing. perf. ind. per syncopen pro* τετάληκας, *à* ταλάω, 228
syncope τλάω, suffero, tolero; *item* sustineo, *id est* audeo: *hinc* τελαμὼν, ῶνος, ὁ, balteus quo cingitur ensis; *et* τάλας, αινα, αν, miser, *quia multa perfert; et* "Ατλας, αντος, ὁ, *qui cœlum humeris sustinet.*

Κῆρ *pro* κέαρ, ατος, τὸ, cor; *sed* ἡ κὴρ, ρὸς, fatum, *plerumque in malam partem,* mors, fatalis calamitas; *à* κύρω, consequor.

Εἴδεται, videtur, *3. sing. præs. ind. ab* εἴδομαι.

Λωΐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, *compar. ab* ἀγαθὸς, *superl.* λώϊστος, *con-* 229
tract. λῷστος· *fit à* θέλω, *et Dor.* λῶ, *vel* λάω, *quasi id quod magis volumus.*

Εὐρὺς, εῖα, ὑ, latus, amplus.

'Αποαιρεῖσθαι, *poët. pro* ἀφαιρεῖσθαι, *præs. inf. verbi* ἀφαιρέομαι, aufero, 230
eripio. *Vide infrà* 275.

'Αντίον, ex adverso, contrà; *ἀντίον αὐδᾷν,* respondere; *ἀντίον εἰπεῖν,* contradicere: *ab ἀντίος,* adversus, ex adverso stans, *quod ab ἀντὶ præp.*

231 Δημοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum devorans, qui bona populi devorat et profligat: *à δῆμος,* populus, *quasi δεσμὸς, οῦ, ὁ, à δέειν, videlicet à* ligando, *quia est cœtus hominum collectus, et βορὰ, ᾶς, ἡ,* pabulum, esca, cibus, *propriè* brutorum, *à βόω, vel βόσκω,* pasco.

Βασιλεῦς, *vocat. Att. pro βασιλεῦ.*

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii: *ab οὔτις, ιvος, ὁ καὶ ἡ,* nullus, *addit. δα.*

232 Ὕστατα, postremum; *ab ὕστατος, άτη, ατον, quod ab ὕστερος,* posterior: *ὕστατος, tanquam ab ὑστερώτατος.*

Λωβάομαι, ῶμαι, injuriam infero, contumeliâ afficio: *à λώβη, ης, ἡ,* contumelia, injuria, *quod dicitur secundum Eustath. quasi λαόβη, à nomine λαὸς, et verbo βαίνω, ut sit ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις,* injuria *vel* contumelia palam illata; *λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt.*

233 'Επὶ—ὀμοῦμαι, *per tmesin pro ἐπομοῦμαι, 1. sing. fut. 2. ind. med. verbi ἐπόμνυμι,* juro.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum; *ab εἵργω,* includo, *ὅτι ὁ ὀμνύων καθείργνυται πῶς οἷς ὁμολογεῖ.*

234 Ναὶ, certè, etiam, *adv. affirmantis: item usurpatur jurejurando.*

Φύλλον, ου, τὸ, folium: *à φύω,* produco, nascor, *vel secundum Eustath. à φυσᾷν,* sufflo, *et λαλαγεῖν,* resono: *διὰ τὸ ἐν τῷ φυσᾶσθαι λαλαγεῖν.*

Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris, *et etiam* ramus inde exoriens; *metaph.* homo bellicosus: *dicitur ὄζος ἄρηος, quasi* ramus à Martis stirpe prognatus, *β. 663. de Licymnio, et γ. 147. de Hicetaone, et alibi.*

235 Φύω, *f. σω, præt. πέφυκα,* gigno, pario, edo.

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, stirpis amputatio; *à τέμνω,* scindo, *cujus præt. med. τέτομα.*

Ὄρος, εος, τὸ, mons, *dat. plur. ὄρεσι, poët. ὄρεσσι.*

Λείπω, relinquo, *fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον, præt. med. λέλοιπα.*

Θάλλω, *et* θαλλέω, *fut. ήσω,* germino, pubesco; *θηλέω, Ion. ab Heb.* טל *tal,* ros, *qui pullulationis causâ, ad quod etymon alludit Homer. Odyss. ν. 245. de Ithacâ in Minervæ oratione Ulyssi; αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τε ἐέρση,* semper habet pluvia illam, virescensque ros, *id est,* qui facit virescere.

236 Χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, ferrum, *per metonymiam* quicquid ex ære conflatur: gladium *aliquando et* alia arma *significat. Inde tradunt dictum esse quasi χέων ἀλκὴν, παρὰ τὸ χέειν τὴν δύναμιν τῶν ἐναιρουμένων.*

Λέπω, decortico, *fut. λέψω· περιέλεψε, 3. sing. aor. 1. ind. act.*

237 Φλοιὸς, οῦ, ὁ, cortex; *à φλέω,* fœcundus sum.

Αὖτε, *hìc pro δέ.*

238 Παλάμη, ης, ἡ, palma, manus: *παλάμῃς, dat. plur. pro παλάμαις, à πάλλω,* vibro.

Φορέω, *f. έσω et ήσω, propriè* fero vestem aliquam, *sed general.* gesto, gero quocunque modo; *à φέρω,* fero.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus; *interdum idem quod* rex: *à δίκη, ης, ἡ,* jus, causa, accusatio, mulcta, *et πολέω,* versor.

Θέμις, ἡ, lex, fas; *hinc θεμιστὸς vel θεμιτὸς,* licitus, sanctus: *habet ge-*

nit. θέμιτος *et* θέμιδος· ἀ τίθημι, pono. *Sunt enim* θέμιστες, νόμοι τιθέντες, positæ et constitutæ leges.

Εἰρύαται, *Ion. pro* εἴρυνται, *3. plur. perf. ind. pass. mutato* υ *in* α, cus- 23
todiunt, *ab* εἰρύω.

Πόθος, ου, ὁ, desiderium, amor, affectus, cupido; *hinc* ποθὴ, ῆς, ἡ, 240
idem; ποθέω, desidero; ἀ πέποιθα, *præt. med. verbi* πείθω· *persuadet enim desiderium homini, ut id desideret quod desiderat, inquit Etymol.*

Ἵξομαι, *fut.* 1. *med. verbi* ἱκνέομαι, *mutuatitium ab* ἵκομαι.

Δύναμαι, *f.* δυνήσομαι, possum; δυνήσεαι, 2. *sing. f.* 1. *med. pro* δυνήσῃ, 241
ἀ δεινὸς, validus, peritus.

Εὖτε, quando, dum, sicut, ita; *pro* εὖτε *dicunt poëtæ* ἠΰτε. 242

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida, viros interficiens, πολεμικός· *ab* ἀνὴρ *et* φένω, occido.

Πίπτω, cado, interficior, prosternor, *aliquando* profligor; *fut.* πεσοῦ- 243
μαι, *præt.* πέπτωκα, *aor.* 2. ἔπεσον· ἀ πέτω, cado, *inus. Vide β.* 175.

Ἔνδοθι, *pro* ἔνδοθεν, *poët.* intus; *ab* ἔνδον, intus.

Ἀμύσσω, *f.* ξω, rado unguibus, lanio, vellico, animum exulcero. *Metaph. ab.* αἷμα, *inquit Etym. hinc* ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio.

Γαῖα *vel* γαίη, ης, ἡ, terra, *et per aphæresin literæ* γ, *fit* αἶα, *in prosâ* 245
γῆ, *idem; γαῖα dicitur quasi* μαῖα *vel* ῥαῖα, *quia terra semen excipit, exceptumque gremio corrumpit; ἀ* γῆ, *fit* γῆρας, ατος, τὸ, senectus, *quia senex ad terram despicit.*

Ἧλος, ου, ὁ, clavus; *hinc* καθηλόω, *f.* ώσω, clavo defigo, *vel* con- 246
figo. *Est etiam* ἧλος, morbus quidam rotundus, callosus, capiti clavorum persimilis; *ab* ἕω, mitto, *quòd immittatur iis quæ compinguntur.*

Πείρω, transfigo, *fut.* 1. περῶ, *perf.* πέπαρκα, *aor.* 1. ἔπειρα, *aor.* 2. ἔπαρον, *perf. pass.* πέπαρμαι, *aor.* 1. ἐπάρθην· *hinc* πόρος, ου, ὁ, meatus, *per quem aliquid influit.*

Ἑτέρωθεν, ab alia parte: *ab* ἕτερος, ρα, ρον, alter; *quod ab* ἓ, se. 247

Μηνίω, *f.* ίσω, permanenter et graviter irascor, iram foveo; ἐμήνιε, 3. *sing. imperf. ind. act.* ἀ μῆνις, ira perdurans.

Ἡδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcè loquens; *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, dulcis, *et* ἔπω, 248
dico.

Ἀνορούω, *f.* σω, surgo, exsurgo, impetu fero; ἀνόρουσε, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act. ab* ἀνὰ, *et* ὀρούω, *quod ab* ὄρω, elevo, attollo, concito.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, *aliquando in bonam partem, et significat* jucundus, sonorus, facundus; ἀ λίγγω, strideo, resono, *quod per Onomatopœiam à sono fictum; idem* λικαίνω· λιγυρὸς, ὰ, ὸν, *idem cum* λιγύς.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, concionator, orator; ἀγορητὺς, ύος, ἡ, concionandi ars: *ab* ἀγοράομαι.

Γλῶσσα, *et Att.* γλῶττα, ης, ἡ, lingua, *item* sermonis forma, *et* lingula 249
tibiæ, *ob similitudinem.*

Μέλι, ιτος, τὸ, mel; *hinc* μέλιττα, ης, ἡ, apis. *Eustath. deducit* παρὰ τὸ μέλω, curo, *quia cum curâ quæritur ab hominibus et cupide appetitur.*

Γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκίων, ιστος, *et* ύτερος, ύτατος, *et* γλύσσων, *pro* γλυκύτερος, dulcis; *transfertur ad multa, pro* suavi *seu* jucundo: *hinc* γλεῦκος, εος, τὸ, mulsum, vinum quoddam suave.

Ῥέω, *tempora sumit à* ῥεύω, fluo, *propriè de rebus liquidis: item* dico, loquor, *pro quo usitatius est* ῥῆμι, *aor.* 1. ἐῤῥήθην· ῥέεν, 3. *sing. imperf. ind. poët. pro* ἔῤῥεε, *ν addito propter seq. vocalem.*

250 Γενεὰ, ᾶς, ἡ, genus, generatio, progenies, *aliquando* spatium septem annorum; *aliquando* triginta, *aliquando* centum: *à* γίνομαι.

Μέροψ, οπος, *epitheton propriè hominis: à* μερίζω, divido, *et* ὄψ, vox, *ab* ἔπω, dico; *hinc homines dicuntur* μέροπες, *quòd articulatâ linguâ loquantur, quod soli homini datum est inter animantia: vel quòd hic aliâ, ille aliâ linguâ et dialecto loquatur; vel à divisione vocis, quæ post Chaldæam turrim facta proditur. Sunt etiam qui* θνητὸν *significare dicant.*

Ἄνθρωπος, ου, ὁ *vel* ἡ, homo: *ab* ἄνω, supra, *quod cum articulo supplet vicem nominis: hinc* πρὸς τοὺς ἄνω, ad superos, *et* ἀθρέω, aspicio, *et* ὤψ, vultus, *juxta Ovid.*

Os homini sublime dedit, cœlumque tueri, &c.

Plato putat ἄνθρωπος *dici quasi* ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, contemplans quæ videt. *Alii, quasi* ἄνω ῥέπων, sursum, vergens.

251 Φθίνω, *et* φθίω, corrumpo, contabesco, consumor, pereo; *à* φθέω, *idem;* ἐφθίατο, *Ion. pro* ἔφθιντο, 3. *pl. plusquamperf. passivi: facta ex* 3. *sing. inserto* α *ante* το.

Πρόσθεν, antea, *et poët.* πρόσθε, *à* πρὸ, ante.

Τρέφω, *f.* θρέψω, alo, nutrio, educo: *aor.* 2. *ind. act.* ἔτραφον, alui; *aor.* 2. *ind. pass.* ἐτράφην, nutritus, educatus sum: τράφεν, 3. *pl. aor.* 2. *ind. pass. Ion. et Bœot. pro* ἐτράφησαν.

252 Ἠγάθεος, έη, valde divinus, *ab* ἄγαν, valde, *mutato* α *in* η, *quod aliquando in compositione* ν *amittit, et* θεῖος, divinus.

Τρίτατος, άτη, ατον, *idem quod* τρίτος, tertius; *à* τρεῖς, tres.

254 Πόποι, proh dii: *Dryopum linguâ, qui in Græciâ fuerunt, dii dicebantur* πόποι, *quasi* πάντα ὀπτεύοντες· *vox est admirantis, vel indignantis.*

Πένθος, εος, τὸ, luctus, dolor, *propriè qui ex morte amicorum concipitur: à* πάθος, εος, τὸ, passio, clades, interitus; *à* πάσχω, *ut* βένθος *à* βάθος.

Ἱκάνω, venio; *item* advenio, invado, *idem* ἵκω *et* ἱκνέομαι, *sed tempora ab* ἵκομαι.

255 Γηθέω, *f.* ήσω, lætor: γηθήσαι, 3. *sing. aor.* 1. *opt. hinc* γῆθος, εος, τὸ, lætitia; *idem* γηθεύω, *et* γήθω, *ut* ξ. 139. γήθει ἐνὶ στήθεσσι, *et* γήθομαι, *quod à* γάδομαι, *idem, vel à* γαίω, glorior, *ut* κνήθω *à* κνάω.

256 Κεχαροίατο, *reduplicatio pro* χαροίατο, *Ionicè pro* χάροιντο, lætarentur, 3. *pl. aor.* 2. *med. opt. à verbo* χαίρω, gaudeo, lætor.

257 Πυνθάνομαι, *tempora à* πεύθομαι, audio, intelligo, interrogo, cognosco; *f.* πεύσομαι, *aor.* 2. *m.* ἐπυθόμην· πυθοίατο, 3. *pl. aor.* 2. *opt. Ionicè pro* πύθοιντο.

Μάρναμαι, illo odio contendo, quod nunquam ad fœdus perducatur, pugno telis infestis, *seu* verbis; *fit ab inusitato* μαρνάω, *idem, quod à* μὴ, non, *et* ἄρνειν, fœdus facere occisione agni: *ab* ἀρὴν, agnus. μαρναμένοιϊν, *Ion. pro* μαρναμένοιν, depugnantium, *gen. dual. part. præs. med. Sermo est de Achille et Agamemnone inter sese litigantibus: sic etiam de duobus exercitibus ferro pugnantibus,* ρ. 387.

Περίειμι, adhuc vivo, exsto, persto, supero: *ἀ περὶ, quæ hìc in com-* 258
positione significat præ; *et εἰμὶ,* sum.

Νεώτερος, *α, ον,* junior; *ἀ νέος, α, ον,* novus, juvenis; *ἀ νέος fit νεανίας,* 259
ου, ὁ, et νεανίσκος, ου, ὁ· sed νεὼς, Ion. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum.

'Αρείων, *ονος, ὁ καὶ ἡ,* præstantior, *propriè* armis præstantior; *compar.* 260
ab ἀγαθὸς, bonus: *ab* "Αρης, Mars.

"Η, quàm, *poët. ἠὲ, inde ἠέπερ, idem.*

'Ομιλέω, *f. ήσω,* in cœtu aliquorum versor, commercium habeo, ver- 261
sor; *ab ὅμιλος, ου, ὁ,* cœtus; *παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. Sæpè dicitur de multitudine militum, et sunt qui hinc putant dici παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας βάλλειν,* à turmis jungendis: *hinc μεθομιλέω,* conversor.

'Αθερίζω, *f. σω,* parvi *vel* flocci pendo, contemno, *tanquam ἀθέρας· ab ἀθὴρ,* spica, arista. *Eustath. dicit, ἀθερίζειν dici ἀπὸ τῶν ἀθέρων, quas agricola οὐκ ἀξιοῖ θερίζειν,* metere dedignatur; *ἀθέριζον, 3. pl. imperf. Ion. pro ἠθέριζον.*

Ποιμὴν, *ένος, ὁ,* pastor, custos; *ab ἐν τῇ πόᾳ μένειν· πόα, ας, ἡ,* herba, 263
gramen; *vel ποιμὴν quasi οἰμὴν, ab ὄϊς,* ovis, *et μάω,* quæro, vehementer cupio; *hìc sumitur metaphoricè pro* princeps, dux.

'Αντίθεος, *έου, ὁ καὶ ἡ,* æqualis deo; *ab ἀντὶ, æqualitatem in composi-* 264
tione denotante, et θεός.

'Επιείκελος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* assimilis; *ab εἴκελος,* similis, *quod ab εἴκω,* si- 265
milis sum.

Κάρτιστος, *pro κράτιστος, metath.* 266

'Επιχθόνιος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* qui in terrâ vivit, terrestris; *ab ἐπὶ, et χθὼν, ονὸς, ἡ,* terra.

Φὴρ, *ηρὸς, ὁ,* fera, *item* centaurus: *φηρσὶν, dat. plur. est etiam* fera *in* 268
genere; Æol. pro θὴρ, ὁ, idem, quod ἀπὸ τοῦ θέειν ῥᾷον, à currendo velociter.

'Ορεσκῷος, *ου, per sync. pro ὀρεσίκοιος,* in montibus degens, in montibus cubans: *ὀρεσκῴοισι, dat. plur. Ion. pro ὀρεσκῴοις, ab ὄρος,* mons, *et κέω seu κεῖμαι,* jaceo.

"Απιος, *ία, ιον,* longinquus: *ἐξ ἀπίης γαίης, id est, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς* 270
καὶ μακρὰν ἀπεχούσης, inquit Constantinus: ab ἄπειμι, absum, *vel 'Απίης, id est, τῆς Πελοποννήσου, ab Apide filio Phoronei.*

Κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ, pro meis viribus, *seu* facultate ego, per me ip- 271
sum.

Βροτὸς, *οῦ, ὁ,* homo, mortalis: *est et adjectivus, βροτὸς, ἡ, ὸν,* mortalis, 272
fluxus, instabilis, caducus; *ut βροτὸς ἀνὴρ, ε.* 361, *&c. sed sæpius sine substantivo. Dicitur quasi ῥοτὸς, id est, ὁ ἐν ῥοῇ ὢν, quòd nihil sit magis fluxum quàm homo.* Βρότος, *ου, ὁ,* cruor, sanies, *η.* 425. *hinc βροτόω,* cruore inquino, *Od. λ.* 41.

Μαχέοιτο, *pro μαχοῖτο, Ionica dissolutio diphthongi circumflexæ, præs. opt. ἀ μαχέομαι.*

Ξυνίον, *pro ξυνίουν, hoc autem pro ξυνίησαν, 3. plur. imperf. verbi ξυνίη-* 273
μι, audio, *aut potiùs imperf. verbi ξυνίω,* audio, *ait Constantinus.*

'Αποαίρεο, *Ion. pro ἀφαιροῦ. Variè construitur ἀφαιροῦμαι ἀφαιροῦμαι* 275
τὴν κούρην, vel τοῦ κούρην, vel τῷ κούρην.

'Εάω, sino, permitto, *item* cesso; *imperf. εἴαον, non η, aorist.* 1. *εἴασα.* 276

278 Ἀντιβίην, ἀντίβιον, et ἀντιβία, *adverb.* contrà; *ab* ἀντίβιος, ία, ιον, *vel* ἀντίβιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, adversarius, *ab* ἀντὶ, *et* βία, vis.

Μείρω, divido, sortior, *præt. med.* μέμορα, *et metathesi* ἔμμορα· *hinc* μοῖρα, ας, ἡ, fatum, *quod et* decens *vel* æquum *significat, ut* 285 *hujus libri.*

279 Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrum tenens; *à* σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, *et* ἔχω.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus: *à* κύω, osculor, *quòd sit omnibus innatus gloriæ amor; vel quasi* κύειν δέος, parere timorem, *quòd plebeis animis timorem pariat; vel à* κήδω, curo: *sed* κύδος, ου, ὁ, convitium, objurgatio.

280 Γείνατο *pro* ἐγείνατο, *ab* ἐγεινάμην, *aor.* 1. *med. verbi* γείνομαι, genero.

Μήτηρ, τέρος, *per sync.* τρὸς, ἡ, mater; παρὰ τὸ μῶ, quæro, *vel* vehementer cupio, *quasi quæsita à liberis, vel proli victum quærens.*

281 Πλεόνεσσιν *poët. pro* πλείουσι, *nam poëtæ formant dat. pl. à nomin. pl. addendo* σι, *et mutando in neutris* α *in* ες· *ut* πάντεσσιν.

283 Μεθέμεν, *Ionicè pro* μεθεῖναι, *aor.* 2. *infin. verbi* μεθίημι, depono, demitto, *&c.*

284 Ἕρκος, εος, τὸ, septum, claustrum, munimentum, sepes; *hìc Angl.* a bulwark, defence: *ab* ἔργω, ἐέργω, εἴργω, *et Atticè* εἵργω, *fut.* ξω, arceo, includo, in carcerem conjicio, custodio.

Πέλω, *et* πέλομαι, sum; *usitatum tantùm in præs. indicat. particip. et imperf. Vide etiam in* 418.

289 Σημαίνω, *propriè* signum do, *vel* signo dato aliquid præcipio; *generaliter* præcipio, impero, præsum; *à* σῆμα, τος, τὸ, signum, portentum, vexillum, sepulchrum.

292 Ὑποβλήδην, *adverb.* subjiciendo *vel* interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita, obstrepere interfando; *ab* ὑποβάλλω, subjicio, *aliquando* interfari.

293 Δειλὸς, ἡ, ὸν, timidus, ignavus; *à* δείδω, *f.* σω, timeo.

Καλεοίμην, vocer, *sine contractione pro* καλοίμην, 1. *sing. opt. præs. pass. verbi* καλέω.

294 Πᾶν ἔργον, *pro* εἰς πᾶν ἔργον.

Ὑπείκω, *f.* ξω, *f.* 1. *med.* ὑπείξομαι, succumbo, cedo, obedio: *ab* εἴκω, assimilor, obedio.

Ὅττικεν, *poët. pro* ὅ, τι, *et* κεν.

Εἴποις, dixeris, 2. *sing. aor.* 2. *opt. verbi* ἔπω, dico.

295 Ἐπιτέλλω, *et* -ομαι, jubeo, impero, præcipio; mandatum impono quod aliquis exequatur, exorior; *à* τέλλω, *inusitato,* fio: *sed* τελέθω, sum, *verbum poëticum;* ἐπιτέλλεο *pro* ου *Ionicè, præs. imperat. med.*

301 Ἀνελὼν, auferens, *aor.* 2. *part. ab* ἀναιρέω.

Ἀέκων, ουσα, ον, *in prosâ* ἄκων, invitus: *ab* α *priv. et* ἑκὼν, οῦσα, ὸν, volens, sponte aliquid faciens, *quod legitur in participio tantùm. Sunt autem qui dictum putant quasi* εἴκων, cedens, *ab* εἴκω, cedo.

302 Γνώωσι, *poët. pro* γνῶσι, 3. *pl. aor.* 2. *subjunct. ab* ἔγνων, *verbi* γινώσκω.

303 Αἶψα, statim, *vox poëtica: hinc* αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, *et* λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, *idem, cum particulâ augmentativâ* λα, *quæ semper auget in compositione: ab* ἅπτομαι, tango, *Eustath.*

Αἷμα, τος, τὸ, sanguis: *hinc* αἱμασία, ας, ἡ, *Odyss.* σ. 358. sepes, *quæ spinas habet. Quidam deducunt* αἷμα *ab* αἴθω (*propter calorem, cujus sanguis fomes est*) *cujus præt. pass.* ᾖσμαι, *unde* αἷσμα, *et* κατὰ τὴν ἔνδειαν *fit* αἷμα· *quòd autem* αι *ante* μ *et* ρ *plerumque aspiratur, fit* αἷμα.

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater, *quasi* μελαινὸς, *à* μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, *quod à* μα *neg. et* λαεῖν, video, *inquit Martinius.*

Ἐρωέω, *f.* ήσω, fluo, moveo, recedo, aberro; *item* cesso, otio me do, *propriè* ἀπὸ τῆς ἔρας (*à quo derivatur*) ὑποχωρεῖσθαι, è terrâ elabi, *aut* fluere.

Δόρυ, τὸ, hasta, jaculum, *genit.* δόρατος *et* δόρυος, *metathesi* δουρὸς, *sic in cæteris: hinc* δορύσσω, *f.* ξω, pugno: δόρυ, *secundum Eustath. tam de ligno ex arbore exsecto, quàm de eo quod in arbore adhuc est: à* δέρω, excorio; *ut sit* ξύλον ἐκδεδαρμένον, lignum deliberatum. *Sunt qui à* δρῦς, quercus, *deducunt.*

Ἀνστήτην *pro* ἀνεστήτην, surrexerunt, 3. *pers. dual. aor.* 2. *verbi* ἀνίστημι. 305

Λῦσαν, *Ion. et poët. pro* ἔλυσαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. act. verbi* λύω, solvo.

Ἐΐσος, η, ον, æqualis, *pro* ἶσος *et* ἴσος, *idem, addito* ε· *ab* εἴδω, assimilo. 306

Προέρυσσεν, *poët. pro* προείρυσεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act. verbi* προερύω. 308

Κρίνω, *f.* νῶ, accuso, judico, damno, secerno, deligo. 309

Εἴκοσι, viginti, *et* ἐείκοσι, *idem.*

Βῆσε, *pro* ἔβησε, 3. *sing. aor.* 1. *à* βαίνω, *hìc* ascendere facio. 310

Ἕω, sedere facio, colloco, *fut.* ἑσῶ, *vel* ἕσσω, *aor.* 1. εἷσα, *vel* ἕσσα, *et* ἀνὰ—εἷσε *per tmesin pro* ἄνεισε. 311

Πολύμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens: *à* πολὺς, *et* μῆτις, ιδος, ἡ, deliberatio, prudentia, consilium; *à* μήδω, curo, *pro quo usurpatur* μήδομαι, *unde* μῆσις, *et* σ *mutato in* τ, μῆτις.

Πλέω, *fut.* πλεύσω, navigo; ἐπέπλεον, 3. *plur. imperf. ind. verbi* ἐπιπλέω. 312

Ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; *ab* ὕω, pluo: *hinc* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Κέλευθος, ου, ἡ, via, *in plurali* τὰ κέλευθα, *per metaplasmum, pro* κελεύθοι· *ab* ἐλεύθω, venio, *pleonasmo* τοῦ κ· *vel à* κέλλω τὸ τρέχω· ὑγρὰ κέλευθα, mare.

Ἀπολυμαίνομαι, lustror, purgor, *et contra,* corrumpo, noceo, *quod à* λῦμα, τος, τὸ, sordes, purgamentum, *quasi* λοῦμα, *idem: quod à* λούω, lavo, *quòd* ἐν τῷ λούεσθαι ἀπεβάλλοντο λύματα, *inquit Eustath. hinc* λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis. 313

Ἀνώγω, *vel* ἀνωγέω, jubeo, mando, suadeo, *cujus imperf.* ἄνωγον, *pro* ἤνωγον, *item* ἠνώγουν· *præt. med.* ἄνωγα, *pro* ἤνωγα· *est etiam* ἀνώγημι, *ab* ἄνω, *poët. pro* ἀνύω, impetro.

Ἔρδω, facio, *id est,* sacrifico; ἔρδον, 3. *plur. imperf. ind. poët. pro* ἦρδον· *à* ῥέζω, *metathesi, et* ζ *mutato in* δ. 315

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus, eximius; *à* τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, sterilis; *ab* α *priv. et* τρύγη, ης, ἡ, frumentum, fructus; τρυγάω, *f.* ήσω, vindemio: *vel* ἀτρύγετος ἅλς, *quòd* τρυγεῖσθαι *nequeat; vel* βαθύτατος ἄβυσσος, fundo carens, *adeo ut ejus* τρύγας, fæces, *invenire nemo queat; à* τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, *item* 316

fæx vini, *vel secundum Plin.* ἀκαταπόνητος, indomitus ; *à* τρύχω, *f.* ξω, vexo, *et* attero.

317 Ἑλίσσω, *f.* ξω, volvo, *pro* εἱλίσσω, *ab* εἱλέω, verto, volvo, implico, agito ; εἱλέω, *cum tenui,* claudo, in angustum cogo, aggero ; *et aliquando idem quod* εἱλέω· *hinc* ἑλελίττω, *vel* ἑλελίσσω, agito, rapido volumine torqueo ; ἑλισσομένη, *part. præs. med.*

Καπνὸς, οῦ, ὁ, fumus : *à* καίω, uro, incendo, *et* πνοὴ, ῆς, ἡ, spiritus, flatus ; *quod à* πνέω, spiro, *fut.* πνεύσω.

318 Πένομαι, pauper sum, occupor circa, *seu* laboro ; πένοντο, *Ion. pro* ἐπένοντο, 3. *pl. imp. ind.* πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ, pauper, *et* πόνος, ου, ὁ, labor.

Τὰ κατὰ στρατὸν, *subintelligitur* ὄντα.

319 Λῆγ', *Ion. pro* ἔληγε, desinebat ; 3. *sing. imperf. ind. verbi* λήγω.

Ἐπηπείλησ' *pro* ἐπηπείλησε, minatus fuit, 3. *sing. aor.* 1. *ind. verbi* ἐπαπειλέω.

321 Ἔσαν, *per systolen, pro* ἦσαν, 3. *pl. imperf. ind. verbi* εἰμί.

Κήρυξ, κος, ὁ, præco, caduceator, fecialis, legatus, buccinator ; κήρυκε, *nom. dual. à* γῆρυς, υος, ἡ, vox, *vel* κράζω, clamo.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, citatus, sedulus, diligens, impiger ; ὀτρήρω, *nom. dual. ab* ὀτρύνω, incito, hortor, jubeo.

Θεράπων, οντος, ὁ, famulus ; θεράποντε, *nom. dual. hinc* θεραπεύω, inservio ; *à* θέρω, curo.

323 Ἀγέμεν, *pro* ἄγειν, *infin. pro imperat.*

324 Δώην, *Atticè pro* δοίην, *Ionicè additur* σι· δώησι, 3. *sing. aor.* 2. *opt. verbi* δίδωμι.

325 Ῥιγέω, *et* ῥιγόω, rigeo, frigeo, horreo, obstupesco ; *à* ῥῖγος, εος, τὸ, frigus extremum, rigor : *hinc compar.* ῥίγιον, horribiliùs, duriùs, tristiùs ; *et superl.* ῥίγιστος· *à* ῥήγνυμι.

326 Προΐει, præmittebat ; 3. *sing. imperf. ind. verbi* προΐημι· *imperf.* προΐην, ης, η, *et* προΐεον, ουν, εες, εις, εε, ει.

327 Βάτην, *Doricè pro* ἐβήτην, 3. *dual. ab* ἔβην, *aor.* 2. *verbi* βαίνω.

328 Ἱκέσθην, venerunt, 3. *dual. aor.* 2. *med. verbi* ἱκνέομαι.

329 Εὑρίσκω, *tempora sumit ab inusitato* εὑρέω, *fut.* εὑρήσω, *aor.* 2. εὗρον, invenio, *propriè investigando ; à canibus sumitur, qui* εὔρινες *dicuntur, quòd olfacta investigent et inveniant ; interdum* reperio.

330 Γήθησεν, *Ion. pro* ἐγήθησεν, lætatus est ; 3. *sing. aor.* 1. *ind. verbi* γηθέω.

331 Ταρβέω, *f.* ήσω, timeo, tremo ; *à* τάρβος, εος, τὸ, stupor, timor ; *per syncop. pro* τάραβος, *idem ; à* ταράσσω, turbo, territo, confundo, vexo.

Αἰδομένω, reverentes, *nom. dual. part. præs. verbi* αἴδομαι.

332 Στήτην, steterunt, 3. *dual. aor.* 2. *ind. Ion. pro* ἐστήτην, *verbi* ἵστημι.

333 Προσφωνέω, *f.* ήσω, alloquor, appello, saluto ; προσεφώνεον, 3. *plur. imperf. ind. à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

334 Ἄγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuntius ; *ab* ἀγγέλλω, nuntio, dico : *Eustath. deducit ab* ἄγω· *alii dictum affirmant quasi* ἀλέγω, *quod fit* ἀνλέγω, *et metath.* ἀγγέλλω, *mutato* γ *in* ν.

335 Ἄσσον, propiùs, *pro* ἔσσον, *idem, mutato* ε *in* α, *quod fit ab* ἐγγὺς, propè ; *hinc* ἀσσοτέρω, *et* ἀσσοτάτω, propiùs, proximè.

Ἴτε, 2. *plur. imperat. præs. ab* εἶμι, *eo.*

Ὕμμες, *Æol. pro* ὑμεῖς.

'Επαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in culpâ, culpandus; *ab* αἰτία, ας, ἡ, culpa, crimen, *ante* 153.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Jove natus, nobilis, generosus; *vocat.* διογε- 337
νὲς· *à* διὸς, *et* γίνομαι.

Πάτροκλος, ου, ὁ, *et* Πατροκλέης, έεος, *et* Πατροκλῆς, ῆος, Patrocles, *filius* Μενοιτίου, συγγενὴς τοῦ 'Αχιλλέος *et socius carissimus.* Πατροκλέης *flectitur cum duplice crasi: sic, nom.* έης, ῆς· *gen.* έεος, έους, οῦς· *dat.* έεϊ, έϊ, εῖ· *acc.* έεα, έη, ῆ· *vocat.* εες, εις, *ut et cætera propria cum* κλέος *composita.*

Μάρτυρος, testis; *plur.* μάρτυροι, *à* μάρτυρ, ρος, ὁ, *idem.* 338

"Εστων, sint, 3. *dual imperat. verbi* εἰμὶ, sum.

Πρὸς θεῶν, coram diis. 339

Μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, beatus, felix. *Dicuntur dii* μάκαρες, *quia omnium beatissimam vitam degunt. Eustath. putat dictum* παρὰ τὸ μὴ ὑποκεῖσθαι κηρὶ, quòd fato non obnoxii; *alii à* χαίρειν.

'Απηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, illaudandus; *ab* αἰνέω, laudo, *et* ἀπὸ, 340
quod negationem in compositione sæpè significat; quasi ἄποθεν ὢν τοῦ αἰνεῖσθαι, procul à laude; *vel* ὁ μὴ ἡνίαις εἴκων, non frænis cedens; *vel metaph.* ἀπὸ τῶν δυσηνίων ἵππων, ab effrænatis equis.

Χρείω, *Ion. pro* ἡ χρεία, necessitas, opus; *aliquando* χρέω. 341

'Αεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconveniens, inconsentaneus, acris; *ab* α *privat. et* εἴκω.

'Ολοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus; ὀλοῇσι, *Ion. pro* ὀλοαῖς, *dat. plur. f. ab* ὄλ- 342
λυμι, pereo.

Θύω, *fut.* σω, sacrifico, *aliquando* insanio, *ut hic.*

Νοέω, *fut.* ήσω, intelligo, cogito, mente agito, volvo, sum sapiens, 343
video, prospicio; νοῆσαι, *aor.* 1. *inf. à* νόος, νοῦς, mens, cogitatio, *&c. in quibusdam casibus tertiæ et quintæ flexionis, à* νέομαι, *id est* πορεύομαι, *scribit Eustath. quòd mente nihil celeriùs moveatur.*

Πρόσσω, ante, præterita, *et* ὀπίσσω, retro, futura, post; *pro* πρόσω, *et* ὀπίσω, *geminato* σ.

'Επεπείθεθ' *pro* ἐπεπείθετο, paruit, obedivit, 3. *sing. imperf. pass. verbi* 345
ἐπιπείθομαι.

"Αγω, *aor.* 2. ἦγον, *usitatiùs* ἤγαγον· ἐκ δ' ἄγαγε, *per tmesin et Ion.* 346
pro ἐξήγαγε, eduxit.

Γυνὴ, ἡ, mulier, fœmina, *et est nomen sexus, Angl.* a female; *dein-* 348
de, in specie, uxor, *Angl.* a wife: *gen.* γυναικὸς, *vocat.* γύναι· *tanquam à* γυναὶξ· *dicitur quasi* γονὴ, genitura, *à* γίγνομαι, *quia materiam habet generandi.*

Δακρύω, *f.* ύσω, lacrymo; *à* δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. 349

'Ετάρων *pro* ἑταίρων, sociorum, *gen. pl. ab* ἑταῖρος.

"Αφαρ, statim, citò, facilè, subitò; *ab* ἅπτομαι, *quasi* ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γενόμενον· *poëtica vox; hinc* ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior.

Νόσφι, *adverb.* seorsum; *hinc* νοσφίζω, *β.* 81.

Λιάζω, *f.* σω, agito, jacto, turbo; *item* separo, fugio, declino: λιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus; *canum dicitur mare, propter spumam et fluctus.* 350

'Ορόων, inspiciens, *poët. pro* ὁρῶν, οῦσα, οῦν.

Οἴνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, vinei coloris, *vel uvas maturas colore referens; ab* οἶνος, ου, ὁ, *et* ὄψις, εως, ἡ, visus.

351 Ἠρήσατο, supplicavit, *3. sing. aor. 1. med. verbi* ἀράομαι.

Ὀρέγομαι, *et* ὀρέγνυμι, extendo, porrigo; *etiam* appeto, desidero, *quia illud desideramus, ad quod manus extendimus:* ὀρεγνὺς, ῦσα, ὺν, *part. præs. Ab* ὀρέγομαι, appeto, *fit* ὀργὴ, ῆς, ἡ, *quia ira dicitur affectus vindictæ; ab* ὀρέγομαι, extendo, fit ὄρεγμα, τος, τὸ, passus.

352 Μήτηρ, μητέρος, *per syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, *dicitur etiam de brutis quæ fœtum ediderunt; à* μάω, quæro, *vel quòd à fœtu quæratur; vel quòd fœtui victum quærat.*

Μινυνθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevi tempore durans; *quod à* μινυὸς, *Attic. pro* μικρὸς, parvus: *hinc* μινύθω, minuo; *et* μίνυνθα, *adv.* ad paululum temporis; *et hinc* μινυνθάδιος, *in animatis ponitur pro* βραχύβιος, *et in rebus inanimatis dicitur* ὀλιγοχρόνιος.

Ἐόντα, existentem, *acc. sing. masc. part.* ἐὼν, *poët. pro* ὤν, ab εἰμί.

353 Ὄφελλεν, *aor. 2. Ion. pro* ὄφελεν, *et hoc pro* ὤφελεν· *ab* ὀφείλω, *f.* ὀφειλήσω, debeo; *aliquando significat* utinam *in aor. 2. de quo post;* ὀφέλλω, augeo, adjuvo, prosum; *quod aliquando usurpatur pro* ὀφείλω, debeo; *sed* ὠφελέω, prosum, juvo.

Ἐγγαλίζω, *fut.* σω, *vel* ξω, in manus porrigo, insero, figo in membris, sub fide sponsionis præbeo, *inquit Budæus; à* γύαλον, ου, τὸ, cavitas, manus.

354 Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo (*hinc* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus), *et* βρέμω, sono, strepo: *hinc* βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Τυτθὸν, οῦ, τὸ, parvum; *à* τυτθὸς, ἡ, ὸν, parvus, infans, *cui mamma præbetur; à* τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma: *hinc* τιτθὴ, ῆς, ἡ, nutrix.

356 Ἀπούρας, *aorist.* 1. *ab* ἀπουρίζω, *pro* ἀπουρίσας, auferens, præripiens, *pro* ἀφορίζω, extermino, ab alienis finibus aufero; *ab* ὅρος, ου, ὁ, terminus, *mutando* φ *in* π *Ionicè; vel* ἀπούρας, *pro* ἀπαυρήσας, *quod cum syncope* ἀπαύρας, *et metalepsi* ἀπούρας· *ab* ἀπαυράω, eripio, privo, aufero.

357 Δακρυχέων, έουσα, έον, lacrymas fundens; *à* δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, *et* χέω, fundo.

Πότνιος, ία, ιον, reverendus, pudicus, honorabilis: ἀπὸ τοῦ πίπτειν τοῖς ποσί· *pro* πότνιος *aliquando legitur* πότνος, *per syncop.*

358 Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: *à* βάθος, εος, τὸ, *idem, ut à* πάθος, εος, τὸ, πένθος, τὸ, *pleonasmo* τοῦ ν, *et* τροπῇ α *in* ε.

359 Καρπάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox: καρπαλίμως, *adverb.* velocitèr, protinus; *pro* ἁρπάλιμος, *idem; ab* ἁρπάζω, *f.* σω *vel* ξω, rapio, corripio, citò intelligo.

Ἀναδῦμι, emergo, *aliquando* recedo; ἀνέδυ, *3. sing. aor. 2.* δῦμι, *sive* δύνω, *et* δύω, ingredior, demergo, induo.

Ἠΰτε, sicut, *per ectasin et diæresin* τοῦ εὖτε.

Ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo; παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἴλησιν· *vel potiùs ab* ὁμοῦ *et* ἀχλὺς, ύος, caligo, nebulosa obscuritas.

360 Πάροιθε, *et* πάροιθεν, ante, antea: *regit genit. à* πάρος, *poëticâ voce,* ante, antea.

361 Καταρέζω, demulceo, manibus tracto, *fut.* ξω, *pro quo aliquando* καῤῥέζω· κατέρεξεν, *3. sing. aor.* 1. *ind. à* ῥέζω, facio, *ante. Vide etiam* ε. 424.

'Ονομάζω, *fut.* σω, nomine voco; ἔκ τ' ὀνόμαζε *per tmesin et Ionicè pro* ἐξωνόμαζε, 3. *sing. imperf. ind.; ab* ὄνομα, τος, τὸ, nomen; *quod alii* παρὰ τοῦ νόμειν, distribuo, *deducunt, quòd nomen suam cuique imaginem rerum reddit; alii ab* ὄνημι, juvo, *quasi* ὀνέομαι, *quòd ejus usu res agnoscatur.*

Τέκνον, ου, τὸ, filius, proles: ἀ τίκτω, pario. 362

Κλαίω, fleo; *tempora sumit à* κλαύω· *sed* κλάω, frango, *fut.* κλάσω· *et* κλᾴω, *fut.* αύσω, *pro* κλαίω, *Atticè,* fleo, lugeo; *Eustathius deducit* κλαίω ἀ κλάω, frango, *quòd lacrymis quodammodo frangitur animus.*

Σὲ φρένας, *Atticè pro* σοῦ φρένας, *qui utuntur accusat. pro genit. vel potiùs pro* κατὰ φρένας, *synecd.*

Κεύθω, *f.* σω, occulto; ἀ κεῦθος, εος, τὸ, profunditas, caverna. 363

Εἴδομεν, sciamus, *poët. pro* εἴδωμεν, 1. *plur. subj. præs. ab* εἴδω.

Βαρυστενάχω, *f.* ξω, *p.* χα, graviter gemo *vel* gemisco, graviter sus- 364
piro: *ex* βαρὺς, gravis, *et* στενάχω, *poët. pro* στενάζω. *f.* ξω, gemo; *quod*
ἀ στενὸς, ἡ, ὸν, angustus, *quia coarcto corde ingemimus: hinc* στόνος, ου,
ὁ, gemitus, suspirium.

Τίη, *poët. pro* τί, cur? quid? ἀ τίς, τίνος. 365

Εἰδυίη, scienti, *dat. sing. fœmin. part. præs.* εἰδὼς, *per syncopen pro* εἰδηκὼς, *ab* εἰδέω.

Δάσσαντο, *Ion. et poët. pro* ἐδάσαντο, diviserunt, 3. *plur. aor.* 1. *med.* 368
ἀ δαίω, divido, scio, uro.

'Εκ δ' ἕλον, exemerunt, *per tmesin pro* ἐξεῖλον. 369

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, lorica ænea armatus; ἀ χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, 371
et χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica; *quod Grammatici deducunt à* χέω, *quòd* περι-
χεῖται τῷ σώματι. *Vid.* β. 42.

Ἦεν, *pro* ἦν, erat, *Ionici dicunt pro* ἦν, ἔα, *et ectasi poët.* ἦα, *imperf.* 381
ind. ab εἰμί.

Θνῆσκον, *Ionicè pro* ἔθνησκον, moriebantur, 3. *plur. imperf. ind. verbi* 383
θνήσκω.

'Επασσύτεροι, οἱ καὶ αἱ, densi, conferti, crebri, frequentes, *Angl. hic,* in heaps, *or* one immediately after another; *nam illi dicuntur aliquid facere, cùm id unus facit post alterum continuâ serie: ab* ἐπὶ *et* ἆσσον, *idem quod* ἐγγὺς, propè, propiùs.

'Επῴχετο, ferebantur, 3. *sing. imperf. ind. pass. verbi* ἐποίχομαι.

Πάντη, omnino, undequaque. 384

'Ιλάσκομαι, *f.* ἱλάσομαι, *idem quod* ἱλάομαι, propitio, placo. 386

Νέον, recenter, nuper; ἀ νέος, α, ον, recens, juvenis. 391

Περίσχεο, *Ionicè pro* περίσχου, 2. *sing. aor.* 2. *med. imperat.* ἀ περιέχω, 393
mutuante fut. 2. περισχῶ ἀ περισχέω, contineo, defendo, adjuvo, curam
suscipio.

'Εΰς, bonus, fortis, formosus, *genit.* ἑος, *sed per poëticam ectasin* ἠὺς, *genit.* ἠέος, *et metathesi,* ἑῆος· *hinc* εὖ, bene, felicitèr, *in compositione significat* facilè, *vel* feliciter; *hinc* εὖγε, *adverb.* euge, bene: *vel* ἑῆος, sui, proprii, *ut quidam volunt; ut et* ἑάων, *genit. deduct. ab* ἑὸς, ἡ, ὸν, suus.

Ὄνημι *cum* ο, juvo, prosum, *fut.* 1. ὀνήσω, *aor.* 1. ὤνησα· ὠνέομαι, emo, 395
mercor.

396 Πολλάκι, *adv.* multoties: *sic scribitur ante consonantem;* πολλάκις *autem ante vocalem:* ἀ πολὺς, multus.

Μέγαρον, ου, τὸ, ingens domicilium, palatium; *sed generaliter,* quæcunque domus: ἀ μέγας, magnus.

397 Ἔφησθα, *pro* ἔφης, dicebas, 2. *sing. imperf. paragoge Æolicâ.*

Κελαινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nigras nubes faciens: ἀ κελαίνω, nigrum facio: *quod à* κέλας, *et* νέφος, εος, τὸ, nubes, caligo, *quod est à* νε *particulâ negativâ, et* φῶς, τὸς, τὸ, *lux.*

399 Ξυνδέω, *f.* ήσω, constringo: ἀ ξὺν, *Att. pro* σὺν, *et* δέω, ligo, vincio; *unde* δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum; *sed cum genit.* absum; *at* δέομαι, *f.* ήσομαι, opus habeo, indigeo, supplico, rogo; *hinc* δεῖ, *imperf.* oportet: *sed* δήω, *cum* η, invenio.

401 Ὑπελύσαο, *diæresis Ionica pro* ὑπελύσω, solvisti, 2. *sing. aor.* 1. *med.* ὑπελυσάμην, *verbi* ὑπολύω.

402 Ὦκα, celeriter; *per syncop. pro* ὠκέα· *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *genit.* έος, είας, έος, celer; ὦχ' *ob sequentem aspirat.*

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum manus habens; *ab* ἑκατὸν, centum *et* χεὶρ, manus.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, altus, profundus; *factum ex Dorico* μᾶκος, *pro* μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas.

403 Βριάρεως, εω, ὁ, *Att. pro* Βριάρεος, ου, Briareus, *gigas quidam centum manus habens;* ἀ βριάω, robustus sum.

404 Βία, ας, *et Ion.* βίη, ης, ἡ, vis, vigor, robur. *Si de magnis heroibus aut principibus sermo est, multum robore aut potentia pollentibus, ponitur* βίη *cum genitivo nominis proprii, aut cum adjectivo ex eo nomine proprio: sic* βίη Ἡρακλῆος, *i. e.* ipse Hercules, σ. 117.

405 Γαίω, glorior; γαίων, ουσα, ον, *part. præs. hinc* γαῦρος, α, ον, superbus, ferox.

407 Μνάομαι, memoro, commemoro, memor sum; *f.* μνήσομαι, *præt.* μέμνημαι, *aorist.* 1. *pass.* ἐμνήσθην· *hinc* μνάω, *id est,* μνᾶσθαι ποιῶ, in memoriam revoco; μνήσας, ασα, αν, *aor.* 1. *part. act.*

Παρέζεο, *Ion. pro* παρέζου, asside, *præs. imperat. verbi* παρέζομαι.

Τὸ γόνυ, genu, *genit.* γόνυος, *et metath.* γοῦνος, ἀ κονῶ, festino, curro.

408 Ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, *per tmesin pro* ἐπαρῆξαι, opem ferre, *aor.* 1. *inf. act. verbi* ἐπαρήγω.

409 Πρύμνα, ης, ἡ, puppis, *quæ ultima est in navi; synecdoch. pro totâ navi; hinc* πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis *quo navis ad terram religatur,* rudens: ἀ πρυμνὸς, ἡ, ὸν, ultimus, summus, extremus; *quod à* πέρας, τος, τὸ, finis.

Ἐλαύνω, *fut.* άσω, *tempora sumit ab* ἐλάω, impello, ago, instigo, *item* abigo, percutio; *hinc aor.* 1. ἔλασα, *et per syncopen,* ἔλσα, *vel, ut alii,* ἔλσαι, *aor.* 1. *inf. ab* ἔλω, *f.* ἐλῶ, *Æol.* ἐλσῶ.

410 Κτείνω, occido, *fut.* κτενῶ, *præt.* ἔκτακα, *aor.* 2. ἔκτανον· *per apoc.* ἔκταν· *ab inusit.* κτάω, occido: *hoc autem secundum Mart.* ἀ κάτω, *ut sit,* deorsum jacere, sternere: κτεινομένους, *part. præs. pass.*

Ἐπαυρέω, *et* ἐπαυρίσκω, *et* ἐπαύρομαι, fruor; *item* consequor; *item* pœnas luo, ἐπαύρωνται, 3. *plur. præs. subj. med.*

412 Ἄτη, ης, ἡ, culpa, noxa: *hinc* ἀτάομαι, patior detrimentum, *et* ἀτάω, *f.* ήσω, lædo.

Κατὰ δάκρυ χέουσα, *per tmesin pro* καταχέουσα, fundens, *part. præs.* 413
fœm. verbi καταχέω.

Αἰνὰ, infeliciter, graviter, malo fato, *pro* αἰνῶς, *poët. ab* αἰνὸς, ἡ, ὸν, in- 414
felix, gravis; *quod ab* αἲ *interjectione*, heu, hei; *aut per syncop. ex* αἰανὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Αἴθε, utinam, si, *et apoc.* αἲ, *sed* αἰ *fit Doricè pro* εἰ, *hinc fit commu-* 415
niter εἴθε, *et* αἴθε, *pro* εἴθε.

Αἱ, *articulus præposit.*

Αἵ, quæ, *articulus postposit.*

Αἲ, heu, *interjectio.*

Αἰ, si, *conjunctio.*

Αἴ, utinam, *adverb.*

Αἴθε, εἴθε, *et* ὡς, *verbo* ὄφελον, *vel Ionic.* ὄφελλον, *sæpè præponuntur, sequente mox infinitivo; usurpatur autem adverbium optandi; factum ex aor.* 2. τοῦ ὀφείλω, debeo; *et aliquando invenitur in primâ, secundâ, et tertiâ personâ;* αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam sederes; αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, utinam cœlebs essem; ὡς ὄφελον θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuisset, γ. 173.

Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, inoffensus; *aliquando* non nocens, *quod est verbàle à* πήθω, *significante* πάσχω, patior: *idem est cum* πάθος, εος, τὸ, *ex* α *privat. et* πῆμα, τος, τὸ, damnum.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors, fortuna, parca; *vel ab* ἀεὶ ἴσα, semper æqua- 416
lis; *vel quasi* δαίσα, *à* δαίω, divido; *quia distribuit unicuique tempus mortis, et vitæ conditionem.*

Δὴν, *adverb. poët.* diu, jamdiu; *hinc* δηναιὸς, ὰ, ὸν, diurnus, *et* δῆνος, εος, τὸ, consilium.

Ὠκύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis est fati; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, velox, *et* μοῖρα, 417
ας, ἡ, fatum; *à* μείρω, divido, sortior.

Ὀϊζὺς, ὑος, ἡ, ærumna, miseria; ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν, infelix; *ab* οἲ, *adverb.* hei, heu, *fit* ὀΐζω, *unde* οἰζύω (*sicut* αἰάζω, *ab* αἲ), *per dialysin* ὀϊζύω, *et inde* ὀϊζύς.

Ἔπλεο, eras, *per syncop. pro* ἐπέλεο, *Ion. pro* ἐπέλου, 2. *sing. imperf.* 418
m. verbi πέλομαι, sum.

Τῷ, idcirco; τῳ, *sine accentu, pro* τινὶ, alicui.

Τοι, *particula enclitica adverbiis et conjunctionibus annexa tantùm or-* 419
natûs gratiâ, ut hìc: δέ τοι, *aliis juncta, significat* quidem; *aliquando* igitur, *aliquando* quamvis.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmine gaudens; *à* τέρπομαι, *f.* ψομαι, delector, *et* κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen: *quod à* κεραΐζειν, dissipare, *ut boves cornibus, et* αὔειν, clamare.

Ἀγάννιφος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde nivosus, nivibus obrutus; *ab* ἄγαν, *et* 420
νιφὰς, άδος, ἡ, nix, *quod à* νίφω, ningo.

Πάρημαι, assideo; *ab* ἧμαι, sedeo: παρήμενος, ένη, ενον, *part. præs.* 421

Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, citus, citato gradu permeans, velox; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* πόρος, ου, ὁ, transitus; *quod à* πείρω, transadigo.

Ἀποπαύεο, *Ion. pro* ἀποπαύου, abstine, 2. *sing. præs. imperat. med.* 422
verbi ἀποπαύομαι.

Ὠκεανὸς, οῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, oceanus, mare; *dicitur à celeri fluxu: ab* 423
ὠκεὰ, *et* νάω, fluo.

Αἰθίοψ, πος, ὁ, *vel* Αἰθιοπεὺς, έος, *Ion.* ῆος, Æthiops; *ab* αἴθω, uro, *et* ὄψις, εως, ἡ, vultus; *quia adusti sunt facie.*

424 Χθιζὸς, ἡ, ὀν, hesternus; *à* χθὲς, heri.

Δαὶς, τὸς, ἡ, *et* δαίτη, ης, ἡ, *et* δαιτὺς, δαιτύος, ἡ, epulum, convivium, *scilicet, ingeniosè exstructum; à* δαίω, epulum instruo, epulor; cibos dividi facio et apponi.

Ἕποντο, *Ion. pro* εἵποντο, sequebantur, 3. *pl. imperf. ind. verbi* ἕπομαι.

425 Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus; *à* δυωδέκατος, άτη, ατον, *idem; à* δύο, *poët.* δύω, *et* δέκα, decem.

426 Ποτὶ, *Doricè pro* πρὸς, ad *vel* in.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui æneis fundamentis insistit, firmus; *à* χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, *et* βάσις, εως, ἡ, basis, fulcimentum.

Δῶ, *pro* δῶμα, *per apocopen; hoc pro* δόμημα· *à* δέμω, ædifico.

427 Γουνάζομαι, *f.* σομαι, genibus innitor, genua amplectens oro; *à* γόνυ, genu.

428 Αὐτοῦ, ibi, *per syncop. pro* αὐτόθι.

429 Εὔζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus, pulcher; εὐζώνοιο, *Ion. per diæres. pro* εὐζώνου· *à* ζώννυμι, cingo.

430 Ἀπηύραον, 3. *plur. imperf. et crasi* ἀπηύρων, *ab* ἀπαυράω, aufero; *ex* ἀπὸ *et* αὖρα, *vel* αἴρω.

432 Λιμὴν, ένος, ὁ, portus; ἀπὸ τοῦ λίαν μένειν, *ad differentiam oceani semper fluentis.*

Πολυβενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profundus; πολὺ βένθος ἔχων. *Vide* βένθος, *ante.*

Ἐντὸς, intus, *regit genitivum.*

Ἵκοντο, venerunt, 3. *pl. aor.* 2. *verbi* ἱκνέομαι.

433 Ἱστίον, ου, τὸ, velum: *quod ab* ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis: *quod ab* ἵσταμαι, sto; *hinc* ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali; *ab* ἱστὸς, *et* δέχομαι, excipio.

Στέλλω, mitto, succingo, contraho, *ut hìc, fut.* στελῶ, *aor.* 1. ἔστειλα, στείλαντο, *Ion. pro* ἐστείλαντο, 3. *pl. aor.* 2. *med.*

434 Πελάζω, *f.* άσω, accedo ad, pertingo, admoveo; πέλασαν, *Ion. pro* ἐπέλασαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. à* πέλας, prope.

Πρότονος, ου, ὁ, *et* πρότονον, ου, τὸ, funis *ille qui deducitur à malo ad proram; à* πρὸ, *et* τόνος, ου, ὁ, tensio: *quod à* τείνω, tendo.

Ὑφέντες, *aor.* 2. *partic. ab* ὑφίημι, remitto; ὑφεὶς, εῖσα, ἐν, *gen.* έντος.

435 Ὅρμος, ου, ὁ, monile circa collum; *fit ab* εἴρω, necto: *vel* portus, statio navium; *hinc* ὅρμισις, εως, ἡ, quies in portu; *ab* ἕρμα, τος, τὸ, fulcrum, stabilimentum, *quia navis ibi tanquam in fulcro et stabilimento consistit.*

Προέρυσσαν, protraxerunt, 3. *pl. aor.* 1. *ind. poët. pro* προέρυσαν, *à* προερύω, traho.

436 Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *aliquando* tentorium, *aliquando* sepulchrum, *aliquando* anchora, *ut hìc;* ab εὕδω, dormio, *quasi* εὐδινή· *significat et* concubitus, *ut* ζ. 25.

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis *quo navis ad terram religatur; quidam* oram *intelligunt;* πρυμνήσια, retinacula; *à* πρύμνα, *ante* 409.

437 Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, *propriè* aqua fracta à litore; *catachresticè* litus: *à* ῥήσσω, frango, *quia in litore fluctus frangitur; hinc* ῥηγνύω, *et* ῥήγνυμι, *idem.*

Ποντοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pontigradus : *à* πόντος, ου, ὁ, pontus, *et* πορεύομαι, eo, iter ingredior ; *sed* πορεύω, ago, duco, *aliquando* ire jubeo : *hoc autem à* πείρω, *ante* 246. 439

Βωμὸς, οῦ, ὁ, altare ; *synecdoch.* templum, *sed propriè* basis ; *à* βαίνω. 440

Πολύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm gemens ; *item* luctuosus, et multis gemitibus prosequendus ; *à* πολὺ, *et* στένω, gemo. 445

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris, inclytus, præclarus, splendidus ; κλείω, celebro, *quod à* κλύω, audio, *quòd qui celebratur, ejus fama passim auditur ; unde* κλυτὸς, ἡ, ὸν, *aliquando idem cum* κλειτός· κλείω *significat etiam* claudo, obsero. 447

Ἑξείης, ordine, deinceps, *per parenthesin Ion.* τοῦ ει *pro* ἑξῆς, *idem ; ab* ἔχω, ἕξω, *inquit Eustath.* 448

Εὔδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ædificatus ; *ab* εὖ, *et* δέμω, ædifico.

Χερνίπτομαι, *f.* ψομαι, manus lavo ; χερνίψαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. Ion. pro* ἐχερνίψαντο, *à* νίπτω, lavo. 449

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, hordeum sale conspersum ad sacrificandum, molæ ; *alii* primitiæ ante sacrificium : *aliquando* ipsa canistra ex quibus molæ effunduntur ; *ab* οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum, (*quod ab* οὖλος, η, ον, *idem quod* ὅλος, η, ον, integer ; *quòd priusquam molæ invenirentur, hordeum, ut et aliæ fruges integræ comederentur*) *et* χέω, fundo.

Ἀνασχὼν, οῦσα, ὸν, *part. aor.* 2. *verbi* ἀνέχω, tollo. 450

Τίμησας, *Ion. pro* ἐτίμησας, honoravisti, 2. *sing. aor.* 1. *ind. act. verbi* τιμάω. 454

Ἴπτω, *f.* ψομαι, lædo ; ἴψαο, *Ion. pro* ἴψω, 2. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἰὸς, οῦ, ὁ, missile : *vel, ut Harmaro placet, ab* ἰὸς, jaculum, *et* πίπτω, cado, *quia læditur in quem jaculum inciderit : sed* ἵπταμαι, volo, volas.

Προβάλοντο, *Ion. pro* προεβάλοντο, projecerunt, 3. *plur. aorist.* 2. *med. verbi* προβάλλω. 458

Αὖ, rursum, retro, *adv.* 459

Ἔσφαξαν, jugularunt, 3. *pl. aor.* 1. *ind. verbi* σφάττω.

Δέρω, excorio ; ἔδειραν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. à* δέρας, τος, τὸ, pellis ovina, *propriè* corium.

Τέμνω, seco, scindo : *vel* τάμνω, *fut.* 1. τεμῶ *et* ταμῶ, *perfect.* τέτμηκα, *aor.* 2. ἔτεμον, *vel* ἔταμον, *perf. med.* τέτομα, *&c.* 460

Κατακαλύπτω, *fut.* ψω, abscondo, obtego, coöperio ; κατεκάλυψαν, 3. *plur. aor.* 1. *ind. à* καλύπτω, *præt. med. sumit à* καλύβω· *à* κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, forma : *quòd* κάλλους *gratiâ, inquit Martinius, nos ipsos tegamus et velemus :* κατὰ—ἐκάλυψαν *per tmesin.*

Δίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* δίπτυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, duplicatus : *à* δὶς, bis, *et* πτὺξ, χὸς, ἡ, plica, *quod à* πτύσσω, *fut.* ξω, plico ; *hinc* πύκα, densè, *sublato* τ· δίπτυχα ποιήσαντες, *id est,* duplicantes ; *est etiam* δίπτυχα, *adverb.* 461

Ὠμοθετέω, *fut.* ήσω, humeris impono ; *sed hìc* crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono ; ὠμοθέτησαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. ex* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immaturus, crudus, incoctus ; *vel ex* ὦμος, ου, ὁ, humerus, *quòd ab humeris has carnes discerpere incipiebant.*

Σχίζη, *vel* σχίζα, ης, ἡ, rima, scissura ; σχίζαι, ligna scissa in usum 462

sacrificiorum; σχίζης, *Ion. pro* σχίζαις, *dat. plur.; à* σχίζω, findo, scindo.

Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, niger; *aliquando etiam* splendidus: *vinum dicitur* αἴθοψ, *ut quidam volunt, propter colorem nigrum: ut alii, quia* θερμὸν, *seu* καυστικὸν, *quòd semina quædam coloris in se habeat; vel fortè ab effectu, quasi* αἴθων τὴν ὄψιν, *quòd faciem ignito quodam colore inficiat.*

463 Λείβω, libo, stillo, fundo; ἐπέλειβε, 3. *sing. imperf. ind. hinc* λέβης, τος, ὁ, vas, *in quo funditur aqua;* εἴβω, *idem quod* λείβω, *à quo fit; à* λείβω, stillo, *fit* λίβανος, ὁ, thus.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cuspidibus; πέντε ὀβελοὺς ἔχον ἐκ μιᾶς λαβῆς, veru in quinque cuspides ex uno manubrio divisum; *à* πέμπε *pro* πέντε, *Æolic. et* ὀβελὸς, οῦ, ὁ, veru; *hoc autem à* βέλος, εος, τὸ, *quòd simile sit* βέλει *quali genere veruum utebantur Græci.*

464 Σπλάγχνον, ου, τὸ, viscera: τὰ σπλάγχνα, exta et vitalia, cor, jecur, pulmo, *&c. frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis;* ἄσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens cor, *et* εὔσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, animosus, *item* misericors: *ducitur, ut refert Eustath. à Dorico* σπλὰν, *quod pro* σπλὴν *dicitur; hinc* σπλαγχνίζομαι, misericordiâ moveor.

Πάω, possideo, adipiscor, gusto, vescor; πάομαι *magis usurpatur;* ἐπάσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. ab Heb.* פה *peh,* os.

465 Μιστύλλω, minutatim seco, in frusta concido; μίστυλλον, *Ionicè pro* ἐμίστυλλον, 3. *plur. imperf. ind. à* μείων, minor.

Ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, *per tmesin pro* ἀμφιέπειραν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. verbi* ἀμφιπείρω, transfigo, figo.

466 Ὀπτάω, *f.* ήσω, asso, torreo; ὤπτησαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind.*

Περιφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus; *à* περιφράζω, circumloquor, considero, perpendo; *hinc* περιφραδέως, peritè, ritè.

467 Παύσαντο, *Ion. pro* ἐπαύσαντο, cessabant, 3. *plur. aorist.* 1. *med. verbi* παύομαι.

Τετύκοντο, apparaverant, 3. *pl. aor.* 2. *med. cum reduplicatione Ionicâ,* κ *pro* χ, *Ion. pro* ἐτύχοντο· *significat* τυγχάνω *aliquando* struo, facio, paro.

468 Δαίνυμι, epulas do, *seu* tribuo; δαίνυμαι, epulor; δαίνυντ' *pro* δαίνυντο, *Ion. pro* ἐδαίνυντο, 3. *pl. imperf. ind. à* δαίω, *idem.*

Δεύομαι, *poët. pro* δέομαι, egeo, ἐδεύετο, 3. *sing. imperf. ind.*

469 Πόσις, εως, ἡ, potus; *à* πίνω, *seu* πόω, bibo: *hinc* πότος, ου, ὁ, potus.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus; *ab* ἔδω, edo, *præt.* ἐδήδοκα, *cætera tempora non sunt in usu.*

Ἐξ ἔρον ἕντο, *per tmesin pro* ἔξεντο, exemerunt, 3. *plur. aor.* 2. *med. verbi* ἐξίημι.

Ἔρος, ου, ὁ, amor, desiderium, *Æol. pro* ἔρως, ἔρωτος, ὁ, *idem; ab* ἐράω, amo, cupio, *quod quidam deducant ab* ὁράω, *quòd ex aspectu nascitur amor; alii ab* εἰσρέω, influo, *quòd amor intrinsecus per oculos influat; alii ab* εἴρω, dico, *quia quæ amamus, multùm sunt in ore; vel ab* εἴρω, necto, *quòd amor est nexus.*

470 Κρητὴρ, *Ionic. pro* κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater; *à* κεράω, misceo; κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, i. e. *crateras ad summum usque labrum implebant,*

ut coronâ impositâ velut cincti viderentur; στέφω etiam aliquando exponitur impleo. *Sic et Virgilius*, vina coronant.

Νωμάω, *f.* ήσω, vibro, moveo, divido, distribuo, *ut hìc, et aliquando* 471
considero; νώμησαν, *Ion. pro* ἐνώμησαν, *3. plur. aor.* 1. *ind. à* νέμω, distribuo, divido, pasco, rego: *sed* νέμομαι, depascor, incolo, partior.

Ἐπαρξάμενοι, ex poculis suis libantes quisque, *nom. plur. part. aorist.* 1. *med. verbi* ἐπάρχομαι, *ubique dicitur de libationibus: ex* ἐπὶ *et* ἀρχὴ, initium.

Δέπας, δος, τὸ, poculum: δεπάεσσιν, *poët. pro* δέπασι. *dat. plur.* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα· *hinc* δεπάζω, bibo.

Πανημέριος, ία, ον, per totam diem; *à* πᾶς, *et* ἡμέρα, ας, ἡ, dies; *ita* 472
dicitur dies ab ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, mansuetus, mitis, jucundus, *quia dies est jucunda, nox verò fera, et horrida; vel ab effecto, secundum Platonem, quòd* ἡμέρα ἥμερα *efficiat; vel, ut alii putant, quasi* ἱμέρα, *ab* ἱμείρω, desidero, *quòd diem homines maximè desiderent.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus, *vel* chori cum cantu; *à* μέλπω, cano, celebro; μέλπομαι, cano, ludo, oblector; *dicitur* μέλπω, *quasi* μέλη ἔπω, carmina dico.

Ἀείδοντες, canentes, *nom. plur. part. præs. verbi* ἀείδω. 473

Παιήων, ονος, *et* Παιὼν, ῶνος, *et* Παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis. Παιὼν *et* Παιὰν, *dicitur ipse* Apollo; *à* παίω, ferio, pulso, cædo; *quòd sagittis Pythonem confoderit. Hymnus autem hìc canebatur aut in belli congressu (et tum Marti), aut partâ victoriâ, aut in aversione malorum, veluti hìc, ut pestis sedaretur: et hinc quidam deducunt à* παύω, sedo, *quasi* Παυὰν, *&c.*

Μέλποντες, celebrantes, *nom. pl. part. præs. verbi* μέλπω. 474

Τέρπετ' *pro* τέρπετο, *Ion. pro* ἐτέρπετο, 3. *sing. imperf. ind. pass. verbi* τέρπω, delecto, exhilaro: τέρπομαι, delector, gaudeo. φρένα, κατὰ *subaud.*

Ἦμος, quando; *extra interrogationem, poëtica vox, cui respondet* τῆμος, tum. 475

Ἠέλιος, ὁ, sol, *per parenthesin* τοῦ ε, *et verso spiritu, pro* ἥλιος, ίου, ὁ, *idem; ab* ἑλίσσω, circumago; *alii ab* ἕλη, ης, ἡ, calor, solis splendor, *ut sit quasi* ἕλιος· *alii à* δῆλος, manifestus, *ut sit quasi* δήλιος· *alii ab* ἅλς, mare, παρὰ τὸ οἰκειοῦσθαι τὴν ἅλα, *inquit Eustath. vel quia ex mari ortum habere videtur.*

Καταδῦμι, penitus ingredior, ingredior in profundum, subeo, demergo, abscondo me, occido; κατέδυ, 3. *sing. aorist.* 2. *ind. à* δῦμι, ingredior.

Κνέφας, τὸ, tenebræ, crepusculum, nox; *aliquando etiam* ultima noctis pars, diluculum; *hìc de adventu noctis: genit* κνέφατος, *inusitat. pro quo utuntur* κνέφαος, *contr.* κνέφους, *quasi à* κνέφος, *inquit Eustath. invenio autem Odyss.* σ. 369. ἄχρι μάλα κνέφαος, ad extremum serum; *à* νέφος, εος, τὸ, *idem; sed Eustath. et Etym. dici volunt* κνέφας, *quasi* κένον φάους.

Ἐπὶ κνέφας ἦλθε, *per tmesin pro* ἐπῆλθε, 3. *sing. aor.* 2.

Κοιμάω, *f.* ήσω, cubare *et* requiescere facio; *dormiendi causâ* colloco, 476
ut Od. δ. 336. νέβρους κοιμήσασα, *dicitur de cervo; aliquando* sopio, *ut de Jove, Il.* μ. 281. κοιμήσας ἀνέμους· κοιμάομαι, cubo, *dormiendi gratiâ,*

dormio, obdormio ; *aliquando* morior ; κοιμήσαντο, *Ion. pro* ἐκοιμήσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. à* κεῖμαι, jaceo.

477 Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vernus, matutinus, manè genitus ; *vel et activè* lucem matutinam gignens : ἠριγένεια, ας, ἡ, *est epith. Auroræ, Angl.* daughter of the dawn, *pro quo est et* ἐριγένεια· *ab* ἔαρ, ver, *per syncop.* ἦρ, ἦρος, τὸ, *quod et* tempus matutinum, lux matutina *significat* (*hinc* ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, *et epenthesi* εἰαρινὸς, vernus ; *et* ἠρενὸς, ἡ, ὸν, *et interposito* ε, ἠέρινος, η, ον, matutinus : *potest etiam intelligi* aëre genitus, *quasi* ἠεριγενὴς, *ab* ἠὴρ, ἠέρος, *pro* ἀὴρ, aër), *et* γίνομαι.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, roseos habens digitos, *Angl.* rosy-fingered ; *à* ῥόδον, ου, τὸ, rosa, *et* δάκτυλος, ου, ὁ, digitus ; *quod à* δείκνυμι, *quasi* δείκτυλος· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται, *digitis ostendimus, vel à* δέχομαι, *quasi* δέκτυλος, *digitis enim accipimus quæ dantur.*

Ἠὼς, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Aurora, *Angl.* the morning, the dawn : *ab* αὔω, splendeo : *ut* αἰδὼς *declinatur.* Ἠὼς *sæpe etiam ut Dea inducitur, vecta duobus equis currui junctis, facem manu ferens. Fuit mater Memnonis ex Tithono.*

478 Ἀνάγοντο, solverunt, *Ion. pro* ἀνήγοντο, 3. *plur. aor.* 2. *med. verbi* ἀνάγω.

479 Ἴκμενος, ένη, ενον, *per syncop. pro* ἱκόμενος, *euphoniæ causâ spiritu mutato,* fluens, secundus, prosper : *est vel præs. part. med. verbi* ἵκομαι, *vel aor.* 2. *part. med. verbi* ἱκνέομαι, venio. *Sunt qui* ἴκμενος, *cum tenui, expon.* humidus ; *et tum venit ab* ἰκμὰς άδος, ἡ, humor.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus ; *ab* ὀρούω, impetum do ; *est etiam* οὖρος, *pro* ὄρος, εος, τὸ, mons ; *et* οὖρος, *pro* ὅρος, ου, ὁ, terminus, *Ion. Vide* οὐρὸς, *β.* 153.

480 Στήσαντ', *Ion. pro* ἐστήσαντο, erexerunt, 3. *pl. a.* 1. *med. verbi* ἵστημι.

Λευκὸς, ἡ, ὸν, albus, *à* λεύσσω, video ; *quia album optimè videri possit.*

Πετάω, *et* πετάννυμι, pando, extendo, *fut.* πετάσω· ἀνεπέτασαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind.*

481 Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, *pro* ἄεμος, *interposito* ν, *idem ; ab* ἄω, spiro.

Πρήθω, *f.* ήσω, incendo, inflo : ἐνέπρησεν, 3. *sing. aor.* 1. *sed Eustath. monet hoc* πρῆσεν *posse esse à themate* περάω, transporto, *per syncop.* πράω.

Μέσος, η, ον, medius ; *dicitur* παρὰ τὸ μέρη ἶσα ἔχειν, *quòd habeat partes utrinque æquales.*

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas, *metaph.* magna lues, *quasi* κύκημα, *à* κυκάω, misceo, *propriè de liquoribus ; est etiam aliud* κῦμα *pro* κύημα, fœtus ; *à* κύω, in utero gesto.

482 Στεῖρα, ας, ἡ, carina, navis : *quasi* στεῤῥὰ, *à* στεῤῥὸς, solidus, *pro* στερεὸς, *idem ;* ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ τινὶ, &c. *inquit Eustath. quòd carina sit solidissimus asserum ; quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis ; est etiam* στεῖρα, sterilis, *quod à* στερέω, privo, *quasi* τοῦ τίκτειν ἐστερημένη.

Πορφύρεος, έα, εον, *contr.* οῦς, ᾶ, οῦν, purpureus : *à* πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Ἰάχω, vociferor, clamo, *et in rebus inanimatis,* resonare, strepitum edere ; ἴαχε, 3. *sing. imperf. ind.*

Ἔθεεν, currebat, 3. *sing. imperf. ind. verbi* θέω. 483

Διαπεράω, *f.* άσω, pertranseo, *per syncop.* διαπράω, *hinc fut.* διαπρήσω, *et geminato* σ *poët.* διαπρήσσω· διαπρήσσουσα, *part. fœm. fut.* 1.

Ἤπειρος, ου, *Ion.* οιο, ἡ, continens, terra firma, regio mediterranea, *et* 485 *poët.* terra; *ab* α *priv. et* πέρας, τος, τὸ, finis, *quasi sine fine.*

Ἔρυσσαν, traxerunt, *Ion. et poët. pro* ἤρυσαν *vel* εἴρυσαν, *3. pl. aor.* 1. *ind. verbi* ἐρύω.

Ὑψοῦ, altè: *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo; *quod, ut quidam volunt, dici-* 486 *tur quasi* ὄψος, *ab* ὄπτομαι, *ut sit* ἀφ' οὗ ἔστιν ὁρᾷν, unde patet prospectus; *vel ut alii, ab* ὑπό.

Ψάμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum; *accipitur etiam pro ipso* litore; *est et* ἄμμος, *et* ἄμαθος, *idem.* Ψάμαθος *et* ἄμαθος *ita inter se differunt; hoc* campi pulverem *significat, illud* litoralem, *qui est prope mare: à* ψάμμος, *idem, quod à* ψαίω, in tenues partes comminuo.

Ἕρμα, τος, τὸ, sustentaculum, fulcrum; *ab* εἴρω, necto.

Τανύω, *f.* ύσω, *et* τάνω, extendo, traho; ὑπετάνυσσαν, *3. pl. aor.* 1. *ind. à* τείνω.

Σκιδάζω, *et* σκίδνημι, *et* σκιδνῶ, dispergo, dissipo; ἐσκίδναντο, *3. plur.* 487 *imperf. à* σκίδναμαι· *à* σκεδάω, *idem.*

Πωλέσκετο, *Ion. pro* ἐπολεῖτο, *3. sing. imperf. ind. et* ο *verso in* ω, *à* 490 πολέω, verto, versor, dego, ago: *nam* πωλέω, *cum* ω, vendo.

Κυδιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, honestans viros, claros viros continens; *à* κῦδος, εος, τὸ, *et* ἀνὴρ, έρος, *per sync.* ἀνδρός.

Φθινύθεσκε, *3. sing. imperf. ind. verbi* φθινύω, corrumpo, contab esco, 491 consumo; *est et* φθινυθέσκω, *idem; à* φθίω, *quod à* φθέω, *idem.*

Ποθέεσκε, desiderabat, *Ion. pro* ἐπόθεε, ει, *3. sing. imperf. ind. verbi* 492 ποθέω.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, tumultus, vox pugnæ commissæ, clamor belli, *et ex consequente,* prælium; *ab* αὔω, clamo, exsicco, incendo; *hinc* αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Πτόλεμος, *pro* πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Ἐκ τοῖο, *Ion. pro* τοῦ, *scil.* χρόνου, à quo tempore. 493

Ἴσαν, 3. *plur. imperf.* εἶμι, eo. 494

Λανθάνω, *item* λήθω, lateo; λανθάνομαι *et* λήθομαι, obliviscor; λήθετ' 495 *pro* λήθετο, *Ion. pro* ἐλάθετο, *3. sing. aor. 2. ind.*

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, præceptum; ἐφετμέων, *Ion. pro* ἐφετμῶν, *gen. pl. ab* ἐφίημι, mando; *item,* stimulo, incito.

Εὐρύωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, latè videns: *ab* εὐρὺς, εῖα, ὑ, *et* ὢψ, ὠπὸς, ὁ, 498 oculus, aspectus; *vel ut alii,* latè sonans, *ab* ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ἄκρος, ρα, ρον, summus, *id est,* extremus *vel* supremus. 499

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, summitas capitis; *et* summitas *in genere: dicitur quasi* κάρης ὀροφὴ, tectum capitis; *vel quasi* κρυφὴ, *à* κρύπτω, tego, abscondo, *quòd ea pars capitis crinibus tegatur.*

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, multa cacumina habens, *epith. montis Olympi; à* δειρὰς, άδος, ἡ, jugum collis, cacumen; *sed* δουρὴ, ῆς, ἡ, collum, cervix, *et* δειρὸς, οῦ, ὁ, collis.

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister, *et metaph.* indoctus, rudis, ineptus infaustus; 501 *à* σκάζω, claudico, *quia levis manus claudicat* περὶ τὸ ἐνεργεῖν, *inquit Eustath.*

Δεξίτερος, ρα, ρον, *poët. pro* δεξιὸς, ὰ, ὸν, dexter, *Angl.* the right hand: *à* δέχομαι, excipio; ὅτι δέχεται δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· δεξιαὶ, *etiam apud Homer. exponitur* pacta conventa, *β.* 341. καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.

'Ανθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, *aliquando* guttur: *ab* ἀνθέω, floreo, *quòd in eo barba efflorescit.*

505 Τίμησον, honora, 2. *sing. a.* 1. *imperat. verbi* τιμάω. 'Ωκυμορώτατος, *superl. grad. adj.* ὠκύμορος, *antè* 417.

506 'Ατὰρ, sed, *pro quo aliquando* αὐτάρ.

511 Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, qui nubes congregat: *Jovis epitheton; à* νεφέλη, ης, ἡ, *quod à* νέφος, εος, τὸ, *et* ἀγείρω. *Vide* Θυέστα, *β.* 105.

512 Ἧστο, 3. *pers. sing. imperf. med.* ἥμην, σο, το, *et per epenthesin* τοῦ σ, ἧστο· *ab* ἧμαι, sedeo.

Ἅπτομαι, *f.* ψομαι, tango, *aliquando* attingo, apprehendo, *ut hìc; aliquando* appropinquo, adeo, ingredior; *ut β.* 358. ἁπτέσθω ἧς νηὸς, eat ad suam navem. ϑ. 67. ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· *item* asto, *ut* ε. 799. ἱππείου δὲ ϑεὰ ζυγοῦ ἥψατο, prope autem jugum equinum dea astitit; *item* adhæreo, *ut* π. 8. ἦθ' ἅμα μητρὶ ϑέουσ' ἀνέλεσθαι ἀνώγει Εἱανοῦ ἁπτομένη, quæ cum matre currens elevari flagitat vesti adhærens; *aliquando dicitur de* capessendis armis, *ut Od. β.* 423. ἐκέλευσεν ὅπλων ἅπτεσθαι, jubet arma captare; *aliquando* attingo, esito, gusto, *ut Od.* δ. 60. σίτου ϑ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον, cibum gustate, et gaudete; *et Od.* κ. 379. βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος, cibum autem non attendis neque potum.

513 Φύω, *fut.* σω, gigno, nascor; *aliquando* πέφυκα, adhæreo, *ut hìc;* ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *part. perf. act. per syncop. pro* ἐμπεφυκυῖα, *vel ex med* ἐμφύομαι, innascor, ingenero, *cujus præt. aliquando significat* ita adhæreo, ut avelli nequeam, ut ingenerari videar.

Ἔρομαι, interrogo; *aor.* 2. *med.* ἠρόμην, ου, ετο: *est verbum poët. pro* εἴρομαι, *idem, ab* εἴρω, dico.

Δεύτερον, secundò, iterum; *à* δεύτερος, ρα, ρον, secundus, inferior, posterior; *à* δύο.

514 Νημερτὲς, *adverb.* verè: *à* νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, *quasi diceret, in quo dicendo non erratur: à* νὴ, *et* ἁμαρτάνω, aberro, pecco, *quod deducunt à* μάρπτω, prehendo, *vel secundum Martin. ab Heb.* מרות *maroth,* rebellare.

Ὑπισχνέομαι, *et* ὑπίσχω, *et* ὑπίσχομαι, promitto; *à* σχέω *pro* ἔχω· *hinc* ἴσχω, *idem;* ὑπόσχεο, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. med. pro* ὑπόσχου.

Κατάνευσον, annue, 2. *sing. aor.* 1. *imper. verbi* κατανεύω.

515 'Αποείπω, nego; *nam* ἀπὸ *in compositione interdum est priv. aut negat. ut hìc.*

Ἔπι *pro* ἔπεστι, inest.

Εἰδέω, *f.* ήσω, scio; *ab* εἴδω, *idem; hinc* εἰδέναι, *infin. pro* εἰδηκέναι, *et part.* εἰδὼς, *pro* εἰδηκὼς, *per syncopen.*

516 Μετὰ πᾶσι, *pro* πασῶν.

'Ατιμοτάτη, inhonoratissima, *superl. grad. fœm. adj.* ἄτιμος.

Θεὸς, *aliquando est generis fœminini,* dea, *ut hìc, &c.*

517 'Οχθέω, *f.* ήσω, indignor, graviter suspiro, gravatè fero; *ab* ὄχθη, ης, ἡ, ripa, *metaph. quoniam animus* ὀχθοῦντος, *dum aliquâ re offenditur, quasi exsurgit et intumescit; sunt tamen qui ab* ἄχθομαι *deducunt.*

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus; *fit ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium, *et* 518
ὄψ, ὀπὸς, ἡ, visus, *seu* vox, *ut sit* ἐχθοοπὸς, *et pleonasm.* τοῦ δ, ἐχθοδοπὸς, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum; hinc* ἐχθοδοπέω, *f.* ήσω, sum invisus, voce altercor, sum inimicus; ἐχθοδοπῆσαι, *id est,* ἐχθρὸν γενέσθαι.

Ἐφήσεις, induces; *2. sing. fut. 1. verbi* ἐφίημι.

Ἐρέθῃσι, *Ion. pro* ἐρέθῃ· *ab* ἐρέθω, irrito, lacesso; *ab* ἔρις, δος, ἡ, lis, 519
contentio; ἐρέθειν *est* εἰς ἔριν θυμικὴν παρακινεῖν, *inquit Eustath. alibi; hinc* ἐρεθίζω, *idem quod* ἐρέθω.

Νεικέω, *f.* ήσω, objurgo, *propriè in verbis,* contendo, rixor; *à* νεῖκος, 521
εος, τὸ, rixa; *quod à* νὴ *part. priv. et* εἴκω, cedo; *sed* νικάω, vinco.

Ἀποστείχω, abeo, discedo, revertor; *à* στείχω, *propriè* ordine eo, in- 522
cedo, *fut.* 1. στείξω, *perf.* ἔστειχα, *aor.* 2. ἔστιχον.

Νοέω, *f.* ήσω, mente agito, cogito, animadverto, intelligo, *item* video, cerno; νοήσῃ, *3. sing. aor. 1. subj.*

Μέλει, curæ est, *fut.* μελήσει· *perf.* μεμέληκε· *sed apud poëtas* μέμηλε 523
per syncop. unde partic. μεμηλὼς, qui, *vel,* quæ curæ est; *dicitur* ἐμοὶ ταῦτα μελήσεται, *vel* ἐμοὶ περὶ τούτων μελήσεται.

Εἰ δ' ἄγε, verum age. *Sententia elliptica est, et ita supplenda:* ἄγε 524
δὲ εἰ ἐθέλεις. *Prof. Dunbar. Collect. Min. Not. in loc.*

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; ἀπὸ τοῦ κεκυφῶσθαι, à cavitate.

Πεποίθῃς, *2. sing. subjunct. præt. med. verbi* πείθω, persuadeo, *fut.* 1. πείσω, *præt.* πέπεικα, *aor.* 2. ἔπιθον, *præt. med.* πέποιθα, fretus sum, credo, fidem habeo.

Ἔμεθεν, *Att. pro* ἐμέοθεν, *Ion. pro* ἐμοῦθεν, *gen. sing. ab* ἐγώ. 525

Τέκμαρ, τὸ, finis, exitus, *item* signum; τέκμωρ, *idem: sumitur et pro* 526
scopo, *seu* fine actionum proposito.

Παλινάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, rursus congregatus, revocatus, *vel* quod revocari potest; *per syncop. pro* παλιναγείρετος· *à* πάλιν, rursus, *et* ἀγείρω, congrego.

Ἀπατάω, *f.* ήσω, *quasi* ἀπάγω τοῦ πάτου, *propriè,* aliquem à viâ rectâ abducere; *et metaph.* decipio, fallo; *hinc* ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, fallax.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem non perductus, irritus, *item* fine 527
carens; *à* τελευτάω, *f.* ήσω, finio, *quod à* τέλος, εος, τὸ, finis.

Κυάνεος, έα, *vel* έη, εον, *et* κυάνειος, εία, ειον, cæruleus; *aliquando* ni- 528
ger; *à* κύανος, ου, ὁ, color cæruleus; κυανέῃσιν, *Ion. pro* κυανέαις, *dat. plur. fœm.*

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium; *metaph.* superbia; *aliquando* tumulus; *ab* ὄπτομαι, *inquit Martin.* ὀφρύσι, *dat. plur.*

Ἀμβρόσιος, ία, ιον, immortalis, divinus; *interdum* dulcis, placidus; 529
quod ab ἄμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem; ab* α *priv. et* βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis.

Χαίτη, ης, ἡ, juba equi; *propriè, in homine* cæsaries; à χέω, fundo.

Ἐπεῤῥώσαντο, *3. pl. aor. 1. med.* ἐπιῤῥώομαι, fortiter moveor; *quod ab* ἐπὶ *et* ῥώομαι, *inusitat. à quo tamen quædam tempora sunt in usu; significat,* vehementi motu agitari; *hoc autem à* ῥωννύω *vel* -υμι, corroboro; ἐπεῤῥώσαντο, *id est,* ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο.

Κρὰς, *in genit.* κρατὸς, *vel* κράας, κράατος, τὸ, caput; *à* κάρηνον, ου, τὸ, 530
idem.

Ἐλελίττω, *f.* ξω, agito, concutio, rapido volumine torqueo; ἐλέλιξεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. ab* ἐλίσσω, *supra, reduplicatione primæ syllabæ.*

531 Βουλεύω, *f.* εύσω, consilium agito, consulto; *à* βουλή, ῆς, ἡ, consilium, consultatio.

Διετμάγην, *Bœot. pro* διετμάγησαν, 3. *plur.* διετμάγην, *aor.* 2. *pass. à* τέμνω, *quod aliquando format fut.* 1. τμήξω, *aor.* 2. ἔτμαγον, *vel* ἔτμηγον, *inquit Scotus; alii faciunt hoc fut. et aor. à* τμήσσω, *vel* τμήγω, seco, scindo, divido, separo.

532 Ἅλλομαι, *f.* λοῦμαι, salio, salto: *hinc* ἆλτο, *cum leni pro aspirat. Æolico more, qui dictiones à quacunque vocali incipientes tenui efficiunt,* 3. *sing. aor.* 2. *med. per syncop. pro* ἥλετο, *et* α *pro* η· *quibusdam placet, ut* ἆλτο *potiùs sit aorist.* 1. *pro* ἥλατο· *quibusdam, ut sit plusq. perf. pass. à præt.* ἧλμαι, *plusq.* ἥλμεν, ἧλσο, ἧλτο, *pro quo* ἆλτο.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *ut hìc; catachresticè et metaph. variè significat;* latus, β. 92. ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο, litus secundum latum prodibant; densus, *ib.* 146. κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήϊον, moverit zephyrus densam segetem, π. 765 βαθέην ὕλην, densam sylvam (*ubi* βαθέην *pro* βαθεῖαν); *item* altus, ε. 144. βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς, alto exilit ovili; *aliquando* vehemens, λ. 306. βαθείῃ λαίλαπι τύπτων, vehementi procellâ verberans; spissus, υ. 445. τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν, ter nebulam percussit spissam, *et* ψ. 249. βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη· *item* abditus, τ. 124. τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν, huic autem dolor acutus mentem verberavit abditam: *à* βάθος, εος, τὸ· *in comparat.* βαθύτερος, βαθίων, *et* βάσσων· *superl.* βαθύτατος, *et* βάθιστος, θ. 14. ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, ubi profundissimum sub terrâ est barathrum.

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus, fulgens; *in obliquis aliquando patitur crasin, ut in acc.* αἰγλῆντα *pro* αἰγλήεντα· *ab* αἴγλη, ης, ἡ, fulgor, splendor; *hinc* ἀγλαὸς, οῦ, *idem; quod quidam ab* ἀγάλλω, orno, facio, paro, *deducunt; et inde* αἴγλη.

533 Ἀνέσταν, assurrexerunt, *Bœot. et per syncop. pro* ἀνέστησαν, 3. *pl. aor.* 2. *ind. act. verbi* ἀνίστημι, surgo, surgere facio.

534 Ἕδος, εος, τὸ, sedes, solum, templum, *aliquando* mora, desidia; *aliquando* simulachrum; *ab* ἕζομαι, sedeo.

Σφὸς, οῦ, *Dor. pro* σφέτερος, έρα, ερον, suus, proprius.

Ἐναντίον, *adverb.* in occursum, ex adverso, obviàm; *ab* ἐναντίος, α, ον, adversus; *ab* ἐν *et* ἀντί.

Ἔτλη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* τλάω *vel* τλῆμι, *pro* ταλάω, suffero, sustineo, audeo, *fut.* 1. τλήσω, *præt.* τέτληκα, *aor.* 2. ἔτλην.

535 Ἐπερχόμενον, advenientem, accedentem, *acc. sing. m. part. præs.*

Ἔσταν, steterunt, *Bœot. et per syncop. pro* ἔστησαν, *vel* ἔστασαν, 3. *pl. aor.* 2. *verbi* ἵστημι. *Vide* β. 170.

Ἅπαντες, omnes, *nom. pl. m. ab* ἅπας, ασα, αν.

536 Θρόνος, ου, ὁ, solium, sedes, sella augusta. *metaph.* dignitas; *à* θράω, sedeo.

537 Ἀγνοιέω, *metri causâ pro* ἀγνοέω, *f.* ήσω, ignoro; ἠγνοίησεν *per epenth. τοῦ ι pro* ἠγνόησεν, 3. *sing. a.* 1. *ab* α *priv. et* νοέω, cogito, in animo verso, video.

Συμφράζειν βουλὰς, consilium ferre; *à* συμφράζω, colloquor, consilium

capio simul; *à* φράζω, dico; *à* φάω, dico, *deducit Eustath. quasi* φάζω,
et epenth. literæ ρ, φράζω· συμφράσσατο, *Ion. et poët. pro* συνεφράσατο, 3.
sing. aor. 1. *med.*

Ἀργυρόπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens pedes, *id est*, argentei co- 538
loris; *per consequens*, candidos, formosos; *à* πέζα, ης, ἡ, malleolus
pedis, pes, (*quod quidam deducunt à* πέδον, ου, τὸ, terra, solum; *quidam*
παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἕζεσθαι· *vel à* πέζα, fimbria, limbus; ἀργυρόπεζα *dici-
tur* Thetis, ἡ κόσμον λαμπρὸν (*inquit Eustath.*) περὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου
ἔχουσα, quòd habeat fimbrias vestimenti institis argenteis ornatas) *et*
ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus, albus.

Κερτόμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, cor scindens, opprobrium, maledicentia; κερ- 539
τομίοισι, *Ion. pro* κερτομίοις, *subintellige* ἔπεσι· *à* κῆρ, τὸ, cor, *et* τέμνω,
scindo; *quia convitium cor quasi conscindit.*

Δολομήτης, ου, *vel* δολόμητις, εος, ὁ καὶ ἡ, qui dolosè cogitat, vafer, do- 540
losus; *à* δόλος, ου, ὁ, dolus, *et* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Ἀπὸ——εόντα, *per tmesin pro* ἀπόντα, *accus. sing. m. ab* ἄπειμι. 541

Κρυπτάδιος, ία, ιον, clandestinus; *à* κρύπτω, abscondo. 542

Δικαζέμεν, *Ion. pro* δικάζειν, determinare, judicare, statuere; *à* δίκη,
ης, ἡ, jus. *Arist. deducit* δίκαιον ἀπὸ τοῦ δίχα, *quasi* δίχαιον, *quòd in
duas æquales partes rem scindat; Plato verò putat dici quasi* δίαιον, *id
est*, διὰ ἰὸν, per omnes res procurrens, *interpositâ literâ* κ.

Τέτληκας, substinuisti, 2. *sing. perf. verbi* τλῆμι. 543

Ἐπιέλπομαι, spero; ἐπιέλπεο, *Ion. pro* ἐπιέλπου, 2. *sing. præs. imperat.* 545
ab ἔλπομαι, *apud poëtas pro* ἐλπίζω, *idem; ab* ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes, *ab*
ἔλδω, cupio, *et* πάω, possideo.

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, molestus, difficilis; *à* χαλέπτω, damno 546
afficio: *quod, secundum Martinium, à* χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, consentaneus, decens; ἐπιεικὲς, *subintelligitur* 547
ἐστὶ, decet, par est, æquum est, *ab* εἴκω, *cujus præt. med.* ἔοικε, *imper-
sonaliter sumptum, sæpè exponitur*, æquum est.

Ἀκούω, audio, *fut.* ἀκούσω, *perf.* ἤκουκα, *aor.* 2. ἤκοον· ἀκουέμεν, *Ion.
pro* ἀκούειν, *præs. inf. ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies: *acutus enim est sensus audi-
endi, inquit Martinius.*

Εἴσεται, 3. *sing. fut. med. ab* εἴδω, scio. 548

Ἕκαστος, άστη, αστον, singuli; *ab* ἑκὰς, procul, *ut sint tam ii procul* 550
absunt, quàm ii in propinquo, Harmar.

Διείρεο, interroga, *Ion. pro* διείρου, 2. *s. præs. imperat. verbi* διείρομαι.

Μεταλλάω, *fut.* ήσω, scrutor, inquiro diligenter, exquiro, percontor.
Metaph. sumpta à metallorum scrutatione, quâ nihil περιεργότερον, *inquit
Eustath. à* μέταλλον, ου, τὸ, metallum, *quod à* μετὰ, *et* ἄλλος, *quia in iisdem
venis diversa metalla diversantur*, Harm. *vel, quia adinvenitur et eruitur*
ἄλλο μετ' ἄλλο, *sc. effodiendo: vel*, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπινοηθῆναι,
Eustath. ubicunque una inventa vena est, non procul invenitur alia.

Βοῶπις, ώπιδος, ἡ, quæ habet bovinos oculos, *id est*, nigros et rotun- 551
dos, *ideoque* venustos; *à* βοῦς. *Eustath. scribit Junonem ita dictam*,
ἀπὸ τῆς βοῆς διὰ τοὺς ἀερίους ἤχους, *à clamore vel sonitu quem aër edit.
Juno enim elementum aëris esse putabatur, igitur mytholog. hinc Juno
fingitur tantùm semper litigando delectari.*

552 Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, *præcipuè* Jupiter : *ἀ* χρόνος.
553 Λίην, *Ion. pro* λίαν, valde, admodum.
554 Εὔκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, mitis, *pro* ἕκηλος, *addito* υ *Æol.* ἕκηλος, *autem ab* εἴκω, cedo ; *nam qui cedit* ἡσυχάζει.

Φράζομαι, intelligo, video, considero, consilium ineo ; φράζεαι, *Ion. pro* φράζῃ, 2. *sing. præs. pass. à* φράζω, dico.

Ἄσσα, quæcunque ; *et Att.* ἄττα· ἄττα *significat* aliqua, quædam ; *ab* ἃ *et* σὰ, *Megarensium linguâ significante* τινά· ἄττα *etiam est vox, quâ juniores compellant senes, quasi,* pater ; ι. 603. φοῖνιξ, ἄττα, γεραιέ.

Ἐθέλησθα, *poëtica paragoge pro* ἐθέλῃς, velis, 2. *sing. præs. subj. verbi* ἐθέλω, volo.

555 Δείδοικα, valdè timeo, *primæ syllabæ ectasi poëticâ, pro* δέδοικα, *perf. med. verbi* δείδω.

Παρείπω, moneo, seduco : παρείπῃ, 3. *sing. præs. subj. sed propriè,* alloquor : *exponitur et* decipio.

556 Ἁλίοιο, *pro* ἁλίου, *ab* ἅλιος, ία, ιον, marinus, *ab* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare ; ἅλιος γέρων, Proteus. *Vid.* δ. 26.

558 Ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, verus, *et anadipl.* ἐτήτυμος· ἔτυμον *et* ἐτήτυμον *neutra, usurpantur adverbialiter, pro* verè, certè, revera ; *hinc* τὸ ἔτυμον, *et* ἐτυμολογία, ας, ἡ, vera origo vocabuli, veraque aut verisimilis originis ratio : ἔτυμος *derivatur ab* ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus, *quod ab* εἰμὶ, *sicut* θετὸς, ἡ, ὸν, *à* τίθημι.

561 Δαιμόνιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, divinus, beatus, augustus, admirandus ; *et aliquando in malam partem, pro* infelix, miserandus, *ut hìc ;* δαιμονίη, *inquit interp. id est,* κακὴ κεφαλὴ, *à* δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, numen, genius prudens, *ante.*

Οἴεαι, *Ion. pro* οἴῃ, putas, suspicaris, 2. *sing. præs. ind. verbi* οἴομαι.

562 Πρῆξαι, *Ion. pro* πρᾶξαι, *aor.* 1. *inf. verbi* πράττω.
563 Ἔσεαι, eris, *Ion. pro* ἔσῃ, 2. *sing. fut. verbi* εἰμί.
564 Μέλλω, *cum infin. significat* sum. *Infinitivus autem futuro participio exponitur :* ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι, mihi placebit, β. 36. ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε, quæ non erant eventura, exitum habitura ; *aliquando significat* debet, β. 116. οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι, sic Jovi debet placere ; *aliquando* potest, σ. 362. καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι, vel aliquis sanè potuerit homo homini perficere ; *exponitur etiam* paro, cunctor, differo : *fut.* μελλήσω, *tanquam à* μελλέω.
565 Κάθησο, sedeto, 2. *sing. imperat. præs. verbi* κάθημαι.
567 Ἄαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tangi non potest ; *vel,* cui quis nocere nequit ; *ex consequente,* fortis : *si priorem habeat significationem, derivatur ab* α *priv. et* ἅπτομαι, attingo, apprehendo, capesso ; *si posteriorem, ab* ἰάπτω, noceo, *quod ab* ἴψ, ἰπὸς, ὁ, vermis ligna corrodens : ἄαπτος, *ellipsi* τοῦ ι, *pro* ἀίαπτος· *potest etiam* α *accipi* ἐπιτατικῶς, *et tunc significat eum, qui aliis infert mala,* invictus.

Ἐφείω, *poët. pro* ἐφῶ, *resoluto* ω *circumflexo in* έω, *deinde metri causâ interjecto* ι, 1. *sing. aor.* 2. *sub. act. ab* ἐφίημι, omitto, injicio.

569 Καθῆστο, sedebat, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* καθέζομαι, *perf.* -ῆσμαι, *plusq. perf.* -ήσμην, ῆσσο, ῆστο· *vel poët. pro* καθῆτο, *Ion. pro* ἐκάθητο, 3. *sing. imperf. verbi* κάθημαι.

Γνάμπτω, *fut.* ψω, inflecto, deprimo, persuadeo, domo ; ἐπιγνάμψασα, *nom. fœm. part. aor.* 1. *à* κάμπτω, *idem ; hinc* ἐπικάμπτω, persuadeo, animum ad alicujus voluntatem inclino.

Ὤχθησαν, molestè tulerunt, 3. *plur. aor.* 1. *verbi* ὀχθέω. 570

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola ; *ab* οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, *ita dicitur ab* ἅπτω, tango ; ὅτι αὐτοῦ οὐκ 571
ἔστιν ἅψεσθαι, non eum licet tangere ; *accipitur pro igni.*

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, inclytus artifex ; *à* κλυτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, *et* τέχνη, ης, ἡ, artificium ; *hinc* τεχνάομαι, fabricor, arte conficio, aliquid dolosè machinor, *seu* molior.

Ἐπίηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, gratus, desiderabilis ; *per syncop. pro* ἐπιήρανος, 572
idem ; in plurali τὰ ἐπίηρα, *ut hìc ; ab* ἐράω, diligo, desidero, *verso* ε *in* η, ἐπίηρα φέρειν, gratificari.

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, tolerandus, ferendus ; *ab* ἀνέχω, tolero. 573

Ἐριδαίνω, contendo ; ἐριδαίνετον, 2. *dual. ind. præs. ab* ἔρις, ιδος, ἡ, con- 574
tentio.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, graculus ; *hinc* κολοιάω, graculorum more vocem edo ; 575
κολῳὸς, οῦ, ὁ, strepitus, tumultus, turbatio. *Metaph.* ἀπὸ τῶν κολοιῶν, *id est*, à graculis ; *quippe aves quæ gregatim volare solent magno cum garritu, strepituque ; hinc* κολῳάω, tumultuor.

Ἦδος, τὸ, jucunditas, voluptas, *cum leni Æol. pro aspirat. est inde-* 576
clinabile ; ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis ; ἧδος, εος, τὸ, *cum aspirat.* acetum *significat.*

Παράφημι, persuadeo, hortor. 577

Νοεούσῃ, intelligenti, *dat. sing. fœm. part.* νοέων, *à* νοέω.

Νεικείῃσι, *pro* νεικέῃ, 3. *sing. præs. subj.* νεικέῃσι, *metri causâ*, νεικείῃσι. 579

Ταράσσω, *seu* ταράττω, *f.* ξω, commoveo, turbo : *per tmesin pro* συνταράξῃ, 3. *sing. aor.* 1. *subj. propriè dicitur de aquâ, cùm limum in eâ commovemus* ; *à* ῥάσσω, pulso, dejicio, frango ; *hinc* ἀράσσω, pulso, *et præponendo* τ, ταράσσω.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurum auctor ; *ab* ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, *poët.* 580
pro ἀστραπὴ, *et hoc ab* ἀστράπτω, fulguro, *quasi* ἄστρα ἰάπτω, *ab* ἀστὴρ, έρος, ὁ, *sive*, ἄστρον, ου, τὸ, astrum, *et* ἰάπτω, mitto. Παρὰ τὸ ἀστέρας ἰάπτειν (*inquit Eustath.*), *id est*, ἀστεροειδεῖς θέας πέμπειν, emittere fulgorem instar astri. *Sunt qui* ἀστεροπὴ *factum dicunt à* στεροπὴ, *idem ; hoc autem* παρὰ τὸ στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾷν, quòd oculos visu spoliat ; *vel*, παρὰ τὸ ἀναστρέφειν ποιεῖν τοὺς ὦπας, quòd avertere cogat oculos.

Στυφελίζω, *fut.* ξω, asperè tracto, depello, everto, quatio, agito, dis- 581
jicio, deturbo ; *à* στυφελὸς, ἡ, ὸν, durus, asper ; *quod à* στύφω, astringo : *quòd quæ astringuntur et inspissantur, soleant indurari.*

Φέρτατος, άτη, ατον, præstantissimus, *superl.* τοῦ ἀγαθὸς, *à* φέρω.

Καθάπτεσθαι, *infin. pro imperat. more Attico ;* καθάπτομαι, tango ani- 582
mum dictis ; *item* mulceo ; καθαπτικοὶ λόγοι, mordacia dicta.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis, mitis, placidus, indulgens : à μαλάσσω, *fut.* ξω, mollio.

Ἵλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, placidus, propitius, benignus, clemens ; *ab* ἱλάομαι, 583
fut. άσομαι, placo.

584 Ἀναΐσσω, *fut.* ξω, sursum ruo, surgo; ἀναΐξας, *aor.* 1. *part. ab* ἀνὰ, *et* ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum utrinque ansatum, *vel* labia introrsus inflexa habens: *quidam exponunt poculum geminum, ut Gaza ex Aristotele annotat: ubi ait ille cellulas favorum esse geminas, ut sunt* ἀμφικύπελλα, *ab* ἀμφὶ, *in compositione*, utrinque, circum, *et* κύπελλον, ου, τὸ, cyathus; *sic dictum* ἀπὸ τῆς κυφότητος, ob concavitatem *vel* curvitatem, *à secundo aor. verbi* κύπτω, *fut.* ψω, pronus sum, inclino caput. *Sunt qui dici referunt quasi* χύπελλον, ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ πηλὸν, *id est*, vinum. *Nota*, δέπας *semper cum* ἀμφικύπελλον adjungi.

585 Τίθει, 3. *sing. imperf. pro* ἐτίθει, *et Attic.* ἐτίθη, *transumpta ab inusitato* τιθέω.

586 Τέτλαθι, *præs. imperat. à* τέτλημι, *à* τλάω; *sunt tamen qui aor.* 2. *esse dicunt, habereque anadiplasiasmum Ionicum, pro* τλὰ, *et* τλάθι *legitur et* τέτλα *pro* τέτλαθι.

587 Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus, *quasi* ὀπταλμός· *ab* ὄπτομαι, video, *et* ἅλλομαι, salio; δι' οὗ ἅλλεται τὸ ὁρατικὸν, in quo visus salit, *aut* ex quo salit visio; *vel quasi* ὀπῶν θάλαμος, *per syncop.*

588 Θεινομένην, cæsam, *acc. sing. fœm. part. præs. pass. verbi* θείνω.

589 Ἀργαλέος, έα, έον, molestus, difficilis, *pro* ἀλγαλέος, ρ *pro* λ *Attic. ab* ἄλγος, εος, τὸ, *vel quasi* ἐργαλέος, *ab* ἔργον, opus.

Ἀντιφέρομαι, resisto, obviàm me fero, occurro in certamine, repugno.

590 Ἄλλοτ', *pro* ἄλλοτε, aliàs, alio tempore.

Ἀλέξω, arceo, adjuvo, opem fero; *tempora sumit ab* ἀλεξέω· *fit ex fut.* 1. ἄλξω, *interjiciendo* ε, *ab* ἄλκω, *inusit. quod ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur; *sed* ἀλέγω, *fut.* ξω, curam gero; ἀλεξέμεναι, *Dor. pro* ἀλέξειν.

Μάω, paro, cupio, quæro, *præt* μέμακα, *per syncop.* μέμαα, *hinc partic.* μεμαὼς, υῖα, ὸς, *hinc etiam* μέμαμεν, ι. 638. *pro* μεμάκαμεν, *et* μέμασαν, β. 863. *pro* μεμήκεισαν, *vel* μεμάκεσαν.

591 Ῥίπτω, *fut.* ψω, projicio, præcipitem do; *à* ῥέπω, vergo.

Τάζω, prehendo, capio, tendo, extendo; *venit à* τείνω· *hinc aor.* 2. ἔταγον, *et reduplicat.* τέταγον, *partic.* τεταγὼν *pro* ταγών. *Poëtæ nonnunquam perfecti augmentum reliquis cujusvis modi temporibus, maximè verò aor. tribuunt.* ποδὸς *regitur à participio* τεταγὼν, *Dunbar. Coll. Græc. Min. p.* 164.

Βηλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, limen domûs; *à* βάω, *et* λίαν, *quòd per limina sæpiùs eatur*, Harm. *sed* βέλος, εος, τὸ, *cum* ε, telum, *à* βάλλω.

Θεσπέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinus, magnus, mirificus; ἐκ θεοῦ πεσών· *vel* ὃν θεὸς ἂν ἐνίσποι *à* θέσπις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus, divinus, *à* θεὸς, *et* ἕσπω, *poëtic. pro* ἔπω· *hinc* θεσπίζω, vaticinor.

592 Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, *poët. pro* ἡμέρα, *quod deducitur ab* ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, suavis, *ad differentiam noctis quæ horrida et immitis est; vel* ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν, *quasi* ἱμέρα, *quòd eam maximè homines desiderent; vel quasi* ἅμα ἕῳ ῥέουσα, simul cum aurorâ fluens; *hinc* σήμερον, η. 30.

593 Κάππεσον, *Æol. syncope pro* κατέπεσον, *aor.* 2. *verbi* καταπίπτω, *poët. rejecto* α, *et mutato* τ *in literam sequentem, euphoniæ gratiâ.*

Ἐνῆεν, *poët. pro* ἐνῆν, *ab* ἦν, 3. *sing. imperf. verbi* εἰμὶ, *Ion.* ἔα· *poëticâ ectasi*, ἦα, ἦες, ἦε.

Κομίζω. *fut.* σω, curam gero, habeo, capio, recipio, excipio; *item* 594 gesto, veho, porto; κομίζομαι, *voce mediâ, idem;* κομίσαντο *pro* ἐκομίσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *à* κομέω, curam gero.

Μειδάω, *vel* μειδέω, *fut.* ήσω, rideo, subrideo; μείδησεν *pro* ἐμείδησεν, 3. 595 *sing. aor.* 1. *à nomine* μεῖον, *quod de minore et leniore risu quàm* γελᾷν· *vel à* μεῖον, *et* ὀδοὺς, dens; *quòd subrisione dentes parum nudentur,* Harm.

Οἰνοχοέω *et* οἰνοχεύω, vinum infundo, potum ministro, pincernæ mu- 598 nere fungor; ᾠνοχόει, 3. *sing. imperf. ab* οἰνοχόος, ου, ὁ, pincerna; *quod ab* οἶνος, ου, ὁ, vinum, *et* χέω, fundo; οἰνοχοεῖσθαι *autem dicuntur convivæ, à ministris vinum accipientes.*

Νέκταρ, ρος, τὸ, *vini genus, compositum ex favis et floribus odoratis, ex quo poëtæ finxêre deos bibisse; à* νὲ, *et* κτῶ, occido, *inquit Martin. quòd diis immortalem vitam suppeditet; sed Harmarus annotat, ex Suida, dici quasi* νέον κτέαρ, nova possessio; *juventutem enim ætate deperditam restituit.*

Ἀφύσσων, ουσα, ον, hauriens, *part. præs. verbi* ἀφύσσω.

Ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ἄσβεστος, η, ον, inextinguibilis, immensus; 599 *ab* α *privat. et* σβεννύω, *sive* σβέννυμι, extinguo: *tempora sumit à* σβέω.

Ἐνῶρτο, excitatus est, 3. *sing. plusq. passivi;* ὤρμην, ὦρσο· *ab* ἐνόρω.

Γέλως, ὁ, risus; *genit.* γέλωτος *vel* γέλως, *dativ.* γέλω, *unde in dat. Odyss.* σ. 99. γέλω ἔκθανον, *et in accus. Odyss.* σ. 349. γέλων ἑτάροισιν ἔτευξεν· *à* γελάω, rideo; *quod ab* ἕλη, ης, ἡ, *id est,* calor; *è caloris enim copiâ risus profluit, ad quod etymon alludit Homerus hoc in loco, ubi dicit* ἄσβεστος γέλως, major risus, quàm extingui potest: *sumpta metaph. ab igne; Martinius deducit à* γέλα, splendor solis; *quòd risus sit serenitati similis.*

Ποιπνύω, *et* ποιπνεύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, mi- 600 nistro; ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, *et* πνεύειν, *nam qui satagit, et properanter opus facit, anhelat; hinc* ποιπνὸς, οῦ, ὁ, minister, famulus. ποιπνύοντα, *Angl.* hobbling *or* bustling about, *acc. sing. m. part. præs. Vid. Sam. Clarke, et Dunbar. Collect. Min. Not. in loc.*

Πρόπας, ασα, αν, totus; *à præpositione* πρὸ, *et* πᾶς, omnis, universus. 601

Φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara; *deducit Eustath.* παρὰ τὸ φροίμιον, *quod per* 603 *syncopen dicitur pro* προοίμιον, *propriè,* præcentio. *Etym. dici tradit quasi* προοίμιγξ· παρὰ τὸ προηχεῖσθαι τῆς οἴμης, *primò enim solitus est Apollo citharam pulsare, deinde musarum cantus, vel carmina sunt subsecuta. Harmarus autem à* φέρω, *et* ὦμος, ου, ὁ, *quia humeris fertur; fortasse à* φέρω, *et* μηνίζω, *quòd musica, lætitiæ comes, dolorem et iram avertat.*

Μοῦσα, ης, ἡ, musa, dea cantûs; *à* μάω, quæro; *quoniam est* πά- 604 σης παιδείας αἰτία. *Plutarchus dici putat ab amore mutuo, quem inter se exercebant, quasi* ὁμοῦ δι' εὔνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν οὔσας· *alii quasi* ὁμοιούσας, *quòd uno nexu omnes disciplinæ teneantur. Eustath. à* μυεῖν, docere.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus; *à* λάμπω, *fut.* ψω, splendeo. 605

Φάος, εος, τὸ, lux, lumen: *quod contractum est* φῶς, φωτὸς, τὸ, *à* φάω, luceo; φὼς, ὁ, vir, *apud poëtas.*

Κακκείω, dormiturio, *magis somni cupiditas, quàm tempus hoc verbo* 606

significatur, quod verbis in είω *est familiare; pro* κατακείω· *ab antiquo verbo* κέω, *pro* κεῖμαι, jaceo ; *hinc* κακκείων, ουσα, ον, dormiturus.

607 Ἧχι, *et* ἧπερ, quomodo, ubi, *pro* ᾗ, *idem: ab* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utrinque claudus, *id est*, utroque pede ; *à* γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus, *quod est à* γυῖον, ου, τὸ, membrum, γ. 34. *in plur. propriè*, pedes ; ἀμφιγυήεις, *epitheton Vulcani apud Homer. qui claudus fuit, ex quo ob deformitatem à parentibus cœlo dejectus est.*

608 Εἰδυίῃσι, scientibus, sapientibus, *Ion. pro* εἰδυίαις, *dat. plur. fœm. part. perf. ab* εἰδέω, εἰδηκὼς, *et per syncop.* εἰδώς.

Πραπὶς, ίδος, ἡ, præcordia ; *item* ratio, mens, solertia, prudentia : *quòd mentis sedes sunt præcordia seu pectus ; sed usurpatur in plurali tantùm.*

610 Κοιμᾶθ' *pro* ἐκοιμᾶτο, cubabat, *3. sing. imperf. verbi* κοιμάομαι.

Ὕπνος, ου, ὁ, somnus ; παρὰ τὸ ὑποπνεῖν, *quòd dormientes, si sani sint, molliùs et submissiùs ducant spiritus ; alii* παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόνους, *quasi* λύπονος· *nam Homer. vocatur*, λύων μελεδήματα θυμοῦ, ψ. 61.

611 Ἔνθα, ἐνθάδε, ubi, ibi, hic, illic.

Εὕδω, dormio, *ab* ἕω, colloco ; *quòd cubantes ad somnum se componant ; vel ab* εὖ, bene ; *et* ἕδω, edo, *qui liberaliùs se cibis invitant, plerumque somnolenti sunt, inquit Harmarus ; in prosâ usurpatur potiùs* καθεύδω. Κάθευδ' *pro* ἐκάθευδε, *3. sing. imperf.*

Ἀναβὰς, ᾶσα, ὰν, ascendens ; *part. ab* ἔβην, *à* βαίνω.

Παρὰ δὲ, juxta verò.

CLAVIS HOMERICA

IN B'. ILIADIS.

1 Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, galeatus, habens conum ex caudâ equinâ, eques bellicosus, ex equo pugnans ; *ab* ἵππος, ου, ὁ, vel ἡ, equus, (*quod ab* ἵπταμαι, *et* ποῦς, *quòd pedibus sit volucribus*) *et* κορύσσω, galeâ armo, *item* armo *in genere*, concito, *sic in* δ. 424. *et* 442. *à* κόρυς, υθος, ἡ, galea.

2 Εὗδον *pro* ηὗδον, *ab* εὕδω, dormio. *Vide* α. 611.

Παννύχιος, ία, ιον, per totam noctem ; *à* πᾶς, *et* νὺξ, κτὸς, ἡ, *est etiam* πάννυχα *et* πάννυχος, κ. 159. τί·πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς ;

Νήδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dulcis ; *pro* ἥδυμος, *pleonasm.* τοῦ ν, *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis, *vel* profundus, *unde vix emergere vel excitari possis : à* νὴ *privat. et* δύω, emergo, ingredior, induo, *à* δύνω, *idem.*

Μερμήριζε, cogitabat, *Ion. pro* ἐμερμήριζε, 3. *sing. imperf. ind. verbi* 3
μερμηρίζω, *f.* ξω.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, frequens. *Genitivus* πολλοῦ, *irregulariter* 4
formatur, tanquam à πολλὸς· *sed poëtæ aliquando regulariter formant,* πολέος· *sic etiam nom. plur.* πολέες, πολεῖς· *gen.* πολέων, *et accus.* πολέας, πολεῖς. *Vide a.* 3.

Βάσκω, *apud poëtas pro* βαίνω, vado; βάσκ' ἴθι, *id est,* vade, accelera: 8
à βάω, *inusit.*

Ἀτρεκέως, *Ion. pro* ἀτρεκῶς, verè, *ab* ἀτρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, *ab* α 10
privat. et τρέω, timeo: *quia qui verè dicit, non timet; vel à* τρέχω, curro, *ut sit,* ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν, qui non veritatem transgreditur. *Iones adverbiis derivatis ab adjectivis primæ declinationis contractorum ponunt* ε *ante* ως.

Ἕ, ipsum; *ab* οὗ, sui. 11

Κελεύω, *f.* σω, jubeo, hortor; *à* κέλω, *idem.*

Καρηκομάω, caput comatum habeo; *à* κάρη, τὸ, *indecl.* caput, *et* κομάω, comam nutrio; *quod à* κόμη, ης, ἡ, coma, cæsaries culta.

Πανσυδίη, omni impetu, festinantissimè; *vel* cum toto exercitu, πανστρατί· *à* σεύω, concito, impello. 12

Εὐρυάγυιος, ία, ον, latas vias habens, lativius; *ab* ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via *pro vico, quod ab* ἄγω, duco; *vel secundum Hesych.* ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, quòd per eam membra ducamus, *id est,* eamus. *Secundum Suidam,* παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ κάμψεις, quòd non habeat membra neque flexus, *id est,* anfractus.

Ἀμφὶς, utrinque, sine, seorsum, diversè, *ut hìc; ab* ἀμφί. 13

Ἐφάπτομαι, attingo, capesso, pertineo, impendeo. *Attic. pass. pro* 15
activ. et contra: sic nomin. pro vocat. et contra; sic superl. pro compar. et contra: ἐφῆπται, *præt. pass. ab* ἐπὶ, *et* ἅπτω, necto, *fut.* ἅψω, *præt.* ἧφα, *aor.* 2. ἧφον, *pret. med.* ἧφα, *pass.* ἧμμαι, *aor.* 1. ἥφθην.

Κιχάνω, *à* κιχέω, invenio, ἐκίχανεν, 3. *sing. imperf.* 18

Χύω, fundo, *fut.* χύσω, *præt.* κέκυχα, *præt. pass.* κέχυμαι, *aor.* 1. ἐχύ- 19
θην· κέχυθ' *pro* ἐκέχυτο, 3. *sing. plusq. pass. à* χέω, *idem.*

Νηλήϊος, α, ον, *possessivum à* Νηλεὺς, Neleus, *nom. propr. viri.* 20

Τῖ', honorabat, *pro* ἔτιε, 3. *sing. imperf. ind. verbi* τίω. 21

Ἐεισάμενος, *Attic. pro* εἰσάμενος, η, ον, *ex* εἰσάμην, similis fui, *aor.* 1. 22
med. τοῦ εἴδω.

Θεῖος, θεία, θεῖον, divinus; *à* θεὸς, οῦ, ὁ, deus; *contract. ex* θέειος, *seu* θέϊος.

Δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, in bello prudens; *à* δάϊος, ΐα, ον, 23
hostilis, *vel* prudens; *à* δαίω, uro, *vel* disco, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum domitor; *ab* ἵππος, *et* δαμάω, domo.

Ἐπιτρέπω, committo, curæ trado. *Sed* ἐπιτρέφω, nutrio: ἐπιτετράφα- 25
ται, 3. *plur. perf. Ion. pro* ἐπιτετραμμένοι εἰσί.

Μέμηλα, curæ sum, *præt. med. à* μέλει, *per ectasin pro* μέμολα, *aut per syncopen pro* μεμέληκα, *præt. activ. hinc* μεμήλει, curæ erat, *infrà* 614; *et* μεμηλὼς, υῖα, ὸς, curans; πλούτοιο μεμηλὼς, ε. 708. *quod aliquando* qui curæ est.

Ξύνες, 2. *sing. aor.* 2. *act. imper. à* ξυνίημι, *communiter per* σ, σύνες. 26

27 Ἄνευθεν, procul, remotè; *legitur cum genit. ut* π. 89. ἄνευθεν ἐμεῖο, sine me; ab ἄνευ.

Ἐλεαίρω, misereor, *idem quod* ἐλεέω, *poët. ab* ἔλεος, ου, ὁ, *vel* εος, ους, misericordia; *hinc* ἐλεῶ, misereor.

33 Ληθὴ, ῆς, ἡ, oblivio; *à* λήθω, *suprà.*

34 Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dulcia sapiens, jucundus, dulcis, mellitus: *hìc epithetòn somni; vini,* ζ. 264. οἶνον μελίφρονα. Θ. 188. μελίφρονα πυρὸν, suave triticum, *id est,* τίφην, commodissimum equorum pabulum. *Odyss.* ω. 486. σίτοιο μελίφρονος, cibus dulcis; *à* τὸ μέλι, mel, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀνήω, *Atticè pro* ἀνείω, *poët. pro* ἀνέω, *Ionic. pro* ἀνῶ· *communiter, aor.* 2. *subj. ab* ἀνίημι, remitto, manu emitto, dimitto.

37 Φῆ *pro* ἔφη, *aor.* 2. *à* φημὶ, *hìc,* puto.

Κεῖνος *pro* ἐκεῖνος, *poët. et Æol.*

38 Νήπιος, ίου, ὁ, imbecillis *et* infirmus, *adject. Si ad ætatem referatur,* parvulus *et* infans; *etiam de brutis: si ad animum, significat* stultum, insipientem, *ut hìc,* dementem; *à* νὴ, *privat. et* ἔπω, dico, qui loqui non possit; *sed* ἤπιος, ία, ιον, blandus, mitis, placidus, humanus, δ. 218.

Ἤδη, *Att. pro* ᾔδεε, *Ion. quod est pro* ᾔδει, 3. *pers. plusq. med. verbi* εἴδω, scio: *est etiam* ᾔδη *Att. pro* ᾔδεα, *quod Ion. pro* ᾔδειν, 1. *persona sing.*

39 Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus: *quod à* στόνος, ου, ὁ, *hoc autem à* στενὸς, ἡ, ὸν, angustus, arctus.

40 Ὑσμίνη, ης, ἡ, pugna, bellum, *ab* ὑπομένω, sustineo, tolero: *quòd pugna et insultus hostium sustineatur, pro quo dicitur etiam* ὑσμῖνι, β. 863. μέμασαν ὑσμῖνι μάχεσθαι· *hinc etiam adverb.* β. 477. ὑσμίνην δ' ἴεναι, ut ad prælium irent.

41 Ἐγείρω, excito, suscito, expergefacio; *Angl.* to excite, raise up, rouse; ἐγείρομαι, *pass.* excitor; *sed plerumque patitur syncop.* ἔγρομαι, *unde* ἔγρετο, *pro* ἐγείρετο, 3. *sing. imperf.*

Ἀμφέχυτο *pro* ἀμφικέχυτο, circumfusus erat, 3. *sing. plusquamperf. pass. dempto augmento; ab* ἀμφιχέω.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, *propriè,* divina vox, vaticinium; *ab* ὢν, οὖσα, ὂν, *et* φημὶ, *quasi* ἡ τὸ ὂν φαίνουσα, aperiens id quod est, veritatem prodens: *est etiam* fama, somniorum visio; *hinc* ὀμφήεις, εσσα, εν, εντος, vaticinans, vates.

42 Ὀρθόω, *f.* ώσω, dirigo, erigo, attollo; ὀρθοῦμαι, erigor, *seu* erigo me; *ab* ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus; ὀρθωθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, vestis interior, *ut hìc, vel* vestis exterior, *vel* vestis militaris, cui arma superinduuntur; *aliquandò* lorica, *vel* vestis quæcunque; *derivatur autem* χιτὼν *à* χέω, fundo: *quoniam* περιχεῖται τῇ σαρκὶ, corpori circumfunditur.

43 Νηγάτεος, ου, ὁ καὶ ἡ, novus, nuper factus: *à* νέος, α, ον, novus, *et* γίνομαι, fio, *quasi* νεηγάτεος, *id est,* νεωστὶ γενόμενος, *inquit Eustath.*

Φᾶρος, εος, τὸ, pallium, vestis exterior, virilis; *aliquando et* fœminea: *in plurali aliquando significat* lintea. *Odyss.* ν. 108. ἔνθα δὲ Νύμφαι

φάρε' ὑφαίνουσι ἁλιπόρφυρα, illic Nymphæ texunt lintea cærulea; *idem*
χλαμὺς, ὕδος, ἡ, vestis quæcunque exterior.

'Υπαὶ, *poët. pro* ὑπὸ, *ut et* παραὶ *pro* παρά· *hic cum dativo, aliquando* 44
cum genit. aliquando cum accus. vel ὑπαὶ, *hic per tmesin, pro* ὑποδήσατο,
3. *sing. aor.* 1. *med.*

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, unctus, pinguis; *à* λίπος, εος, τὸ, pinguedo; *est etiam*
λιπαρὸς, maturus, formosus, lautus, splendidus; *à* λίαν, *et* πῖος, εος, τὸ,
pinguedo.

Πέδιλον, ου, τὸ, talare, pedis vinculum, calceus; παρὰ τὸ περιειλῖσθαι
αὐτὰ τοῖς ποσίν· *secundum illud Virg.* pedum circumdat vincula plantis;
unde Eustath. annotat, olim cum diphthongo scriptum fuisse πέδειλον.

'Αργυρόηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens clavos; ἀργυροῖς ἥλοις διαπε- 45
παρμένος, argenteis clavis distinctus; *ab* ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Πατρώϊος, α, ον, paternus; *Ionicè affigitur* ι, *quod Attici subscribunt;* 46
πατρῷος, ῴα, ῷον, *idem.*

῎Αφθιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, corruptioni minimè obnoxius; *item*
immortalis, æternus; *ab* α *priv. et* φθίνω, corrumpo.

Προσεβήσατο, conscendit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* προσβαίνω. 48

Φόως, lumen, *pro* φῶς, *per pleonasmum literæ* ο· *à* φάω, luceo. 49

Λιγύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, clamosus, argutam vocem edens; *à* λιγὺς 50
εῖα, ὺ, sonorus, *et* φθέγγω, sono, loquor, vocem edo.

Κηρύσσω, *fut.* ξω, præconem ago, per præconem jubeo, præconio vo- 51
co *aut* convoco.

῞Ιζω, sedere facio, struo, constituo, colloco, considere facio, ut *hic;* 53
aliquando neutraliter, sedeo: *ab* ἕζω, *verso* ε *in* ι.

Συγκαλέω, *fut.* έσω, convoco; *à* καλέω. 55

Πυκινὸς, νὴ, νὸν, prudens, astutus, *ut hic; aliquando* densus, δ. 281.
πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, densæ movebantur phalanges; *fit ex* πυκνὸς
(*interjecta* ι), *idem, quod ex* πύκα (*quasi* πυκανὸς), densè, spissè, accuratè,
affabrè; *hinc* πυκάζω, tego, denso, munio.

'Αρτύνω *vel* ἀρτύω, apparo, instruo, condio; ἀρτύνομαι, apparor, *vel*
apparo, *ut hic: ab* ἄρω, apto; ἠρτύνετο, 3. *sing. imperf.*

'Ενύπνιον, ου, τὸ, insomnium, quod se dormienti obtulit; *accipitur* 56
etiam adverbialiter, per somnum, in somnis, *ut hic; ab* ὕπνος, ου, ὁ,
somnus.

Εἶδος, εος, τὸ, facies, species, figura, *ut hic; aliquando* forma, pulchri- 58
tudo: *ab* εἴδω.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, proceritas, statura: *à* μέγας, άλη, α,
magnus.

῎Αγχιστα, proximè, maximè; *aliquando cum genit. aliquando cum
dat. hic autem sine casu; pro* ἄγχιστα *dicitur,* ξ. 470. ἄγχι μάλιστα:
hinc ἀγχιστεύω, sum propinquus, *et* ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, cognatus, propin-
quus: *ab* ἄγχι, *vel* ἀγχοῦ, *adverb.* prope, juxta: *quod etiam regit ge-
nit. et dativum.*

'Εῴκει, *pro* ἐοίκει, simillimus erat, *3. s. plusq. m. verbi* εἴκω, similis
sum: *sic* ἐώλπειν, *pro* ἐόλπειν, *ab* ἔλπω· *et* ἐώργειν, *pro* ἐόργειν, *ab* ἔργω,
quia omnia assumunt aliquid augmenti præter augmentum præteriti,

ut sic scriberentur ἠοίκειν, ἠόλπειν, ἠόργειν· *sed poëticâ licentiâ hoc augmentum transfertur è primâ in secundam syllabam.*

74 Ὠχόμην, ου, ετο, *aor.* 2. *med. verbi* οἴχομαι.

Ἀποπτάμενος, η, ον, *part. aor.* 2. *med. ab* ἀπεπτάμην, *præs.* ἀφίπταμαι *ab* ἀπὸ *et* ἵπταμαι (*quod à* πτάω, *idem*), *ut* ἵσταμαι, *aor.* 2. ἐστάμην, *part.* στάμενος· ἵπταμαι, volo; ἀφίπταμαι, avolo, evolo: *sæpè dicuntur ambo de iis, quæ cito cursu avium more feruntur; est etiam* ἔπτην *in activâ, quasi ab* ἵπτημι.

73 Πειρήσομαι, tentabo, *fut. med. verbi* πειράω.

74 Πολυκλήϊς, ΐδος, ὁ καὶ ἡ, *Ion. pro* πολυκλεὶς, multas habens clausuras, *vel* compages, *seu* sedes; *à* πολὺς, *et* κληῒς, ΐδος, ἡ, *pro* sede nauticâ; *aliquando* clavis, *seu* vectis, *seu quicquid januam clausam continet; aliquando pars corporis; à* κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis; *hinc* κληΐζω, *fut.* σω, claudo, *à* κλείω, *idem. Eustathius tamen annotat* κληῒς, transtrum, sedes nautica, *derivari à* κλάω, frango: *quia ibi* κλᾶται τὸ σῶμα συγκαμφθέν.

75 Ἄλλοθεν, aliunde; ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.

76 Κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, considebat, *per tmesin et Ion. pro* ἐκαθέζετο, 3. *sing. imperf. verbi* καθέζομαι.

77 Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *Ion. pro* ἀμαθόεις, arenosus, *pro* ψαμαθόεις· *ab* ἄμαθος, *pro* ψάμαθος, ου, ἡ, arena, *antè masc. pro fœmin. Attic. vel poët.*

79 Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, princeps, ductor; *ab* ἡγέομαι: *est etiam* ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, *et* ἡγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *idem.*

Μέδω, *et* μεδέω, *f.* μεδήσω, præsum et præeo consilio, rego, curo, administro; μέδομαι, *et* μεδέομαι, *f.* μεδήσομαι, curo, cogito, machinor, struo: μέδω *autem à* μήδω, consulo; *bona enim pars regiminis est bene consulere, inquit Harm.*

80 Ἴσπω, *tempora sumit ab* ἔπω· *hinc* ἐνίσπω, dico, *ut hìc; aliquando* objurgo, maledictis offendo; *est etiam* ἐνισπεῖν, *perispomen. Od.* γ. 93. ὄλεθρον ἐνισπεῖν, mortem dicere; *reduplicantur initales literæ, Iliad.* ο. 551. τόν ῥ᾽ Ἕκτωρ ἐνένισπεν, hunc Hector objurgavit; *pro* ἐνίσπω *dicitur* ἐνίσσω, ο. 197. ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνίσσεμεν, asperis verbis increpare; *et* ἐνίπτω, η. 446. ὅστις, ἐπ᾽ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει, qui ampliùs immortalibus mentem et consilium suum indicabit.

81 Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium: *à* ψεύδω, fallo. *Vid.* ζ. 163.

Φαῖμεν, *pro* φαίημεν, *Attica syncop. aor.* 2. *optat. à* φημί.

Νοσφίζω, separo, *item* privo; *sed in activâ voce non habet Homerus:* νοσφίζομαι, separor, separo me; *item* aversor, rejicio, recuso, repudio, *ut* νοσφιζοίμεθα *hìc, et* ω. 222. *à* νοσφί.

85 Ἐπανίστημι, post surgo; ἐπανέστησαν, 3. *pl. aor.* 2. *ind. ab* ἐπὶ, ἀνὰ, *et* ἵστημι.

87 Ἔθνος, εος, τὸ, gens, natio: *aliquando pro ordine, et societate, et genere hominum; dicitur et in singulari et plurali de brutis, ut* gens *et* gentes *apud Latinos: ab* ἔθος, εος, τὸ, mos; *quòd aliæ gentes habeant alios mores et consuetudines.*

Μελισσάων, *Dor. pro* μελισσῶν· *à* μέλισσα, *sive* μέλιττα, ης, ἡ, apis; *à* μέλι.

'Αδινὸς, ἡ, ὸν, frequens, confertus, *ut hìc; aliquando* tener, mollis,
imbecillis, *ut Odys. α.* 93. *μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς·*
quod alii exponunt pingues, *alii* teneras *et* imbecillas oves mactant;
πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν· potest etiam exponi, albas oves, *nam aliquando,*
teste Constantino, ἀδινὸς significat albus; *aliquando* miserabilis, lamen-
tabilis; *aliquando* stridulus: *ab ἄδην, et ἄδδην, adverb.* affatim, abundè,
quod interdum regit genit. interdum absolutè ponitur.

Πέτρα, ας, ἡ, *et Ionic. πέτρη,* saxum, *aliquando* scopulus, cautes; 88
aliquando rupes: *à πέτρος, ου, ὁ,* lapis minor; *quod à πέτω et ῥᾶον, in-*
quit Martin. qui facilè projicitur.

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, concavus, profundus; *aliquando etiam* scitus, ele-
gans, concinnus, varietate delectans, *sed non apud Homer, nisi φόρ-*
μιγγα γλαφυρὴν, Hymno in Merc. 64. *sit exponendum* elegantem lyram,
potiùs quàm cavam: *à γλάφω, f. ψω,* scalpo, fodio.

Βοτρυδὸν, racematim, in modum racemi, botri; *à βότρυς, υος, ὁ,* ra- 89
cemus: *βοτρὺς, autem, inquit Martinius, quòd ποτὸν ῥέει,* potum ef-
fundat.

Πέτομαι, *πετάομαι, πέταμαι, ποτάομαι, ἵπταμαι,* volo, volas; *πέτομαι*
hìc; πετάομαι, Hym. in Merc. 155. *ποτάομαι in versu sequenti; ἵπτα-*
μαι ante; πεποτήαται, Ion. pro πεπότηνται, tertiâ pers. plur. præt. pass.
ποτάομαι, ποτήσομαι, πεπότημαι.

῞Αλις, *adverb.* confertim; *aliquando* satis, affatim, magnâ copiâ, 90
sine casu; ἐκ τῆς ἁλὸς, utpote ἐν ᾗ ἀθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, quòd in mari sit
aquæ abundantia; *vel quòd* omnes aquæ ibi sint in unum collectæ:
cum genit. interdum.

Νεῶν, *per systolen, pro νηῶν, genit. à ναῦς, νεὼς, ἡ,* navis. 91

'Ηϊὼν, όνος, ἡ, litus, ripa. *Etym. deducit παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν* 92
κυμάτων, quòd à fluctibus alluatur; ab αἰονάω, aspergo, profundo.

'Εστιχόωντο, *poët. pro ἐστιχῶντο, ab ἐστιχάοντο, 3. pl. imperf. pass.*
verbi στιχάω, vado, eo, ordine progredior; *quod formari videtur ab*
ἔστιχον, aor. 2. verbi στείχω, idem.

'Ιλαδὸν, turmatim, confertim; *ab ἴλη, ης, ἡ, quod est pro εἴλη,* agmen, 93
seu turma, *propriè* sexaginta quatuor equitum; *ab εἰλέω, cum tenui,*
coarcto, congrego.

῎Οσσα, ης, ἡ, vox, rumor, divina fama; *ut hìc; item* omen; *ab ὄψ,*
vox, *quasi ὄψα· hinc ὄσσομαι,* auguror, vaticinor, *ξ.* 17.

Δεδήει, 3. *sing. plusquamperf. med. à præt. med. Att. δέδηα,* combus-
tus eram; inflammabatur, fulgebat, *ἐξῆπτο, διεστείρετο, inquit Constant.*
excitabatur; *à δαίω, f. σω,* comburo, luceo.

'Οτρύνω, incito, urgeo, adhortor, *fut. ὀτρυνῶ, pro quo Ionicè ὀτρυνέω,* 94
ut κ. 55. *ὀτρυνέω ἀνστήμεναι,* hortabor ut surgat; *ὀτρύνομαι,* incitor, *ὀτρύ-*
νουσ', nom. sing. fœm. part. præs.

'Αγέροντο, 3. *pl. aor.* 2. *med. verbi ἀγείρω.*

Τετρήχει, 3. *sing. plusquamperf. τρήχω, verb. poët. pro τραχύνω,* asper 95
et salebrosus sum; *metaph. autem significat,* tumultibus turbari: *à*
τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς, εῖα, ὺ, asper, scaber.

῞Ομαδος, ου, ὁ, multitudo; *item* tumultus et strepitus, *quem multitu-* 96
do concitat, ut hìc; ὅμαδος καὶ δοῦπος, tumultus et strepitus, *ψ.* 233. *ab*

ὁμοῦ, *et* αὐδὴ, *inquit Eustath. alii ab* ὁμὰς, ὁμάδος, ἡ, omnes simul, *seu* universitas, *quod ab* ὁμοῦ· *hinc* ὁμαδεύω, in unum cogo, congrego, *et* ὁμαδέω, tumultuor.

Ἔννεα, novem, *ab* ἔννος, *pro* ἕνος, *aliquando* vetus: *quòd novenarius inter numeros digitus est novissimus, id est, postremus, inquit Martin.*

Σφέας, illos, *Ion. pro* σφᾶς.

97 Βοάω, *fut.* ήσω, clamo, vociferor, *ut hìc; aliquando* clamans dico; *refertur etiam ad inanimata; derivatur à* βοῦς, *ut propriè sit vox instar bovis.*

98 Σχοίατο, *Ion. pro* σχοῖντο, *3. pl. aor. 2. med. opt. ab* ἔχω, *cujus fut. 2.* σχῶ, *ex inusit.* σχέω. *hìc autem* ἔχω *sui compositi* κατέχω, reprimo, cohibeo, *significationem excipit.*

99 Σπουδῆ, *adverb.* diligenter, festinanter, cum labore, vix, *ut hìc; à* σπευδὴ, ῆς, ἡ, *quod in omnibus his significationibus legitur;* festinatio, diligentia, studium, alacritas, prompta voluntas; *hoc autem à* σπέειν ὁδὸν, viam sequi.

Ἐρήτυθεν, *Bœot. pro* ἐρητύθησαν, occuparunt, 3. *pl. aor.* 1. *pass. sed hìc activè sumitur.*

Καθέδρα, ας, ἡ, sedes, sella, sedile; *aliquando* sedes, *quæ* honoris gratiâ *alicui collocatur, ut* Θ. 162. περὶ μὲν σὲ τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι, Ἕδρῃ τε κρέασίν τε, honoraverunt te Danaï equites sedeque, et carnibus, &c. *aliquando* sedes, *id est,* habitatio; *aliquando* consessus: *ab* ἕδρα, ας, ἡ, sedile, *quod ab* ἕζομαι, sedeo; *quidam legunt hìc* καθ᾽ ἕδρας, *divisè.*

101 Κάμε, *3. sing. aor. 2. verbi* κάμνω, laboro, *vel* laborare facio.

102 Δῶκε, dedit, *3. sing. aor.* 1. *verbi* δίδωμι.

103 Διάκτορος, ου, ὁ, internuncius, minister; *Mercurii epitheton, quasi* διάγων τὰς ἀγγελίας, qui transmittit nuntia: *idem* διάκτωρ, ορος, ὁ, *à cujus genitivo fit; sed non invenitur apud Homer. Venit à* διάγω, traduco, transmitto, *quod ab* ἄγω, duco.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Mercurius: *quòd Argum occiderit; ab* Ἄργος, ου, ὁ, Argus, *qui centum oculos habuit, et* φένω, occido; *vel, ut volunt alii, quasi* ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo: *pacificus enim deus est Mercurius; animus enim irritatus mitescit, et sedatur oratione facundâ.*

104 Ἑρμείας, ου, ὁ, Mercurius: *poët. pro* Ἑρμῆς· *ab* εἴρω, dico, nuntio, *mutato spiritu.*

Πλήξιππος, ου, ὁ, domitor equi, eques; *epitheton propriè viri nobilis: à* πλήσσω, *f.* ξω, percutio, cædo, vexo, *et* ἵππος, ου, ὁ, *vel* ἡ, equus.

106 Πολύαρς, multos possidens agnos, *per conseq.* dives; *à* πολὺς, *et* ἄρς, νὸς, ὁ *vel* ἡ, *vel* ἀρὴν, agnus.

Θυέστ᾽, *poët. pro* Θυέστα, *pro* Θυέστης, Thyestes; *Attici enim et poëtæ vocat. in* α 1. *declin. à nominibus in* ης, *usurpant pro nominativis: sic* Νεφεληγερέτα Ζεύς.

107 Φορῆναι, *poët. pro* φορεῖν, gesto, fero, *tanquam à* φόρημι *vel* φοραίνω.

108 Νῆσος, ου, ὁ, insula; *à* νῶ, nato, *quæ mari, à quo cingitur, innatare videtur, et in eo velut fluitare: et hinc dicitur Æolus habitâsse* πλωτῇ

ἐνὶ νήσῳ, natanti insulâ, *Odyss.* κ. 3. *et Ulysses* νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, insulâ in circumfluâ, *Odyss.* α. 50. *vel activ. vel passiv.*

Ἐρείδω, *f.* είσω, firmo, figo, colloco; *aliquando* hæreo, adhæreo; 109
ἐρείδομαι, incumbo rei, totis viribus aliquid facio; *aliquando* sternor; *hìc verò* innitor, incumbo; ἐρεισάμενος, ένη, νον, *part. aor.* 1. *med.*

Ἄρης, εος, *Ion.* ηος, ὁ, Mars, *ut hìc; aliquando* prælium, *aliquando* 110
plaga prælio accepta, *aliquando* impetus, *et* belli desiderium; *ab* αἴρω, interficio.

Ἐνέδησε, illigavit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐνδέω. 111

Σχέτλιος, ία, ον, miseriarum auctor aliis, aliis infestus, *ut hìc; item* 112
noxius; *item* strenuus ad patiendum; *interdum* crudelis, multa patiens, miser, impius, improbus, ingratus; *derivatur à* σχέω, habeo, *et* τλάω, suffero.

Ὑπέσχετο, promisit, 3. *sing. aor.* 2. *med. verbi* ὑπισχνέομαι.

Ἐκπέρσαντ', *pro* ἐκπέρσαντι, vastanti, *dat. sing. aor.* 1. *part. verbi* 113
ἐκπέρθω.

Ἀπονέομαι, *f.* ήσομαι, abeo, redeo, discedo; *à* νέομαι.

Ἀπάτη, ης, ἡ, fraus, fallacia; *ab* ἀπατάω, fallo, decipio. 114

Δυσκλεής, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, ingloriosus; *à* κλέος, έεος, έους, τὸ, gloria, 115
et apud poëtas κλεῖος· *à* κλείω, celebro, *vel* celebrem reddo.

Ὑπερμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, præpotens, nimiùm violentus, *Jovis epitheton;* 116
à μένος, εος, τὸ, robur, vis.

Πολίων κάρηνα, *hìc, et* ι. 24. *synecdoch.* arces civitatum, *vel metaph.* 117
gloriam civitatum *significat.*

Αἰσχρὸς, ρὰ, ρὸν, turpis, *id est,* indignus, *ut hìc; aliquando* contume- 119
liosus, *aliquando* deformis: *compar.* αἰσχρότερος, *vel* αἰσχίων, *superl.* αἰσχρότατος, *vel* αἴσχιστος, *ab* αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, probrum, infamia; *hoc autem dicitur quasi* ἀΐσχος, *ab* α *privat. et* ἴσχω, habeo, *ut sit quod quis habere nolit.*

Ἐσσομένοισι, futuris, posteris, *poët. et Ion. pro* ἐσομένοις, *dat. plur. part. fut. verbi* εἰμὶ, sum.

Μὰψ, frustra, *poëtica vox pro* μάτην, *ut hìc,* cum injuriâ, non jure, 120
injustè; *hinc et* μαψίδιος, ία, ιον, stultus, ineptus, *idem quod* μάταιος, αία, ον, *à quo* μαψιδίως, temerè, injustè.

Ἄπρηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, irritus, *ut hìc; aliquando* vanus; 121
cum ita significat, est pro ἄπρακτος, *ab* α *priv. et* πράσσω. *Sed sunt qui exponunt hìc* ἄπρηκτον πόλεμον, infinitum bellum; *si ita, derivatur à* πρήσσω, eo per, *facto per syncopen à* περάσω, *futuro verbi* περάω, transeo.

Πολεμίζω πόλεμον, bellum gero, *ut hìc; aliquando* pugno, decerto, *et tunc sine casu; in futuro* πολεμίξω· *alii legunt* πτολεμίζειν· *à* πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Παῦρος, α, ον, paucus, *aliquando* parvus: *compar.* παυρότερος, έρα, ρον, 122
deterior; *pro superl. dicitur* μάλα παῦρα αἴσυλα εἶδε, quàm paucissima nefaria scivit.

Ὅρκιον, ου, τὸ, fœdus jurejurando sancitum, *ut hìc; aliquando ea,* 124
quæ ad hoc fœdus sanciendum pertinent, ut γ. 245. Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ, Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, præcones autem

per urbem deorum ferebant fœdera firma, agnos duos, et vinum lætificum: *aliquando* ipsum jusjurandum.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fide dignus, fidus; *à* πίστις, εως, ἡ, fides; *à* πείθω, persuadeo; *ὅρκια autem dicuntur* πιστὰ *ex effecto; non quòd semper fideliter observentur, sed quòd fidelis observatio sit illis debita; hinc ita appellantur etiam cum minimè observantur,* δ. 157. κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν, et fœdera fida conculcarunt.

Τέμνω, *f.* μῶ, seco, scindo, *ut ante*, α. 458. *hìc* ferio: *nisi* ὅρκια *hìc etiam, ut et* γ. 248. *sit potiùs metonymicè accipiendum pro illis agnis, quorum pili in hoc fœdere faciendo abscissi fuerant, et distributi omnibus iis, quibus fœdus fuit observandum;* ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας, agnorum ex capitibus abscidit pilos, &c. *de fœderis sanciendi more, vide* γ. 269. *et sequentibus: quòd si ita accipiendum,* τέμνω, *propriam significationem habet; et* ὅρκια πιστὰ τέμνειν, *est, per metonymiam adjuncti,* fœdera fida ferire.

Ἀριθμέω, *fut.* ήσω, numero: ἀριθμέομαι, *idem, item* numeror, *ut hìc; jungitur* ἀριθμέω *cum* καταλέγω, *Odyss.* π. 235. ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, agè, procos numero recense; *deducitur autem ab* ἀριθμὸς, οῦ, ὁ· *hoc autem ab* ἄρω, apto, *quòd ex unitatibus aptè conjunctis numerus resultet; vel quòd sit discreta quantitas, quasi* ἀριτεμὸς, *ab* ἄρι *et* τέμνω· *est enim admodum divisibilis, inquit Harmar.* ἀριθμηθήμεναι, *poët. pro* ἀριθμηθῆναι.

125 Λέγω, *fut.* ξω, dico, colligo, cubare facio, *vel* cubitum demitto; λέγομαι, dicor, recenseor, *item* dico, *et* recenseo, dissero, diligor, colligo, cubo, dormio; λέξασθαι, *aor.* 1. *inf. med.*

Ἐφέστιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, domesticus, *item qui habet larem ubi deget, ut hìc;* civis, indigena, incola; ἐφέστιος *etiam dicitur,* qui domi est, *vel* qui domum rediit; *sic aliquando dicitur de eo qui sedem alienâ tellure, vel civitate ponit, ut illud intelligi potest, Odyss.* η. 248. ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων, sed me infelicem duxit fortuna domesticum, *id est,* ut cum illâ, *scil.* Calypso, habitarem; *ab* ἐπὶ, *et* ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus; *aut, secundum alios,* ara quæ juxta focum extructa erat; *aliquando significat* Vestam, *ut Hymn. in Vestam, primo versu, quòd illa primùm domos ædificaverit; ab* ἕω, ἕσω, colloco.

Ἔασσι, *poët. et Ion.* ἔασι, *pro* εἰσί.

126 Δεκὰς, άδος, ἡ, numerus denarius; *item* decuria, *ut hìc; à* δέκα, decem.

Διακοσμέω, *fut.* ήσω, distribuo, digero, ordino, *ut hìc; aliquando* compono, adorno, instruo, orno, dispono; *à* κόσμος, ου, ὁ, ordo: διακοσμηθεῖμεν, *syncope pro* διακοσμηθείημεν, 1. *pl. aor.* 1. *optat. pass.*

128 Δευοίατο, *Ion. pro* δεύοιντο, eguerint, 3. *pl. præs. opt. à* δεύομαι.

129 Πλέας, *poët. pro* πλέονας, *et hoc pro* πλείονας, *per syncop. à* πλείων, ονος· *sic etiam legitur* πλέες *pro* πλέονες.

130 Ναίω, habito, incolo, *hìc cum præpositione, aliquando sine præpositione; aliquando* habitor, incolor; *poët. pro* ναίομαι, *infrà* 626. νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, insulis quæ habitantur trans mare: ναίομαι, habitor incolor.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator *in bello,* auxiliaris, auxiliarius; *hinc*

ἐπικουρέω· ἐπίκουρος, *autem, ab* ἐπὶ *et* κοῦρος, juvenis, *ante ; quòd juvenum potissimùm est inb ellicis rebus versari. Nota,* ἐπίκουρος *et* σύμμαχος *ita inter se differunt ;* ἐπίκουροι οἱ τῶν πολεμουμένων βοηθοὶ, σύμμαχοι δὲ τῶν πολεμούντων· ἐπίκουροι *sunt auxiliatores illorum qui oppugnantur ;* σύμμαχοι, *illorum qui oppugnant : illi ex aliâ regione sunt, ideoque vocantur* (ι. 233.) τηλέκλειτοι, ex longinquo vocati, *et* (κ. 420.) πολύκλητοι ἐπίκουροι· *hi sæpè* commilitones.

'Εγχέσπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hastam vibrat, vibrandæ hastæ peritus, 131
et proinde, bellicosus ; *ab* ἔγχος, εος, τὸ, hasta ; *quod ab* ἔχω, habeo, *et* πάλλω, quatio, vibro.

Πλάζω, *fut.* γξω, errare facio ; *aliquando* averto, amoveo, *ut hìc* ; 132
aliquando disturbo, *ut Odyss.* β. 396. πλάζε δὲ πίνοντας, disturbavit autem bibentes : πλάζομαι, erro.

Εἰῶσ' *pro* ἐῶσι, *poëticè,* 3. *plur. præs. ind. vel subj. verbi* ἐάω, sino.

Βεβάασι, *Ion. pro* βεβήκασι, *à* βαίω, *quasi à* βάω. *Iones in verbis in* 134
άω *et* έω *subtrahunt* κ *ex præteritis, et corripiunt penultimam ; hinc etiam in participio* βεβαὼς, ξ. 477. ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαὼς, fratrem circumstans ; *hinc etiam* ρ. 359. ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, *per syncop. pro* βεβηκέναι, *infin. et* ρ. 286. οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, qui circa Patroclum iverant, *pro* βεβάεισαν, *et hoc pro* ἐβεβήκεισαν.

'Ενιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus ; *ab* ἐν αὐτοῦ ἰέναι, *quia in seipsum annus redit.*

Σήπω, *fut.* σήψω, *aor.* 2. ἔσαπον, *et* ἔσηπον, putrefacio ; σήπομαι, putres- 135
co, putrefio, *præt. med.* σέσηπα, putrefactus sum, *ut hìc.*

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, genus vitilium ; *propriè est (inquit Plinius)* juncus aridi soli, *et per metonym. materiæ,* funis sparteus ; *à* σπαρτὸς, ἡ, ὸν, seminatus : *quod à* σπείρω.

Λέλυνται, solvuntur, 3. *pl. perf. pass. verbi* λύω.

Εἵαται, *poët. pro* ἕαται· ἕαται *autem Ionicè pro* ἧνται· *ab* ἧμαι, sedeo, 137
perf. pass. vel potiùs præs. nam sedent *significat hìc, et in aliis locis ; hinc* εἵατο, sedebant, *plusquamperf. vel imperf.*

Ποτιδέγμεναι, *pro* προσδεχόμεναι, *Doric. vel potiùs pro* προσδεδεγμέναι, *part. perf. pass. verbi* προσδέχομαι. *Participia enim præt. pass. fiunt proparoxytona, cùm augmento carent.*

'Ακράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, *ut hìc,* irritus ; *à* κραίνω, perficio, 138
efficio, *item* impero, rego.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *aliquando substantivè usurpatur, interdum adjectivè ;* 140
cum γαῖα, *ut hìc ; cum* αἶα, *ut* δ. 172. μνήσονται, 'Αχαιοὶ πατρίδος αἴης, recordabuntur Achivi patriæ terræ ; *cum* ἄρουρα, *Od.* α. 407. ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα, ubinam ei genus et patrium solum ; *à* πατήρ.

Αἱρήσομεν, capiemus, 1. *plur. fut. ind. verbi* αἱρέω. 141

'Ορίνω, concito, turbo, *ita* commoveo ut persuadeam, *ut hìc,* ad 142
iram commoveo ; *tribuitur etiam mari, ut infrà* 294. ὀρινομένη τε θάλασσα, commotumque mare ; ὄρινε, 3. *sing. imperf. ab* ὄρω, excito.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo, *ut hìc ; aliquando* plebs, vulgus ; πλῆθος, 143
εος, τὸ, *idem ; à* πλέος, εα, ον, plenus.

Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, *ventus orientalis, inter Aquilonem et Vulturnum* 145
medius, quasi ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων, ab aurorâ fluens.

Νότος, ου, ὁ, Notus; ἀ νοτὶς, humiditas; *quia est humidus et nebulosus ventus.*

146 Ὤρορα, *præt. med. verbi* ὄρω, *per metathesin pro* ὄρωρα· ὄρωρα *verò Atticè pro* ὦρα· ὄρωρα *autem significat passivè, ut infrà* 797. πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν, bellum inevitabile ortum, *vel* excitatum est: *et in plusq. perf.* 810. πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, multusque tumultus coortus est; *dicitur et* ὠρώρει, σ. 497. ἔνθα δὲ νεῖκος ὠρώρει, illic verò contentio orta erat; ὤρορα *activè plerumque, ut hìc, aliquando et passivè, ut* ν. 78. μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, impetu magno feruntur, et mihi robur movetur.

Ἐπαΐσσω, *fut.* ξω, irruo, adorior, *cum dativo; aliquando* accurro, *et cum genit. item* insequor; *item* impeto, percutio, invado, *cum accusat. aliquando* insurgo, *ut hìc, sine casu;* ἐπαΐσσομαι, *idem; in omnibus significationibus aliquid impetûs et vehementiæ significatur, ut et in simplicis* ἀΐσσω *significationibus, quæ quàm plurimæ sunt apud Homerum,* celero, impeto, percutio, volo, insurgo; *aliquando* vibro; *item* declino; *item* vagor, circumvoluto, accurro, attollo. *Cum variis præpositionibus variè exponitur;* descendo ad, *cum* κατὰ, transeo, erumpo, evolo, præcurro, *vel* procurro: *derivatur ab* α *intens. et* ἔω, eo.

147 Ζέφυρος, ου, ὁ, Zephyrus, Favonius *etiam dictus; ita dicitur quasi* ζωηφόρος, vitam ferens, *aut* ea quæ ad vitam attinent: *quoniam* τῷ θέρει πνέοντος αὐτοῦ οἱ καρποὶ αὔξονται, *quòd eo flante, terra hyemali frigore constrictâ aperiatur, ac plantæ omnes germinent; hinc Odyss.* η. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, Zephyrus spirans hæc crescere facit, *id est,* Ζεφυρίη πνοὴ, Zephyrius flatus.

Λήϊον, ου, τὸ, seges, campus segetum, *apud poëtas.*

148 Λάβρος, ου, nimium vorax, *quasi* λίαν βορὸς, *vel* vehemens, rapidus, immediocris, impetuosus, *quasi* λίαν βαρὺς, *et ita inanimatis tribuitur; hinc* ψ. 473. λαβρεύομαι, *fut.* σομαι, immodestè *et* arroganter loquor, *et ibid.* 479. λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter loquax.

Ἐπαιγίζω, *fut.* ίσω, irruo, impetuosè spiro, cum turbine afflo: *de ventis dicitur, vel procellâ; ab* αἰγὶς, ίδος, ἡ, procella; *quod ab* ἀΐσσω, *verbo poëtico,* irruo, impetu feror: *vel, ut alii, ab* αἰγὶς, ægis, pellis caprina, *de quâ ante; et infrà* 477. *quæ dicitur impetuosa, et data esse ad terrorem hominum,* ο. 308. *et* 310. ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν δεινὴν—ἣν δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.

Ἠμύω, *fut.* ύσω, inclino, *ut hìc;* ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, *id est,* ἐπικατακλίνει τοὺς ἀστάχυας τοῖς σταχύσι· *aliquando* inclino, *cum accusat. aliquando* nuto, *aliquando* cado; *derivatur à* μύω, η *præposito.*

Ἄσταχυς, υος ὁ καὶ ἡ, spica, arista, totæ fruges cum spicâ et culmo, *ut hìc, pro* στάχυς, υος, ὁ, spica, *addito* α, *ut pro* σταφὶς, ίδος, ἡ ἀσταφὶς, uva passa; στάχυς *autem derivatur à* στὶξ, ordo; *à* στείχω, *secundum Martin. Harmarus autem deducit à* στάω, *et* χύω, fundo: *seges suo stat caule, et spicæ fluitant, quasi à vento fusæ.*

149 Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor, *propriè militum dicentium* ἀλαλή· *quod est vox quædam inarticulata, quæ à militibus ante pugnam editur; generaliter* strepor, *et* ululatus aliquis; *hinc* ἀλαλάζω, *talem clamorem edo;*

quidam deducunt ἀλαλὴ *ab* ἄλα *accusat. nominis* ἅλς, mare, *quòd perpetuò strepitum edit, inde faciendo* ἄλη, *et per reduplicationem* ἀλαλή· *alii autem* ἀλαλητὸς *deducunt ab α pleonastico, et* λαλέω· *alii ab* α, *id est,* ὁμοῦ, *et* λαλέω.

Ὑπένερθε, *poëtica vox,* sub, *cum genit. ut hìc; aliquando* subtus, 150
infra, *sine casu; dicitur et* ὑπένερθεν· *ab* ὑπὸ, *et* ἔνερθε, infrà, inferius; *item* ἔνερθεν, *pro* ἐνέρθε, *ab* ἔνερος, inferus, mortuus; *hinc* ἐνέρτερος, *pro* ἐνερότερος, ε. 898. ἦσθα ἐνέρτερος οὐρανιώνων, fuisses inferior cœlitibus; *ab* ἐν ἔρᾳ, in terra; ἔρα, ας, ἡ, terra; *dicitur etiam* νέρθε *et* νέρθεν, *et* νέρτερος, *pro* ἔνερθε, &c.

Κονία, ας, ἡ, pulvis, *ut hìc, aliquando* cœnum; *item* arena, *seu* sabulum litoreum *aut* fluviatile; *frequenter usurpatur pro* humi, *in dativ. plur. et aliquando additur* χαμαὶ, *ut* ε. 583. χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσι. *Od.* λ. 599. *significat illum vaporem, qui cum vehementi sudore corpore emittitur,* κατὰ δ' ἱδρὼς—ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει, *aliquando* cinis foci; *à* κόνις, εως, ἡ, pulvis; *derivatur secundum Eustath. à* κοίνω, *idem quod* κόπτω, scindo, *ut sit* ἡ εἰς σμικρὰ κεκομμένη γῆ· *secundum Martin. à* κάω, uro; *cinis est pulvis ex re ustâ nascens, vel secundum Harmar. à* κινέω, moveo, *quia facilè supplosione pedum excitatur.*

Ἀείρω, tollo, attollo; *aliquando* porto; *aliquando* fero, affero; 151
item eripio, aufero, subtraho; ἀείρομαι, *idem, Odyss.* ο. 106. *aliquando passivè, ut hìc,* κονίη ἀειρομένη, pulvis excitatus, *et Iliad.* ψ. 365. *et alibi; dicitur autem, inquit Eustath. quasi* εἰς ἀέρα αἴρω, in aërem levo; *est et* ἀείρω, necto, *ut* κ. 499. σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, colligavitque loris.

Ἑλκέμεν, trahere, *præs. inf. Ion. pro* ἕλκειν. 152

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, fossa, *quâ navis in mare deducitur;* τόπος ὅθεν ἡ ναῦς ὀρούει, 153
id est, ὁρμᾷ, καθελκομένη εἰς θάλασσαν, *inquit Eustath.*

Ἐκκαθαίρω, purgo, detergo; ἐξεκάθαιρον, 3. *pl. imperf. à* καθαίρω, purgo; *ponitur cum duplici accus.* π. 666. Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπήδονα, Phœbe, atro sanguine purga Sarpedonem; *significat et* orno: *à* κατὰ *et* αἴρω, *sordes enim purgando tolluntur.*

Ἱέμενος, η, ον, *ab* ἵημαι, *cum leni,* eo, *aut* ruo, eo cum impetu, *ut hìc;* 154
aut impetu feror; ἱέμενος, η, ον, *cum aspero,* cupiens; *ab* ἵεμαι. *Vid.* λ. 168.

Ὑπὸ δ' ᾕρεον, *per tmesin pro* ὑφῄρεον, 3. *plur. imperf. ab* ὑφαιρέω, subduco, *ab* αἱρέω

Ἔνθα κεν, tunc sanè. 155

Ὑπέρμορον, *et* ὑπέρμορα, præter fatum; *pro* ὑπὲρ μοῖραν, contra quod in fatis erat: *à* μοῖρα, ας, ἡ, fatum.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita; *in fœminino tantum, Atticè, Minervæ* 157
epitheton; à τρύω, attero, absumo, defatigo, vexo; *ita dicitur Minerva, quòd sit* ἄτρυτος, *bellicis laboribus* non defatigata.

Νῶτος, ου, *cum* ω, ὁ· *velut alii volunt;* νῶτον, ου, τὸ, dorsum, tergum; 159
aliquando pro μέλεσι νωτιαίοις, *vel* νοτιαίῳ κρέατι *vel* ψόᾳ· *pro* carne tergi, *vel* partibus: *quæ quia optimæ habitæ sunt, in conviviis ei qui dignissimus habebatur, datæ fuerunt in honoris signum, et hinc vocantur* νῶτα γεράσμια, *Hym. in Merc.* terga venerabilia; *aliquando* tergus bes-

tiæ, *vel* extrema corporis pars; *ponitur aliquando pro* superficie maris, *ut hìc; dicitur etiam de* hasta, υ. 279. ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη ἱεμένη, stetit erecta, ϑ. 94. πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, quo fugis, *ut et Latini,* terga dare; *derivatur à* νεύω, *inquit Martin. quòd inclinato tergo nutamus, Harm. In plurali,* τὰ νῶτα.

160 Καδδὲ *pro* κατὰ δὲ.

162 Αἴης, *pro* γαίης, γαῖα, terra.

164 Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, lenis, mitis, *ut hìc,* placidus; *à* γάνυμαι, gaudeo, *et* α *epitatico præposito; hinc* ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, υ. 467. benignus; *et* ω. 772. ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, benignitas, lenitas; *est et* ἀγανὸς, *per antiphrasin,* sævus, crudelis: *quod etiam potest derivari ab* ἄγαν, valde, *et* αἰνὸς, ἡ, ὸν, gravis.

165 Ἀμφιέλισσος, ίσση, ισσον, utrinque agitatus, circum agitabilis. ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμενος, ut navis quæ utrinque remis interpellitur; *vel* εἰς ἑκατέρα τὰ πλευρὰ στρεφόμενος, circum agitabilis; *epitheton navis apud Homer. ab* ἀμφὶ *et* ἑλίσσω, volvo, *quod ab* εἰλέω.

167 Ἀΐξασα, irruens, *nom. f. aor.* 1. *part. act. ab* ἀΐσσω

169 Ἀτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè* ejusdem ponderis, par, æqualis: *sæpè habet dativ. personæ, et accusat. rei, in quâ fit comparatio, ut hìc; aliquando res per concretum exprimitur; aliquando* similis; *à* τάλαντον, trutina, lanx; *aliquando id quod lanci imponitur ponderandum, nominatim pondus* 125 *librarum,* ι. 122. δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, decem auri talenta. *De varietate talentorum, vide Budæum; Constantinus annotat apud Homerum esse minimum pondus, quod probat ex* ψ. 269. *in ludis funebribus Patrocli, ubi primum equitem donavit muliere, et tripode ansato; secundum equâ; tertium lebete;* τῷ δὲ τετάρτῳ ϑῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα, *at quarto posuit duo auri talenta: ultimum præmium minoris esset pretii, quam antecedentia, inquit Constant. derivatur autem* τάλαντον παρὰ τὸ τλῆναι, fero; ἀτάλαντος *autem dicitur quasi* ἀντιτάλαντος, *idem.*

170 Ἑσταότ', stantem, *part. præt.* ἕσταα, *per Ion. sync. pro* ἕστακα· *hoc autem pro* ἕστηκα, *verso* η *in* α, *ut quidam volunt, à verbo* ἵστημι. *Hìc autem nota,* ἔστην, *aor.* 2. *et* ἕστηκα, *neutrum habere significationem, ut hìc;* ἑσταότ', stantem, *cum præpositione* πρὸ, *aliquando significat* defendere; *aliquando autem in obliquis notat* positum esse. *Ita et* ἔστην, *ut ante,* α. 535. ἵστημι *autem activè significat, ut* σ. 346. τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ, tripodem statuerunt in igne; ἵσταμαι *autem et activè,* statuo, *et neut.* sto.

Εὔσελμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene tabulatus; *à* σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, spatium inter duas lineas; *item* spatium inter tabulata navis; σέλις *autem (ut Martinio placet) à* σέλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen; *quòd splendor inter lineas ductas appareat, inquit Harmarus. Poët. pro* εὔσελμος, *dicitur* ἐΰσελμος, *et* ἐΰσσελμος, ου, *Ion.* οιο.

172 Ἀγχοῦ, *idem quod* ἄγχι, prope. *Vide supra,* 58.

173 Πολυμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde artificiosus, qui est prompto ad multa machinanda ingenio, industrius, acutus, versutus, prudens; *à* πολὺς *et* μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium; *item* astutia, solertia; *item* fabrica, machina; *à* μῆχος, εος, τὸ, *idem.*

Φεύξεσθ', *pro* φεύξεσθε, fugietis, 2. *plur. fut.* 1. *med. verbi* φεύγω. 175

Λίποιτε, relinquetis, 2. *plur. aor.* 2. *opt. med. verbi* λείπω. 176

Ἐρώει, cessa, 2. *sing. imperat. præs. verbi* ἐρωέω. 179

Χλαῖνα, ης, ἡ, palla, vestis, *quæ tunicæ exteriori superinduitur;* 183
ἱμάτιον ἐπὶ τὸ χιτῶνα, *infra* 262. ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, te charis vestibus exuero, pallio, et tunicâ; *vestis quæ pro tempore sumitur ad ventos, pluviam, et frigus depellendum; hinc dicitur,* π. 223. εὖ πλήσασα χιτώνων, χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, bene implens tunicis, chlænisque arcentibus ventum, *et Od.* ξ. 529. ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάμενον, chlænam induit ventum expellentem; *aliquando ea vestis, quâ quis honoris vel ornamenti gratiâ induitur, ut Od.* κ. 365. *dicitur etiam de crassioribus illis tegumentis, in quibus dormimus aut cubamus; derivatur à* χλιαίνω, calefacio.

Ὀπαδέω, *pro quo apud Homer. semper* ὀπηδέω, *aliquando* sequor; 184
ut hìc; aliquando adsum, *aliquando* procedo; *item* opitulor; *aliquando* fruitionem *significat, ut Hymn. in Terram* 12. ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ, felicitate et multis divitiis fruuntur; *hinc* ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, comes, assectator; *derivatur ab aor.* 2. τοῦ ὀπάζω, persequor, *item* sequi jubeo, comitem adjungo; *aliquando* præbeo, do, *et in malam partem, Od.* ψ. 210. Θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν, dei autem dederunt ærumnam; *aliquando* addo, pergo, *ut Hym. in Merc.* 120. ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, in opere pergebat; ὀπάζομαι, *à persequente* urgeor; augeor, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ, torrens de montibus auctus Jovis imbre; *item* comitem accipio; *ab* ἕπομαι, sequor.

Ἀντίος, ία, ίον, adversus, obvius; *ab* ἀντίον. 185

Ἐρητύσασκε, *Ionicè pro* ἐρήτυσε, inhibuit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐρητύω. 189

Παραστὰς, ᾶσα, ὰν, adstans, *part. aor.* 2. *verbi* παρίστημι.

Δεδίττω, *f.* ξω, terreo, timeo; *hinc* δεδίττομαι, *sive* δεδίσσομαι, *idem;* 190
item terreor, trepido, attonitus sum; *pro quo (per epenthesin* τοῦ ι) δειδίττομαι *et* δειδίσσομαι, *ut hìc,* δειδίσσεσθαι, trepidare. *Activè legitur* ν. 810. τίη δειδίσσεαι οὕτως Ἀργείους; cur ita terres Argivos? *in futur.* δειδίξομαι *legitur* δειδίζω *in eâdem significatione,* ε. 790, ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος, horrebant fortem hastam; δειδίσκω, *Od.* ο. 150. *Derivatur autem* δεδίττω *ex* δέδια, *præt. med.* δείδω, *pro* δέδοιδα, *exempta* δ *et* ο.

Ἱδρύω, ἵδρυμι, ἱδρύνω, sedere facio, quiescere facio, *ut hìc; aliquando* 191
sedeo, collocor; ἱδρύνομαι, quiesco, cohibeor; *derivatur ab Eustath. ab* ἕζω, *vel* ἵζω, *idem.*

Σάφα, perspicuè, certò, *ut hìc; aliquando* verè; *aliquando idem* 192
quod ἀκριβῶς. *nomen adverbiale factum ex* σαφέα, *à* σαφὴς, manifestus; *quod dicitur quasi* σάον φάει, *inquit Martinius.*

Ἴψεται, lædat, 3. *sing. fut. med. verbi* ἴπτω. 193

Μήτι, nequid; *à* μὴ, non, *et* τὶς, aliquis. 195

Δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs; *à* δέω, ligo; *quia plebs legibus sit ob-* 198
ligata; vel quasi sub uno rege συνδεδημένος, *inquit Harm.*

Ἐφεύροι, 3. *sing. aor.* 2. *optat. ab* ἐφευρίσκω, *quod ab* ἐπὶ *et* εὑρίσκω.

Ἐλάσασκε, *poët. et Ionic. pro* ἤλασε, *abjecto primo augmento, et* σε 199
in σάσκε *converso,* 3. *sing. aor.* 1. *act. ab* ἐλαύνω, *ante.*

Ὁμοκλήσασκε, *ut* ἐλάσασκε· *ab* ὁμοκλάω, *est et* -έω, hortor vociferando,

fortiter et minaciter clamo, increpo; *ab* ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum, quod fit vociferando, increpatio, comminatio; *hoc autem* ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέκλησθαι, simul vocari; ὁμόκλεον, *o.* 658. *ab* ὁμοκλέω.

200 Ἀτρέμας, *et* ἀτρέμα, *o.* 318. *adverb.* sine aliquo motu aut agitatione, tacitè; *ab* ἄτρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; *hoc autem ab* α *privat. et* τρέμω, horreo, timeo.

201 Ἀπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis: *ab* α *privat. et* πτόλεμος, bellum; *pro* πόλεμος, *de cujus derivatione vide* α. 60.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, invalidus; *ab* α *privat. et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis corporis; *aliquando* vis animi, fortitudo; *item* remedium, auxilium: *quasi* ἀρκὴ, *ab* ἀρκῶ, auxilior: *vel* παρὰ τὴν ἀκμὴν, juventute, *quæ strenua est ad labores suscipiendos.*

204 Πολυκοιρανίη, *Ionicè pro* πολυκοιρανία, ας, ἡ, multorum principatus; *à* πολυκοίρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, multorum dominus, et rex; *à* πολὺς, *et* κοιράνος, ου, ὁ, princeps; *quod dicitur, inquit Eustath. quasi* τοῦ καίρου κύριος, temporis dominus, α *mutato in* ο, *hinc* κοιρανέω, guberno, impero; ὡς ὅγε κοιρανέων, sic ille dominans, 207. *hujus libri.*

205 Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *et* ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, versutus, qui obliqua cogitat; ἀγκυλομήτεω, *Ion. pro* -ου, *ab* ἀγκύλος, η, ον, (*quod tria denotat,* 1. obliquum, *ut hìc;* 2. rotundum, *vel* curvum, *ut* ἀγκύλα κύκλα, ἀγκύλα τόξα, curvos arcus, ε. 209.; 3. validum, *ut* ἀγκύλον ἅρμα, ζ. 39.) *et* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

207 Διέπω, administro, moderor, dispono, dispenso; *à* διὰ, *et* ἕπω, operor; *est et* διέπω, renuntio; *ab* ἕπω, dico.

209 Ἠχὴ, ῆς, ἡ, *idem quod* ηχος, *suprà,* α. 156.

210 Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, litus; *ab* ἅλς, mare, *et* ἄγω, frango, *quia fluctus maris in litore franguntur; vel, ut alii,* παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλὸς, quòd terra sit vicinior mari; *alii autem* Ægialum *explicant in Achaiâ flumen, ex quo regio Ionia olim dicebatur Ægialea, et Iones* Αἰγιαλεῖς.

Σμαραγέω, stridorem edo, resono: *ab antiquo* μάρη, *vel plurali* μάραι, *antiquâ voce,* manus; *quasi plausione manuum;* μάρη *autem ita dicitur, quia manibus dividimus et componimus;* *à* μείρω, divido; *hæc Martin.*

212 Μοῦνος, *Ionicè pro* μόνος, η, ον, solus.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax; οὐκ ἔχων μέτρον ἔπεσι, non adhibens loquendi modum; *ab* α *privat.* μέτρον, ου, τὸ, mensura, modus, *et* ἔπω, dico.

215 Εἰσαίμην, videor, *aor.* 1. *med. opt. verbi* εἴδω, scio.

Γελοῖος, οία, οῖον, ridiculus; γελοίϊος, *poët. hinc* γελοιάω, *Od.* υ. 390. *à* γέλως, *Il.* α. 508.

217 Φολκὸς, οῦ, ὁ, strabo, qui oculos habet distortos; *quasi* φάολκος· *à* φάος, *et* ἕλκω.

Χωλὸς, ἡ, ὸν, claudus; *à* κῶλον, *quod aliquando* pes; *ut sit* ὁ πεπονθὼς τὸ κῶλον, pede patiens.

218 Κυρτὸς, ἡ, ὸν, concavus, curvus, incurvus, convexus, tumidus; *vide* δ. 426. *à* κύπτω, pronus sum, vergo, inclino.

Συνέχω, constringo, contineo, coërceo; *hinc* συνοχὴ, coarctatio, *pro*

quo συνοκωχή· *hinc* συνοχόω, *inde* συνοχοκώς. *Hesychius derivat à* συνοίχω, *præt.* σύνωχα, *Att.* συνόχωκα. *Eustath. à* συνοχόω.

Φοξὸς, ή, όν, habens acutum caput; *vel*, qui est distorto vultu; *cujus* 219
caput ὀξὺ φαίνεται.

Ψεδνὸς, ή, όν, raros habens pilos, glaber: *quasi* ψεδανὸς, *ait Eustathius; à verbo* ψῶ, rado, minuo.

'Επενήνοθε, *præt. med. ex* ἐπανθέω, *quod habet præt. med.* ἔπηνθα, *unde fit* ἐπήνοθα, *epenth.* τοῦ ο, *et* ἐπενήνοθα, *reduplicatione Atticâ; ab* ἀνθέω· *vel, ut alii, ab* ἐπενθέω, θέω *per metath. mutato in* ἔθω, *quod compositum cum duplice præpositione,* ἐπὶ *et* ἐν, *est* ἐπενθέω. *Vide Clarke in loc.*

Λάχνη, ης, ή, lanugo, pili molles; *ex particulâ* λα, *epitaticè, et* χνοῦς, *primi pili qui radi possunt; vel à* λάσιος, ίου, ὁ καὶ ή, hirsutus.

Κέκληγα, *præt. med. verbi* κλάζω, η *pro* α, κεκληγὼς, υῖα, ὸς, *part.* 222

'Επάγλως, mirificè, vehementer, *adv. ab* ἔκπαγλος. 223

Νεμεσάω, *f.* ήσω, indignor, irascor, succenseo, cupiens suum cuique νέμεσθαι, distribuere; *item* vitio verto; *hinc* νεμέσσηθην, 3. *plur. aor.* 1. *pass. pro* νεμεσσήθησαν, *geminato* σ *poët. et sublato augmento Ionicè; hinc* νέμεσις, εως, ή, indignatio cum quâdam invidiâ: *et per consequens est nomen certæ deæ, quæ insolentiam hominum reprimere et punire solet.*

Νείκεε, objurgabat, 3. *sing. imperf. pro* ἐνείκεε, *à verbo* νεικέω. 224

Τέο, *Ionicè pro* του, *pro* τίνος, *subintelligitur* ἕνεκα. 225

'Επιμέμφομαι, *fut.* ψομαι, conqueror, expostulo, accuso; ἐπιμέμφεαι, 2. *sing. præs. subj. Ionicâ resolutione, pro* -φῃ.

Χατίζω, *et* χατέω, *verb. poët.* careo, indigeo; *item* cupio, desidero, παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν, habere quod petat.

Πλεῖος, plenus, *poët. pro* πλέος, α, ον· *hinc* πλήθω, *f.* σω, impleo. 226

'Εξαίρετος, ου, ὁ καὶ ή, electus, selectus, eximius: *ab* ἐξαιρέω, eligo, 227
extraho, excipio, seligo, *quod apud Hom. legitur tantum in Odyss. scil.* ε. 39. ξ. 232. *et* φ. 56.

'Επιδεύεαι, eges, 2. *sing. præs. subj. Ion. pro* ἐπιδεύῃ, *verbi* ἐπιδεύομαι. 229

Μίσγω, misceo, permisceo; *à* μίγνυμι, *idem;* μίσγεαι *pro* μίσγῃ, *Ion.* 232
2. *sing. præs. subj. pass.*

Φιλότης, ητος, ή, amicitia, concubitus venereus; *à* φίλος.

Κατίσχεαι, detineas, 2. *sing. sub. med. Ion. pro* κατάσχῃ, *verbi* κατ- 233
έχω.

'Επιβασκέμεν, invadere, inducere, *præs. inf. pro* ἐπιβάσκειν, *poët. pro* 234
ἐπιβαίνειν.

Πέπων, ονος, ὁ καὶ ή, maturus, percoctus; *propriè de fructibus. Me-* 235
taph. mollis, effœminatus, ignavus; *dicuntur Achivi molles et effœminati, quia ubi maturuit fructus, dulcis quidem est, sed flaccidus et inutilis; est tamen aliquando vox amicius appellantis, non convicicantis, ut* ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε· *à* πέπτω, coquo; *fructus enim maturantur à sole.*

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, vituperium, dedecus; *hinc* ἐλέγχιστος, η, ον, maximè redarguendus; *sed* ὁ ἔλεγχος, ου, argumentum, documentum, criminatio; *ab* ἐλέγχω, arguo, reprehendo; *hoc autem* παρὰ τὸ ἔλην ἔχειν, *quòd res in luce collocet argumentum et criminatio.*

Ἀχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Græca. *Achivos Achivas nominat, ob eorum mollitiem et inertiam.* Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί.

237 Πέσσεμεν, *Ion. pro* πέσσειν· *à* πέσσω, concoquo, digero, *quod est Æol. pro* πέπτω, *idem.*

241 Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, remissus, negligens; *vel,* cum neglectu quodam missum faciens, *aut* dimittens; *à* μεθίημι, dimitto, missum facio; *quod à* μετὰ *et* ἵημι.

245 Ἠνίπαπε, *pleonasmo poëtico, pro* ἤνιπε, *quod est 3. sing. præt. med. Att. ab* ἐνίπτω, increpo, *ab* ἐνέπω, reprehendo.

246 Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄκριτος περὶ τοῖς λόγοις, qui loquitur inconsideratè, homo indiscreti sermonis; *ab* ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiscretus; *hoc autem ab* α *priv. et* κριτὸς, ἡ, ὀν, *quod à* κρίνω, judico, *et* μῦθος, sermo.

248 Χειρότερος, έρα, ρον, *et* χερείων, *poët. pro* χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior.

249 Ἅμα, simul, unà cum, *regit dat.*

250 Τῷ, quare, igitur.

Στόμα, ατος, τὸ, os, *tum propriè, tum metaph. à* סתם claudere, *vel quasi* σιτότομα· *à* σῖτος, ου, ὁ, commeatus, *et* τόμα, ατος, sectio; *quòd à* τέμνω, scindo: *in ore cibus quasi scinditur.*

251 Φυλάσσω, *fut.* ξω, observo, custodio; *à* φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, custos; *hoc autem à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, *Athenis decima urbis pars, quod* φυλακὰς *haberent ai* φυλαί· *vel quasi* πυλάσσω, *à* πύλη, ης, ἡ, porta: *non est urbs in tuto, nisi portæ occludantur, inquit* Harm.

258 Ἀφραίνω, *fut.* ανῶ, insanio; *ab* α *priv. et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, sapientia; *item* præcordia.

261 Ἀποδύω, ἀποδῦμι, *fut.* σω, exuo, *hìc per tmesin.*

Ἕω, induo; *hinc* εἶμα, ατος, τὸ, vestis, *Æol.* ἕμμα.

262 Αἰδῶ, *vel potest dici accusativus, ab* ἡ αἰδὼς, τὴν αἰδῶ, *vel per crasin pro* τὰ αἰδοῖα, inguen, pudenda.

265 Μετάφρενον, ου, τὸ, interstitium quod est inter lumbos et scapulas, dorsum; *à* μετὰ *et* φρὴν, *quasi* μετὰ τὰς φρένας, pone præcordia.

266 Ἰδνόω, *f.* ώσω, incurvo, torqueo, flecto; *ab* ἲς, ἶνος, nervus, *vel ab* ἲς *et* νεύειν, nutare: ἰδνώθη, *aor.* 1. *pass.*

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, virens, humidus, *ut hìc: à* θάλλω, vireo, floreo; θάλειος, εία, ον, *idem,* η. 475. *vide* ζ. 431.

267 Σμῶδιξ, ιχος, ἡ, *vel* σμῶδιγξ, ιγγος, livor proveniens ex plaga; *à* σμῶξαι, *quod est Ionibus* πατάξαι.

268 Ταρβέω, *fut.* ήσω, trepido, paveo; *à* τάρβος, εος, τὸ, timor; *à* ταράσσω, *fut.* ξω, vexo.

269 Ἀλγέω, *f.* ήσω, doleo, dolores sentio; *ab* ἀλέγω, curo.

Ἀχρεῖον, turpiter, inutiliter, *adverb. pro* ἀχρείως· *à* χρεία, ας, ἡ, utilitas, *à* χράομαι.

Ἀπομόργνυμι, *vel* ἀπομόργνυμαι, abstergo; ἀπεμόρξατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἀπὸ *et* μόργνυμι, *quod pro* ὁμόργνυμι, *idem, hoc autem ab* ἀμέργω, *mutato* α *in* ο.

271 Πλησίος, ου, ὁ, propinquus; *à* πλάω, *per syncopen, pro* πελάω, propinquo; *quod à* πέλας, prope.

Ἔοργα, *Att. præt. med. pro* ἧργα, *ex* ἔργον, ου, τὸ, opus: *ab* ἔργω, *sive* 272
ῥέζω.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, convitiator, contumeliæ *sive* injuriæ illator, contu- 275
meliâ dignus; *à* λωβάομαι, *quod à* λώβη, ης, ἡ, convitium.

Ἐπεσβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens, qui invehitur in aliquem: *ab* ἐπὶ, εἰς, *et* βάλλω.

Θὴν, *adverb. expletiva part. aliquando* quidem, *et* θὴν, ηνὸς, ἡ, cumu- 276
lus: *à* θὶν, *aut* θὶς, ινὸς, ὁ *vel* ἡ, cumulus; *item* litus.

Ἀνίημι, dimitto, remitto, permitto, relinquo; *fut.* ἀνήσω.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, virilis, generosus, superbus: *quasi* ἄγων ἄνδρας, viros regens, *vel* ἄγαν ἀνὴρ, admodum vir; *vel* ὁ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ χρώμενος, qui viribus pollet; *vel qui admirationi est propter virilem animum; ab* ἀγάομαι, miror, *et* ἠνορέη, ης, ἡ, vis; *hinc* ἀγηνορίη, ι. 696. superbia. *Est et* Ἀγήνωρ *nomen proprium, Antenoris filius.*

Πτολίπορθος, ου, ὁ, τὰς πόλεις ὁ πέρθων, urbium vastator; *à* πέρθω, vasto, 278
et πόλις, civitas, *pro quo sæpè* πτόλις, *ut* πτόλεμος *pro* πόλεμος.

Εἰδόμενος, ένη, ον, similis; *ab* εἴδομαι, videor, appareo, assimilor. 280

Σιωπάω, *fut.* ήσω, sileo, taceo, *à* σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium; *quod dicitur quasi* σιγὴ ὀπὸς, silentium vocis.

Ὑπέσταν, *Bœot. pro* ὑπέστησαν, 3. *plur. aor.* 2. *act. verbi* ὑφίστημι, 286
suppono, subjicio.

Ἐκπέρσαντ᾽ *pro* ἐκπέρσαντι, *polliciti sunt nimirum Achivi Agamemno-* 288
nem Trojam ἐκπέρσαντο, *postquam* vastaverit, *cum gloriâ domum rediturum.*

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, tener; *item,* qui integris est adhuc vi- 289
ribus, tener; *à* νέος, α, ον.

Χῆρος, ρα, ρον, viduus; *interdum ponitur adjectivè, ut hìc;* χῆραί τε γυναῖκες· *interdum substantivè, sive absolutè,* χήρη σεῦ ἔσομαι, tua ero vidua, ζ. 408. *dictum est per antiphrasin, à* χαρὰ, ας, ἡ, gaudium; *vel à* χωρὶς, seorsum; *vel à* χρεία, ας, ἡ, opus.

Ὀδύρομαι, *f.* οῦμαι, lamentor, lugeo; *ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor; *propriè* 290
corporis; sed generaliter, quicunque dolor vehemens, vel corporis, vel animi; ab ἔδειν τὸ σῶμα καὶ ψυχὴν, *eo quòd edat vel consumat corpus et animam.*

Ἀνιηθεὶς, εῖσα, ὲν, molestiâ affectus, *part. aor.* 1. *pass. verbi* ἀνιάω, 291
dolore afficio; *ab* ἀνία, ας, ἡ, dolor, *Od.* η. 193. *dicta, inquit Plato,* ἀπὸ τοῦ ἐμποδίζειν τὸ ἰέναι, quòd gressum impediat; *hinc* ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, tristis, *Od.* ρ. 220. *et* ἀνιαρέστερος, έρα, ον, tristior, *Od.* β. 190.

Μὴν, ηνὸς, ὁ, mensis; *à* μήνη, ης, ἡ, luna, τ. 374. *quia olim menses* 292
juxta lunæ cursum distributi erant; hoc ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, quòd non in eodem statu permaneat.

Ἀσχαλάα, *poët. pro* ἀσχαλᾷ, 3. *sing. præs. ab* ἀσχαλάω, *idem quod* 293
ἀσχάλλω, *Od.* β. 193. contristor, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, *deductum, interjecto* σ, *adeo ut* ἀσχάλλειν *fit* ἄχους ἅλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum, transtrum, *seu* τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα, sedes remigum, *hinc* πολύζυγος, ύγου, ὁ καὶ ἡ, *id est,* πολυκάθεδρος, quòd multa transtra habet.

Ἄελλα, ης, ἡ, procella, *propriè* turbo ventorum ; *quasi* ἄγαν εἰλοῦσα, valde convolvens ; *ad quam derivationem hìc poëta alludit ;* ἥν περ ἄελλαι εἰλέωσιν, quam procellæ rotant, *vel* volvunt ; *vel* παρὰ τὸ ἄειν, spirare.

294 Χειμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, hybernus ; *à* χεῖμα, ατος, τὸ, *sive* χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems ; *interdum* procella, tempestas ; *hoc autem* παρὰ τὸ χέειν ὕδατα, quòd pluvias fundat hyems imbrifera.

295 Εἴνατος, nonus, *pro* ἔνατος, άτη, τον· *scribi potest* ἔννατος· *ab* ἐννέα, novem.

Περιτροπέων, revertens ; *Ion. pro* περιτροπάων, άουσα, αον, *part. verbi* περιτροπάω, circumeo, *à* τρέπω, verto.

296 Μίμνω, *idem quod* μένω, maneo, permaneo ; μιμνόντεσσι, *poët. dativ. pro* μίμνουσι *est et* μιμνάζω, *idem*, 392. *hujus libri.*

Νεμεσίζω, *vel frequentiùs* νεμεσίζομαι, *idem quod* νεμεσάω, *suprà ; significat et* revereor, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας, reverebatur, *Od.* α. 263.

298 Δηρὸς, ρὰ, ρον, diuturnus ; *à* δὴν, diu, *poët. adverb. item* pridem ; δηρὸν, *adverbialiter pro* δήν.

Κενεὸς, *pro* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis, levis ; *ἰνέω*, *inusit.* vacuo, inanio.

300 Ἐτεὸς, *poët. pro* ἐτὸς, οῦ, ὁ, verus ; *ab* εἰμὶ, sum.

Οὐκὶ, *poët. pro* οὐχὶ, *hoc autem pro* οὐκ.

302 Ἔβαν, *poët. pro* ἔβησαν, 3. *plur.* ἔβην, *aor.* 2. *verbi* βαίνω.

303 Χθιζὰ, *pro* χθὲς, heri ; *sic pro* πρωΐ, *poëtic.* πρώϊζα, *et* πρωϊζὸν, nudius tertius : *secundum alios*, hodie, manè.

304 Ἠγερέθοντο, 3. *plur. imperf. pass. verbi* ἀγερέθω, *poët. pro* ἀγείρω, congrego, colligo.

405 Ἀμφὶ περὶ *simul sumuntur ; aliquando pro alterutrâ solâ ; vel alterum referatur ad* ἔρδομεν· *interdum* περὶ *præponitur, postposita* τε, περί τ' ἀμφί τε τάφρον, ρ. 760. *interdum absolutè*, φ. 10.

Κρήνη, ης, ἡ, fons, *et* scaturigo ; *à* κεράω, κερῶ, *et per syncop.* κρῶ, infundo, misceo.

307 Πλατάνιστος, ου, ἡ, *idem quod* πλάτανος, ου, ἡ, platanus ; *à* πλατὺς, εῖα, ὺ, latus : *quia arbor hæc latas habet frondes.*

308 Δράκων, κοντος, ὁ, draco ; *à* δέρκω, video, *quia est* ὀξυδερκὲς ζῶον, *acutissime videt ; quare à poëtis præponitur custodiæ thesaurorum, inquit* Coulon.

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, sanguineus ; *à* δὰ *particulâ augmentivâ pro* ζὰ, *et* φόνος, ου, ὁ, cædes ; δὰ, *particula per se nihil significat, sed in compositione auget ; idem est* ζὰ *in compositione, et unam pro altero ponitur ; est etiam* δαφοινεὸς, *idem*, σ. 538.

309 Σμερδαλέος, έα, έον, *idem quod* σμερδνὸς, ἡ, ὸν, ε. 742. terribilis intuitu, *et generaliter* terribilis ; *à* μέρδω, privo ; *item* intueor *vel* oculos undequaque obverto ; *hinc* σμέρδω, *quasi* ζμέρδω, ζ *ex* ζὰ *epitatico, idem ; aliquando Attici vertunt hoc* ζ *in* σ, *ut* σμικρὸς, *pro* ζμικρός.

311 Ἔσαν, *poët. pro* ἦσαν, 3. *plur. imperf. verbi* εἰμὶ, sum.

Στρουθὸς, οῦ, ὁ, passer ; *à* στροῦς, passer, *inquit Martin.*

Νεοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus; *dicitur quasi* νέον σευόμενος, qui recens movetur; *vel* νεωστὶ ὀσσόμενος, qui recens vidit.

Πέταλον, ου, τὸ, folium latum; *à* πετάω, extendo, *vel* folium decidu- 312
um; *à* πίπτω, cado; *quia citò defluunt.*

Ὑποπεπτηὼς, *per syncop. Ion. pro* ὑποπεπτηκὼς, υῖα, ὸς, *à* πτήσσω, metu contrahor: *propriè de animantibus dicitur, quæ cùm hostem conspiciunt in loco ad latendum commodo, præ metu se contrahunt: aut pro* ὑποπεπτεὼς, *per ectasin, quod est participium Epentheticum pro Attico contracto* ὑποπεπτὼς, *ex Ionico* ὑποπεπταώς· *hoc verò pro communi* ὑποπεπτακώς· *ab* ἵπτημι, *fut.* 1. πτήσω, *præterit.* πέπτακα, volo, volas.

Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo. 313

Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis; *ab* ἔλεος, ου, ὁ· ἐλεεινὰ, miserabiliter, *ad-* 314
verb.

Κατεσθίω, prorsus edo, peredo; *ab* ἐσθίω, *quod est ab* ἔσθω, edo; κατήσθιε, 3. *sing. imperf. ind.*

Τρίζω, strideo; *verbum ex sono factum per Onomatopœiam;* τετριγῶτας, *poët. pro* τετριγότας.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolo: ποτάομαι, volo; *à* πέτομαι, *idem.* ἀμφεπο- 315
τᾶτο, 3. *sing. imperf. med.*

Πτέρυξ, γὸς, ἡ, *idem quod* πτερὸν, οῦ, τὸ, ala; *hoc autem quasi* πέτερον· 316
à πέτομαι, volo: *quòd ejus beneficio aves volant.*

Ἰαχὼς, *præt. med. partic. ab* ἰάχω, clamo, *ab* ἀχέω, *Doricè pro* ἠχέω, resono; *vel quasi* ἴαν χέω, vocem effundo.

Φάγω, *idem quod* ἔσθω, edo; ἔφαγε, 3. *sing. imperf.* 317

Ἀρίζηλος, *pro* ἀρίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inclytus, illustris; ἄρι, *Dor. pro* 318
ἔρι· *et* δῆλος, η, ον, manifestus, δ *verso in* ζ· *vel,* multùm æmulandus; *ab* ἄρι, valde, *et* ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio; *item* clarus, illustris.

Ἔφηνε, ostendit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* φαίνω.

Λᾶας, λάαος, ὁ, *contract.* λᾶς, *genit.* λᾶος· *est etiam* Λάας *nomen ur-* 319
bis Laconicæ, 585. *hujus libri.*

Θαυμάζω, *f.* σω, miror, admiror; *à* θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, res 320
mira: *quasi* θεάματα· *à* θεάομαι, cerno, specto; *legitur* θαυμαίνω, *pro* θαυμάζω, *Hymn. in Vener.* 84. *et inde in fut. part.* θαυμανέοντες, *Odyss.* 9. 108.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum, portentum: *quasi* πέλας ὄρους, prope mon- 321
tem, *ratione magnitudinis; est et* πέλωρος, ώρα, ρον, *idem,* ε. 741.

Ἄνεῳ, *nomin. plur. Attico more decl. ab* ἄνεως, ω, mutus: *ab* α *privat.* 323
et αὔω, clamo.

Τέρας, τος, τὸ, prodigium; *quasi* ἔρας, *ab* εἴρω, nuncio. 324

Ὄψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, serus: *et* ὀψιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus; *ab* 325
ὀψὲ, serò, *et* τελέω, perficio.

Ὅου, *poëtic. pro* οὗ, cujus.

Ὀλεῖται, peribit, 3. *sing. fut. med. verbi* ὄλλυμι.

Πτολεμίξομεν, bellabimus, 1. *pl. f. verbi* πτολεμίζω, *poët. pro* πολεμίζω. 328

Εἴσοκεν, quousque. 332

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs; *à* στάω, sto, *et* ἅμα, simul, *ob ædes contiguas,* Harm.

Κόναβος, ου, ὁ, strepitus, sonitus ligni aridi *cùm colliditur;* παρὰ τὸ 334

βοὴν κινεῖν, ab excitando clamorem ; *vel à* κόνις, εως, ἡ, pulvis, *et* βοή· *est enim* κόναϐος, clamor è terrâ, *Etym. hinc* κοναϐέω, strepitum facio, *et* κοναϐίζω, *idem ;* κονάϐησαν, *3. plur. aor.* 1. *Ion. pro* ἐκονάϐησαν.

338 Νηπίαχος, ου, ὁ, infans ; *à* νήπιος, ου, *idem.*

Μέλει, *impers.* curæ est.

Πολεμήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicus, *Ionic. pro* πολέμειος, *qui* ει *dissolvunt, et vertunt* ε *in* η, *est et* πολέμιος, ία, ιον, *idem : à* πόλεμος, ου, ὁ.

339 Συνθεσία, ας, ἡ, pactum ; *à* συντίθημι.

340 Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

341 Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio ; *peculiariter* σπονδαὶ *dicuntur libationes, quæ in sanciendis fœderibus adhibentur ; et sæpè etiam ipsa fœdera ; à* σπένδω, *fut.* σπείσω, *tanquam à* σπείδω, libo *vino, vel simili liquore.*

Ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mixtus, sincerus, inviolatus : *ab* α *priv. et* κεράω, *syncop.* κράω, misceo.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra : *à* δέχομαι, accipio.

Ἧς, quibus, *dat. pl. Ion. pro* αἷς, ab ὅς, suus.

Ἐπιθμεν, *syncop. pro* ἐπίθομεν, 1. *pl. aor.* 2. *med. verbi* πείθω.

342 Ἐριδαίνομεν, contendimus, 1. *pl. præs. ind. verbi* ἐριδαίνω.

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, consilium, remedium ; μηχανὴ, ῆς, ἡ, *idem ; hinc* μηχανάω, molior.

344 Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus ; *item* ἀστεμϐής· *ab* α *privat. et* στέμϐω, injuriâ afficio, motito, *et* moveo.

345 Ἄρχευ, *Doricè pro* ἄρχεο *vel* ἄρχου· *al.* ἄρχευ' *pro* ἄρχευε· *ab* ἄρχομαι, impero.

347 Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio, effectio, profectus, *ab* ἀνύω, perficio, expedio, festino, *item* impleo.

349 Γνώμεναι, *Doric. et Attic. pro* γνῶναι· *ab* ἔγνων.

353 Ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, aliquid portendens ; *item* idoneus, decens, utilis, suavis, faustus ; *ab* αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, *item* pars ; *item* officium.

354 Ἐπείγω, urgeo, impello ; -γομαι, urgeor, accingo me, festino ; ἐπειγέσθω, 3. *sing. præs. imperat.*

356 Ὅρμημα, ατος, τὸ, incitamentum, impetus, conatus, cura, anxietas, id ad quod animus quasi impetu fertur ; *ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

359 Πότμος, ου, ὁ, fatum, sors, mors ; *à* πίπτω, cado ; *quia est* ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου, ultimus vitæ casus ; *vel quia mors homines in terram dejicit ; vel quasi* πότος, *à* πέτω, volo ; *volat enim irrevocabile fatum,* Coul.

Ἐπίσπῃ, 3. *sing. aor.* 2. *subjunct. ab* ἐπισπῶ, obeo ; *ab* ἐπὶ, *et* σπῶ, *verbo poëtic.*

361 Ἀπόϐλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjiciendus ; ἀπόϐλητον ἔπος, rejiculum verbum et indignum quòd audiatur ; *ab* ἀποϐάλλω, rejicio.

362 Φῦλον, ου, τὸ, tribus, gens ; *à* φύω, gigno ; *vel à* φύλλον, ου, τὸ, folium. *Metaphora petita à foliis : eadem enim hominum nascendi est ratio quæ foliorum.*

Φρήτρη, *Ionic. pro* φρατρία, *seu* φατρία, ας, ἡ, *quasi* πατρία, curia, conventiculum, sodalitas, tribus ; *quasi pagi propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium. Athenis sic dicta fuit tertia tribus*

pars, quum populus in quatuor duntaxat tribus divisus erat, Scapul. *Athenis olim ex quatuor tribubus, quæ illic erant, quarta dicta est* φρατρία, Coul.

Θεσπεσίῃ, divinitùs, divino consilio: *subaud.* γνώμῃ, *vel* βουλῇ, *à* 367
θεσπέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinus; *dictum quasi* ἐκ θεοῦ πέσων, à deo cadens: *vel,* ὃν θεὸς ἐνίσποι, quem deus alloquatur; *à* θέσπις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus; *à* θεὸς *et* ἔπω· *vel ab* ὀπάζω, do, *et* θεὸς, deus, à deo missus; *hinc* μ. 177. τὸ πῦρ θεσπιδαὲς, ignis divinitùs ardens; *à* δαίω, uro.

Κακότης, ητος, ἡ, pravitas, ignavia; *à* κακὸς, α. 9. 368

Ἀφραδία, ας, ἡ, *Ion.* ἀφραδίη, inconsiderantia, temeritas; *aliquando* inscitia; *ab* ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, qui multa loquendo effutit; *ab* α *privat. vel epitatico, et* φράζω, dico, memoro, expono.

Μὰν, *Doricè pro* μὴν, *quæ particula plerisque aliis particulis subjun-* 370
gitur, ἀλλὰ μὴν, atqui; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque verò; ἦ μὴν, certè quidem, *ut hìc.*

Συμφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consiliator, qui unà consilia agitat; *inter-* 372
dum unanimis: *à* συμφράζομαι, simul delibero; *à* σὺν, cum, *et* φράζομαι, *aliquando* consilium ineo, delibero; *à* φράζω.

Ἁλίσκω, capio, *fut.* ἁλώσω, *præt.* ἥλωκα, *Attic.* ἑάλωκα, *aorist.* 2. 374
ἥλων· *unde partic.* ἁλούς· *præt. autem et aor.* 2. *pass. significant; hinc* ἁλῶναι, *act. et* ἀλῆναι, *pass.* π. 714.

Νεῖκος, εος, τὸ, contentio, παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι, *quòd juvenum pro-* 376
prium sit contentiosos esse; vel quasi νέεικος, *à particulâ privat.* νε, *et* εἴκω, cedo.

Χαλεπαίνω, succenseo; injuriâ lacesso, exhibeo me difficilem et as- 378
perum; *à* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, difficilis, molestus, gravis, asper.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, dilatio; *ab* ἀναβάλλω. 380

Ἠβαιὸς, ά, ὸν, *pro* βαιὸς, ά, ὸν, parvus: *propriè* ἠβαιὸν *est quod* διὰ σμικρότητα μὴ βάσιν ἔχει, *ubi* η *pro* α *priv. vel* ἠβαιὸς, *pro* βαιὸς, parvus, modicus, *et pleonasm.* τοῦ η.

Δεῖπνον, ου, τὸ, prandium, cœna; *quasi* μεθ' ὃ ἔδει πονεῖν, post quod la- 381
borandum erat; *ter enim cibum sumebant: primo* ἄριστον, *ante solis exortum; deinde* δεῖπνον· *tertiò* δόρπον, *quod cœna nostra est,* Coul.

Ξυνάγω *pro* συνάγω· ξυνάγωμεν ἄρηα, ut committamus pugnam.

Θήγω, *fut.* ξω, acuo: *quasi* εἰς θόον ἄγειν, ad celeritatem impellere; 382
hinc θηγάνη, ης, ἡ, cos; θηξάσθω, 3. *sing. aor.* 1. *imperat. med.*

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; *à* σπῶ, σπίζω, extendo, *et* α *priv. quoniam non in longum producitur; sed rotundus est.*

Ἅρμα, ατος, τὸ, currus; *ab* ἁρμὸς, οῦ, apta commissura, *ab* ἄρω, co- 384
apto. Ἄμφις ἅρματος, ex utrâque parte currus.

Μεδέσθω, curet, curam gerat, 3. *sing. præs. imperat. med. verbi* μέδω.

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, tristis, horribilis, odio dignus; *à* στυγέω, odi, tremo, 385
horreo, metuo; *à* Στὺξ, γος, ἡ, Styx, *palus inferorum.*

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio; *à* παύω, cesso. 386

Διακρίνω, discerno, dissipo, perficio, dirimo, *ut hìc;* διακρινέει, *pro* 387
-εῖ, *Ion. dissol. fut.* 1.

Ἱδρώω, *f.* ώσω, sudo, *Att. pro* ἱδρόω, *ab* ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor, hoc *au-* 388

tem ab ἶδος, εος, τὸ, *idem: quasi* ὕδος, *ab* ὕδωρ, aqua; *mutato spiritu cum primâ literâ.*

Τεῦ, *Dor. pro* του· *hoc verò pro* τινός.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum: *à quo clypeus aut gladius suspenditur, à* τλάω, fero; *vel à* τείνω, extendo: *quod extendatur lorum; hinc* Τελαμώνιος, *prop.* Ajax, β. 528.

389 Ἀμφίβροτος, ότου, ὁ καὶ ἡ, circa hominem tegens undique; *ab* ἀμφὶ, *et* βροτὸς, mortalis.

Καμεῖται, 3. *sing. fut. med. à* κάμνω, *fut.* καμῶ, *med.* καμοῦμαι.

390 Ἐΰξοος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè politus; *idem* εὔξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab* εὖ, bene, *et* ξύω, *idem quod* ξέω, scalpo, cudo, polio.

Τιταίνω, tendo, extendo, traho, omnibus nervis contendo: *à* τείνω, tendo, extendo.

392 Μιμνάζω, *à* μίμνω, *à* μένω, maneo.

393 Ἄρκιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, sufficiens, vim propulsandi habens, utilis, adjuvans; *item* possibile; *ab* ἀρκέω, propulso; *item* auxilior; *item* sufficio, sum contentus.

395 Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus maris; *ab* ἄγω, frango; *quia undæ allisæ litori franguntur; ἀκταὶ etiam sunt rupes à litore in mare projectæ,* μ. 284. *item,* fruges, λ. 630. ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν, farinæ sacræ fructum; παρὰ τὸ κατάγνυσθαι, *quòd terantur, molianturque; hinc* Ἀκταίη, Actæa Nympha, σ. 41.

396 Προβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, projectus, prominens; *à* προβάλλω, projicio, emitto, promo, προβλῆτι σκοπέλῳ, *id est,* scopulo προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν, prominenti in mari.

Σκόπελος, έλου, ὁ, scopulus, locus eminens, *sed* altus, *ex quo circumjacentia oculis lustrari queant; à* σκοπέω, speculor: *quod à* σκέπτομαι, circumspicio; *item* inviso, visito.

397 Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, varius; *à* πᾶς.

398 Ἀνστὰς, *poët. pro* ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν, *item* ἀνστήτην, *pro* ἀναστήτην, α. 305. ἀνστήμεναι, κ. 55. ἀνστήσεσθαι, β. 694.

Ὀρέοντο, *pro* ὤροντο, 3. *pl. imperf. pass. poëticâ augmenti detractione, et pleonasmo* τοῦ ε, ruebant.

Κεδάζω, *idem quod* σκεδάζω, dispergo, κεδασθέντες, *nom. plur. masc. aor.* 1. *part. pass.*

399 Κάπνισσαν, fumum excitabant, 3. *pl. aor.* 1. *ind. Ion. et poët.*

400 Αἰειγενέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, semper existens; *ab* αἰεὶ, *et* γίνομαι, sum; *epitheton deorum,* θεῶν αἰειγενετάων, *pro* -ῶν· *et* θεοῖς αἰειγενετῇσι, *pro* -ταῖς, γ. 296.

401 Μῶλος, ου, ὁ, strages in bello, pugna diuturna, vulnus; *item* pondus; παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως, quòd non citò dirimatur; *vel quia* ὁμοῦ ὀλλύλει, simul perdit.

403 Πενταέτηρος, ήρου, ὁ καὶ ἡ, quinquennis, quinquennalis; *ab* ἔτος, εος, τὸ annus; πενταέτης, *idem.*

404 Κικλήσκω, *verbum poët. idem quod* καλέω, voco; κίκλησκεν, *pro* ἐκίκλησκεν, 3. *sing. imperf.*

407 Ἕξ, sex, ἕκτος, η, ον, sextus.

Αὐτόματος, ου, ὁ καὶ ἡ, spontaneus, ex seipso aliquid faciens; *ab* αὐτὸς, 408
et μάω, cupio.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, *ut* βοὴ ἄσβεστος, immensus clamor, λ. 50, *item* pugna, *quòd clamore magno confligi soleat; à* βοάω, clamo; βοὴν ἀγαθὸς, bello fortis, *per ellipsin præpositionis* κατὰ, *ut* ἅπαντα σοφὸς, *apud Theog.*

Ἤδεε, *Ion. pro* ᾔδει, *3. sing. plusq. perf. ab* εἴδω. *Solent enim Iones* 409
1. pers. sing. plusq. perf. in ειν *desinentes, terminare in* εα.

Ἀδελφεὸς, *et* ἀδελφειὸς, οῦ, ὁ, ε. 21. *poët. pro* ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater.

Αἴθηρ, έρος, ὁ, æther, *item* cœlum; *vel ab* αἴθω, uro: *quòd superiora* 412
sunt igne plena; vel ab ἀεὶ, *et* θέω, *quia cœli semper sunt in motu.*

Πρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, in caput propendens, præceps; παρὰ τὸ 414
πρὸ νενευκέναι, in anterius labi.

Βαλέειν, *Ion. pro* βαλεῖν, *fut.* 1. *verbi* βάλλω.

Μέλαθρον, άθρου, τὸ, *propriè,* medium tecti lignum, *sic dictum* ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ κάπνου, *quia nigrescit à fumo; per synecdoch. ponitur pro totâ domo.*

Αἰθαλόεις, εσσα, όεν, ardens, *part. verbi* αἰθαλόω, *ab* αἴθω, uro. 415

Δήϊος, *pro* δάϊος, *Ion.* hostilis, ardens, bellicosus, *à* δαίω, uro; δηΐοιο, *pro* δηΐου, *Ion. ut et* δηΐοισι *pro* δηΐοις, *δ. 373.*

Θύρετρον, έτρου, τὸ, janua, *à* θύρα, ας, ἡ, *idem, β. 788. hinc* θύριον, ostiolum, *et* fenestra, *et* θυρεὸς, *Odyss. α.* 240. saxum claudens speluncæ ingressum.

Δαΐξαι, *aor.* 1. *infin.* δαΐζω, *fut.* σω, *vel* ξω, divido, partior, discindo; 416
à δαΐω, *idem;* δαΐσειν γάμον, instruere nuptiales epulas, *τ.* 299. *et* δαϊσάμενοι, *Odyss. η.* 188. epulati: *à* δαίω, epulor.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus; *à* ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura, *à* ῥηγνύω, 417
frango.

Κονία, ας, ἡ, pulvis; *à* κόνις, *idem; à* καίω, uro: κονίησι, *dat. plur.* 418
Ion. pro κονίαις· *cinis est pulvis ex re ustâ nascens; vel à* κινέω, *quia, facilè supplosione pedis excitatur. Vide suprà* 150.

Ὀδὰξ, mordicus, *adverb. ab* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens; *ab* ἔδω, edo.

Λαζοίατο, 3. *pl. opt. med. Ionic. pro* λάζοιντο· *à* λάζομαι, prehendo, capio, *idem* λαμβάνω, *in prosâ, cujus aor.* 2. ἔλαβον, *ex quo fit verbum* λαβάζω, *et per syncopen* λάζω.

Ἐπεκραίαινε, annuebat, 3. *sing. imperf. verbi* ἐπικραιαίνω. 419

Δέκτο, *per syncopen pro* ἐδέχετο *Ionic.* κ *pro* χ, *vel poët. pro* ἐδέδεκτο, 420
3. *sing. plusquamperf. verbi* δέχομαι.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus; *à* μέγας, *et* α, *idem quod* σύν· *aliquando* invidiâ carens: *et sic ab* α *privat. et* μεγαίρω, invideo.

Ὑπείρεχον, *per metath. transposito augmento, pro* ὑπέρειχον, *ab* ὑπερέχω. 426
Homerus tamen sæpè usus est ὑπεὶρ, *pro* ὑπὲρ, *tum extra compositionem,* ψ. 227. *tum in compositione, ut* ὑπείροχος, excellentior, ζ. 208.

Ἐπάσαντο, gustârunt, 3. *plur. aor.* 1. *med. verbi* πάω. 427

Δηθὰ *idem quod* δὴν, diu, *ex quo factum.* 435

Λέγω *aliquando significat,* cubare facio, dormitum dimitto; λέγομαι, dormio, cubo, jaceo, λεγόμεθα, 1. *plur. subj. præs.*

436 Ἀμβάλλομαι, *poët. pro* ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, prorogo: *ut* ἀμβλήδην, *pro* ἀναβλήδην, χ. 476. *et* ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, φ. 364.

438 Ἀγειρόντων, *Attic. pro* ἀγειρέτωσαν, *3. pl. imper. præs.*

439 Ἀθρόος, α, ον, confertus, densus, frequens; ἄθροος, *autem,* nullam edens vocem; *à* θρέω, tumultuando loquor.

440 Ἴομεν, *per Ionic. systol. pro* ἴωμεν. *1. plur. aor. 2. verbi* εἶμι, vado.

Θᾶσσον, citiùs, *comparat. pro* ταχύτερον· *à* ταχὺς, εῖα, ὺ, velox, *idem* θᾶττον· *dicitur* θάσσων *pro* τάττων.

446 Θύνω, propero, impetu quodam feror, *pro* θύω, *idem, pleonasmo literæ* ν, *ut* ἀρτύνω, *pro* ἀρτύω, θῦνον, *3. plur. imperf. Ion. pro* ἔθυνον.

447 Ἐρίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, valde honoratus; *à* τιμὴ, pretium, *quod est à* τίω, honoro, punio, persolvo; *et* ἔρι, *particulâ augmentat. quæ est in compositione tantùm.*

Ἀγήραος, *apud poëtas pro* ἀγήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, senectutis expers, non senescens; *ab* α *privat. et* γῆρας, τος, τὸ, senectus.

448 Ἑκατὸν, centum; *ab* ἑκὰς, procul; *centesima pars, quia procul abest à primâ.*

Θύσανοι, fimbriæ, *seu* villi; *hinc* θυσανόεσσα αἰγὶς, fimbriata ægis, ρ. 593. *et* θυσσανόεσσα, ε. 738. *à* θύω, *quod est* ὁρμῶ, *et* κινῶ.

Ἀερέθομαι, *poëtica vox,* attollo, pendeo; *metaph.* instabilis sum; ἠερέθοντο, *3. plur. imperf. pass. dicitur et* ἠερέθομαι *in præs. formatum ex præt. imperf. ab* ἀείρω, *idem.*

449 Εὐπληκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene contextus; *à* πλέκω, plico: εὔπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem.*

Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, valens centum boves; *ab* ἑκατὸν, centum, *et* βοῦς, bos: *vel potiùs centum numismata ejus nominis; nam* βοῦς *etiam olim erat Atticum numisma, bovis notâ percussum.*

450 Παιφάσσω, oculos undique verto; παιφάσσουσα, *part. præs. fæm. quidam per reduplicationem, ex* φάω, *dictum volunt; alii quasi* πάντα τὰ φάη ἀΐσσω *ad aliam significationem transfert poëta,* ε. 808. πολεμίζειν οὐκ εἴασκον, οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, pugnare non sinebam, neque irruere.

451 Σθένος, εος, τὸ, robur, vis; *dicitur quasi* στένος, *ab* ἵστημι, sto; *hinc* σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, validus.

452 Ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incessabilis; *ab* α *privat. et* λήγω, *cum* η, cesso, finem facio; *est et* ἄλληκτος, *idem,* 632. *hìc adverbialiter.*

455 Ἀΐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, tenebricosus, inexpectatus; *ab* α *privat. vel,* valde lucidus, *ab* α *epitatico, et* δῆλος, manifestus, *vel* exitiosus, edax, nocivus, improbus; *ab* α στερητικῷ, *et* ἵζω· πῦρ ἀΐδηλον, *dicitur quòd nunquam quiescat, et semper in motu sit; vel ab* ἀεὶ, semper, *et* δηλέω, lædo, noceo; *vel ab* ἀΐδης, ου, ὁ, tartarus; *vel denique, ab* α *et* εἴδω, video.

Φλέγω, incendo, inflammo: *hinc* φλεγέθω, *idem, et* φλεγέθων, infernus, ardens fluvius; ἐπιφλέγει, *3. sing. præs. ind.*

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, *ad cujus magnitudinem consequi non possumus; ab* ἕσπομαι, sequor.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, *peculiariter* ligna; *sæpè etiam* sylva; *hinc* ὑλήεις, εσσα, εν, arboribus opacus, *et* ὑλοτόμος, ου, ὁ, lignator.

456 Αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, *ab* αὔω, uro.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo; *est et* παμφαίνω, ε. 6. 458
παμφανόωσαν, *poët. pro* -νῶσαν· *à* πᾶς, *et* φαίνω.

Ὄρνις, ὄρνιθος, ὁ, *vel* ἡ, avis, ales: *dicitur quasi* ὄρις, παρὰ τὸ ὄρω, *quid* 459
enim concitatius ave?

Πετεηνὸς, ἡ, ὸν, volatilis; *à* πέτομαι· *pro* πετεινὸς, *nam poëtæ* ει *in duplex* εε *mutant, quorum unum in* η *vertunt.*

Χὴν, ηνὸς, ὁ, *vel* ἡ, anser; *ita dictus, quòd hiscat, et perpetuò edat;* 460
ἀπὸ τοῦ χαίνειν, *et* χανδὸν ἐσθίειν· *vel,* παρὰ τὸ ἠχὴ, sonus, *est etiam animal clangens.*

Γέρανος, ου, ἡ, grus: *Etym. dictum vult quasi* γήρευον, ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς ἐρευνᾷν σπέρματα· *est enim* σπερμολόγος *avis.*

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus*; *à* κυκᾷν, miscere: *quòd plus cæteris misceat et fodiat limum in cibis indagandis.*

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, longam habens cervicem: *à* δουλιχὸς, *Ionic. pro* δολιχὸς, longus, *et* δειρὴ, *vel* δέρη, cervix.

Λειμῶν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus, *quo* ὕδωρ λείβεται, aqua de- 461
fluit. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Asio in prato; *ubi aliqui legunt* ἀσίῳ, *pro* ἀσίεω, *Ionic. per syncop. ab* Ἀσίας, *vir illustris, cujus erat pratum; alii* Ἀσίῳ, in Asia; *nonnulli* ἀσίῳ, *id est,* limoso; *ab* ἄσις, limus, Coul.

Ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum; *à* ῥέω, fluo; *pro quo aliquando* ῥεῖθρον.

Πτερύγεσσι, alis, *dat. plur. Ion. pro* πτέρυξι, *à* πτέρυξ, υγος, ἡ. 462

Κλαγγηδὸν, *adverb.* cum clangore: *à* κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, *propriè* 463
avium; aliquando militum, quum in hostem impetum faciunt; tribuitur et suibus, canibus, &c. à κλάζω, clango.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; *à* πέδον, solum, terra; *at* πέδιον, 465
ίου, τὸ, parvum vinculum pro pedibus; *a* πέδη, ης, ἡ, vinculum parvum.

Κοναβίζω, resono; κονάβιζε, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ἐκονάβιζε, *idem* 466
κοναβέω, *à* κόναβος, ου, ὁ, sonitus; *dicitur à* κενεὴν βοὴν.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, floridus; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos. 467

Ὥρα, ας, ἡ, *Ionic.* ὥρη, tempus generale, et certum; *ut* hora, dies: 468
item, ver, æstas; *unde* ὧραι, deæ, *quæ quatuor anni temporibus præsunt, dicuntur.*

Μυῖα, ας, ἡ, musca; μυιάων, *pro* μυιῶν, *Doric. à* μύω, claudo: *quòd* 469
oculi earum conniveant; vel à μύζω, murmuro, *circumvolantes enim murmurant,* Harm.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, stabulum, tugurium; *ex* ἵστημι, statuo; στάθμη, ης, ἡ, 470
amussis.

Ἠλάσκω, vagor errabundus, circumeo, declino; ἠλάσκουσιν, 3. *pl. præs.* ν *addito; hinc* ἠλακάτη, ης, ἡ, colus muliebris, *Od.* δ. 131. *cujus plur.* τὰ ἠλακάτα, *Od.* ζ. 53.

Γλάγος, εος, τὸ, lac; *pro* γάλα· γάλα *tanquam* γάνα, *à* γάνος, εος, τὸ, 471
lætitia: *quia ex lacte lætitia.*

Ἄγγος, εος, τὸ, vas unumquodque, urna: ἀπὸ τοῦ ἄγειν, *quòd in iis res ferantur et portentur.*

Δεύω, irrigo, perfundo, oblino; *item* mollio, madefacio, tingo; *hinc* δεῦε, *pro* ἔδευε, *v.* 655. *et* δευέσκον, *pro* ἔδευον, *Od.* η. 260. *est et* δεύω, indigeo.

473 ʽΡαίω, perdo, vasto, corrumpo; *διαῤῥαίω, idem; διαῤῥαῖσαι, aor.* 1. *infin.*

474 Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius; *hinc αἰπόλιον, ου, τὸ,* grex caprarum; *ab αἴξ, αἰγὸς, ἡ,* capra, *et πολέω,* versor; *vel περὶ τὰ αἰπὰ πολῶν, qui versatur in locis arduis atque præruptis, ubi solent pasci capræ.*

475 ʽΡεῖα, facilè, *poët. pro ῥέα· ἀ ῥέω, quasi* fluenter; *hinc ῥηΐδιος, ία, ον,* facilis, *et syncop. et metalepsi, ῥᾴδιος, ία, ον.*

Διακρινέωσι, *poët. pro διακρίνωσι,* discernant, 3. *plur. præs. subj.*

Νομὸς, οῦ, ὁ, pascuum, pascua; *item* pastus, pabulum, præda, *cum accentu in ultimâ; ἀ νέμω,* pasco; *sed νόμος, cum accentu in penultimâ,* lex, consuetudo.

Μιγέωσι, *pro μιγῶσι,* 3. *plur. aor.* 2. *subj. ἀ μίγνυμι, aor.* 2. *ἔμιγον, pass. ἐμίγην.*

478 Ἴκελος, similis, *pro εἴκελος· hinc ἰκελόω,* assimilo: *ab εἴκω,* similis sum.

479 Ἄρης, Mars; *genit. εος, et ηος, εως,* ξ, 485. *significat etiam* bellum, *β.* 381. ferrum, *ε.* 389. vulnus, *ν.* 369. *hinc ἄρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, δ.* 407. *et ἀρήϊος, β.* 698. Martius, Marti sacrum.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus. *Comparat poëta Agamemnonem cum Jove oculis et capite, ad ostendendam auctoritatem, prudentiam, et excellentiam; cum Marte zonâ et balteo, ratione armaturæ; cum Neptuno lato pectore, quod est honoris et venerationis,* Coul. *παρὰ τὸ στέρεον, sive στέῤῥον εἶναι, quòd sit solidum et firmum pectus.*

480 Ἀγέλη, ης, ἡ, grex; *ab ἄγω,* duco; *hinc ἀγέληφι,* in grege; *num φι et φιν est syllaba, quam poëtæ addunt interdum dativis casibus.*

481 Μεταπρέπει, relucet inter, intereminet; *sic ἐκπρεπὴς ἐν πολλοῖς,* eximius; *ἀ πρέπω,* decorus sum.

Ἀγρόμενος, *pro ἀγειρόμενος· ab ἀγείρω,* congrego.

484 Ἔσπω, *poët. pro ἔπω,* dico.

485 Ἴστε, scitis, *per syncop. pro ἴσατε· ab ἴσημι,* scio.

488 Ὀνομήνω, *Attic. pro ὀνομαίνω,* nomino, nominatim recenseo; *ab ὄνομα,* nomen; *vel regulariter, aor.* 1. *sub. ὀνομαίνω, fut. νῶ, aor.* 1. *ὠνόμηνα.*

492 Μνησαίατο, *Ionic. pro μνήσαιντο,* 3. *pl. opt. aor.* 1. *med. verbi μνάομαι.*

496 Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus; *ἀ πέτρα, ας, ἡ,* saxum.

497 Πολύκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, multos habens colles; *est epitheton urbis Eteoni, ob crebros montes, quibus cingitur; ἀ κνημὸς, οῦ, ὁ,* pars montis quæ à pede ipsius ascendit, *seu* loca montis pede altiora; *vel quòd abundet herbâ dictâ κνήμος, Argivorum linguâ vulgò ὀρίγανος. quidam exponunt κνημὸς,* locus densus; *ἀ κνήμη,* tibia, Coul.

498 Εὐρύχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, locus latus: *ubi in penultimâ ο pro ω· ἀ χῶρος,* locus, sedes; *vel ἀ χορὸς, οῦ, ὁ,* chorus; *item* locus choreis destinatus.

501 Εὐκτίζω, bene condo, creo; *in partic. præt. pass. εὐκτισμένος, sed σ abjicitur poët. ab εὖ,* bene, *et κτίζω,* condo; *est et εὔκτιτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, idem, β.* 592.

502 Πολυτρήρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columbis abundans; *ex πολὺς et τρήρων, ωνος, ἡ,* columba, *quod ἀ τρέω,* timeo, trepido; *est enim timida avis. Aliquando τρήρων est adject.* pavidus, timidus, *ut in ε.* 778. *ubi adjungitur cum πελειὰς,* columba.

Ποίηεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus; *à πόα, Ionic. ποίη,* herba; *quòd à* 503
quibusdam deducitur à ποία, annus; *quia singulis annis crescit et*
arescit.

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus, *idem* Ποσειδάων, *Doric. quasi* ποσὶν διδοὺς, 506
potum præbens; *vel per antiphrasin, quòd nullus maris aquam potare*
possit; vel παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, *à concutiendo terram; hinc* Ποσειδήϊον,
per syncop. pro Ποσειδώνιον, Neptuni templum, *Od. ζ.* 266.

῎Αλσος, εος, τὸ, saltus, lucus; *ab* ἄλλομαι, salio, *quia sponte illic ar-*
bores saliunt; vel ab ἄρδω, rigo, *tanquam* ἄρσος· *vel ab* ἄλδω, augeo.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multas habens uvas; *à* σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva, 507
quod à σταφὶς, *idem.*

᾿Εσχατόωσα *prò* ἐσχατόεσσα, *secundum Eustath. ab* ἐσχατόεις, extre- 508
mus; *ab* ἔσχατος, *idem; hinc verbum* ἐσχατάω, *poët.* sum extremus;
nisi sit partic. ab ἐσχατόων, *pro* άων.

Πεντήκοντα, quinquaginta; *à* πέντε, quinque. 509

Εἴκοσι, viginti; *ab* εἰκὼς, υῖα, ὸς, similis, æqualis. *Numerus enim* 510
est ex duobus denariis constitutus; vel ab εἴκω, cedo: *numero enim de-*
nario ut perfectissimo reliqui numeri cedunt, Harm.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo: ἡ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἕδνα, quæ non- 514
dum ab ullo accepit munera sponsalia; *vel à* θηλάζειν, *quia nondum*
lactat; vel à παρθέειν, præstare, *quia formâ matribus præstant vir-*
gines.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, reverentiâ dignus; *item* verecundus, modestus:
αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui reveretur; *ab* αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, reverentia, ti-
mor.

῾Υπερῷος *et* ὑπερώϊος, *etiam* ὑπερῷον, *et* ώϊον *absolutè,* οἴχημα *subintellecto;*
ab ᾠὸν, suprema pars ædium, summa domûs contignatio.

Λάθρη, clam, *hic absolutè, legitur etiam cum genit. Odyss. ρ.* 43. *à* 515
λάθος, εος, τὸ, secretum; *à* λανθάνω.

Τριάκοντα, *poët.* τριήκοντα, triginta; *à* τρεῖς, tres. 516

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluvius; παρὰ τὸ ποτὸν εἶναι, quòd potabilem præbeat 522
aquam; ποταμοῖο ῥέεθρα ᾿Ωκεανοῦ, Oceani fluenta fluvii, *ξ.* 245.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons; *à* πηδάω, salio; *hinc* Πήγασος, ου, ὁ, alatus equus 523
Persei, *quòd circa fontes natus est.*

Τεσσαράκοντα, quadraginta; *à* τέσσαρες, quatuor. 524

Στίξ, στιχὸς, ἡ, ordo, ordo militaris, acies *vel* turma *continens ho-* 525
mines trecentos vel quingentos; plur. στίχες, ordines, *Angl.* the ranks:
à στείχω, ordine eo.

᾿Αμφιέπω, circa aliquid operor, et curo; -ων, ουσα, ον, *part. præs.*

῎Εμπλην, prope; *ab* ἐμπλάζω, appropinquo, *pro* πελάζω, *idem; quod* 526
à πέλας, *adverb.* prope, vicinè.

᾿Αριστερὸς, ὰ, ὸν, sinister, pravus, *quasi per antiphrasin ab* ἄριστος.

Μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor, *quasi* μὴ ὤν *comparativus est irregularis* 528
adjectivi μικρὸς, ὰ, ὸν, parvus.

Λίνον, ου, τὸ, linum, quodcunque textum ex lino; *hinc* λινοθώρηξ, ηκος, 529
ὁ καὶ ἡ, thoracem habens lineum.

᾿Εγχεία, ας, ἡ, *sive* ἐγχείη, hasta, *sive* peritia hastâ certandi; *ab* ἔγχος, 530
εος, τὸ, *idem; quod ab* ἔχω, retineo.

Κάζω, orno, instruo, *verbum poëticum, et usurpatur tantùm in præt. pass. et partic.* ἐκέκαστο, *3. sing. plusquamperf. passiv.*

532 Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis ; *ab* ἔραμαι, *quod ab* ἐράω, amo.

535 Πέρην, *Ionic. pro* πέραν, ultra; supra, præter ; *à* πέρα, *idem.*

538 Ἔφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus ; *ab* ἐπὶ, *et* ἅλς, mare.

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, altus, ingens ; αἰπὸς, ἡ, ὸν, *idem*, θ. 369.

539 Ναιετάω, habito, incolo ; *à* ναίω, habito ; ναιετάασκον, *pro* ναιέτασκον· *poëtæ enim in verbis in* άω, *si contractio fit in* α, *aliud* α *contractioni pæponunt :* ναιέτασκον, *verò pro* ναιετάεσκον, *quod pro* ἐναιέταον.

543 Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, porrectus : *ab* ὀρέγομαι, porrigo.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus, *vel* lignum ex quo fit hasta.

547 Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus ; *ab* ἦτωρ, ορος, τὸ, cor, *et* μέγας.

Ποτὲ, aliquando, olim.

548 Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad vitam utilis, fertilis, ferax ; *à* ζῆν, *et* δῶρον, *epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam.*

Ἄρουρα, ας, ἡ, arvum, *in genere* terra : *ab* ἀρόω, aro, *quod aliqui deducunt ex* ἄρης, ferrum ; *terra enim ferro scinditur : hinc* ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum, κ. 353.

550 Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus ; ἄρνειος, εία, ον, agninus ; ἀρνεῖον, ου, τὸ, *propriè*, locus ubi agninæ carnes venduntur.

551 Περιτέλλω, circumvolvo, perficio ; περιτελλομένων, *part. præs. genit. pl. à* τέλλω, *poëtic. verb.* sum, impero.

554 Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, clypeum gerens, vir clypeo armatus : *ab* ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

555 Προγενέστερος, έρα, ρον, major natu ; *à* προγενὴς, *quod à* προγίνομαι, præcedo, sum antè.

558 Ἵνα, aliquando, ubi, *adverbium loci.*

Φάλαγξ, γγος, ἡ, acies, *propriè Macedonum, continens octo millia hominum armatorum ; dicitur de quâvis acie ; quasi* πάλαγξ, *à* πέλας, propè, *quòd milites sint in phalange conferti*, Coul.

559 Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris cinctus ; *à* τεῖχος, εος, τὸ, murus.

560 Κόλπος, ου, ὁ, sinus ; *tum in mari, cùm in homine ; dicitur quasi* κοῖλπος, *à* κοῖλον, concavum.

561 Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis ; *à* πάλλειν, *quia vinum bibentes agitat ; hinc* ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus consitus.

564 Ἀγακλειτὸς, ἡ, ὸν, valde celebris, inclytus ; *ab* ἄγαν, *et* κλειτὸς, *quod à* κλέος, ους, τὸ, gloria ; *est et* ἀγακλυτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, *de quo multa audiuntur*, ζ. 436. *quod à* κλύω, audio.

565 Τρίτατος, άτη, ατον, tertius.

568 Ὀγδώκοντα, *pro* ὀγδοήκοντα, octoginta, *ab* ὄγδοος, όη, ον, octavus, *quod est ab* ὀκτὼ, octo.

570 Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *poëtica vox*, locuples, *pro* ἀφνεὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *idem ; ab* ἄφενος, divitiæ, *de quo vid.* α. 171.

573 Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, altus ; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *idem.*

578 Νώροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, tam splendidus, ut perstringat aciem oculorum : *à particulâ negativâ* νὴ, *seu* νὼ, *et* ὄψις, εως, ἡ, visus, *quod ab* ὄπτομαι· νώροπα χαλκὸν, splendidum æs, *id est, arma tersa et nitida. Plurimum terroris hostibus armorum splendor importat.*

Κυδιάω, exulto, glorior ; κυδιόων, *poët. pro* κυδιῶν, *à* κῦδος, εος, τὸ, glo- 579
ria.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, *et* -ώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *propriè* cetosus : *sed* ingens 581
in genere ; à κῆτος, εος, τὸ, balæna, *υ.* 147.

Ἑξήκοντα, sexaginta ; *ab* ἕξ, sex. 587

Ἀπάτερθε, seorsum ; *ab* ἄτερθε, *seu* ἄτερ, *idem.*

Προθυμία, ας, ἡ, promptitudo animi, studium, desiderium ; *à* πρὸ, *et* 588
θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, canalis, alveus fluvii, vadum, *Angl.* a place 592
where a river may be conveniently passed ; *à* περάω, transeo ; *vel à*
πείρω, transadigo.

Ἄντομαι, *et* ἄντω, occurro ; *idem* ἀντάω· ἀντόμεναι, *part. præs. plur.* 595
fœm. ab ἀντί.

Θρήϊξ, *Ionicè pro* Θρῆξ, *pro* Θρᾷξ, κὸς, ὁ, *communiter ; hinc* θρησκεύω,
superstitiosè deos colo ; *vel* colo, *simpliciter, et in bonam partem ;
quia Orpheus Thraces superstitiosè deos colere docuit ; hinc* ἐθελοθρησ-
κεία, ας, ἡ, cultus religiosus, quem aliquis sibi superstitiosè sumit ; *ab*
ἐθέλω, volo, *et* θρησκεύω, colo.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus ; *ab* ἀείδω, cano ; *hinc* ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor, *ω.*
720. *et* ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, decantatus, *ζ.* 358.

Στεύομαι, promitto, firmo, præfinio, præ me fero ; στεῦτο, *pro* ἐστεύε- 597
το· *sic* στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν, videtur enim aliquid verbum dicturus,
γ. 84.

Πηρὸς, ὰ, ὸν, mancus, mutilatus, parte aliquâ corporis captus, mu- 599
tus, cæcus : *quasi* πηθὸς, *à* πήθω, patior ; *hinc* πηρόω, mutilo, sum ocu-
lis captus.

Ἐκλέλαθον, *poët. pro* ἐξέλαθον, *aor.* 2. *verbi* ἐκλήθω, *vel* ἐκλανθάνω, obli- 600
visci facio : *à* λήθω, *vel* λανθάνω, lateo, celo.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulsandi citharam ; *à* κιθάρα, ας, ἡ, cithara ; *vel,*
κίθαρις, εως, ἡ, *γ.* 54. παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως, quòd facilè moveatur ; *vel*
παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quòd audientes ad amorem alliciat.

Ἐννενήκοντα, nonaginta ; *ab* ἐννέα, novem. 602

Τύμβος, ου, ὁ, monumentum, sepulchrum, tumulus, bustum ; *à* τύφω, 604
comburo : *quoniam ibi defunctorum cadavera cremabantur ; hinc* τυμ-
βεύω, *fut.* σω, sepelio.

Ἀγχιμαχητὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnans ; *ab* ἄγχι, prope, juxta,
et μάχομαι, pugno.

Πολύμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecoribus abundans ; *à* μῆλον, ου, τὸ, ovis ; *à* 605
μέλω, curo : *quia pastor curam habet ovium ;* μῆλον, *et Doricè* μᾶλον,
est malum, *vel* pomum ; *à* μηλέα, ας, ἡ, malus, *arbor, Od. η.* 115.

Ἠνεμόεις, όεσσα, όεν, ventis expositus ; *ab* ἤνεμος, *poët. pro* ἄνεμος, ου, ὁ, 606
ventus.

Ἐπιστάμενος, η, ον, peritus, sciens ; *ab* ἐφίστημι, animadverto, intentus 611
sum, &c.

Ἐέργω, *idem quod* εἴργω, includo ; *item* contineo. 617

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus ; *pro* τέτρατος, *à* τέσσαρες, *vel* τέτταρες, 623
quatuor.

Ἄντα, è regione ; *ab* ἀντί. 626

629 Νάω, *pro* ναίω, habito; *inusit. nisi in his temporibus: act. aor.* 1. ἔνασσα, *med.* ἐνασσάμην, *pass.* ἐνάσθην· ἀπονάω, transmigro.

632 Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatiens frondes, frondosus; *à* φύλλον, ου, τὸ, folium, *et* εἴνοσις, *pro* ἔνοσις, εως, ἡ, motus; *ab* ἐνόω, impello, agito.

633 Τρηχὺς, εῖα, ὺ, asper, *pro* τραχύς.

635 Ἀντιπεραῖος, αία, αῖον, ex adverso, *seu* è regione situs; ἀντιπέραια, loca ex adverso sita: *ex* ἀντὶ, *et* πέρα, ultra.

637 Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubras habens proras; *à* μίλτος, ου, ἡ, herba quædam rubri coloris, minium; *hinc* μιλτόω, tali colore inficio, *et* παρῃὰ, *pro* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, *apud poëtas*, prora navium.

643 Ἐτέταλτο, *per tmesin pro* ἐπετέταλτο, permissum, commissum erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* ἐπιτέλλω, statuo, jubeo, mando. *Vide* α. 25, *et* 295.

647 Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, splendidus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus.

651 Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; *ab* Ἐνύω, Enyo, Bellona, πολεμικὴ Θεὰ, *quod est* παρὰ ἐναύειν, clamare.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, qui viros occidit: *est Epith.* Martis; *ab* ἀνὴρ *et* φένω, occido.

654 Ἀγέρωχος, ου, ὁ καὶ ἡ, superbus; *vocat Rhodios* (*inquit* Coul.) *ut explicat Didym.* superbos et gloriosos, παρὰ τὸ ἄγαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ γέρως ὀχεῖσθαι, καὶ ἀξιοῦντας ἄγαν γέρας ἔχειν, *quòd honoris et excellentiæ supra cæteros admodum cupidi fuerunt.* Leves, *explicat Alcæus, quasi* οἱ ἄγοιντο ῥᾳον ὑπὸ ὄχου, *qui curru vehantur.* Providos, *alii interpretantur,* ἀγείροντας ὄχην, *congregantes cibaria, quæ aliunde in insulam suam asportabant.* Jactabundos, *reddit Eustathius,* παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν, *quòd se et sua plusculum jactabant.*

655 Διάτριχα, trifariam; *à* τρίχα, *idem; à* τρεῖς· *pro* τρίχα, *Dor. fit* τριχθά.

660 Αἰζηὸς, οῦ, ὁ, juvenis, ætate et robore florens; *ab* ἀεὶ, *et* ζέω, ferveo, æstuo: *quia juvenis semper habet sanguinem ferventem, quod est contrarium senibus; vel quasi* μὴ εἰδὼς ἵζεσθαι, qui semper est in motu et quietis impatiens; *ab* α *et* ἵζω, sedeo.

661 Τράφ' *pro* τράφε, *vel* ἔτραφε, nutritus erat, educatus est, *non autem immediatè pro* ἐτράφη, *nam longa vocalis non abjicitur per apostrophum:* ἔτραφε *autem Æol. et poët. dicitur pro* ἐτράφη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. verbi* τρέφω. *Vide Edit. Sam. Clarke, ejusque notam in loc.*

Εὔπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ædificatus; *à* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, ædifico, conglutino, extruo.

662 Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus, *à* μητὴρ, mater.

Κατέκτα, *aor.* 2. *act. verbi* κατακτείνω· κτείνω, occido, interficio, *fut.* 1. κτενῶ, *præt.* ἔκτακα, *aor.* 1. ἔκτεινα, *aor.* 2. ἔκτανον, *pro quo apud poëtas per apoc.* ἔκταν, *unde* 3. *sing.* ἔκτα, *pro* ἔκτανε, μ. 46.

664 Ἔπηξε, compegit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* πήγνυμι.

666 Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, nepos, filius filii; *ab* υἱὸς, οῦ, ὁ, filius.

667 Ἀλάομαι, vagor, erro, dubito; ἀλώμενος, *part. præs.*

668 Οἰκέω, *fut.* ήσω, habito; *ab* οἶκος, ου, ὁ, domus; ᾤκηθεν, *Bæot. pro* ᾠκήθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass.*

Καταφυλαδὸν, per tribus, tributim; *à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἔχευα, *vel* ἔχεα, σ. 347. ἔχευσα, δ. 269. *aor.* 1. *à* χέω, *vel* χεύω· *hinc* 670
καταχέω, defundo, effundo, profusum aut effusum dejicio.

Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, imbellis, expugnatu facilis; *ab* ἀλαπάζω, vasto, 675
expugno, evacuo; *fit autem* ἀπὸ τοῦ λάπαθος, herba quæ ventrem emollit; *vel à* λαπάρα, ventriculus, qui ossibus vacuus; *hoc autem à* λάπτω, evacuo.

Παῦρος, ου, *poët.* paucus, parvus; *à* παύω, finem impono.

Ἡγησάσθην, duxerunt, 3. *dual. aor.* 1. *verbi* ἡγέομαι. 678

Καλεῦντο, *Dor. et Ion. pro* ἐκαλοῦντο, 3. *pl. imperf. pass. verbi* καλέω. 684

Δυσηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, horrisonus; *à* δὺς, *in compositione tantum, quod* 686
significat ægrè, difficulter, malè, *et* ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἐμνώοντο, *Ion. pro* ἐμνῶντο, 3. *pl. imperf. verbi* μνάομαι, memini.

Πορθέω, *fut.* ήσω, vasto: *à* πέρθω, *idem*; *hinc* πορθμὸς, οῦ, ὁ, *Od.* δ. 671. 691
fretum quod facilè trajici potest; hoc differunt πορθμὸς *et* ἰσθμὸς, *inquit Didym. quòd illud est angustum mare terrâ hinc et inde clausum; hoc est angustior terra gemino interclusa mari:* πορθμῆες, *Od.* υ. 187. *qui cimbâ seu lintre fretum trajicit.*

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, exercitatus in vibrandâ hastâ; 692
ab ἔγχος, εος, τὸ, *et* μορέω, labore affligor: *à* μόρος, ου, ὁ, fatum, *verso* ο *in* ω· *sunt qui dici volunt quasi* ὁ ἐγχέων ὥραν ἔχων· *aliquando est*, stultus miles, *et fit tum à* μωρὸς, *cum* ω, fatuus.

Ἀχέω, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; *est et* ἀχεύω, *idem*, ε. 869. 694

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, Ceres, *dea frugum. Dicitur autem* δημήτηρ, 696
quasi γημήτηρ, *à* γῆ, terra, *et* μήτηρ, mater; *vel per sync. quasi* δημομήτηρ, altrix populorum; *vel* παρὰ τὸ δήω, invenio, *aut* δαίω, accendo, *et* μήτηρ, mater, *quærens filiam Proserpinam facibus accensis*, Coul.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio seorsum resecti; τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων, καλὸν, φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, prædium partiti sunt præstans cæteris, amœnum, soli arboribus consiti et arvorum, ζ. 194. 195. *Peculiariter est locus sacer ab aliis sejunctus, et deo alicui dedicatus;* sylva, fanum, delubrum: *à* τέμνω, scindo.

Ἤδη, jam, *adverb.* 697

Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herbosa, ferens herbas toris extruendis aptas; *ex* λέχος, εος, τὸ, lectus, *et* πόα, ας, ἡ, herba, *Ion.* ποίη.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus; *à* ζάω, vivo. 699

Ἀμφιδρυφὴς, έως, ὁ καὶ ἡ, utrinque laceratus; *à* δρύπτω, *propriè*, ar- 700
borem excortico; *vel* lacero, unguibus lanio: *à* δρῦς, quercus.

Ἐλέλειπτο, relicta erat, 3. *sing. plusquamperf. pass. verbi* λείπω.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, semiperfectus; *ab* ἥμισυς, dimi- 701
dius; *et* τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἀποθρώσκοντα, desilientem, *acc. s. m. part. præs. verbi* ἀποθρώσκω. 702

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus; *ab* αὐτὸς, ipse, *et* κάσις, ιος, ὁ,
frater, *et* γνητὸς, *pro* γενητὸς, natus. 706

Ὁπλότερος, έρα, ρον, junior; ὁπλότατος, natu minimus; *dicitur de iis*
qui arma ferre possunt; ab ὅπλον, ου, τὸ, arma, *quasi* ὁ ὅπλα φέρειν δυ- 707
νάμενος.

Ἕνδεκα, undecim; *ab* εἷς, unus, *et* δέκα, decem. 713

Ἕπτα, septem. 719

720 Ἐμβέβασαν, *syncop. poët. pro* ἐνεβεβάκεισαν· *hoc vero, η in α verso, pro* ἐνεβεβήκεισαν, *tertiâ plur. plusq.* ἐνεβεβήκειν, *à* βέβηκα, *præt. verbi* βαίνω.

722 Ὅθι, ubi, *ab* ὅς, *articulo præpositivo.*

723 Ἕλκος, εος, τὸ, ulcus, vulnus *in genere; ab* ἕλκω, traho, *quia ibi contrahuntur noxii humores; vel, quòd sit dissolutio continui; vel ab* ἑλκύω, lanio: ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, ζ. 465. violenta tractio.

Μοχθίζω, laboro, ærumnas patior: *à* μόχθος, ου, ὁ, labor, molestia, ærumna; *hoc autem à* μόγος, *idem; à* μόγις, vix; *ut is sit qui vix perfertur; est et* μοχθέω, κ. 106.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *propriè,* perniciosè cogitans, *et in genere* perniciosus; *ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, *et* φρονέω.

Ὕδρος, ου, ὁ, hydrus, serpens aquaticus, natrix; *ab* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. *Homerus tamen, per hydrum, intelligit sagittam illatam hydræ sanguine, quam confecit Hercules,* Coul.

727 Νόθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* -ος, η, ον, spurius, nothus. *Est quadruplex liberorum procreatio apud Homerum, inquit Eustath.* (1.) γνήσιοι, *qui ex legitimo concubitu suscipiuntur.* (2.) νόθοι, *qui ex concubinis;* υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, filios duos Priami, nothum et legitimum, λ. 102. (3.) σκότιοι, *qui furtim proseminati;* σκότιον δέ ἡ γείνατο μήτηρ, sed clandestinum genuit mater, ζ. 24. (4.) παρθένιοι, *qui ex virgine primo pudore diminutâ procreantur;* Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε παρθένιος, Eudorus Mavortius duxerat virgine procreatus, π. 179.

729 Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, asper, *locus in quo sunt* κλώμακες; *à* κλίμαξ, *quasi* κλιμακόεις, scalâ egens, ascensu difficilis; *vel à* κλάω, frango, *quòd asperi et petrosi ascensus quasi frangunt ingredientes.*

732 Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *Ionicè pro* ἰατὴρ, medicus; *ab* ἰάομαι, medeor, sano, curo.

740 Μενεπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, fortis, constans in bello; bellum, et belli onera fortibus humeris sustinens; *à* μένος, εος, τὸ, *et* πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

744 Ὠθέω, trudo, pell, *foutur.* ὠθήσω, *et* ὥσω *tanquam ab* ὤθω· ὦσε, 3. *sing. aor.* 1.

746 Ὑπέρθυμος, ου, *et Ion.* οιο, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, *ex* ὑπὲρ, *et* θυμὸς, ου, ὁ, animus.

750 Δυσχείμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, frigidus, hybernalis, habitatu difficilis ob hyberna frigora; *à* χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Οἰκίον, ίου, τὸ, *idem quod* οἶκος, ου, ὁ, domus; *est et* οἰκία, ας, ἡ, *sed non apud Homer.*

751 Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, amabilis; *ab* ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, *propriè* amatorium, cupido; *ab* ἱμείρω, desidero; ἵμερος, *dicitur, inquit Eustath. quasi* ἔρως ἐξ ἱματίου ἀφροδισίου, amor et desiderium ex Veneris veste elicitum.

752 Καλλίῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fluens, purus; *à* καλὸς, ἡ, ὸν, *et* ῥέω, fluo; *est et* καλλιρέεθρος, *idem, Odyss.* κ. 107.

753 Ἀργυροδίνης, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens vortices; *ab* ἄργυρος, ου, ὁ, argentum: *quod ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus *(inde omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur* ἀργυρέα, *ut hìc), et* δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges maris, et turbo aëris: *idem* δῖνος, ου, ὁ, *hinc* δινόω, revolvo, circumago.

῞Υπερθε, desuper; *καθύπερθε, idem; ab* ὑπὲρ, super. 754

῎Ελαιον, ου, τὸ, oleum; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, olea, *fructus, vel arbor ipsa; hoc autem dictum* παρὰ τὸ λεῖον, καὶ λέαινον τίκτουσα, dulcia et lævia ferens.

Στὺξ, Στυγὸς, ἡ, Styx: *fingitur à poëtis esse palus inferorum; vel,* 755 horror. *Vid. ante,* β. 385.

᾿Απόῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, *substantivè accipitur pro* rivo; *item,* stillâ, propagine, brachio fluvii: *adjectivè,* abruptus, deductus, derivatus, *ut Odyss.* ν. 98. ἀκταὶ ἀπόῤῥωγες, latera abrupta: *ab* ἀποῤῥέω, defluo; *aut, secundum alios, ab* ἀποῤῥήσσω, erumpo.

῞Οτριχες, *pro* ὁμοιότριχες, ejusdem pili, *nam* ὅμοιος *patitur hanc syn-* 765 *copen; à* θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, *mutante* θ *in* τ *in obliquis suis et compositorum: sic* οἴετης, ejusdem ætatis, *pro* ὁμοιέτης.

Σταφύλη, ης, ἡ, *cum accentu in penultimâ,* perpendiculum: *sed* σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *cum accentu in ultimâ,* uva; *à* σταφὶς, ίδος, ἡ, uva.

Θρέψ', nutrivit, *pro* ἔθρεψε, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* τρέφω. 766

Θῆλυς, εως, ὁ καὶ ἡ, *vel* υς, εια, υ, fœmineus, *vel* sexûs fœminei, *pro* 767 *quo in fœminino genere dicitur* θήλεια· θήλεια θεὸς, fœmina dea; *pro quo passim* θηλύτεραι, *apud Homer.* θ. 520. θηλύτεραι γυναῖκες, fœminæ mulieres; παρὰ τὸ θάλλειν, à gignendo et pullulando; *vel à* θηλὴ, ῆς, ἡ, *quod est* papilla.

Μήνιεν, irascebatur, *pro* ἐμήνιεν, 3. *sing. imperf. verbi* μηνίω· *Vide* α. 769 247.

Δίσκος, ου, ὁ, discus, orbis, *ex ferro, ære, lapide aut ligno, qui exer-* 774 *cendi corporis gratiâ in auras projiciebatur,* ψ. 523. ἐς δίσκουρα λέλειπτο, ad disci jactum relictus esset; *fit à* δίκω, jacio.

Αἰγανέα, έας, ἡ, *secundum Suidam, est* jaculum ferreum: *sed secundum Eustath. est* genus hastæ leve et longum; *ita dictum, quòd spiculorum amenta fiebant è loris caprinis, eaque apta erant* εἰς αἰγῶν ἄγραν, ad caprarum capturam; *vel,* παρὰ τὸ ἄγαν ἰέναι, quòd rectà celeriterque ferantur.

Λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, *arbor cujus fructus est quàm maximè dulcis: ex-* 776 *terni, eo degustato, patriæ suæ obliviscuntur; unde proverbium,* λῶτον φαγεῖν, comedere lotum, *dicitur de iis qui regionem externam præponunt suæ,* Coul. *Hinc* Λωτοφάγοι, *populi ita dicti, Odyss.* ι. 91. *Est etiam ex herbarum genere, ut hìc.*

᾿Ερέπτω, *fut.* ψω, comedo, *propriè, ut bestiæ in terram inclinatæ; ἀπὸ* τῆς ἔρας, terra, *quasi* εἰς ἔρας κύπτειν. ἐρεπτόμενοι, *part. præs. med.*

῾Ελόθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, genitus, *seu* nutritus in paludibus; *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus, *et* τρέφω, nutrio.

Σέλινον, ου, τὸ, apium, *herba quædam;* ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι ἐκ τοῦ ἕλεος, quòd nascatur et erumpat è palude.

Πεπυκασμένα, densati, bene tecti, *perf. part. pass. verbi* πυκάζω. 777

᾿Αρηΐφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Marti charus, *aut* cui Mars charus est, bella- 778 tor, bellicosus; *ab* ῎Αρης, εος, ὁ, *et* φίλος, amicus.

Φοιτάω, *fut.* ήσω, eo, ventito; *aliquando* insanio, *hinc* φοιτίζω, *idem,* 779 *Hymn. in Bacch.* 8. φοίτων, 3. *plur. imperf. pro* ἐφοίτων.

῾Ωσεὶ, tanquam, quasi, velut; *ab* ὡς, sicut. 780

782 Ἱμάσσω, *fut.* σω, loris verbero; *ab* ἱμὰς, ἄντος, ὁ, lorum, flagellum.
786 Ποδήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventipes; *à* ποῦς, *et* ἄνεμος, ventus, *quasi* ἔχουσα πόδας ἀνέμου.

Ἶρις, ιδος, *et* ἴριος, *et* ἴριως, ἡ, Iris, circulus cœlestis nuncians pluviam: *ideo ab* εἴρω, dico; *est dea nuntia aliis diis.*
787 Ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, tristis, curæ plenus; *ab* ἀλέγω, curo; *vel*, molestus, *ut* ι. 487. difficilis, ρ. 76. *pro* ἀλγεινός· *ab* ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
788 Ἀγορὰς ἀγορεύειν, conciones concionari, *vel* habere.

Θύρα, ας, ἡ, porta; *sæpius in plurali* θύραι, fores, *inquit* Coul. *αἱ* θύραι, *significant* ipsam regum aulam: θύρῃσι, *dat. plur. pro* θύραις.
791 Εἴσατο, assimulavit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* εἴδω.
792 Σκοπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, speculator, spectator; *à* σκέπτομαι, circumspicio, viso, perpendo.

Ποδωκείῃσι, pedum pernicitate; *dat. plur. pro* ποδωκείαις, *à* ποδώκεια, ας, ἡ, *ex* ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes, *et* ὠκὺς, εῖα, ὺ, celer.

Πεποιθὼς, υῖα, ὸς, fretus, *part. perf. med. verbi* πείθω.
794 Δέγμενος, *vide in* ποτιδέγμενος, *suprà*, β. 137.

Παρὰ ναῦφιν, *pro* ἀπὸ νηῶν. *Multa nomina secundæ, tertiæ, et quintæ declinationis, syllabas* φι *vel* φιν, *in fine sibi adjungunt, et fiunt indeclinabilia.*

Ἀφορμηθεῖεν, *pro* -είησαν, 3. *plur. aor.* 1. *opt. pass. verbi* ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio; *ab* ἀπὸ, *et* ὁρμάω, impetu feror, *ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.
796 Ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indemnatus, indiscretus; ἄκριτοι μῦθοι, *id est*, ἀναρίθμητοι, non numerati sermones: *numerantur enim verba, et ponderantur rationes in judicio; hinc* ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, β. 246. *à* κρίνω.
797 Εἰρήνη, ης, ἡ, pax; παρὰ τὸ εἴρειν, dicere, *quòd tempore pacis, ubi arma silent, jus verbis dicatur.*

Ἀλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis; *ab* α *privat. et* λιάζω, jacto, agito, declino, devito, separo me, abscedo; *quod dicitur per metath. verbi* ἀλίζω, congrego.

Ὄρωρα, *perf. med. Attico anadiplasiasmo, pro* ὦρα, *quòd significat activè aut passivè; ab* ὄρω, moveo, concito: *sic* ὄπωπα, *ab* ὄπτομαι, *præt. med. Att. pro* ὦπα. *Vid.* β. 146.
804 Πολυσπερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum sparsus, et disseminatus; *à* σπείρω, sero, semino, spargo; *est epitheton hominum, quia per diversos terræ tractus sparsi sunt, in multas nationes et populos distributi.*
806 Πολιήτης, *poët. pro* πολίτης, ου, ὁ, civis; *à* πόλις, εος, ἡ, urbs.
808 Τεῦχος, εος, τὸ, vas; τεύχεα, arma, *in plur. à* τεύχω, fabricor; *aliquando*, armare, struere.
809 Οἴγω, *et* οἴγνυμι, aperio; ὠΐγνυντο, 3. *plur. imperf. Ionic.* ὠϊγνύμην, *pro* ᾠγνύμην, *Ionicâ dialysi.*

Πύλη, ης, ἡ, porta, *propriè*, aditus per mœnia in urbem ferens; *à* πόλις, civitas, *quasi* πόλη, *quòd* πόλις πύλαις *muniatur; vel à* πολλὴ ὕλη, multa materia; *quòd cujusque rei materia in urbem per portas importetur*, Harm. Coul. *autem deducit à* πτύσσω, complico.
810 Πεζὸς, οῦ, ὁ, pedes, qui pedibus iter facit: *à* πέζα, ας, ἡ, malleolus pedis; πεζοί θ' ἱππῆς, pedestres equestresque.

'Ὀρυμαγδὸς, οῦ, ὁ, tumultus, strepitus, *propriè in montibus, cùm rescinduntur arbores; ab* ὄρος, εος, τὸ, mons, *et* ὅμαδος, ου, ὁ, clamor, *per metath.* ὀρυμαγδός.

Κολώνη, ης, ἡ, *vel* κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus editus, collis, columna; *à* 811
κόλος, mutilus *et* truncatus; *vel à* κολύω, *quia celeriorem progressum itinerantium impedit.*

Περίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumvius, rotundus; *à* τρέχω, *aor.* 2. ἔδραμον, 812
curro, *præt. med.* δέδρομα.

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, peragilis in saltu; *à* σκαίρω, salio, salto; *est* 814
epitheton Myrinnæ reginæ Amazonum agillimæ, quòd multa præclara fecerat in bello facinora; σκαρθμὸς *idem est ac* τῶν ποδῶν κίνησις, motio pedum.

Κορυθαιόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatam habens galeam; *à* κόρυς, θος, ἡ, galea, 816
et αἰόλος, η, ον, varius; *hinc* αἰόλλω, vario.

'Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus; *est et* libido venerea: παρὰ τὸ δύνειν τοῦ ἀφροῦ· 820
ab ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma; *alii dictum putant quasi* ἀφροσύνη, insipientia, *quia contraria est Palladi Venus, et incontinentia sapientiæ; alii* παρὰ τὸ ἁβρὸν τῆς διαίτης, à mollitie et deliciis vitæ.

Κνημὸς, οῦ, τὸ, pars montis quæ à pede ipsius ascendit; *à* κνήμη, ης, 821
ἡ, tibia.

Εὐνάω, *vel* εὐνάζω, sopio; *etiam in pass.* concumbere, decumbere; εὐνηθεῖσα, *aor.* 1. *part. pass. ab* εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *quod ab* εὕδω, dormio, *quasi* εὐδίνη.

Νείατος, infimus: *à* νεῖος, *superl.* νειότατος, *per syncop.* νείατος. 824

"Ἔασκε, sinebat, 3. *sing. imperf. Ion. pro* εἴα, *verbi* ἐάω. 832

Φθισήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, viros corrumpens, perniciosus; *à* φθίνω, cor- 833
rumpo, *et* ἀνὴρ, vir: *epitheton belli.*

"Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps; *vox poëtica pro* ἀρχὸς, *quasi* ἄρχαμος. 837

Αἴθων, ονος, ὁ, ardens, splendidus; *ab* αἴθω, ardeo; αἴθωνες ἵπποι, ar- 839
dentes equi; *est et epitheton ferri,* δ. 485. αἴθωνι σιδήρῳ, micanti ferro. Αἴθων *est etiam apud poëtas nomen proprium unius equorum Solis; quorum numerantur quatuor, ut in* Θ. 18.

Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε.

'Ἀγάῤῥοος, *contr.* -ῤους, ου, ὁ καὶ ἡ, æstuosus; *ab* ἄγαν, valde, *et* ῥέω, 845
fluo; *dicitur* 'Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος (*inquit* Coulon) *propter angustias freti sparsasque per æquor Cycladas, cæterasque insulas, ad quas collisi fluctus reciprocantur.*

'Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, curvum habens arcum; *ab* ἀγκύλος, η, ον, 848
curvus, *et* τόξον, ου, τὸ, arcus.

'Ἐπικίδνημι, diffundo super; *à* κίδνημι, *quod à* κιδνάω, *hoc autem à* 850
σκεδάω, dispergo.

Αἶα, *per aphæresin, pro* γαῖα. *Vide* α. 244.

'Ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus: *ab* ἥμισυς, εια, υ, dimidium, *et* ὄνος, ου, ὁ, 852
vel ἡ, asinus, *quia generatur ex equo et asinâ.*

Γένος, εος, τὸ, genus; *à* γίνομαι.

'Ἀγρότερος, έρα, ερον, agrestis; *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager: ἀγροτέρα, *subst.* venatrix; *epitheton Dianæ, cui venatores lucos et sylvas consecraverunt,* φ. 471. θηρῶν "Ἄρτεμις ἀγροτέρη, ferarum Diana venatrix.

857 Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio; *quod à γενεὰ, ᾶς, ἡ, quod à γίνομαι.*
858 Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur per divinationem avium; *ab* οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis vorax, *item* augurium.
860 Ἐδάμη, prostratus est, 3. *sing. aor.* 2. *pass. à* δαμάω, domo; *hinc* δαμνάω, *idem; vel, ut quidam volunt, à* δέμω, *vel* δέμομαι, *inus. hinc aor.* 2. ἐδάμην, *et præt.* δέδμηκα, *per syncop. pro* δεδέμηκα, *et pass.* δέδμημαι.
861 Κεραΐζω, *propriè*, cornibus dissipo, *ut bos; vel*, scindo, vasto, diripio: κεράϊζε, 3. *sing. imperf. pro* ἐκεράϊζε, *à* κέρας, ατος, τὸ, cornu.
863 Μέμασαν, *pro* μεμάκεισαν, *per syncop. ab inusit.* μάω, *suprà; eodem modo,* μεμάασι, *pro* μεμάκασι, *κ.* 208. μέμαμεν, *pro* μεμάκαμεν, *ι.* 637. μεμαὼς, *pro* μεμακὼς, *α.* 590.

Ὑσμῖνι, *per metaplasm. pro* ὑσμίνῃ, *de quo vid. β.* 40.

866 Γέγαα, *poët. præt. med. ex* γείνομαι, gignor, nascor, *unde* γεγαὼς, υῖα, ὀς.
867 Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis; *propriè*, rudis in voce; *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox et* βάρβαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus; *dicti autem sunt barbari apud Græcos (inquit* Coul.) *peregrini homines; à* βάρβαρ, *voce absonâ, in quam incidere solebant, cum primùm Athenis verba Græca conabantur. Cares omnium maximè* βαρβαρόφωνοι, *inde* καρίζειν *est* βαρβαρίζειν.
868 Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, frondes habens indiscretas, frondosus; *ab* ἄκριτος, *β.* 796. *hoc ab α priv. et* κρίνω, judico, secerno, *et* φύλλον, ου, τὸ, folium.
869 Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluxus, fluxio, *Angl.* a stream; *à* ῥέω, *fluo:* ῥοάων, *γ.* 5. *gen. plur. Æol. pro* ῥοῶν.
873 Ἐπαρκέω, depello, auxilior; ἐπήρκεσε, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἐπὶ *et* ἀρκέω.

Λυγρὸς, ὰ, ὸν, tristis, gravis, miserabilis; *à* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, mors, *Martin. vel à* λὰ *et* ὑγρὸς, valde humidus: *humidiora enim loca sunt quibuscunque cubantibus inimica,* Harm. *fortasse dicitur quasi* λυγκρὸς, *à* λύγξ, λυγκὸς, ὁ *vel* ἡ, singultus.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, interitus, pestis, pernicies, mors; *hinc* ὀλέθριον ἦμαρ, exitialis dies, *τ.* 294. *ab* ὄλλυμι, pereo.

877 Δινήεις, εσσα, εν, varius, undosus; *item* vorticosus; *à* δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, *seu* aëris turbo; ἐκ τοῦ δεύω, rigo.

CLAVIS HOMERICA

IN Γ. ILIADIS.

1 ἍΜΑ, *adv.* unà cum, simul, simul ac, ut primum, eodem tempore, pariter: *pro* ἅμα, *frequens est vox Æolica* ἄμυδις, *idem. Vide ι.* 6.
2 Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, clamor; *ab* ἐνέπω.

'Αθέσφατος, άτου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, nimius: *quasi* ὃ οὐδὲ θεὸς φατίζοι, 4
quod ne deus ipse quidem possit effari, *ab* α *priv. et* θέσφατος, θ. 477.
fatalis, divino ore pronuntiatus; *à* θεὸς, *et* φατὸς, *quod à* φημί· *hinc* θέσφατα, responsa divina, *Od.* α. 507.

"Ομβρος, ου, ὁ, imber: *ab* ὁμὸς, ἡ, ὸν, *et* ῥόος, ου, ὁ, fluxus: *quòd simul et confertim pluat; hinc per parenthesin* τοῦ ι, *fit* ὄμβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, γ. 357. impetuosus, gravis; *aliquando* ὄβριμος, *sine* μ, *sed tum* potens, minax, fortis, δ. 453. *Vide* γ. 357.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus; *à* πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus; *item* mensura 6
continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos; *quia Pygmæi populi non excedebant istam mensuram staturâ suâ.*

Σιγὴ, ῆς, ἡ, silentium; *à* σιγάω, sileo; *in dativo adverbialiter, ut hìc,* 8
ἴσαν σιγῇ, tacitè ibant.

Πνείοντες, *poët. pro* πνέοντες, spirantes, *nom. plur. part. præs. verbi* πνέω.

'Αλλήλων, *dat.* ἀλλήλοις, *et fœm.* αις, *accus.* ους, *fœm.* ας, *neut.* α, *est* 9
defectivum, invicem, alter alterum, alii alios; *ab* ἄλλος, η, ον.

Κλέπτω, *fut.* ψω, furor, decipio: *quasi à* καλύπτω· *quia secretè fura-* 11
tur; hinc κλέπτης, ου, ὁ, fur.

'Αμείνω, meliorem, ἀμείνων, ονος, *neut. plur.* ἀμείνονα, οα, ω.

'Επιλεύσσει, videt, prospicit: *ex* ἐπὶ, *et* λεύσσω. 12

Κονίσσαλος, ου, ὁ, pulvis excitatus; *à* κόνις, εως, ἡ, pulvis, *et* ἄλλομαι, 13
salio.

"Ορνυμι, excito: ὤρνυντο, 3. *plur. imperf. pass. ab* ὄρω.

'Αελλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, turbidus, procellosus; *ab* ἄελλα, ης, ἡ, procella.

Σχεδὸν, prope; *hinc* σχεδόθεν; *idem*, π. 800. 15

Προμαχίζω, in primâ acie pugno; *ex* πρὸ, *et* μάχομαι. 16

Παρδάλεος, *fœm.* έη, ῆ, pantherinus; παρδαλέην, *scilicet* δορὰν, panthe- 17
rina pellis, *quam gestabat Paris Alexander humeris: mos erat heroum pellem gestare* (*ut* Coul. *ex Scholiast. annotat*); *Argus pellem tauri, Acestes Libystidos ursæ, &c. à* πάρδαλις, εως, ἡ, *quod dicitur, quasi* πρόαλις, παρὰ τὸ προάλλεσθαι, *quòd saliat et inordinatè moveatur ingressu.*

Καμπύλος, η, ον, curvus, flexibilis: *à* κάμπτω, deflecto, curvo; *idem* γνάμπτω.

Κεκορυθμένος, *per syncop. pro* κεκορυθημένος, η, ον, armatus, munitus, *à* 18
κορυθέω· *aut potiùs, secundum alios, per antistœchon, pro* κεκορυσμένος· *à* κορύσσω, galeâ armo, *item*, armo *in genere; à* κόρυς, υθος, ἡ, galea.
Κεκορυθμένα χαλκῷ, ferro munita, *aut* acuminata, *aut* ferreas cuspides habentia.

Προκαλίζω, provoco: προκαλίζετο, 3. *sing. imperf. Ion. à* καλέω. 19

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna, certamen; *à* δήϊος, ία, ον, hostilis, ardens; 20
hinc δηιάω, comburo, vasto igni; *idem* δηΐζω, *et* δηϊόω, *à* δαίω, uro.

Βιβάω, βίβημι, eo, progredior: βιβάων, *præs. part.* βιβάω· βιβὰς, η. 22
213. *part. aor.* 2. *verbi* βίβημι, *poët. loco* βῆμι· βιβάσθω, *idem*, ν. 809.
à βαίνω, vado.

Λέων, οντος, ὁ, leo; παρὰ τὸ λάω, *quod est* βλέπω, video, *est enim ani-* 23
mal perspicacissimum.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus: *quasi* δῶμα τῆς ψυχῆς, domus animæ; *vel quasi* σώαιμα, *à* σῶον αἷμα.

Κύρω, nanciscor, incido, *ut hìc; item,* sum, existo, *fut.* κύρσω· ἐπὶ σώματι κύρσας, corpori impingens; *hinc* κύρμα, ατος, τὸ, ε. 488. *id, in quod aliquis incidit, præda quam aliquis nanciscitur; est et* κυρέω, *idem, unde* 6. *Hym. ad Neptun.* κυρῆσαι.

24 Κεραὸς, οῦ, ὁ, cornutus; *à* κέρας, τος, τὸ, cornu.

Ἄγριος, ία, ον, *adjectivè,* agrestis: τὰ ἄγρια, *substantivè,* ε. 52. *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager.

25 Πεινάω, *fut.* άσω, esurio; *à* πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Εἴπερ, quàmvis, etiamsi.

26 Σεύω, *fut.* σω, concito, *aliquando* prosequor: σεύωνται, 3. *pl. præs. subj.*

28 Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, sceleratus, impius, *idem* ἀλιτρὸς, οῦ, Θ. 361. *ab* ἀλείτω, ἀλίτω, ἀλιτέω, *et* ἀλιτραίνω, pecco: ἀπὸ τῆς λιτῆς, *quasi passus repulsam precationis; potest derivari ab* ἀλάομαι, vagor; *hinc* ἀλιτήμων, ονος, ὁ, peccator, ω. 157.

29 Ὄχος, ου, ὁ, *et* εος, τὸ, currus; *ab* ἔχω, *quod aliquando est idem quod* ἐλαύνω, traho; *hinc* ὀχέω, *fut.* ήσω, veho, porto; *aliquando* ὄχος, aquarum impetus, *et idem quod* ὀχετὸς, οῦ, ὁ, canalis; *hinc* ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, aquæ ductor, φ. 257.

Χαμάζε, *et* χαμάδις, humi; *à* χαμαὶ, humi, in terrâ; *quasi* χθαμαὶ, *à* χθὼν, ονὸς, ἡ, terra; *vel à* χῶ, fundo, *quasi fusè et abjectè in terram.*

31 Καταπλήσσω, *fut.* ξω, percello, obstupefacio: κατεπλήγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. à* πλήσσω, *fut.* ξω, percutio.

32 Χάζω, *fut.* σω, recedo, retrocedo, devito; *item* capax sum: ἐχάζετο, 3. *sing. imperf. med.*

Ἀλεείνω, fugio, vito; *ab* ἀλέω, *significante* vito, caveo; *sed primario,* molo: ἀλεαίνω, *autem,* caleo.

33 Παλίνορσος, ου, ὁ καὶ ἡ, resiliens; *à* πάλιν, *et* ὄρω.

34 Βῆσσαι, αἱ, vallis, concavitas, campus; *vel* loca arboribus consita: βήσσης, *dat. plur. Ion. pro* βήσσαις.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor; *à* τρέμω.

Ὑπὸ—ἔλλαβε *per tmesin pro* ὑπέλαβε, λ *duplicato, metri causâ.*

Γυῖον, ου, τὸ, membrum, *propriè dicitur de pedibus et manibus;* παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γυῖης (*id est,* γῆς) ἰέναι, quòd hi super terram gradiantur; *istæ verò* πάντα χωροῦσι (*à* χῶ), omnia complectantur: *vel, à puerulis dictum, qui manibus et pedibus* βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, *id est,* reptant, Coul.

35 Ἀναχωρέω, *fut.* ήσω, recedo; *à* χωρέω, eo, accedo; *item,* capax sum; *à* χῶρος, ου, ὁ, locus: ἀνεχώρησε, 3. *sing. aor.* 1.

Ὦχρος, ου, ὁ, pallor: *quasi* ἄχρους· *ab* α *priv. et* χρόα, color; *hinc* ὠχρὸς, ρὰ, ρὸν, pallidus, *Batrach.* 80. *et* ὠχρέω, *Odyss.* λ. 528. palleo.

39 Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris; *à* δὺς, *quod usurpatur tantùm in compositione pro* ægrè, malè, infeliciter.

Γυναιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierosus, mulierum amore insanus; *à* γυνὴ, αικὸς, ἡ, *et* μαίνομαι, furo.

Ἠπεροπευτὴς, έος, ὁ, deceptor; *hinc* ἠπεροπεύω, 399. *hujus libri,* de-

cipio; *ab* ἤπειρος, *pro* ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, innumerus, *et* ὀπεύω, ominor, *quod est ab* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox; *vel, secundum Eustath. quasi* ἡμεροπευτὴς, *ab* ἥμερος, ἐρου, blandus, *et* ὄψ, vox, qui blandis verbis decipit.

Ἄγονος, όνου, ὁ καὶ ἡ, qui gignere non potest, innatus. 40

Ἄγαμος, άμου, ὁ καὶ ἡ, cœlebs; ἀ-γαμέω, uxorem duco; *vel quasi* ἄδαμος, indomitus; γάμος *enim est* δάμος, *nuptiæ jugum sunt.*

Κερδίων, κέρδιον, utilius; κέρδιστος, utilissimus; *à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum. 41

Λώβη, ης, ἡ, injuria, dedecus, *fortè à* לעב laab, subsannare. 42

Ἐπόψιος, ίου, ὁ καί ἡ, spectabilis, *adeò ut sit materia exprobrationis; ab* ὄπτομαι, video.

Καγχάζω, *fut.* σω, cachinnor, effusè rideo: καγχαλάω, *idem;* καγχαλόωσι, *pro* καγχαλῶσι, 3. *plur. præs. subjunct.* 43

Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* πρόμαχος, propugnator, antesignanus; *à* μάχομαι. 44

Ἔπι, *per syncop. pro* ἔπεστι· *ab* ἔπειμι, insum. *sic* ἔνι, *pro* ἔνεστι. 45

Ἐπίπλωμι, *aut* ἐπιπλώω, *fut.* ώσω, navigo in, transnavigo; πλῶμι, *aut* πλώω, *poët. pro* πλέω, navigo. 47

Ἐρίηρες, *Ion. pro* ἐρίηροι, *sic in accus.* ἐρίηρας, *pro* -ρους· *ab* ἐρίηρος, amabilis; *à cujus nominat.* ἐρίηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fiat* ἐρίηρ, peramabilis, conjunctus: *ab* ἔρι, *et* ἐράω, amo, *idem* ἐράζω· *alii deducunt ab* ἄρω, adapto: ἑταίρους ἐρίηρας, charos socios, ritè compactos comites, bene aptatos inter se socios.

Μιχθεὶς, εῖσα, ὲν, permistus, *part. aor.* 1. *pass.* μίγνυμι, *mutuatur sua tempora à* μίγω, *inusitato.* 48

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, extraneus, alienigena; *ab* ἄλλος, η, ον, *et* δάπεδον, ου, τὸ, pavimentum, solum: *vel à* δᾶ, *Dor. pro* γᾶ, *vel* γῆ, terra, *et* πέδον, solum, campus.

Νυὸς, οῦ, ἡ, filii *seu* fratris uxor; *Græci enim pro Helenâ, ceu pro fratris communis uxore recuperandâ pugnabant.* 49

Δυσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infestus hostis; *à* δὺς, *et* μένος, εος, τὸ, robur. 51

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium; *à* χαίρω.

Κατήφεια, ας, ἡ, *et Ion.* κατηφείη; vultus demissus, *seu* pudor cum mœrore, dedecus; *à* κατηφέω, χ. 293. vultum demitto; *hinc* κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* ω. 431. qui est vultu demisso ex pudore aut tristitiâ: κατηφόνες, *Il.* ω. 253. infames, qui prodire non audent; *dicitur* ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, quòd tristes et pudore affecti oculos dejiciant.

Μένω, *significat in bello,* in statione et loco suo manens exspectare, et sustinere irruentem; μείνειας, 2. *sing. aor.* 1. *opt. Æol.* 52

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *idem quod* ἄκοιτις, δος, ἡ, uxor; *à* κοίτη, ης, ἡ, cubile, concubitus, *à* κεῖμαι· παρακοίτης, ου, ὁ, maritus, ζ. 439. παράκοιτις, δος, ἡ, concubina. 53

Κίθαρις, ιος, ἡ, cithara; *à* κιθάρα, *idem;* παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥᾳδίως, quòd facilè moveatur; *vel* παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quòd audientes ad amorem alliciat; *hinc* κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars canendi citharâ, β. 600. *et* κιθαρίζω, σ. 570. citharâ ludo; *et* κιθαριστὴς, citharista, *Hym. in Musas et Apoll.* 3. 54

56 Δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus; ἀ δείδω.
57 Ἕσσω, *pro* ἕσο, *quod est pro* εἷσο· *ab* εἵμην, *plusquamperf. pass. ab* ἕω, induo.
59 Αἶσα, ης, ἡ, officium, *ut hìc; aliquando* fatum; *ut* α. 416. parca, υ. 127. sors, ω. 224. pars, σ. 327.
60 Πέλεκυς, εος, ὁ, securis, gladius anceps: παρὰ τὸ πέλειν ὠκὺς, quòd sit velox; *hinc* πελέκκησεν, *Odyss.* ε. 244. *poët. geminato* κ, *ex* πελεκάω, *et* πέλεκκον, *Iliad.* ν. 612. manubrium bipennis.
Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indomitus; *ab* α *privat. et* τείρω, affligo, vexo, domo, conficio.
62 Νήϊος, ΐα, ιον, *vel* νέϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, navalis; ἀ ναῦς, ναὸς, ἡ, navis; νήϊον ξύλον, lignum navale, *pro quo apud Homer.* δόρυ νήϊον, *ut* ο. 410. ρ. 744. *et Odyss.* ι. 384. *hìc autem, ut et* ν. 391. *simpliciter* νήϊον, lignum navale.
Ἐκτάμνησι, *Ion. pro* ἐκτάμνῃ, 3. *sing. subj. præs.* ἀ τάμνω, scindo, *Ionicè et Doricè pro* τέμνω, *idem; vel pro* ἐκτάμῃ; *poët. inserto* ν, *et Ion. addito* σι, *aor.* 2. *subj.* ἐκτένω, *aor.* 2. ἐξέταμον.
Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; *ab* ἐρωέω, fluo, *interdum et* impetu feror; *aliquando* ἐρωὴ, cessatio, *ut* π. 302. *ab* ἐρωέω, cesso.
63 Ἀτάρβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; ἀ ταρβέω, timeo, tremo; *est et* ἀταρβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem,* ν. 299.
64 Προφέρω, exprobro, objicio, crimini objicio, *hìc.*
Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus; ἀ κῦδος, εος, τὸ, gloria.
68 Καθίζω, *fut.* σω, sedere facio; κάθισον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. ab* ἵζω, *idem.*
70 Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio; κτήματα, bona, facultates; ἀ κτάομαι κτήσομαι, κέκτημαι, acquiro, possideo.
71 Ὁππότερος, uter; *poët. pro* ὁπότερος, ἑρα, ρον, ἀ πότερος, *idem.*
78 Ἱδρύνθησαν, resederunt, 3. *pl. a.* 1. *pass. Ion. pro* ἱδρύθησαν, *verbi* ἱδρύω.
80 Τιτύσκομαι, collineo, intensissimè dirigo; ἀ τιταίνω, tendo. *Vid.* Θ. 41.
83 Στεῦται, *pro* στεύεται, *ut* στεῦτο, β. 597.
85 Ἐσσυμένως, properè, confestim; ἀ σεύω, *suprà.*
89 Πολυβότειρος, είρα, ρον, *epitheton terræ,* quasi multùm pascens; ἀ βόω, pasco; πουλυβοτείρῃ, *pro* πουλυβοτείρᾳ, *poët. addito* υ, *vel Ionicè, mutato* α *in* η.
95 Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. *Vid.* α. 34.
99 Πέποσθε, *syncop. pro* πεπόνησθε, *præt. pass.* ἀ πονέω, *vel potiùs pro* πεπόνθατε, *præt. med. verbi* πάσχω, patior; *pleonasm. inserto* σ.
101 Τέτυκται, *pro* τέτευκται, ἀ τεύχω, fabricor.
102 Τεθναίη, moriatur, 3. *sing. præs. optat. verbi inusit.* τέθνημι, *idem quod* θνήσκω, morior: *usurpantur præsens imperat.* τέθναθι, χ. 365. *optat.* τεθναίην, *ut hìc; infin.* τεθνάναι, *pro quo* τεθνάμεν, *Doric.* ο. 497. *et* τεθνάμεναι, ω. 225. *in præt.* τεθνειῶτας, ζ. 71. *per syncop. pro* τεθνεικῶτας, *et* τεθνεῶτι, *Odyss.* τ. 331. *Bœot. pro* τεθνηκῶτι, *pro quo etiam* τεθνηότα, *Il.* ρ. 402. *et* τεθνᾶσι, η. 328. *per synæresin, ex* τεθνάασι, ἀ τέθνηκα. *Vid.* ζ. 466.
106 Ὑπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, infidus, fœdifragus, qui pertransit jusjurandum, quod per phialas factum est; ἀ φιάλη, ης, ἡ, phiala, vas ex quâ

2

liba fundebantur, *et* ὑπὲρ, supra. *Significat etiam* ὑπερφίαλος (*inquit* Coul.) vinosus; *procos enim vocat poëta* ὑπερφιάλους, *quia cyathos plures et capaciores exhauriebant, Odyss. α.* 134. μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ, δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν, ne hospes, offensus strepitu, in convivio turbaretur, cum vinosis congressus: *sunt qui exponunt,* superbis, *in quâ significatione legitur, Odyss. δ.* 503. εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, nisi superbum dictum protulisset: *in Odyss. ι.* 106. *vocat Cyclopas* ὑπερφιάλους, *id est,* homines magnæ staturæ, *ductâ metaphorâ à poculis capacibus: hinc adverb.* ὑπερφιάλως, *Il. ν.* 293.

'Υπερβαίσα, ας, ἡ, *pro* ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, delictum; *à* βαίνω. 107

Μετέησι, *Ion. et poët. pro* μετῇσι, *hoc autem poëticâ parag: pro* μετῇ, interfuerit; 3. *sing. subj. præs. verbi* μέτειμι. 109

'Ερύκω, *fut.* ξω, contineo, arceo, impedio: *sed* ἐρύω, *fut.* σω, tueor, traho. 113

Προτὶ, *pro* πρὸς, *Doricè.* 116

Προΐει, *contract. ex* προΐεε, *Att. pro* προΐη, 3. *singul. imperf. verbi* προΐημι, præmitto. 118

Γάλως, ἡ, *genit.* γάλωος, *et* γάλω, *et* γαλόως, γαλόως glos, soror mariti, *vel* uxor fratris; *à* γάλα, κτος, τὸ, lac, *quòd sint (inquit Harm.) quasi* ὁμογάλακτοι, eodem lacte nutriti, *eò quòd sæpius conviventur.* 122

Δάμαρ, ἡ, uxor, *genit.* δάμαρτος, *quasi* γάμαρ *à* γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; *vel,* ἀπὸ δαμάζεσθαι ἀνδρὶ, quòd viro subjiciatur.

'Υφαίνω, texo, ordior; *item* ὑφόω· *unde* ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, *Odyss. ν.* 136. ἐσθῆτα ὑφαντὴν, vestem textilem; *et* ὕφασμα, τος, τὸ, tela, *Odyss. γ.* 274. *Metaphoricè dicitur,* μύθους καὶ μήδεα ὕφαινον, verba et consilia texebant, *Il. γ.* 212. *et* δόλον ὕφαινε, dolum texebat, ζ. 187. *id est,* struebat. 125

Δίπλαξ, κος, *hìc,* duplex; *propriè* duas crustas habens: *à* δὶς, bis, *et* πλὰξ, κὸς, ἡ, crusta; *vel à* διπλάζω, *f.* σω, gemino, duplico, *quod à* διπλόος, duplus. 126

Μαρμαίρω, splendeo; *hinc* μαρμάρεος, έα, εον, splendens, *et* μάρμαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marmor, *μ.* 380. *est et* μάρμαρος, splendidus, *vel* marmoreus, *π.* 735. πέτρον μάρμαρον, lapidem splendidum *vel* marmoreum.

'Εμπάσσω, *f.* άσω, inspergo, *metaph.* intexo; ἐνέπασσε, 3. *singul. aor.* 1. *poët.* σ *gem. à* πάσσω, *idem.*

"Αεθλος, ου, ὁ, *vel* ἆθλος, *in oratione solutâ,* certamen, labor; *à* τλῶ, *præfixo* α *epitatico, et* τ *mutatur in* θ.

'Ωκέα, *pro* ὠκεῖα, *fœm. ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, celer. 129

Νύμφα, *et* νύμφη, ης, ἡ, sponsa, *propriè,* nympha, nurus; *hinc* νυμφεύω, do nuptum. 130

Θέσκελος, έλου, ὁ καὶ ἡ, dei similis, admirabilis; *à* θεὸς, *et* εἴκελος, similis, *ab* εἴκω.

Λιλαίομαι, cupio, appeto, desidero, *poët: vox; idem* γλίχομαι *in prosâ.* λιλαίεαι, *Ion. pro* λιλαίῃ, *infrà* 399. λιλαιόμενοι, *part. præs. med.* 133

Πέπηγε, 3. *sing. præt. med. verbi* πήγνυμι, *f.* ξω, compingo, infigo. 135

Σεῖο, *Ion. pro* σοῦ, tui, *à* σὺ. 137

Κεκλήσομαι, *paulò post fut. verbi* καλέω, *quod format præt. pass.* 138

κέκλημαι, *tanquam à* κλέω, *à cujus secundâ personâ* κέκλησαι, *formatur* κεκλήσομαι, σῃ.

140 Τοκεὺς, έως, ὁ, parens ; *à* τίκτω, pario ; τοκήων, *Ionicè pro* τοκέων.

141 Ἀργενὸς, *vel* ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus ; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, ἀργεννῇσι, *dat. plur. pro* ἀργενναῖς.

Καλύπτω, *f.* ψω, operio, tego ; καλυψάμενος, ένη, ενον, *part. a.* 1. *med.*

Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum, velum, ὀθόνῃσι, *dat. pl. pro* ὀθόναις.

142 Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus, cubiculum, *propriè uxoris et mariti ;* ἀπὸ τοῦ θάλος, florens, virens, *infrà* 174. *vel* ἀπὸ τοῦ θάλπειν, *quòd ibi calefiant : accipitur per synecdoch. pro* totâ domo.

Τέρην, ρεινα, εν, tener, mollis ; *à* τείρω, vexo, affligo, tero.

143 Ἀμφίπολος, όλου, ὁ καὶ ἡ, famulus, *et* famula, *quasi* περὶ τὴν δέσποιναν πολοῦσα, circa dominam versans ; *ab* ἀμφὶ, *et* πολέω, versor ; *hinc* ἀμφιπολεύω, famulor, *Odyss.* σ. 253.

146 Οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, Priami comitatus, *vel* Priamus ipse. *Vide Sam. Clarke in loc.*

148 Πνεῦμι, *à* πνέω, spiro ; πνῦμαι, sapio ; *hinc* πεπνυμένος, η, ον, sapiens.

149 Εἵατο, sedebant, *Ion. pro* ἧντο, 3. *pl. imperf. verbi* ἧμαι.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senior populi, judex populi, senator *ob ætatem*, pater *ob auctoritatem ; à* δῆμος, ου, ὁ, populus, *et* γέρων, οντος, ὁ, vetustus, senex.

151 Τέττιξ, γος, ὁ, cicada, *per Onomatopœiam, eleganter poëta senes cicadis comparat, quia utrique sint* ἄναιμοι *et* λάλοι, loquaces *et* sicci ; τεττίγεσσι, *dat. pl. pro* τέττιξι.

152 Δένδρον, ου, τὸ, arbor ; δένδρεον *pleonasmo* τοῦ ε. *inde* δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *Odyss.* α. 51. arboribus abundans.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus, *item* suavis ; *à* λείριον, ίου, τὸ, lilium.

153 Πύργος, ου, ὁ, turris ; *item* ordo militaris, formâ quadrangulari dispositus in modum turris, viros 660 continens ; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, *et* ἔργον, ου, τὸ, *quia fulmini et igni obnoxiæ sunt ; vel, quia ob acuminatas formas sunt flammæ similes.*

155 Ἦκα, tacitè, quietè, sensim, submissâ voce, leniter, paulatim. *Factum est ab* ἀκὴν, *mutato accentu et vocali primâ :* ἀκὴν *autem est ab* α *priv. et* χαίνω, hisco, aperio os ad loquendum ; *quasi* ἀχὴν, *Ionicè mutato* χ *in* κ.

158 Αἰνῶς, *aliquando* valde, *propriè* graviter, horrendè ; *ab* αἰνὸς, ἡ, ὸν, gravis.

161 Ἔφαν, *Bœot. pro* ἔφασαν, 3. *pl. imperf. à* φημί.

163 Πόσις, ιος, ὁ, maritus. *Est nomen, inquit Dammius, ab eadem origine ac* πόσις, ιος, ἡ, potus, *scil. à* πόω, *f.* πόσω *vel* πώσω, *quod à* πίνω, bibo, διὰ τὴν σπερματικὴν ὑγρότητα, *et quia bibitur quasi ab uxore.*

Πηὸς, *pro* παὸς, οῦ, ὁ, *Ionic.* affinis, *à* πάω, possideo ; *quem scilicet per affinitatem possidemus ;* οἱ φίλοι, *ait Eustath. dicuntur, qui genere non attingunt ;* πηοὶ *autem, qui nuptiis affines et domestici facti sunt.*

165 Ἐφορμάω, *f.* ήσω, cum impetu irruo ; *ab* ὁρμάω, *idem.*

166 Πελώριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ingens, magnus, admirandus : *à* πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum ; *quod ita dicitur quasi* πέλας ὄρους, prope accedens ad magnitudinem montis.

Γεραρὸς, ὰ, ὸν, venerabilis, honorandus, *in compar.* γεραρώτερος, έρα, 170
ερον, *infrà* 211. *à* γέρας, ατος, τὸ, præmium, honor.

Ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, socer, mariti pater, *quasi* δέκυρος, *à* δέχομαι, excipio; 172
vel quasi ἕκορος, παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἄγειν, quòd ad se puellam
adducat; *in fœmin.* ἑκυρὰ, *Ion.* ἑκυρὴ, χ. 451. mariti mater.

Δεινὸς, ὴ, ὸν, gravis, terribilis, vehemens; *et in bonam partem* augustus, reverendus.

Ἁδέω, *f.* ήσω, placeo: ἀδέω, *f.* ήσω, tædio afficior. 173

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, notus, cognitus; *item,* frater, *ut hìc: à* γινώσκω. 174

Τηλύγετος, έτη, ετον, *et* τηλυγέτης, ου, ὁ, *per syncop. pro* τηλυγενέτης, in 175
senectute genitus, natu minimus, absente patre genitus, unicus, *ut
hìc; à* τῆλε, procul, *et* γίνομαι.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, ætatis æqualitas, cœtus æqualium; *ab* ὁμήλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, coætaneus, *quod est ab* ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, *seu* ὁμὸς, ὴ, ὸν, similis, *et* ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Τήκω, *f.* ξω, liquefacio, mollio, *item,* macero, contabesco; *hinc* τη- 176
κέδονι στυγερῇ, tabe horrendâ, *Odyss.* λ. 200. τέτηκα, *perf. med.*

Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater; *à* δαίω, accendo, *quia mos erat, ut* 180
illi tædas fratribus præferrent in nuptiis.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, inverecunda, impudens; *à* κυνώπης, ου, ὁ.

Ἄγαμαι, *fut.* 1. ἀγάσομαι, *ab* ἀγάζομαι, admiror, laude prosequor, 181
suspicio, *aliquando* invideo; *hinc* ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, admirandus, splendidus: *ab* ἄγη, ης, ἡ, admiratio; *sed* ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, *et* litus.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, felici fato natus, *à* μοίρα, ας, ἡ, fatum, felici- 182
tas, *&c. et* γίνομαι.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, felix: *ab* ὄλβιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, felix, dives, locuples, (*quod ab* ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, opes, agrorum possessio; παρὰ τὰς ὀλὰς, *vel* οὐλὰς, hordea,) *et* δαίμων, ονος, ὁ *vel* ἡ, fortuna. Ὄλβιος, *et* ὄλβος, ὁ περὶ τὰς ὀλὰς βίος· *hence the ancient name of Great Britain,* Ὄλβιον, *though in process of time, the* ο *being changed into* α, *it came to be called* Ἄλβιον, Albion, *from the food of its inhabitants.*

Δεδμήατο, domiti sunt, *Ionic. pro* ἐδεδμήατο, *hoc verò pro* ἐδέδμηντο, *3.* 183
plur. plusquamperf. pass. verbi δέμω, *inus. pro* δαμάω. *Vide* δεδμήμεσθα, ε. 878.

Ἤδη, jam, olim. 184

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, varios, *seu* veloces eques habens; *à* πάλλω, 185
moveo, vario, *et* πῶλος, ου, *propriè* pullus equinus; *aliquando* puer, *vel* puella.

Στρατάομαι, exercitum colloco, castra pono; *à* στρατὸς, οῦ, ὁ, exer- 187
citus; -όωντο, *Ion. et poët. pro* -ῶντο, *3. pl. imperf.*

Ὄχθη, ης, ἡ, ripa; *quasi ab* ἔχω, *pro* ἐξέχω, *eò quòd ripæ* emineant, *inde quoque fossarum tumuli vocantur* ὄχθαι· *hinc* ὄχθος, ου, ὁ, *ut Hymn in Apoll.* 17. Κύνθιον ὄχθον, Cynthium collem.

Λέγω, *f.* ξω, *hìc,* numero; ἐλέχθην, *aor.* 1. *pass.* 188

Ἀμαζὼν, όνος, ἡ, *et in plurali, αἱ* Ἀμάζονες, όνων, Amazones. *Est no-* 189
men mulierum Sythiæ vel Asiæ bellicosarum: ab α *priv. vel* α *unitatem notante, et* μαζὸς, mamma, *quasi* μονόμαζος, *nam dextram mammam adurebant in infantia, ne posset inturgescere, ut ad bella essent habi-*

liores: alii nomen deducunt ἀπὸ τοῦ μὴ μαζῷ τρέφεσθαι, quia matres puellas suas non lactant mammis suis, sed lacte equino et melle.

Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda; *Amazonum epitheton: ab* ἀντὶ, *et* ἀνὴρ, ἔρος, *per sync.* ἀνδρὸς, vir.

191 Ἐρεείνω, interrogo; *idem* ἔρομαι *ab* εἴρομαι, dico.

196 Κτίλος, ου, ὁ, aries; *παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, quòd dux gregis præcedit reliquas oves; vel quasi* ἀκτίλος, *ab* ἄγω, duco.

Ἐπιπωλέομαι, vado, obambulo, lustro; *à* πωλέω, *idem cum* πολέω, verto, verso.

197 Εἴσκω, *et* ἐΐσκω, assimilor, comparo, *ab* εἴκω.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus, *vel* habens vellus nigrum, *vel* album; *hìc Angl.* thick-fleeced: *à* πηγὸς, ἡ, ὸν, compactus, albus, niger, *et* μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus, *quod à* μῆλον, ου, τὸ, ovis.

198 Ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *in masc.* aries; *in fœmin.* ovis: *est et* οἶς, οἰὸς, λ. 677.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex; *à* πάω, possideo.

201 Κραναὸς, ἡ, ὸν, asper, sterilis, montanus; *à* κάρηνον, ήνου, τὸ, vertex, montis caput.

202 Δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus: *dicitur à* δέω, ligo; *dolus enim* ὁ συνδῶν τοὺς ἁλισκομένους, flaqueat et illigat deceptos; *vel à* δέλω, inesco; *vel à* δηλέω, decipio: *hinc dicitur Jupiter* Δολομήτης, ου, ὁ, α. 540. *et Venus* Δολοφρονέουσα, γ. 405. *et Mercurius* Δολοφραδὴς, *Hymn. in Merc.* 282. *hinc etiam* δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus, *Odyss.* η. 245. *et* δόλιος, ία, ιον, *idem, Odyss.* δ. 445.

Πυκνὸς, *idem quod* πυκινὸς, ἡ, ὸν, densus; *item* prudens, *ut hìc.*

206 Ἀγγελίας, *poët. gen.* ου, ὁ, nuntius, legatus; *ab* ἀγγέλλω, nuntio; ἀγγελίης, *Ion. pro* ἀγγελίας.

207 Ξενίζω, *sive* ξεινίζω, hospitio suscipio; *à* ξένος, ου, ὁ, hospes.

Φιλέω, *f.* ήσω, *hìc*, amicè tracto.

208 Ἐδάην, novi, *aor.* 2. *pass. à* δαίω, disco, scio: *à quo etiam formata sunt* δαεὶς, εῖσα, ὲν, doctus, *Hymn. in Vulcanum* 5. δαήμεναι, ζ. 150. δαῆναι, *Odyss.* δ. 493.

211 Ἄμφω ἑζομένω, *pro* ἀμφοῖν.

213 Ἐπιτροχάδην, *adverb.* succinctè, maturè; *à* τροχάζω, cùrro, festino, rotor, *quod à* τρέχω, *idem.*

215 Ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis, qui dicendo peccat, *aut* decipit; *ex* ἀφαμαρτάνω, aberro, *et* ἔπω, dico.

217 Στάσκεν, *poët. et Ion. pro* ἔστη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* ἵστημι.

218 Προπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præceps, pronus; *à* πρὸ, *et* πρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem, quod dicitur* παρὰ τὸ πρὸ νενευκέναι, in anteriùs labi.

219 Ἄϊδρις, ὁ καὶ ἡ, *gen.* εως, imperitus; *hinc* ἀϊδρεία, ας, ἡ, η. 198. imperitia: *est et* ἀϊδρίη, *idem, Odyss.* μ. 41. *ab* α *priv. et* ἰδρία, *seu* ἰδρεία, ας, ἡ, peritia, *quod ab* εἴδω, scio.

220 Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, furiosus, valde iracundus; *à* ζὰ, *et* κότος, ου, ὁ, ira vetus.

222 Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim et cum impetu decidens, imber nivalis: *à* νίφω, ningo; *hinc* νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus, ν. 754. νιφάδεσσιν, *poët. pro* νίφασι.

228 Τανύπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longum habens peplum: *à* τανύω, extendo,

et πέπλος, ου, ὁ, *vestis muliebris cæteris vestibus superinjici solita: habebant etiam viri suos* πέπλους, *sic* ω. 229. *Priamus è suis* φωριαμοῖς δώδεκα περικαλλέας ἔξελε πέπλους, arculis duodecim perpulchros exemit peplos; *significat etiam* stragulum, vela, *quibus currus et defunctorum cadavera integantur*, ε. 194. ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι πέπτανται, in ædibus Lycaonis undecim currus sunt pulchri, num primùm compacti, recèns facti, circum verò stragula expansa sunt.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ, *vel* ἡ, dux, *ab* ἄγω, duco. 231

Τοὔνομα, *pro* τὸ ὄνομα. 235

Πὺξ, *adverb.* cum pugno; πὺξ ἀγαθὸς, pugillatu strenuus; *vel à* 237 πτύσσω, complico; *vel* πύκα, densè; *contracta manus quasi densatur in pugnam.*

Φυσίζοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad victum generans necessaria, *epitheton terræ*, 243 *à* φύω, nascor, *et* ζάω· *vel quasi* φύουσα ζῶα, gignens animalia.

Εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ritè sapiens, lætum reddens; *hinc* εὐφραίνω, de- 246 lecto, lætum reddo.

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter, utris; *Angl.* a leathern sack, used as a bottle, 247 for containing drink, and commonly made of goats skin; *hinc* ἀσκὸς αἴγειος, *hìc, et* αἴγεος ἀσκὸς, *Odyss.* ι. 196. *ab* α *epitatico, et* σχέω, contineo; *vel,* σχίζω, lacero.

Αἴγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprinus, hircinus; *dicitur quoque* αἴγεος, *idem, Odyss.* ι. 196. *ab* αἴξ, γὸς, ἡ, capra. *Sed* Αἴγιος, *proprium, ut Il.* β. 574. Αἴγιος νῆσος, Ægea insula.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus; *à* φαείνω, luceo, *quod à* φάω.

Ζευγνύω, *vel* ζεύγνυμι, jungo, copulo; ζεύγω, *idem, sed non usitat. à* 260 *quo tamen in fut.* ζεύξω, υ. 495. ζευγνύμεναι, *præs. inf. Att. pro* ζευγνύναι.

Ὀτρύνω, incito, hortor; *hinc* ὀτραλέως, celeriter, more eorum qui incitati sunt; *nisi malis* παρὰ τὸ τρέω, *quod est* φοβοῦμαι, *et* σπεύδω, timeo, *et* festino.

Ἡνίον, ου, τὸ, habena; *ab* ἡνία, ας, ἡ, *idem; Eustath. ab* ἐνόω, *derivat:* 261 *est enim* ἡνία δεσμὸς ἐνωτικὸς τῶν ἵππων· *hinc* ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga, ε. 231. *et* -χεὺς, έος, ὁ, ε. 505.

Δίφρος, ου, ὁ, *pars quædam in curru, locus in curru, ubi parabates et* 262 *auriga sedebant, Angl.* the chariot-box; *dictus quasi* δίφορος, duo portans; *sed per synecdoch.* currus; *aliquando* sella, *ut* ζ. 356. ἕζεο τῷ δ' ἐπὶ δίφρῳ, in hâc sellâ sede: *in plur. est* δίφροι, *et aliquando* δίφρα· *est et* διφρὰς, άδος, ἡ, *in Eiresione, ver.* 7. κατὰ διφράδα βήσεται, in excelso curru portetur.

Ἔχω, *f.* ἕξω, *hìc,* dirigo; ἔχον, *pro* εἶχον, 3. *pl. imperf.* 263

Ἂν, *pro* ἄνα· *hoc autem per apoc. pro* ἀνάστα, *quod pro* ἀνέστη, *omisso* 268 *augmento, et* η *mutato in* α, *est* 3. *sing. aor.* 2. *ind. à verbo* ἀνίστημι, surgere facio, *cujus aor.* 2. *ut et simplicis* ἵστημι, *neutram vel passivam significationem habet; adeò ut* ἀνέστη, *pro quo* ἀνάστα, *pro quo* ἄνα, *retracto accentu, significet,* surrexit: *est et* ἄνα *pro* ἀνάστηθι, surge, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. vide* ζ. 331.

Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, præclarus, venerandus, superbus; *ab* ἀγάω, miror.

271 Μάχαιρα, ας, ἡ, culter, brevis gladius, *aut simpliciter*, gladius; *à* μάχη, ης, ἡ, pugna.

272 Ξίφος, εος, τὸ, gladius; *à* ξέω, seco, *et* ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, *quia quod ejus acies tetigerit, illud secat.*

Ἄωρτο, 3. *sing. plusquamperf. pass. ab* αἴρω, tollo; *pleonasm.* τοῦ ω. *vel fiat ab* αἰωρέω, attollo, elevo, suspendo: *in pass.* pendeo, superbio, *plusquamperf. per syncop. et sublato augmento pro* ἠώρητο· *nonnulli autem legunt* ἄορτο, 3. *sing. plusq. perf. pass. ab* ἄορμαι *pro* ἤορμαι, *perf. pass. verbi* ἀείρω.

279 Τίνυμαι, punio, ulciscor; τιννύω, *et* τίνυμι, τίνω, reddo, pendo; solvo: τίνυσθον, 2. *dual. præs. à* τίω, honoro, solvo.

281 Φένω, *f.* ενῶ, occido, interimo, cædo, *et propriè, per effusum sanguinem. Ex perf. med.* πέφονα, *fit per sync. novum verb. Ionic.* πέφνω, *quod idem notat. Hinc* καταπέφνω, *idem.* καταπέφνῃ, *hìc*, interfecerit, 3. *sing. præs. subj.* καταπέφνων, ρ. 539. κατέπεφνον μνηστῆρας, *Odyss.* ω. 324. κατέπεφνε, interfecit, *Il.* ζ. 183. *et sæpe alibi, tum in Il. tum in Odyss. est* 3. *sing. imperf. ind.*

291 Ἕως, *et poët.* εἵως, donec; τέως, tamdiu; *ab* ὡς.

292 Στόμαχος, ου, ὁ, stomachus, guttur; *à* στόμα, τος, τὸ, *et* χέω, fundo; *quòd os cibum transfundat ad intestina; vel à* στόμα, *et* ἄγχω, *quòd os constringatur ad fauces.*

Νηλεὴς, *et* νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sævus, immisericors: *à* νὴ *priv. et* ἐλέω, misereor.

293 Ἀσπαίρω, *et* ἀσπαρίζω, tremo, singultio, palpito, *Att. pro* σπαίρω, *propriè de iis qui morti obluctando animam efflant.*

299 Πημαίνω, *fut.* πημανῶ, *aor.* 1. ἐπήμανα, *Att.* ἐπήμηνα, noceo, lædo, pecco; *à* πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

300 Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum; *quasi* ἐν κεφαλῇ, in capite.

309 Πεπρωμένος, η, ον, fatalis, fato destinatus; *à* πρόω, finio, destino; *per syncop. pro* περατόω, *idem; à* πέρας, τος, τὸ, finis.

313 Ἄψοῤῥος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, retro fluens; *ab* ἄψ, retro, *et* ῥέω, fluo; *est et* ἀψόῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, σ. 399. fluens citato cursu, *quasi* αἰψόῤῥοος.

315 Διαμετρέω, *f.* ήσω, dimetior; *à* διὰ, *et* μετρέω, metior.

316 Κλῆρος, ου, ὁ, sors; *à* καλέω, voco, advocans ad se eum qui sortitur: *significat et* hæreditatem, ο. 498. *hinc* κληρόω, *f.* ώσω, sortior, sorte lego.

Κυνέη, ης, ἡ, *propriè* canis pellis, *ex quâ consueverunt conficere galeam: sed in genere sumitur pro* omni galeâ.

Χαλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, æneus, ære conglutinatus, ex ære factus, aptatus: *à* χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, *et* ἄρω, apto.

322 Δόμος, ου, ὁ, domus; *à* δέμω, ædifico.

325 Πάριος, *Dor. pro* Πάριδος, *gen.: ex obliquis Barytonorum in* ις, *et* υς, *Dores literam* δ *auferunt.*

327 Ἀερσίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, celer: *ab* ἀὴρ, έρος, ὁ, aër, *et* ποῦς, ποδὸς, ὁ· *vel ab* ἀείρω, tollo.

Ποικίλος, η, ον, varius, versicolor, *à* πύκα, sapienter, *et* λίαν, valde: *quasi* πυκαλίος.

331 Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ: *à* σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis:

quoniam supra malleolum pedis stringi solet; est etiam σφῦρα, ας, ἡ, malleus.

Ἄραρα, *præt. med. verbi* ἄρω, *pro* ἧρα· *hinc* ἀραρὼς, υῖα, ός.

Δύνω, *f.* δύσω, induo, ἔδυνεν, *3. sing. imperf.* ν *addito propter sequentem vocalem.* 332

Σάκος, εος, τὸ, scutum: *à* σάττω, *f.* ξω, onero, farcio. 335

Στιβαρὸς, ὰ, ὸν, densus, solidus, robustus: *à* στείβω, calco, *quia quod calcatur, condensatur.*

Ἵππουρις, ιδος, ἡ, *epitheton galeæ, apicem seu cristam ex setis equinis habentis; ab* ἵππος, ου, ὁ, *et* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda. 337

Λόφος, ου, ὁ, *propriè,* jumentorum cervix cui jugum imponitur; *à* λέπω, decortico, *quòd à cervice incipiant animalia excoriari; est et* hominis colum, *et* crista, *seu* setæ equineæ in galeâ.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ἄλκιμος, η, ον, robustus, validus; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. 338

Ἔντεα, τὰ, *et per contract.* ἔντη, arma; *et quidem quâ aliquam corporis partem tegunt, veluti clypeus, galea, &c.* ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν τὸ σῶμα, *quòd internè tegant corpus et ambiant.* 339

Ἑκάτερθεν, utrinque, *pro* ἑκατέρωθεν· *ab* ἑκάτερος, έρα, ερον, alteruter, uterque: *regit genit.* 340

Στήτην, steterunt, *Ion. pro* ἑστήτην, *3. dual. aor. 2. verbi* ἵστημι. 344

Δολιχόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, longam umbram habens; *à* δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus, prolixus, *et* σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra: *vel* δολιχόσκιον ἔγχος, longa hasta, *quasi* μακρὰ πορευόμενον, longè vadens; *à* κίω, vado: *vel,* διὰ τὸ ἐν σκιᾷ τραφῆναι, *quia educata est, et crevit arbor in umbrâ.* 346

Πάντοσε, undique, quoquoversum; *à* πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 347

Ἔῤῥηξεν, perrupit, *3. sing. aor. 1. pass. verbi* ῥήσσω *vel* ῥήγνυμι. 348

Ἀνεγνάμφθη, flectebatur, *3. sing. aor. 1. pass. verbi* ἀναγνάμπτω.

Ἄνα, *vocat. poët.* τοῦ ἄναξ. 351

Δάμασσον, doma, *2. sing. aor. 1. imperat. poët. pro* δάμασον, *verbi* δαμάω. 352

Ἔῤῥιγα, *præt. med. verbi* ῥιγέω, timeo; *dicitur* ἔῤῥιγα *in augmento, et non* ἔριγα, *quia* ρ *non solum in imperfecto, sed etiam in perfecto geminatur, sed non reduplicatur: nisi potiùs* ἐῤῥίγῃσι *sit subj. verbi* ἐῤῥίγω, *facti ex hoc præt. medio;* ῥιγέω, *autem dicitur* ἀπὸ τοῦ ῥίγος, εος, τὸ, frigus vehemens. 353

Ὀψίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, serò natus, posteri; *ab* ὀψὲ, serò, *et* γίνομαι. 354

Ξεινοδόχος, *et* ξεινοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospitium præbens; *à* ξεῖνος, *poët. pro* ξένος, ου, ὁ, hospes, *et* δέχομαι, accipio. *Notandum est in hujusmodi verbis compositis, quando actio significatur, accentum esse in penultimâ; cum passio, in antepenultimâ: ut* ξεινοδόχος, præbens hospitium; ξεινόδοχος, cui hospitium præbetur.

Ἀμπεπαλὼν, οῦσα, ὸν, sursum vibrans, *poët. pro* ἀναπαλὼν, *ab* ἀνὰ, *et* πάλλω, vibro: *cum reduplicatione in aor. 2.* 355

Ὄμβριμος, *sive* ὄβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, robustus, *et* validus; *à* βριάω, robustum reddo, *vel* robustus sum; *item,* impetuosus *et* rapidus; *ab* ὄμβρος, ου, ὁ, imber, *ut* δ. 453. ὄβριμον ὕδωρ, aqua impetuosa. *In utrâque significatione Eustath. deducit à particulâ* βρὶ, *per pleonasmum, et ex-* 357

ponitur in bonam et malam partem ; hinc ε. 403. ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, horrenda et violenta patrans, *et* ε. 747. ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, ex forti patre genita. *Vide* ὄμβρος, γ. 4.

358 Πολυδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, affabrè factus, multo artificio elaboratus; *à* πολὺς, *et* δαίδαλος, *pro* δαιδάλεος, affabrè factus, artificiosus ; *à* Δαίδαλος, *illo peritissimo artifice Cretensi, quod à* δαίω, scio.

Ἐρείδω, *f.* σω, firmo, infigo, incumbo ; ἠρήρειστο, 3. *sing. plusquamperf. pass. pro* ἐρήρειστο, *quæ est reduplicatio Attica pro* ἤρειστο.

359 Ἀντικρὺ, *adverb.* è regione, ex adverso ; apertè ; palam ; *ab* ἀντὶ, *præpos.*

Παραὶ, *per ectasin, pro* παρά.

Λαπάρη, ης, ἡ, *ea pars corporis, quæ est inter costas nothas, et ilia ; Angl.* the flank : *à* λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis, mollis, *quod à* λαπάζω, vacuo, inanio.

Ἀμάω, *f.* ήσω, *et* -ομαι, meto, congrego, colligo : *idem* διαμάω, *item,* scindo, *metaph. ut hìc ; hinc* ἄμητος, ου, ὁ, messis, *et* ἄμη, ης, ἡ, falx.

360 Ἀλεύατο, *pro* ἠλεύσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἀλεύω, devito, fugio, *quod pro* ἀλέω, *idem, epenth.* τοῦ υ.

362 Φάλος, ου, ὁ, *cum accentu in penultimâ,* conus, apex galeæ, *idem quod* λόφος, ου, ὁ· *sed* φαλὸς, *cum accentu in ultimâ,* splendidus, *item,* petra eminens in mari.

363 Διατρυφεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 2. *pass. à verbo* διαθρύπτω, diffringo, disrumpo, comminuo, contero : *quod à* διὰ, *et* θρύπτω, frango, confringo, *fut.* 1. θρύψω, *fut.* 2. τρυφῶ, *ut* ῥάπτω, ῥαφῶ, *et* ῥίπτω, ῥιφῶ, *quæ tenuem mutant in aspiratam, et ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficerent,* θρυφῶ *mutat suam* θ *in* τ.

365 Ὀλοώτερος, έρα, ερον, perniciosior, *compar. ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν.

367 Ἐάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass.* ἤγην, *Attic* ἐάγην, *verbi* ἄγνυμι, frango, *ut et* ἔαξα, *pro* ἦξα, *aor.* 1. *act. ejusdem verbi,* η. 270.

368 Ἠΐχθην, ης, η, *aor.* 1. *pass. ab* ἀΐσσω, irruo.

Ἐτώσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, iners, vanus, irritus, inutilis ; ἀπὸ τοῦ ἀήτης, ventus, *ex quo* ἀητώσιος, *et per syncopen,* ἐτώσιος· *ab* α *priv. et* ἐτὸς, verus.

369 Ἱππόδασυς, εία, υ, densus instar equi, ex setis equinis hirsutus ; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *et* δασὺς, εῖα, ὺ, densus, consitus, pilosus ; *hinc* δάσος, εος, τὸ, locus sylvestris.

371 Ἄγχω, *f.* ξω, strangulo ; *hinc* ἀγκτὴρ, ῆρος, ἡ, funis, *et* ἀνδράγχος, ου, ὁ, qui strangulat.

Πολύκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm acu pictus, et ornatus ; *à* πολὺ, *et* κεστὸς, οῦ, ὁ, acu pictus ; κεστὸν ἱμάντα, acu pictum cingulum ; *à* κεντέω, pungo.

Ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener, *pro* ἀφαλὸς, *idem, Ion. quasi tactui cedens ; ab* ἅπτομαι, tango, attingo.

372 Ὀχεὺς, έος, ὁ, retinaculum, fibula ; *ab* ἔχω, habeo, teneo.

Τέτατο, *plusquamperf. pass. verbi* τείνω, *perf. act.* τέτακα, *pass.* τέταμαι. *sed* τετάσθην, δ. 556. *à* τάζω, *idem, unde et* τεταγὼν.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens ; *à* τρεῖς, *et* φάλος, ου, ὁ, galea ; υ *pro* ι.

375 Ἐκταμένος, *et poet.* κτάμενος, *abjecto augmento, et retracto accentu,*

Æolico more; ut δέγμενος, *pro* δεδεγμένος· *part. præt. pass. verbi* κτείνω, occido: ἔκταμαι, *præt. pass. nisi potiùs sit part. aor.* 2. *medii; ab* ἔκτην, *Dor.* ἔκταν, *à* κτῆμι *inusitato, idem quod* κτείνω.

Κεινὸς, *Ion. pro* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus. 376

Παχὺς, εῖα, ὺ, crassus, densus: *ab* ἔπαγον, *aorist.* 2. *verbi* πήσσω, *idem quod* πήγνυμι, figo; *crassa gravia sunt, et in loco suo quasi fixa manent.*

Δινέω, *f.* ήσω, volvo in morem vorticis; *à* δίνη, ης, ἡ, vortex; ἐπιδινέω, 378 *idem.*

Μενεαίνω, avidè cupio, impetu feror; *item* iratus sum; *item* gemo, 379 π. 492. κτεινόμενος μενέαινε, dum trucidaretur gemebat: *hinc aor.* 1. μενεήναμεν, τ. 58. *à* μένος, εος, τὸ, animi ardor, et impetus.

Εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* εὔοδομος, *sive* εὔοσμος, fragrans, bene 382 olens; *ab* εὖ, bene, *et* ὀδμὴ, *sive* ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor; *quod ab* ὄζω, oleo, *fut.* ὀζέσω.

Κηώεις, εσσα, εν, fragrans, bene olens, *propriè, ex suffitu et aromatis quæ comburuntur; à* κῶ, jaceo, dormio: *nam est propriè epitheton thalami; vel, à* καίω, uro, *et* ὄζω, oleo.

Νεκτάρεος, ρέα, εον, nectareus: *nectaris odorem et suavitatem referens,* 385 *ideoque* divinus; *à* νέκταρ, αρος, τὸ, nectar, *potus deorum.*

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, indutu pulcher, tenuis *et* subtilis: *adject. propriè pepli, aut ornamenti muliebris epithet. ut* ε. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν, peplum quidem deposuit subtilem; *aliquando de stanno dicitur,* σ. 612. *et tum est fusilis, quasi* ῥεανὸς, *à* ῥέω, fluo. *Hìc et alibi substantivè usurpatur, et epitheton adjungitur;* ἑανοῦ νεκταρέου, vestis nectareæ; *sic* ἑανὸν ἀμβρόσιον, ξ. 178. *et* ἑανῷ ἀργῆτι, γ. 419. *&c. et tunc ponitur pro* ἑανὸς πέπλος, *seu pro* εἷμα *et* ἱμάτιον *sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis: ut,* ἡμέρα, *pro* die, *cùm sit adject. fœm. ab* ἥμερος, gratus, *et subaudiatur* ἠὼς, ἡμέρα ἠὼς, aurora suavis, &c. *ut* Coulon *annotat ex Eustath. est et* εἵανος, π. 9. *ab* ἕω, induo.

Τινάσσω, *f.* ξω, concutio, agito, vibro.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *Ion.* γρηῦς, anus; *à* γραῖα, *idem; hoc autem à* ῥαίω, 386 corrumpo; ἡ ἀπὸ τοῦ χρόνου διεφθαρμένη, tempore corrupta, *vel per syncop. à* γεραιὰ, vetula; *vel* διὰ τὸ γῆρας γραφομένη, vultu senectute exarato; *per dialysin,* γρηῦς.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, senex, annosus, vetula, olim genitus; *à* πάλαι, olim, *et* γείνομαι, nascor.

Εἰροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, *vel* tractans; *ab* εἴριον, ίου, τὸ, la- 387 na, *et* κομέω, curo.

Ἤσκειν, *Ion. vel ob seq. vocalem, pro* ἤσκει, 3. *sing. imperf. ind. act.* 388 *verbi* ἀσκέω, exerceo, paro, elaboro, orno. *Vid.* ἤσκηται, κ. 438.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. *sing. imperf. act. Ion. pro* ἐφίλεε, ει, *à* φιλέω.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus, versatilis, tornatus, torno factus, *ut hìc:* 391 *à* δινόω, revolvo, versor, torno; *à* δινή.

Στίλβω, *f.* ψω, splendeo, fulgeo, corrusco, illustro. 392

Χορὸς, οῦ, ὁ, tripudium, saltatio, chorea; *tam de actione saltandi,* 394 *quàm de saltantium multitudine. In tragœdiis, comœdiis, et satyris peculiariter dicebatur* χορὸς, multitudo, *quæ saltabat et canebat inter actus; dicitur quasi* χαρὸς, *à* χαίρω, gaudeo, *vel,* χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.

397 Ἱμερόεις, εσσα, εν, desiderabilis; *idem quod* ἱμερτὸς, *β.* 751.

400 Πῇ, quî? quonam modo? quâ? quâ ratione? *ab inus.* πὸς, πὴ, πὸ; Προτέρω, longiùs, ulteriùs; *à* πρὸ.

402 Κεῖθι, illic; κεῖσε, illuc; *ab* ἐκεῖνος.

408 Ὀϊζύω, *f.* σω, ærumnas perpetior, gemo, lamentor; *ab* ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna, *ζ.* 285. *fit autem* ὀϊζὺς, *ex paragoge vocis* οἲ, *quæ est lamentantis, ut ex* αἲ, αἰάζω.

410 Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis, *poët. epenthesi* νεμεσσητὸς· *à* νεμεσάω.

411 Πορσύνω, orno, paro; πορσυνέουσα, *Ion. pro* πορσυνοῦσα, *fut. part. f. à* πόρος, *quod est à* πείρω.

412 Μωμέομαι *vel* -άομαι, *f.* ήσομαι, vitupero, *à* μῶμος.

414 Μεθείω, *aor. 2. subj. poët. pro* μεθῶ· *vocalis circumflexa* ῶ *resolvitur in* έω, *deinde, metri gratiâ, inseritur* ι. *à* μεθίημι.

415 Τὼς, ὡς, tantùm, quantùm.

Ἀπεχθαίρω, odio prosequor: ἀπήχθηρα, *aor.* 1. *ab* ἐχθαίρω, *idem; ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium.

416 Μητίζομαι, *et* μητίομαι, machinor, *hìc* concito; μητίσσομαι, efficiam, *fut. pro* μητίσομαι, *à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

417 Οἶτος, ου, ὁ, ærumna: *item,* exitium, infelix fatum; *ab* οἲ *dolentis.*

419 Ἀργὴς, ῆτος, albus, candens, *θ.* 133. *ab* ἀργὸς, ὴ, ὸν, albus: *est et* ἀργέτι, *λ.* 817. *ab* ἀργὲς, *per* μεταβολὴν, et συστολὴν, *pro* ἀργής.

423 Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, altum tectum habens: *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* ἐρέφω, tego.

424 Δίφρος, ου, ὁ, *hìc,* sella. *Vid. suprà* 262.

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *geminato* μ, *metri causâ,* amans risûs; *à* μειδάω, *fut.* ήσω, leniter rideo; *at* φιλομέδουσα, *η.* 10. amans imperii, *à* μέδομαι, regno.

436 Ἀφραδέως, imperitè; *ab* ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, *quasi qui multa loquendo effutit; ab* α *epitatico, et* φράζω, dico, consilium ineo.

441 Τραπειόμεν, vertamus, *Ion. et poët. pro* τραπῶμεν, 1. *pl. a.* 2. *subj. pass. verbi* τρέπω.

446 Ἔραμαι, *idem quod* ἐράω, amo, concupisco.

448 Τρητὸς, ὴ, ὸν, perforatus; *à* τιτράω, perforo, *fut.* τρήσω· *à* τερέω, *idem* τιτραίνω.

450 Ἐσαθρέω, intueor oculis defixis; *ab* εἰς, *et* ἀθρέω, despicio, observo: *sed* ἀθρέω *fit à* θεωρέω *per syncop.* video, contemplor; *ubi* α *est* ἐπιτατικόν τι, intensivum quiddam.

Ἐκεύθανον, occultabant, 3. *plur. imperf. verbi* κευθάνω.

457 Νίκη, ης, ἡ, victoria: *quasi* ἐνίκη, *id est,* ἐνὶ ἥκουσα, uni accedens; *vel quasi* ἐνιείκη, *id est,* ἐνὶ εἴκουσα, uni cedens; *vel, ut Plutarchus vult, quasi* μηείκη, παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, à non cedendo.

CLAVIS HOMERICA

IN Δ'. ILIADIS.

'ΕΩΝΟΧΟΕΙ, 3. *sing. imperf. act. pro* ᾠνοχόει, *Attico more assumpto* 3
ε. *contract. ex* ᾠνοχόεε· *ab* οἰνοχοέω.

Δειδέχατο, *pro* ἐδεδέχατο, *ectasi poëticâ, pro quo* δεδεγμένοι ἦσαν, *Ion.* 3. 4
plur. plusquamperf. pass. verbi δέχομαι.

Παραβλήδην, *adverb.* comparativè; *item,* simulatè, dolosè; *à* παρα- 6
βάλλω, comparo.

'Αλαλκομενηΐς, ΐδος, ἡ, potens auxiliari: *epitheton Minervæ; à* μένος, 8
εος, τὸ, robur, *et* ἀλαλκῶ, *per reduplicat.* arceo, expello, juvo, fero auxilium, *pro* ἀλκῶ, *idem; quod ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur: *hinc* ἄλξ, ἀλκὸς, ἡ, *idem, inusitat. in nominat. cujus dativus* ἀλκὶ *legitur* ε. 299. *vel ita dicitur Minerva,* ἀπὸ τοῦ 'Αλαλκομενέως ἥρωος, ab heroë Alalcomeneo, *qui in oppido Bœotiæ, à se condito, Minervæ templum et simulachrum condidit,* Coul.

Παρμέμβλωκε, *Æolicâ syncope, auferendo* α, *pro* παραμέμβλωκε, 11
3. *sing. perf.* curavit, advenit, astitit, adfuit; *à* παρὰ, *et* μέμβλωκε, *quod factum est ex* μεμόληκε, *syncope* τοῦ ο, *ejusque loco propter euphoniam inserto* β, *et* η *verso in* ω: *à* μολέω, venio, advenio.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, contentio, seditio, certamen: *quasi* τῶν φυ- 15
λῶν ὄπις, *quòd bellis puniat Deus homines; à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, *et* ὄπις, ιδος, ἡ, vindicta, *quâ Deus aliquem persequitur; quod ab* ἕπομαι *est enim* ἡ ὄπισθεν ἑπομένη τίσις· *vel quasi* τῶν φυλῶν ὄψ, tribuum clamor; *dicitur enim de bellico clamore: vel denique quasi* φύλομις, *converso* μ *in* π, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φῦλα εἶναι, *quòd gentes sint simul.*

'Επιμύσσω, *vel* ἐπιμύττω, *Attic. fut.* ξω, subsanno, strepitu narium 20
floccifacio: ἐπέμυξαν, 3. *pl. aor.* 1. *ab* ἐπὶ, *et* μύσσω, *vel* μύττω, mungo, emungo, *inusitat. hoc autem à* μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

Σκύζομαι, indignor, irascor; σκύζω, *idem: sed propriè,* murmuro 23
sicut canis; *à* κύων, νὸς, ὁ, *vel* ἡ, canis: *vel à* σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; *et tunc significat,* irascor; *vel denique,* παρὰ τοὺς Σκύθας, à Scythis; *illi enim iracundi adducunt* τὸ ἐπισκύνιον, supercilium. *Ita, sæpè à vitiis nationum ducuntur verba,* Coul.

Ἄγριος, ία, ιον, agrestis, immitis, ferus; τὰ ἄγρια, *subst.* feræ, ε. 52.

Ἅλιος, ία, ιον, *vel* ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus, *propriè; ut* ἅλιος γέρων, 26
Proteus, α. 538. *ab* ἅλς, ὸς, ἡ· *item,* vanus, inanis, *ut hìc,* ἅλιον θεῖναι πόνον, vanum reddere laborem; ἅλιος μῦθος, ε. 715. sermo inanis; *ductâ significatione à mari, vel quòd mare res quædam vana et inutilis*

esse videretur ante inventas naves; vel quòd ad potum inutilis sit aqua marina.

Πόνος, ου, ὁ, *tria significat:* exercitationem, dolorem, *et* exitium, *seu* detrimentum; *frequentiùs accipitur pro labore quovis et negotio, ut hìc; à* πένομαι, efficio, ago.

27 Μόγος, ου, ὁ, labor, ærumna, fatigatio; *παρὰ τὸ μέγας, in magnis enim rebus laboramus; vel, παρὰ μὴ ἐᾷν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι,* quòd animum lætari non sinat labor ærumnosus.

32 Ἀσπερχὲς, studiosè, sedulò, incessanter; *à* σπέρχω, urgeo, festinare cogo; *item,* irascor. *In ἀσπερχὲς, α est epitaticon. Vide* λ. 110.

34 Εἰ, *pro* εἴθε, utinam.

35 Βεβρώθοις, 2. *sing. præt. med. opt.* vel *præs. à βεβρώθω, per reduplicationem Atticam ex βρώθω,* comedo.

36 Ἀκέομαι, *f.* έσομαι, sano, medeor, curo, sarcio; ἐξακέσαιο, 2. *sing. aor.* 1. *opt. med. legitur* π. 20. *ἀκείομαι, epenthesi τοῦ ι. Scitè hìc et alibi hoc verbum dolori et iræ applicatur, quia sunt quasi animi morbi.*

41 Ὅθι, ubi.

42 Διατρίβω, *f.* ψω, consumo, immoror, interpello; *à* τρίβω, contero.

44 Ἀστερόεις, εσσα, εν, stellatus; *ab ἀστὴρ, έρος, ὁ,* stella. *Vide* 75. *hujus libri.*

47 Ἐϋμμελίας, ου, ὁ, εὖ περὶ τὴν μελίαν ἠσκημένος, bene exercitatus ad hastam, fraxineæ hastæ peritus, bellicosus; *à* μελία, ας, ἡ, fraxinus, *ideoque* fortis; *dissolvitur εὖ, geminatur μ poët. et ου in genit. vertitur in ω poët. per crasin, pro εω· hinc ἐϋμμελίω, pro εὐμελίου.*

49 Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio; *à* λείβω, libo, stillo.

Λαγχάνω, *aor.* 2. ἔλαχον, *præt. med.* λέλογχα, sortior.

51 Φίλτατος, *syncop. pro φιλώτατος· φίλος, in comparat. φιλώτερος, seu φίλτερος· superl. φιλώτατος, φίλτατος, seu φίλιστος.*

54 Τάων, *Æol. pro* τῶν, *gen. pl. f. ab* ἡ.

55 Φθονέω, *f.* ήσω, invideo; *à* φθόνος, ου, ὁ, invidia.

58 Ἔνθεν, hinc, illinc; *ab* ἔνθα.

Ὅθεν, unde.

59 Πρεσβύτερος, έρα, ερον, senior ætate; *πρεσβύτατος, άτη, ατον, et πρέσβιστος, Hymn. in Terram,* 2. maximus natu; *item,* venerandus; *à* πρέσβυς, υος, *vel* έως, ὁ, senex; *hoc autem παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἥβην,* quòd jamdudum adolescentiam excesserint.

62 Ὑπείκω, assimilo, cedo, morem gero, indulgeo, condono; ὑποείκω, *poët.* ὑποείξομεν, 1. *pl. fut.*

66 Ὑπερκύδας, insignis, gloriosus, gloriâ supereminens; -αντος, *in genit. à* κῦδος, εος, τὸ, gloria.

75 Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella: *ab α privat. et ἵστημι,* sto; *quasi ὁ ἄστατον ἔχων δρόμον,* cursum instabilem habens: *ἀστὴρ differt ab ἄστρον, quòd ille sit unicum et singulare in cœlo corpus,* Angl. *a star; hoc verò signum ex multis compositum stellis,* Angl. *a constellation.*

76 Ναύτης, ου, ὁ, nauta; *à* ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.

77 Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla; *à σπᾷν, et αἴθω· vel quasi σπιζόμενον τὸ θέρον,* calidum quid extensum vel ejaculatum; *legitur et σπινθαρίδες,* scintillæ, *Hymn. in Apoll.* 442.

Θόρω, *vel* θορέω, salio, cum impetu insilio ; καταθορέω, *futur.* ήσω, pro- 79
silio, desilio ; κάδδ' ἔθορε, *pro* κατέθορε δὲ, *3. sing. aor. 2.*

Ταμίας, *Ion.* ταμίης, ου, ὁ, dispensator, promus condus, qui ærario 84
præest, arbiter, administrator ; ἀ τέμνω, scindo, distribuo : *quia res sibi commissas distribuit ; hinc* ταμίη, ης, ἡ, dispensatrix, ζ. 383.

Δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *Attic. et Ion.* quæro, indago ; *idem* δίζημι, quæ- 88
ro ; ἀ δίζω, quæro ; *quod à* δὶς, bis ; ὁ γὰρ ζητῶν ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ, *qui enim aliquid investigat, in duas quasi sententias dividitur.*

Ἀσπιστάων, clypeatorum, *genit. plur. Æol. ab* ἀσπιστὴς. 90

Ἐπιπροέμεν, *Ion. pro* ἐπιπροεῖναι, *a. 2. infin. ab* ἐπιπροΐημι, immitto. 94

Πάμπρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium primus ; ἀ πᾶς, *et* πρῶτος, η. 324. 97
Hinc adv. πάμπρωτον, in primis, quamprimum, potissimum, *Odyss.* δ. 577. *et* πάμπρωτα, *idem, hic.*

Ὀϊστεύω, *f.* σω, sagittâ peto ; *ab* ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, jaculum. 100

Κυδάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gloriosus ; ἀ κῦδος, εος, τὸ, gloria ; *sunt et* κύδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Hymn. in Merc.* 46. *et* κυδρὸς, ὰ, ὸν, σ. 184. *ejusd. signif.*

Συλέω, συλεύω, *et* συλάω, *f.* ήσω, prædor ; *item,* detraho, educo ; ἀ σύλη, 105
ης, ἡ, præda.

Ἴξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, saltator libidinosus ; *ab* ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, *et* ἅλλομαι, salio.

Τυγχάνω, *fut.* τεύξομαι, *quasi à* τεύχω· *item* τυχήσω, *quasi à* τυχέω, 106
hinc τυχήσας, ασα, αν, *part. aor.* 1.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus ; *et communiter,* insidiæ ; ἀ προ- 107
δοκάζω, exspecto, observo.

Ὕπτιος, ία, ιον, supinus ; *ab* ὑπὸ· *vel quasi* ὄπτιος, *quòd supina sint* 108
εὐθεώρητα, *id est,* facilè videantur.

Δῶρον *antiqui* palmam *dixêre ; et hinc* δῶρον, ου, τὸ, munus, *quod* 109
manu datur ; ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedecim palmorum longus.

Ἥραρε, *Attic. et poët. transpositione pro* ἄρηρε, *præt. med. aut potiùs* 110
ab aor. 2. ἤραρον, *verbi* ἄρω, apto.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, artifex ; ἀ τεύχω, fabricor.

Λειαίνω, levigo, polio, explano ; ἀ λεῖος, α, ον, levis ; λειήνας, ασα, αν, 111
part. aor. 1.

Ἀγκλίνω, *poët. syncop. pro* ἀνακλίνω, reclino ; ἀγκλίνας, ασα, αν, *part.* 113
aor. 1.

Πῶμα, πώματος, τὸ, operculum ; ἀ πῶμα, poculum, *quia propriè* 116
operculum poculi, *quod à* πόω, bibo.

Ἀβλὴς, ἀβλῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus, *et per consequens,* novus ; 117
sed ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum ictus, *vel* eminus læsus, *infrà* 540. *utrumque ab* α *privat. et* βάλλω, jacio.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus : ἀ νεῦρον, ου, τὸ, *idem, infrà* 151. ἀ νεύω, annuo, 118
quia nervi sunt instrumenta voluntarii motûs, inclinationis, et flexionis : metaph. vires, robur ; τὰ νεῦρα *etiam dicuntur nervi extracti, qui chordarum usum præstant ;* νευρὰ, ᾶς, ἡ, *peculiariter dicitur de illo nervo, quo arcus intenditur.*

Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, *propriè sapori tribuitur. Homerus tamen odori etiam tribuit, Od.* δ. 406. πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμὴν, acerbum spirantes maris profundi odorem. *Metaph. etiam dicitur de*

aliis rebus, difficilem, acerbum, sævum, morosum, *ut hìc;* πικρὸν ὀϊστὸν, acerbam sagittam; *et Od.* δ. 152. πικρὸν δάκρυον εἶϐε, amaras lacrymas stillabat; *dicitur quasi* πευκρὸς, *à* πεύκη, ης, ἡ, pinus, *cujus lacryma est amara; hinc* πικρόγαμοι, qui amaras sortiti sunt nuptias, *Od.* α. 266. *est et* πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus, *Il.* κ. 8.

122 Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crana, sagittæ incisura, in quâ nervus inseritur; *à* γλύφω, scalpo, *quod à* γλάφω, *idem.*

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus, *à* βοῦς, βόος, ὁ *vel* ἡ, bos; *est et* βόεος, έα, εον, bovinus, χ. 397. βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας, bovinaque appendit lora.

123 Μαζὸς, οῦ, ὁ, mamilla; *à* μάσσω, exprimo; *vel à* μύζω, *vel* μυζάω, sugo; *hinc* Ἀμάζονες, όνων, αἱ, Amazones, *sic dictæ quia abscindebant unam mamillam, ut meliùs pugnarent; ab* α *privat. et* μαζὸς. *Vide* γ. 189. *Sed* μᾶζα, *sive* μάζα, *in Eiresione* 6. *est genus edulii, ex lacte et farinâ; vel, ut alii volunt,* panis bis coctus; *à* μάττω, *fut.* ξω, pinso.

Σίδηρος, ὁ, *vel* σίδηρον, ου, τὸ, ferrum; *meton.* ensis, *aut alia res ex ferro confecta; hìc pro* sagittæ cuspide; *à* σίζω, strideo; *quod dicitur de ferro candente, cùm in aquâ restinguitur: σίζω autem à sono.*

124 Κυκλοτερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *propriè,* tornando rotundus factus; *et generaliter ita rotundus, ac si torno ad orbicularem rotunditatem exactus esset; exponitur et* orbicularis, rotundus, circularis, teres; *à* κύκλος, ου, ὁ, circulus, *et* τερέω, terebro, torno.

126 Ὀξυϐελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutus, celeriter emissus; *ab* ὀξὺς, εῖα, ὺ, *et* βάλλω.

128 Ἀγελεία, ας, ἡ, prædas agens, prædatrix; *Minervæ epithet. ab* ἄγω, duco, *et* λεία, ας, ἡ, præda.

130 Χροῦς, οὸς, ὁ, cutis, *propriè, à* χρόος, ου, ὁ, *idem; quod à* χρόα, color, *Ion.* χροία· *aliquando* superficies, *in quâ color est; peculiariter* corpus, *seu* cutis hominis.

132 Ἰθύνω, *fut.* νῶ, dirigo: *ab* ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus; *sed* ἰθύω, λ. 551. rectè feror, cum impetu progredior.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus; *à* ζώννυμι, cingo.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, retinaculum, annulus, *pl.* ὀχῆες, *ab* ἔχω.

133 Ἤντετο, occurrebat, 3. *sing. imperf. verbi* ἄντομαι *pro* ἀντάω.

135 Ἐλήλατο, 3. *sing. plusquamperf. pass. ab* ἐλάω, *idem quod* ἐλαύνω, *perf. pass.* ἤλαμαι, *et cum Att. reduplicat.* ἐλήλαμαι, π. 518. *hinc* ἐληλέδαται, *Od.* η. 86. *pro* ἐλήλανται, *Ion. pro quo alii legunt* ἐρηρέδαται.

137 Μίτρα, ας, ἡ, *Ion.* μίτρη, lamina ferrea, cingulum militare, fascia, *quâ caput obligatur; dicitur quasi* μίτηρα, *à nomine* μίτος, ου, ὁ, licium, filum; *alii dictum volunt quòd sit* περὶ τὰ ἦτρια ζώνη.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen; *ab* ἐρύω, servo, traho.

Ἄκων, *et* ἄκους, οντος, ὁ, jaculum; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis.

139 Ἐπιγράφω, *fut.* ψω, inscribo, perscribo, leviter vulnero, *ut hìc; à* γράφω, scribo; *hinc* ἐπιγράϐδην, strictim, φ. 166.

140 Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus; *ab* οὐτάω, vulnero; *idem* οὐτάσκω, *et* οὐτάζω.

141 Ἐλέφας, αντος, ὁ, *propriè,* elephas; *hìc autem* ebur, *totum pro parte: ut* βοῦς, *pro pelle bovinâ;* πάρα πρόσωπον, *pro vultu; dicitur* ἐλέφας,

quasi ἐλέϐας (*ait* Coul.) *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus, *et* βαίνω, subeo; *ob molem corporis init in aquâ palustri; vel* (*ut Plinius*) *ob pudorem se amne perfundit; seu ab* ἐλεφαίρω, noceo; *aut ab* ἑλίσσω, volvo: *proboscidem enim habet, et nasum tortuosum et involutum.*

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, purpura; ἀπὸ τῶν Φοινίκων, *qui primùm purpureum colorem invenerunt; vel, à* φόνος, ου, ὁ, sanguis. *Vide* ζ. 220.

Μιαίνω, inquino, tingo, polluo, *aor.* 1. ἐμίηνα.

Παρήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad genam pertinens; *vel*, παρήϊον, ου, τὸ, orna- 142
mentum quod apponitur in maxillis equorum, *ut hìc; est et* παρήϊον, π.
159. *idem quod* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla, *à quo derivatur.*

Ἠρήσαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. verbi* ἀράομαι, precor, opto; *ab* ἀρὰ, ᾶς, 143
ἡ, preces.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, impulsor, *aut* agitator *in genere: in specie*, agitator 145
equi, auriga, remex; *ab* ἐλάω, *quod ab* ἐλαύνω, agito, impello, ferio, expello.

Μιάνθην, *pro* ἐμίανθεν, *Bœot. pro* ἐμιάνθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass. vel pro* 146
μιανθήτην, *per syncop.* 3. *dual. aor.* 1.

Εὐφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, robustus, *propriè, qui à naturâ habet, ut sit ad* 147
aliquid habilis; ab εὖ, *et* φῦμι, bene sum.

Ὄγκος, ου, ὁ, tumor; *est etiam* ὄγκος, amplitudo, dignitas; *aliquando* 151
extrema pars gladii, *vel alicujus talis;* cuspis, *quia prominet, ut hìc:*
ab ἐξέχω, promineo.

Πατέω, *f.* ήσω, calco, ambulo; *metaph.* contemptui habeo: *hinc* 157
περιπατέω, circumcalco, obambulo: πάτησαν, *pro* ἐπάτησαν, 3. *plur. aor.*
1. *hinc* πάτος, ου, ὁ, via trita; *à quo* ἀποπατέω, à via recedo.

Ἀπέτισαν, pœnas luebant, 3. *pl. aor.* 1. *verbi* ἀποτίω. 161

Ὀλώλῃ, 3. *sing. perf. med. subjunct. cum reduplicat. ab* ὄλλυμι, *pro* 164
ὦλα.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, summus trutinator rerum humanarum, sub- 166
limis quocunque modo, *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* ζυγὸν, οῦ, τὸ, jugum,
trutina.

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, niger, tenebrosus, horrendus, terribilis; *pro* ἐρεϐεννὸς, 167
ἡ, ὸν, obscurus, *ab* ἔρεϐος, εος, τὸ, Erebus, inferi.

Μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο, fatum adimpleveris vitæ, *sed* ε. 544. ἀφνειὸς 170
βιότοιο, dives opum: βίοτος *enim est* vita, victus, *omne quod ad victum pertinet; à* βίος, ου, ὁ, vita, *Od.* ο. 490. παρὰ τὸ βέω, *quid enim aliud vita quàm via?* βιὸς, *oxyt.* arcus, α. 49. *à priori* βιότης, ητος, ἡ, *Hym. in Mart.* 10. *idem quod* βίος.

Πολυδίψιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, multum siticulosus; *à* δίψα, ης, ἡ, sitis; *quod* 171
ab ἴπτω, lædo, *quasi* ἴψα. *Dicitur autem* πολυδίψιον Ἄργος, siticulosum Argos, (*ut annotat* Coul.) *quia Argos ante Herculem erat* ἄνυδρον, sine aquâ; *ruptis autem in Lernâ fontibus, fuit* ἔνυδρον, irriguum. *Fabulam refert Didymus ita: Peloponnesum diu caruisse fontibus, donec Neptunus uni ex filiabus Danai, quem deperibat, fontes indicavit; vel, quia ejusdem Danai filiæ primæ puteos foderunt. Duas ibidem interpretationes longè diversas affert,* πολυδίψιον *dici metaph. pro* πολυδιάφθορον, exitiale, *propter bella; vel* πολυπόθητον, multùm optandum, *petitâ à sitientibus locutione, qui aquam enixè petunt.*

174 Ὀστέον, *contract.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, ossis; *παρὰ τὸ ἱστὰν, ossa enim sunt τὸ αἴτιον τῆς στάσεως,* firmitatis causa.

Πύθω, *f.* σω, putrefacio; *hinc* πύον, ου, τὸ, pus; *hinc* Πύθων, ωνος, ὁ, *draco quem Apollo interfecit; quia nubes, quas sol dissipat, sunt quasi putrefactiones terræ.*

176 Ὑπερηνορέω, ultra virum possum, superbio, ferocio; *ab* ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, supra modum virilis, fortis, superbus; *ab* ὑπὲρ, *et* ἀνὴρ.

182 Χαίνω, *fut.* χανῶ, hisco, dehisco; χάσκω, *et* χασκάζω, *idem*: χάνοι, 3. *sing. aor.* 2. *optat.*

183 Ἐπιθαρσύνω, audacem reddo, confirmo, animum addo; θαρσύνω, *idem; à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

184 Δειδίσσεο, terrefacias, 2. *sing. imperat. verbi* δειδίσσομαι, *pro* δειδίσσου.

185 Καιρὸς, οῦ, ὁ, opportunitas temporis; *hinc* καίριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *vel* καίριος, ία, ιον, opportunus, lethalis, *ut hìc.*

Πάγη, *pro* ἐπάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. à* πήγνυμι· πάγεν, λ. 571. *aor.* 2. *act.*

186 Παναίολος, όλου, ὁ καὶ ἡ, omnino varius, multùm variegatus, ornatu vario insignitus; *à* πᾶς *et* αἰόλος, η, ον, pictus, variegatus. *Vide* γ. 185.

187 Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, vestimentum, quo cingimur, seu præcingimur, vestis ad præcinctum idonea, *Dor.* ξῶμα, *Eustath. refert idem esse quod* ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *à* ζώννυμι, cingo.

189 Φίλος, *Attic. pro* φίλε. *Vocat. idem cum nomin.*

190 Ἐπιμάσσομαι, *f.* ξομαι, tango, *ita ut persentiscas,* tactu exploro: *aliquando* prehendo, *Odyss.* τ. 480. abstergo, *Odyss.* τ. 468. *à* μάσσω, *sive* μάττω, tango, *idem quod* ἅπτομαι.

191 Φάρμακον, ου, τὸ, medicina, venenum: *quando* medicinam *significat, dicitur quasi* φέρων ἄκος, remedium afferens; *quando* venenum, *quasi* φέρων ἄχος, dolorem ferens: *hinc* φαρμάσσω, *Odyss.* ι. 393. intingo, *propriè,* veneno afficio.

200 Παπταίνω, circumspicio, circumlustro, intueor; *quasi* φαπταίνω· πανταχοῦ τὰ φάη τιταίνω, undique oculos vibro; *hinc aor.* 1. ἐπάπτηνα, δ. 497. ἀμφὶ ἓ παπτήνας, circum se spectans.

209 Βὰν, *pro* ἔβαν· *hoc autem per syncop. pro* ἔβησαν· *à* βαίνω, *aorist.* 2. ἔβην, *quasi à* βῆμι· *hinc partic.* βὰς, ᾶσα, άν.

211 Βλήμενος, η, ον, vulneratus; *pro* βεβλημένος, *seu potiùs pro* βλέμενος· *à* βλῆμι, *ut* διζήμενος: *hinc in optat.* βλείω, ν. 288. βλῆτο, 518. *hujus libri; à* βάλλω, projicio.

Ἀγηγέραται, *Attic. et Ionic. pro* ἠγερμένοι εἰσὶ, *ab* ἀγείρω, congrego.

218 Ἐκμυζέω, *vel* άω. *f.* ήσω, exsugo, sugo: *à* μύζω, *idem.*

Ἤπιος, ία, ιον, mitis, clemens, benignus; *ab* ἥδω, jucunditate et suavitate afficio; *et inde quidam scribunt* ἤπιος, *cum aspirato: vel, ab* ἔπος, εος, τὸ, sermo; *quia affari alios non gravatur: vel, quia omnia sermone præstat; hinc* ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lenis, qui suavia dat, ζ. 251.

219 Φίλα φρονέων τινὶ, amicus alicui.

222 Χάρμα, τος, τὸ, lætitia, gaudium; χάρμη, ης, ἡ, lætitia; *apud Hom.*

est, animus ad pugnam promptus, et eam lætus iniens; *item*, pugna, conflictus: ἀ χαίρω, gaudeo.

Βρίζω, *f.* σω, *propriè*, gravatus sum post cibum, adeò ut aliquantis- 223
per dormiam, *et generaliùs* dormitare; *sed* βρίθω, sum gravis, onustus sum.

Καταπτώσσω, metu consternor; *idem* -πτωκάζω, δ. 372. 224

Φυσιόω, *f.* ώσω, anhelo, tumeo; ἀ φυσάω, *vel* φυσσάω, sufflo. 227

Κάματος, ου, ὁ, labor, defatigatio; ἀ κάμνω, fatigor, gravor; *hinc* κα- 230
ματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, *Hymn. in Venerem*, 247.

'Επιπολέω, obambulo; *item* ἐπιπωλέω, ἐπιπωλεῖτο, 3. *sing. imperf.* 231

Θοῦρις, δος, ἡ, impetuosa; ἀ *masculino* θοῦρος, ου, ὁ, ε. 30. qui cum 234
impetu assultat; ἀ θόρω, salio.

'Αρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator; *ab* ἀρήγω, auxilior, *verso* η *in* ω. ἀρωγὴ, 235
ῆς, ἡ, auxilium, δ. 408.

Γὺψ, υπὸς, ὁ, vultur; παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ χείλη, *quia habeat curva et* 237
adunca labia.

'Ιόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculator, et jaculis destinatus, *quasi* ὁ μόρον ἐμ- 242
ποιῶν ἐν ἰοῖς, mortem inferens jaculis; *vel*, ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, telis malè exceptus; *ab* ἰὸς, jaculum, *et* μόρος, ου, ὁ, fatum, *verso* ο *in* ω.

Σέβομαι, veneror, adoro, erubesco; ἀ σέβω, *idem, quod* ἀ σέβας, *indeclinabile*, veneratio, admiratio, pudor, *et* indignatio.

Τίφθ' *pro* τίπτε, *poët. pro* τίποτε, quid tandem? cur? 243

Θάπτω, sepelio; *hìc* stupeo, *in quâ significatione usurpatur aor.* 2. ἔταφον· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν 'Αχιλλεὺς, ι. 193. admiratus verò surrexit Achilles; *et præt. med.* τέθηπα, *part.* τεθηπὼς, υῖα, ὸς, *ut hìc;* ἔστητε τεθηπότες, statis stupidi: *derivatur* ἀ θῶ, pono, colloco; *ut* παρὰ τὸ βῶ *fit* βάπτω· ἀΐδιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι, sepulti enim occupant sedem sempiternam.

Νεβρὸς, οῦ, ὁ, hinnulus: *quasi* νέπορος, qui nondum ingredi potest, *vel* ἀ *particulâ* νε, *et* βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, abstinens à pastione; *aut* ἀ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθὼν, recens veniens ad pastum.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens; ἀ πρυμνὴ, ῆς, ἡ. 248

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, condensum agmen, *propriè*, multitudo quinquaginta 251
equitum, quadrangulari formâ disposita: *vel* (*ut annotat* Coulon, *ex Etymol.*) *caterva constans ex quatuor et quadraginta militibus; ab* οὖλος, η, ον, integer, sanus, *item*, tener, mollis; *item*, fascis manipulorum; *item*, crispus; *vel fit ex* ὁμοῦ, *et* εἰλεῖσθαι, simul cogi. *Catervarum, apud Homer. inveniuntur quatuor genera:* οὐλαμὸς, *hìc;* φάλαγξ, β. 559. στὶξ, β. 525. πυργὸς, δ. 334. *de quibus vide in suis locis.*

Σῦς, υὸς, ὁ καὶ ἡ, aper, sus; παρὰ τὸ σεύεσθαι, *seu* σύεσθαι, cum impetu 253
ferri.

Πύματος, άτη, ατον, extremus, ultimus: ἀ πυθμὴν, ένος, ὁ, ima pars, 254
fundus.

Μειλίχιος, ία, ον, blandus, placidus; ἀ μείλιχος, ὁ, *idem; ἀ* μελίσσω, 256
mellitum reddo; *metaph.* verbis demulceo.

'Αλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus; *ab* ἄλλος, η, ον, alius. 258

Γερούσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, vetustus, ad senes pertinens, qui senibus hono- 259
rario datur; ἀ γέρων, οντος, ὁ, senex.

260 Κέρωνται, *3. pl. aor. 2. subjunct. med.* κεράννυμι, *vel* κεράω, misceo.

262 Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, coquus; *à* δαίω, divido; *est enim coqui dividere escas frustulatim, et sedentibus in mensâ distribuere, Odyss. α.* 141. δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, coquus carnium lances apposuit sumens; *et metaph.* μεμερισμένον, divisum; *aliquando* δαιτρὸν, *adverbialiter*, divisim, per vices, *ut hìc; hinc* δαιτρεύω, *fut.* σω, λ. 687. dividere.

265 Ἀγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux, *ab* ἄγω, duco.

266 Ἐρίηρος, ου, concors, valde congruus, *ex* ἐρι, *et* ἄρω, apto.

272 Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus; *à* γηθέω, *supra: hinc* γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium, *v.* 29.

274 Κορύσσέσθην, armabantur galeâ, 3. *dual. imperf. pass. verbi* κορύσσω.

275 Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula; *à* σκοπέω, speculor.

276 Ἰωὴ, ῆς, ἡ, tumultus, vox, clamor, splendor, fumus, flatus, *quasi ab* ἵημι, mitto.

277 Πίσσα, ης, ἡ, pix; *est etiam* Πίσση, *nomen loci, Hymn. in Pan.*

278 Λαίλαψ, απος, ἡ, procella, turbo procellosus, ventus imbre permixtus; παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, *quia robustè aut valde tangit et torquet; vel à* λίαν, *et* λάπτω, lambo.

279 Σπέος, εος, τὸ, spelunca; *pro quo poët.* σπεῖος, *Odyss.* ε. 194. *Ionic.* σπῆος, *Iliad.* π. 83. *dat. pl.* σπέσσι, *poët. Odyss.* α. 15. *Ion.* σπήεσσι, *Odyss.* ι. 400.

281 Κίνυμι, *idem quod* κινέω, moveo, κίνυντο, 3. *pl. imperf. pass. Ion.*

282 Φρίσσω, *propriè de mari*, horreo, *fut.* ξω, *præt.* χα· *à* φρὶξ, κὸς, ἡ, maris, *vel* fluctuum fremitus; *hinc* φρίκη, ης, ἡ, frigoris horror, algor.

293 Τέτμω, *per reduplicat. à* τμῶ, *pro* τμάω, scindo, *inquit Eustath. secundùm quem* τέτμω *significat* ἐν ἐπιτομῇ καὶ συντόμως λαμβάνειν, brevì accipere, citò invenire; *hinc* ἔτετμε, 3. *sing. imperf. ut hìc.*

297 Ὄχεσφι, *ab* ὄχος, εος, τὸ, currus, vehiculum, *ut hìc; item* fluxus aquæ. *Multa nomina declin. secundæ, tertiæ, et quintæ, habent syllabam* φι *fini additam; et fiunt indeclinabilia: neutra autem in* ος *priùs mutant* ο *in* ε. *vel* ὄχεσφι *est potiùs dat. plur. Ion. pro* ὄχεσιν.

299 Ἕρκος, εος, τὸ, septum, vallum; *ab* εἴργω, includo.

Ἔμεν, esse, *Ion. pro* εἶναι, *ab* εἰμὶ, sum.

300 Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas, *vel* ἀναγκαίῃ *in dativ. adverbialiter*, necessariò, *ab* ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessarius; *hoc verò ab* ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas: *quod ab* ἀνάσσω, regno; *necessitas enim* ἀνάσσουσα πάντων ἐπικρατεῖ, *omnibus imperat; vel,* παρὰ τὸ ἄγειν πάντα, *omnia enim complectitur, et ducit; vel dicitur quasi* πρὸς ἣν ἄκος οὐκ ἐστὶν εὑρεῖν, *est inevitabilis, et adversus ejus decreta vis nulla resistere potest; vel, quasi* ἀκίνητος οὐσία ὤν, immobilis substantia.

302 Ἐχέμεν, *Ion. et Dor.* ἐχέμεναι, *pro* ἔχειν, habere.

Κλονέομαι, moveo, quatio, turbo: *à* κλόνος, ου, ὁ, motus, tumultus; *quòd à* κλάω, frango; *est enim* κλόνος fractio obstrepera.

303 Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia; *ab* ἵππος, ου, ὁ.

Ἠνορέα, ας, ἡ, *vel Ion.* ἠνορέη, virilitas, vigor; *ab* ἀνὴρ, vir.

307 Ὀρεξάσθω, porrigat, extendat, 3. *s. a.* 1. *imperat. m. verbi* ὀρέγω.

Ἔμπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus; ἐν τῷ πέδῳ, stans in terra; ἀ 314
πέδον, ου, τὸ, solum.

Ὁμοΐϊος, *poët. pro* ὅμοιος, οία, οιον, similis. *Quidam tamen gram-* 315
matici componunt ὁμοΐϊος, *ex* ὁμοῦ, *et* ἰέναι, *nam* ὁμοΐϊον γῆρας *exponunt* τὸ πᾶσιν ὁμοίως ἐπερχόμενον, *æquè ad omnes veniens; quidam ex* ὁμοῦ, *et* οἴεσθαι, puto; περὶ οὗ πάντες ὁμοίαν ἔχουσι δόξαν, *de quo omnes eandem tenent sententiam; vel, ab* οἴω, fero, τὸ ὁμοίως πᾶσι φορτικὸν, *æquè omnibus molestus, ut hìc;* ὁμοΐϊος, similis; *hìc*, æquè molestus; *ab* ὁμὸς, ἡ, ὸν, similis.

Αἰχμάζω, *vel* αἰχμάσσω, pugno, vibro, *aut* tracto hastam; *gemina-* 324
tur σ *poët. ab* αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, consultor, peritus; ἀ μῆδος, εος, τὸ, cura. 328

Πύργος, ου, ὁ, *vide* γ. 153. 334

Κεκασμένος, η, ον, ornatus, *part. perf. pass. verbi* κάζω. 339

Καυστειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens; ἀ καίω, καύσω, uro. 342

Ἀντιβολέω, *fut.* ήσω, *hìc cum genit. significat idem quod* μετέχω, particeps sum; *cùm regit dativum significat* occurro, *ut* η. 114. *significat aliquando* oro, obsecro; *ab* ἀντιβάλλω, *quod ab* ἀντὶ, *et* βάλλω.

Ἀκουάζω, *idem quod* ἀκούω· δαιτὸς ἀκουάζεσθον, *exponunt*, vocamini 343
ad cœnam.

Ὁπλίζω, *f.* σω, armo, paro *in genere; ab* ὅπλον, ου, τὸ, *plur.* ὅπλα, 344
arma, et instrumenta omnia nautica et bellica.

Ὀπταλέος, έα, έον, assatus; *ab* ὀπτάω, asso. 345

Ἔδμεναι, *Attic. pro* ἐδέμεναι, *pro* ἔδειν, *ab* ἔδω, edo.

Μελιηδὴς, *et Dor.* μελιαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcis instar mellis; ἀ μέλι, 346
mel, *et* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventosus, futilis; *ab* ἄνεμος, ου, ὁ, *quasi* ἀνεμώ- 355
νιος.

Βάζω, *fut.* ξω, dico, loquor; *vox poëtica; à* βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, βοάζω, *et syncop.* βάζω.

Περιώσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanctissimus supra cæteros, supra modum su- 359
perans; *à* περὶ, *et* ὅσιος, ία, ιον, sanctus, *vel quasi* περιαύσιος, qui facilè exaudiri potest; *à* περιαύω, admodum clamo: περιώσιον, magnopere.

Δῆνος, εος, τὸ, consilium; *à* δὴν, diu: *eò quòd diu sit consultandum.* 361

Ἀρέσκω, *fut.* 1. ἀρέσω, placo, *ab* ἄρω, apto; *nam cùm aliquem pla-* 362
care desideramus, nos ejus moribus accommodamus; ἀρεσσόμεθα, *poët. pro* ἀρεσόμεθα, 1. *pl. f.* 1. *med.*

Μεταμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* μεταμώνιος, *Attic. qui pro* ν, *dicunt* λ, 363
vanus, irritus, ventosus; *ab* ἄνεμος, ventus; *vel ex* μετὰ, *particulâ negat.* μὴ, *et* ὀνῶ, juvo.

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, conglutinatus, adjunctus, bene compactus; *à* κολ- 366
λάω, conglutino, jungo, *quod à* κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Καπανήϊος, *Ion. pro* Καπανεῖος, *pro* Καπανέος, *in genit. à nomin.* Κα- 367
πανεὺς, *proprium; à* κάπτω, comedo, *item* spiro, flo; *est et* Καπανῆος, β. 564. *hinc* Καπανηϊάδη, *patronymicum*, ε. 109.

Ὀπιπτεύω, *fut.* σω, circumspicio; *per reduplicat. ab inusitat.* ὀπτεύω, 371
ab ὄπτομαι, video.

Γέφυρα, ας, ἡ, pons, *semita inter diversos aciei instructæ ordines; di-*

citur quasi γήφυρα, ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ, terra super humido posita; *hinc* γεφυρόω, *fut.* ώσω, ponte tego, ο. 357.

381 Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, dirus, infaustus: *à* παρὰ, *et* αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors; παραίσια σήματα, sinistra Jovis signa. *Illa verò Jovis signa fuêre fulgura, ait Eustath.*

383 Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundos habens juncos; *à* βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *et* σχοῖνος, ου, ὁ, *et aliquando* ἡ, juncus, funis; *laus hæc fluviorum. Inde statuæ illorum junco et arundine redimitæ; est hìc epithet. fluvii Asopi; Hymn. in Dianam, ver.* 3. *Meletæ.*

390 Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjutor, auxiliator; *item*, utilis; ῥόθος, ου, ὁ, undarum strepitus; *item* impetus; *à* ῥέω, *fut.* ῥεύσω, fluo; *adeò ut* ἐπίῤῥοθος *dicatur ille, qui magnâ aliquem animi contentione juvat.*

391 Κέντρον, ου, τὸ, stimulus, calcar, centrum, punctum in medio globi; *hinc* κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator.

400 Εἶο, *Ion. vel poët. pro* οὗ.

402 Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, objurgatio; *ab* ἐνίπτω.

406 Ἑπτάπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem portas habens; *ab* ἑπτὰ, septem, *et* πύλη, ης, ἡ, porta; ἑπτὰ *autem quasi* σεπτὰ, *à* σέβω, veneror; *et quia poëtæ aliquid sanctum et sacrum huic numero esse crediderunt, attribuunt epitheton ex* ἑπτὰ *compositum rebus, quas dignas laude arbitrantur; hìc* Θήβης ἑπταπύλοιο, *et* η. 220. σάκος ἑπταβόειον, *de Ajacis clypeo, &c.*

407 Ἀγαγόνθ', *pro* ἀγαγόντε, *nom. dual. part. ab* ἤγαγον, *pro* ἦγον, *aor.* 2. *verbi* ἄγω.

408 Ἀρωγὴ, ης, ἡ, auxilium; *ab* ἀρήγω.

409 Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, *item* petulantia; *fit ab* ἀτάσθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbus, malorum auctor; ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν, *ut sit is, à quo mala quasi germinant: vel, ab* ἄτη θαλίας, noxa et clades convivii, *ut sit nocua improbitas ob violentiam quorundam agrestium, qui laborantes edendi penuriâ, cùm quid viderent, confestim in illud irruentes rapiebant; hinc* ἀτασθάλλω, *Odyss.* σ. 57. improbè ago.

410 Ἔνθεο, *aor.* 2. *med. imperat. Ion. pro* ἔνθου, *quod Atticè ponitur pro* ἔνθεσο· *est et* ἔνθεο, *aor.* 2. *med. ind. pro* ἐνέθου, *Atticè pro* ἐνέθεσο, ζ. 326. *ab* ἐντίθημι, pono, impono, concipio.

412 Τέττα, *adverb. benevolentiæ, quo seniorem junior compellat, honoris aut benevolentiæ gratiâ:* τέττα φίλου, ἄττα τροφέως, πάππα πατρὸς, ἠθεῖς ἀδελφοῦ· τέττα, amici; ἄττα, nutritii; πάππα, patris; ἠθεῖς, fratris, *Coul.*

416 Δῃόω, *fut.* ώσω, vasto, uro, *per syncop. pro* δηϊόω, *vel* δηϊάω, depello, igni et ferro vasto; *à* δαίω, uro; *vel, à* δαῒς, ΐδος, ἡ, pugna.

420 Βράχω, *fut.* ξω, sonum edo. *onomatopœia, dictio facta à sono, quem virga aut jaculum reddit, cùm vibratur.*

421 Ταλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo patienti est, et forti; *à* τάλασις, εως, ἡ, patientia; *quod à* ταλάω, fero, *et* φρὴν, ένος, ἡ, *est et* ταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *idem*, ν. 299.

424 Κορύσσω, armo; κορύσσομαι, armor, impetu feror, attollor, *ut hìc; à* κόρυς, θος, ἡ, galea.

425 Χέῤῥος, *sive* χέρσος, ου, ὁ καὶ ἡ, desertus, incultus; χέρσος γῆ, deserta

terra: *χέρσος etiam substantivè*, inculta terra; *et sæpè simpliciter*, terra; *dicitur quasi ἐξ ἧς ἐστὶ χερσὶ προσάπτεσθαι, quia potest manibus excoli.*

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, promontorium, extremitas, littus: *quia est terræ extremitas; ab ἄκρος, ρα, ρον*, summus.

Κορυφόω, *fut.* ώσω, erigo, attollo, impleo; *à κορυφὴ, ῆς, ἡ*, vertex, 426
summa pars capitis.

Πτύω, *fut.* σω, spuo; *mare etiam dicitur πτύειν, cùm eructat, et exspuit; ἀποπτύω, idem.*

Ἄχνη, *et ἄχνα, ης, ἡ*, paleæ in frumento; *item*, spuma, *vel* ejectamentum maris, *ut hìc.*

Νωλεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indesinens, fortiter persistens; *hinc νωλεμὲς* 428
(*cui et aliquando additur αἰεὶ, ut ι.* 317. *νωλεμὲς αἰεὶ*, semper assiduè) *et νωλεμέως*, indesinenter; *à νὴ priv. et λείπω, quasi νωλεπής.*

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui signum dat classicum canendo, dux; *à σημαί-* 431
νω, signum do, *et* jubeo; *quod à σῆμα, τος, τὸ*, signum.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives; *à πολὺς, et πάμμα, ατος, τὸ*, posses- 433
sio; *à πάω*, possideo, pascor.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium, locus vacuus, subdialis, ante ædes expositus; *item*, caula; *quoniam stabulantur animalia in hujusmodi locis; ab ἄω*, spiro, *quia ista loca sunt aperta, et facilè à ventis perflata; aliquando est*, regia domus, *ut ζ.* 247. *sed raro apud Homerum.*

Ἀμέλγω, *fut.* ξω, mulgeo; *παρὰ τὸ ἁμὰ ἕλκειν, quia unà et simul tra-* 434
hatur; hinc nox dicitur ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, λ. 173. *quia sub noctem pecora solent mulgeri.*

Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac: *quasi κάλα· παρὰ τὸ κάλον εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, quòd lac sit nutritioni aptum, et visu pulchrum; hinc Odyss. δ.* 336. *hinnulus, qui non ablactatur, dicitur γαλαθηνός.*

Ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tria significat;* (1.) magnum sonum edens; *ab* 435
α priv. et ἦχος, ου, ὁ, sonus; *hinc adverbium ἀζηχὲς*, magno cum clamore, *ut hìc.* (2.) durus et aridus, *ο.* 25. *ab ἄζη, ης, ἡ*, ariditas. (3.) indesinenter, *ο.* 658. *quasi ἀδιεχὴς, et ἄδην ἔχων*, non disjunctus, semper habens.

Μηκάομαι, balo; *tribuitur ovibus, sed est propriè caprarum, ut βληχῶμαι, ovium; præt. med. μέμηκα, unde participium μεμηκὼς, et Dor. μεμακὼς, υῖα, ὸς.*

Θρόος, ου, ὁ, rumor tumultuarius, tumultuantium clamor, murmur; 437
item generaliter, vox, vociferatio; *à θρέω*, lugeo, tumultuando clamo; *hinc θρῆνος, ου, ὁ*, lamentatio; *et θρηνέω*, lamentor.

Ἴος, ἴα, ἴον, unicus, solus; *est etiam ἰὸς, οῦ, ὁ*, jaculum, sagitta; *ab ἵημι*, jaculor.

Γῆρυς, εος, ἡ, vox; *hinc γηρύω*, loquor, sono; *Hymn. in Merc.* 425. *derivant παρὰ τὸ γῆρας, ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει, senes loqui decet, quòd ritè præstant.*

Πολύκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, è multis locis evocatus; *ex πολὺς, et κλητὸς,* 438
quòd à καλέω, voco.

Δεῖμος, ου, ὁ, terror; *Δεῖμος καὶ Φόβος*, Terror et Timor, *sunt Martis* 440
equi, ο. 119. *ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν'*, equosque jussit Terrorem Timoremque jungere; *à δείδω*, timeo.

Φόβος, ου, ὁ, metus, timor, fuga; *à φέβομαι,* fugio, timeo; *quia quæ timemus, ea fugimus.*

Ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, inexplebilis *in genere; ab α priv. et μοτὸς,* linteum illud quod vulneribus inditur; *hinc ἄμοτος,* qui linimentis vulnerariis oppleri non potest; *et per consequens,* inexplebilis.

443 Στηρίζω, *fut.* ξω, firmo, confirmo, figo; *ab ἵστημι, cujus significationem retinet, licèt vehementiorem; significat etiam neutraliter* sto, consisto, firmo pedem; *ut Odyss. μ.* 434. οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, neque stare pedibus firmiter.

447 Ῥινὸς, οῦ, ὁ, *vel* ἡ, pellis, cutis; *item,* clypeus, scutum, *figurativè; olim enim scuta ex pellibus bubulis faciebant; hinc* ῥινοτόρος, ου, φ. 392. clypeos tundens, *epithet. Martis: sed* ῥὶν, *et* ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, nasus.

448 Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, *epithet. scuti; ab* ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus animalis.

449 Ἔπληντο, *imperf. pass. verbi* πλάω, *quod per syncop. dicitur pro* πελάω, appropinquo: *formatur anomale* ἔπληντο, *tanquam à* πλῆμι· ἔπλητο *autem in Batrachom.* 166. *pro* ἐπέπλητο, impleta erat, *plusq. perf. verbi* πίπλημι, *seu* πλήθω, impleo: *vel pro* ἐπέπληντο, *à* πλήθω.

450 Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus; *ab* οἰμώζω.

452 Χείμαῤῥος, ου, ὁ, torrens; *epithet.* ποταμοῦ· *est et* χειμάῤῥοος ποταμὸς, ν. 138. *et contract.* χειμάῤῥους, λ. 493. *à* χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, *et* ῥέω, fluo; *quasi* χείματι ῥέων.

453 Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium; *à* μίσγω, misceo, et ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

454 Κρουνὸς, οῦ, ὁ, scaturigo rivorum et fontium, scatebra saliens; *à* κρούω, pulso, *quòd ex montibus* μετὰ κρούσεως, *cum strepitu defluat; vel,* ἀπὸ νάειν κρότῳ.

Ἔντοσθε, intus, intra; *ab* ἐντὸς, intus.

Χαράδρα, ας, ἡ, *Ion.* χαράδρη, sulcus, quem torrens impetu suo facit, alveus; *à* χαράσσω, *fut.* ξω, sculpo, imprimo, signo, scribo.

455 Δοῦπος, ου, ὁ, sonitus, fragor; *propriè, quem corpus aliquod ad terram allisum edit; hinc* δουπέω, *fut.* ήσω, strepo, tinnio, sono, δ. 504. *fit per onomatopœiam.*

460 Μέτωπον, ου, τὸ, frons, pars faciei μετὰ τοὺς ὦπας, post oculos, *vel* inter oculos; *hinc* μετώπιον, ου, τὸ, λ. 95.

461 Σκότος, ου, ὁ, *vel* εος, τὸ, tenebræ, caligo; παρὰ τὸ σκιάζειν, obumbrare; *vel, quasi* σκόπος, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι, *quòd prospicere debeat is, qui in tenebris ambulat: vel,* παρὰ τὸ σχέθειν, *quòd sæpè nos tenebræ detineant, ne ultra progrediamur.*

462 Ἐρείπω, everto, prosterno, *aor.* 2. ἤριπον, *neutraliter significat,* cecidi, lapsus sum; *hinc partic.* ἐριπὼν, ε. 309. *et* ἔριπτο, ξ. 15.

465 Λελιημένος, η, ον, charus, promptus, cupidus; *perf. part. pass. verbi* λιλέω, volo, *à* λῶ, *poëtic. quod est,* volo, cupio.

468 Κύπτω, *fut.* ψω, pronus sum, inclino, curvo, κύψας, ασα, αν, *part. aor.* 1.

469 Ξυστὸν, οῦ, τὸ, hasta perpolita; *à* ξύω, rado, polio; *à quo et* ξυστὸς, ἡ, ὸν, *adject.* perpolitus.

471 Λύκος, ου, ὁ, lupus, *ab albenti pilo sic dictus;* λύκος *enim antiquis*

Græcis erat lux solis, *et* sol ipse: *unde Apollo seu Sol dictus est* Λύκιος *et* Λυκηγενής. *Vide Clarke in Il.* δ. 101.

Δνοπαλίζω, *fut.* ξω, fero, quatio, occido; *à* δονέω, *fut.* ήσω, agito, con- 472
cutio, *et* πάλλω, vibro; *vel quasi* δονέω ταῖς παλάμαις, excutere manibus; *usurpatur etiam, Odyss.* ξ. 512. *pro* amicio; τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις, tuis te vestibus amicies.

Ἠΐθεος, ου, ὁ, juvenis, innuptus; παρὰ τοῦ αἴθω, uro, *quia juvenes* 474
fervent; dicitur et ἤθεος, ι *subscript. Attic. quod de virgine dicitur, secundùm Eustath. sed* ἠθεῖος, εία, ον, *est* frater, *et* affinis; παρὰ τὸ Θεός.

Θρέπτα, τὰ, nutritionis præmia, *pro* θρέπτρα, *hoc autem pro* θρεπτήρια· 478
à θρεπτήριον, *quod est à* τρέφω, θρέψω, nutrio.

Αἰών, αἰῶνος, ὁ, æternitas; παρὰ τὸ αἰεὶ ὤν, *quia semper est; aliquando,* duratio vitæ hominis, *ut hìc; aliquando* vita ipsa hominis, ε. 685. *et aliarum creaturarum, Hymn. in Merc.* 42. *ponitur et ut* ævum *apud Latinos, pro* longiori vitâ.

Αἴγειρος, ου, ὁ, populus, *videlicet, quoddam genus arboris;* ἀπὸ τῆς 482
ἐγέρσεως, *quòd in altum erigatur; vel,* παρὰ τὸ κατάγνυσθαι, *quòd ventis perculsa frangatur, Odyss.* η. 106. φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο, folia excelsæ populi; *à* μῆκος· *sed* Coul. Macedoniæ, *quia, inquit, frequens est arbor in Macedoniâ.*

Εἰαμενή, ῆς, ἡ, locus irriguus et herbosus, humectus et uliginosus, 483
pratum; *ab* εἶα, ας, ἡ, herba, gramen.

Ἕλος, εος, τὸ, palus; *quo non* ἑλὴ, *splendor solaris pertingit.*

Λεῖος, εία, εῖον, lævis, non asper. 484

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui currum fabricatur; *ab* ἅρμα, τος, τὸ 485
currus, *et* πήγνυμι, fabricor.

Ἴτυς, υος, ἡ, rotæ circumferentia, in quâ radii infiguntur; *aliquando* 486
rota; *ab* ἴω, eo; *quasi in circulo vadens.*

Βουβὼν, ῶνος, ὁ, inguen, *à* βῶ, incedo, *et particulâ emphaticâ* βοῦ, ὁ 492
μεγάλως βαίνων· τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπερέτης, *gressum juvat. Est etiam tumor in illâ parte, aut collo, aut axillis, &c.*

Κεκάδοντο, *pro* ἐχάδοντο, 3. *pl. a.* 2. *Dor. vel Ion. à* χάζω, recedo, re- 497
trocedo, *fut.* 2. χαδῶ, *per anadiplas. et convers.* τοῦ χ *in* κ, κεκαδῶ.

Ὠκειάων, velocium, *gen. plur. fœm. adj.* ὠκὺς, εῖα, ὺ. 500

Κόρση, *et Attic.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, tempora capitis, caput; *à* κείρω, 502
tondeo.

Κρόταφος, ου, ὁ, *Ion.* οιο, *idem quod* κόρση, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφρὴν, *quòd pulsus venarum ibi facilè dignoscatur.*

Ἀραβέω, sono; *ab* ἄραβος, ου, ὁ, strepitus, *maximè is qui fit in bello* 504
clamor, κ. 375. stridor dentium; ἄραβος δὲ διὰ στομὰ γίνετ᾽ ὀδόντων. *Eustath. dicit* δοῦπος *non tam asperum significare sonitum, quàm* ἄραβος. *Homerus dicit,* corpus in terram cadens δουπεῖν, arma ἀραβεῖν· ἄραβος *autem dicitur,* ἡ ἐν ἄρει βοὴ, in bello clamor, *quasi* ἀράβοος· *vel,* ἡ ἐν ὄρει βοὴ, in monte clamor, *qui personat et vocalis est, quasi* ὀράβοος· *vel* ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοὴ, ad terram clamor, *quasi* ἔραβος.

Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidus, illustris; *idem* φαιδιμόεις, εσσα, εν, ν. 505
686. φαιδιμόεντες Ἐπειοί· *à* φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, splendidus, *quod est à* φάω· *hinc* φαείνω, splendeo, *et* φαίνω, luceo.

507 Ἰθύω, *fut.* σω, rectà tendo; ἰθὺς, *et* εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

508 Κέκλετο, *pro* ἐκέκλετο, 3. *sing. imperf. à poët.* κέκλομαι, jubeo, hortor; *fit autem* κέκλομαι, *per pleonasm.* τοῦ κ. *à* κέλομαι, *idem; quod à* καλέω.

511 Ταμεσίχρως, οος, ὁ καὶ ἡ, cutim, *seu* corpus vulnerans; *à* τέμνω, *et* χρόος, χροῦς.

513 Θυμαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animum vexans, animo acerbus; *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, *et* ἀλγέω, doleo.

Πέσσει, coquit, 3. *sing. ind. præs. Æol. pro* πέπτει.

515 Τριτογένεια, *Minervæ epitheton, à* τριτὼ, όνος, ἡ, *Bœotic.* caput, *et* γίνομαι. *Poëtæ enim fingunt illam à capite Jovis esse genitam: vel à* τρίτος, tertius, *quòd nata sit tertiâ mensis die; aut quia eadem cum Lunâ est, quæ tertiâ à coïtu die apparet; vel, quia Minerva est ipsa prudentia, cujus tres sunt partes; benè deliberare, ritè judicare, justè facere.* Coul.

518 Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis magnus, qui manum implere possit; *vel,* qui unâ manu sustolli potest; *à* χεὶρ, manus, *et* μάσσω, tango.

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, horrendus, dirus, tristificus, *ut* ζ. 344. δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς ὀκρυοέσσης, levir mei, quæ sum canis horrenda, *pro* κρυόεις· ε. 740. κρυόεσσα ἰωκὴ, horribilis insequentium impetus; *à* κρύος, εος, τὸ, frigus, *quasi* κρύους καὶ φόβου ποιητικὸς· *nisi potiùs hìc sit legendum* ὀκριόεντι, longas prominentias habens, asper, *ut et* θ. 327. *tum enim derivatur ab* ὄκρις, *idem quod* ἄκρις, summum cacumen, et prominentia; *hoc autem ab* ἄκρος, α, ον, summus. *Vide edit. Sam. Clarke.*

521 Τένων, οντος, ὁ, tendo, nervus, *à* τείνω, tendo; *quia præcipua eorum actio intensione consistit.*

Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus; *metaph. tribuitur rebus inanimatis, ut hìc,* λᾶας ἀναιδὴς, lapis asper; *ab* α *privat. et* αἰδὼς, pudor, verecundia.

522 Ἄχρις, *seu* ἄχρι, usque ad, tenus, prorsus; *à* μέχρι, *vel* μέχρις, *idem.*

Ἀπηλοίησεν, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἀπαλοιάω, tero, contundo, confringo; *ab* ἀπὸ, *et* ἀλοιάω, *per pleonasm.* ι, *pro* ἀλοάω, trituro, *aliquando* frango, comminuo; *ab* ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, *in quâ teritur, seu trituratur frumentum.*

526 Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum; *dicitur* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος, *quòd bilem hepatis recipiat; vel, à* χαλάω, laxo; *quòd laxum sit; vel à* κοιλος, cavus.

528 Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo; *à* πνέω, spiro; *est enim pulmo flatûs et spiritûs dispensator.*

529 Ἀγχίμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, qui prope accessit; *usurpatur sæpè ut substant. cum præpositione* ἐξ· *ut* ω. 352. ἀγχίμολον, *adverbialiter,* cominus; *à* μολέω, venio, vado, *et* ἄγχι, prope.

531 Γαστὴρ, ἡ, venter; *gen.* γαστέρος, *per syncop.* γαστρὸς, *dat. plur.* γαστῆρσι· παρὰ τὸ γῶ, capio, *quòd sit insatiabilis venter.*

Αἴνυμαι, aufero, capio; αἴνυτο, 3. *sing imperf. Ion. pro* ἤνυτο.

533 Ἀκρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, comatus in vertice; *ab* ἄκρος, α, ον, summus, *et* κόμη, ης, ἡ, coma. *Thraces item dicti, quia cæsariem alebant in bello. Coma enim reverenda in senibus, veneranda in sacerdotibus, terribilis in bellatoribus,* Coul. *ex Ambros.*

Πελεμίζω, *fut.* ξω, agito, moveo, quatio, concutio, de gradu dejicio; 535
πελεμίχθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. à* παλάμη, *ut sit propriè,* manu moveo.

Τετάσθην, extensi fuerunt, 3. *dual. plusquamperf. verbi* τείνω, *fut.* ενῶ, 536
p. τέτακα, *p. pass.* τέταμαι.

'Ονόω, *fut.* σω, vitupero, *ab* ὄνημι, juvo, prosum, *item* vitupero; ὀνό- 539
σαιτο, 3. *sing. aor.* 1. *opt. med.*

Ἄϐλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus, invulneratus jaculis; *ab* α *priv. et* 540
βάλλω· *sed* ἀϐλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *epithet. jaculi nondum jacti. Vide suprà*
117.

'Ανούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus, *ex* α *priv. et* οὐτάω, vulnero.

Δινεύω, circumvagor, circumago, *Æol. pro* δινέω, *idem ; à* δίνη, ης, ἡ, 541
vortex.

CLAVIS HOMERICA

IN E'. ILIADIS.

ἜΚΔΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus, conspicuus, *ab* ἐκ, *et* δῆλος, ma- 2
nifestus.

'Ακάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *id est,* οὐ καμὼν, non laborans; 4
ejusdem significationis est ἀκάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, *quod Soli tribuitur,* σ.
239. *quia stare nescit ; est et* 'Ακάμας, *proprium,* β. 823. *ab* α, *et* κάμ-
νω, fatigo.

'Οπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis; ὀπωρινὸς ἀστὴρ, autumnale sidus, *id est,* 5
Canicula, *quæ inclinante æstate exoritur ; ab* ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus,
χ. 27. παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ, *quia tempestatem æstatis sequitur autum-
nus ; vel,* παρὰ τὸ ὄψ, *et* ὥρα· *est* ὀπώρα *(inquit. Etymol.)* τὸ τῆς ὥρας
ὄντως πρόσωπον ἔν τε καρποῖσι, καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον, *spectabilis terræ facies
fructibus et floribus.*

'Εναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis. *Adject. regit casum dativum, et habet
aliquando accusativum rei præter dativum personæ, Odyss.* α. 371. θεοῖς
ἐναλίγκιος αὐδὴν, diis assimilis voce; *ab* ἐν, *et* ἀλίγκιος, *idem.*

Παμφαίνω, undecunque appareo, colluceo, valde luceo, *idem quod* 6
παμφανάω, *suprà* β. 459.

Λελουμένος, η, ον, lotus ; *à* λούομαι, *sed Att.* λοῦμαι, lavor.

Ἥστην, erant, 3. *dual. imperf. poët. pro* ἤτην. 10

'Ορμάομαι, *aliquando idem quod* ὁρμάω, *suprà,* impetum cepi, impe- 12
tu ruo; *est etiam* prodeo, proficiscor; ὁρμηθήτην, 2. *dual. aor.* 1. *pass.*
ab ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

'Ακωκὴ, ῆς, ἡ, acies, mucro; *ab* ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, *vel potiùs ab* 16
ἀκὴ, cuspis, mucro.

19 Μεταμάζιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, quod medium est inter mamillas; *à* μαζὸς, οῦ, ὁ, mamilla.

20 Ἀπορούω, *f.* σω, erumpo, exilio; *ab* ὀρούω, irruo, gradu concitato feror; *ab* ὄρω, excito, concito.

21 Περιβαίνω, *fut.* ήσομαι, circumeo; *apud Homer.* circumeo protegendo; *vel,* protego circumeundo; περιβῆναι, *aor.* 2. *infin. ab indic.* περίβην *quasi à* βῆμι· βῆναι *simpl. legitur* ν. 459.

23 Νὺξ, κτὸς, ἡ, nox, *ante,* caligo *hìc; accipitur pro* morte, 659. *hujus libri; à* νύσσω, pungo, *quia oculos pungit.*

24 Πάγχυ, omnino, penitus, *poët. pro* πάνυ, *à* πᾶς.

Ἀκαχημένος, η, ον, *part. ex* ἀκάχημαι, tristor, *præt. pass. verbi* ἀκαχέω, tristitiâ afficio, *facti ex* ἀχέω, *reduplicatione Atticâ; ἀκαχήμενος verò Odyss.* ι. 62. *part. præs. pass. verbi* ἀκάχημι, tristitiâ afficio; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; ἀκάχημαι, *Il.* μ. 179. ἀκαχείατο· *est et* ἀκαχίζω, ζ. 486. *et* ἀκάχω, ϑ. 207. *ejusdem significationis; sed* ἀκήχεμαι, tristor, ε. 364.

31 Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, hominum pernicies; *à* βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis, *et* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies; *epithet. Martis.*

Μιαιφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquinatus cæde; *à* μιαίνω, inquino, *et* φόνος, ου, ὁ, cædes; *etiam epithet. Martis.*

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, muros quatiens; *à* πλήσσω, *vel* πλήττω, *Att.* ferio, quatio, vulnero, vexo, *et* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *vel reddi potest* appropinquator murorum ad diruendum; ὁ τοῖς τείχεσι προσπελάζων· *à* πελάζω, appropinquo, *venit* πελάτης, qui appropinquat, *et hinc per syncopen,* πλάτης *et* πλήτης· *est et* τειχεσιβλήτης, murorum eversor, *à* βάλλω· *et* τειχεσιπλήστης, *idem cum* τειχεσιπλήτης, *sed non apud Homerum.*

36 Ἠϊόεις, εσσα, εν, habens magnas ripas, *vel* litora; *ab* ἠϊὼν, όνος, ἡ, ripa, litus; ἠϊόεις *verò per syncop. pro* ἠϊονόεις.

37 Κλίνω, *fut.* νῶ, *hìc,* in fugam verto, ἔκλιναν, 3. *plur. aor.* 1.

40 Στρεφθέντι, *participium aoristi primi passivi verbi* στρέφω, verto, deflecto; *aliquando* versutè ago.

41 Μεσηγὺς, *vel* μεσηγὺ, *adverb.* in medio, inter; *scribitur etiam sæpè* μεσσηγὺς, *vel* μεσσηγὺ, *à* μέσος, medius.

43 Ἐναίρω, occido, spolio, destruo; *ab* αἴρω, tollo, *fut.* ἀρῶ, *aor.* 1. ἦρα, ἐνήρατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

46 Νύττω, *et* νύσσω, *fut.* ξω, pungo, stimulo, lancino, vulnero: νύξ' *pro* ἔνυξε, 3. *sing. aor.* 1.

49 Αἵμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cum spiritu leni,* peritus, *per endeian* τοῦ δ, *pro* δαίμων· *sed* αἵμων, *cum spiritu aspero,* cruentus; *ab* αἷμα.

Θήρα, ας, ἡ, venatio; *à* ϑὴρ, ρὸς, ὁ, fera, ο. 324. *quod dicitur quasi* φθεὶρ, *à* φθείρω, corrumpo; *unde etiam peculiariter (inquit* Coul.) *bestiæ venenatæ* ϑηρία *à medicis appellantur; vel* ἀπὸ τοῦ ϑέειν ῥᾷον, *quòd feræ celeriter currant; hinc* ϑηρεύω, venor, *et* ϑηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator; ϑηρήτωρ, ορος, ὁ, ι. 540.

50 Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, acutus, spinosus; *ab* ὀξὺς, εῖα, ὺ, α. 190.

51 Διδάσκω, *fut.* άξω, doceo; *à* δὶ, *et* δάσκω, dispertior, *sive* divido; *vel à* δίδωμι, *et* δαίω, disco; *hinc* διδασκέμεναι, *pro* διδάσκειν, ι. 442. *in voce med. significat* erudiendum curo; *in pass.* disco, certior fio.

52 Τὰ ἄγρια, *vide* γ. 24.

'Ιοχέαιρα, ας, ἡ, sagittis gaudens; *ab ἰὸς, οῦ, ὁ, et χαίρω, epithet. apud* 53
Homer. Dianæ.

'Εκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus; *ab ἑκηβόλος, ου, ὁ,* longè 54
jaculatór; *ab ἑκὰς, et βάλλω.*

"Ελασσα, *poëtico pleonasmo pro ἤλασα, aor.* 1. *verbi ἐλαύνω, quod ali-* 57
quando significat trajicio, *ut hìc.*

'Εφίλατο, *3. sing. imperf. pass. à φίλημαι, quod à φιλέω, vel potiùs* 61
aor. 1. *med. verbi φιλέω· aliquando enim verba circumflexa tempora for-*
mant quasi à Barytonis, ut φιλέω, ῶ, aor. 1. *ἔφιλα, unde med. ἐφιλάμην·*
et in imperat. κ. 280. *μάλιστα μὲ φίλαι,* 'Αθήνη, maximè me ama, Mi-
nerva; *alii tamen legunt φίλε· vel per syncop. factum à regulari aoris-*
to ἐφιλησάμην.

Τεκτήνατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi τεκταίνω,* fabricor, *aliquando* 62
molior; *à τέκτων, ονος, ὁ,* artifex, faber lignarius; *quod à τεύχω,* fab-
ricor.

'Αρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor, *seu* origo malorum; *ab ἀρχὴ, ῆς, ἡ,* 63
principium, *et κακὸς, ἡ, ὸν,* malus.

'Εκθέσφατον, *idem quod* θέσφατον, ου, τὸ, oraculum, *suprà γ.* 4. *ex-* 64
primitur etiam scientia divina.

Καταμάρπτω, *idem quod μάρπτω,* capio, corripio, assequor; *quod* 65
dicitur quasi μάρη ἅπτομαι, manu capio.

Διώκω, *fut. ξω,* fugo, abigo, persequor, sequor; *à δίω,* abigo; *hinc*
διωκέμεν, ε. 223. *et διωκέμεναι, Odyss. ο.* 278. *pro διώκειν.*

Γλουτὸς, οῦ, ὁ, clunis; *quasi γλοιτὸς· à γλοιὸς, οῦ,* sordidus. 66

Διὰ πρὸ, per totum, omnino, prorsus, penitus.

Κύστις, ιος, ἡ, vesica, venter usque ad femora; *à κεύθω,* occulto, 67
quia vesica urinam accipit et occultat; vel à κύω, pario, *quia urinam*
parit; vel, à χύω, fundo.

Γνὺξ, genu flexo, super genua; *quasi γονὺξ, adverb. à γόνυ, υος, vel* 68
ατος, τὸ, genu; *α.* 406.

"Επεφνε, interfecit, 3. *sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω. Vide* 69
suprà γ. 281.

Πύκα, dense; *aliquando etiam,* prudenter, accuratè, *ut hìc; hinc* 70
πυκνὸς, ἡ, ὸν, densus.

'Ινίον, ου, τὸ, nervus cervicis, posterior colli pars; *unde ἶνες,* nervi 73
enascuntur, occipitium; *ab ἲς, ἰνὸς, ἡ,* nervus, vis.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, *per syncop. factum ex ψυχηρὸς,* frigidus, gelidus; *à* 75
ψύχω, frigefacio.

'Ετέτυκτο, *3. sing. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, tanquam ex τύχω,* 78
usurpatur tantummodo à poëtis; est secunda persona ἐτέτυξο, μ. 164.
ex primâ ἐτετύγμην.

Μεταδρομάδην, cursim currendo; *à μεταδρομὴ, ῆς, ἡ,* transcursus; *hoc* 80
autem à μετατρέχω, transcurro; *ex μετὰ, et τρέχω,* curro, *aor.* 2. *ἔδραμον,*
præt. med. δέδρομα.

'Αποξέω, *fut. έσω,* abrado, abscindo, *ex ἀπὸ, et ξέω, hìc per tmesin.* 81

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, durus, fortis, vehemens; *à κράτος, εος, τὸ,* robur: 83
idem κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, α. 25.

'Αμπέδιον, per campum, *poët. adverb. pro ἀνὰ πέδιον· πεδίον, ου, τὸ,* 87

campus; ἀ πέδον, ου, τὸ, solum, terra: *eodem modo* καππεδίον, *poët. pro* κατὰ πεδίον, ζ. 201.

Πλήθω, *fut.* σω, inundo, *cùm de fluviis et mari dicitur.*

89 Ἰσχανόωσιν, *poët. pro* ἰσχανῶσιν, *ex* ἰσχανάουσιν, reprimunt; coërcent, 3. *plur. præs. ut et Od.* θ. 288. ἰσχανόων, *pro* ῶν· *et* ἰσχανόωσαν, *Il.* ψ. 300. *ubi significat* cupidus, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν, cursus valde cupidam: ἰσχανάω, detineo, inhibeo, comprimo: *ab* ἴσχω, *quod ab* ἔχω· *est et* ἰσχάνω, ξ. 387.

90 Ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *et Dor.* ἀλωὰ, locus vitibus et arboribus consitus, vinea, arbustum, campus frumentarius, area, sata, segetes: ἀλωάων, *gen. plur. Æol. pro* ἀλωῶν, *est etiam* ἅλων, ωνος, ἡ, area: *ab* ἁλίζω, congrego: *quod ab* ἅλις, satìs, abundè: *scribunt igitur quidam cum spiritu aspero.*

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde virens, *seu* latè frondens: *ab* ἐρι, valde, *et* θάλλω, germino, vireo.

91 Ἐξαπίνης, repentè, *poët. pro* ἐξαίφνης, ρ. 738. *ex* αἴφνης, subito, *quod est et* ἄφνω, repentè, subito; *quasi ex occulto adveniendo, pro* ἀφανῶς, ita ut non appareat, occultè.

Ἐπιβρίθω, *fut.* σω, ingruo magno cum pondere; ἀ βρίθω, gravis sum, *item* ingruo; *hinc* βριθὺς, εῖα, ὺ, gravis, *infrà* 746. *et* βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, *infrà* 839.

95 Ὡς οὖν, postquam.

99 Γύαλον, ου, τὸ, concavitas; θώρηκος γύαλον, *id est,* τὸ μέσον, medium thoracis; *propriè,* τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον, παρὰ τὸ γῶ, *quod est* capio.

100 Διέχω, transfigo, *et* transeo, *hìc;* διέσχε, 3. *sing. a.* 2. ἀ διὰ, *et* ἔχω.

Παλάσσω, *fut.* ξω, sortior, παλάσσετο, 3. *sing. imperf. pass.* η. 171. κλήρῳ νοῦν πεπάλαχθε, sortem movete nunc, *vel* sorte accipite; *sed hìc* fœdo; ἀ πάλλω, vibro.

102 Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, equorum agitatores; ἀ κεντέω, pungo.

105 Ἀπόρνυμαι, concitatus alicunde feror, prodeo cum impetu; ἀπορνύμενος, ένη, ενον, *part. præs. ab* ἀπόρνυμι, excito; *quod ab* ὄρνυμι, *suprà,* γ. 13.

106 Δαμάζω, *fut.* σω, *idem quod* δαμάω, subigo, affligo, conficio, occido; δάμασσεν, 3. *sing. aor.* 1. *pro* ἐδάμασε.

109 Ὄρσεο, *vel* ὤρσεο, *pro* ὄρσου, excitor; *imperat. pass. Ionic.* σ *inserto, metri gratiâ, ex futur.* ὄρσω, *ab* ὄρω.

112 Πὰρ, *per apoc. apud poëtas, pro* παρὰ.

Διαμπερὲς, *adv.* prorsus, in totum, utrinque, per omnia; *vel,* utrinque perforatum; *item* semper, λ. 377. διὰ δὲ ἀμπερὲς, *per tmes. pro* διαναπερὲς, ἀ διὰ, ἀνὰ, *et* πείρω· *idem* διαμπερέως.

113 Ἀνακοντίζω, *fut.* σω, ejaculor, emitto; *metaph.* sursum ebullio, subsilio, *ut hìc; ab* ἀκοντίζω, jaculor, *quod ab* ἄκων, οντος, ὁ, telum, jaculum.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, versatilis, flexilis, tortilis, tortus: ἀ στρέφω. *Vid. infrà* 493.

119 Φθάμενος, ένη, ενον, *part. aor.* 2. *med. ab* ἐφθάμην· *ab inusitato* φθῆμι,

pro quo φθάνω, prævenio, pervenio; *hinc* φθαίη, *aor.* 2. *opt.* κ. 368. *et* φθὰν, *part. act.* λ. 51.

Ἐλαφρὸς, ρὰ, ρὸν, levis, agilis instar cervi; *quasi* ἐλαφερὸς· *ab* ἔλαφον 122
φέρων, ferens cervum; *hinc* ἐλαφρῶς, *adverb. Odyss.* ε. 240.

Ἄτρομος, όμου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus: *ab* α *privat. et* τρόμος, ου, ὁ, timor; 126
à τρέμω, timeo; *quod à* τρέω, *idem.*

Σακέσπαλος, ου, ὁ, scuti vibrator, *à* σάκος, εος, τὸ, scutum, *et* πάλλω, vibro.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, tenebræ, caligo, nubes; *quasi* ἄγαν ἀλύουσα, Coul. 127
Fortasse, inquit Harm. ab ἄχος *et* λύω, *sub noctem obrepente somno dolor consopitur, et mala nostra leniuntur.*

Οὐτάμεν, *Ion. Dor.* οὐτάμεναι, φ. 68. *pro* οὐτάναι, *præs. inf. ab* οὔτημι, 132
vulnero; *ab* οὐτάω.

Καὶ πρὶν πὲρ, *per tmes. pro* καίπερ. 135

Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, laniger; *ab* εἶρος, εος, τὸ, *seu* εἰρίον, lana, vellus, 137
et πόκος, ου, *idem; quod à* πείκω, pecto, carpo, tondeo, *nisi potiùs sit ab* εἴρω, necto; *quasi vellera innexa habens.*

Χραύω, *fut.* σω, ferio, saucio, leviter vulnero, perstringo, *propriè* 138
leviter vulnerans sanguine corpus inquino; *à* χράω, coloro, tingo; *quod habet et alias significationes, nempe,* commodo, oraculum edo; *item,* invado furiosè.

Καταδῦμι, *et* -δύω, *et* καταδύνω, ingredior, demergo, lateo, occultor, 140
mergo, vereor; *vel,* non audeo.

Ἔρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ος, η, ον, solitarius, desertus; *ponitur in neutro genere, subintellecto substant.* ὄϊς, ovis; *formatur ab* ἤρεμος, quietus et placidus: *quod per metath. literarum, ab* ἥμερος, mansuetus, *mutato spiritu; vel,* παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν, *quia solam terram habet, qui solitario vivit.*

Ἀγχιστῖνος, *et* ἀγχιστῆνος, η, ον, *ab* ἄγχι στὰς, prope stans; ἀγχιστῖνοι, 141
id est, πυκνοὶ, ἐπάλληλοι, densi, conferti, alii aliis contigui, &c. *ab* ἄγχι, *et* ἵστημι.

Ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυνται, 3. *plur. perf. pass. verbi* ἐπιχύω, infundo, *aliquando dicitur de multitudine, cùm in aliquem locum catervatim se refundit, vel confluit; ab* ἐπὶ, *et* χύω.

Κληῒς, ῗδος, ἡ, clavis, *quâ ostium aperitur, ut* ζ. 89. οἴξασα κληῗδι 146
θύρας, aperiens clave valvas; *item,* vectis, *seu* quicquid januam clausam continet, *ut* ω. 454. ἀνοίγεσκον μεγάλην κληῗδα θυράων, aperiens magnum claustrum januarum; *item,* sedes nautica, transtrum, *ut* π. 170. πεντήκοντ' ἔσαν νῆες, &c. *et paulò pòst,* πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῗσιν ἑταῖροι, quinquaginta erant viri in transtris; *item, pars corporis, ut hìc. Vide* πολυκλήϊς, β. 73.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix, loci angustia; *ab* αὐχέω, glorior, *Batrach.* 57. 147
quia gloria et vanitatis signum in erectâ cervice; hinc αὐχένιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, cervicalis, *Odyss.* γ. 450.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho, *ut hìc; dissolutione poëticâ,* εἴργαθον, *pro* ἔεργαθον, *in imperf. ab* ἔργω, *vel* εἴργω, *idem.*

Κρίνομαι, *in voce mediâ aliquando significat,* conjecturam de re ali- 150

quâ facere, explorare, et examinare, *ut hìc; ἐκρίνατ' ὀνείρους*, conjecturam de somniis fecit; *ἐκρίνατ' pro ἐκρίνατο, 3. sing. aor. 1. med.*

154 Κτέαρ, ατος, τὸ, possessio, prædium; *ἀ κτῆμα, ατος, τὸ, suprà γ. 71. κτέατεσσι, poët. pro κτέασι, dat. pl.*

156 Γόος, ου, ὁ, *ut νόος, νοῦς*, lamentatio, luctus, *ἀ γοάω*, lugeo.

158 Χηρωσταί, οἱ, qui succedunt in hæreditate viro viduo, et filiis carenti, *ἀ χῆρος, ρα, ρον*, viduus, desertus; *hinc χηρόω*, desolo, vasto, orbo.

Κτῆσις, εως, ἡ, *idem quod κτέαρ*.

Δατέομαι, divido; *idem δάζομαι, et δαΐζω, ἀ δαίω· δατέοντο, poët. sic δατεῦντο, ψ. 121. Ion. pro ἐδατέοντο, 3. plur. imperf.*

160 Εἰν, *pro ἐν, poët.*

161 Ἐξάγνυμι, *fut.* ξω, frango, rumpo: *potiùs quàm ἐξάγω usurpatur; mutuatur tamen tempora ab ἄγω· hìc per tmesin.*

162 Πόρτις, ιος, ἡ, vitula, juvenca; *παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν, καὶ νομὴν ἔρχεσθαι, quòd recèns ad pastum eat; πόρις, idem, et πόρταξ, κος, ὁ*, vitulus; *hinc πορτιτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ*, terra vitulos nutriens, *Hymn. in Apoll. 21.*

Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, locus arboribus consitus, sylva; *ἀ ξύλον, ου, τὸ*, lignum, materia, *et ἔχω.*

167 Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, strepitus, motus qualis est tumultuantium.

Ἐγχειάων, hastarum, *gen. pl. Æol. ab ἐγχεία vel ἐγχείη, ab ἔγχος.*

181 Ἐΐσκω, *poët.* assimilo; *ab εἴκω*, similis sum.

182 Αὐλῶπις, ιδος, galea; *ab αὐλωπὸς*, fistulæ instar, *ex αὐλὸς, οῦ, ὁ*, tibia; *item* quicquid angustum est, et oblongum, *et ὤψ*, oculus; *nam galea quasi in fistulam abit, id est, in angustum et oblongum.*

186 Εἰλύω, *fut.* σω, volvo, *cum aspero, ut φ. 319. αὐτὸν εἰλύσω ψαμάθοισιν*, eum involvam arenis; *sed med. et pass. cum tenui εἰλύομαι*, volvor, *item*, intego, induo, *ut hìc; item* involvo, occulto, *ut Od. ξ.* 479. *σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους*, scutis coöperientes humeros; *nisi sit synecdochicè accipiendum; hinc εἰλύαται, Il. μ.* 286. *pro εἴλυνται, quasi ab εἴλυμι· hinc etiam εἴλυμα, τος, τὸ, Odyss, ζ.* 179. integumentum; *ab εἰλέω, seu εἴλω*, volvo.

187 Κιχήμενος, η, ον, *ἀ κίχεμαι*, assequor; *ἀ κίχημι, idem, pro κιχέω*, invenio, accedo, consequor, apprehendo.

190 Ἐφάμην, *hìc*, putavi, *potiùs quàm* dixi.

Αἰδωνεὺς, έος, *vel* ῆος, ὁ, Pluto; *ab* Ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus.

191 Ἔμπης, *Ion. pro ἔμπας*, tamen.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus; *ἀ κοτέω.*

194 Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ, primus *vel* recèns compactus; *ἀ πρῶτος et πήγνυμι.*

Νεοτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper factus; *ἀ νέος, et τεύχω.*

195 Πέπτανται, expansa sunt; *perf. pass. πέπταμαι, per syncop. pro πεπέτασμαι, ἀ πετάζω· sed aliqui putant esse perf. pass. verbi πτῆμι.*

Δίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, bijugis, *ἀ ζυγὸς.*

196 Ἵστημι, statuo, *præt. ἕστακα, neutram significationem accepit*, stare. *Ion. ἕσταα, ἑστᾶσι, per contractionem pro ἑστάασι aut regulariter ab ἕστημι, Ion. reduplicat. pro ἵστημι· hinc ἕσταμεν, Odyss. λ.* 464. *ἕσταμεν ἀχνύμενοι*, stabamus tristes; *et ἕσταμεν, Il. δ.* 342. *et ἑστάμεναι, κ.* 480.

Κρῖ, hordeum, *neutrius generis ; à κριθὴ, ῆς, ἡ, idem ; aut κρῖ, pro κρίμον, per apoc. quod secundùm Suidam significat aliquando* hordeum.

Ὄλυρα, *ας, ἡ,* legumen quoddam, far, pabulum *in genere.*

Αἰχμητὰ, *pro αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, poët. ut dicitur,* bellator. 197

Ποιητὸς, *ἡ, ὸν,* factus, fabricatus ; *à ποιέω,* facio. 198

Ἐμμεμαὼς, *υῖα, ὸς,* gliscens, cupiens, ulteriùs progredi cupiens ; iracundo impetu concitatus, ductus ; *à μεμαὼς. Al. ἐμβεβαὼς.* 199

Ἀρχεύω, *idem quod ἄρχω,* impero, præsum. 200

Φείδομαι, parco, miseror, ignosco ; *item* parcè utor, abstineo ; *hinc* φειδὼ, *όος, ἡ, η.* 409. lucrum, *Odyss. ξ.* 92. parsimonia ; *et φειδωλὴ, ῆς, ἡ, Il. χ.* 244. *sed Φειδὼν, Odyss. ξ.* 316. *est nomen proprium ; dicitur φείδομαι quasi φεύγω τὸ δοῦναι, quòd parcus et tenax dare refugiat.* 202

Φορβὴ, *ῆς, ἡ,* pabulum, esca, alimentum ; *à φέρβω,* alo ; *quasi φέρων βίον.*

Εἴωθα, *præt. med. ἔθω,* soleo, ex consuetudine facio ; *ω addito per pleonasmum.* 203

Ἔδμεναι, edere, *Att. et per syncop. pro ἐδέμεναι, Dor. et poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω.*

Ἅδδην, multùm, affatim, *adv.*

Πίσυνος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* fretus, fidens, *à πείθω,* persuadeo. 205

Πάσσαλος, *ου, ὁ,* paxillus, clavus ligneus ; *à πήσσω,* figo. 209

Ὑψερεφὴς *hìc, et ὑψιρεφὴς, Odyss. ν. 5. metri causâ pro ὑψηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Iliad. ι.* 578. altum tectum habens, altus ; *ab ὕψος, εος, τὸ,* altitudo, *et ἐρέφω,* tego. 213

Ἀλλότριος, *ία, ιον,* alienus ; *apud Homer.* externus vir, hostis ; *ab ἄλλος,* alius. 214

Διακλάω, *f. σω,* frango ; *à κλάω, idem ; διακλάσσας, poët. pro διακλάσας, part. aor.* 1. 216

Πάρος, antea, priùs, *adv.* 218

Κραιπνὰ, celeriter, *neut. plur. adverb. pro κραιπνῶς· à κραιπνὸς, ἡ, ὸν,* celer, rapidus ; *ab ἁρπάζω· nam* raptim, rapidè, *et* velociter, *idem significant,* Harm. 223

Μάστιξ, *γος, ἡ,* flagellum ; *à μάσσω,* subigo ; *vel à μάλα, et στίζω,* pungo, *quia quodammodo exstimulat : hinc μάστις, ιος, Od. ο.* 182. *et μαστίω, Il. ρ.* 622. *et μαστίζω, ε.* 366. 226

Σιγαλόεις, *εσσα, εν,* splendidus, varius ; ob pulchritudinem silentium et admirationem inducens ; *à σιγάω,* sileo, admiror.

Ἡνίοχος, *όχου, ὁ,* auriga ; *ab ἡνίον, ου, τὸ,* habena, *et ἔχω· est et ἡνιοχῆες, ab ἡνιοχεὺς, έος, ὁ, ε.* 505. *idem ; hinc ἡνιοχεύω, λ.* 103. aurigor. 231

Ματάω, *f. ήσω,* torpesco, vanè tempus contero, à scopo aberro ; *à μάτην,* frustrà ; *hinc ματίη, ης, ἡ,* stoliditas, *Odyss. κ.* 79. 233

Μονώνυξ, *sive per syncop. μώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ,* solidipes, habens ungulas solidas ; *à μόνος, η, ον, et ὄνυξ, χος, ὁ,* unguis ; *à futur. τοῦ νύσσω, pleonasmo τοῦ ο, est enim pars corporis ad fodicandum accommodata.* 236

Κεχαρισμένος, *η, ον,* charissimus, gratus, *item,* qui beneficium contulit ; *à χαρίζομαι.* 243

Ἶς, *ἰνὸς, ἡ,* fibra, nervus, *hìc* vires ; *quoniam in fibris maxima pars virium consistit.* 245

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, *ab α privat. et* πέλεθρον, *poët. pro* πλέθρον, ου, τὸ, jugerum.

248 Ἐκγεγάμεν, *poët. pro* ἐκγεγαέμεν, *Doric. pro* ἐκγεγαέναι, *quod est infin. ex præt. med.* ἐκγέγαα, *quod formatur ex futuro secundo* ἐκγαῶ, *mutuatitio ab* ἐκγάω, *pro* ἐκγείνομαι· *nisi potiùs sit formandum, quasi ex* γέγημι, *cujus infin. esset* γεγάναι, *Dor.* γεγάμεν.

249 Χαζώμεθ', recedamus, 1. *pl. subj. verbi* χάζω.

253 Ἀλυσκάζω, evito, effugio; *interdum absolutè*, fugio, *ut hìc; ab* ἀλύσκω, *idem; aliquando* (*ut annotat Eustath.*) *esse extra conspectum alicujus, propter loci intervallum, ut Od.* μ. 335. διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους, per insulam progrediens, extra conspectum sociorum essem; *ab* ἀλέω, *seu potiùs* ἀλέομαι, vito, *item* congrego; *sed primariâ significatione est* molo.

255 Ὄκνος, ου, ὁ, cunctatio, ignavia, metus; *hinc* ὀκνείω, *et* ὀκνέω, pigresco; sum tardus, piger; vereor, non audeo, dubito, piget: *dicitur autem* ὀκνέω, *quasi* οὐ κινέω.

256 Εἶμι, eo, *vel* ibo; *nam præsens hujus verbi frequenter apud poëtas usurpatur pro futuro.*

Τρέω, *f.* έσω, verto, torqueo, paveo, tremo, tergum verto.

257 Πάλιν αὖτις, rursus; *ob majorem vehementiam; jungitur et* αὖθις *cum* πάλιν, β. 276. *significat et* postea, *Od.* ξ. 405. αὖθις δὲ κτείναιμι, posthac interficiam.

Ἀποίσετον, *fut.* 1. *ab* ἀποφέρω, aufero, refero, *à* φέρω, *fut.* 1. οἴσω, *tanquam ab* οἴω.

258 Γοῦν *pro* γὲ οὖν, modò, igitur, certè, saltem.

260 Πολύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sapiens; πολύβουλος Ἀθήνη, consultrix Minerva, *utpote è Jovis cerebro nata, et literarum præses; à* πολὺς, *et* βουλὴ, ῆς, ἡ, multum consilii.

262 Ἐρυκακέω, *vel* ἐρυκάκω, ζ. 90. inhibeo, arceo; *ab* ἐρύκω, *idem; hoc verò ab* ἐρύω, traho, custodio; *est* ἐρυκανάω, *Od.* α. 199. *et* ἐρυκάνω, *Od.* κ. 429. *idem.*

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus et circumferentia; *propriè* currus; *et hemicycli* (*inquit Didymus*) *in sede aurigæ, ubi equorum habenæ aptantur: transfertur et ad alia, ut* ζ. 118. ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei; *aliquando pro temporis circulo, quòd tempus circumagi videatur; ab* ἄνω, *et* τεύχω, fabricor; *quòd sit fabrica in altum tendens, sive structura elevata.*

271 Ἀντιτάλλω, alo, curiosè nutrio, et curo; *ab* ἀτάλλω, *idem, vel,* augeo, adolesco; *ab* ἀταλὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener, puerilis.

Φάτνη, ης, ἡ, stabulum, præsepe; *dicitur quasi* φάγνη· παρὰ τὸ φαγεῖν.

273 Κᾂν, sanè, *hìc; ex* καὶ, *et* ἂν, *particula potentiali: significat* etiamsi, quamvis, sive, saltem, *et ita componitur ex* καὶ *et* ἐάν· *si verò sine accentu scribatur,* κᾀν *est pro* καὶ ἐν.

284 Βέβληαι, *per syncop. pro* βέβλησαι, 2. *singul. præt. pass. Ionic. hinc* βεβλήαται, *Ion. pro* βέβληνται, λ. 656. *et* βεβλήατο, *pro* -ηντο, ξ. 28. *Vid.* βεβολήατο, ι. 3.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, imus venter inter thoracem et os quod ad ilia per-

tinet ; *à* κενεὸς, ἀ, ὸν, vacuus, inanis ; *à* κενὸς, ἡ, ὸν, *idem, quòd illa pars corporis sit* κενὸς ὀστέων, ossibus expers.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, *pro* ἀνασχήσεσθαι, *fut.* 1. *inf. med. verbi* 285
ἀνέχω.

Ἁμαρτάνω, aberro ; *item* erro, hallucinor, *fut.* 1. ἁμαρτήσω, *aor.* 2. 287
ἥμαρτον, *pro quo poëtæ dicunt* ἤμβροτον, *mutando* α *in* β, *et inserendo pleonast.* ο.

Ἆσαι, *aor.* 1. *inf. verbi* ἄδω, satio ; *at* ᾄδω, ᾄσω, ι *subscript.* cano. 289

Ταλαύρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, patiens ærumnarum, fortis, audax ; *à* ταλάω, suffero, patior.

Ῥὶν, *vel* ῥὶς, ἡ, *genit.* ῥινὸς, nasus ; *à* ῥέω, fluo ; *quòd per nares effluant* 291
mucor et superfluæ sordes cerebri ; sed ῥινὸς, οῦ, ὁ *vel* ἡ, pellis, cutis, *suprà* δ. 447.

Περάω, *fut.* άσω, *vel* ήσω, transfigo, transmitto, *sic hìc.*

Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, noxius, *poët. pro* ἀτηρὴς, *ab* ἀτάω, lædo. 292

Παρέτρεσσαν, trepidârunt, 3. *pl. aor.* 1. *part. gem.* σ, *verbi* παρατρέω. 295

Κτάμεναι, *Dor.* κτάμεν, *Ion. pro* κτάναι· *à* κτῆμι, interficio, *quod à* 301
κτείνω, *idem.*

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxendix ; τὰ ἰσχία, clunes ; *ab* ἰσχεῖν, *quòd illæ par-* 305
tes sedentes sustineant.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas quæcunque ; *item,* cavitas coxæ, sinus in quo 306
caput femoris vertitur, *ut hìc : imò,* quivis sinus ossium altiùs descendens, qui alterius ossis caput excipit ; *item* vasculum, *seu* poculum concavum, *ut* χ. 494. *quod Hymn.* 47. *forma est* κότυλος· *aliquando est,* vola manûs ; *unde* κοτυλήρυτον αἷμα, ψ. 34. multus sanguis, *id est,* τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενος, quantum utrâque manûs volâ hauriri potest ; *sed Odyss.* ε. 433. πρὸς κοτυληδονόφιν, *à* κοτυληδὼν, όνος, ἡ, *idem quod* κοτύλη, acetabulum, cavum illud in quo femoris caput vertitur ; *à* κέω, *seu* κεῖμαι, jaceo, positus sum.

Θλάω, *f.* σω, frango, collido, contundo ; *verbum à sono fictitium ;* 307
θλάσσε, *poët. pro* ἔθλασε.

Παχὺς, εῖα, ὺ, fortis, *hìc.* 309

Βουκολέω, *f.* ήσω, pasco oves, multùm curo, *et* amo ; *à* βουκόλος, ου, ὁ, 313
ν. 571. *à* κόλον, ου, τὸ, cibus, *et* βοῦς, ὁ *vel* ἡ, bos, *vel* παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τοὺς βοῦς, quòd bobus inserviat ; *vel, quasi* βουκόμος, *ut* ἱπποκόμος, boum custos, *à* κομέω, curo ; *hinc* βουκολία, ας, ἡ, boum cura, *Hymn. in Merc.* 495.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, mensura sex palmorum ; *est etiam* pars bra- 314
chii, *vel* brachium, lacertus, *ut hìc ;* ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι, *quòd summo brachio compingatur : in* λ. 375. πῆχυς *accipitur pro eâ parte arcûs, quæ sagittam sustinet.*

Πτύγμα, τος, τὸ, plicatura ; *à* πτύσσω, plico. 315

Ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο, animam eriperet, *per tmesin pro* ἀπέλοιτο, *Ion. pro* 317
ἀφέλοιτο, 3. *sing. a.* 2. *opt. verbi* ἀφαιρέω.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, mandatum ; συνθεσιάων, *gen. plur. Æol. à* 319
συντίθημι.

Τάων, *Æolic. pro* τῶν, *ab* ὁ, ἡ, τὸ, *pro* τούτων, harum. 320

Τείνας, ασα, αν, tendens, *part. aor.* 1. *verbi* τείνω. 322

326 Ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *propriè de numero pari; metaph.* integer, perfectus; *exponitur etiam,* aptus, consentaneus; *ab* ἄρω.

329 Μεθέπω, quæro, sector, investigo; μέθεπε, 3. *singul. imperf. Ion. pro* μέθειπε, *ab* ἕπομαι, sequor.

Κρατερώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, fortis unguibus; *à* κρατερὸς, *et* ὄνυξ.

330 Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus, *à* Κύπρος, Cyprus, *insula in quâ Venus nata est; vel, quasi* Κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα, concipere præbens.

336 Μετάλμενος, *pro* μεθαλλόμενος, η, ον, *per syncop.* insiliens; *ab* ἄλλομαι, *mutato spiritu aspero in tenuem.*

337 Ἀβληχρὴς, έος, *et* ἀβληχρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, debilis, invalidus; *à* βληχρὸς, *idem, cum* α *epitatico;* βληχρὸς *autem, si sit* debilis, *deducitur* παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, *ut sit* ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς· *quidam tamen volunt significare,* validus, robustus; *ut sit* ὁ καταβάλλων.

Εἶθαρ, *poët.* statim.

Ἀντετόρησα, perfodi; *à* τορέω, perforo, *quod à* τερέω, *idem.*

339 Θέναρ, αρος, τὸ, palma, vola, planta pedis; παρὰ τὸ σθένος, robur: *vel,* παρὰ τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, *quòd sit receptaculum in quo reponuntur ea quæ dantur: vel,* παρὰ τὸ θείνειν, extendere, *quòd extenditur vola.*

340 Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, *propriè,* sanguis crudus: *apud Hom. est* humor qui à diis fluxit vulneratis; *nam istos affirmat esse* ἀναίμονες· *nisi malis* ἰχὼρ *esse deorum,* αἷμα *verò hominum sanguinem, et cæterorum animalium.*

341 Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis, fruges et cibus *in genere; annotant grammatici* σῖτον, *pro frumento masculinum esse; pro cibo, neutrum.*

342 Ἄναιμος, ου, *et* ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sanguinis expers; *ab* α *privat. et* αἷμα, ατος, τὸ, sanguis. *Dii sunt* ἀναίμονες, ἐπεὶ οὐ τρέφονται, ἀθάνατοι δὲ ὅτι ἀναίμονες· ὁ γὰρ θάνατος ψύξει τοῦ θερμοῦ γίνεται, *Didym.*

343 Κάββαλεν, prostravit, dejicit, *poët. pro* κατέβαλε, *aor.* 2. *ind. act. verbi* καταβάλλω.

350 Πωλήσεαι, versaberis, 2. *sing. fut.* 1. *med. Ion. pro* πωλήσῃ, *à* πωλέω.

351 Ἑτέρωθι, alibi, alio loco; ἑτέρωθεν, alterâ ex parte; *ab* ἕτερος, alter.

352 Ἀλλύω, *fut.* σω, errabundâ mente afficior et incertâ; *item,* erro, mente langueo, mœrore confectus: ἐν ἄλῃ τὴν ψυχὴν ἔχω, *Eustath. vel, secundùm Etymologum, ab* ἀλῶ, vagor; *quòd qui anxii sunt vagari solent; vel, ex* α *privat. et* λύω, solvo, *ut sit* ἀλύω, *quasi solutionem malorum non invenio; interdum significat,* morderi, angi, *vel* ringi animo, *ut hìc;* ἀλύσσω, *autem,* χ. 70. *ubi Priamus de canibus ejus sanguinem bibituris loquitur: ab aliquibus explicatur,* ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες, præ crapulâ disrupti; *ab aliis quasi* ἐν ἁλὶ ὄντες, fluctuantes in salo; *ab aliis* ἐν ἄλῃ ὄντες, anxii animo, *seu* ἄγαν λυττῶντες, valde efferati, Coul. *ex Didym.*

354 Μελαίνομαι, nigresco; μελαίνετο, 3. *sing. imperf. Ion. à* μελαίνω, nigrum reddo.

356 Ἀὴρ, έρος, ὁ, aër; *in fœmin. autem,* caligo: ἠὴρ, ὁ *vel* ἡ, *pro* ἀὴρ; *quod etiam in fœmin. tantùm significat* caligo.

358 Χρυσάμπυξ, κος, ὁ, aureas habenas habens; *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, *et* ἄμπυξ, κος, ὁ, *vel* ἡ, illud vinculum quod cohibet, et constringit comas sparsas in equorum frontibus; *item,* muliebris capitis ornatus, quo constringuntur fluxi crines; vitta: *item* lorum, habena, frænum; *hìc et alibi,*

χρυσάμπυξ *est epithet. equorum; sed Hymn.* 5. *ver.* 12. ὧραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, horæ ornatæ fuerunt aureis frænis; *vel*, horæ aurea fræna moderantes ornatæ fuerunt.

Ἤτεεν, *imperf. verbi* αἰτέω, peto.

Ἄχθομαι, *fut.* ἠσομαι, gravor, ingemo sub pondere; *metaph.* ægrè 361
fero; *ab* ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus; *metaph.* dolor gravis; *ab* ἄχος, εος, τὸ, *pleonasmo* τοῦ θ.

Λάζετο, cepit, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* λάζομαι. 365

Μαστίω *et* μαστίζω, *fut.* ίξω, flagello, flagris *vel* scuticâ cædo; *à* μάσ- 366
τιξ, γος, ἡ, flagrum, scutica, ε. 226.

Ἐλάαν, *poët. pro* ἐλᾷν, *præs. infin. ab* ἐλαύνω, *vel* ἐλάω.

Πετέσθην, volabant, 2. *dual. imperf. Ion. pro* ἐπετέσθην, *verbi* πέτομαι.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, *pro* ἔδαρ, esca, dapes, *ab* ἔδω, edo. 369

Γούνασι, *Ion. pro* γόνασι *ex* γόνυ, γόνατος, τὸ. 370

Διώνη, ης, ἡ, Dione, *dea maris, et mater Veneris; sic dicta est* ἀπὸ τοῦ Διὸς, *quæ primùm Jovi nupsit; vel, quasi* ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονὰς, *pariens Veneris voluptates; vel,* ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν, *quòd imbribus cœli irrigatur; eadem enim est cum Terrâ*, Coul.

Ἀγκαὶ, ulnæ, *inusitat. nomin. à quo accusat.* ἀγκὰς, *quod quia ex-* 371
primitur hìc ἀγκὰς ἐλάζετο, *et* ω. 227. ἀγκὰς ἑλεῖν, &c. *adverbium à quibusdam putatur*, inter ulnas; *hinc* ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna; *item* ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ· *hinc* ἀγκάζομαι, ulnis complector, *et* ἀγκαλίζομαι, *idem.*

Κατέρεξεν, demulcebat, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* καταρέζω. 372

Ἐνωπῇ, manifestè, coram, quasi in conspectu. *Dativus adverbiali-* 374
ter usurpatur; ab ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus; *ab* ἐν, *et* ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Τρέπω, *f.* τρέψω, *f.* 2. τραπῶ, *aor.* 2. ἔτραπον, verto, converto, averto, 381
prohibeo; ἔτρεψε, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act.*

Κέραμος, άμου, ὁ, terra figularis; *item*, tegula, quodvis vas ex terrâ 387
factum; *aliquando*, dolium, urceus, hydria, *ut* ι. 465. πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο, multum autem ex doliis vinum bibebatur; *dicitur quasi* ἔραμος. *ab* ἔρα, terra; *hinc* κεραμεὺς, έος, ὁ, figulus, σ. 601. *et* κεραμήϊος, *Ion. pro* κεράμειος, εία, ειον, figulinus, *Hymn.* 47. *carm.* 13. *item,* carcer, *ut hìc.*

Ἆτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, *per crasin pro* ἄατος, *ab* ἄδω, satio, ex- 388
pleo, *et* α *privat. vel ab* ἀδέω, tædio afficior.

Μητρυιὰ, *Ion.* μητρυιὴ, ῆς, ἡ, noverca; *à* μήτηρ, mater. 389

Τριγλώχιν, ινος, ὁ, tricuspis; *à* γλωχὶς, *vel* γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis. 393

Ἀνήκεστος, έστου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis; *ab* α *privat. et* ἀκεστὸς, ἡ, ὸν, 394
sanabilis; *quod ab* ἀκέομαι.

Ὡὐτὸς, idem, *pro* ὁ αὐτὸς· *sunt et* τωὐτέου, τωὐτέῳ, τωὐτὸ, *pro* τοῦ αὐτοῦ, 396
τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτὸ, *sed non apud Homerum.*

Πύλος, ου, ὁ, *idem quod* πύλη, ῆς, ἡ, porta. 397

Ἠλήλατο, *pro* ἐλήλατο, 3. *sing. plusq. perf. ind. pass. verbi* ἐλαύνω, 400
facientis præt. pass. ἐλήλαμαι, *repetitis Atticè duabus initialibus literis præsentis.*

Κήδω, lædo, ango, mœrore afficio, *ut hìc; à* κῆδος, εος, τὸ, mœror; *sed* κήδομαι, *f.* σομαι, α. 56. curam gero, solicitus sum de re aliquâ; *est et* κηδέω, *f.* έσω *et* ήσω, curo, ω. 240. ἤλθετε κηδήσαντες.

401 Ὀδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, expellens dolorem; *ex* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, *et* φάω, occido; ῥίζαν βάλε ὀδυνήφατον, λ. 845.

402 Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; *ex* κατὰ *vacante, et* θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; *à* θνήσκω, morior.

403 Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, gravia operans, horrenda et violenta patrans; *ab* ὄβριμος, ίμου, ὁ καὶ ἡ, potens, fortis, minax, *et* ἔργον, ου, τὸ, opus.

Αἴσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* η, ον, παράνομος καὶ ἄδικος, impius, iniquus, indecens; malus; *quasi* ἀαίσυλος, *ab* α *privat. et* αἶσα, ης, ἡ, sine æquo et justo; *vel, quasi* αἶσαν συλάων, deprædans contra jus et fas; *vel* partem et portionem deprædans; *vel ab* αἴσαι, lædere.

408 Παππάζω, invoco patrem *aut* avum, dico pappa, ablandior patri, *ut infantes; à* πάππας, ου, ὁ, pater, *vox liberorum ad patrem, Od.* ζ. 57.

412 Ἀδρηστίνη, ης, ἡ, Adrasti filia, *regis Argivorum,* β. 830. *qui primùm Nemesi templum posuit, à quo ipsa scelerum ultrix Nemesis dicta est* Ἀδράστεια, *Ion.* Ἀδρήστεια, β. 828.

413 Οἰκεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, domesticus servus, *ab* οἶκος, ου, ὁ, domus.

414 Κουρίδιος, ίου, ἡ, juvenilis; *plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate uxorem duxit; capitur sæpe pro legitimo desponsato; sic* κουριδία, ας, ἡ, α. 114. quæ juvencula uxor est, *seu* quæ virgo nupsit; *à* κοῦρος, *poët. pro* κόρος, ου, ὁ, juvenis; *hinc* κόρη, ης, ἡ, puella, virgo.

417 Ἄλθω, ἀλθαίνω, *et* ἀλθέω, medeor, sano, *item,* augeo; ἄλθετο, *3. sing. imperf. pass. pro* ἤλθετο, *amisso augmento.*

Κατηπιάω, mitigo, placo; κατηπιόωντο, *poët. pro* κατηπιῶντο, *ex* κατηπιάοντο, *3. plur. imperf. pass. à* κατὰ, *et* ἠπιάω, *idem, quod ab* ἤπιος, ία, ιον, clemens, mitis, benignus.

422 Ἀνίημι, *hìc,* stimulo, *vel* solicito; ἀνεὶς, εῖσα, ἐν, *part. præs.*

423 Ἔκπαγλα, *adverb.* vehementissimè *hìc. Vid.* α. 146.

424 Καῤῥέζων, ουσα, ον, demulcens; *part. præs. verbi* καταῤῥέζω.

Εὔπεπλος, *sive* ἐΰπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, stolatus, pulchrum habens peplum; *ab* εὖ, bene, *et* πέπλος.

425 Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, acicula; *à* πείρω, transeo, *vel* infigo; *quoniam subnectitur oræ vestimenti, eique inseritur et infigitur; hinc* περονάω, *fut.* ήσω, η. 145. transfodio, *et* περονάομαι, fibulâ connecto, substringo fibulâ, *vel* aciculâ, κ. 133.

Καταμύξατο, laceravit, perstrinxit, 3. *sing. aor.* 1. *med. Ion. verbi* καταμύσσω.

Ἀραιὸς, ὰ, ὸν, tenuis, rarus, laxus, mollis; *item,* imbecillis, *metaph. ab* α *epitatic. et* ῥαίω, consumo.

429 Μετέρχομαι, adeo; πόλινδε μετέρχεο, civitatem adi, ζ. 86. inquiro; πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, patris rumorem inquiro, persequor; ἀλλὰ μέτελθε, sed persequere, φ. 422, supplicium de aliquo sumo, animadverto in aliquem; accedo, pertranseo, adeo, *propriè: item,* tractare aliquid, *ut hìc.*

434 Ἄζετο, venerabatur, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* ἄζομαι.

447 Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, *ex* ἰὸς, sagitta, *et* χέω, fundo.

448 Ἄδυτον, ύτου, τὸ, adytum; *ab* ἄδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet

ingressus. *Adytum autem est illa pars templi, in quam nulli præter sacerdotem ingredi licet; ab α privat. et δῦμι,* ingredior.

Κυδαίνω, *fut.* νῶ, honoro, decoro, laudo, honorificè tracto; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; κύδαινον, 3. *pl. imperf. Ion. pro* ἐκύδαινον.

Εἴδωλον, ώλου, τὸ, simulachrum, imago, effigies; ἡ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον 449
εἰκὼν *ab* εἶδος, εος, τὸ, forma, *quod ab* εἴδω, video.

Λαισήϊον, ου, τὸ, scutum oblongum, *vel* breve scutum, parmula: *à* 453
λάσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus, *quia scuta pellibus hirsutis obducebantur; vel, à* λαιὸς, ὰ, ὸν, sinister, *quòd in sinistrâ gestabantur.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, emolumentum; *item,* junctura manûs cum 458
cubito; *item,* vola, *sic hìc.*

Πέργαμος, άμου, ἡ, Pergamus, *urbs Asiæ insignis, ita dicta, quòd* 460
editâ in rupe sit sita; Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Ἐς τί, quousque? 465

Φλοῖσβος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, *propriè,* sonitus in aquâ, *per onomat.* murmur, 469
tumultus, *ut hìc.*

Πῆ, *interrogat.* quì? quonam modo? quà? quò? *ab* ᾗ, quatenus, 472
quomodo; *ab* ὅς, ἥ, ὅ.

Ἔχεσκες, habebas, 2. *sing. Ion. pro* εἶχες, *verbi* ἔχω.

Γαμβρὸς, οῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, gener, ζ. 177. socer, ν. 464. affinis, *ut hìc; à* 474
γαμέω, uxorem duco; *quasi* γαμηρὸς, *syncope* η, *et epenthesi* β.

Καταπτώσσουσι, trepidant, 3. *plur. præs. verbi* καταπτώσσω. 476

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens; *ab* ἐπιδεύω, indigeo: *idem* ἐπιδεὴς, *ab* 481
ἐπιδέομαι.

Μέμονα, *apud poëtas,* cupio, volo, audeo, *præt. med. à* μένω. 482

Τύνη, *pro* τὺ, *Dor. pro* σύ. 485

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor: *in plur.* ὄαρες, *contract.* ὦρες, ὤρεσσι, *dat. pl. poët.* 486
pro ὦρσι *dictum est* ὄαρ, *quasi* ὁμόαρ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γάμῳ, quòd cum viro nuptiis congruat; *vel* quòd viro fœmina est aptanda et adæquanda; *hinc* ὀαρίζω, colloquor familiariter, sicut cum conjuge, ζ. 516. ὀάριζε γυναικὶ, colloquebatur uxori; *et* ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator, familiaris, *Od.* τ. 179. *et* ὀαριστὺς, ύος, ἡ, talis confabulatio, *Il.* ξ. 216. *vel* commercium *in genere,* ν. 291.

Μήπως, nè fortè. 487

Ἀψῖδες λίνου, nexus lini; περιφραστικῶς *dicitur pro* δίκτυα, retia; ἀψὶς, ἴδος, ἡ, *aliquando,* fornix, curvatura rotæ; *vel* εἰς ἣν αἱ κνῆμαι, tibiæ currus à modiolo rotæ compinguntur, *Didym. ab* ἅπτω, attingo, necto.

Λίνον, ου, τὸ, linum, *vel* filum linteum; *item,* chorda citharæ.

Πάναγρον, ου, τὸ, *retis epitheton, quòd omnia capiat, à* πᾶν, *et* ἄγρα, ας, ἡ, præda, captura, piscatio, aucupium, venatio.

Κύρμα, ατος, τὸ, id in quod aliquis incidit, adeptio, lucrum insperatum, præda, *per syncop. pro* κύρημα, ατος, τὸ, *idem; à* κύρω, incido, 488
nanciscor; *idem* κυρέω.

Ὑμὸς, ὑμὴ, *vel* ὑμὰ, ὑμὸν, *poët. pro* ὑμέτερος. 489

Τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, longè vocatus; *à* τῆλε, procul, *et* καλέω, voco: 491
pro quo legitur τηλεκλειτὸς, οῦ, ι. 233. *et alibi,* τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι, è longinquo evocati auxiliares: *sed* τηλεκλειτὸς, *est* percelebris, *cujus*

celebritas procul pervenit; *à* κλείω, celebro, *ut* ξ. 221. *est et* τηλεκλυτὸς, οῦ, clarus, *cujus nominis inclyta fama procul pervenit;* *à* κλύω, audio, σ. 400.

493 Δάκε, *3. sing. aor. 2. pro* ἔδακε, *à quo* δακέειν, *pro* δακεῖν, *in infin. à* δάκνω, mordeo, *aorist.* 2. ἔδακον, *ex inusitato* δήκω.

497 Ἑλελίττω, *fut.* ξω, *hìc,* converto; ἐλελίχθησαν, *3. plur. aor.* 1. *pass. pro quo,* ζ. 109. ἐλελίχθεν, *Bœot. Vid.* α. 530. *Legitur* ἐλελίζετο, *Hymn. in Palladem, ver.* 9. *pro* ἐλελίττετο.

498 Ἀολλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus; *hinc* ἀολλίζω, ζ. 270. *et* ἀολλέω, ζ. 287. καὶ δ' ἄρ ἀόλλησαν, *pro quo alii legunt* ἀόλλισαν· *dicitur quasi* ὁμοῦ, *vel* ἁμὰ εἰλέω.

499 Ἄχνη, ης, ἡ, palea, gluma; *generaliter capitur pro tenuissimo cujuslibet rei; aliquando,* spuma maris: ἄχνη πυρὸς, *pro* fumo, δ. 426.

500 Λικμάω, *fut.* ήσω, ventilo, purgo; *etiam* cribro; *à* λίκμος, ου, ὁ, ventilabrum; *quod dicitur à* λίαν, *et* κάμνω, *pro quo etiam dicitur* λίκνον· *sed* λίκνον, *Hymn. in Merc.* 150. *significat* cunas; *à* λικμάω *derivatur* λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, ν. 590.

502 Ὑπολευκαίνω, album reddo; ὑπολευκαίνομαι, albesco; *à* λευκαίνω, *idem; quod à* λευκὸς, ἡ, ὄν.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum; *sed propriè,* ἀχυρμιαὶ *sunt* ἀχυροθῆκαι, *loca areæ, in quibus seponuntur festucæ et paleæ tritici,* Didym. *dicitur quasi* ἀχυριὰ, *ab* ἄχυρον, ου, τὸ, palea, *quod dicitur* παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, *quòd sit res quæpiam inanis; vel quasi* ἀέχυρον, *ab* α *privat. et* ἐχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, *quòd nemo curat; vel, quòd à vento facilè torquetur, et ita non à vento tuta.*

504 Πολύχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum habens æris; *item per conseq.* solidus, firmus, *epitheton cœli.*

505 Ἡνιοχεὺς, έως, ὁ, auriga, qui habenas tenet; ἡνίοχος, ου, ὁ, *idem, ab* ἡνίον, ου, τὸ, *et* ἔχω. *Vid.* ε. 231.

509 Χρυσάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ensem aureum habens; *à genit.* τοῦ χρυσάωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *idem, quod ab* ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis, κ. 484. *quod ab* ἀείρω, tollo.

515 Ἀρτεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis; *ab* ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, integer; *vel pleonasmo* τοῦ ρ, *quasi* ἀτεμὴς, *à* τέμνω, seco; *vel quasi* ἀρτελὴς, *à* τελέω, perficio.

521 Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *per aphæresin pro* διωκὴ, clamor, minæ, insectatio, persecutio; *à* διώκω.

523 Νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum; *à* νήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventos non habens, θ. 552. νήνεμος αἰθὴρ, tranquillus aër; *hoc autem à* νὴ, *et* ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, excelsus, habens verticem excelsum: *hinc* ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; *quod ab* ἄκρος, ρα, ρον, summus, *et* πόλος, ου, ὁ, vertex, *item* polus; *vel à* πολέω, versor.

524 Βορέας, *vel* -ης, *Ion.* ου, ὁ, aquilo; ἀπὸ τοῦ βοᾷν καὶ ῥεῖν, *quòd ventus est sonorus et violentus; vel à* βορὰ, alimentum, (*inquit Etymol.*) *quòd nobis alimentum ministrat frugibus incrementum præbens; vel potiùs, quòd nos edaciores reddit,* Coul. *hinc* Βορέω, ψ. 692. *et* Βορέα, *hìc pro* Βορέου, *Ion. et Æol.*

Ζαχρειής, έος, *et* ζαχρηής, έος, ὁ καὶ ἡ, *μ.* 347. valde utilis; *à* ζα, valde, 525
et χρεία, ας, ἡ, utilitas; *vel significat* vehemens, violentus; *à* χρεία, necessitas; *necessitas est quoddam violentum, nec habet legem.*

Ἄω, spiro, flo; *quod fit per onomatop. alii ab* α *et* ω, *quia spirare* 526
est et primum et ultimum, quod homo agit; hinc ἄημι, *idem; à quo partic.* ἀεὶς, ἀέντος.

Φάομαι, *inusit. formantur tamen ab eo quædam tempora: nempe præt.* 531
pass. πέφαμαι, occisus sum; 3. *sing.* πέφαται, 3. *plur.* πέφανται, *infin.* πέφασθαι, *paulò post futur.* πεφήσομαι, *ν.* 828.

Ἔρυτο, custodiebat, juvit; *δ.* 138. ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, quæ multum 538
ei juvit; *sed hìc,* impediebat, depellebat, *ut et ρ.* 518. *et Odyss. ω.* 523. *pro* εἴρυτο, *vel* ἤρυτο, *ab* ἔρυμι, *idem quod* ἐρύω· *imperf. med. vel est plusquamperf.* τοῦ ἐρύω, traho, custodio, libero, arceo, impedio, *&c.*

Νειαίρη, ης, ἡ, ἡ κάτω κοιλία ἔσχατον μέρος τῆς γαστρὸς, pars extrema 539
ventris, venter inferior; *nunquam apud Homer. usurpatur sine* γαστὴρ *adjuncto; derivatur à* νεαρὸς, *vel* νειαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, ultimus, juvenilis; *hoc autem à* νέος, α, ον.

Βίοτος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, *vide δ.* 170. 544

Διδυμάων, ονος, ἡ geminus, gemellus; *à* δίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, 548
geminus; *à* δύο, duo; *dicitur de morte et somno, π.* 672. ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν· διδυμάονες (*inquit. Didym.*) διδύμων διαφέρουσι· οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ δίδυμοι οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

Ἡβάω, *vel* ἡβάσκω, pubesco, adolesco, *fut.* ἡβήσω, *ab* ἥβη, ης, ἡ, pubes, 550
pubertas, dea pubertatis, juventa, *δ.* 2.

Εὔπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; *à* πῶλος, ου, ὁ, pullus 551
equinus.

Τάρφος, εος, τὸ, densitas; *peculiariter sylvæ; quasi* τράφος, *à* τρέφω, 555
nutrio, *eò quòd animalia nutrit; quod etymon ipse Homerus, inquit Eustathius, versu hôc exprimit; hinc* ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, λ. 387. *et* ταρφειὸς, ὰ, ὸν, *μ.* 158. densus, frequens; *et* Τάρφη, ης, ἡ, *β.* 533. *urbs Locrorum, sic dicta ob sylvæ densitatem.*

Ἴφιος, α, ον, robustus, fortis, pinguis, bene nutritus; *ab* ἶφι, fortiter, 556
quod ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, *item* vis, robur.

Κατέκταθεν, *Bœot. pro* κατεκτάθησαν, 3. *plur. aor.* 1. *pass. à* κατακτείνω, 558
occido.

Καππεσέτην, *Ion. pro* κατεπεσέτην, 3. *dual. aorist.* 2. *à* πίπτω, cado. 560

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies; *sed η.* 5. ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσιν, politis abietibus, *id est, abiegnis remis; ab* ἐλάω, progredior, *quòd in altum tendat; est enim arbor admodum procera.*

Δίω, expello, persequor, timeo, *sic hìc;* δίον, *χ.* 251. *potest exponi* 566
cucurri; δίον *et* δίε, *pro* ἔδιον *et* ἔδιε, *poët. hinc* διώκω.

Ἀποσφάλλω, *fut.* λῶ, à viâ errare facio, subverto, seduco, frustror, 567
facio excidere ab incepto, impedio; -ομαι, aberro; *à* σφάλλω, subverto, decipio, frustror; ἀποσφήλειε, 3. *sing. aor.* 1. *opt. Æol.*

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, locus curvaturæ, *seu* flexus brachii; cubitus, lacer- 582
tus; *accipitur pro quocunque flexu membrorum: ut, curvatura manûs,* λ. 252. *item, pro flexu fluviorum et murorum, ut π.* 701. τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνας βῆ τείχος ὑψηλοῖο· *aliquando* cornua citharæ; *dicitur quasi*

ἐγκὼν, ἀπὸ ἐγκεῖσθαι, *quòd os alterum alteri insertum sit in cubitu et manuum commissurâ.*

585 Ἀσθμαίνω, anhelo, difficulter anhelo, cum singultu palpito, expiro; *ab* ἄσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas, ο. 10.

586 Κύμβαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, in caput pronus, præceps, *Angl.* over head; ἔκπεσε δίφρου κύμβαχος, *id est,* ἐπὶ κεφαλὴν, excidebat de curru in caput: *est et subst.* suprema pars galeæ, ο. 536. κύμβαχον ἀκρότατον νύξ, conum summum galeæ percussit; *à* κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, sinciput. *Batrachom.* 225. *est* βρέγμα, ατος, τὸ, *idem; à* βρέχω, madefacio, *quia sinciput in infantibus est valde humidum.*

589 Ἵμασ', scuticâ agitabat, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἱμάω, *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.

593 Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, tumultus, turba; *hinc* κυδοιμέω, turbo, turbas excito, λ. 324. παρὰ τὸ κύειν δείματα, quòd timorem inducat.

594 Ἐνώμα, quatiebat, 3. *sing. imperf. verbi* νωμάω, *à* νέμω, distribuo.

595 Ἄλλοτε, interdum, *hìc.*

597 Ἀπάλαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, industriâ carens, cujus manibus nulla est ars; *ab* α *priv. et* παλάμη, ης, ἡ, manus, palma.

Ἰὼν, οὖσα, ὸν, prodiens, elapsus, iturus; *nam tria tempora significat, præs. præt. et fut. inquit Bud. ab* εἶμι, eo; ἰὼν πολέος πεδίοιο, emensus ingentem campum, *id est,* per ingentem campum meaus, *vel* prolapsus; διὰ *subintellecto* ἐλλειπτικῶς· *nam crebrò regunt verba genit. deficiente quâvis præpositione quæ postulat genit. ut* λύω δεσμάτων, *id est,* ἀπὸ δεσμάτων.

598 Στήῃ, *vel* στήῃ, *vel* στήῃ, *poët. pro* στείῃ, *et hoc pro* στέῃ, *quod Ion. pro* στῇ, 3. *sing. aor.* 2. *subj.* στῶ, στῇς, στῇ· *vel* στήῃ, *pleonasmo* τοῦ η, *pro* στῇ, *ab* ἵστημι.

Ὠκύρροος, *vel* ὠκύροος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* ῥέω, fluo.

599 Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma; *dictum quasi* μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενος, *quasi magno cum impetu immissa; quòd excitetur ex aquarum conflictu,* Coul. *hinc* ἀφρέω, spumo, λ. 282. *de equis;* ἄφρεον στήθεα, spumabant in pectoribus.

Μυρμύρω, murmuro, *per onomatopœiam.*

603 Πάρα, *pro* πάρεστι, adest, *ut dicitur priùs.*

605 Τέτραμμαι, conversus sum; *perf. pass. à* τρέπω, verto; *nam* τέθραμμαι, *à* τρέφω, alo.

613 Πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives; *à* πολὺς, *et* κτάομαι.

Πολυλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens multas segetes, locuples; *à* λήϊον, ου, τὸ, seges.

620 Λὰξ, *adverb.* cum calcibus, pede porrecto; *hinc* λακτίζω, calco, *Od.* σ. 98.

621 Σπάω, *fut.* σω, traho, educo, contraho, extraho, evello; σπάομαι, *idem;* ἐσπάσατ' *pro* ἐσπάσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

623 Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio; *ab* ἀμφιβαίνω, circumeo.

634 Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus; *ab* α *priv. et* δαίμων, *quod à* δαίω, disco; *hinc* ἀδαημονία, *vel Ion.* ἀδαημονίη, ης, ἡ, inscitia, *Od.* ω. 243.

Γόνος, ου, ὁ, fœtus, filius, soboles, proles; *à præt. med.* γέγονα, *verbi* 635
γίνομαι, sum; *vel,* γείνω, gigno; γονὴ, ῆς, ἡ, *idem,* ω. 539.

᾿Επιδεύομαι, insuper egeo, egeo, inferior sum; *à* δεύομαι· ἐπιδεύεαι, 636
Ion. pro ἐπιδεύῃ, 2. *sing. præs. subj.*

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui viriliter sustinet irruentem hostem, 639
ideo audax; *à* θρασὺς, εῖα, ὺ, *et* μένω, maneo, exspecto; *vel, à* μέμνων,
memor, *ut sit audaciæ memorandæ.*

Θυμολέων, οντος, ὁ, animum leonis habens, magnanimus, *à* θυμὸς, οῦ,
ὁ, *et* λέων, οντος, ὁ.

῎Αλκαρ, ρος, τὸ, *et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, subsidium, auxilium. 644

Δμηθεὶς, εῖσα, ὲν, domitus, *aor.* 1. *part. pass. à* δμάω, *perf. pass.* δέδ- 646
μημαι, *aor.* 1. ἐδμήθην.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inclytus equis, *Plutonis epitheton: à* πῶλος, 654
ου, ὁ, pullus equinus, *et* κλυτὸς, ἡ, ὸν, inclytus.

Μείλινος, fraxineus, *pro* μέλινος, η, ον· ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ, sedebat 655
autem super fraxineum limen, *Od.* ρ. 339. *à* μελία, ας, ἡ, fraxinus.

῾Ομαρτῆ, simul, unum post aliud; *ab* ὁμοῦ, *idem, et* ἀρηρότως· *de iis* 656
dicitur, quæ serie continuâ se sequuntur; hinc ὁμαρτέω, sequor unà
cum, μ. 400.

Δούρατα, *pro* δόρατα, *per epenthes.* τοῦ υ, *metri gratiâ; à* δόρυ, δόρατος,
τὸ, hasta.

῞Ηϊξαν, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ἀίσσω. 657

Μαιμάω, *pro quo* μαιμώω, *poët. à quo in part.* μαιμώωσα, properans; 661
ver. 670. μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ, turbatum ei erat dilectum cor; *idem*
quod μάω, vehementer cupio.

᾿Εγχρίμπτω, admoveo, tango, infrico, adjungo, applico, hæreo; *à* 662
χρίμπτω, admoveo, appello, accedo; *dicitur quasi* χειρίπτω, *à* χεὶρ,
manus; *significat enim propriè,* ταῖς χερσὶν προσεγγίζειν, manibus admo-
vere; ἐγχριμφθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, miser, tolerans, audax, fortis; *à* 670
τλάω.

᾿Ερίγδουπος, ου, *Ion.* οιο, ὁ καὶ ἡ, valde sonans, μεγαλόηχος, διὰ τὰς 672
βροντάς· *ab* ἐρὶ, *particula augmentativa in compositione, et* δοῦπος, ου, ὁ,
sonitus, *pro* ἐρίδουπος, υ. 49. *interposito* γ, *metri gratiâ.*

Μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis; *à* μοῖρα, ας, ἡ, fatum; *legitur et* μόριμος, 674
idem, υ. 301.

᾿Αποκτάμεν, interficere, *aor.* 1. *infin. Ion. pro* ἀποκτεῖναι *verbi* ἀπο- 675
κτείνω.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor: *à* δείδω. 682

Χαίρω, *fut.* χαιρήσω, *et* χαρῶ, *aor.* 2. *pass.* ἐχάρην.

᾿Ολόφυδνος, η, ον, luctuosus, lugubris: *ab* ὀλοφύρομαι, lugeo, queror, 683
lamentor, ε. 871. *quod dicitur* παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτὸν, quòd qui la-
mentatur totum se macerat.

῞Ελωρ, ωρος, τὸ, *idem quod* ἑλώριον, ου, τὸ, præda; *ab* ἕλω, capio. 684

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; *quasi* αἰὲν ὤν· *item,* ætas, vita, tem- 685
pus vitæ hominis.

Εὐφρανέειν, *Ion. pro* εὐφρανεῖν, *fut.* 1. *infin. verbi* εὐφραίνω. 688

Παραΐσσω, *fut.* ξω, prætereo; *item,* proripio me raptim; *ut hìc.* 690

691 Ὠθέω, *fut.* ὠθήσω, *et* ὤσω, *tanquam ab* ὤθω, trudo, pello; ὤσαιτ' *pro* ὤσαιτο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

693 Φηγὸς, οῦ, ἡ, fagus; ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, *quia olim homines è fructibus arboreis victitabant; hinc* φήγινος, ίνη, ον, fagineus, ε. 838.

694 Θύραζε, extra domum; *alibi generaliter*, extra, *ut hìc; hinc οἱ* θύραζε, externi, alieni; *à* θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

697 Ἀμπνύω, *pro* ἀναπνύω, *Ion. à* πνύω, respiro; *hinc* ἀμπνύνθη, recreatus est, ad se rediit, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Ion. pro* ἠμπνύνθη, *tanquam ex* ἀναπνύνομαι, *vel* ἀνάπνυμαι.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, aura, flatus, *epenthesi* τοῦ ι, *pro* πνοή.

698 Ζωγρέω, *fut.* ήσω, vivum capio, à cæde conservo, vitæ parco; *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, venatio, *quasi* ζῶον ἀγρεύω· *item* vegeto, vivifico, recreo, *ut hìc, quasi* ζωὴν ἀγείρω.

Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, spirans, *Ion. pro* κεκαφηκὼς, *à prisco* καφέω, *quod ex* κέκαφα, *præt. verbi* κάπτω, spiro, flo; *item*, comedo.

707 Αἰολομίτρης, ου, ὁ, qui balteum *vel* mitram variè ornatam habet; *ab* αἰόλος, η, ον, varius, *et* μίτρα.

709 Κλίνω, *hìc* claudo, circumdo.

720 Ἐντύω, *et* ἐντύνω, paro, instruo; *ab* ἔντεα, τὰ, *per contract.* ἔντη, arma.

721 Πρέσβα, ης, ἡ, vetula, senex veneranda, *per syncop. pro* πρέσβεια· *à* πρέσβυς, υος, *vel* εως, *fœm.* πρέσβεια, δ. 59. *pro* πρέσβεια, *dicitur* πρέσβειρα, *Hymn. in Ven.* 32. *et* πρεσβηῒς, *Hymn. in Vestam et Merc.* 13. πρεσβηΐδα τιμὴν, antiquum honorem.

722 Κύκλα, *per metaplasm. pro* κύκλοι.

723 Ὀκτάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo radios habens, *proprium rotæ; à* κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, tabula, *in quâ delinquentium pœnæ scriptæ fuerunt; ab* ἄγω, duco, *vel* frango.

725 Ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur; *ab* ἐπὶ, *et* σῶτρον, ου, τὸ, *illud lignum, à* σώω, citato gressu currere cogo; *quod est à* σείω, agito.

Θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio; *item* miraculum, res nova visuque mira.

726 Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ, *id est*, foramen, in quod axis caput immittitur et circumvolvitur; ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, quòd axe impleatur.

728 Περίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, orbiculatus, circumcurrens, rotundus; *à* τρέχω.

729 Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo; *à* ῥύομαι, traho.

730 Λέπαδνα, τὰ, coria lata circa pectus equorum, capistra; *à* λεπίζω, decortico, deglubo; *quod est à* λέπω, *idem.*

734 Οὐδος, εος, τὸ, *et* οὖδας, ατος, τὸ, λ. 748. solum, pavimentum; οὖδος, *inusit. in nomin.* οὖδας, *in omnibus casibus præter nomin. est et* οὐδὸς, ου, ὁ, limen; *Odyss.* ρ. 339. μέλινος οὐδὸς, fraxineum limen: *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via, *quoniam solo incedimus et ambulamus.*

738 Θυσσανόεις, εσσα, εν, fimbriatus; *à* θύσανοι, fimbriæ. *Ante* β. 448.

739 Στεφανόω, *fut.* ώσω, corono, cingo, honore afficio, exorno; στεφάνη *vel* -νος, ου, ὁ, corona, virtutis præmium; *à* στέφω.

740 Κρυόεις, εσσα, εν, frigidus, rigidus, horribilis; *à* κρύος, εος, τὸ, frigus;

παρὰ τὴν κροῦσιν τῶν ὀδόντων τὴν γινομένην ἐν τῷ κρύει, à strepitu dentium qui editur in frigore; hinc κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, *idem, ν.* 48. *Vid.* ὀκρυόεις, δ. 518.

Τετραφάληρος, *ου, ὁ καὶ ἡ*, habens quatuor conos, *vel* clavos eminen- 743
tes, *sive* phaleras, *seu* fistulas; τετραφάληρος κυνέη, galea quatuor eminentias, *sive* conos habens; *legitur* τετραφάλος, *ου, ὁ καὶ ἡ, μ.* 384. *idem; à φάλα*, quoddam ornamentum galeæ; *vel à φάληρα, τὰ, pro φάλαρα*, phaleræ, ornamentum equorum, et equitum, et nobilium; *hoc autem à φαλὸς, οῦ*, splendidus; *item*, conus galeæ cui crista inseritur.

Πρυλέες, *ων, οἱ*, propugnatores; pedites, *ut hìc: quidam exponunt* 744
populi multitudo in unum congregata. *Dicitur (inquit Eustath.) quasi περυλέες, παρὰ τὸ περᾶν.*

Φλόγεος, *έα, εον*, flammeus, lucidus, rubens, *à* φλέγω, comburo, in- 745
flammo, illustro, ardeo; *aliquando*, lædo, ango.

Βριθὺς, *εῖα, ὑ*, gravis; *à* βρίθω, *suprà; hinc* βριθοσύνη, *ης, ἡ*, pondus, 746
ε. 839.

Ὀβριμοπάτρη, *ης, ἡ*, forti patre genita; *à* πατὴρ, *et* ὄβριμος, fortis. 747

Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, instigo, urgeo verberibus, cupio, in- 748
quiro; ἐπεμαίετο, *3. sing. imperf. à* μαίομαι, *idem cum* μάω, cupio, *et* quæro.

Μυκάω, mugio, reboo, crepo; *quidam exponunt*, aperior; *fut.* 1. 749
μυκάσω, et μυκήσω, aor. 2. ἔμυκον· pro quo Ion. augmenti detractione, μύκον, παρὰ τὸ μῦ λέγειν· hinc μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, σ. 575. mugitus.

Ἐπιτρέπω, *fut.* ψω, curæ committo: ἐπιτέτραπται, *3. sing. perf. pass.* 750

Ἀνακλίνω, repono, discumbere facio; *hìc*, aperio. 751

Ἐπιτίθημι, *hìc*, induco, claudo.

Τῇ, hâc viâ, hìc. 752

Κεντρηνεκὴς, *έος, ὁ καὶ ἡ*, stimulatus; *à* κέντρον, *ου, τὸ*, stimulus, punctum, *et* εἴκω, cedo, qui calcaribus agitur.

Ὕπατος, *άτη, ατον*, supremus, *pro* ὑπέρτατος, (*ab* ὑπὲρ) consul, exi- 756
mius, altus, honoratus; *aliquando*, imus, *et* profundus.

Ὁσσάτιος, *ὁ*, quantus; *ab* ὅσσος, *idem, pro* ὅσος. 758

Ἕκηλος, *ου, ὁ καὶ ἡ*, quietus, otiosus, securus, nil turbarum movens, 759
mitis, lenis; *ab* εἴκω, cedo; ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἐστὶν ἡσυχάζων.

Ἄφρονα τοῦτον, *scil.* Martem. 761

Λυγρῶς, vehementer; *à* λυγρὸς, *ὰ, ὸν*, gravis, molestus, perniciosus, 763
β. 873.

Ἐξαποδίομαι, exigo, insequendo expello; *ab* ἀποδίω, expello, *quod ex ἀπὸ, et δίω, idem.*

Ἄγρει, *idem* ἄγε, age, agedum, *vox hortantis; ab* ἀγρέω, venor, *à* 765
celeritate in venatione adhibitâ transfertur; hinc ἀγρεῖθ', *pro* ἀγρεῖτε, *Odyss. υ.* 149.

Ἠεροειδὴς, *έος, ὁ καὶ ἡ*, tenebrosus, ater; *hìc* ὅσον ἠεροειδὲς, quantum 770
aëris spatium quod nullis nebulis impedientibus potest transpici; *alii intelligunt*, caliginem spissi aëris quæ visui objicitur; *ab* ἀὴρ, *έρος, ὁ, et* εἶδος, *εος, τὸ*, species.

Ὑψηχὴς, *έος, ὁ καὶ ἡ*, altè sonans; ὑψηχέες ἵπποι, *ita dicuntur* παρὰ 772

τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν ἦχον τῶν ποδῶν, quòd sonitum pedum in latum efferunt; *aut quasi* μεγαλόφωνοι, quòd clarè et crebrò hinniunt; *ab* ὕψος, εος, τὸ, *et* ἦχος, ου, ὁ.

774 Συμβάλλω, *hìc* coëo, conjungor, commisceo.

776 Πουλὺς, *poët. addito* υ, *pro* πολὺς, πολλὴ, πολὺ.

777 Ἀνατέλλω, oriri facio; *et generaliter*, existere facio, emitto, produco, *ut hìc; aliquando etiam neutraliter*, orior, enascor, existo; ἀνέτειλε, 3. *sing. aor.* 1. *à* τέλλω, *inusitat.*

778 Τρήρων, ωνος, ἡ, *propriè* columba; *hìc adject.* timidus. *Vid.* β. 502.

Πελειὰς, άδος, ἡ, *vel* πέλεια, ας, ἡ, columbarum quædam species; *à* πελὸς, ἡ, ὸν, niger; *sic dicta, quòd nigro sunt colore.*

Ἴθμαθ', *pro* ἴθματι, *ob sequens aspirat. ab* ἴθμα, τος, τὸ, motus, gressus, passus; *ab* ἴω, *vado.*

782 Εἴλομαι, conglobor, *hìc; ab* εἰλέω, volvo, arcto; εἰλόμενος, ένη, ενον, *part. præs. pass.*

Λείων, *pro* λέων, οντος, ὁ, *poët.* λείουσι, *dat. plur.*

Ὠμοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cruda devorans; *ab* ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus, *et* φάγω, comedo.

783 Κάπρος, ου, ὁ, aper; *hìc* σῦς κάπρος, λ. 293. σῦς κάπριος.

785 Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, *qui tantùm vociferabatur quantùm alii quinquaginta, ut sequitur.*

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vocem æream habens; *Angl.* having a voice of brass, *that is,* a loud *or* powerful voice: *à* χάλκεος, έη, εον, æneus, *et* φωνὴ, vox.

786 Αὐδήσασχ', vociferabatur, *pro* αὐδήσασκε, *quod pro* ηὔδησε, *aor.* 1. *Ion. ab* αὐδάω.

787 Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirandus, stuporem excitans; *ab* ἀγαίω, admiror, cum stupore miror.

788 Πωλέσκετο, versabatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. et poët. pro* ἐπωλεῖτο, *à verbo* πωλέομαι, versor.

790 Οἰχνέσκω, *idem quod* οἰχνέω, *Odyss.* γ. 322. abeo, proficiscor, vado; *ab* οἴχομαι, *idem.*

Ἐδείδισαν, *productâ secundâ syllabâ, et syncope factâ pro* ἐδεδίεισαν, 3. *plur. plusquamperf. med. ab* ἐδεδίειν, *à* δείδω, timeo; *ita et* ἐδείδιμεν, ζ. 99. *pro* ἐδεδίειμεν.

791 Ἕκαθεν, procul; *ab* ἑκὰς, *idem.*

793 Ἐπορούω, *fut.* σω, hostiliter insilio, irruo, adeo; *sic hìc; ab* ὀρούω, impetum do, irruo, gradu concitato feror: *quod ab* ὄρω, concito.

795 Ἀναψύχω, *fut.* ξω. refrigero, abstergo, desicco, *ut hìc; dicuntur et* ἀναψύχειν, *quæ animum reducunt, ut* κ. 575. ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ· *in hâc significatione deduci potest à* ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; *sed in priori, à* ψύχω.

797 Τείρετο, affligebatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. verbi* τείρομαι.

Ἦα, eram, 1. *sing. imperf. Ion. pro* ἦν, *verbi* εἰμὶ.

803 Ἐκπαιφάσσω, insanio, *seu* fanatico more irruo: *à* παιφάσσω, *suprà.*

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjutor, adjutrix; *pro* ἐπίῤῥοθος, adjutor.

808 Πολυάϊξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus; *à* πολὺς, *et* ἀΐσσω.

814 Δέδυκεν, subiit, 3. *sing. perf. act. verbi* δύω.

'Ακήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè*, exanimis, cor non habens, mortuus, *ut* 812 η. 100. ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, sedentes ibi singuli excordes, *et* λ. 392. ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι, acutum telum est, et exanimem statim reddit; *sed* ἀκήριον δέος *exponunt* metus qui reddit homines exanimes, *ut hìc; ab* α *priv. et* κῆρ, *contr. pro* κέαρ, ατος, τὸ, cor; *est etiam* ἀκήριος, *à* κὴρ, ρὸς, ἡ, *oxyt.* sors, lethum, mors. *Odyss.* μ. 98. τῇ δ' οὔπω ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται, hâc nondum unquam nautæ illæsi gloriari possunt, *et Odyss.* ψ. 328. ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν, viri indemnes fugerunt; *et Hymn. in Merc.* 527. ῥάβδος ἀκήριος, virga sincera, *vel* incorrupta, *vel* immortalis.

"Αλημι, erro, congrego, *ut hìc; ἀλήμεναι, præs. inf. hinc* ἀλήμων, ονος, 823 ὁ καὶ ἡ, *et* ἀλήτης, ου, ὁ, erro, mendicus; *ab* ἀλάομαι, vagor.

'Ανὰ, *separatur à verbo suo* γινώσκω, *si legas* ἀνὰ κοιρανέοντα. 824

Δέδιθι, 2. *sing. imperat. inusitati thematis* δέδιμι *aut, secundùm quosdam, pro* δέδιε, *ex* δέδια, *à* δείδω. 827

"Εχω, agito, impello, *hìc.* 829

Σχεδίην, *adverb.* cominùs; σχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus est accusat. aut* 830 *secundùm Eustath.* πληγὴν, *vel* τυπὴν *intelligend. est etiam et* σχέδην, propè, cominùs, ferè, pedetentim, sensim: *à* σχεδὸν, propè, propinquè; *item*, ferè.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, paratus, ascitus; *à* τεύχω· τυκτὸν κακὸν, natum 831 malum, *et neutraliter*, improbum.

'Αλλοπρόσαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutabilis, qui se omnibus accommodat, nunc hic, nunc illic adhærens: *epith. Martis; ab* ἄλλος, πρὸς, *et* ἄλλος.

Πρώην, paulò antè, nupèr, primùm; πρωΐ, manè, *cui opponitur* ὀψὲ, 832 vesperè; *item*, tempestivè, præmaturè.

Λέλασται, oblitus est, 3. *sing. perf. pass. Dor. pro* λέλησται· *ita* λελάσμεθα, *pro* λελήσμεθα, λ. 313. *à* λανθάνω. 834

'Εμμαπέως, dicto citiùs, celeriter, *pro* ἀμαπέως, *idem; quasi* ἅμα τῷ 836 ἔπει, unà et simul cum dicto.

"Εβραχε, sonuit, gemuit, 3. *sing. imperf. verbi* βράχω. 838

Φήγινος, ίνη, ινον, fagineus; *à* φηγὸς, οῦ, ὁ, fagus, *suprà* 693.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, gravitas, pondus; *à* βρίθω. 839

Δῦν', *pro* δῦνε, *per apostroph. Ion. pro* ἔδυνε, 3. *sing. imperf.* 845

'Ως, cum, *vel* postquam, *hìc.* 846

'Εξαίνυτο, abstulerat, 3. *sing. imperf. verbi* ἐξαίνυμαι. 848

'Ορέγνυμι, *aliquando* jaculor, pugno, *vel* vibro, *ut hìc;* ὠρέξαθ' *pro* 851 ὠρέξατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

Τῇ, eâ parte, λ. 499. 858

Δάπτω, *f.* ψω, *et* δαρδάπτω, devoro, lacero, exedo; *propriè significat*, se ingurgitare ferarum ritu, *ut* λ. 480. αὐτὰρ ὁ δάπτει, sed leo devorat; *aliquando tribuitur igni, ut* ψ. 183. δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, dabo Hectorem igni devorandum; *hìc autem de hastâ dicitur; à* δαίω, divido *vel* comburo.

Χίλιοι, αι, α, mille; ἐννεάχιλοι, *et* δεκάχιλοι, *apud poëtas, pro* ἐννεακισχίλιοι, *et* δεκακισχίλιοι· ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι, boatum edidit Mars quantum novies mille clamant, *vel* decies mille: *hìc de Marte; de Neptuno autem*, ξ. 148. *Quidam legunt* ἐννεάχειλοι, quantum 860

novem labia; *sed nihil hoc grande foret de deo præstantiore, qui adeò fortiter clamabat, quantum vix quinquaginta possent, ut de Stentore dictum est, suprà* 785. Coul.

861 Ξυνάγω, *hìc*, conduco, committo, ineo.

863 Ἆτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, *per crasin, pro* ἄατος.

865 Καῦμα, ατος, τὸ, æstus; *à* καίω, uro.

Δυσαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graviter spirans; *à* δὺς, *et* ἄω, spiro.

869 Ἀχεύω, *fut.* σω, mœreo, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; *idem* ἀχέω, β. 694.

873 Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens; *inde adject. compar.* ῥίγιον, magis horrendum, tristius; *et superl.* ῥίγιστος, maximè horrendus, tristissimus.

874 Ἰότης, τητος, ἡ, voluntas, consilium, gratia; *ab* ἵεμαι, cupio, desidero; *quod ab* ἕω, mitto.

876 Ἀήσυλος, ύλη, υλον, injustus, impius, nocens, despiciens, *ut hìc: fit ab* α *priv. et* ἅδω, placeo, *vel* ἥδω, voluptate afficio; *vel ab* ἄσαι, nocere, *tanquam* ἄσυλα, *pleonasmo* τοῦ η.

878 Δεδμήμεσθα, *Dor. et per sync. pro* δεδεμήμεθα, domiti sumus, 1. *pl. perf. pass. à* δέμω, domitus sum; *vel à* δμάω, *per syncop. pro* δαμάω· *hinc* δεδμήατο, γ. 183. *et* δεδμήμην, *Odys.* α. 426. *et* δεδμήσεσθαι, *Hymn. in Apoll.* 543.

879 Προτιβάλλω, adorior, aggredior, refræno, castigo, coërceo, *ut hìc;* προτὶ, *pro* πρὸς, *Dor.* προτιβάλλεαι, *Ion. pro* προτιβάλλῃ, 2. *sing. præs. subj. pass.*

880 Γείνομαι, nascor, *præt. med.* γέγαα, *aor.* 1. ἐγεινάμην· *frequenter activè*, genui; *diciturque et de viro et de muliere;* ἐγείναο, *Ion. pro* ἐγείνω, 2. *pers. sing.*

882 Μαργάω, *et* μαργαίνω, insanio; *à* μάργος, η, ον, *vel* μάργος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanus, *Odyss.* π. 421. γαστέρι μάργῃ, ventre edaci, *Odyss.* σ. 2. *quod ex* μάλα, *et* ἀργὸς, *ab* ἀεργὸς, otiosus, malus.

Ἀνίημι, *fut.* ήσω, remitto; *aliquando*, stimulo, *et* impello, indulgeo, *ut hìc;* ἀνέηκεν, *aor.* 1.

884 Ἐπέσσυτο, *pro* ἐπέσυτο, *geminato* σ, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* ἐπισύομαι.

885 Ὑπήνεικαν, *pro* ὑπήνεγκαν, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ὑποφέρω, subduco, *sed* γ *verso in* ι *poët. nisi malis esse aor.* 1. *ab* ὑπενείκω, *servatâ characteristicâ præsentis, ut et* ἤνεγκα, *pro* ἤνεγξα, *ab* ἀνέγκω.

Ἦτε, *hìc*, nimirum, profectò.

886 Αὐτοῦ, ibi.

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδεσσιν, *dat. plur. Ion. à* νεκρὸς, ρὰ, ρὸν, mortuus.

887 Ζὼς, *pro* ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, vivens homo: *à* ζάω, vivo.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, qui citò deficit; *ab* α *privat. et* μένω, maneo, *vel* μένος, εος, τὸ, robur; *hinc* ἀμενηνόω, *fut.* σω, debilito, comminuo, ν. 562.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percussio, ictus; *à secundo aor.* τοῦ τύπτω· τυπῇσι, *dat. plur. Ion. pro* τυπαῖς.

889 Μινυρίζω, cantillo, voce querulâ cano; *item*, exili voce lamentor, *ut*

hic ; item, exili voce lamentans, *vel* cantillans; *à* μινυὸς, ὰ, ὸν, *pro* μικρὸς, ρὰ, ρὸν, parvus.

Ἀάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, quī cohiberi nequit; *ingenium* 892 *Junonis, ob pervicaciam dicitur* ἀάσχετον *et robur Martis, quia nemini cedit, nec contineri valet*, ω. 708. πάντας ἀάσχετον ἵκετο πένθος, omnes intolerabilis *vel* immodicus luctus invaserat; *ab* ἄσχετος, ἔτου, ὁ καὶ ἡ, *idem ; ab α privat. et* ἔχω, *pro* κατέχω, coërceo: *alii autem leg.* ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, subditus, cedens, proclivis ad cedendum, tolerabi- ; *ab* εἴκω, cedo.

Δάμνημι, ης, ησι, domo, reprimo, *quod à* δαμνάω. 893

Ἐννεσίᾳ, *pro* ἐνεσία, ας, ἡ, consilium, monitus; ἐννεσίῃσι, *dat. pl. Ion.* 894 *pro* ἐνεσίαις· *ab* ἔνεσις, immissio; *quod ab* ἐνίημι, immitto.

Ἀΐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vide* β. 455. 897

Ἐνέρτερος, ἑρα, ερον, inferior, *per sync. pro* ἐνερώτερος· *ab* ἔνερος, *antè.* 898

Ἰάομαι, *fut.* ἀσομαι, *et* ήσομαι, curo, medeor; ἰήσασθαι, *aor.* 1. *inf. ab* 899 ἴα, vis; *efficacibus pharmacis opus est ad sanandum.*

Ὀδυνήφατος, άτου, ὁ καὶ ἡ, dolorem sedans; *ex* ὀδύνη, ης, ἡ, *et* φάω, 900 occido, *suprà* 401.

Τὶ, *particula explet. ut dicitur suprà.* 901

Ὀπὸς, οῦ, ὁ, lacteus succus, *et* omnis liquor non sponte, sed aliquo 902 alio modo fluens, coagulum; *ab* ὀπῆ, foramine, *unde fluit.*

Συνέπηξε, *3. sing. aor.* 1. *à* συμπήγνυμι, compingo, condenso, coagmento; *à* πήγω, *seu* πήγνυμι, *idem.*

Περιστρέφω, *fut.* ψω, obtorqueo, circumverto, *aut potiùs per epenth.* 903 *pro* περιτρέφω, coagulare, *vel* concrescere facio circumagitando; *ex* περὶ, *et* τρέφω, *idem quod* πήγνυμι, *ut Odyss.* ζ. 477. σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.

Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, confundo, *propriè de liquoribus ; item metaph.* confundo, turbo; *hinc* κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio, λ. 129.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, homicidium; ἀνδροκτασιάων, *gen. plur. Æol. ab* 909 ἀνὴρ, *et* κτείνω, interficio, occido.

CLAVIS HOMERICA

IN Z'. ILIADIS.

ΟἸΌΩ, desolo, destituo, solum facio; *ab* οἶος, οἴη, οἶον, solus, α. 1 118. οἰώθη, *3. sing. aor.* 1. *pass.*

Πολλὰ, *adverbialiter pro* πολὺ· *aliquando pro* πολλάκις, *ut* β. 789. 2

Φάλος, ου, ὁ, conus galeæ, *quia* φάει, splendet. 9

12 Ἔπεφνε, interfecit, 3. *sing. imperf. verbi* πέφνω, *idem quod* φένω. *Vide* γ. 281.

17 Ὑφαντιάω, *et* -άζω, *fut.* σω, obviàm prodeo, alicui occurro, subsidio veniens, *vel* ante aliquem prodire ad eum protegendum, *ut hìc; in*curro, incido; *item* ὑπαντάω· *ab* ἀντάω, in occursum eo, *et* ἀντιάω, *idem; vel* obsto, occurro, obtestor.

19 Ἔσκον, ἔσκες, *Ion. et poët. pro* ἦν, ἧς, *vel potiùs pro* ἔον, ἔες, ἔε, *imperf. verbi* εἰμὶ, sum, *ex inusit.* ἔω.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, administer aurigæ, auriga; *ab* ὑπὸ, *et* ἡνίοχος, όχου, ὁ, auriga.

24 Σκότιος, ία, ιον, tenebrosus, ex occulto coïtu et illegitimis nuptiis natus, spurius, clandestinus, *ut hìc; à* σκότος, εος, τὸ, tenebræ. *Vide* νόθος, β. 727.

25 Ποιμαίνω, pasco; *à* ποιμὴν, ένος, ὁ.

Ὄεσσι, *Ionic. et Æolic. pro* ὄϊσι *ab* ὄϊς, ovis, *contract.* οἶς, *genit.* οἴος, *suprà*, γ. 198.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, concubitus. *Vide* α. 345.

26 Ὑποκυσσαμένη, prægnans, *vel* gravida facta, *ut hìc; aor.* 1. *part. fœm. med. verbi* ὑποκύω, gravida sum, *vel* osculor.

27 Ὑπολύειν γυῖα, membra, *vel* artus dissolvere, *id est*, vitam eripere, *et* causam esse exitii.

34 Ἐϋῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fluens; *geminatur* ρ, *ab* εὖ, *et* ῥέω· *hinc etiam* ἐϋῤῥὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ζ. 508. *idem quod* ἐϋῤῥείτης, *et* ἐΰῤῥοος, ους, ὁ καὶ ἡ, η. 329. ἐϋῤῥείταο *autem Æol. pro* ἐϋῤῥείτου.

35 Ἕλε, *aliquando* cepit; *aliquando* interfecit; *est* 3. *sing. aor.* 2. *ab* αἱρέω.

38 Ἀτύζομαι, timeo, trepido; ἀτύζω, *fut.* ξω, reddo attonitum, turbo: *ab* ἄτη, ης, ἡ, damnum.

39 Βλάπτω, *fut.* ψω, noceo; *item*, in itinere impedio; βλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus; *à* μυρίκη, ης, ἡ, myricâ, *arbore quâdam*, κ. 406.

40 Ἄξας, ασα, αν, frangens, *part. aor.* 1. *ab* ἄγω, *fut.* ξω, frango.

Ἐβήτην, ibant, 3. *dual. aor.* 2. *verbi* βαίνω.

41 Φοβέοντο, trepidè fugiebant, 3. *plur. imperf. med. Ion. pro* ἐφοβοῦντο, *à* φοβέω, terrorem injicio.

42 Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota; *à* τρέχω, curro; *dicitur etiam apud Homerum de re quâlibet, quæ est orbiculari rotunditate instar rotæ, ut Odyss.* μ. 173. κηροῖο μέγαν τρόχον, ceræ ingentem massam; *sed* τρόχος, ου, ὁ, cursus.

Ἐκκυλίω, *fut.* σω, evolvo, devolvo; ἐξεκυλίσθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. à* κυλίω, volvo, ρ. 99. *propriè dicitur de devolutione ex superioribus in inferiora;* κυλίνδω, *et* -έω, *idem*, θ. 86.

47 Ἐν πατρὸς, *subintelligitur* οἴκῳ, domo.

Κειμήλιον, ίου, τὸ, quæque bona immobilia; *item*, quod in pretio magno habetur, munus pretiosum quod dari solebat hospitibus, ut esset amoris et hospitii perpetuum monumentum et pignus, repositæ in thesauro pecuniæ; παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μείλιχα, quòd ibi recondantur

nobis res gratæ et mellitæ; ἀ κεῖμαι, jaceo; *hinc* κειμηλιάρχιον, ίου, τὸ, locus, in quo res pretiosæ reconduntur.

Πολύκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm elaboratus; *ferrum dicitur* πολύ- 48
κμητον, *quòd multis modis potest laborari et fabricari; vel, quòd ad multos labores sit idoneum;* παρὰ τὸ κάματος, labor; *quòd* ἀ κάμνω, laboro.

Καταξέμεν, deducere, deducendus, *Ion. pro* κατάξειν, *fut.* 1. *inf. ver-* 53
bi κατάγω, deduco.

Κήδομαι, *hìc*, parco, solicitus de servando; κήδεαι, 2. *sing. præs. pro* 55
κήδῃ· *quòd* ἀ κῆδος, εος, τὸ, cura, solicitudo.

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, *aliquando est idem quod* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, *ut* λ. 181. 57
aliquando est χαλεπὸς, καὶ σκληρὸς, durus et difficilis; *vel* gravis, *ut hìc.*

Ἐξαπολοίατ', *Ion. pro* ἐξαπόλοιντο, funditùs pereant, 3. *plur. aor.* 2. 60
opt. ab ἐξαπωλόμην, *ab* ὄλλυμι.

Ἀκήδεστος, έστου, ὁ καὶ ἡ, inhumatus, insepultus; *ab* α *privat. et* κῆδος, εος, τὸ, exequiæ, parentalia, funus; *est et* ἀκήδεστος, indefletus; ἀ κῆδος, mœror; *et etiam* incuratus; ἀ κῆδος, cura: *potest autem* ἀκήδεστος *esse superlativi gradûs* τοῦ ἀκηδὴς, *quod in omnibus illis significationibus legitur.*

Ἄφαντος, άντου, ὁ καὶ ἡ, non apparens, funditùs extinctus, et qui cum stirpe periit: *ab* α *et* φαίνω.

Αἴσιμος, ίμου, ὁ καὶ ἡ, justus, pius, æquus: *ab* αἶσα, ης, ἡ, officium; 62
est et αἴσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, θ. 72. *ab* αἶσα, fatum, *et* αἴσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem*, ω. 376.

Ἀνατρέπω, prosterno, subverto; ἀνατρέπομαι, prosternor, resupinatus 64
sum; ἀνατράπετο, 3. *sing. aor.* 2. *med.*

Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, *vel* arma; *ab* ἐναίρω, occido, spolio; *alii au-* 68
tem deducunt ex ἄρης, bellum, Mars; ἔναρα βροτόεντα, spolia cruenta, ζ. 480.

Ἐπιβαλλόμενος, ένη, ενον, intentus, cupidus; *ab* ἐπιβάλλομαι, *quod cum genitivo aliquando significat* cupio.

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, timiditas, ignavia: *ab* ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, instre- 74
nuus, ignavus, β. 201. *quod ab* α *privat. et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis, *item* auxilium.

Ἐγκέκλιται, incumbit, 3. *sing. perf. pass. verbi* ἐγκλίνω. 78

Ἄριστοι μάχεσθαι, præstantissimi ad pugnandum; *infin. post adjectivum habet significationem gerund. in* dum: *ut*, λαλεῖν ἄριστος, *apud Plat.*

Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus, *nempe, ejus quia rectà fertur ad aliquid; ab* 79
ἰθύω, rectà feror; *hoc verò ab* ἰθὺς, έος, rectus, directus; *et* ἰθὺς, *vel* ἰθὺ, *adverb.* rectà in, *seu* rectà ad.

Ἐποτρύνω, verbis incito, impello, exacuo: ἐποτρύνητον, 2. *dual. præs.* 83
subj. ab ἔπω, dico, *aut* ἐπὶ, *et* ὀτρύνω, incito.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus; ἀ γεραιὸς, ὰ, ὸν, senex. 87

Οἴξασα, *ab* οἴγω, *fut.* ξω, aperio. 89

Δοκέω, *fut.* ήσω, *vel* ξω, videor. 90

Ἦνις, ιος, ἡ, annicula, horna, *Angl.* a yearling, a heifer of a year 94
old; *per ectas. pro* ἔνις· *ab* ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἤκεστος, ἕστη, εστον, indomitus, nondum stimulo domitus; *ab η pro α privat. et* κεντέω, pungo; ἀκέντητος, ήτου, ὁ καὶ ἡ, *idem.*

96 Ἀποσχεῖν, abstinere: *exprimitur et* averto, *ut hìc; aor.* 2. *infin. ab* ἀπέχω.

100 Ἐξέμμεναι, exiisse, *Ion. et Dor. pro* ἐξεῖναι, *aor.* 2. *infin. verbi* ἔξειμι.

101 Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo, *Angl.* to be like, to be equal, to claim equality with; *dictum quasi* ἰσοφερίζω· *ab* ἴσος, η, ον, æqualis, par, *et* φέρω· *hinc* ἰσοφόροι, *Odyss.* σ. 372. boves æquali ferendo oneri apti; *vel,* ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis; *à* φᾶρος, εος, τὸ, pallium, *adeò ut sit tractum à similitudine vestium.*

107 Ὑποχωρέω, *fut.* ήσω, sensim recedo, clam me subduco; *item,* retrocedo, cedo, abscedo; *ab* ὑπὸ, *et* χωρέω, eo, accedo, *&c.*

108 Φὰν, *Ionicâ augmenti detractione pro* ἔφαν, *et hoc Bœoticâ syncope, pro* ἔφασαν, 3. *plur. imperf. vel* ἔφησαν, *aor.* 2. *verbi* φημὶ, *et significat aliquando apud Homerum,* dixerunt, *ut Odyss.* β. 337. *aliquando ponitur pro* ᾠήθησαν, existimârunt, putaverunt, *ut hìc.*

109 Ἀλεξήσω, *ex* ἀλέξω, *ut suprà,* α. 590.

110 Ἐκέκλετο, hortabatur, 3. *sing. imperf. verbi* κέκλομαι, *poët. pro* κέλομαι.

113 Βείω, ivero, *poët. et Ion. inserto* ι, *pro* βέω· *hoc autem pro* βῶ, *a.* 2. *subjunct. à* βαίνω, gradio, incedo, eo; *cujus aor.* 2. *indicat.* ἔβην. *est et* βείομαι, *pro* βιώσομαι, vivam, χ. 431.

114 Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator; *à* βουλεύω.

117 Δέρμα, τὸς, τὸ, pellis, tergus, cutis; *à* δέρω, excorio; *hoc autem à* δέρας, ατος, τὸ, *idem, quod alii generale esse volunt, alii de pelle ovinâ propriè dici: à* δέρμα, *autem,* δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus, *Odyss.* δ. 782. *et* δέρτρον, ου, τὸ, *Odyss.* λ. 578. rostrum *vel* membrana et durior pars rostri, quâ aves cibum excipiunt.

125 Προβαίνω, *fut.* ήσομαι, prægredior, antecedo, *et metaph.* anteo, antecello, *ut hìc.*

127 Δύστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui multum suspirat, *ideoque* infelix, miser; *à* δὺς, *et* στένω, gemo: *aut, secundùm alios; à* στῆναι, *aor.* 2. *infin. verbi* ἵστημι, *ut sit, qui vix locum invenire potest, ubi consistat.*

128 Κατὰ, *cum genitivo,* de, *ut hìc.*

130 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ, non enim, *ut antè.*

132 Διώνυσσος, Bacchus, *poët. pro* Διόνυσος. *Ita cognominatus Bacchus, quòd eùm natus est,* κέρασι ἔνυξε τὸν Διὸς μηρὸν, cornibus femur Jovis vulneravit; *vel quasi* Διδόνυσος, *quia* τὸν οἶνον δίδωσι, vinum præbet; *vel* ἀπὸ Διὸς καὶ Νύσσης, quia filius est Jovis, et in monte Nyssâ educatus; *vel quasi* Διάνευσος, *à* διανεύειν, *quia vacillant, nec firmis vestigiis hærent, qui plusculùm potaverunt. Naxus insula sacra ei, Od.* λ. 324. *ubi Ariadne dicitur occisa à Dianâ ob testimonium Bacchi.*

Τιθήνη, ης ἡ, nutrix; *est etiam* τιθηνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutrix; *sumitur etiam pro terrâ alumnâ; à* τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla, *quod ita dicitur (inquit. Harm.), quia* προστίθεται, *infantis ori admovetur.*

134 Θύσθλα, ων, τὰ, liba, *vel* rami, *vel* thrysi qui in bacchanalibus portabantur; *à* θύω, sacrifico.

Θεινόμενος, ένη, ενον, percussus, *part. præs. pass. verbi* θείνω, ferio, percutio. *Vid. α.* 34. 135

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, *vel* ἡ, stimulus, *quo boves punguntur, quasi* βοῦς πλήττων. *Didymus (ut* Coulon *annotat) explicat* βουπλῆγι, securi, *quia boves securi cæduntur; potest significare* scutica, *quia fit ex bubulâ pelle; à* πλήσσω, percutio, *et* βοῦς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ.

'Οδύζομαι, *potiùs* ὀδύσσω, succenseo, irascor; *usurpatur tantùm in aor.* 1. *med. apud poët. ex* ὀδύνη, ης, ἡ, *nam ira est dolor quidam, aut ex eo oritur;* ὀδυσσαμένοιο, θ. 37. *pro* ὀδυσσαμένου. 138

'Ρεῖα, quietè, tranquillè, *hìc, pro* ῥέα, *ex* ῥέω, fluo: *qui quæ facilia sunt, quasi fluere videntur.*

Τυφλὸς, ἡ, ὸν, cæcus; *aliquando* surdus; *sed non apud Homer. dicitur quasi* τύφους ἴλλω, *id est,* oculorum fumos habens: *vel à* τύφω, fumum excito, *et* λάειν, videre; *cæcus est, in quo* τύφεται, *id est,* ἀπόλλυται τὸ λάειν, visus destruitur, *Hesych.* 139

Πεῖραρ *sive* πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus; *item,* scopus, meta; *à* πέρας, ατος, τὸ, *idem; hinc Odyss.* ψ. 243. περάτη, *quod est, secundùm alios,* transitus; *alios verò* horizon, *quam significationem habet in Homero etiam* πέρας, *inquit* Coul. 143

Γενεὴ, ῆς, ἡ, genus, origo; *Ionic. pro* γενεὰ, *antè.* 145

Τηλεθόωσα, valde virescens, *seu* germinans, luxurians, *Bœot. pro* τηλεθῶσα· *à* τηλεθάω, germino, pullulo, viresco, *quod à* θηλέω, *hoc verò à* θάλλω, *idem; pro eodem etiam dicitur* τηλέθω *apud poëtas; sed non apud Homerum. metaph.* χ. 423. παῖδας τηλεθάοντας, pueros, *vel* filios florentes, *et* ψ. 142. χαίτην τηλεθόωσαν, comam florescentem. 148

Δαήμεναι, discere, *Dor. pro* δαῆναι *ab* ἐδάην, *aor.* 2. *verbi* δαίω, disco. 150

Μυχὸς, οῦ, ὁ, recessus, locus abditus, penetrale; *fit ex* νυχὸς, *pro* νυκτὸς, nox, *verso* ν *in* μ, *ut sit* ὁ ἐνδότατος καὶ σκοτεινὸς τόπος, *aut ex* μύω, claudo, *quasi locus clausus et occultus; hinc* μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, semotissimus, *Odyss.* φ. 146. 152

'Οπάζω, *fut.* σω, præbeo, *hìc; propriè,* persequor, comitem do. 157

'Εμήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. à* μήδομαι, molior, struo, *fut.* μήσομαι, *antè: sed sunt qui deducunt à* μέομαι, consulo; *et ab* ἐμέομαι, vomo, *et à* μάω, cupio, quæro.

'Εξελαύνω, *fut.* λάσω, expello, abigo; ἐξέλασσεν, *poët. pro* ἐξέλασεν, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἐλαύνω. 158

'Επιμαίνομαι, insanio super aliquâ re; *metaph.* furiosè amo, *vel,* insanio alicujus amore; *à* μαίνομαι, *futur.* μανοῦμαι, *aor.* 1. *med.* ἐμανάμην, *Attic.* ἐμηνάμην, furo. 160

Μιγήμεναι, misceri, *Att. et Dor. pro* μιγῆναι· *aor.* 2. *inf. pass. verbi* μίγνυμι. 161

Ψεύδω, *fut.* σω, fallo, *ut antè;* ψεύδομαι, fallor; *item activè,* fallo; ψευσάμενος, ένη, ενον, *part. aor.* 1. *med. item neutraliter,* mentior, *ut hìc;* ψεύδω *dicitur quasi* φεύγω, *quòd omnes fallacem et mendacem fugiunt; vel* παρὰ τὸ εἴδω, video, *per antiphrasin, quòd mendaces aberrent et cæcutiant,* Coul. *vel à* ψέω, minuo, *et* ὕδω, *idem quod* λέγω, dico, *mendax enim rem narrando minuit.* 163

Κάκτανε, *per sync. pro* κατάκτανε, 2. *sing. a.* 2. *imperat. verbi* κτείνω, 164

occido, interficio; *α poët. rejicitur, et τ unà cum α deperditur, nam τ non ponitur ante κ.*

166 Οἷον, *adverb.* qualiter, sicut, exempli gratiâ, ut, *pro* simul ac.

167 Σεβάζομαι, *fut.* σομαι, *idem quod* σέβομαι, colo, veneror, religiosè admiror; *item,* vereor; *à* σέβω, *idem;* σεβάσσατο τόγε θυμῷ· *secundùm quosdam, pro* ἀσεβὲς ἡγήσατο, id irreligiosum, aut non tutum putavit; *secundùm alios,* religiosum id ei fuit.

168 Σήματα, *hìc,* literæ, *vel potiùs,* signa *quædam loco literarum.*

169 Γράφω, *fut.* ψω, sculpo, insculpo, fodio, vulnero. *Est* (*secundùm Damm.*) *à* γράω, *i. e.* ἐσθίω, *et* φθείρω; *et id à* ῥάω, *quod est quidem thema obsoletum, sed radix multarum inde vocum, et generaliter denotat,* deminuo, comminuo, concido, destruo, incido, frango. Γράφω *non videtur Homeri temporibus propriè usurpatum fuisse sensu* scribendi, *sed tantùm* insculpendi *figuras, seu signa quædam in tabulam ligneam, ad significandam mentem.*

Πίναξ, κος, ὁ, tabula; *ut,* πίνακάς τε νεῶν, tabulas et asseres navis, *Odyss.* μ. 68. *aliquando* lanx, *vel* discus, *ut Odyss.* α. 141. δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, coquus autem carnium lances apposuit sumens; *aliquando* tabella scriptoria, codex, libellus, *ut hìc; à* πῖνος, pinus; *quòd ex pineo ligno plerumque fuit confecta.*

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus; *à* πτύσσω, complico.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corrumpens animum, ad mortem pertinens; exitiosus; *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, *et* φθείρω, corrumpo, interficio.

170 Πενθερὸς, οῦ, ὁ, socer, uxoris pater; *et* πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus; *à* πένθος, εος, τὸ, luctus (*inquit Harm.*), *quia soceri sæpè dolent filiarum vicem, et metuunt ne res illis malè cedant; sed* ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, *et* ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, mariti pater *et* mater, *vid.* γ. 172.

171 Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, ductus comitatus; *aliquando* solenne spectaculum in morem triumphi. *Odyss.* θ. 545. εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται, πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt, celebritas, et amica dona; *hinc* πομπεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, *Odyss.* γ. 325. πομπῆες ἔσονται, duces, ductores aderunt, *vel* pompæ tuæ ductores erunt; *et* πομπεύω, *fut.* σω, *Odyss.* ν. 422. transmitto, transveho; *et* πομπὸς, οῦ, ὁ, comes, *Il.* ν. 416. *vel,* dux viæ, *ut* ω. 153. πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην ὅς ἄξει, ducem viæ dabimus Mercurium, qui ducet, *&c.* τὸ πομπὸν, *teste Eustath. significat* caduceus; *à* πέμπω, mitto.

179 Χίμαιρα, ας, ἡ, monstrosa quædam bæstia; quæ è tribus diversi generis animalibus composita fuit, cujus caput et pectus, vertex scilicet, erat leonis ignemque ex ore efflabat, venter erat capræ, cauda verò draconis; *à* χίμαρος, ου, ὁ, hœdus hyeme natus: *unde* χίμαιρα, ας, ἡ, capra, *quod à* χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Ἀμαιμάκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *et* -ος, η, ον, insuperabilis, indomitus; *ab α priv. et* μάχομαι, *cum reduplicat. vel,* qui animo est in prælia prono: *quasi* ἄγαν μαιμάων· *à* μαιμάομαι, impetum facio, *et α epitatico et augmentativo; vel* immensus, *ex* μῆκος, εος, τὸ, *Dor.* μᾶκος, longitudo; *hinc* ἱστὸς ἀμαιμάκετος, malus ingens, *vel* longus, *Od.* ξ. 311.

180 Πεφνέμεν, *pro* πεφνεῖν, *vide in* φένω, γ. 281.

Δύμεναι, subiisse, *Dor. pro* δῦναι, *aor.* 2. *infin. verbi* δῦμι, subeo. 185

'Υφαίνω, *hìc* struo. *Vid.* γ. 125. 187

'Ηΰς, έος, bonus, *accus.* ἠΰν, *ab* εὖς. 191

Βασιληΐς, ΐδος, regia, *adject. fœmin. derivatu* τὰ βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, 193 regius; *quod dialysi Ion. fit* βασιλήϊος, *Od.* π. 401. *à* βασιλεὺς, *Il.* α. 9.

Τέμνω, *hìc*, assigno, partior; τάμον, 3. *plur. aor.* 2. *Vid.* τέμενος, β. 194 696.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus, hortus, vinea; *à* φυτὸν, οῦ, 195 τὸ, planta, arbor, stirps.

Πάτος, ου, ὁ, via calcata, *seu* trita, υ. 137. κιόντες ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, 202 euntes ex viâ publicâ in speculum; *aliquando* consuetudo, *vel* consortium, *ut hìc; vel* frequentatio, *ut Odyss.* ι. 119. ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν ἄγριαι, οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, in eâ verò capræ infinitæ nascuntur sylvestres, neque enim frequentatio hominum prohibet; *hinc* πατέω, *fut.* ήσω, calco, ambulo.

Χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas habens habenas; *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, 205 *et* ἡνία, ας, ἡ, habena. *Omnia apud Homerum* (*ut annotat* Coulon) *quæ in pretio habentur, et honore deorum dicuntur aurea:* χρυσάμπυκας ἵππους, ε. 358. ὧραι χρυσάμπυκες, *Hymn.* 5. *vers.* 5. 'Απόλλωνος χρυσαόρου, ε. 509. Ἄρες χρυσεοπήληξ, *Hymn. in Mart.* 1. χρυσῆ 'Αφροδίτη, χ. 470. χρυσοστέφανον 'Αφροδίτην, *Hymn.* 5. 1. 'Αρτέμιδος χρυσηλακάτου, π. 182. χρυσόζυγον ἅρμα, *de curru Solis, Hymn. in Solem.* 15. χρυσόθρονος Ἥρη, α. 611. Λητὼ χρυσοπλόκαμος, *Hymn. in Apoll.* 205. Ἶριν χρυσόπτερον, θ. 398. *&c.*

Αἰσχύνω, pudefacio, erubescere facio, dehonesto, deturpo, *ut* σ. 24, 209 *item*, dedecoro, dedecore afficio, *ut hìc; -έμεν, pro* εῖν, *præs. inf. ab* αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, dedecus, *quod ab* αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus; *à* πάλαι, olim. 215

Ξεινήϊον, *pro*, ξένιον, ίου, τὸ, manus hospiti datum, λ. 778. τὰ ξείνια, *à* 218 ξένος, *antè*.

Φοίνιξ, κος, ὁ, *hìc, ut* δ. 141. purpura, puniceus color; *significat* pal- 219 ma, *Hymn. in Apoll.* 117. *et Od.* ζ. 163. *est et proprium, Il.* ι. 168. *et nomen gentis*, ψ. 744. *usurpatur et adject.* ruber, rufus, ψ. 454.

Κάλλιφ', *per apostrophum, pro* κάλλιπε, *ob sequentem aspiratam;* τὰ 223 κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων, ι. 364. *hoc autem pro* κατέλιπε, *Æol. syncop. aor.* 2. *verbi* καταλείπω, *eodem modo* καλλείπειν, *pro* καταλείπειν, κ. 238. *et* καλλείψειν, *pro* καταλείψειν, ξ. 89.

'Αλεώμεθα, vitemus, 1. *plur. præs. subj. med. verbi* ἀλέω. 226

Πιστόω, fidem exigo; πιστόομαι, fidem do; *sed apud Homerum, in* 233 *mediâ voce significat,* fidem dare *et* excipere, *ut hìc;* πιστώσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. id est,* πίστεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις, ἐδεξιώσαντο, ἠσπάσαντο, fidem mutuam dederunt; *ut et* φ. 286. χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι, manu manum prehendentes confirmarunt verbis: *at in pass. Odyss.* ο. 435. ὅρκῳ πιστωθῆναι, juramento fidem dare, *et Odyss.* φ. 219. ὄφρα με εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ, ut me bene cognoscatis, et habeatis persuasum in animo, *id est,* vobis fides facta sit; *et Hymn. in Merc.* 533. πιστωθεὶς κατένευσα, certè persuasus animi, annui, *id est,* mihi fide factâ; *à* πίστις, εως, ἡ, fides.

236 Ἐννεάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, novem boum, *seu* ejus nominis nummum pretium valens; *à* βοῦς, οὸς, ὁ *vel* ἡ, *et* ἐννέα, novem, *quem numerum, quia perfectus est, et propter novem Musas* (*inquit* Coul.) *sæpè inducit poëta, ut hìc;* ἐννεάβοια τεύχεα, ζυγόδεσμον ἐννεάπηχυν, ω. 270. *et Od.* λ. 310. ἐννέωροι γάρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν, novennes cum essent, novem cubitorum erant latitudine; longitudine autem erant ἐννεόργυιοι, novem ulnarum. *Vid.* ἑκατόμβοιος, β. 450.

239 Ἔτης, ου, ὁ, civis, socius, amicus; *ab* ἔτος, εος, τὸ, annus, *ut sit æqualis, coætaneus; vel, ab* ἔθος, *ut sit, qui est alicui familiaris* ἐξ ἔθους· *hinc* ἑταῖρος, ου, ὁ, amicus, *quasi* ἐθαῖρος.

243 Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus dolatus; *vel,* radendo, scalpendo, dolando politus; *à* ξέω, scalpo, polio.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, testudo; ξεσταὶ αἴθουσαι, *sunt subdiales porticus ex politis lapidibus factæ, inquit Eustath. dicitur verò* αἴθουσα, *in hac significatione, quasi* αἰθομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, quæ calefit, *aut* illustratur in sole; *vel* διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ τοῦ χειμῶνος, quòd hyeme calefiant homines in eâ; *aliquando partic. est fœmin. ab* αἴθω, uro.

Τετυγμένος, η, ον, exstructus, *part. præt. pass. verbi* τεύχω, fabricor, paro, *pro* τετευγμένος, ε *abjecto; nisi quis malit à* τύχω, paro.

245 Δεδμημένος, η, ον, ædificatus, *part. perf. pass. verbi* δέμω, *quod legitur tantùm in aor.* 1. *et præt. pass. Est etiam* δεδμημένος, domitus, κ. 2.

246 Μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa, uxor legitima; *hinc* μνηστεύομαι, *et* -εύω, ambio, conjugium peto, nuptias paro; *quod à* μνάομαι, reminiscor; *item* ambio conjugium, *Odyss.* α. 248. *hinc* μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus, *Odyss.* α. 91. *et* μνηστὺς, ύος, ἡ, mulieris conciliatio in uxorem, *Od.* β. 199.

248 Τέγος, *pro* τέγειος, ου, sub tecto, sublimis, altus, *ut hìc;* τέγεοι θάλαμοι, excelsi thalami, qui in superiori domûs parte sunt super tecto, *ut Eustath. vult;* τέγεοι, *id est,* ὑπερῷοι, *vel,* qui multa tecta, et multas contignationes habent; Τέγεα, *autem, pro quo* Τεγέη, *Ion. est oppidum Arcadiæ,* β. 607. *à* τέγος, *pro* στέγος, tectum domûs, *quod à* στέγω, tego; *pro* domo ipsâ *utitur Homerus per sync. ut Odyss.* α. 333. στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, stabat sanè juxta limen aulæ, *vel* domûs bene fabricatæ.

251 Ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitia donans, *aut* mitis; *interp.* ἤπια καὶ πρᾷα, τουτέστι πραΰντικὰ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, indulgentiâ utens in puerorum educatione; *ab* ἤπιος, ία, ιον, δ. 218. mitis, *et* δῶρον, ου, τὸ, donum.

253 Φῦ, ἀντὶ τοῦ προσήγγισε τῇ χειρὶ, accessit, hæsitque manui, *pro* ἔφυ, *aor.* 2. *à* φύω, adhæreo.

Ἔκ τ' ὀνόμαζε, *pro* ἐξονόμαζε, *per tmesin:* ἐξονομάζω *autem, ut et* ὀνομάζω, *aliquando simpliciter,* profero, alloquor, *ut hìc et antè,* α. 361.

255 Δυσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus nomen odiosum est, *vel* inauspicatum; malus, infaustus, exsecrandus, detestabilis: δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν, *id est,* κακώνυμοι· *à* δὺς, *et* ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

258 Ἔνεικα, *poët. pro* ἤνεγκα, *aor.* 1. *à* φέρω, *vel, ut alii,* ἐνείκω, *subj. præt. à verbo* ἐνίημι.

259 Σπένδω, libo; vino, lacte, aut simili liquore diis sacrifico: σπένδων αἴθοπα οἶνον, libans nigrum vinum, λ. 774. *poët.* σπένδεσκον, π. 227. *et*

Æol. σπένδησθα, *pro* σπένδῃς, *Odyss.* δ. 591. *fut.* σπείσω, *aor.* 1. *subjunct.*
σπείσῃς, *hìc; et poët.* σπείσασκε, *pro* ἔσπεισε, *Odyss.* ϑ. 89.

'Ονήσεαι, reficiaris, *Att. pro* ὀνήσῃ, 2. *sing. fut.* 1. *med. ab* ὄνημαι, *pro* 260
ὄναμαι, juvor, fructum et utilitatem capio, fruor; *ab* ὄνημι, juvo.

Πίησθα, *Æol. pro* πίῃς, 2. *sing. aor.* 2. *subjunct. à* πίνω.

Κεκμηῶτι, *poët. metri causâ, pro* κεκμηότι· ἄνδρας κεκμηότας, λ. 881. 261
à κεκμηὼς, υῖα, ὸς, defatigatus, *Ion.* τοῦ κ ἐξαιρέσει, *pro* κεκμηκὼς, *part.*
præt. à κέκμηκα, *in proximo carmine, à* κάμνω.

Pro αὔξω, augeo, *poëtæ dicunt* ἀέξω, *quasi* οὐκ ἐπέχω, non cohibeo;
ἀέξομαι, cresco, ϑ. 66. ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ, crescebat sacer dies.

Ἄειρε, afferas, 2. *sing. præs. imperat. verbi* ἀείρω. 264

'Απογυιόω, *fut.* ώσω, enervo, delumbo, membra debilito; *à* γυιόω, ϑ. 265
402. membra frango, claudum reddo, enervo; *à* γυῖον, ου, τὸ, membrum
corporis, γ. 34.

Ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus; *ab* α *priv. et* νίπτω, lavo; *hinc* ἀνιπτό- 266
ποδες, π. 235. illotos habentes pedes; *non tantùm abluere manus, sed*
etiam pedes, religionis erat, antequam diis libâssent.

Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *aliquando* nigricans, *ut hìc, et antè,* α. 462.
hinc Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops; *quia vultus ejus, ab æstu solis, niger*
redditur.

Πῆ, *hìc, extra interrogationem,* ullo modo. 267

'Εστὶ, licet, fas est, *pro* ἔξεστι, *sic etiam utitur* ἦν, licebat.

Λύθρον, ου, τὸ, cruor, *seu* pulverulentus sanguis; *à* λύω, solvo, *quia* 268
solutis venis, sanguis elapsus, τῷ κρύει *fit cruor.*

Πεπαλαγμένος, η, ον, fœdatus, *præt. pass. à* παλάσσω, fœdo, ε. 100.

Εὐχετάομαι, vota facio, preces fundo; *ab* εὐχὴ, ῆς, ἡ, preces; εὐχε-
τάασθαι, *poët. pro* εὐχετᾶσθαι.

Θύεσσι, *poët. pro* θύεσι, *dat. plur. à* θύος, θύεος, τὸ, victima, hostia, 270
vel sacrificium; *item,* suffimentum: *à* θύω, sacrifico; *hinc* θυόεις, όεσσα,
όεν, suffimentis redolens.

'Ιερευσέμεν, sacrificare, *fut.* 1. *inf. Ion. pro* ἱερεύσειν. 275

Ὥς κεν, utinam. 281

Φαίην, existimarim, 1. *sing. præs. vel aor.* 2. *optat. à* φημί. 285

Ἄτερπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus, minimè delectans; *est et*
ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem,* τ. 354. *ab* α, *et* τέρπω, delecto.

Κηώεις, εσσα, εν, bene olens, *à* καίω. 288

Παμποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, variè pictus; *à* πᾶς, *et* ποικίλος, η, ον, varius. 289

'Επιπλὼς, supernavigans, enavigans, navigans; *quidam à* πλῶμι *pu-* 291
tant factum; alii per apoc. pro ἐπιπλώσας, ασα, αν.

Τὴν ὁδὸν, *subintelligitur* κατὰ. 292

Εὐπατέρειος, α, ον, claro patre natus, generosus: *ab* εὐπάτηρ, *vel* εὐπά-
τωρ, *quod à* πατήρ.

Ποίκιλμα, τος, τὸ, varius, *vel* versicolor ornatus, variegatio: *à* ποι- 294
κίλλω, variego, variè distinguo; *quod à* ποικίλος, η, ον.

'Ιέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *fœm. ab* ἱερεύς· *sed* ἱερεῖον, *Ion.* ἱερήϊον, ου, τὸ, χ. 300
159. ovis quæ in honorem dei mactatur.

'Ολολυγὴ, ῆς, ἡ, τῶν γυναικῶν εὐχὴ, *Eustath. vel* φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποι- 301
οῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, vox mulierum, quam orantes edunt in tem-

plis, *vel simpliciter*, ejulatus, clamor cum lamentatione; *idem* ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, *ab* ὀλολύζω, *Odyss.* γ. 450. cum clamore ploro, exclamo, ululo, *per onomatop.*

305 Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, custos urbis; *ab* ἐρύω, traho, custodio, *et* πτόλις, *poët. pro* πόλις, εως, ἡ, *Palladis epitheton: potest etiam exponi*, quæ urbes vastat, et distrahit civitates; *nam* ἐρύω *significat tam* ἑλκύειν, *quàm* φυλάττειν.

306 Ἆξον, frange, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἄγω, *vel* ἄγνυμι.

311 Ἀνανεύω, *fut.* σω, renuo, denego; ἐπινεύω, annuo.

316 Αὐλὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, aula. *Vide* δ. 433.

317 Ἔγγυθι, prope; *regit gen. poët. pro* ἐγγὺς, *idem.*

320 Πόρκης, ου, ὁ, annulus, *seu* fibula, *cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur; à* πόρκος, ου, ὁ, rete piscatorium ex vitili contextum: *general.* omnia rotundæ et orbicularis formæ; *à* περικεῖμαι, *vel* περιέχω, *vel* πείρω.

321 Ἕπω, curo, tracto, *scribitur à quibusdam cum tenui: sed composita* μεθέπω, *&c. potiùs cum aspero in hâc significatione scribendum demonstrant; τεῦχε᾽ ἕποντα, id est* (*inquit Eustath.*) ἀμφέποντα καὶ περὶ αὐτὰ πονούμενον· *significat et* sequor; *sed tum usurpatur potiùs* ἕπομαι· ἔπω *cum leni*, dico

322 Ἀφάω, palpo, contrecto, tango; ἀφόωντα, *poët. pro* ἀφῶντα· *venit ab* ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus; *quod ab* ἅπτομαι, tango; *sed* ἀφαύω, sicco, uro, inediâ exaresco.

323 Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla; *à* δμὼς, ωὸς, ὁ, τ. 333. servus; *est et* δμωὶς, serva, *et* δμωὸς, servus, *et* δμωὸς, *adject.* servilis; *à* δαμάω, domo, subjicio, *quasi domitus servitute.*

326 Καλὰ, opportunè, *hìc adverb.*

Ἔνθεο, imposuisti, 2. *sing. aor.* 2. *med. indic. Ionic. pro* ἐνέθεσο, *ab* ἐντίθημι, concipio, impono, repono *Vid.* δ. 410.

329 Ἀμφιδέδηε, 3. *sing. perf. med. à* δαίω, uro. *Vid.* β. 93.

331 Ἂνα, *vide* γ. 268.

Θέρω, calefacio, θέρομαι, calefio, uror, *ut hìc; aut* calefacio me, *ut Odyss.* τ. 507. ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς θερσόμενος, prope ignem traxit sedem Ulysses calefaciendus, *vel*, ut se calefaceret: *est et* θέρμω, *Il.* σ. 348. *et* θερμαίνω, ξ. 7. *et Odyss.* ι. 376. calefacio; *à* θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus, *Il.* η. 426. *quod à præt. pass.* θέρω· θερέω *autem Odyss.* ρ. 23. calesco, calefio.

334 Συντίθημι, *hìc*, animadverto, σύνθεο, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. med. Vid.* α. 75.

335 Νέμεσσις, εως, ἡ, indignatio, β. 223. *pro* νέμεσις, σ *geminatur poëticè.*

336 Προτρέπω, ante me verto, propello; *item*, hortor; *hìc verò*, cedo; προτραπέσθαι, *aor.* 2. *inf. med.*

339 Ἐπαμείβω, *vel* ἐπαμείβομαι, alterno, alternatim quid facio, *ut hìc; aliquando* permuto, νίκη τ᾽ ἐπαμείβεται ἄνδρας, alternis vicibus hominibus victoria accedit; ἀμείβω, *et* ἀμείβομαι, *idem.*

341 Μετεῖμι, sequor, pòst eo; *ab* εἶμι, *eo.*

346 Προφέρω, *hìc*, profero, asporto; προφέρων, ουσα, ον, *part. præs.*

Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella, *propriè* venti; *à* θύω, impetu furi-

bundo feror, *et* εἰλέω, *quasi ventorum complicatorum vis impetuosa; aut potiùs à* θύω, *et* ἄελλα, *quasi* θύουσα ἄελλα, furens turbo, *metaph. dicitur, Od.* μ. 68. πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι, ignis perniciosi procella.

'Απόερσε, *poët. pro* ἄπερσε, 3. *sing. aorist.* 1. *Quidam deducunt ab* 348
ἀπείρω, *composito ab* ἀπὸ, *et* εἴρω, *pro* φθείρω, corrumpo, *cujus futur. Æol.* ἔρσω, *aor.* 1. ἔρσα, *sine augmento; alii autem ab* ἔῤῥω, *et dicunt* ἔῤῥω *dici Æolicè pro* εἴρω (*ut* ἀργεννὸς, *pro* ἀργεινὸς) *idem quod* φθείρω· *alii denique componunt* ἔῤῥω *ab* ἔρα, *et* ῥέω. *Metaphora ducta à liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam attolli possint;* ἔῤῥειν *enim* eæ dicuntur res, quæ pereunt; *et* ἔῤῥειν *jubetur aliquis, id est,* abire in malam rem, *ut* θ. 164. *et dicitur* ἔῤῥειν, qui inauspicatò et cum malo fato venit, *ut* θ. 239. *et* qui ægrè it, *vel* difficulter graditur, *ut* σ. 420. *de Vulcano claudicante;* ἀπόερσε, abreptum, *aut* deglutitum perdidit, mersit: ἀπέπνιξε, *vel* διέφθειρε.

Τεκμαίρομαι, molior, *et* machinor, statuo, *ut hìc, et Il.* η. 70. *ali-* 349
quando perficio, ad finem perduco, *ut Odyss.* η. 317. πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, reductionem verò in hoc ego perficiam; *aliquando* prædico, prænuntio, conjicio, præsagio, *ut Odyss.* λ. 111. τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον, tum tibi prædico mortem; *legitur et cum infinitivo, Hymn. in Apoll.* 285. τεκμήρατο Φοῖβος 'Απόλλων νηὸν ποιήσασθαι, statuit Phœbus Apollo templum facere; *est et* τεκμαίρω, certis signis ostendo, *sed non apud Homer. hinc* τεκμήριον, ίου, τὸ, signum indubitatum; *à* τέκμωρ, τὸ, finis; *item,* prodigiosum signum; *sed apud Homer.* τέκμωρ, signum, α. 525. *et* finis, *Odyss.* δ. 573. ἵκετο τέκμωρ, pervenit ad locum destinatum, ν. 20. *sumitur pro* fine *vel* scopo *in actionibus proposito, ut* η. 30.

'Επαυρήσεσθαι, fruiturus, *fut.* 1. *med. verbi* ἐπαυρέω. 353

Σὲ φρένας, *pro* σοῦ, *aut potiùs* σὲ κατὰ φρένας. 355

'Αμφιβαίνω, *hìc* circumeo, *ideoque* invado; ἀμφιβέβηκεν, 3. *sing. perf.*

"Ατη, ης, ἡ, *hìc,* injuria, *propriè* clades, nocumentum. *Vide* ι. 500. 356

'Αοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus carminibus, decantatus; *tam in ma-* 358
lam partem, ut hìc, quàm in bonam, ut Hymn. in Apoll. 299. *de templo;* ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ, ut celebre perpetuò esset; *ab* ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantio, *quod ab* ἀείδω, cano.

Οἱ, *nominativus pluralis ab* ὁ, ἡ, τὸ, *artic. præposit.* 362

Οἷ, sibi, *dat. sing. à pronom.* οὗ, οἷ, ἕ.

Οἵ, qui, *nomin. plur. ab* ὃς, ἣ, ὃν, *relat. seu artic. postposit.*

Οἷ, *circumflex. pro* ὅπου, quî, ubi, ut, quandoquidem.

Οἷ', *pro* οἷα, qualia; *vel* οἷα, ceu, tanquam.

Οἰ, *adverb.* hei, heu.

'Υπότροπος, όπου, ὁ καὶ ἡ, rediens, redux; *à* τρέπω. 367

'Εφίστημι, sisto juxta: *sed tam composita ab* ἵστημι, *quàm* ἵστημι, *in* 373
aor. 2. *et perf. habent neutram signif. adeò ut* ἐφεστήκει *sit,* stetit, *vel* astitit; *est autem* ἐφειστήκειν, *pro* ἐφεστήκειν, *plusq. perf. pleonas. literæ* ι.

Μύρομαι, lugeo, fleo, ploro, lamentor; *item,* fluo; *à* μύρω, fluo, stillo, fundo.

"Ενδον, intus; *ab* ἐν, in. 374

376 Εἰ δ', *pro* εἰ δὲ, eja; *adverb. hortantis*: εἰ δ' ἄγε, eja agite, agedum.
378 Εἰς γαλόων, ἢ εἰνατέρων, *subintelligitur* οἶκον.
Εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, *id est*, uxor fratris; *dicitur* παρὰ εὐνάζειν, cubare, *ut sit quasi* εὐνάτηρ, cohabitatione juncta; εἰνάτερες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, *ut Helena et Andromache.*
380 Εὐπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros cincinnos, *vel* cirros habens, *ut* εὐπλόκαμος κόμη *est et* pulchrum habens crinem; *à* πλόκαμος, άμου, ὁ, longus crinis, coma, crines plexi et intorti, cirri, *vel* nodi crinium nexorum, ξ. 176. *idem* πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, *et* πλοκὰς, άδος, *à* πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, *quod à* πλέκω, plico; *est et* ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ, *Odyss.* β. 119.
381 Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, sedulus, *antè*, α. 321.
Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix; *à* ταμίας, ου, ὁ, dispensator, promus. *Vide* δ. 84.
394 Πολύδωρος, ώρου, ὁ καὶ ἡ, multa donans, *hìc*, qui ingentem dotem attulit; *à* δῶρον, ου, τὸ, donum: *est et* Πολύδωρος, *proprium*, υ. 407. *et* π. 175. Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη.
400 Ἀταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infans animo juvenilia, *vel potiùs* puerilia sapiens, tenellus; *ab* α, non, ταλάω, patior, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, animus: *quòd sint plerique animo impatientes: vel potiùs ab* ἀταλὸς, λὴ, λὸν, tener, juvenilis.
403 Ἀστυάναξ, κτος, ὁ, *nomen proprium filii Hectoris; ab* ἄστυ, υος, τὸ, *et* ἄναξ, κτος, τὸ, *quia Hector pater princeps fuit civitatis Trojæ, et eam tuebatur solus, ut et addit Homerus sequentibus verbis.*
408 Ἄμμορος, όρου, ὁ καὶ ἡ, expers; *item*, infelix, misera; δύσμορος, *ut hìc, ab α priv. et* μέρος, εος, τὸ, pars, portio: *plerumque* fatalis portio, fatum; *aliquando* mors, *aliquando* infortunium; *et geminatur* μ *poët.*
409 Κτανέουσιν, *Ion. dialysi, pro* κτανοῦσιν, *fut.* 2. κτανῶ *à* κτείνω.
411 Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor, orbatus sum, ἀφαμάρτων, ουσα, ον, *part. aor.* 2.
412 Θαλπωρὰ, ῆς, ἡ, fotus, fervor, solamen, lætitia, voluptas; θάλπω, foveo, calefacio, *Odyss.* φ. 179. *est et* θαλπιόων, *pro* θαλπιῶν, *à* θαλπιάω, *Odyss.* τ. 319. *hinc proprium* Θάλπιος, ίου, ὁ, β. 620. *dicitur autem* θάλπω, *quasi* θάλλειν ποιῶ.
414 Ἀμὸς, *Dor. pro* ἐμὸς, ἡ, ὸν, *vel potiùs* ἡμέτερος.
418 Κατέκηε, *aor.* 1. *verbi* κατακαύω, *vel potiùs* κατακαίω, *à* καίω, uro, *fut.* καύσω, *aor.* 1. ἔκηα, *cujus generis sunt*, χέω, *aor.* 1. ἔχεα, *vel* ἔχευα· σεύω, *aor.* 1. ἔσευα· ἀλεύω, *aor.* 1. ἤλευα, *sublatâ futuri consonante; hinc* κατακήομεν, η. 333. *et* κατακήεμεν, η. 408. *Ion. pro* κατακῆαι, *in infin. pro quo* κακκῆαι, *Odyss.* λ. 74.
419 Πτελέα, ας, ἡ, ulnus, *quasi* πεταλέα, *à* πέταλον, folium.
Φυτεύω, *fut.* σω, planto; *à* φύω, gigno; ἐφύτευσαν, 3, *plur. aor.* 1.
422 Ἴος, ἴα, ἴον, solus, unus, *ab* εἷς, unus.
424 Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, vertens et curvans pedes eundo; *ab* εἰλύω, *et* πούς· *boves dicuntur* εἰλίποδες, *quia* εἰλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.
430 Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florescens; *itaque pro juvene sumitur; aliquando* tener: *à* θάλλω, germino.
432 Ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, pupillaris, ad pupillum pertinens; *aliquando idem*

quod ὀρφανὸς, ἡ, ὀν, orphanus, pupillus, *id est, qui caret parentibus suis, et destitutus auxilio aliorum; ab* ὀρφνὸς, *id est,* σκοτεινὸς, *est enim* ὀρφανὸς *quasi in* σκότει ὢν, *vel quasi* οἰοφανὸς, *ab* οἶος, solus, *et* φαίνομαι, appareo; *orphanus enim est* ὁ μόνος φαινόμενος καὶ γονεῖς μὴ ἔχων.

Ἐρινεὸς, οῦ, ὁ, caprificus, ficus sylvestris; ἀπὸ τοῦ ἐρίζω, contendo; *ar-* 433
bor enim contentiosa in muros assurgit, Coulon.

Ἄμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui datur ascensus, qui ascendi potest, ascensi- 434
lis; *ab* ἀνὰ, *et* βαίνω· *hìc de urbe dicitur, Odyss.* λ. 315. *de cœlo.*

Ἐπίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis; planus, expositus incursionibus; *ab* ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, *ab* ἐπιτρέχω, percurro; τρέχω *format tempora ab inusitato* δρέμω.

Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ, *&c. id est,* Ajaces; *nam* οἱ ἀμφὶ, *aliquando* 436
significat istam primariam personam solam, quam regit post se in accusativo: οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, *id est,* Priamus; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, *id est,* Orpheus, *&c. Sic hìc, et in sequentibus verbis;* οἱ ἀμφὶ Ἀτρείδας, *id est,* Atridæ; *aliquando hoc phrasi denotatur et* homo et comitatus ejus.

Ἠπου, sive. 438

Αἰδέομαι, *hìc,* vereor. 442

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vestem trahens, quæ peplum gestat fluxum, et longum; *à* πέπλος, ου, ὁ, *et* ἕλκω, traho.

Ἀλυσκάζω, vito, devito; *ab* ἀλύσκω, *idem.* 443

Μάθον, didici, 1. *sing. aor.* 2. *Ion. pro* ἔμαθον, *à verbo* μανθάνω. 444

Ἐϋμμελίω, *gen. sing. ab* ἐϋμελίας, ου, *Ion.* ίω, ὁ, fraxineæ hastæ peri- 449
tus, μ *poët. geminato, ex* εὖ, *et* μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Ἀεκάζω, cogo; *ab* α *priv. et* ἑκὼν, *gen.* όντος, voluntarius; *at* ἀεκαζό- 458
μενος, ένη, ενον, invitus.

Χῆτος, εος, τὸ, privatio, orbitas, viduitas, indigentia; *hinc* χητίζω, in- 463
digeo, deficio; *à* χατέω, egeo, indigeo.

Δούλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, servilis; *à* δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Τεθνειὼς, *per syncop. pro* τεθνεικὼς, *hoc autem Bœot. pro* τεθνηκὼς, υῖα, 464
ὸς, *à* τέθνηκα, σ. 12. *præt. verbi* θνήσκω. *Obliqui autem hujus participii* τεθνειὼς, *apud Homer. modò per* ω, *ut hìc; modò per* ο, *ut Odyss.* ω. 56. *ut metrum postulat, efferuntur; est et* τεθνεῶτι, *Odyss.* τ. 331. *idem accidit in* τεθνηὼς, *nisi magis placeat, ut* τεθνειὼς, *sit dictum poët. pro* τεθνεὼς, *hoc autem per epenthesin* τοῦ ε, *pro* τεθνὼς, *hoc autem per syncopen Att. pro* τεθναὼς, *vel* τεθνηὼς, *quorum prius dicitur Ion. pro* τεθνακὼς, *posterius pro* τεθνηκὼς, *à* τέθνημι, *ut* ἑστεὼς, *ab* ἵστημι. *Vide* γ. 102.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, fossitius; χυτὰ γαῖα, terra quæ ex sepulchris aut fossis effoditur, quâ mortui, aut quodcunque sepelitur, obruuntur; *à* χέω, è terrâ fusili educo, *vel* terrâ aggestâ extruo; *vel* γῆν ἐπιχεῖν τοῖς τεθνεῶσι, *id est,* sepelire, humare, *ut* ψ. 256. χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν· *et Odyss.* γ. 258. θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.

Κύω, *et* κύεω, *fut.* ήσω, utero gesto, sum gravida; *item* osculor, *ut* 474
hìc: Odyss. π. 15. *ubi* κύσσε, *poët. pro* ἔκυσε, *à* κυέω, in utero gesto, *Iliad.* τ. 177. *et* ψ. 266. *à* κύω, osculor, *venit* κυνέω, *idem, Odyss.* δ. 522.

Πῆλε, 3. *sing. aor.* 1. *sinc. aug. à* πάλλω, vibro; *aliquando* libro.

477 Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decens, illustris; *ab* ἄρι, valde, *et* πρέπω, decorus sum.

480 Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruentus, cruore respersus; βρότος, ου, ὁ, cruor; *hinc* βροτόω, *fut.* ώσω, inficio cruore, *Odyss.* λ. 41. βεβροτωμένα, τεύχη, cruenta arma; *sed* βρότειος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanus, *seu* mortalis, *Odyss.* τ. 545. *quod à* βροτὸς, οῦ, mortalis.

484 Δακρυόεις, εσσα, εν, ὁ, lacrymans: *hìc* δακρυόεν, *adv.* lacrymis effusis. Νοέω, *fut.* ήσω, intueor, *hìc.*

486 Ἀκαχίζω, tristitiâ afficio; ἀκαχίζεο, 2. *sing. imperat. pass. Ion. pro* ἀκαχίζου· *est et* ἀκάχω, θ. 207. *et* ἀκαχέω, *vel* ἀκάχημαι, μ. 179. *idem; ab* ἄχος, εος, τὸ, *cum reduplic. Att.*

488 Πεφυγμένος, η, ον, *pro* πεφευγμένος· *à* φεύγω.

491 Ἠλακάτη, ης, ἡ, instrumentum quoddam mulierum nentium, circa quod lanam et linum volvunt, colus; *item,* machina in summis navigiorum; *in plur.* ἠλάκατα, *neut.* fusus, lanæ colui circumvolutæ, fila, stamina, *Odyss.* ζ. 53. *ab eodem* ἠλεκάτη, *quod, secundùm quosdam, est* quædam machina piscatoria; *derivatur* ἠλακάτη, *ab* ἐλάω, agito; *vel potiùs ab* ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo.

496 Ἐντροπαλίζω, respecto, reflecto inter eundum; *à* τροπαλέω, *idem quod* τρέπω, verto.

505 Σεύατο, properabat, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἔσευα, *à* σεύω.

506 Στατὸς, ἡ, ὸν, stans, qui diu stat; στατὸς ἵππος, equus qui in stabulo continetur, *ut hìc, et* ο. 263. *hinc* στατίζομαι, sto.
Ἀκοστέω, *fut.* ήσω, hordeo saginor, pascor; *ab* ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

507 Κροαίνω, pulso pedibus, lascivè salto, *ut hìc, pro* κρουαίνω· *à* κρούω, pulso.

509 Κυδιάω, glorior, superbio, κυδιάων, άουσα, άον, *et poët.* κυδιόων, *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria.

510 Ἀγλαΐα, ας, ἡ, *Ion.* ἀγλαΐη, splendor, pulchritudo; *ab* ἀγλαὸς, οῦ, splendidus; *quod ab* αἴγλη, splendor, *et* ornatus; *dicitur autem* αἴγλη, ης, ἡ, *quasi* ἐφ' ᾗ τις ἀγάλλεται, quo quis ornatur; *vel* παρὰ ἄγαν ἅλλεσθαι, *quia splendida micant, et salire videntur.*

511 Ἦθος, εος, τὸ, *unde plur.* ἤθεα, ἤθη, *propriè* sedes consuetæ, locus consuetus, *item* domicilium, mansio, locus natalis; *item,* mos, consuetudo, indoles; *ab* ἔθος, *atque pro eo sæpè usurpatur.*

513 Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol, *apud Homer. ab* ἄλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lectò carens: *quia sol è lectis discedere cogit; vel, quia ipse est* ἄλεκτρος, *id est,* ἀκοιμήτως εἰλούμενος· ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, *Odyss.* δ. 73.

514 Καγχαλάω, cachinnor, lætor, gestio, exulto: *idem* καγχάζω, *vox facta per onomatop.* καγχαλόωσι, *pro* καγχαλῶσι.

516 Ὀαρίζω, loquor, *propriè* cum mulieribus, muliebriter garrio; *vel,* colloquor familiariter sicut cum conjuge: *ab* ὄαρ, ρος, ἡ, uxor, ι. 327.

518 Ἠθεῖε, *allocutio, seu vox junioris ad seniorem reverentiæ causâ, videlicet,* dignissime, venerande, *Odyss.* ξ. 147. ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, voco illum divinum hominem; θεῖον ἄνδρα, θαυμαστὸν ἄγαν, πρεσβύτερον ἀδελφόν. *sic Didym. à* θεῖος, *pleonasmo* τοῦ η, *ut* ἠβαιὸς, *pro* βαιός.

519 Ἐναίσιμον, *adv. hìc,* opportunè, commodè; *pro* ἐναισίμως· *ab* ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod pro diversâ primitivi* αἶσα *significatione diversè*

significat, idoneus, æquus rerum æstimator; *significat etiam*, fatalis, fatale portendens; *item*, qui decenter facit aliquid; *item*, recti amans: *ab* αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, sors, pars, officium, *ut priùs dictum est.*

CLAVIS HOMERICA

IN H'. ILIADIS.

ΠΥΛΕΏΝ, *Ion. pro* πυλῶν, januarum, *gen. pl. à* πύλη, ης, ἡ. 1

Κί', accurrit, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ἔκιε, *verbi* κίω. 2

'Ελάτη, ης, ἡ, *meton. materiæ* remus, *hìc, ideo quòd apud antiquos* 5 *ex abiete factus. Vid.* ε. 560.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavator, *vel*, qui clavâ pugnat; *à* κορύνη, ης, ἡ, clava, 9 virga capitata, η, 141.

Στεφάνη, ης, ἡ, *hìc*, quædam species galeæ eminentias habentis, *sed* 12 *significat* quamvis eminentiam, ν. 138. κατὰ στεφάνης, *de summo vel cacumine montis.*

'Επιάλμενος, *pro* ἐπιαλλόμενος, ένη, ενον, *hoc autem poët. pro* ἐφαλλόμενος· 15 ἐπὶ *poët. suam servat vocalem, et Æolicè vertitur aspirat. in tenuem, per syncop. ab* ἅλλομαι.

'Εκκατιδὼν, *decompos. ab* ἐξ *et* κατιδὼν, *ab* εἴδω, video, *ante*; α. 2. 21 εἶδον, *in reliquis modis manet tantùm* ι *imper.* ἰδὲ, *optat.* ἴδοιμι, *subjunct.* ἴδω, *infin.* ἰδεῖν, *partic.* ἰδὼν, οῦσα, όν.

Συναντέσθην, occurrerunt, 3. *dual. aor.* 2. *verbi poët.* συνάντομαι *pro* 22 συναντάω, *idem.*

'Ετεραλκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps; *quasi anceps robur; dicitur* 26 *victoria* ἑτεράλκης, *quia alteri semper tribuit* ἀλκήν· *vel quia* νίκη τῷ ἀλκίμῳ διδομένη, robusto et præstanti concessa; *vel quia* ἑτέρωθεν, *et per vices, jam uni parti, mox alteri comparat* ἀλκήν· ἀλκὴ, ῆς, ἡ, vis, robur, remedium.

Σήμερον, *et Att.* τήμερον, hodiè: *ab* ἡμέρα, ας, ἡ, *quod* ἀπὸ τοῦ ἅμα ἐῷ 30 ῥέουσα. *Vid.* α. 590.

῞Υστερον, posthac, antea; *ab* ὕστερος, έρα, ερον, posterior.

Τέκμωρ, τὸ, *vide* ζ. 349.

Διαπραθέειν, evertere, vastare, eripere: *est aor.* 2. *verbi* διαπέρθω· έειν, 32 *poët. pro* εῖν.

Μέμονας, cupis, 2. *sing. præt. med. verbi* μίμνω, *idem quod* μένω. 36

῏Ην, si; ἣν, quam, *item* suam: ἦν, erat; *interdum pro* ἐστί· *interdum* 39 *pro* ἐξῆν, licebat; *interdum pro* ἦσαν· *interdum pro* ἔφην.

Οἴοθεν, seorsum, ab unâ solùm parte; οἴοθεν οἶος, cum solo solus.

41 Ἀγασσάμενοι *pro* ἀγασάμενοι, *hic* indignati, *part. aor.* 1. *med. ab* ἀγάζομαι, *idem quod* ἀγάω.
44 Συντίθημι, compono, *antè:* συντίθεμαι, componor, *interdum* assentior; *item,* adverto animum, intelligo, *ut hìc;* σύνθετο, *Ion. pro* συνέθετο, 3. *sing. aor.* 2. *ind.*
45 Μητιόωσι, *poët. pro* μητιῶσι, *ex contracto* μητιάουσι, 3. *plur. præs. verbi* μητιάω, consulto, delibero, *et* molior; *hinc* μητιάασθε, χ. 174. *pro* -ᾶσθε· *est et* μητίζομαι, *et* μητίομαι, γ. 416. *idem, à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.
55 Ἀνέεργω, cohibeo; *ab* ἔεργω, *antè.*
59 Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* γῦψ, πὸς, vultur; *sunt qui interpretantur* aquila.
61 Εἴατο, *vide* εἴαται, *antè,* β. 137.
75 Ἴθι, ἴτω, 2. *et* 3. *sing. imperat. verbi* εἶμι, eo.
76 Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ, testis, qui, quasi manu simul admota, adjuvat rem obtineri. *Idem est ac simplex* μάρτυρος; *à* μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, testis.
77 Ταναήκης, *et* τανυήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, protensam, *seu* longam habens cuspidem; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis, *et* τανύω, *idem quod* τείνω· *si autem significat* longus, protensus, *duntaxat à* τανύω *factum est, non habet* ἀκὴ *in se inclusum.*
80 Λελάχωσι, *præt. med. à* λαγχάνω· *hìc significat transitivè,* sortiri facio, tribuo, reddo participem.
81 Εὖχος, εος, τὸ, gloriatio, *vel potiùs,* gloria, honor; *ab* εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum.
83 Κρεμάω, κρεμαννύω, *et* -νυμι, *et* κρεμνάω, suspendo; κρεμόω, *pro* κρεμῶ, *contract. ex* κρεμάω. *Poëtæ enim in verbis in* άω, *si contractio fit in* ω, *aliud* ω *contractioni præponunt, vocali longâ præcedente; brevi autem,* ο· *ut* πηδάω, πηδῶ, πηδώω· κρεμάω, κρεμῶ, κρεμόω, *ut prius dictum. Fortasse* (*inquit Harm.*) *à* κάρα, caput, *ut sit, à capite pendere facio.*
85 Ταρχύω, ταρχεύω, *et* ταρχέω, sepelio, exequias facio; *à* τάρχεα, ων, τὰ, exequiæ; ἀπὸ τῆς ταραχῆς.
86 Χεύσωσιν, *vide* χύτος, *antè,* ζ. 464.
91 Ὀλεῖται, peribit, 3. *sing. ab* ὀλοῦμαι, *fut.* 2. *med. verbi* ὄλλυμι.
93 Αἴδεσθεν, verebantur, 3. *plur. aor.* 1. *Bœot. pro* ᾐδέσθησαν, *verbi* αἰδέομαι.

Ἀναίνομαι, abnuo, recuso; ἀνήνασθαι, *aor.* 1. *infin. med. plerumque absolutè, aliquando cum infinitivo, ut* σ. 500. ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι· *aliquando cum accus. personæ, pro* repudio, respuo, (*et secundùm quosdam*) aspernor, *ut Odyss.* θ. 212. τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω, aliorum utique nullum rejicio neque despicio; *ab* α *privat. cum* ν *interjecto, et* αἶνος, ου, ὁ, assentatio, laus: *quidam volunt propriè dici de recusatione circa nuptias, aut concubitum, et ex* ἀρνοῦμαι, *derivant.*
95 Στοναχίζω, *et* -ομαι, gemo, ingemisco, suspiro; *à* στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, *quod à* στενὸς, ἡ, ὸν, angustus.
96 Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax, *item,* jactator, *ut hic; cujus fœmin.* ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, *ab* ἀπειλέω, minor, jacto.
97 Αἰνόθεν, à re gravi; αἰνόθεν αἰνῶς, magis magisque grave.

'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, insipientia: *ab* ἄφρων, ονος, ὁ καὶ 110
ἡ, *quod ab* α *privat. et* φρὴν, ενος, ἡ, mens.

'Αντιβολέω, *fut.* ήσω, occurro, *cum dat. Vid.* δ. 342. 114

'Αδειὴς, intrepidus, *poët. pro* ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pro quo est etiam* ἀδδεὴς, 117
poët. θ. 423. *ab* α *privat. et* δέος, έεος, τὸ, metus; *est etiam* ἀδεὴς, impudens, *quasi* ἄδετος, qui coërceri nequit; *à* δέω, ligo.

Μόθος, ου, ὁ, labor, pugna, bellum, tumultus; *ab* ὁμοῦ θεῖν (*inquit Harm.*), *quòd in pugnâ sit, ut Hom. ait,* συμφερτὴ ἀρετὴ, *virtus sive vis juncta et collata, Iliad.* ν. 237.

'Ακόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui scopis mundatus non est, incultus, minimè ornatus; *ab* α *privat. et* κορέω, verro, purgo; *hìc autem* ἀκόρητος, *seu* ἀκόρεστος, *est* insatiabilis; *à* κορέω, satio.

'Ασπασίως libenter; *ab* ἀσπάσιος, ία, ιον, qui amplectendus est, opta- 118
tus, θ. 488. *ab* ἀσπάζομαι, amplector comiter, et amicè excipio; *vel* ὅ τις ἐπισπᾷ, quod quis attrahit, et consequatur; *est et* ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, *idem quod* ἀσπάσιος, *Odyss.* ε. 397.

'Αδελφειὸς, *pro* ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, *hoc autem pro* ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater. 120

'Ιππηλάτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *et* ἐλαύνω· 125
hinc ἱππηλασίη ὁδὸς, equestris via, η. 340. *et* ἱππήλατος, *scilicet* τόπος, locus equitabilis, *vel* spatiosus, *et* agendis equis accommodus, δ. 607.

Μέλος, εος, τὸ, membrum, *ut hìc; item* carmen. 131

'Ηβῷμι, pubescam, 1. *sing. præs. opt. act. verbi* ἡβάω. 133

'Επίκλησις, εως, ἡ, cognomen, cognominatio; *ab* ἐπικαλέω, cognomi- 138
no; *quod à* καλέω.

Στεινωπὸς, *pro* στενωπὸς, *hoc autem pro* στενοπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, arcta via, 143
angusta via; *à* στενὸς, ἡ, ὸν, angustus, *et* ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen.

Χραισμέω, juvo, prosum, propulso, *ut hìc; quasi* χρησιμέω, *à* χρήσιμος, 144
ίμη, ιμον, utilis, *quod à* χράω, commodo.

'Υποφθὰς, ᾶσα, ὰν, præveniens, *part. aor.* 2. *med.* ὑποφθάμενος, ένη, ενον, *idem, Odyss.* δ. 547. *ab* ὑπέφθην, *quasi ab* ὑπέφθημι· *est autem thema* φθάνω, *fut.* 1. φθάσω, *aor.* 2. ἔφθην.

Περονάω, *et* -έω, fibulâ subnecto, *vel in genere,* trajicio; *à* περόνη, ης, 145
ἡ, fibula, *quod à* πείρω.

'Ερείδομαι, *hìc,* stratus sum; ἐρείσθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. ab* ἐρείδω, figo, firmo; *item* incumbo, *seu* decumbo.

'Εξεναρίζω, *fut.* ξω, *hìc,* spolio, *ab* ἐναρίζω, *idem; significat etiam* oc- 146
cido, *ut antè dictum est.*

Τρομέω, tremo; *à* τρόμος, ου, ὁ, tremor, *quod à* τρέμω· *hoc autem à* 151
τρέω, *idem.*

Τλῆμι, porto, tolero, audeo, *fut.* 1. τλήσω, *præt.* τέτληκα, *a.* 2. ἔτλην· *hinc dicitur* Atlas, *cum* α *epitat. quia cœlum humeris portat.*

Μήκιστος, ίστη, ιστον, procerissimus, longissimus, *à* μῆκος, εος, τὸ, lon- 155
gitudo, prolixitas; *quod* παρὰ τὸ μακρὸς, *cujus comparat. et* μακρίων *et* μακίων· *à quo* μῆκος, *converso* α *in* η. *inde deducit Eustath.* μήκων, ωνος, ἡ, θ. 306. papaver.

Παρήορος, όρου, ὁ καὶ ἡ, protensus, extensus, prominens ubique; *pro-* 156
priè, equus ad jugum devinctus; παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα, *id est,* εἰς μῆκος ἐκτεταμένος, in longitudinem extensus; *sic* ψ. 903. παρήορος, οὐδ' ἀεσί-

φρων, nec levis, nec stolidus, *id est, menti non firmiter adhærens, sed ab eâ longiùs excurrens. Metaph. deducta ab equo ;* παρήορος *enim erat equus extremus in curru, nempe, tertius ante alios duos longiore excurrens loco ; hinc* παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius ; παρηορίαι, habenæ equi extremi in curru protensi, θ. 87. *ab* ἀείρω, simul necto, εἴρω, necto.

165 Ὀπάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minister, assectator, comes ; *ab* ὀπάζω, præbeo, suppedito, comitem do, sequi jubeo, persequor : *hinc* ὀπηδέω, β. 184. *et* ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, *idem cum* ὀπάων, *Hymn. in Merc.* 449.

171 Πεπάλαχθε, 2. *pl. imperat. perf. pass. verbi* παλάσσω, sortior ; *à* πάλος, ου, ὁ, sors ; *item*, agitatio ; *quod à* πάλλω, agito.

188 Ὑποσχέθω, *idem quod* ὑπέχω, porrigo, subtus teneo, *&c. ab* ἔχω.

196 Ἀμφαδίην, *substantivum aliquod subauditur, vel adverbialiter usurpatur ; ab* ἀμφάδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ. *Vid.* η. 243.

Δείδιμεν, *pro* δεδίαμεν, 1. *pl. à præterito medio* δέδια, *à* δείδω.

197 Δίηται, abigat, summoveat, 3. *sing. præs. subj. med. verbi* δίω.

198 Νήϊς, ϊδος, ὁ καὶ ἡ, inscius, timidus, rudis ; *à* νὴ *privat. et* εἴδω, scio.

199 Τραφέμεν, educare, *Ion. pro* τραφεῖν, *aor.* 2. *inf. verbi* τρέφω.

203 Ἀρέσθαι, *infin. ab* αἴρω, *fut.* 1. ἀρῶ.

212 Μειδιάω, *f.* άσω, *et poët.* μειδιόω, *idem quod* μειδάω, rideo, subrideo.

Βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis aspectu, truculentus ; *à* σύρω, traho, *quasi* βλέμμα σύρων· βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, λ. 36. habens oculos truces.

Προσώπασι, *per metaplasm. pro* προσώποις· *à* πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus.

Νέρθε, infrà ; νέρθεν, *sequente vocali*, λ. 535. *hinc* νέρτερος, έρα, ερον, inferior, ο. 225. *per aphæresin* τοῦ ε, *pro* ἔνερθε, ἔνερθεν, ἐνέρτερος· *ab* ἔρα, ας, ἡ, terra, *quasi* ἐν ἔρᾳ, in terrâ ; *hinc* ἔνεροι, mortui, manes.

213 Κραδάω, *propriè dicitur de quodam morbo aut vitio, quod sæpè ficubus inest,* cradatione infestor ; *est etiam* vibro, concutio, quatio ; *à* κράδη, ης, ἡ, ramus, *item* folium ; *hinc, quia natura est foliorum à quovis vento concuti et agitari, fit ut* κραδάω, vibrandi, concutiendi, *et* quatiendi *significationem obtineat : à* κραδάω *formatur* κραδαίνω, *idem*, ν. 504. αἰχμὴ κραδαινομένη, cuspis vibrans.

216 Πατάσσω, *fut.* ξω, cum strepitu palpito, *vel* vehementer percutio ; pulso, ferio, ita ut sonitum ictus edat ; *à* πάτος, ου, ὁ, calcata viâ ; *hinc* πάταγος, άγου, ὁ, fragor *et* strepitus, ν. 283. πάταγος ὀδόντων, stridor dentium.

217 Ἔχω, *sæpissime significat* possum, *ut hìc ; et tum plerumque infinitivum post se habet.*

Ὑποτρέω, *f.* σω, *aliquando* timore perculsus suffugio ; *propriè* perterrefio ; *à* τρέω, tremo.

219 Ἔγγυθεν, cominus, è propinquo, propè ; *ab* ἐγγὺς, propè.

220 Ἑπταβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus : ἑπτάπτυχον καὶ ἑπτάβυρσον, (*inquit* Coul.) septem coriis tectus, *quod mutuatus Ovid. in Metam.* clypei dominus septemplicis Ajax ; *à* βοῦς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ, bos ; *quod etiam in fœmin. per synecdoch. pro* pelle bovinâ *capitur : ut* τυκτῇσι βόεσσι, fabrefactis coriis, μ. 105. *vide* η. 238. ἑπταβόειος, *metaph. capitur pro* impenetrabilis *et* infractus, *ut* θυμοὶ ἑπταβόειοι.

221 Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coria in suum usum scindit ad lora, cal-

ceos, vel similia conficienda, sutor; *à* σκύτος, εος, τὸ, pellis, corium, *quasi* ξύτος· *ex* ξύω, sicco, *et* τέμνω.

Οἰκίον, ου, τὸ, *idem quod* οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, saginatus, pinguis, bene nutritus; *à* ζα *epitat.* 223
valde, *et* τρέφω, nutrio.

Εἴσεαι, scies, 2. *sing. f.* 1. *med. Ion. pro* εἴσῃ, *à verbo* εἴδω. 226

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, vires hominis frangens, *vel* viros fortitudine fran- 228
gens; *à* ῥήγνυμι *et* ἀνὴρ· *vel* strenuus, qui fortitudine acies hostium perrumpat; *ab* ἠνορέα, ας, ἡ, virilitas, fortitudo; *quâ notione Achillem vocat Homerus* ῥηξήνορα· *hinc* ῥηξηνορία, ας, ἡ, *Ionic.* ῥηξηνορίη, *Od.* ξ. 217. fortitudo in perrumpendis hostium copiis.

Εἰμὲν, sumus, *poët. pro* ἐσμὲν, *ab* εἰμὶ, sum, 231

Ἀντιάσαιμεν, obviam eamus, 1. *pl. aor.* 1. *opt. verbi* ἀντιάω.

Ἀφαυρὸς, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis; *ab* α *epitat. et* παῦρος, ρα, ρον, 235
paucus; π *mutato in* φ· *quasi* ὁ ἀγὰν παῦρος, καὶ ὀλίγος κατὰ δύναμιν, virtute et robore paucus et parvus; *vel ab* αὔω, sicco.

Πειρητίζω, experior, periculum facio, tento; *à* πειράω, *idem.*

Βοῦς, *Dor.* βῶς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ, *unde in accusat.* βῶν, *ut hìc; invenitur* 238
etiam τοὺς βῶς, *in accusat. plur. et* βωσὶ *in dat.* (*sed* βῶσιν, *Od.* ξ. 86. vescantur; *à* βόω, pasco) *per synecdochen pro* pelle bovinâ, *ut priùs dictum; et inde metonym. materiæ,* scutum; *sic hìc.*

Ἀζαλέος, έα, έον, aridus; *ab* ἄζω, sicco; *quod ab* α *privat. et* ζῶ, 239
vivo: *quia ligna arida vitâ destituuntur,* ἀζάνεται δένδρεα καλὰ, *Hymn. in Venerem,* 271.

Τὸ, *aliquando significat* quapropter.

Ταλαύρινον, *adverb.* audacter. *Vid.* ε. 289.

Σταδίη, *scilicet* μάχη, stataria pugna; *ab* ἵστημι, sto. 240

Ἀμφαδὸν, *hìc, et* ἀμφαδὰ, *Od.* τ. 391. *adverb. nisi sint potiùs censen-* 243
da adject. per syncop. pro ἀναφανδὸν, *Il.* π. 178. *et* ἀναφανδὰ, *Od.* γ. 221. palam, manifestè; *hinc* ἀμφάδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, manifestus, *unde* ἀμφαδίην, 196. *hujus libri, et* ἀμφάδιον, *Odyss.* ζ. 288. *ex prioribus decompos.* ἐξαναφανδὸν, *idem: quæ omnia à* φαίνω, appareo, luceo.

Ἕβδομος, όμη, ομον, *et poët.* ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus; *ab* ἑπτὰ, 248
septem: *Od.* κ. 81. ἑβδομάτῃ, *suppl.* ἡμέρᾳ.

Σχέτο, tenebatur, *Ion. pro* ἔσχετο, 3. *sing. aor.* 2. *med. verbi* ἔχω.

Τμήδην, *idem quod* τμητικῶς, incidendo, secando, leviter incidendo, 262
ut hìc; à τμάω, seco, *inusit. quod à* τέμνω.

Ἀνακηκίω, subsilio, sursum feror; κηκίω, salio, cum saltu sursum feror; *ex* κίω, vado, eo, *per reduplicationem.*

Ἐπομφάλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ· ἐπομφάλιον, τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφα- 267
λῷ, quod insistit medio clypei umbilico, quod supra umbilicum est, umbo clypei; *ab* ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus.

Ἐπερείδω, *f.* σω, validè infigo, imprimo; *ab* ἐρείδω. 269

Ἔαξα, *Atticâ seu Ionicâ dialysi diphthong. pro* ἦξα, *aor.* 1. *ab* ἄγω, 270
frango, *ut* ἔαγα, *antè.*

Μυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, similis lapidi molari; *à* μύλος, ου, ὁ, *vel* μύλη, ης, ἡ, mola, *Od.* η. 104. *et* μύλαξ, ακος, ὁ, *Il.* μ. 161.

Αὐτοσχεδὸν, *et* -δὰ, π. 319. propè, cominus; *à* σχεδὸν, propè; *id est,* 273

contiguè; *item* propè, *id est*, ferè: *hinc* αὐτοσχέδιος, ία, ιον, ex tempore factus, *Hymn. in Merc.* 55. ἄειδεν ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, cecinit ex tempore conatus, ab extemporanea conatu; *sed* ο. 510. αὐτοσχεδίῃ μῖξαι, cominus miscere, *scilicet* μάχῃ, pugnâ, quæ cominus fit; *seu* quâ pede cum hoste collato decernitur, μ. 192. πλῆξ αὐτοσχεδίην, percussit cominus; αὐτοσχεδίην *adverbialiter usurpatur, idem quod* αὐτοσχεδόν.

277 Μέσσος, *pro* μέσος, η, ον, medius, *geminato* σ.

279 Μηκέτι, *idem quod* οὐκ ἔτι, non ampliùs; *à* μὴ, *et* ἔτι, adhuc, *pleonasm.* τοῦ κ.

282 Τελέθω, sum, fio; *à* τέλλω, *idem.*

288 Αἶαν, *vocat. ab* Αἴας. *Barytona enim declinata per* αντος, *vel* οντος, *formant vocat. à genit. abjiciendo* τος· *aliquando etiam est* Αἶα, *poët.*

289 Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *aliquando usurpatur substantivè, pro* πινυτότης, ητος, ἡ, sapientia, prudentia; *à* πινυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, consultus, *à* πινύω, *idem* πινύσσω, *et* πινύσκω, moneo, sapere facio, *à* πνῦμαι, sapio, *à* πνέω, spiro; *hinc* πίνυσις, εως, ἡ, prudentia.

292 Ἑτέροις, *subintellige* ἡμῶν.

298 Ἀγὼν, ῶνος, ἡ, templum, *ut hìc; sed varias habet significationes*, certamen, ψ. 531. spectantium cœtum, ψ. 617. *et* ω. 1. multitudinem navium, ο. 427. locum ubi certamen editur, ψ. 273.

299 Δώομεν, *per systol. pro* δώωμεν, *poët. pro* δῶμεν, demus. *Poëtæ primam personam pluralem subjunctivorum in* ωμεν *efferre solent per* ομεν.

302 Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, amicitia, *Hymn. in Merc.* 511. *ab* ἄρω, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, animus; *hinc* ἀρθμέω, diligo, amo, amoris vinculo jungor; hinc ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν, nobis amici erant, *Od.* π. 427.

310 Ἦγον, *subintellige* αὐτὸν.

312 Κεχαρηὼς, *Ion. pro* κεχαρηκὼς, υῖα, ὸς, *à* χαίρω, gaudeo.

315 Ἄῤῥην, *et* ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, masculus, *de sexu dicitur; metaph.* strenuus, fortis, ψ. 377. *ab* ἄρδειν, irrigo, *sicut* υἱὸς, filius, *ab* ὕω, pluo, *quasi pluvia patris irrigantis*, Coul.

321 Διηνεκέεσσι, *dativ. poët. à* διηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, perpetuus; *à* διὰ, *et* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, porrectus, *et* protensus in longitudinem, perpetuus, continuus.

Γεραίρω, præmio honoro; *à* γέρας, ατος, τὸ, præmium.

328 Τεθνᾶσι, *per synæresin pro* τεθνάασι, 3. *pl. perf. med. à* τέθνηκα, *antè.*

332 Κυκλέω, *f.* ήσω, verso, duco, *vel* veho rotâ, *à* κύκλος, ου, ὁ, circulus, ambitus, rota, gyrus.

333 Ἀτὰρ, *aliquando* ut.

Καταχήομεν, *pro* καταχήωμεν. *Vide* ζ. 420. *et* δώομεν, *suprà* 299.

334 Ἄπο, longè, procul, *ut hìc, sed retracto accentu; nam* ἀπὸ, ab.

336 Τύμβος, ου, ὁ, bustum, sepulchrum; *à* τύφω, uro, cremo, *quia apud antiquos defunctorum corpora cremabantur.*

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.

337 Ἄκριτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, indiscretus, confusus, indistinctus.

338 Εἶλαρ, ρος, τὸ, propugnaculum, *intra quod nos inclusos continemus ad vim hostium arcendam; ab* εἰλέω, cogo, coarcto.

340 Ἱππηλάσιος, ία, *Ion.* ίη, ιον, equestris; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *vel* ἡ, *et* ἐλαύνω·

ἱππηλασίη ὁδὸς, equestris via, *quâ equi aguntur, et impelluntur. Vide* η. 120.

Ἔκτοσθεν, *et* ἔκτοσθε, κ. 263. extra, ι. 548. *regit genit.* τείχεος ἔκτοσ- 341
θεν, extra mœnia; *pro* ἔκτοσθεν, *est* ἔκτοθεν, *Odyss.* ι. 239. *metri gratiâ, et* ἔκτοθι, *Il.* ο. 291. extra; *ab* ἐκτὸς, *idem*; *ab* ἐκ.

Ὀρύσσω, *f.* ξω, fodio; *hinc* ὀρυκτὸς, ή, όν, fossus, θ. 179.

Τάφρος, ου, ἡ, fossa, scrobs, in quam mortui ejecti fuerunt; *à* ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura; *à* θάπτω, sepelio; *sed* τάφρος *est etiam* fossa, *quæ fit ob munitionem.*

Τετρηχὼς, υῖα, ὸς, asper, molestus, turbulentus; *à* τέτρηχα, *antè;* 346
quod est à τραχὺς, εῖα, ὺ. *Vide* β. 95.

Δεῦτε, huc agite, *adverb. hortantis; à* δεῦρο, *et* δευρὶ, *idem;* δεῦτ' 350
ἄγετε, agite; *vocat alteram illorum; pro* δεῦτ' *est* δεῦθ', *Od.* θ. 307. *ob sequentem aspiratam.*

Ἵνα μὴ, nisi. 353

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, festinatio, studium, diligentia; *à* σπεύδω, festino, pro- 359
pero; ἀπὸ σπουδῆς, seriò.

Ἀντικρὺ, γ. 359. è regione, *vel* penitus, *sed hìc idem quod* φανερῶς, 362
apertè, palam; *ab* ἀντί.

Ἀπόφημι, nego.

Θεόφιν, *in tertiâ declinatione quando additur fini, abjicitur* ς *et* ν, *et* 366
sunt oxytona. Vide ὄχεσφιν *antè,* δ. 297.

Δόρπος, ου, ὁ, cœna; *hinc* δορπέω, *fut.* ήσω, ψ. 11. cœno; ἀπὸ τῶν δερ- 370
μάτων, *quòd in pellibus sedentes cibum sumebant: vel,* παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν, quòd labores diurnos abrumpat; *sed secundùm Eustath.* παρὰ τὸ δορὺ παύειν, *quòd milites à pugnâ quiescant; hinc Od.* ι. 234. ποτιδόρπιος, *Dor. pro* προσδόρπιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis.

Τὸ πάρος, anteà; *sic in plurali* τὰ πάρος, anteacta: *idem* τὸ πάροιθεν *et sic in multis aliis adverbiis additur* τό.

Ἐγρήγορθε, *syncop. pro* ἐγρηγόρατε, vigilate, 2. *plur. præt. med. ab* 371
ἐγείρω, *cujus. præt.* ἤγερκα, *med.* ἤγορα, *Attic.* ἐγήγορα, *pleonast.* ἐγρήγορα, *unde* ἐγρηγορέω, vigilo. *Vide* ἐγρήγορθαι, κ. 67.

Ἠῶθεν, manè; *quasi* ab aurorâ; *est et* ἕωθεν, diluculo; *ab* ἠὼς, όος, 372
οῦς, ἡ.

Τέλος, εος, τὸ, *aliquando significat* legionem, turmam, cohortem, ag- 380
men, *seu* numerum equitum 2048.

Μεταφωνέω, interloquor, alloquor, compello; *à* φωνέω, vocem emitto, 384
dico, loquor; *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator, vocalis, argutus; *ab* ἠπύω, *pro* ἀπύω, clamo, sonitum reddo, ξ. 399. ἠπύτα *est nomin. Bœot. non vocat.*

Ὕμμι, *Æol. pro* ὑμῖν. 387

Ὀψὲ, serò, tandem, longo post tempore, *ut dicitur.* 399

Γνωτὸς, ή, όν, notus, *hìc; à* γινώσκω. 401

Ἐφῆπται, *ab* ἐφῆμμαι, 1. *sing. præt. pass. ab* ἐπὶ, *et* ἅπτομαι, attingo, 402
contrecto, impendeo.

Φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia, lucrum; *est et* φειδωλὴ, ῆς, ἡ, *idem,* χ. 244. 409

Μειλισσέμεν, *pro* μειλίσσειν, *infin. pro imperat. propriè,* mellitum red- 410
do; *à* μέλι *hìc autem* gratificor, *metaph. aliquando,* verbis demulceo.

418 Ὕλη, ης, ἡ, *hic*, ligna *vel* sylva. Μεθ' ὕλην, *pro* εἰς ὕλην, *Angl.* to the wood, *that is*, to bring wood *or* timber, *to burn the dead bodies.*

422 Ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἀκαλῶς ῥέων, quietè fluens; *ab* ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, quietus; *idem* ἠκαλὸς, *ab* ἦκα, quietè, sensim, paululùm (*hinc* ἥκιστος, minimus, tardissimus,) *et* ῥέω, fluo: ἀκαλαῤῥείταο, *Æol. pro* -ου.

423 Ἀντέω, *Ion. pro* ἀντάω, occurro, ἤντεον, 3. *pl. imperf.*

425 Νίζω, *in Tarentinorum linguâ, idem cum* νίπτω, lavo.

426 Θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus; *à* θέρμη, ης, ἡ, calor, *à* θέρω, calefacio.

Ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; *est et* ἄμαξα, *idem, cum leni,* μ. 448. *dicitur ab* ἅμα, simul, *et* ἄγω, duco, *multa in curru simul vehuntur,* Harm. *vel* παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ἀμώμενα, *ab asportandis messibus; vel* παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἄξων, *quòd axis rotas inter se connectit; hinc* χ. 146. ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis.

428 Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, *et* καίω, incendo.

Ἐπινέω, *vel* ἐπινήω, *vel* ἐπινηνέω, in acervos aggero; *à* νηέω, *vel* νηνέω, *quod à* νέω, *idem:* ἐπενήνεον, 3. *pl. imperf.*

433 Ἀμφίλυκος, λύκη, λυκον, sublustris; *à* λύκη, ης, ἡ, lux prima, quæ præcedit solis ortum; *vel à* λύκος, ου, ὁ, lupus; *nox dicitur* ἀμφιλύκη, *quòd sit similis* λυκέῃ, lupinæ pelli, *quæ est cinereì coloris, non omnino integra; vel à* λύγη, ης, ἡ, tenebræ; *tempus antelucanum profundè obscurum.*

434 Τῆμος, tum, *respondet* τῷ ἦμος, cum, *à quo et derivatur.*

436 Ἔδειμαν, ædificârunt, exstruxerunt, 3. *pl. aor.* 1. *verbi* δέμω.

441 Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus, assula; *à* σκάζω, claudico; *quia potest in viâ incurrentibus pedibus esse offendiculo.*

444 Θηέομαι, admiror spectando; *à* θέα, ας, ἡ, spectatio; *à* θεάομαι, specto, contemplor; θηεῦντο, *pro* ἐθηοῦντο, 3. *pl. imperf. ind. med. poëticè rejecto augmento, et Doricè* ου *converso in* ευ.

445 Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quatiens terram; *est epitheton Neptuni,* παρὰ τὸ ἐνόσαι τὴν χθόνα, *terræ motus fieri existimatur ab aquis; aliquando ponitur pro nomine Neptuni, ut* υ. 13. *et Od.* γ. 6. *Vid.* ἐννοσίγαιος, *infrà* 455. *ab* ἐνόω, quatio, *et* χθὼν, νὸς, ἡ, terra.

446 Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, terminum non habens, *epitheton terræ, quia rotunda est; et quæ rotunda sunt, principio et fine carere videntur. Hellespontus dicitur* ἀπείρων, ω. 545. *et* δῆμος ἀπείρων, populus multus, ω. 776. *et* κρίσσης κόλπος ἀπείρων, *Hymn. in Apoll.* 431. *est et* ἀπειρέσιος, ία, ιον, υ. 58. *et* ἀπείριτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, *idem, Od.* κ. 195. *ab* α *privat. et* πεῖρας, ατος, τὸ, terminus.

453 Πολίζω, *et* -ζομαι, fabrico urbem, *et* condo; *à* πόλις, *antè;* πολίσσαμεν, *poët. pro* ἐπολίσαμεν, 1. *plur. aor.* 1.

Ἀθλεύω, *et* ἀεθλεύω, *et* -έω, pugno, laboro, certamen ineo, ἀθλήσαντε, *nom. dual. part. aor.* 1. *ab* ἄεθλος, ου, ὁ, certamen; *sed* ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; *à* τλῶ, *et* α *epitat.*

455 Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatiens terram; παρὰ τὸ ἐνόσαι τὴν γῆν, *Neptuni epithet. idem quod* ἐνοσιχθὼν, *suprà,* ν *geminato, metri causâ.*

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latè potens; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, *et* σθένος, εος, τὸ.

456 Νόημα, ατος, τὸ, cogitatio, cogitatum, consilium, figmentum; *à* νοέω.

463 Ἀμαλδύνω, *propriè*, igne destruo; παρὰ τὸ μαίρω, λάμπω, *aliquando*

corrumpo; *ab ἁμαλὸς, ἡ, ὀν,* tener, *et* mollis, *qui ideo facilè corrumpitur; aliquando,* demolior, everto: *quasi ὁμαλδύνω· ab ὁμαλὸς, ἡ, ὀν,* planus.

Βουφονέω, boves macto; *à βοῦς, βοὸς, ὁ vel ἡ, et φένω. Hinc Hymn.* 466
in Merc. 435. *βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ.*

"Ετεχ' *pro ἔτεκε, ob sequentem aspiratam.* 469

Χωρὶς, absque, seorsum, *ut hìc.* 470

Μέθυ, τὸ, vinum; *dictum à μεθίημι, quòd vinum reddat μεθήμονας,* re- 471
missos et socordes.

Μέτρον, ου, τὸ, mensura, modus, mensura in carmine; *à μείρω.*

Οἰνίζω, vinum emo, *ut hìc; aliquando,* vinosum saporem refero; *ab* 472
οἶνος, ου, ὁ.

'Ανδράποδον, όδου, τὸ, mancipium; *sunt enim captivi quasi pedes domi-* 475
norum suorum, et illi quasi capita; ab ἀνὴρ, et ποῦς, δὸς, ὁ· ἀνδραπόδεσσι per metaplasm. quasi ab ἀνδράπους, ποδος.

Θάλειος, εία, ειον, virens, floridus, opiparus, festivus, *ut hìc; à θάλλω,* vireo.

Κτυπέω, strepo, resono; *sed propriè,* pulsu sonitum cieo, *qualis est* 479
tympani; à τυπέω, pleonasm. τοῦ κ, quod ex τύπτω.

Χλωρὸς, *per crasin, pro χλοερὸς, vel χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν,* virens, herbidus, mollis, tener, pallidus; *sed metaph. accept. ab herbis arescentibus; à χλόα, vel χλόη, ης, ἡ,* herba virens.

Δέπας, ατος, *et* αος, τὸ, poculum, *ut hìc; dicitur quia πόσει δεύεται,* 480
potu irrigatur.

CLAVIS HOMERICA

IN Θ'. ILIADIS.

ΚΡΟΚΟ'ΠΕΠΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, croceâ veste, *seu* peplo indutus; 1
Angl. saffron-robed; *est Auroræ epithet. metaph. nempe à crepusculo; superante enim die dicitur ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, α.* 476. *à κρόκος, ου, ὁ,* crocus, *et πέπλος, ου, ὁ,* peplum.

Θέαινα, *idem quad θεὰ, ᾶς, ἡ,* dea. 5

Διακέρσαι, discindere, intersecare, *Æolic. pro διακεῖραι, Æoles enim* 8
in futuro primo quintæ conjugationi sverborum in λω vel ρω inserunt σ· à κείρω, tondeo, scindo, *f. κερῶ, Æol. κέρσω, retracto accentu; inde ἔκερσα· sic κέλσα, Odyss. ι.* 149. *à κέλλω.*

Αἰνέω, *aliquando,* approbo, assentior. 9

Πληγεὶς, εῖσα, ἐν, saucius, perculsus, vulneratus, *part. aor. 2. pass. à* 12
πλήσσω, percutio.

13 Τάρταρος, άρου, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus; *à ταράσσω, et ταρβέω, quia exterret et tremefacit; vel* (*ut* Coulon *vult*) *quia omnia ibi perturbata sunt; vel à ταρταρίζειν,* frigore tremere, *nisi malis hoc ab illo fieri.*

Ἠερόεις, εσσα, εν, tenebrosus, caliginosus; *ab* ἠὴρ, έρος, ὁ καὶ ἡ, tenebræ, *apud poëtas, ut et antè dictum est.*

14 Βέρεθρον, *Attic. pro* βάραθρον, ου, fossa, profunditas, locus in terrâ excavatus; *sed peculiariter* fossa; *aut* terra hians; *propriè fuit locus Athenis valde profundus, in quam rei deturbabantur: metaph. pro* exitio, *seu* pernicie *sumitur; dicitur quasi* ἄβατον, non adeundum; *vel* παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

19 Σειρὰ, ᾶς, ἡ, catena; *dicitur quasi* εἱρὰ, *ab* εἴρω, necto; σειρὴ, *Ionicè.*

20 Ἐξάπτω, *fut.* -ψω, adnecto, alligo; *aliquando,* appendo, *ut hìc;* ἐξάπτεσθε, 2. *pl. præs. imperat. pass. ab* ἅπτω, necto.

25 Ῥίον, ου, τὸ, montis cacumen; παρὰ τὸ περιῤῥεῖσθαι τοῖς ὄμβροις.

26 Μετήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, sublimis; μετήορον, ου, τὸ, *absque* ι *subscripto, poëticè pro* μετέορον, quòd instabile, tanquam in aëre suspensum; *item pro* suspenso *et* animo dubio; *à* μετὰ, *et* ἀείρω, attollo, *ex quo fit* ἄοιρος· *sed mutato* α *in* ε, *et* οι *in* ω, *fit* μετέωρος· *vel ab* αἰώρα, *ab* ἀείρω, *dicuntur* μετέωρα, τὰ, *quæ sunt supra nos in aëre, ut nubes, grando, cometæ; vel, ut alii, ab* ἑώρα, *tertia pers. imperf. activ. hinc* ὁράω, *quoniam quod sublime est perspici potest.*

41 Τιτύσκομαι, collineo, præparo, *hìc. Vide* γ. 80.

42 Ὠκυπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, adeò ut volare videatur; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *antè, et* πέτομαι, volo: *est epitheton equorum, qui etiam dicuntur* ὠκύποδες.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæsaries; *dicitur de* jubâ equorum, *ut hìc; ab* ἐθείρομαι, comam nutrio (*nisi malis hoc ab illo*), *vel potiùs ab* ἐθείρω, aliquid ex consuetudine facio; *non enim sunt* ἔθειραι quælibet coma, *sed* κόμαι αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμέλειας ἀξιούμεναι.

43 Γέντο, *per syncop. et aphær. pro* ἐγένετο, 3. *sing. aor.* 2. *med. pro* ἔλαβεν, accepit, *aut, secundùm alios, pro* εἵλετο, *vel* ἕλετο, *pleonasmo literæ* γ, *exempto* ε, *et* λ *in* ν *converso, more Dorico; iidem dicunt* ἦνθε, *pro* ἦλθε· *aliquando significat* ἦλθε, venit.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum loreum; *ab* ἱμάσσω, percutio, flagello, β. 782. *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, γ. 371.

47 Πολυπίδαξ, κος, ὁ, fontibus scatens; *à* πίδαξ, ακος, ὁ *vel* ἡ, fons, aqua saliens, *hìc et alibi.* Ἴδην δὲ πολυπίδακα, in Idam abundantem fontibus. *Hymn. in Pana,* 30. ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα· *est et* πολυπίδακος, άκου, ὁ καὶ ἡ, υ. 59. ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης.

48 Θυήεις, εσσα, εν, in quo sacra fiunt, sacer, sacratum deo; *à* θύω, sacrifico; *vel* βωμὸς θυήεις, ara odorata: *nam* θύος *aliquando significat* suffimentum. *Vide* ζ. 271.

54 Ῥίμφα, statim, celeriter; παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος, præcipitare gradu concitato, *ut* κρύφω, *à* κρύπτω, projicio, præcipito.

Ἀπὸ αὐτοῦ, ab illo tempore; *vel* post illud.

57 Χρειὼ, ἡ, *gen.* όος, οῦς, *dat.* όϊ, οῖ, *acc.* όα, ῶ, *Ion. pro* χρεία, ας, ἡ, opus, α. 341. *item, ut hìc* necessitas; *à* χράομαι.

Ὠΐγνυντο, aperiebantur, 3. *plur. imperf. med. poët. pro* ᾤγνυντο, *verbi* 58
οἴγνυμι *pro* οἴγω.

Ἐτίταινε, tendebat, attollebat, 3. *sing. imperf. verbi* τιταίνω. 69

Τανηλεγὴς θάνατος, mors longum somnum afferens; *à* τιταίνω, tendo, 70
extendo, *et* λέγω, cubare facio.

Ῥέπω, propendeo, inclino, vergo: *propriè de* staterâ, *seu* lance *di-* 72
citur, ut hìc.

Ἄερθεν, *Bœot. pro* ἠέρθησαν, sublata erant, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* 74
ἀείρω.

Ἔκτυπε, *Dor. pro* ἐκτύπει, sonabat, *imperf. verbi* κτυπέω, pulsu soni- 75
tum cieo, strepo, resono, tono, *ut hìc; à* τύπτω, tundo; *per pleonasm.*
τοῦ κ.

Σέλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen, ignis; παρὰ τοῦ σείω, quatio, *et* ἕλη, ης, 76
ἡ, splendor ignis; *est enim* σέλας σειομένη ἕλη, *inquit Eustath.*

Μενέτην, manebant, 3. *dual. imperf. Ion. verbi* μένω. 79

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus flans à puppi; *ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda; 80
est enim puppis veluti cauda navis; sed hìc, præsidium, *aut* custos *et*
inspector; *ab* ὁράω.

Κακκορύφην, *id est*, κατὰ κορυφὴν, in vertice. 83

Κράνιον, ίου, τὸ, calva, sedes cerebri; *interdum exponitur* caput; *à* 84
κάρηνον ου, τὸ.

Ἐμπέφυα, *præt. med. ab* ἐμφύω.

Καίριος, ία, ιον, lethalis, *ut dicitur priùs.*

Ἀνέπαλτο, resiliit, erectus est; *decompos. ab* ἀνὰ, *pro* ἄνω, sursum, 85
ἐπὶ, *et* ἄλτο, *quod factum est per syncopen, ex* ἅλατο, *pro* ἥλατο, *aor.* 2.
med. verbi ἅλλομαι, salio; *tenuatur autem* ἄλτο, *ob sequens* τ.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, *seu* lorum equi. *Vide* παρήορος, η. 156. 87

Ἰωγμὸς, *vel* ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, *pro* διωγμὸς, *per aphær.* τοῦ δ, persecutio, 89
tumultus bellicus, turbatio; *ab* ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *idem*, ε. 521. *hoc autem à*
διώκω, expello, insequor; *à* δίω, *idem.*

Μεταβάλλω, inverto, adverto, *ut hìc, per tmesin.* 94

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, *quasi* ἀπεδανὸς, claudus, infirmus, sensibus captus, sto- 104
lidus; *ab* α *priv. et* πεδανὸς, ἡ, ὸν, firmus; *quod à* πέδον, ου, τὸ, solum;
vel à πέδον, *quasi* πόδον, *à* πους.

Βραδὺς, εῖα, ὺ, tardus; *à* βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, *metathesi* τοῦ ρ, *et pleo-*
nasmo τοῦ δ· *hinc* βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, τ. 411.

Κομέω, curo, curam gero; *item*, nutrio, alo: κομείτων, 3. *dual. præs.* 109
imperat.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, amans fortitudinis, virtutis, *vel* virorum amans; 114
ab ἀγαπάω, amo, *et* ἠνορέα, ας, ἡ, virilitas, *quod ab* ἀνὴρ, vir: *est et pro-*
prium, β. 609.

Ὑπερώησαν, retrocesserunt, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ἐρωέω, irruo, recedo, 122
cesso, inhibeo.

Πύκασε, stipavit, obscuravit, 3. *sing. aor.* 1. *Ion. verbi* πυκάζω. 124

Μεθέπω, sequens per vestigia quæro; *ab* ἕπομαι, sequor. 126

Δευέσθην, indigebant, 3. *dual. imperf. Ion. verbi poët.* δεύομαι. 127

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *hìc*, rector. *Vide* δ. 431.

Ἐπιβαίνω, *hìc*, ascendere fecit; ἐπέβησε, 3. *sing. aor.* 1. 129

130 Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nihil moliri novit, simplex, minimè solers; *hìc* ἔργα ἀμήχανα, ardua opera, perniciem certam afferentia, *aut* quæ omnia artificia, et commenta superant: *ab α priv. et* μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium. *Vide* κ. 167.

131 Σηκάζω, stabulo, includo; σήκασθεν, *Bœot. pro* ἐσηκάσθησαν, *3. plur. aor. 1. pass. à* σηκὸς, οῦ, ὁ, stabulum, *propriè* ovium et caprarum; *dicitur quasi* στηκὸς, *ab* ἵστημι· *sic et deorum* fana σηκοὶ *dicuntur, quòd ibi eorum simulachra statuuntur.*

133 Βροντάω, *f.* ήσω, tono; *à* βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru, *à* βρέμω, murmuro.

135 Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma, fulgor; *à* φλέγω, uro.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur, *Ion.* θέειον, *et* θήϊον· *sic nominatum* διὰ τὸ θεόθεν εἶναι, *ut quidam volunt; hinc* θεειόω, *f.* ώσω, sulphure fumigo, *Od.* χ. 482.

136 Καταπτήτην, collegerunt se, *3. dual. aor. 2. ab* ἵπτημι, volo; *metaph. de iis dicitur qui cursu rapido feruntur, ut de equis;* καθίπτημι, devolvo volando, descendo *vel* delabor, collabor.

140 Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, victoria.

149 Φοβεύμενος, *Dor. pro* φοβούμενος, ένη, ενον, fugatus; *à* φοβέω.

150 Ἀπειλέω, *f.* ήσω, glorior. *Vid.* α. 160.

159 Στονόεις, *vel* στενόεις, εσσα, εν, gemebundus, suspiriosus; *à* στόνος.

162 Ἕδρα, ας, ἡ, sedes; *ab* ἕω, *seu*, ἕζομαι.

Κρέας, ατος, τὸ, caro.

163 Ἀντετέτυξο, similis eras, *2. sing. plusq. perf. pass. à* τέτυγμαι, sum, *præt. verbi* τεύχω· ἀντὶ *autem* æqualitatem *significat in compositione.*

164 Ἔῤῥω, *vide* ζ. 348. *in* ἀπόεῤῥε.

Γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus ipse, virgo, pupa; ἀσθενὴς κόρη· *dicitur quasi* αἰγλήνη, *ab* αἴγλη, ης, ἡ, splendor; *vel per syncop.* παρὰ τὴν γαλήνην, *quia serenitas mentis in oculo maximè conspicitur; hinc* ω. 192. γληνέα, ων, τὰ, res ornatæ, spectaculo dignæ imagunculæ.

166 Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, infortunium, fortuna, sors vitæ.

178 Οὐδενόσωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullâ curâ dignus, contemnendus, minimè curandus; *ab* οὐδεὶς, *et* ὥρα, cura: *est etiam* οὐδενόσωρος, qui ne uno quidem momento durat, *quod ab* ὥρα, tempus, *derivatur; sed non apud Hom.*

183 Ἀτύζομαι, *fut.* ξομαι, *hìc*, stupefio, præfocor; *sed propriè*, terreor. *Vid.* ζ. 38.

185 Ξάνθε, *à* ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus.

Πόδαργε, *à* ποῦς, *et* ἀργὸς, ἡ, ὸν, velox, *ut hìc*.

Αἴθων, *ab* αἴθω, uro.

Λάμπε, *à* λάμπω, splendeo. *Hectoris equorum nomina.*

186 Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura: *aliquando* cura cibi, *tantùm, ut hìc*, nutritio, receptio; *à* κομέω, *idem.*

188 Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, suavis, *hìc*, *ad inanimata.*

Πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum; *quasi* σπῦρος, *pro* σπορὸς, *à* σπείρω, semino.

193 Κανὼν, όνος, ὁ, regula, norma, examen; *propriè quod est supra trutinam; hìc*, manubrium, *scilicet* illa virgula quâ clypeus tenebatur: *sic dictum, quòd ita collocabatur, ut in æquilibrio teneretur clypeus.*

Αὐτονυχὶ, *vel* αὐτονυχεὶ, eâdem nocte, hâc nocte. 197

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, sedes augusta; *à* θράω, sedeo; *digni-* 199
tas ipsa illius, qui est in tali sede.

Ἀκάχοιτο, tristaretur, 3. *præs. opt. ab* ἀκάχω, *quod fit per poëticam* 207
reduplicat. ab ἀχέω, doleo: *vid* ἀκαχίζω, ζ. 486.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, in dicendo intre- 209
pidus; *vel cum aspero,* ἁπτοεπὴς, mordax in verbis, audax; ὁ καθαπτόμενος ἔπει, perstringens dicto; *ab* ἅπτομαι, attingo, apprehendo, gusto, tento; *id est,* lædo, incendo, *et* ἔπος, εος, τὸ, verbum.

Ἐπεὶη, *pro* ἐπειδὴ, postquam, quoniam. 211

Πλῆθεν, repleti erant, *Bœot. pro* ἐπλήθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass. verbi* 214
πλήθω, *f.* ήσω.

Κήλεος, ου, ὁ, urens, splendens; *à* καλὸς, ἡ, ὸν, siccus, *quod à* καίω· 217
vel à κῆλον, ου, τὸ, telum ligneum; *dicitur et metri gratiâ* κήλειος, ο. 744.

Μεγακήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, magna cete habens, *aut* magnus *simpliciter,* 222
ceti instar; *à* μέγας, *et* κῆτος, εος, τὸ, cetus; *hic* navis *dicitur* μεγακήτης, φ. 22. delphinus μεγακτήτης.

Μέσσατος, *pro* μέσατος, *poët. idem quod* μέσος, η, ον, medius. 223

Γεγώνω, *pro quo* γεγωνέω *apud Homer.* vocem edo quæ exaudiatur. *Præsens formatur à* γέγωνα, *præt. med.* τοῦ γνώω, *per metath. pro* γέγνωα· γνωστῶς βοῶ, ita clamo ut intelligar, et exaudiatur clamor meus. *Didymus inquit,* γεγωνεῖν *esse* τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνὴν· γεγωνέμεν, *pro* γεγωνεῖν.

Ἀμφοτέρωσι, in utramque partem; ἀμφοτέρωθι, utrobique; ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

Κάρτος, *pro* κράτος, εος, τὸ, *per metath.* 226

Διαπρύσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, penetrabilis, auditui pervius: *quasi* διαπορεύσιος, *à* διαπορεύω, *quod à* πείρω. 227

Εἶδος, εος, τὸ, *hic intelligitur* μόνον, tantùm. 228

Ὁπότε, olim, quando, *indefinitè, poët.* ὁππότε. 230

Κενεαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vana glorians; *ab* αὐχέω, glorior, *et* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis.

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens, *vel* cornua erecta ha- 231
bens; *ab* ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, *et* κραῖρα, ας, ἡ, caput; *-άων, pro -ῶν, Doricè; hic* βοῶν ὀρθοκραιράων, boum erecta cornua gestantium; σ. 3. naves *dicuntur* ὀρθόκραιραι· *nam* κραῖρα *est etiam aliquando* antenna.

Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, coronâ impositâ cinctus; κρητῆρας 232
ἐπιστεφέας, *id est,* crateres ad summum usque labrum impletos, ut cincti coronâ impositâ videantur; *ab* ἐπιστέφω, *quod à* στέφω.

Διακόσιοι, ducenti, *pro quo* διηκόσιοι, αι, α, *idem; à* δὶς, duo, *et* ἑκατὸν, 233
centum.

Ἐνιπρήθω, *f.* ήσω, *poët. pro* ἐμπρήθω, incendo. 235

Ἄασας, afflixisti, 2. *sing. aor.* 1. *poët. vocali longâ in duas breves so-* 237
lutâ; ab ἄτω, lædo; *aor.* 1. ἆσα, *per* α *longum Dor. et solut.* ἄασα, *vel ab* ἀάσκω, *pro* ἄτω, *utrumque ab* ἀτάω, lædo, noceo.

Δημὸς, οῦ, ὁ, pinguedo, adeps; *à* δαίω, comburo, *quia adeps in sa-* 240
crificiis comburebatur; sed δῆμος, ου, ὁ, populus, β. 198. *à* δέω, ligo.

Δῆπερ, saltem. 243

247 Ἀετὸς, *et* αἰετὸς, οῦ, ὁ, *poët.* aquila ; *fit* ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror ; *vel* παρὰ τὸ αἰεὶ ἐτεὸς εἶναι, *quia per aquilam certissimum est augurium, ut Homerus affirmat hoc in loco ; vel, quòd sit semper vera, suique similis.*

250 Πανομφαῖος, ου, *epithet. Jovis,* Panomphæus : *à* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *et* ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, responsum à deo datum ; *quod dicitur quasi* ἡ τὸ ὂν φαίνουσι, ostendens id quod est : *quia autem omnis* ὄσσα, *et* ὀμφὴ, *ad Jovem referebatur ; vel, quia omnium voces Jupiter audiat ; seu, quòd omni voce et linguâ colllatur, dicitur Panomphæus Jupiter.*

262 Ἐπιειμένοι, *propriè* induti ; *ab* εἷμαι, indutus sum ; *præter. pass. ab* ἕω, induo.

266 Εἴνατος, *poët. pro* ἔννατος, άτη, ατον, nonus ; *ab* ἐννέα.

Παλίντονος, η, ον, reflexus ; *à* πάλιν, *et* τείνω.

268 Ὑπεκφέρω, clam effero, sensim effero, *ut hìc ; ab* ὑπὸ, ἐξ, *et* φέρω.

271 Δύσκεν, *pro* ἔδυσκεν, 3. *sing. imperf. à* δύσκω, *poëtico verbo pro* δύνω, *vel* δύω, adire, ad aliquem se recipere.

272 Κρυπτάσκω, cooperio ; *à* κρύπτω, *idem.*

277 Πελάζω, *fut.* σω, appropinquo, *hìc transitivè,* dejecit.

279 Ὀλέκω, perdo, exitium affero, perimo ; ὀλέκομαι, pereo ; *ab* ὄλλυμι.

285 Εὐκλεία, ας, ἡ, bona fama, gloria ; *ab* εὖ, *et* κλέος, έεος, τό.

289 Πρεσβήϊον, *Ion. pro* πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus est natu ; *vel in genere,* quo aliquis honoratur, veluti major natu ; *à* πρέσβυς, υος, *Att.* εως, ὁ, senex, legatus. *Vid.* δ. 59. *et* ε. 721.

290 Τρίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, tripes, *pro quo poët.* τρίπος, χ. 164. *à* τρεῖς, *et* πούς.

291 Ὁμὸς, ἡ, ὸν, *aliquando significat* idem, *ut hìc.*

298 Ἀρηΐθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus ; *ab* ἄρης, εος, ὁ, *et* θοὸς, ἀ, ὸν, velox ; *est et* Ἀρηΐθοος *proprium,* η. 8.

299 Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus ; *à* λύσσα, *vel* λύττα, ης, ἡ, rabies, *propriè, illa rabies quæ canes sub Canicula, solos omnium animalium agitat ; transfertur etiam ad homines et alia animalia, furorem ex contagione morsûs rabidi canis concipientia dicitur :* λύσσα, παρὰ τὴν λύσιν λογισμῶν, quòd rabies rationem perimat ac dissolvat.

300 Ἰάλλω, *f.* αλῶ, mitto, jacio ; *item* injicio vinculum, ο. 19.

304 Ὀπυίομαι, ineor, in matrimonio habeor, comprimor ; *ab* ὀπυίω, coëo. *Vide* ν. 379.

306 Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, *à* μῆκος, εος, τὸ, *id est,* à longitudine. *Vid.* η. 155.

Ἑτέρωθεν, ex adversâ, *vel* alterâ parte ; ἑτέρωθι, alibi, alio loco ; ἑτέρωσε, alteram in partem ; *ab* ἕτερος, έρα, ερον.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, *à* κάπος, ventus, *et* aura. Coul. τόπος καταπεπνεόμενος.

307 Νοτία, ας, *à* νοτὶς, ίδος, ἡ, *idem, videlicet* humiditas ; *à* νότος, ου, ὁ, Auster ; *quod à* νῶ, fluo, no ; *ventus australis imbres parturit.*

308 Πήληξ, ηκος, ἡ, galea ; *à* πάλλω, vibro, *quòd vibrari soleat.*

311 Παρασφάλλω, errare facio, diverto, averto ; παρέσφηλεν, 3. *sing, aor.* 1.

325 Ἀποέργω, *poët. pro* ἀπέργω· *ab* ἀπείργω, arceo, prohibeo, dirimo, *ex* εἴργω, arceo,

'Οκριόεις, *idem quod* ὀκρυόεις, *antè. Vid.* δ. 518. 327

Ναρκάω, *fut.* ήσω, torpedine affectus sum, obtorpesco; *à* νάρκη, ης, ἡ, 328
torpedo; *piscis, cujus natura ea est, ut propiùs accedentem, et se tangentem, obstupefaciat; sæpè pro* torpore *et* stupore νάρκη *capitur; est et* ναρκόω, torpefacio.

Βαρέα, graviter, *adverb.* 334

Στενάχω, *f.* ξω, gemo, ingemisco, cum gemitu deploro: *à* στενὸς, angustus.

'Ιθὺς, rectà, *regit genit. ut hìc.* 336

Βλεμεαίνω, torvè aspicio, trucibus oculis circumspicio, terreo aspec- 337
tu, *proprium leonibus; à* βλέπω· *sed Etym. derivat à* βρέμω, fremo.

Δοκεύω, insidior, observo, *ut hìc;* video, animadverto, videor, *sed* 340
poët. à δοκάζω, observo.

'Οπίστερος, έρα, ερον, posterior; ὀπίστατος, άτη, ατον, postremus; *ab* 342
ὀπίσω, retrorsum.

Δάμεν, *Bœot. pro* ἐδάμησαν, 3. *plur. aor.* 2. *verbi* δαμνάω, *vel* δαμάω, 344
domo, subigo.

'Αμφιπεριστρώφα, *Ion. pro* ἀμφιπεριεστρώφα, *ab* ἀμφιπεριεστρωφάω, cir- 348
cumverto, *decomp. à* στρέφω, verto.

Κεκαδήσομαι, *est* 1. *fut. med. verbi* κεκαδῶ, *per anadiplasiasmum; à* 353
καδῶ, *fut.* 2. *verbi* κάζω, orno; *vel est* κεκαδήσομαι, *pro* κεκηδήσομαι, *fut.* 1. *med. verbi* κηδέω, *per anadiplas. et conversionem Ionicam* τοῦ η *in* α. *vel est paulò post fut. ejusdem verbi; est et* κεκαδῶ, κεκαδήσω, *formatum secundùm eundem modum à verbo* χάζω, retrocedo, devito, privo, *conversione* χ *in* κ, *Odyss.* φ. 153.

'Υστάτιον, tandem, postremò, *ab* ὕστατος, άτη, ατον, postremus, *quod ab* ὕστερος.

'Ριπὴ, ῆς, ἡ, impetus, vis; *à* ῥίπτω· *sed propriè,* jactus, *sive* ictus teli. 355

'Ανεκτῶς, tolerabiliter; *ab* ἀνέχω.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *sæpè pro* vitâ, *ut hìc.* 358

Φθίμενος, *pro* ἐφθιμένος, η, ον, interfectus, moriens; *detracto augmento* 359
et mutato accentu; vel φθίμενος *per syncop. pro* φθιόμενος, *est et* φθεῖσθαι, *à* φθέω, *idem,* ι. 246. *quod alii tamen legunt* φθίσθαι, *à* φθίω· *et* φθεῖν', *Odyss.* λ. 329. πρὶν νὺξ φθεῖν', antè nox periret, *id est,* præteriret; φθίω, *autem* corrumpo, perdo, interficio; *à* φθίνω, *idem.*

Οὑμὸς, *per synær. pro* ὁ ἐμὸς· *sic* τοὐμὸν, *Batrach.* 25. *pro* τὸ ἐμὸν, 360
meus.

Αλιτρὸς, οῦ, ὁ, peccator, iniquus, *ab* ἀλιτέω, *vel* ἀλειτέω, *f.* ήσω, pecco, 361
delinquo.

'Απερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, *ab* ἀπερωέω, discedo; *quod ab* ἐρωέω, eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, averto, repello.

Προϊάλλω, *f.* αλῶ, antè mitto, propono; *idem quod* προϊάπτω. *Ex* πρὸ 365
et ἰάλλω.

Πευκάλιμος, λίμη, λιμον, amarus, prudens, cautus; *à* πεύκη, ης, ἡ, 366
picea amaritudo: *quia autem* πεύκη *est arbor immortali virore, et folio tam crasso duroque, ut frigori resistat, inde dicitur metaph.* πευκάλιμος, prudens, præsagus.

367 Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas, et bene compactas; à πύλη, ης, ἡ, porta, *et* ἄρω, apto, adapto; *epithet. Plutonis.*

Προύπεμψεν, *Att. synæres. pro* προέπεμψεν, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* προπέμπω.

369 Αἰπὸς, ἡ, ὸν, *idem quod* αἰπὺς, *antè*, β. 538.

370 Ἐξανύω, *fut.* σω, perficio; *ab* ἀνύω, *idem; est etiam* ἀνύτω, *et* ἀνύττω.

371 Γένειον, ου, τὸ, mentum, mala, barba; à γένυς, υος, ἡ, mentum, mala, acies gladii; *hinc* γενειήσαντα, *Odyss.* σ. 175. pubescentem, barbatum; à γενειάω, barbatus sum.

373 Ἔσται, *hìc intellige* χρόνος, tempus.

374 Ἐπέντυε, junge, 2. *sing. imperat. verbi* ἐπεντύω.

379 Κορέει, *pro* κορήσει, *per enallagen; aut pro* κορέσει, *per syncopen; nam in fut. est* κορήσω, *et* κορέσω, satio, saturo; *sed* κορέω, verro, *semper* ήσω.

380 Σὰρξ, κὸς, ἡ, caro, *sive hominis, sive brutorum; quasi* σὺρξ, *quia pellis ab eâ* σύρεται.

393 Μύκον, crepuerunt, *Ion. pro* ἔμυκον, 3. *plur. aor.* 2. *verbi* μυκάω.

396 Κεντρενεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stimulis agitatus, *ex* κέντρον, ου, τὸ, *et* εἴκω, cedo.

402 Γυιόω, *fut.* ώσω, claudum facio, membra frango, debilem reddo; à γυῖον, ου, τὸ, membrum, γ. 34.

405 Ἀπαλθέομαι, *et* ἀλθέομαι, *fut.* ήσομαι. *Vid.* ε. 417.

Μάρπτω, *fut.* ψω, capio, comprehendo; *sed hìc*, imprimo.

408 Ἐνικλάω, infringo, interrumpo; *ab* ἐνὶ, *poët. pro* ἐν, *et* κλάω, frango.

409 Ἀέλλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, *propriè*, procellipes, velox tanquam procella, *ab* ἄελλα, ης, ἡ, procella, *et* ποῦς· *hìc Iris dicitur* ἀέλλοπος. *Hymn. in Vener.* ἵπποι *dicuntur* ἀελλίποδες.

411 Πολύπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, multipliciter duplicatus; à πτύσσω, *duplico; ita dicitur Olympus, quia habet multas eminentias et declivitates, vel multos cavosque recessus; sunt enim* αἱ πτυχαὶ, montium sinus, et convalles.

413 Μέματον, *per syncopen, pro* μεμήκατον· à μέμηκα, *antè*, α. 589.

423 Ἀδδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; *ab* α *priv. et* δέος, timor. *Vid.* η. 117.

424 Τολμάω, *fut.* τολμήσω, audax sum, audeo; à τόλμα, ης, ἡ, audacia.

428 Ἄντα, *hìc*, contra.

429 Ἀποφθίσθω, *pro* ἀποφθιέσθω, *præs. imperat. ab* ἀποφθίομαι.

Βιώτω, 3. *sing. præs. imperat.* à βίωθι, *aor.* 2. *quasi* à βίωμι· à βιόω, vivo; *legitur etiam* βιῶναι, *et* βιούς· *thema autem* βίωμι *inusitat.*

434 Κάπη, ης, ἡ, præsepe, præsepium; à κάπτω, avidè comedo.

435 Ἐνώπια, τὰ, parietes domûs, qui sunt è regione januæ, *ut hìc;* ἐνώπιον, *idem quod* ἐνωπῆ, coram; *quasi ante oculum; ab* ὤψ, ὠπὸς, ὁ. *hinc* ἐνωπιδίως, perspicuè, *Odyss.* ψ. 94.

436 Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus in quo recumbi potest, sella recubitoria, *ut hìc;* à κλίνω.

437 Μίγδα, mixtim, *pro* μίγδην, *Hymn. in Merc.* 491. à μίγνυμι.

Τετιημένος, η, ον, *part.* à τετίημαι, *præt. pass.* à τιέω, punio, dolore afficio; *quod* à τίω· *hinc* τετίησθον, 447. τιέω *habet præt.* τετίηκα, *per syncop.* τετίηα· *unde* ι. 13. τετιηότες, *et* τετιμένον, υ. 456. à τίω.

438 Εὔτροχος, *seu* ἐΰτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene currens, velox, volubilis; *ab* εὖ, bene, *et* τέτροχα, *præt. med. verbi* τρέχω, curro; εὐτρόχαλος, *idem*,

sed apud Homer. est rotundus, *υ.* 496. εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, in rotundâ areâ.

Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; *idem quod* θάκος· *hoc verò à* θαάσσω, 439 sedeo, celeriter in sedile insilio; *est etiam* θῶκος, consessus, *Odyss. ε.* 3. *dicitur quasi* θόακος, *à* θοάζω, *idem quod* θαάσσω· *à* θοὸς, ά, ὸν, velox.

'Αμβωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, *vel* super. 441

Λῖς, λιτὸς, λιτὶ, λῖτα, ὁ, lineum tegumentum, tenue *seu* subtile linteum; *sed secundùm quosdam,* λῖτα *est pro* λιτὸν, *scil.* ὕφασμα, *à* λιτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, tenuis, lævis, mollis: *est etiam* λῖς, λιὸς *vel* λινὸς, λινὶ, λῖνα *vel* λῖν, leo, λ. 480. *et* λὶς, *per apoc. pro* λισσὴ, *à* λισσὸς, ή, ὸν, lævis; *Odyss. μ.* 64.

Τίφθ', *per apostroph. pro* τίπτε, cur, *pro* τίποτε, quid tandem? *si enim* 447 *duæ tenues apostrophatæ vocali aspiratæ præcedant, ambæ mutantur in aspiratas; ut* νύχθ' ὅλην, χ. 102.

Μέρμερα *dicuntur,* quæ solicitum reddunt; *à* μέρμερος, curiosus, 453 anxius percunctator, *et* indagator; *à* μερμαίρω, anxiè dubito, μ. 195.

'Επέμυξαν, gemebant. *Vid.* δ. 15. 457

Ἧρει, 3. *sing. imperf. ab* αἱρέω, capio, teneo. 460

Ἔχαδε, *à* χάζω, *quod hìc significat,* capax sum, contineo; *legitur* 461 *autem in hâc significatione aor.* 2. *ut hìc, et fut.* 2. χαδεῖν, ξ. 34. *et præt. med.* κέχανδα, ψ. 268. *dicitur autem* σχάζω, *in hâc significatione per paragog. à* σχῶ, contineo, *ut* σχάζω, *à* σχῶ, traduco.

Στεῖνος, εος, τὸ, angustia, via angusta; *à* στενὸς, ή, ὸν, angustus. 476

Πίπτω, *aliquando significat,* interficior, occido, prosternor, *ut hìc.*

'Υπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, supergrediens; *epitheton solis,* τοῦ ὑπεράνω ἡμῶν 480 ἰόντος, supra nos sese moventis; *aliquando usurpatur absolutè pro* sole, *ut Odyss. α.* 24. οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος, alii quidem occidentalis solis, alii verò orientalis.

Κύντερος, έρα, ερον, impudentior; *superl.* κύντατος, άτη, ατον, *à* κύων, 483 κυνὸς, ὁ *vel* ἡ, canis.

Τρίλλιστος, *et* τρίλλιστός, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm cupitus; *sed propriè,* ter 488 petitus votis, peroptatus; *à* τρεῖς, *et* λίσσομαι, precor.

'Εν καθαρῷ, *intelligitur* loco. 491

'Εδωδὴ, ῆς, ἡ, *et* ἔδαρ, *metri gratiâ,* εἶδαρ, ατος, τὸ, *et* ἔδεσμα, ατος, τὸ, 504 cibus; *ab* ἔδω, edo.

Μέσφα, *poët. adv. idem quod* μέχρι, donec, usque ad; *regit. genit.* 508

'Ασπουδεὶ, *adv.* negligenter; *ab* α *priv. et* σπουδὴ, ῆς, ἡ, studium. 512

Βέλος, εος, τὸ, *hìc* vulnus; *vel,* dolor ex ictu; *ut et* ξ. 439. 513

Πέσσω, *aliquando,* medeor, mollio, demulceo. *Metaphora à cibis multo tempore retentis in ventre.*

'Αγγελλόντων, *Att. pro* ἀγγελλέτωσαν, *sic etiam* καιόντων, 521. *Attici* 517 *pro tertiâ plurali imperat. utuntur genitivo plurali participii.*

Πρωθήβης, ου, ὁ, *et* πρώθηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui primos pubertatis annos 518 agit, puber; *à* πρῶτος, *et* ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, canum caput habens; *à* πολιὸς, ά, ὸν, canus, *et* κροταφὸς, άφου, ὁ, tempora capitis.

Θηλύτεραι, *compar. passim apud Homer. pro positivo* θήλειαι· θηλύτε- 520 ραι γυναῖκες, *id est,* fœminæ; *quidam autem exponunt* θηλύτερος, effœminatior, in venerem pronior, tenerior, mollior. *Vide* θῆλυς, β. 767.

524 Ὑγιὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanus, *etiam* sincerus, verus. *Illud notandum*, ὑγιὴς *Græcos, id omne quod probatur, vocare : unde proverb.* ὑγιὲς μηδὲν, ὑγιὲς οὐδὲ ἓν, *cùm omnia displicent*, Constant.

527 Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus, *vel* advectus : *Hector vocat Græcos* κύνας κηρεσσιφορήτους, canes à Fatis et Parcis contra Trojam advectos ; οὓς κῆρες φορέουσι, *ut sequitur in proximo carmine ; à* φορέω, agito, fero, *et* κὴρ, ρὸς, ἡ, sors, fatum.

530 Πρωΐ, manè, diluculò, ante tempus constitutum ; *à* πρὸ, antè ; *jungitur sæpè cum genit.*

Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus ; ἠοῖοι θωρηχθέντες, nos manè armati.

535 Αὔριον, cras ; *ab* ἄω, fulgeo ; *vel ab* αὖρα, ας, ἡ, aura.

Διαείσεται, perspectam dabit, *fut. à* διαείδω, *seu* διείδω, cognosco, perspicio.

537 Οὐτηθεὶς, εῖσα, ὲν, vulneratus, *part. aor.* 1. *pass. verbi* οὐτάω, *fut.* ήσω.

539 Ἀγήραος, ου, ὁ καὶ ἡ, non senescens ; *à* γῆρας, τὸς, τὸ, senectus ; *est et* ἀγήρως, *ejusdem signific.* μ. 323.

542 Κελαδέω, *fut.* ήσω, strepo, tumultuor, acclamo : *quidam propriè dici de fluminibus existimant, unde* ῥόος κελάδων, φ. 16. *à* κέλαδος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor, ι. 543 ; *item*, sonus musicus ; *à* κέλομαι, *antè : hinc Diana vocatur* κελαδεινὴ, obstrepens, π. 183. *propter tumultus venatorios.*

551 Ἀστὴρ, έρος, ὁ, *et* ἄστρον, ου, τὸ, stella. *Vid.* δ. 75.

Σελήνη, ης, ἡ, luna ; παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν, quòd novam lucem habeat ; *vel*, παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ ἓν ἔχειν, Coul.

552 Νήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento carens, tranquillus, serenus ; *hinc* νηνεμία, ας, ἡ, serenitas, ε. 523. *à* νὴ *priv. et* ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

553 Πρὼν, ρ. 747. *et* πρώων *hìc, pleonasmo* τοῦ ω, *pro* πρηὼν, ῶνος, cacumen montis, vertex.

554 Νάπη, ης, ἡ, *et* νάπος, εος, τὸ, saltus, locus sylvestris, vallis, montis clivus ; *deducitur à* νὴ *priv. et* φάος, *quasi* νήφη, *et* νήφαος, νήφως.

Ὑπεῤῥάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. à* ῥήσσω, *fut.* 1. ῥήξω, *aor.* 2. ἔῤῥαγον, *pass.* ἐῤῥάγην· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ, *exponitur*, sub æthere facta est nubium ruptio ; *seu*, nubibus sub æthere ruptis et dissipatis, serenitas in totâ terrâ illuxit, *Eustath.*

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, aër, æther ; *nonnunquam pro æthere, aëre sereno sumitur, ut hìc.*

561 Εὔθρονος Ἠὼς, Aurora pulchram sedem habens.

CLAVIS HOMERICA

IN Γ'. ILIADIS.

ΦΥΛΑΚΗ', ῆς, ἡ, custodia, præsidium; *est et Φυλάκη, prop. loci, β.* 700. *quod à φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ,* custos; *quod à φυλὴ, ῆς, ἡ,* tribus, *ὅτι τὰς φύλακας αἱ φυλαὶ ἔχουσιν,* quia tribus custodes, *id est,* custodias habent. *Vid. β.* 251. 1

Φύζα, ης, ἡ, propriè, fuga cum pavore et timore, *Ion. pro φυγὴ, ῆς, ἡ, sicut φύζω, pro φεύγω· Φύζα, Φόβου κρυόεντος ἑταίρη,* Fuga, socia frigidi Timoris. 2

'Εταῖρος, ου, ὁ, *ἀπὸ τοῦ ἤθους, ut sit quasi ἠθαῖρος. Vid. ζ.* 240.

Βεβολήατο, *à βάλλω,* percutio, *pro ἐβέβληντο, inserto ο, et υ mutato in α, Ion. à βάλλω· aut pro ἐβεβόληντο, ex βολέω, idem. Vide ε.* 284. *hinc βεβολημένος,* 9. *hujus libri.* 3

'Ιχθυόεις, *εσσα, εν,* piscosus; *ab ἰχθὺς, ύος, ὁ,* piscis; *ab ἰχθύειν,* rectà ferri; *vel, ab ἵκεσθαι καὶ θύειν· est enim animal πολυκίνητον.* 4

"Αημι, *verbum in μι, ab ἄω,* spiro; *fit ab ἀέω· sed ubique servat longam vocalem, tam in voce activâ, quàm passivâ: ut hìc ἄητον pro ἄετον· in infinitivo, ἀῆναι, pro ἀέναι, pro quo ἀήμεναι, ψ.* 214. *in imperfecto medio, ἄητο, sine augmento, φ.* 386. *hinc ἀήτης,* ου, ὁ, *ξ.* 254. flatus; *ἀνέμων ἀήτας.* 5

"Αμυδις, *Æolicè pro ἅμα,* simul, unà, pariter; *etiam,* statim. *Vid. γ.* 1. 6

Κορθύω, *et κορθύνω,* in acervum colligo; *à κόρθυς, υος, ἡ,* acervus, agger. 7

Παρὲκ, *seu παρὲξ, pro quo etiam scribitur πάρεξ,* extra, foris: *à παρὰ, et ἐξ· regit vel genit. vel accusat. aliquando etiam sine casu.*

Φῦκος, *εος, τὸ,* fucus, *id est, genus herbæ marinæ, unde lana inficitur,* alga: *hinc φυκιόεις, εσσα, εν,* algosus, *ψ.* 693.

Κλήδην, nominatim; *à καλέω,* voco. 11

Τετιηότες, *à τετιηὼς, pro τετιηκὼς, υῖα, ὸς, per syncop. à τιέω, antè. Vide θ.* 437. 13

Μελάνυδρος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* nigras effundens aquas: *à μέλας, αινα, αν, et ὕδωρ, ατος, τὸ,* aqua. 14

Αἰγίλιψ, *πος, ὁ καὶ ἡ,* altus, capris invius; *epithet. petræ, quæ à capris relinquitur, quia fastidium non possunt consequi; ab αἶξ, γὸς, ἡ, et λείπω· est et Αἰγίλιψ prop. urbis Epiri, β.* 633. *adeò abrupto et excelso loco sitæ, ut αἶξ ἀπολίπῃ,* ipsis capris inaccessa videatur. 15

Δνοφερὸς, *ὰ, ὸν,* obscurus, tenebrosus; *à δνόφος, ου, ὁ,* caligo: *quod à νόφος, accessione literæ δ· hoc verò à νέφος, suprà; vel δνόφος, pro γνόφος, idem, mutando γ in δ· vel δνόφος, quasi δόνοφος, à δονεῖσθαι τὰ νέφη, quòd volvantur nubes cùm cœlum caligine obducitur.*

18 Ἐνέδησε, illigavit, implicuit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐνδέω.

22 Ὄλλυμι, *fut.* έσω, *aliquando est* perdo, *id est,* amitto, *ut hìc ; aliquando* perdo, *id est* perniciem infero.

32 Μάχομαι, *fut.* ήσομαι, *aliquando* contendo, adversor, *ut hìc.*

35 Φὰς, dicens ; *participium, à* φημὶ, dico.

Ἔμεν, *Ion. pro.* εἶναι.

43 Πὰρ, *pro* παρὰ· *hìc, pro* πάρεστι, adest.

47 Φευγόντων, *Att. pro* φευγέτωσαν, *præs. imper. Vid.* ϑ. 517.

49 Εἰλήλουθμεν, *pro* εἰληλούθαμεν, *poët. Vide* α. 201.

53 Περὶ, *subintellige* πάντων.

54 Ἔπλευ, *per syncop. pro* ἐπέλευ· *hoc verò Ion. vel Dor. pro* ἐπέλου, *à* πέλομαι.

56 Πάλιν, contra, *hìc,* πάλιν ἐρέειν, contradico.

63 Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui ab omni societate cum hominibus abhorret, sine cognatione ; *ab* α *privat. et* φρήτωρ, *Ion. pro* φράτωρ, ορος, ὁ, contribulis : *quod à* φρατρία, *seu* φατρία, ας, ἡ, curia, conventus hominum, tertia pars tribûs, *apud Athenienses dictum, secundùm Bud.* ἀπὸ τοῦ φρεατὸς, *à* puteo ; *quòd qui erant ejusdem* φρατρίας, *communi puteo uterentur ; secundùm alios, quasi* πατρία, *à* πατὴρ, *mutando* π *in* φ.

Ἀνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine domo, sine lare, incertis sedibus vagans; *ab* ἑστία, *as,* ἡ, focus, lar, domus, familia ; *est et* Ἑστία, nomen Vestæ deæ. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔραται, *Bud. exponit :* nec in deos, nec in cives, nec in familiam suam est pius, qui bello delectatur.

64 Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo, popularis, civilis, domesticus, intestinus ; *hìc* πόλεμος ἐπιδήμιος, bellum civile, *vel* intestinum: ω. 262. ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες, agnorum et hœdorum publici raptores : *Odyss.* α. 194. δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι, ipsum aiunt peregrè esse ; *Eustath. exponit,* peregrè profectum domi agere : *hinc* ἐπιδημεύω, *Odyss.* π. 28. sum in urbe, advenio, prodeo in lucem : *à* δῆμος, ου, ὁ, populus.

66 Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, custos ; *à* φυλάσσω.

69 Βασιλεύτατος, rex maximus, regno dignissimus ; *à* βασιλεὺς, έος, ὁ, rex : *est etiam comparat.* βασιλεύτερος, augustior, qui regiam majestatem magìs quàm cæteri præ se fert, 168. *hujus libri.*

70 Δαίνυμι, præbeo convivium, epulas do, α. 467. *à* δαίνυ, *per apoc. pro* δαίνυθι, *est et* δαῖνυ, ψ. 29. 3. *pers. aor.* 2. *indic.*

72 Ἠμάτιος, ία, ιον, quotidianus ; *ab* ἦμαρ, τος, τὸ, dies, *poët. pro* ἡμέρα.

73 Ὑποδεξία, *et Ion.* ὑποδεξίη, ης, ἡ, apparatus, quo quis excipitur, commoditas, *vel* opportunitas accipiendi ; *ab* ὑποδέχομαι, excipere, *vel* accipere epulis ; *à* δέχομαι.

76 Πυκινῆς, prudenti, *subintellige* consilio.

78 Ῥαίω, *fut.* σω, profligo, corrumpo, disperdo, destruo ; διαῤῥαίω, *idem.*

81 Ἀμφὶ Θρασυμήδεα, Thrasymedes, &c. *ut antè,* γ. 146.

88 Κήαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. à* καίω, uro, incendo.

90 Μενοεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus, *seu* animum permulcens ; *à* μένος, εος, τὸ, *et* εἴκω.

91 Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum ; *sed* τὰ ὀνείατα, *peculiariter*

usurpatur ab Homero pro epulis; *aliquando etiam pro* omnibus quæ in juvamen apta sunt; *ab* ὄνημι, juvo.

Βουλεύῃσθα, consulas, *pro* βουλεύῃς, 2. *sing. præs. subj. per paragogen* 99 τοῦ θα.

Περὶ, *intellige* πάντων. 100

Νόος, *aliquando* sententia, *ut hìc.* 104

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore. 106

Ἀπομυθέω, interdico, prohibeo, dissuadeo; *à* μῦθος, ου, ὁ, sermo. 109

Ψεῦδος, *sæpè adverbialiter usurpatur pro* ψευδῶς, falsò, mendaciter. 115

Καταλέγω, *f.* ξω, deligo, conscribo; *item* censeo, enumero, *ut hìc.*

Λευγαλέος, έα, έον, perniciosus, difficilis, gravis, malus, ærumnosus, 119 invalidus, *quasi* λοιγαλέος· *secundùm quosdam,* χευαλέος, *à* χεύω, *adeò ut sit idem quod* ὑγρὸς· *à* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, mors.

Ἄπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, *id est,* crudus; 122 *item,* qui igni non admovetur; τρίποδας ἀπύρους, *id est,* τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθεματικοὺς, καινουργεῖς· τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ, tripodas non aptos qui igni admoveantur, sed qui suspendantur in ædibus ad ornamentum supellectilis, *Didym. idem dicendum de lebete,* ψ. 267. ἄπυρον κατέθηκε λέβητα· *ab* α *et* πῦρ.

Τάλαντον, ου, τὸ, statera, lanx, *ut antè; aliquando etiam* id quod lanci imponitur ponderandum; *nominatim,* pondus 125 librarum. *Varia erant talenta Græcorum: Macedonicum erat tres aurei; Atticum ad sex millia staterum excrevit, ut Eustath. annotat, &c. Vide Bud.*

Λέβης, ητος, ὁ, lebes; *à* λείβω, libo, stillo, fundo, rigo, *quia in illo* 123 *aqua* λείβεται· λέβης *etiam aliquando significat* malluvium, *id est,* vas ad manus lavandas; *item,* pelluvium, *id est,* vas ad pedes lavandos aptum, *Odyss.* α. 137.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, bene compactus, *et* compositus; *est et aliquando* niger, 124 *ut Odyss.* ε. 388. *aliquando etiam* albus; *sed non apud Homer.* πήγνυμι, figo, struo.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmam ferens, *pro* ἀεθλοφόρος, *ab* ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; *quod ab* ἆθλος, ου, ὁ, *pro* ἄεθλος, certamen, *et* φέρω.

Ἀέθλιον, ίου, τὸ, præmium certaminis, *ut suprà dicitur.*

Ποσσὶν, pedibus, *metonym. pro velocitate pedum.*

Ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauper. *Vide vers.* 138. 125

Ἠνείκαντο, *Ion. pro* ἠνέγκαντο, tulerunt, 3.*plur. aor.* 1. *med. verbi* φέρω. 127

Ἐϋκτιμένος, η, ον, bene ædificatus, *pro* ἐϋκτισμένος, *perf. part. pass. ab* 129 εὐκτίζω, fabricor.

Μετὰ, *subintellige* ἐκείνας. 131

Τῆς εὐνῆς, *intellige* cum eâ. 133

Θέμις, ιστος, *vel* ιδος, *hìc, idem quod* θεσμὸς, οῦ, ὁ, lex diuturna con- 134 suetudine confirmata, mos.

Αὖτε, *hìc,* posthac, insuper. 135

Ἄλις, satìs, abundè, *regit genit.* 137

Νέω, *fut.* ήσω, nato, eo, venio, neo, glomero, acervo, cumulo: *hinc* νηέω, *seu* νηνέω, glomero, cumulo, impleo, onero; νηησάσθω, 3. *sing. aor.* 1. *med. imperat.*

138 Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda, *id est*, corpora ipsa rerum quæ capta sunt: *à* λεία, ας, ἡ, *idem, pro quo Ion.* ληΐη, *idem;* ἀλήϊος, ίου, ὁ καὶ ἡ, pauper, sine prædâ, 125. *nisi sit exponendum* οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens.

140 Ἔωσι, *poët. pro* ὦσι, *subjunct. præs. verbi* εἰμί.

141 Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, *propriè in belluis; hinc* οὖθαρ ἀρούρης, *metaph.* ubertas soli, *id est*, uberrimum solum.

143 Θαλία, *pro* θαλεία, ας, ἡ, *ponitur substant.* omnium rerum affluentia, *seu* copia; *aliquando pro* δαὶς θαλεία, *id est*, convivium lautum.

146 Ἔδνα, *seu* ἔεδνα, τὰ, *in plurali tantùm*, dos, *id est*, munera, quæ sponsus sponsæ dat; *hinc* ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata; *sic dicitur sponsa respectu sponsi, à quo sponsalium munerum nihil accepit, et parentum, à quibus nihil dotis accepit;* ἔδνα *autem dicitur quasi* ἥδανα, *ab* ἥδω, *quòd iis exhilaretur, et concilietur sponsa; vel,* παρὰ ἕζω, *quasi* ἕδρανα καὶ στηρίγματα τοῦ γάμου.

147 Ἐπιμείλια, ων, τὰ, munera quibus aliquem demulcemus, *aut* illa dos quæ sponso datur; *à* μειλίσσω, mellitum reddo, *metaph.* verbis, *vel* factis demulceo; *vel à* μέλει, curæ est.

148 Ἐπιδίδωμι, *f.* ἐπιδώσω, insuper *seu* præterea do, *Angl.* I give into the bargain, *or* over and above; *de donis dotalibus. In voce media,* ἐπιδόσθαι *idem esse videtur ac* μάρτυρας δοῦναι, *vel* ἐπιμάρτυροι εἶναι, *ut in Odyss.* α. 273. *dicitur, coll. Il.* η. 76. *Sic* θεοὺς ἐπιδώμεθα, deos testes faciamus, χ. 254, *coll.* 255.

151 Βαθύλειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, herbosus, compascuus, profunda habens prata; *à* βαθὺς, εῖα, ὺ, *et* λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.

153 Νέαται, *detracto augmento, pro* νενέαται *hoc autem pro* νένηνται, *à* νένημαι, *perf. pass. verbi* νέω, *significantis* struo, acervo, *vel, à* νέω, *Ionicè pro* νάω, *pro* ναίω, habito: *adeò ut* πᾶσαι δ' ἔγγυς ἁλὸς νέαται *exponi possit,* hæc omnia oppida juxta mare habitantur, *vel* juxta mare structa sunt.

154 Πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, multas oves possidens, *et per consequens,* dives; *à* ῥὴν, ὸς, ὁ, ovis; *ab* ἄρην, *vel* ἂρς, *idem.*

Πολυβούτης, ου, ὁ; multos habens boves; *à* πολὺς, *et* βοῦς, bos.

155 Δωτίνη, ης, ἡ, munus, *propriè quod consumitur; ut,* vinum, vestis: *à* δίδωμι.

156 Θέμις, ιστος, ἡ, lex, *antè;* θέμιστες *etiam* tributa, *et* vectigalia, quæ principibus solvuntur, *significant, ut hìc;* οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας, ejus sub sceptro opulenta solvunt tributa; *vel, ut alii exponunt,* læta perficient jura: *sunt etiam* θέμιστες oracula, *Od.* π. 403. *ubi vid. Sam. Clarke.*

158 Δμηθήτω, 3. *sing. aor.* 1. *pass. imperat. à* δάμαω, *præt.* δέδμηκα, *præt. pass.* δέδμημαι, *aor.* 1. ἐδμήθην. *Vide* ἐδάμην, β. 860.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis; ab α *privat. et* μελίχιος, ία, ιον, *vel* μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, placidus, blandus; *à* μειλίσσω, *quod à* μέλι, τος, τὸ, mel; *est et* ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀμείλιχος, λ. 137.

Ἀδάμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus; *à* δαμάω, *antè; est et* ἄδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, κ. 293. indomitus: *et* ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, ψ. 655. indomita: *et* ἀδμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* δ. 637. *ejusdem originis.*

160 Ὑφίστημι, *hìc,* cedo, ὑποστήτω, 3. *sing. aor.* 2. *imperat.*

3

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus; *ab* ὄνημι, vituperο; *hinc* ὀνοτάζω, carpo, 164
vilipendo, *Hymn. in Merc.* 30.

Ἐπιόπτομαι, *sive* ἐπόπτομαι, *f.* ψομαι, aspicio, inspicio, viso; *item*, di- 167
ligenti inspectione secerno, et eligo; *ab* ὄπτομαι.

Εὐφημέω, *fut.* ήσω, celebro, laudo; *item*, fausta precor; *item* linguâ 171
faveo, bona verba dico, *ut hìc: ab* εὖ, *et* φημί.

Ἑαδὼς, *pro* ἡδὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. med. ab* ἕαδα, *Attic. seu Ionicâ* 173
resolutione diphth. pro ἧδα, *præt. med. verbi* ἁνδάνω, *seu* ἅδω, placeo.

Ποτὸν, οῦ, *Ion.* οἶο, τὸ, potio, potus, quod bibitur; πότος, ου, ὁ, potatio, 175
compotatio; ποτὸς, ἡ, ὸν, potulentus; *à* πίνω.

Δενδίλλω, oculos huc illucque verto, circumspicio, nutu et gestu mo- 180
neo; *à* δινέω, volvo, *et* ἴλλω, oculis conniveo, *vel* oculos volvo; *ali-
quando* vincio, constringo; *ab* ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Γαιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram continens, qui terram suo ambitu com- 183
plectitur; *à* γαῖα, ας, ἡ, *et* ἔχω· *epithet Neptuni, vel quasi* γαίων τοῖς
ὄχοις, ἵππιος *enim est; vel quasi* ἐπὶ τῆς γῆς ὀχόμενος, qui terrâ sustinetur.

Ῥηϊδίως, facilè; *à* ῥηΐδιος, *poët. pro* ῥᾴδιος, facilis. 184

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, cithara; παρὰ τὸ φροίμιον, *per syncop. pro* προοίμιον, 186
prooemium: *præludere solitus est Apollo citharâ, deinde Musarum car-
mina subsequebantur; vel* φόρμιγξ, *quia* ἐπ᾽ ὤμοις φέρεται.

Στὰν, *Ionicâ detractione accentûs, pro* ἔσταν· *hoc verò Bœoticâ syn-* 193
cope pro ἔστωσαν, *aor.* 2. *act. ind. ab* ἵστημι.

Ταφὼν, miratus, stupefactus, *part. aor.* 2. *verbi* θήπω. *Vid.* δ. 242.

Θαάσσω, sedeo, *ut dicitur priùs; idem* θακέω, *et* θακεύω, θ. 439. 194

Δεικνύμενος, *Ion. pro* δεχνύμενος, η, ον, *à* δέχνυμαι, *idem quod* δέχομαι, 196
amicè accipio, *&c.*

Χαῖρε, *imperat. verbi* χαίρω, *aliquando est* salutantis, *ut hìc; aliquan-* 197
do veledicentis; *aliquando etiam* concludentis.

Τάπης, ητος, ὁ, *videlicet*, tapes, stragulum: *quasi* πάτης, *à* πατέω, cal- 200
co, *vel quasi* δάπης, παρὰ τὸ δάπεδον, quòd in pavimento sternatur.

Ζωρὸς, οῦ, ὁ, merus, non mixtus; *frequentiùs utuntur comparat.* ζω- 203
ρότερος, *ut hìc: ζωρὸς autem dicitur, quasi* ζωηρὸς, vivacior potus.

Κεραίρω, misceo; *à* κεράω, *idem.*

Κρεῖον, ου, τὸ, ahenum, vas ad recondendas carnes, carnarium: *à* 206
κρέας, ατος, τὸ, caro; *alii accipiunt pro* κρέας· *sed* κρείων, οντος, ὁ, regna-
tor; *à* κραίνω, perficio; *item*, regno.

Πυρὸς αὐγῇ, *exponitur ab Eustath.* locus qui ab igne ardenti illustra-
tur, *Od.* ξ. 305.

Σίαλος, ου, ὁ, porcus saginatus; παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι, quòd sit affa- 208
tim et pinguiter enutritus.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi, *vel* spina *absolutè; à* ῥήσσω, frango: *sic
dicta ab illâ separatione, et quasi rupturâ discernente inter dextras par-
tes et sinistras.*

Τεθαλυῖα, *part. fœm. præt. med. à* θάλλω, *antè:* τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ, a-
bundantem pinguedine.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *seu* ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum, oleum, adeps, *ut
hìc; ab* ἀλείφω, ungo, lino, illino, incito, instigo, excito.

Ἔχεν, *intellige* carnes. 209

212 Μαραίνω, marcescere facio, marcidum reddo, extinguo; ἐμαράνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Hymn. in Merc.* 140. ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε· μαραίνομαι, marcesco, elanguesco; elangueo; *dicitur* πῦρ μαραίνεσθαι *quando paulatim collabitur, et sensim extinguitur.*

213 'Ανθρακία, ας, ἡ, carbonum congeries, *seu* prunarum; *ab* ἄνθραξ, κος, ὁ, carbo; *quod dicitur quasi* ἄνθαξ, flos ignis; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Στορέω, *f.* ήσω, sterno, prosterno, humi dejicio.

'Εφύπερθε, *et* -θεν, desuper; *ab* ἐπὶ, *et* ὕπερθε, *quod ab* ὑπὲρ.

214 Πάσσω, inspergo, conspergo, superinjicio; *item,* variego.

Ἅλς, ἁλὸς, *masc.* sal; *sed fœm.* mare.

Κρατευταὶ, ῶν, *Æol.* άων, αἱ, veruum bases et fulcra, quibus imponuntur verua, dum infixæ carnes torrentur; *à* κράτος.

215 'Ελεὸς, οῦ, ὁ, *seu* ἐλεὸν, οῦ, τὸ, mensa coquinaria; *sed* ἔλεος, ου, ὁ, *cum accentu in antepenult.* misericordia.

216 Σῖτος, ου, ὁ, *particulariter pro* pane, *hìc.*

Τράπεζα, ης, ἡ, mensa: *quasi* τετράπεζα· *à* τέτταρες, quatuor, *et* πέζα, ης, ἡ, pedis planta: *quia mensa habet quatuor pedes*

217 Κανέον, *contract.* κανοῦν, canistrum; *est et* κάνειον, *Odyss.* κ. 355. *à* κάνης, ητος, ὁ, *idem.*

219 Τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus, *et general.* lateralis, *seu* latus; *à* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *sed utrumque à* τεύχω.

220 Θυηλὰ, ῆς, ἡ, aruspicium, primitiæ sacrorum, *seu* libamenta, *à* θύω, sacrifico.

224 Δείδεκτο, *poët. et Ion. pro* ἐδέδεκτο, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* δέχομαι, *propriè,* susceperat, *hìc* propinavit.

228 'Επήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, amabilis, optabilis, jucundus: *ab* ἐπὶ, *et* ἐράω, amo.

230 Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium: *cùm duobus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat; à* δύω, duo, *pro quo poët.* δοιὼ, *et* δοιοὶ, *idem.*

232 Αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur, tentorium, castra; *ab* αὐλὴ, ῆς, ἡ· *est et* Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ, quò classis Græcorum appulit Trojanis bellum inferens, β. 303.

233 Τηλεκλειτὸς, *vide* ε. 491.

235 Πεσέεσθαι, *Ion. pro* πεσεῖσθαι, *à* πίπτω, *hìc,* incido, invado, irrumpo, irruo.

236 'Ενδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram, prosper, faustus; *à* δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

241 Κόρυμβος, ου, ὁ, *et* κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, *præcipuè,* montium; *hìc* κόρυμβα, rostra, extremæ navium partes; *secundùm Eustath. fit à* κάρα, τὸ, caput; *item* vertex.

242 Μαλερὸς, ὰ, ὸν, *est epitheton ignis; exponitur,* ustivus, fervidus, lucidus; perniciosus; μαλὸς, ἡ, ὸν, tener, albus.

246 Φθίσθαι, *pro* φθίεσθαι. *Vid.* φθίμενος, θ. 359.

249 Μῆχος, εος, τὸ, artificium, commentum, facultas, possibilitas, consilium; *à* μηχανὴ, *idem.*

250 'Ρεχθέντος, facti, *gen. part. aor.* 1. *à* ῥέζω.

Ἄκος, εος, τὸ, remedium, medela; *ab* ἀκέομαι, medeor, *tum propriè, tum metaph.* ἀκεῖσθαι *autem est* ἄχος ἰᾶσθαι.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, benignitas; *item,* amicitia, familiaritas; 256
à φίλος, *et* φρήν.

Κηρόθι, ex animo, ex corde; *à* κέαρ, τὸ, cor; *contract.* κῆρ. 300

'Απηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, atrox, sævus, *quasi* nullius curam, *aut* respec- 309
tum gerens; *hinc* ἀπηλεγέως, atrociter, sævè; *sed sæpè pro* apertè,
intrepidè, *quia, quos nullius cura aut respectus movent, illi non tre-
pidant; ab* ἀλέγω, curo.

'Απείπω, interdico, prohibeo, recuso, refero, præcisè dico; *poët.*
pro ἀποείπω.

῞Ηπερ, quemadmodum. 310

Τρύζω, *idem quod* τρίζω, murmuro, susurro, *vox per onomatop. sed* 311
propriè, turturis; *hinc* turtur *dicitur* τρυγὼν, όνος, ἡ.

'Ιὸς, ὰ, ὸν, idem, *hìc.* 319

Κάτθαν, *pro* κατέθανε, *Æolicâ syncop. 3. sing. aor. 2. verbi* θνήσκω, 320
morior.

Περίκειται, *hìc,* reliquum est, superest, *et velut* κειμήλιον, repositum 321
jacet.

'Απτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, implumis, volare non potens; *ab* α *priv. et* ἵπτα- 323
μαι, volo, volas: *in dativo sing.* ἀπτῆνι, *inde* ἀπτῆσι.

Μάσταξ, ακος, ἡ, esca, *ut hìc, et* os, oris, labrum superius; *à* μασάο- 324
μαι, mando, comedo, voro; *sed* μάσσω, pinso.

῎Αϋπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis: *quasi* ἄνευ ὕπνου· *ab* α *priv. et* ὕπνος, 325
ου, ὁ, somnus.

'Ιαύω, commoror, tempus tero, dormio; *ab* ἴον, ου, τὸ, solum.

Διαπρήσσω, pertranseo, percurro, α. 483. *à* περάω, transeo; *fut.* πε- 326
ρήσω· *inde per syncop.* πρήσσω, eo per.

Δόσκον, δόσκες, δόσκε, *poët. pro* ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω. 331

Δασάσκετο, *ab inusit.* δάζω, *idem quod* δαίω, divido; *aor. 1. med.* ἐδα- 333
σάμην, ατο, *et poët.* δασάσκετο· *hinc* δάσασθαι, σ. 511. δασαίμεθα, *Odyss.*
β. 335. δασσάμενοι, *Od.* γ. 66. *et* δασσάμεθα, *Od.* ι. 42.

Θυμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo conveniens, gratus; *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, *et* ἄρω, 336
apto; *est et* θυμηρὴς, *Hymn. in Terram,* 18.

'Εχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens; *à* φρὴν, animus, ὁ ἔχων φρένα. 341

Δουρίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* δορύκτητος, quem hastâ acquisitum, *vel* 343
bello captum quis possidet; *à* δόρυ, *et* κτάομαι.

'Ιρὸς, *Ion. pro* ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer; *ut* ἱρεὺς, *pro* ἱερεὺς, ε. 10. 357

῏Ηρι, manè; ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, *item* tempus matutinum: *quòd tem-* 360
pus matutinum similitudinem quandam habeat cum verno; vel potest
ἦρ, *in hâc significatione derivari ab* αἴρω, *quòd diluculum homines ad*
consuetas operas excitet.

Εὐπλοία, *Ion.* εὐπλοίη, ης, ἡ, secunda navigatio, tranquillitas maris; 362
quasi diceret, navigationis facilitas; *à* πλέω, navigo.

'Ερυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber; *ab* ἔρευθος, εος, τὸ, (*amisso* ε, *assumpto* ρ) ru- 365
bor; *propriè* eorum qui erubescunt.

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus, splendidus, *ut hìc.* 366

'Εφυβρίζω, contumeliâ afficio, adversus aliquem injurius sum; *ab* 368
ἐπὶ, *et* ὑβρίζω, *idem; ab* ὕβρις, εως, ἡ, injuria.

'Απάφω, *et* ἀπαφάω, *et* ἀπαφίσκω, *Odyss.* λ. 216. fallo, decipio, *poët.* 376

idem quod ἀπατάω. *Eustath. vult* ἀπάφεσθαι *propriè esse* δι' ἀφῆς ἀπατάσθαι, sensu decipi; ἐξαπάφω, *idem.*

378 Κὰρ, *pro* κάρη, caput; *sed hìc accipitur pro* mancipio, *seu* homini nauci *et* nihili, *qualis Carum gens, quæ aliis se mancipabat.*

Αἴσῃ, *hìc,* vice, loco.

379 Δέκακις, decies; *à* δέκα, decem.

381 Νείσσομαι, *et* νίσσομαι, eo, venio; *à* νέω, *idem; hinc* ποτινίσσομαι, *Dor. pro* προσνίσσομαι, *ut dicitur.*

384 Ἐξοιχνεῦσι, *Dor. pro* ἐξοιχνοῦσι, *ab* οἰχνέω, *quod ab* οἴχομαι, *idem,* vado, abeo.

392 Ἐπέοικα, videor, convenio, *ut hìc, ab* ἔοικα.

394 Θὴν, *hìc, est particula expletiva, interdum significat* quidem; *est etiam* Θὴν, *idem quod* Θὶν, acervus, cumulus.

396 Ῥύω, traho, *item,* custodio, tueor, *ut hìc.*

399 Γῆμας, *part. aor.* 1. *verbi* γαμέω, *quasi ex* γάμω.

400 Κτάομαι, *f.* κτήσομαι, *p.* κέκτημαι, acquiro in possessionem, habeo mihi depositum, possideo: ἐκτήσατο, conquisivit, 3, *sing. aor.* 1. *med.* ἐκτῆσθαι (402) *est Ion. vel Att. secundùm quosdam, pro* κεκτῆσθαι, possedisse, *perf. inf. pass.*

403 Τὸ πρὶν, priùs, antea; *articulus aliquando ante adverbia redundat; aut* τὸ *ad substantivum antecedens* πτολίεθρον *referendum est;* πρὶν *autem posteriùs significat* quàm, *quod semper ita est cùm* πρὶν *geminatur; legunt autem alii* τοπρὶν, *uno vocabulo.*

404 Λάϊνος, η, ον, lapideus; *à* λᾶς, αὸς, ὁ, lapis.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor; *sic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis,* ὁμοίως πᾶσι προφητεύων· *item,* jaculator; *ab* ἀφίημι, dimitto; *item* emitto.

406 Ληϊστὸς, ὴ, ὸν, bello captus, prædativus, qui prædando capi aut comparari potest, parabilis, *ut hìc; à* ληΐη, *Ionicè pro* λεία, ας, ἡ, præda; *idem* λεϊστὸς, *ut vers.* 408.

407 Κτητὸς, ὴ, ὸν, acquisibilis, quī acquiri potest; *à* κτάομαι.

409 Ἑλετὸς, ὴ, ὸν, qui capi potest; *ab* αἱρέω.

Ἀμείβω, *hìc,* transeo.

411 Διχθάδιος, ία, ιον, duplex, geminus; *idem quod* δισσὸς, *et Atticè* διττὸς, *à* διχθὰ, dupliciter, *poët. vox, à* δὶς, *per syncop. pro* δυάκις· *à* δύω.

415 Δηρὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, diutinus, longævus; δηναιὸς, *idem, à* δὴν, diu; ἐπὶ δηρὸν, *subintellige* χρόνον, in diuturnum tempus.

417 Παραμυθέομαι, *f.* ήσομαι, consolor, do consilium, hortor, *&c. à* μυθέομαι, dico, *quod à* μῦθος, ου, ὁ, sermo.

420 Ὑπερέχω, teneo super, *metaph.* ὑπερέχω χεῖρα τινὸς, defendo, protego.

426 Ἀπομηνίω, *fut.* ίσω, iram depono; *vel,* valde irascor; *ab* ἀπὸ, *aliquando augente, aliquando negante, ut* β. 772. *et* μηνίω, irascor; *quod à* μῆνις, ira.

433 Ἀναπρήθω, *fut.* σω, incendo, uro; *item,* efflo; *hinc* δάκρυα ἀναπρήσας, lacrymas magnâ copiâ effundens, et cum suspiriis et anhelitu.

443 Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *idem quod* ῥήτωρ, rhetor, orator, elocutor: *à* ῥέω, dico, loquor.

Πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, *Ion. pro* πρακτὴρ, *à* πρήσσω, *Ion. pro* πράσσω, *vel* πράττω, facio, ago.

'Αποξύω, *fut.* σω, abrado, derado, *et generaliter,* detraho, *quasi abra-* 446
dendo, ut hìc ; à ξύω.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, *et* παλλακὴ, ῆς, ἡ, puella, juvencula, concubina, 449
ut hìc ; à πάλλαξ, κος, ὁ, juvenis, *quod à* πάλλω, vibro, *quia juvenilis ætas viribus ad vibrandum polleat : seu potius est ab Hebr.* פלגש (*pil-legesh*) concubina, *quod à* פלג, divisit, *et* איש homo, *quippe quæ maritum et uxorem dividit.*

'Εχθαίρω, pro inimico habeo, odio habeo, ἐχθήρειε, 3. *sing. aor.* 1. 452
opt. Æol. pro ἐχθήραι· *ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium.

'Οΐσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aor.* 1. *ab* οἴομαι, *poëtico verbo ; aliquando significat,* 453
suspicor, *ut hìc, et etiam antè.*

Καταράομαι, imprecor ; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces. 454

'Εριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, Furia, dea infernalis, *et* peccatorum ultrix ; *aliquando* ἐριννὺς *dicitur,* qui injuriam alicui illatam prosequitur, *Od.* ρ. 475. *aliquando etiam,* qui fecit injuriam, *Od.* λ. 279. *hinc* ἐριννύειν, indignari.

'Εφέσσεσθαι, *poët. pro* ἐφέσεσθαι, insidere, collocare, *fut.* 1. *infin. ab* 455
ἐφέζω, *quod componitur ab* ἐπὶ, *et* ἕζω, *antè ; hinc* ἐφέσσαι, *Odyss.* ν. 274. *et* ἐφεσσάμενος, *Odyss.* π. 443.

'Επαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio ; *ab* ἀρά. 456

Καταχθόνιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus, infernus ; *à* κατὰ, *et* χθὼν, ονὸς, 457
ἡ, terra.

῎Επαινος, ου, ὁ, laus, *sed* ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, *aliquando* durus, terribilis, horrendus, *ut hìc ; ab* αἰνὸς, ἡ, ὸν, gravis. *Epithet. Proserpinæ.*

Περσεφόνη, *seu* Περσεφόνεια, quæ cædibus omnia vastat ; *sic dicitur Proserpina ; dicitur etiam* Περσέφασσα, ης, ἡ, *à* πέρθω, *et* φένω, *vel quasi* Φερσεφόνη, *id est,* φέρουσα φόνον.

Στρωφάω, *idem quod* στροφάω, versor, circumago ; *à* στροφὴ, ῆς, ἡ, ver- 459
sio, flexus, conversio ; *à* στρέφω.

'Ελικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis ; *item,* niger ; ἕλικες, *id est,* μέλαιναι, 462
ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχουσαι, ἢ ἐν ἕλει τετραμμέναι, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται, *Didym.* nigri boves, vel inflexa cornua habentes, vel in paludibus enutriti, vel flexis pedibus, *ut hìc ; ab* εἵλιξ, *et* ἕλιξ, κος, ἡ, volumen ; *est et* ἕλιξ, niger ; *idem quod* ἕλικος, *ut* ἕλικος βοὸς, ο. 633. *cujus (si accentus sit in antepenultimâ) hoc* ἕλικας *est accusat. plur. est et* ἕλιξ, armillæ, σ. 401. *hinc* ἑλίσσω, *et* ἑλελίττω, *quæ omnia ab* εἰλέω, verto, volvo, circumago.

Θαλέω, *idem quod* θάλλω, *antè,* α. 236. 463

Εὔω, *seu* εὔω, *ut hìc,* uro, ustulo, *videlicet* admotâ flammâ asso. 464

῞Ηφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus ; *hìc pro* igne. *Vid.* α. 568.

Εἰνάνυχες, per novem noctes : *adverb. pro* ἐννεάνυχες· *ab* ἐννέα, *et* νὺξ, 466
κτὸς, ἡ, nox.

῎Εσβη, extinguebatur ; 3. *sing. aor.* 2. *à* σβέννυμι, extinguo. 467

Εὐερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene munitus ; *ab* ἕρκος, εος, τὸ, septum ; *quod* 468
ab εἴργω, includo.

Πρόδομος, ου, ὁ, vestibulum, anterior domûs pars. *Eustath. vult esse* 469
interiorem domûs partem, *et idem cum* αἴθουσα, *Odyss.* δ. 302. *sed secundùm Didym.* θάλαμος ὁ ἔσω οἶκος τῆς αὐλῆς· τὸ δὲ πρὸ τοῦ αὐτοῦ πρό-

δομος· αἴθουσα δὲ περίστυλον, τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοὰ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι· ἀ δόμος, ου, ὁ, domus, *quod ἀ δέμω,* exstruo, ædifico.

480 Ἐσχατίη, ης, ἡ, extremitas rei cujuslibet; *ab ἔσχατος, άτη, ατον,* ultimus, postremus; *ab ἔχω, unde σχῶ,* teneo, contineo: *quia consistimus in eo, quod ultimum est, et id nos veluti cohibet.*

483 Πάσασθαι, *aor.* 1. *med. infin. ab inusitat. πάω,* edo, gusto; *hinc πάσσάμενος, metri gratiâ, Od. α.* 124. *cum genit. δείπνου πασσάμενος.*

485 Ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comedimus, epulæ, *vel ab ὀπτασθαι,* asso; *vel quasi ἕψον, παρὰ τὸ ἕψειν,* coquo, elixo: *sed secundùm Eustath. παρὰ τὸ ὀψὲ, id est,* sero; *quòd vesperi tantùm ejusmodi cibis vescerentur; vel, quòd serò tandem voluptatis gratiâ in usum venerit, quum antiquitùs frugaliter viverent.*

Ἐπέχω, cohibeo, reprimo, contineo; *hìc verò* do, præbeo; *ἐπισχὼν, part. aor.* 2.

486 Καταδεύω, *fut. σω,* madefacio, rigo; *κατέδευσας,* 2. *sing. aor.* 1. *à δεύω, idem.*

487 Βλύζω, scaturio, mano, effundo, *et* emitto abundanter; *hinc ἀποβλύζω, idem; item,* evomo, per vomitum effundo, *ut hìc; βλύζω, autem dictum est à murmure, et sono scaturientium aquarum.*

488 Πάσχω, patior, *fut.* 1. *πείσομαι, aor.* 2. *ἔπαθον, &c.*

491 Ποιεύμην, *pro ποιούμην, Doricè.*

493 Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, flexibilis; exorabilis, *per consequens; à στρέφω,* verto, flecto,

496 Παρατρωπάω, diverto, deflecto, ab institutâ viâ averto; *παρατρωπῶσι,* 3. *plur. præs. à παρὰ, et τρωπάω, quod est à τρέπω,* verto.

497 Ὑπερβήῃ, *Attic. pro ὑπερβῇ· ab ἔβην, aorist.* 2. *βαίνω, quasi à βῆμι· verba 2dæ. conjugat. in μι, in subj. aor.* 2. *pro ῶ, ῇς, ῇ, Ionicè faciunt έω, έῃς, έῃ, pro quo poët. είω, είῃς, είῃ, et rursus vertunt hoc ει in η, ut sit ήω, ήῃς, ήῃ.*

498 Λιταὶ, ῶν, αἱ, preces; *item,* deæ præsides supplicationum, *seu* supplicum precum; *à λίσσομαι.*

499 Ῥυσὸς, *et ῥυσσὸς, ἡ, ὸν,* rugosus; *à ῥυτὶς, ίδος, ἡ,* ruga.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, strabus; *à παραβλέπω,* oculis obliquis aspicio, *videlicet more strabonum.*

500 Ἄτη, ης, ἡ, noxa, damnum, clades; *item,* Ate, dea quæ damna et infortunia hominibus immittit, *ut hìc*

501 Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus; *à σθένος, εος, τὸ,* robur.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui integris pedibus est; *ab ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ,* integer, æqualis, aptus, *et ποῦς· ita dicitur Noxa, quòd mundum totum pervagetur hominibus nocitura, ut sequitur.*

502 Ὑπεκπροθέω, longè præcurro; *ab ὑπὸ, ἐξ, πρὸ, et θέω.*

506 Στερεῶς, solidè, firmiter, constanter; *à στερεὸς, ὰ, ὸν,* solidus, integer, perfectus, *vel* solidus, *id est,* rigidus, durus, *ut hìc; ab ἱστάναι, quòd solida stent, et durent.*

512 Ἐπιζαφελῶς, vehementer; *ab ἐπιζάφελος, ου, ὁ καὶ ἡ,* vehemens, ardens, *à ζαφελὴς, έος,* valde durus, agrestis, iracundus; *vel,* valde auctus, vehemens; *dicitur à ζὰ, et ὀφέλλω, τὸ αὔξω.*

518 Ἐλέγχω, *f. ξω, hìc,* aspernor; *ἐλέγξῃς,* 2. *sing. aor.* 1. *subj.*

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis, *seu* corruptus; *à* δῶρον, ου, τὸ, 522
donum.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti potest, *à* παρὰ *et* ῥέω, dico, *ut hìc; est et* παραῤῥητὸς, adhortatorius, monitorius, *v.* 720.

Μενεχάρμης, ου, *seu* -μος, ου, ὁ καὶ ἡ, gaudens, *seu* promptus in bello; 525
à χαίρω, qui bellicos labores infracto sustinet animo, *et* μένος, εος, τὸ, *vel* μένων ἐν τῇ χάρμῃ, permanens in pugnâ. *Vide* δ. 222.

'Ερασνὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amœnus, jucundus; *ab* ἐράω, amo; *at* ἔρανος, 527
ου, ὁ, *Odyss.* α. 226. *est* τὸ ἐκ συμβολῆς γενόμενον δεῖπνον, cœna collatitia ex convivarum symbolis.

Θαλύσια, ων, τὰ, primitiæ frugum, *vel* quæ post fruges collectas diis 530
offeruntur, maximè Cereri; *à* θάλλω, vireo.

Γουνὸς, *Ion. pro* γονὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* γόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, fertilis, uber; *est etiam substant. pro* fœcundo, *vel* fertili solo; *ambo à* γείνομαι.

'Αάσατο, peccavit, 3. *sing. aor.* 1. *m. pro* ἤσατο, *verbi* ἄτω. 533

'Αλωὰ, *et* ἀλωὴ, ῆς, ἡ, campus frumentarius; *aut secundùm quosdam*, sata, *seu* segetes.

Χλούνης, ου, ὁ, *per contractionem factum ex* χλοεύνης, *ut sit is* qui in 535
virenti gramine cubat, *ideoque* ferus, agrestis; *a* χλόα, *Ion.* χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, *et* εὐνὴ, ῆς, ἡ, lectum.

'Αργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens; *ex* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus, *et* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens: *aut* magnos dentes habens; *ex* ἄρι, valde, *pleonasmo* τοῦ γ.

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui radicitùs et funditùs extirpatur; *à* πρὸ, *et* 537
θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum; *à* θέμηλον, *idem*: προθέλυμνος *autem habet et aliam significationem, ut v.* 130. σάκος σάκει προθελύμνῳ, clypeos clypeis densis; *est enim* προθέλυμνος *aliquando idem quod* ἐπ' ἀλλήλους, *et, ut quibusdam placet, in hoc loco est in hâc significatione intelligendum: ut* θέλυμνα δένδρεα *sit* τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους, arbores confertis densisque ramis.

'Ρίζα, ης, ἡ, radix: *quasi* ῥείζα, *à* ῥέω, fluo; *quia radices undique* 538
diffunduntur; vel quòd per radices vita plantis influat, Coul. ῥίζησι, *Ion. pro* ῥίζαις.

῎Ανθος, εος, τὸ, flos, *ab* ἄνω θέειν, quòd sursum ascendat; *per metaph. quodcunque excellit, dicitur* ἄνθος, *ut v.* 484. ἥβης ἄνθος, flos juventæ.

Μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum; *à* μηλέα, ας, ἡ, quædam species arboris, *videlicet* arbor pomaria; *et ut* pomum *apud Latinos, sic* μῆλα *apud Græcos, omnia fructuum genera significat, ut hìc;* μῆλον *est etiam* ovis, *ut antè: à* μῆλον, malum, *est* μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, pomacei coloris, *Odyss.* η. 104.

Οἰδαίνω, *seu* οἰδάνω, tumefacio; *à quo* οἰδάνομαι, tumefio, *vers.* 642. 550
hujus libri, ab οἰδέω, *Odyss.* η. 455. *seu* οἰδάω, tumeo, inflatus sum; *quod ab* οἶ, *et* δέω, *inquit Martin. vel ab* οἶδα, novi; *quia tumida sunt depressis noscibiliora, sive magìs conspicua, Harm.*

Καλλίσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens calcanea; *à* σφυρὸν, οῦ, τὸ 553
planta pedis, *quod deducitur à* σφύρα, ας, ἡ, malleolus, *ob mallei similitudinem.*

558 Ἐπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quasi diceret*, supernominis, addititius ad nomen, agnomen, cognomen ; *item*, nomen impositum alicui, ob convenientiam quandam rei quæ in personâ est, et nominis ; *item*, denominatus, qui nomen traxit ; *ab* ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

559 Πολυπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm lugens, miser, luctu plenus ; *à* πολὺς, *et* πένθος, εος, τὸ, luctus.

561 Παρακαταλέγομαι, adcubo ; *à* λέγομαι, cubo ; παρκατέλεκτο, *pro* παρακατελέλεκτο, *per sync. abjecto etiam augmento, 3. sing. plusq. perf. pass.*

564 Πολύφορβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* -βος, η, ον, multum pabulum, *seu* escam præbens ; *à* φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, *et generale* alimentum ; *à* φέρβω, pasco, nutrio, alo : *dictum putatur, quasi* φέρω βίον.

566 Πρόχνυ, *adverb.* in genua, *existimatur dictum per syncop. pro* πρόχονυ, *et hoc pro* προγόνυ, χ *pro* γ, *à* γόνυ, γόνυος, τὸ, genu ; *est et aliquando* funditùs, radicitùs, φ. 460.

567 Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, quæ in tenebris vagatur ; *ab* ἠερόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod ab* ἠὴρ, *et* φοιτάω.

568 Ἐρέβευσφιν, ex erebo, *vel* ex tenebris, *addito* φιν *genitivi nominis* ἔρεβος, εος, τὸ, erebus, orcus, *seu* caligo orci ; *quod ab* ἔρα, ας, ἡ, terra ; *hinc* ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *pro* ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *idem*, tenebrosus.

570 Ἐλλίσσοντο, supplicabant, 3. *plural. imperf. passiv. verbi* λίσσομαι.

575 Πεντηκοντόγυος, ου, qui quinquaginta jugerum est ; *à* πεντήκοντα, quinquaginta, *et* γύα, *sive* γυῖα, ας, ἡ, arvum ; *item*, arvi spatium, *seu* jugerum.

576 Ψιλὸς, ἡ, ὸν, tenuis, *ut*, *Odyss.* μ. 421. *significat* glaber, nudus ; *ubi observandum aliquid sæpè dici* ψιλὸν, *omisso genitivo ejus rei quæ desideratur : ut*, δέρμα ψιλὸν, *Odyss.* ν. 437. *scilicet*, τριχῶν *et hìc* ἄροσις ψιλὴ, *sive* γῆ ψιλὴ, *scilicet*, βοτάνης, terra nuda et non consita ; *dicitur autem* ψιλὸς, παρὰ τὸ ψῶ, extenuo, *cujus omnia* ἀπέψισται, attenuata, expilata sunt ; *vel*, παρὰ τὸ ψῶ, tango ; εὐχερῶς γὰρ ἅπτεταί τις τοῦ ψιλοῦ, tenuia enim ad manum contrectantur.

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio, *aliquando* ager frumentarius ; *ab* ἀρόω, aro.

577 Λιτανεύω, *fut.* σω, *idem cum* λίσσομαι, *à quo fit ; idem* λίτομαι.

578 Οὐδὸς, οῦ, ὁ, limen. *Vide* ε. 734.

579 Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, asser ; *apud Homer. sæpè* σανίδες *sunt* valvæ.

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplectens oro, suppliciter oro, *à* γόνυ, *à* γοῦνος, *pro* γόνυος, *genit.* γόνυ· *est et* γουνάζομαι, *idem*, α. 427.

582 Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus cujus curâ geratur ; *item*, in pretio habendus ob virtutem aliquam ; *item* venerandus ; *item*, prudens, honestus ; *à* κῆδος, εος, τὸ, cura.

588 Ἁλώῃ, *Atticè, pro* ἁλοίη, captus sit, *vel* caperetur ; *quod est 3. sing. aor. 2. activi optat. mod. à themate* ἅλωμι, *aor. 2. significat passivè.*

589 Ἀμαθύνω, perdo, destruo, in cineres, *vel* arenam redigo ; *ab* ἄμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum : *hoc autem ab* ἄμμος, ου, ἡ, *idem.*

590 Βαθύζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, altè, *seu* profundè succinctus ; *quidam hoc epitheton barbaricum mulierum esse voluerunt : sed in genere*, formosus, pulcher, *ut hìc ; à* βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *et* ζώνη, ης, ἡ, zona, cingulum.

603 Ἄττα, *vel* ἄσσα, *vide* α. 553.

Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor, fumus; *unde Od.* π. 290. πυ- 605
ρὸς ἀϋτμή· *idem* ἀϋτμὴν, ένος, *ab* ἄω, spiro.

Συγχέω, *fut.* εύσω, confundo, confundendo misceo, *igitur* destruo, 608
ο. 364. conturbo, turbo, *ut hìc; item,* enervo, dejicio, *seu* prosterno, ο.
473.

Κρανέεσθαι, *dialysi Ionicâ, pro* κρανεῖσθαι, absolutum iri, *fut.* 1. *vel* 622
2. *infin. med. à* κραίνω, *fut.* κρανῶ. *med.* κρανοῦμαι. *Fit quasi* καραίνω, *à*
κάρα· *aliquando etiam significat* regno, impero; κραιαίνω, effectum red-
do, *per pleonasm.* τοῦ αι.

Νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pro* νηλεὴς, crudelis, immisericors; *ex* νὴ, *et* ἐλεέω, 628
misereor.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna; *item,* merces, præmium, pretium, quo injuria 629
pensatur, *ut hìc.*

Ἀποτίω, *fut.* σω, punio, pœnas luo, exsolvo; *à* τίω, honoro, punio, 630
ulciscor, persolvo, solvo, *ut hìc.*

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sub tecto *seu* camerâ est, domesticus: *ab* 636
ὑπὸ, *et* ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum: *quod ab* ἐρέφω,
tego, tectum impono.

Μέμαμεν, *vide* μέματον, *antè,* Θ. 413. 637

Ἀσύφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, abjectus, nullius pretii, stolidus; *ab* ἄτω, 643
noceo, *et* φῆλος, ου, ὁ, impostor, fallax; *exponunt quidam* insipiens,
stolidus, *adeò ut etiam derivari possit à* σοφός.

Μετανάστης, ου, ὁ, *et* μετανάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sedibus suis relictis, 644
aliò habitatum se contulit; *exponitur,* pulsus patriâ, exul, peregrinus,
inquilinus, *ut hìc; à* μετὰ, *et* νάω.

Σμύχω, *f.* ξω, attero, absumo; *item,* exuro, incendo, igne vasto, *ut* 649
hìc; hinc μετασμύχω.

Τῇ 'μῇ, *per synæresin, pro* τῇ ἐμῇ. 650

Κῶος, εος, τὸ, pellis ovina, ovinum vellus; *dicitur per pleonasm. ut* 657
et κῶας, *Odyss.* τ. 58. *pro* κῶς, *idem: quod dicitur* παρὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ κοι-
μᾶσθαι.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra; *à* ῥήγνυμι.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, exiguus, parvus, instar corticum et squamula-
rum quæ alicunde avelluntur; *à* λέπω, decortico; *hinc* λεπταλέος, έα,
έον, *idem,* σ. 571.

Ἄωτον, ου, τὸ, flos, *ex* ἄω, *idem cum* πνέω· *est* flos, *seu* præstantissi-
mum cujuslibet rei; *est et* ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auribus carens; *ab* α *pri-
vat. et* οὖας, ατος, τὸ, auris.

Ἀνάσταδον, surgendo, more eorum qui surgunt; *ab* ἀνίστημι. 667

Πολύαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm laudatus, laudatissimus; *ab* αἶνη, ης, 669
ἡ, laus.

Πολύτλας, ὁ καὶ ἡ, multa passus; nobilis, *per consequens: à* πολὺς, 672
et τλάω, tolero.

Ἐνίημι, *fut.* ήσω, *p.* ῆκα, immitto, infundo, insero. 696

Τεταρπόμενος, *Ion. et poët. anadiplasiasmo, pro* ταρπόμενος, η, ον, *aor.* 701
2, *med. à* τέρπω, delecto.

CLAVIS HOMERICA

IN K′. ILIADIS.

1 'ΑΡΙΣΤΗ͂ΕΣ, *Ion. pro* ἀριστεῖς, *ab* ἀριστεὺς, έος, ὁ· ἀριστῆες, *apud Hom. dicitur pro* optimatibus, *et* proceribus, *et* iis qui principem in civitate locum tenet; *sicut et apud Latinos* optimates: *quia, qui cæteris honore præstant, excellere præ omnibus virtute debent;* ἀριστεὺς *aliquando adjectivè,* præstantissimus, *ut* ἀριστῆα πρόμον, γ. 44. optimum propugnatorem; *ab* ἄριστος, η, ον, optimus Marte; παρὰ τὸ Ἄρης, Mars.

2 Δεδμημένος, η, ον, domitus; ἀ δμάω, *pro* δαμάω, domo; *est et* δεδμημένος, ædificatus. *Vide* ζ. 245.

4 Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, ἀ γλυκὺς, εῖα, ὺ, *idem;* παρὰ τὸ γλεῦκος, εος, τὸ, mustum, succus dulcis.

6 Χάλαζα, ης, ἡ, grando; *dicitur quasi* ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη, ex aëre in terram demissa.

7 Νιφετὸς, οῦ, ὁ, *et* νιφὰς, άδος, ἡ, nix; ἀ νίφω, ningo.

Χιὼν, όνος, ὁ, nix: *quasi* χεὼν· ἀ χέω, fundo.

Παλύνω, *idem quod* ἐπιπάσσω, inspergo; *exponitur,* misceo, humecto, albefacio; *propriè de* farinâ *dicitur, ut Odyss.* κ. 520. *aliquando de* nive, *ut hìc;* ἀ πάλη, ης, ἡ, lucta; *item,* tenuissima farina; flos farinæ; παιπαλὴ, ῆς, ἡ, *idem.*

8 Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; ἀ πεύκη, ης, ἡ, amaritudo; πευκεδανοῖο πτολέμοιο, amari belli. *Homerus (ait Etym.) bellum* piceum *vocat, à piceâ, quæ facilè comburitur; frequentissimè autem bèllum cum igne comparat, quòd pugnantium sanguis incalescat; vel, bellum* amarum, *quia picea est amara.*

9 'Αναστοναχίζω, vehementer suspiro, graviter ingemisco; ἀ στοναχίζω.

10 Νειόθεν, ex imo, *pro* νειάτοθεν, *per syncop.* ἀ νείατος, *pro* νειότατος, infimus, *superl.* τοῦ νεῖος, novellus, recens, *Ion. pro* νέος.

13 Σύριγξ, ιγγος, ὁ, fistula, *propriè,* pastoria; ἀ συρίσσω, *seu* -ίττω, *Attic. vel* συρίζω, sibilo, sibilum edo, fistulâ cano.

16 Στένω, *f.* ενῶ, anxius sum, gemo, angustiâ animi *et* anxietate laboro: ἀ στενὸς, angustus.

20 'Αλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, depulsor mali, *seu* malorum, remedium malorum: *nam tam de rebus, quàm personis dicitur: ab* ἀλέξω, arceo, *et* κακὸς, ἡ, ὸν, malus.

23 Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *hìc,* rufus, rubens maculis rubris. *Vide* β. 308. *est et* δαφοίνεος, ου, ὁ καὶ ἡ, cruentus, σ. 538.

'Εέσσατο, *pro* εἵσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἕννυμι, *sive* ἕω· *est et* ἕεστο, *plusq. perf. pass. pro* εἷστο, μ. 464. *ab eodem.*

Αἴθων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, ardens, *antè*, *β*. 839. *hìc*, fulvus. 24

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, usque ad pedes dependens; *ab* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, porrectus in longitudinem, *interdum* perpetuus, continuus; ποδηνεκὴς δέρμα λέοντος, pellis leonis ad talos usque demissa, quam gestabat Agamemnon heroum more.

Βλέφαρον, ου, τὸ, pellis oculis obducta, et illos tegens, palpebra; *dicitur quasi* τοῦ βλέποντος φάρος, peplum oculi intuentis; *vel*, παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι, quòd attollamus palpebras cùm cernimus et intuemur. 26

Ἰζώνω, *tempora sumit ab* ἰζέω, *idem*, sedere facio, sedeo; *quod ab* ἵζω, sedere facio, sedeo; ἐφιζάνω, insideo; *aliquando* instituo, *ut* ψ. 250. ἵζωνεν εὐρὺν ἀγῶνα, certamen latum instituit.

Ὑγρὰ, *seu* ὑγρὴ, *Ion. interdum*, *ut hìc*, *sumitur substantivè pro* ὑγρὰ κέλευθος, mare, pelagus; *ab* ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; *et metaph.* mollis, tener; *ab* ὕω, pluo. 27

Στεφάνη, ης, ἡ, galea *sæpè*, *seu* quicquid coronæ more cingit caput; *à* στέφω, corono. 30

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector, explorator, speculator, *à* σκοπὸς, *idem*; *hoc autem à* σκέπτομαι, circumspicio, dispicio; *hinc etiam* σκοπιάζω, speculator, ex speculâ observo. 38

Θρασυκάρδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, audax; *à* θρασὺς, εῖα, ὺ, *et* καρδία, ας, ἡ. 41

Κερδαλέος, έα, έον, *hìc*, astutus, vafer, callidus, prudens; *à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum: *aliquando* astutiâ. 44

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, *substantivè*, sacrificium, victima; *ab* ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer. 46

Δολιχὸν, *adv.* diu, longo tempore: *à* δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus; δολιχὸς *enim dicitur tam de* longitudine temporis, *quàm* extensionis. 52

Ἀνστήμεναι, *pro* ἀναστῆναι, *Atticè et Dor. aor.* 2. *infin.* 55

Ἀβροτάζω, *fut.* σω, aberro in viâ, *aut* in nocte evagor; *ab* ἀβρότη, ης, ἡ, *quod aliquando per se ponitur, vel cum nomine* νὺξ *jungitur; fit à* βροτὸς, mortalis, *præfixo* α *priv, quòd noctu lateant mortales.* 66

Φθέγγομαι, *fut.* ξομαι, loquor, vocem edo, clamo, *ut hìc.* 67

Ἐγρήγορθαι, erigi, *pro* ἐγρηγορέναι, *pleonasm.* τοῦ θ, *et syncop. literarum* ε *et* ν. *est perfectum infinitivi medii, cujus indicat.* ἐγρήγορα, *ab act.* ἐγρηγορέω, vigilo. *Eustath. formari dicit ab* ἐγείρω, *cujus præt.* ἤγερκα, *med.* ἤγορα, *et Atticè* ἐγήγορα, *et cum pleonasmo literæ* ρ, ἐγρήγορα, *unde novum thema* ἐγρηγορέω, *cujus præt.* ἐγρήγορκα, *pro* ἐγρηγόρηκα· *hinc pass.* ἐγρήγορμαι, *pro* ἐγρηγόρημαι, *cujus infin.* ἐγρηγορέναι, *Æol.* ἐγρήγορθαι· *infinitivi enim qui habent* ορ *ante finalem* θαι, *Æolici sunt, et Æolico more fiunt proparoxyt. Vide* ἐγρήγορθε, *Il..η.* 371.

Ἄνωχθι, 2. *sing. imperat. pro* ἀνώγηθι, *per syncop. ab* ἀνώγημι, jubeo, γ *etiam in* χ *mutato propter* θ *sequens, ut et* κ *in* νύχθ' ὅλην, *pro* νύκτα ὅλην· *fit* κέκραχθι, *pro* κέκραχε, *ut* ἄνωχθι *pro* ἄνωγε. *Poëtæ enim etiam gravitonos imperativos aliquando terminant in* θι· *hinc* ἀνώχθω, λ. 189. *et* ἄνωχθε, *Odyss.* χ. 437.

Μεγαλίζω, *fut.* σω, magnificè effero, extollo: μεγαλίζομαι, superbio; *à* μέγας. 69

Ἵει, *pro* ἵειε· *hoc autem pro* ἵη· *ab* ἵην, *imperf. med. verbi* ἵημι, mitto, injicio. 71

81 Ἐξερεείνετο, interrogabat, 3. *sing. imperf. med. verbi* ἐξερεείνω, *ab* εἴρω, dico.

83 Ὀρφναῖος, α, ον, tenebrosus, obscurus, ater, niger; *ab* ὄρφνη, ης, ἡ, *et Doricè* ὄρφνα, tenebræ, obscuritas: *quod ab* ἐρέφω, tego.

84 Οὐρεὺς, έος, ὁ, custos; *ab* οὖρος, ου, ὁ, *in quâ significatione ab* ὁράω *derivatur, ut Eustath. annotat.*

91 Πλάζομαι, vagabundus jactor; *à* πλάζω, errare facio.

94 Ἀλαλύκτημαι, erro, molestè fero, metuo, non sum animi compos, *poët. verbum; ab* ἀλυκτέω, *idem, cum pleonasmo* τοῦ λα, *vel ab* ἀλύσσω, anxius sum, indignor, insanio, tremo; *quod ab* ἀλύω, errabundâ mente et incertâ afficior, gaudeo, superbio, tristor.

96 Δραίνω, *idem quod* δράω, facio.

98 Ἀδδηκότης, *metri gratiâ, pro* ἀδηκότες, *pro* ἀηδηκότες, *quod est participium præt. temporis, poët. pro* ἠηδηκότες, *à themate* ἀηδέω, laboribus defessus sum, tædio afficior, *propriè,* suavitatem non percipio; *ab* ἡδὺς, *vel* ἀδέω· *unde* ἀδδηκότες, *poët. pro* ἡδηκότης· *ab* ἄδω, satio, *satietas enim tædium parit; sed* ἀδέω, placeo.

100 Ἴδμεν, *Doricè et Æolicè, pro* ἴσμεν· *hoc autem per syncop. pro* ἴσαμεν· *ab* ἴσημι, scio; *vel, per syncop. pro* ἴδομεν, *ab* εἴδω.

101 Μενοινάω, *fut.* ήσω, impetu quodam animi concitatus cupio; *à* μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, *seu* cupiditas animi ad aliquid agendum; *à* μένος, εος, τὸ, animus, animi ardor, *seu* impetus irati animi; *pro eodem dicitur* μενοινέω, μ. 59. *et* -όω, ν. 79.

104 Οὔθην, non equidem, non omnino, nequaquam.

113 Ἑκαστάτω, longissimè, maximè procul; *superl. ab* ἑκὰς, procul; ἑκαστέρω, magis procul, *comparat.*

120 Αἰτιάομαι, causam attribuo, *seu* assigno, accuso, imputo; *ab* αἰτία, ας, ἡ, causa, ratio; *item,* culpa, crimen; αἰτιάασθαι, *poët. pro* αἰτιᾶσθαι, *hinc* αἰτιόωνται, *pro* -ῶνται, *Odyss.* α. 32. *Il.* λ. 653. αἰτιόῳτο, *in optat. pro* -άοιτο· *et Odyss.* υ. 135. αἰτιόῳο, *pro* αἰτιάοιο.

121 Μεθίημι, *fut* ήσω, *hìc,* cesso, negligens sum, ignavè me gero; *aliquando cum genit. ut* ν. 114. μεθιέμεναι πολέμοιο· *aliquando cum infin. ut* ν. 234. μεθίησι μάχεσθαι.

124 Ἐφίστημι, *fut.* ἐπιστήσω, insto, supervenio, sisto juxta, appono, admoveo, *aor.* 2. ἐπέστην, *significat neutraliter* adsisto, *ut etiam de simplici* ἔστη *dictum est.*

127 Ἐπιφράζω, indico; *item,* moneo, admoneo, suggero. Ἐπιφράζομαι, animadverto, intelligo, considero: *à* φράζω, dico, *aliquando* jubeo, *cujus aor.* 2. *est* ἔφραδον.

Ἠγερέεσθαι, congregari, *præs. infin. pass. verbi* ἠγερέω, *poët. pro* ἀγείρω, congrego, colligo.

133 Φοινικόεις, εσσα, εν, Phœniceus, purpureus; *à* φοῖνιξ, *antè. Vide* δ. 141. *et* ζ. 210. *est et* φοινήεις, εσσα, εν, μ. 202. *idem.*

134 Ἐκτάδιος, ία, ιον, extensus; *item,* amplus, qui longè, latéque extendi potest, *ut hìc; à* τείνω.

Οὖλος, integer sanus, integer perfectus, *pro* ὅλος, *Odyss.* ρ. 343. *est etiam* tener, mollis, *ut Il.* π. 224. *et* contortus, *ut hìc; ab* εἴλω, contorqueo (*à quibus* οὐλοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, crispo capite, *Odyss.* τ. 246.

οὐλόποὺς, δος, ὁ καὶ ἡ, integer pedibus. *Hymn. in Merc.* 137. *et* οὐλοχύτης, ου, α. 449.) *est et* οὖλος, exitialis, *ut Il.* ε. 717.

Ἀκαχμένος, *pro* ἠκασμένος, η, ον, acutus, *mutato* σ *in* χ, *et amisso augmento, part. præt. pass. verbi* ἀκάζω, acuo; *secundùm quosdam, per syncop. pro* ἠκαχημένος, *part. præt. pass. verbi* ἀκάχημι, tristitiâ afficio, *adeò ut* ἔγχος ἀκαχμένον *exponi possit* hasta dolorifica, *quòd ictu suo* ἄχος *offerat; ut etiam* ψυχρὸς χαλκὸς, *eò quòd lethale frigus inferat.* 135

Ἀνεγείρω, *f.* ερῶ, excito: *ex* ἀνὰ *et* ἐγείρω, *idem.* 138

Βεβίηκα, *perf. à* βιάω, *poët. idem quod* βιάζω, vim affero, urgeo, opprimo; *à* βία, ας, ἡ, vis. 145

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa; *seu* ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit, ut erigatur, et solo depangatur; *quasi* σταυρωτὴρ, *à* σταυρόω, palum depango. 153

Στρώννυμι, *et* στρωννύω, *à* στορέω, *per syncop. idem,* sterno, substerno, *fut.* στρώσω, *præter.* ἔστρωκα, *pass.* ἔστρωμαι, *aor.* 1. ἐστρώθην, ἔστρωτο, 3. *sing. plusq. pass.* 155

Ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans, *seu* pernoctans; *ab* ἄγρος, οῦ, ὁ, ager, *et* αὐλὴ, ῆς, ἡ, stabulum.

Ἀωτέω, flores carpσ; ὕπνον ἀωτεῖν, *est* dormire somnum suavem, curis solutum, et quasi floridum. *Vide* ἄωτον, ι. 657. 159

Ἀΐω, *poët.* audio; *aliquando cum genit. ut Odyss.* ξ. 266. *aliquando cum accus. ut* 532. *hujus libri; aliquando significat* exspiro; *ut* ο. 251. φίλον ἄϊον ἦτορ, charam exspirabam animam. 160

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, collis, eminentior locus, qui quasi è terrâ subsilit, *à* θρώσκω, salio.

Σχέτλιος, ία, ιον, infelix; laborum patiens, *hìc. Vid.* β. 112. 164

Οὔ νυ, annon? 165

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè solers, *hìc,* indefatigabilis; *est et* ἀμήχανος, *pro* κακομήχανος. *Vid. antè,* θ. 130. 167

Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, acutus ad radendum, *et* scalpendum idoneus; *à* ξύω, *idem quod* ξέω, rado, scalpo, polio; ξυρὸς *autem aliquando substant. ut hìc,* culter tonsorius, *aut* novacula; *hinc proverbium, ut hìc apud Homer.* ἐπὶ ξυροῦ ἵστασθαι ἀκμῆς, *dicitur res, quæ in summo discrimine sita est.* 173

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, acies; *ab* ἀκὴ, *idem, pleonasmo* τοῦ μ.

Ἐγρηγορτὶ, vigilanter; *ab* ἐγρηγορέω, vigilo. *Vide suprà v.* 67. 182

Δυσωρέω, *fut.* ήσω, difficulter custodio, *à* δύσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, custoditu difficilis; *ab* οὖρος, ου, ὁ, custos. 183

Κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortis, prudens, truculentus, ferox, *ut hìc; à* κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. 184

Τετράφατο, *Ion. pro* τετραμμένοι ἦσαν· *à* τρέπω. 189

Κάρμα, ατος, τὸ, gaudium, *antè,* γ. 51. *hìc autem quòd gaudium et lætitiam afferat,* ludibrium. 193

Ἤϊσαν, inverunt; *secundùm quosdam* 3. *plur. imperf. ind.* εἶν, *pleonasmo* τοῦ η, *pro* ἴσαν, *ab* εἶμι, vado; *secundùm alios, aor.* 1. ἤϊσαν, *quasi ab* εἴω, *pro* εἶσαν, *diphthongo dissolutâ, et* ε *verso in* η· *secundùm alios,* 197

plusq. perf. ἤδειν, *et per syncop.* ι *etiam subscripto*, ᾔδειν, *cujus* 3. *plur. esset* ᾔδεισαν, *ex quo detracto* ε, ᾔϊσαν· *sed tum* ι *esset subscriptum.*

198 Ἑδριάομαι, sedeo; *ab* ἕζομαι, *idem.*

202 Πιφαύσκω, *inserto* υ, *pro* πιφάσκω· *hoc verò per reduplicationem fit à* φάσκω, *idem quod* φημί, dico, loquor; *à* φάω, dico; *est etiam* πιφαύσκω, in lucem profero; *à* φάω, *idem.*

204 Οὐκ ἄν, nonne?

205 Τολμήεις, εσσα, εν, audax, intrepidus, tolerans; *à* τόλμα, ης, ἡ, audacia.

207 Φῆμις, εως, ἡ, fama, rumor; *à* φάω, dico.

212 Ἀσκηθής, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, incolumis; *ab* ἄσχετος, qui retineri non potest, quem nemo prohibeat ab agendo; *est et* ἀσκεθής, *per* ε, *idem, Odyss.* ξ. 255.

Ὑπουράνιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui supra cœlos est; *item*, cœlestis, *ut hìc significare potest.*

216 Ὑπάῤῥηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *et* ὕπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis, supra se, *vel* in se agnum habens; *ab* ἄρς, ἀρνὸς.

Κτέρας, τος, τὸ, res possessa; *est et* donum, ω. 235. *à* κτάομαι.

217 Δαίτη, ης, ἡ, epulum; *à* δαὶς, τὸς, ἡ, *idem.*

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum, convivium opiparum, compotatio; *à* λάπτω, *vel* λαπάζω, inanio, evacuo; *quoniam tali convivio, apparatus et sumptus magni devorantur, et quasi inaniuntur; aut, secundùm antiquos grammaticos, ab* εἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, congregatio, *et* πίνω, bibo; *vel, ab* εἵλη, *idem quod* ἕλη, ης, ἡ, calor solaris: *quòd in his compotationibus incalescunt potatores; hinc* εἰλαπινάζω, epulor, convivor, ξ. 241. *et* εἰλαπιναστής, οῦ, ὁ, ρ. 577. conviva.

223 Θαρσαλέος, έα, έον, fiduciâ præditus; fidens animo, audax; *hìc* θαρσαλεώτερον, major audacia, *substantivè; à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

226 Βράσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *comparat. poët. pro* βραδίων· *à* βραδὺς, εῖα, ὑ, tardus; *est etiam* βραδύτερος, *superl.* βραδύτατος, *et* βράδιστος, *pro quo poët.* βάρδιστος, ψ. 310.

236 Φαίνομαι, *hìc*, adsum, in conspectu sum.

238 Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior, inferior, vilior; *à* χεὶρ, manus; *nam propriè significat*, ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manum robore superatur; *vel* ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τῷ ζῆν, qui victum manum operâ quæritat: *pro* χείρων, *legitur* χερειότερος, β. 248. *et* χερείων, α. 114. *in dativo* χέρηϊ, α. 80. *accusativo* χέρηα, *Odyss.* σ. 228. *et in plur.* χέρηες, *Odyss.* ο. 323.

251 Ἄνω, *poët. pro* ἀνύω, *et* ἄνομαι, *pro* ἀνύομαι, perficio, conficio, perago, propero, festino.

253 Μοῖρα, ας, ἡ, *hìc*, pars; *à* μείρω, divido: *præt. med.* μέμορα.

256 Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus, *aut* anceps; *ab* ἀμφὶ, *et* ἀκὴ, ῆς, ἡ, mucro: ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

258 Ἄφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine cono, *aut* cristâ; *à* φαλὸς, οῦ, ὁ, conus galeæ, *et* λόφος, ου, ὁ, cervix, crista.

Καταῖτυξ, γος, ἡ, galeæ genus depressum, *et* sine cristâ; παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

264 Ὗς, ὑὸς, ὁ *vel* ἡ, *idem quod* σῦς, sus, porcus, aper, *ex eoque factum: secundùm alios, ab* ὕομαι, irrigor, *et* pluviâ perfundor: *quòd luto se pol-*

luere amat, et aquis delectatur; vel, quasi θῦς, *à* θύω, sacrifico; *quòd à suillo pecoris genere immolandi initium primum sumptum videatur.*

Θαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* θαμειὸς, ὰ, ὸν, α. 52. creber, frequens; *hinc* θαμέες *et* θαμέας, *nom. et accus. plur. apud poëtas; à* θαμὰ, crebrò.

Ἔχω, *hìc* munio.

Ἐπισταμένως, scite; *ab* ἐφίστημι. 265

Πῖλος, ου, ὁ, pileus,

Ἐρῳδιος, ου, ὁ, *seu* ἐρωδιὰς, άδος, ὁ, *avis species, videlicet* ardea, *seu* ardeola, *Angl.* a heron: *quasi* ἑλώδιος, *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus; *quia in paludibus plerumque versatur:. secundùm quosdam, quasi* ἐρωτίδιος, *avis Veneri sacra.* 274

Σπεῖο, *Ion. pro* σποῦ, *2. sing. aor. 2. med. imper. à* σπόμαι, *pro* ἕσπομαι, *seu* ἕπομαι. 285

Μήσατο, *pro* ἐμήσατο· *à* μήδομαι, *hìc*, struo, perpetro; *hinc* μήσαο, *pro* μήσω, ξ. 253. *et* μήσεαι, *pro* μήσῃ, *Odyss.* λ. 473. 289

Πρόφρασσα, prompta, benevola, propensa; *à* πρόφρων. 290

Εὐρυμέτωπος, τώπου, ὁ καὶ ἡ, latæ frontis, latam frontem habens; *bovis epithet. ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, *et* μέτωπον, ου, τὸ, frons; *quod ab* ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. 292

Νέκυες, *interdum dicitur de* defunctorum corporibus, cadavera; *aliquando* defunctorum manes, *Odyss.* λ. 290. *à* νέκυς, υος, ὁ, defunctus, cadaver 298

Ἐριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem elatam et arduam habens; *ab* ἐρι, *et* αὐχὴν, *antè*, ε. 147. 305

Ἀπὸ δόξης εἶναι, opinionem frustrari. 324

Ἴστω, *per syncop. pro* ἰσάτω· *ab* ἴσημι, scio. 329

Ἀγλαϊεῖσθαι, *Attic. pro* ἀγλαΐσεσθαι, orno, decoro, illustrem facio; *ab* ἀγλαΐζω, *in quo, et aliis ejusdem generis in* ίζω, *in fut.* 1. *Attici tollunt* σ, *et ultimam circumflectunt: medium autem* -ίσομαι, *mutant in* ιοῦμαι, ίσεσθαι, *infin. in* ιεῖσθαι· *ab* ἀγλαὸς, ὰ, ὸν, splendidus. 331

Ἐπίορκον, *adv.* pejerando; *ab* ἐπίορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, perjurus, *quod ab* ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum. 332

Ὀρθύνω, *idem quod* ὄρω, *ex equo factum.*

Κτίδεος, *per aphær. pro* ἰκτίδεος, α, ον, mustelinus, è mustelâ confectus; *à* κτὶς, ίδος, ἡ, *per aphær. pro* ἰκτὶς, mustela; *hìc autem* κτίδεος, è pello mustelinâ confectus. 335

Φράζομαι, *f.* σομαι, *aliquando* animadverto, *ut hìc.* 339

Παραφθαίησι, *3. sing. opt. aor. 2. à* παραφθάνω, præcurro, prævenio; *à* φθάνω, *fut.* φθάσω, *aor. 2.* ἔφθην, *quasi à* φθῆμι. 346

Προτιειλεῖν, compelle, propelle; *est infin. pro imperat. verbi* προτιειλέω, *Doricè pro* προσειλέω, advolvo, adigo, *quod ex* πρὸς *et* εἰλέω, volvo. 347

Ἀπέην, *poët. pro* ἀπῆν, aberat. 351

Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, *Ion. pro* ἐπίορα· *ab* ὅρος, ου, ὁ, terminus: *factum ex eo singulari* ἐπίουρος, *per metaplasm. ut tradit Eustath.* ἐπίουρος, custos, ν. 450. *ab* οὖρος, ου, ὁ, *idem.*

Προφερὴς, προφερέστερος, προφερέστατος, præstans; *aliquando* provectâ ætate; *à* προφέρω, præsto. 352

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum; *ab* ἀρόω. 353

N

357 Δουρηνεκὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus; *ab* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longus, *et* δόρυ, ατος, τὸ, hasta.

Ἐλάσσων, *seu* ἐλάττων, minor, *compar. à* μικρὸς *communiter, sed propriè ab* ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, parvus.

360 Καρχαρόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, acutos habens dentes; *à* κάρχαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, *et* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens: κάρχαρος *autem à* χαράσσω, scalpo, imprimo, incido.

361 Κεμὰς, άδος, ὁ, hinnulus cervi: *quasi* ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι· *quòd adhuc in speluncâ cubat, nec se committere sylvis audet.*

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, lepus: *à* λα, *epitat. et* οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; *ab* οὖας, ατος, τὸ, *idem; nam lepus perlongas habet aures; vel, à* λάειν, *id est,* βλέπειν, *lepus enim* (*ut aiunt*) *dormit apertis oculis.*

Ἐμμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permanens *seu* constanter manens; ἐμμενὴς, *etiam aliquando substantivè, pro* constantiâ; *aliquando adverbialiter,* constanter, indesinenter; *à* μένω, maneo.

364 Ἀποτμήσσω, *vel* ἀποτμήγω, *fut.* ξω, abscindo, divido; *à* τμήσσω, seco, scindo; *quod à* τέμνω.

375 Βαμβαίνω, inarticulatè loquor; *item,* dentes quatio præ metu, *seu* crepito dentibus, *ut hìc; à* βάζω, *ductâ à pedibus significatione.*

383 Καταθύμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, quicquid in animo versatur; *item,* animo placens; *à* θυμὸς.

418 Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus, *Od.* ζ. 52. *hìc autem* ἐσχάραι πυρὸς *vocantur* ipsæ domus, *seu* qui in domibus habitant; *hinc* ἐσχαρόφιν, *Od.* ε. 59. *poët. pro* ἐσχάρᾳ.

425 Δαείω, *pro* δαίω, disco, doceor, intelligo; *hinc* δαείης *in subjunct. Hymn. in Merc.* 562.

434 Νέηλυς, δος, ὁ, qui nuper, *seu* qui recèns advenit; *à* νέος, έα, έον, *et* ἔρχομαι, *quasi* ὁ νεωστὶ ἐληλυθὼς.

438 Ἤσκηται, 3. *sing. præt. pass. à verbo* ἀσκέω, exerceo; *item* elaboro, concinno; *quod ab* ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter, *nam, ut tradunt quidam propriè de iis, qui uteres conficiunt, enunciatur; metaph. etiam de reliquis artibus mechanicis.*

450 Εἶσθα, *Æol. pro* εἶς, 2. *sing. præs. ab* εἶμι, vado, *cujus præs. sæpè pro futuro usurpatur, ut hìc; quod etiam priùs dicitur.*

451 Ἐναντίβιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, adversarius, *quasi diceret,* vim et potentiam contrariam habens; ἐναντίβιον *etiam aliquando adverbialiter,* adversùs, contrà; *ab* ἀντίβιος, adversus, contrarius; *quasi* ἐναντίαν βίαν ἔχων· *vel,* ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ. *Vide* α. 277.

456 Κέρσε, *Æol. pro* ἔκειρε, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* κείρω, *fut.* κερῶ, *a.* 1. ἔκειρα, tondeo, ψ. 146. *item* scindo, *ut hìc; Odyss.* σ. 143. deripio, absumo; κήματα κείροντας.

460 Ληῖτις, ιδος, ἡ, prædatrix, *epitheton Minervæ; à* ληὶς, ΐδος, ἡ, *antè,* ι. 138.

462 Τοῖσδε, *ut* ὅδε, *sed per apposit. syllabæ* σι, τοῖσδεσι, *geminato poët.* σ, τοῖσδεσσι, *in quo retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, sed quia particula* δέσσι, *articulo* τοῖς, *quasi inclytica adjungitur.*

463 Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus, *per contractionem, ex* ἐπιβοησόμεθα· *à* βοάω· *sic* βώσαντι, μ. 336. *pro* βοήσαντι.

Δέελον, *pro* δῆλον, manifestum, *ut hìc; quod à* δήω, invenio; τὰ γὰρ 466
πρόδηλα ῥαδίως εὑρίσκονται, manifesta sunt facilè invenienda.
Δόναξ, ακος, ὁ, arundo, *ut hìc:* calamus scriptòrius; *à* δονέω, agito, 467
*quòd facilè à ventis agitatur; et quia ex arundinibus factæ sunt sagit-
tæ, ideo* δόναξ *etiam* sagittam *significat,* λ. 583. *hinc* δονακῆα, σ. 575.
Ion. pro έα· *à* δονακεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, arundinosus.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, locus quidam in curru, currûs circumferentia ad 475
extremam currûs partem, unde religabantur equi jugo soluti; ἐπιδίφ-
ριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui sedet, *aut* ponitur in curru; *aliquando* otiosus *vel*
effeminatus, *Odyss.* ο. 51. δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη, dona ferens in cur-
rus ponat; *à* δίφρος, ου, ὁ, locus in curru, currûs sella.
Δέδεντο, ligati erant, *à* δεδέμην, 3. *plur. plusquamperf. pass. verbi* δέω,
irregulariter ε *pro* η· *nam futurum facit* δήσω *in activ. eodem modo* δέδε-
το, ε. 387.
Μέλεος, έα, εον, vanus, inanis, stultus, nihil efficiens, infortunatus; 480
μέλεον *etiam adverb.* incassùm, otiosè.
Ἀεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *hìc* fœdus, durus; *vel* asper. *Vide* α. 341. 483
Ἆορ, ορος, τὸ, ensis; *ab* ἀείρω, tollo. 484
Ἐρυθραίνω, *et* ἐρυθαίνω, rubefacio; *ab* ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ruber; *quod ab*
ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.
Ἀσήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectore carens, cui nemo præest, *et* τὰ ἀσή- 485
μαντα μῆλα, oves carentes signo, *id est,* non custoditæ; *ab* ἄσημος, cui
signum, *seu* nota non est impressa; *per consequens,* obscurus, ignobi-
lis: *ab* α *privat. et* σῆμα, τος, τὸ, signum.
Ἀήθεσσον, *pro* ἠήθεσσον, *euphon. gratiâ, ab* ἀηθέσσω, *pro* ἀηθέω, insuetus 493
sum; *ab* α *privat. et* ἦθος, εος, τὸ, mos.
Ἤειρα, *pro* εἶρα, *pleonasmo* τοῦ η, *ab* εἴρω, necto, *vel ab* ἀείρω, simul 499
necto: *ab* α *idem quod* σὺν, *et* εἴρω.
Ῥοιζέω, *seu* ῥοιζῶ, *fut.* ήσω, stridorem edo, strido, latro; *à* ῥοῖζος, ου, 502
ὁ, stridor; *factum est per onomatop. ad imitationem sono literæ* ρ, *ut*
σίζειν *ex sono literæ* σ. ζέειν, *ex* ζ. βόμβος, *ex* β. *secundùm Eustath. est
autem* ζέω, ferveo, bullio, *propter priorem rationem; est* σίζω, talem so-
num edo, qualis fit ex ferro ardenti in aquam dejecto, *ab priorem ra-
tionem; et* βόμβος, ου, ὁ, sonus quem edunt apes.
Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, cæca speculatio; *à* σκοπὸς, οῦ, ὁ, speculator, ex- 515
plorator; *quod à* σκέπτομαι, circumspicio, inviso, visito, *metaph.* video,
speculor, considero, perpendo, *et* ἀλαὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cæcus, luscus,
quod ab α *privat. et* λάω, video, *aliquando* volo; *vel, ab* ἀλάομαι, erro,
vagor.
Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, filius fratris, *vel* sororis: παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, 519
quod est, cursum attingere; *quasi* ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς, τὴν, συγγένειαν,
attingens aliquem consanguinitatè è summo deductâ.
Ὤμωξα, *aor.* 1. *ab* οἰμώζω, ploro, ejulo, *quod ab* οἴ. 522
Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, turba, tumultus; παρὰ τὸ κύειν δείματα, *sive* οἴδματα, 523
quòd timorem inducat; *hinc* κυδοιμέω, turbas excito, λ. 324.
Ἔκταν, occiderunt, *per syncop. pro* ἔκτησαν, *à* κτῆμι, *aliquando,* occi- 526
do; *vel* ἔκταν, *à* κτείνω, *aor.* 2. ἔκτανον, *per apoc. poët.* ἔκταν· ἔκταν' *verò*
σ. 456. *pro* ἔκτανε.

532 Κτύπος, ου, ὁ, sonitus, strepitus, *propriè*, qui pulsu cietur; *à* κτυπέω, η. 479.

547 Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis; *ab* ἄγω, fero: *quia radii solis omnia permeant, et quæcunque feruntur; vel ab* ἀΐσσω, salio; *quia salit cum impetu radius.*

568 Ἵππειος, εία, ον, equestris; *ab* ἵππος, ου, ὁ, equus.

572 Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor; *apud poët. in dat. et accusat.* ἱδρῶ, *per apoc. pro* ἱδρῶτι, ἱδρῶτα, *ut hìc; ab* ἴδος, εος, τὸ, *idem: quasi* ὕδως, *ab* ὕδωρ, *mutato spiritu cum primâ literâ.*

Νίζω, *linguâ Tarentinorum, pro* νίπτω· *propriè de manibus dicitur,* lavo, *ut hìc; hinc* ἀπονίζω.

573 Ἐσβάντες, *pro* εἰσβάντες, ingressi, *aor.* 2. *part. à* βαίνω.

575 Ἀνέψυχθεν, *pro* -θησαν, recreati essent, 3. *plur. aor.* 1. *ind. pass. ab* ἀναψύχω, refrigero, recreo: *à* ψύχω, frigefacio.

Φίλον ἦτορ, suo corde, *subintell.* κατὰ.

576 Ἀσάμινθος, ου, ὁ, solium balneatorium, pelvis; *fit* παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à sordibus diminuendis, *id est,* eluendis; ἄσις, ιος, ἡ, *vel* ἄση, ης, ἡ, sordes, limus, *aliquando* molestia.

577 Λοέσσαν, *aor.* 1. *carens augmento, et geminato* σ. *poët. pro* ἐλόεσαν· *hinc* λοεσσάμενος, η, ον, *et* λοέσσαι, *pro* λοέσαι, *à* λοέω, *seu* λόω, *quod ponitur pro* λούω, *idem.*

Λίπα, *pro* λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis: *indeclinabile, ut hìc.*

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, oliva, *arbor.*

CLAVIS HOMERICA

IN Λ'. ILIADIS.

1 ΤΙΘΩΝΟ'Σ, οῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, Tithònus, *Laomedontis Trojani regis filius, quem Aurora, Titanis et Terræ filia, sic amavit, ut eum jam senem herbarum virtute ad juventutem revocaverit, et in virum elegerit.*

3 Ἔρις, ιδος, ἡ, contentio, *item* dea contentionis auctor; *in quâ significatione deducunt ab* εἴρω· παρὰ τὸ εἰς μάχην εἴρειν, *id est,* συμπλέκειν.

11 Ὄρθια, τὰ, *adverb. hìc usurpatur; ab* ὄρθιον, ου, τὸ, carmen, quod voce sublatissimâ cantatur, classicus cantus; *vel, ab* ὄρθιος, ία, ιον, rectà in altum tendens; *ab* ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.

24 Οἶμος, ου, ὁ, *vel* ἡ, via, semita; *ab* οἴμη, ης, ἡ, *idem; à futuro* οἴσω, *quòd per eam ferant; vel, ab* οἰμάω, *et* οἰμάω, impetu feror in aliquem, *propriè,* rectâ viâ; *vel,* simul ingredior, χ. 140. *est et* οἶμος, virga; *sunt qui hìc ita exponunt.*

Κύανος, ου, ὁ, color cæruleus ; *est et* lapis, *seu* succus in metallis cæ-
rulei coloris, *ut hìc.*

Κασσίτερος, *et Att.* καττίτερος, ου, ὁ, stannum, plumbum album ; *à* 25
κάσσα, ης, ἡ, meretrix ; *stannum videtur esse argentum, nec est,* Harm.

Ὀρωρέχατο, *3. plur. plusquamperf. pass. Ion. pro* ὀρωρεγμένοι ἦσαν, *ab* 26
ὀρέγω, porrigo, extendo ; *fut.* ὀρέξω, *præt.* ὤρεχα, *Att.* ὀρώρεχα, *&c.*

Ἴρισσιν, *pro* ἴρισι· *ab* ἶρις, *β.* 786. 27

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, *seu* funis, quo ensis appenditur, *seu* thēca, in 31
quâ reconditur ; *fit ab* αἴρω· *hinc* ἀρτὴρ, *et pleonasmo* τοῦ ο, ἀορτήρ· *vel,*
quasi ἄορα τηρῶν· *ab* ἄορ, ensis, *et* τηρέω, servo ; *à plur nom.* ἀορτῆρες,
addendo σι, *dat. poët. fit* ἀορτήρεσσι.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces ; *à* βλοσυρὸς, *et* ὤψ, ὠπὸς, 36
oculus, aspectus. *Vide* η. 212.

Ἐλέλικτο, *plusquamperf. ab* ἑλίσσω, *cum redupl. pro* ἑλήλικτο, *pro* ἥλικ- 39
το· *vel potiùs plusquamperf. verbi* ἐλελίζω, torqueo, *sine augm.*

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrinque coronatus ; *item*, undique plenus : 40
ab ἀμφὶ, *et* στέφω.

Ἐκπεφυυῖαι, *part. præt. med. ab* ἐκφύομαι, enascor ; *à* φύω, gigno,
produco.

Ῥώοντ', *pro* ἐῤῥώοντο, *ab inusitato* ῥώομαι, *propriè,* quatior, *aliquando* 50
festinanter, et cum impetu feror, *ut hìc : à* ῥώννυμι, confirmo.

Ἠῶθι, *adv.* in aurorâ ; ἠῶθι πρὸ, ante auroram.

Φθὰν, *Bœot. pro* ἔφθησαν, prævenerunt ; *à* φθάνω. *Vid.* ζ. 108. 51

Μετακιάθω, mutato loco abeo, abeo inde ad, insequor ; *à* κίω, vado. 52

Ἐέρση, *pleonasmo* τοῦ ε, *pro* ἔρση, *seu* ἕρση, ης, ἡ, *cum aspero,* ros ; *fit* 53
quasi ἄρση, *ab* ἄρδω, irrigo ; *vel,* παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν, quod terram im-
buat ; *hinc* ἑρσήεις, εσσα, εν, roscidus, ω. 757.

Μυδαλέος, α, ον, humidus, madidus ; *à* μυδάω, nimio humore et ma- 54
dore putresco.

Οὔλιος, ία, ιον, *et* οὔλιμος, η, ον, *idem quod* οὖλος, κ. 134. 62

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur ; *item* splendor, *per aphær. pro* ἀστεροπὴ, *poët.* 66
pro ἀστραπὴ, *ab* ἀστράπτω, fulguro, mico, splendeo, *vel dicitur* παρὰ τὸ
στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾶν, quòd oculos visu privet.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor ; *ab* ἀμάω, meto, ω. 451, *hinc* ἄμητος, ου, ὁ, 67
messis, τ. 223.

Ὄγμος, ου, ὁ, sulcus aratri scissione factus ; *quasi* οἶγμος, *ab* οἴγω, 68
aperio ; *in sulco terra maximè est aperta, et quasi dehiscit.*

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, ipsa seges ; *à* δράσσω, *seu* δράττω, pre-
hendo, manu corripio, *Batrach.* 155. *hinc* δρὰξ, *Batrach.* 234. *idem*
quod δράγμα, manipulus ; τὸ τῶν χειρῶν πλήρωμα· *et* δραγμεύω, σ. 555.
manipulos colligo.

Τάρφος, εος, τὸ, densitas ; ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *densus, creber, frequens.* 69

Δηϊόω, *hìc*, cædo, occido. *Vid.* δ. 416. 71

Παρατυγχάνω, intersum alicui actui, adsum, intervenio. 74

Δρυτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per apoc. pro* δρυοτόμος, quercuum amputator, *et* 86
generaliter, arborum incisor : *à* δρῦς, υὸς, ἡ, quercus, *sæpè pro omni ar-*
borum genere usurpatur, et τέμνω.

Ἐκορέσσατο, *pro* ἐκορέσατο, satiavit, *3. sing. aor.* 1. *med. verbi* κορέω. 87

88 Ἄδος, εος, τὸ, *vel* ου, ὁ, satietas, fastidium, defatigatio (*quæ est laboris, velut satietas*) *ab* ἄδω, satio, expleo. *Eustath. deducit ab* ἀδέω, *quod dici fertur pro* ἀηδέω· *alii hoc ab illo; alii ab* ἄδην, affatim.

94 Κατεπάλμενος, η, ον, *decomp. à* κατὰ *et* ἐπάλμενος, *poët. pro* ἐφαλλόμενος· *quod ab* ἐπὶ, *et* ἄλλομαι.

98 Πεπάλακτο, fœdatum est, 3. *sing. plusquamperf. à* παλάσσω, inquino, fœdo, ε. 100.

Δαμάω, *hìc*, prosterno.

100 Περιδύω, *propriè*, circumvestio, *hìc autem* περίδυσε, spoliavit, *pro* ἀπόδυσε.

102 Γνήσιος, ία, ον, *vel* ου, ὁ καὶ ἡ, legitimè genitus, originem habens legitimam; *item*, germanus; *item*, genuinus; non adulterinus; *dicitur quasi* γονήσιος, *vel* γενήσιος, *à* γίνομαι. *Vid.* νόθος, β. 727.

104 Παραβάσκω, pugno ex curru, *pro* παραβάτης εἰμὶ· παραβάτης, ου, ὁ, transgressor legis; *aliquando*, qui è curru pugnat, *pro quo legitur*, ψ. 132. παραιβάτης· δίφροισι παραιβάται· *à* βάσκω, *poët. idem quod* βαίνω, eo, vado.

105 Δίδη, *Ion. et poët. pro* ἐδίδη, ligavit, 3. *sing. imperf. verbi* δίδημι, *à* δέω, ligo.

Μόσχος, ου, ὁ, *vel* ἡ, vitulus, *seu* vitula; *est et* tenellum germen in arbore; *seu* ramulus tenellus; *item pro* ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, tener, *ut hìc*.

Λύγος, ου, ἡ, vitex, virga, bacillus.

109 Οὖς, *idem quod* οὖας, auris, *ex quo fit; cæteri casus formantur tanquam ab* ὦς, *ut genit.* ὠτὸς, *dat.* ὠτὶ, *at* οὖας, *genit.* οὔατος, τὸ.

110 Σπέρχω, *fut.* ξω, urgeo, compello, festinare cogo; *neut.* festino, *item*, irascor. *Vide* δ. 32. *dicitur quasi* σπεύδω ἐρχόμενος.

115 Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *ut antè; dicitur etiam de brutis*, cubile *pro* lustro. *Vide* α. 435.

118 Δρυμὸς, οῦ, ὁ, sylva querna, *vel* glandifera; *item generaliter* sylva, nemus; *item*, δρυμὸν, οῦ, τὸ, *idem; à* δρῦς, ὸς, ἡ, quercus.

125 Εἴσαχ' *ob sequent. aspir. pro* εἴσαχ'· *hoc autem pro* εἴασκε, *Ionicâ paragoge, pro* εἴα, *imperf. ab* ἐάω.

129 Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, *propriè de liquoribus; item generaliùs*, misceo, confundo, perturbo; κυκηθήτην, 3. *dual. aor.* 1. *pass. Ion.*

137 Ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mulceri, *seu* leniri non potest, asper, durus, immitis, *ut et* ἀμείλιχος, ι. 158. *à* μειλίσσω.

146 Ἀποκόπτω, *fut.* ψω, abscindo, amputo; *à* κόπτω, scindo.

147 Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium, truncus corporis; παρὰ τὸ ὄλλειν καὶ μειοῦν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα, quòd minuantur ea quæ in mortario tunduntur; *sed Harm. deducit ab* ὅλος, *ista, nisi tota sint (inquit ille) et perfecta, nulli sunt usui.*

Ἔσσευε, *pro* ἔσευε, *geminato* σ, *à* σεύω, fugo, pello, concito.

148 Ἐάω, *aliquando* omitto, missum facio, relinquo, *ut hìc*.

153 Δηϊόωντες, cædentes, *intellige* terram.

155 Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligno carens, *vel* plenus ligno, *ut hìc; ab* α *primo privat. secundo epitat. et* ξύλον.

156 Εἰλυφάω, *et* εἰλυφάζω, verso, torqueo, circumago; *ab* εἰλύω, *idem cum* εἰλέω.

Θάμνος, ου, ὁ, locus densus fruticibus, arbustum, frutex, χ. 190. ἀ θαμὰ, crebrò, *quod ab* ἅμα, simul.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, unà cum radice, radicitùs; ἀ ῥίζα, ης, ἡ, radix. 157

Κεινὸς, *pro* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus. 160

Κροταλίζω, pulso, crepitare facio, cum strepitu veho; ἀ κρόταλον, ου, τὸ, *instrumentum, quod pulsatum manu crepitabat; quod ἀ* κρότος, ου, ὁ, pulsus æris, manuum, pedum, *sed frequenter de* manuum plausu *dicitur; hinc* κροτέω, pulso, verbero.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, terribilis, intensus, vehemens; *quasi* σπευδανὸς, ἀ 165 σπεύδω· *secundùm Eustath.* σφεδανὸν, *adverbialiter usurpatum,* vehementer.

Καππεδίον, *pro* κατὰ πεδίον, per campum. 167

Ἱέμενος, η, ον, *ab* ἵεμαι, cupio, desidero: *nam significationem activi* 168 ἵημι *omnino reliquit.*

Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, nox intempestiva, *propriè,* tempus quo mulgentur 173 pecora: *quod aliquando est* vesperi, *aliquando* extremâ nocte, *pro quibus utrisque usurpatur* ἀμολγὸς· *ab* ἀμέλγω, mulgeo; *aliquando genit.* νυκτὸς *adjungitur; aliquando absolutè per se usurpatur. Vide* δ. 434.

Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina, viscera; παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι. 176

Λαφύσσω, *fut.* ξω, avidè deglutio et haurio; *exponitur,* consumo per luxum, devoro; ἀ λὰ, *epitat. et* ἀφύσσω, haurio, infundo, traho, consequor, accumulo.

Θύω, *fut.* σω, sacrifico, *aliquando* furo, impetu furibundo feror, ut *hìc.* 180

Πιδηέσσης, scatebris abundans; ἀ πίδαξ, ακος, ὁ, *vel* ἡ, scatebra, 183 fons, aqua saliens, *idem cum* πηγὴ, *quæ utraque, ἀ* πηδάω. *Bœot. verso* η *in* ι, πιδήεις, *unde fœm.* πιδήεσσα, *hìc, pro* πιδακόεις, *per syncop. et* α *verso in* η.

Ἀνώχθω, *pro* ἀνωγέτω, *ut etiam* ἄνωχθι, *pro* ἄνωγε, *per metaplasm. ab* 189 ἀνώγω, *antè* κ. 67.

Τεῒν *et* τὶν, *Dor. pro* σοί. 201

Καρτύνω, firmum reddo et validum, munio, corroboro, *pro* κρατύνω, 215 *idem, ἀ* κάρτος, *pro* κράτος· ἐκαρτύναντο, 3. *plur. aor.* 1. *med.*

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus; *ex* μήτηρ, *et* πατὴρ. 224

Ἐρείδω, *f.* σω, figo, firmo, *hìc neutraliter,* incumbo. 235

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, *idem* μόλυβος, ου, ὁ, *pro* μόλιβδος, *vel* μόλυβ- 237 δος, ου, ὁ, *hinc* μολίβδαινα, ης, ἡ, ω. 80. plumbi massa; ἀ μόλειν εἰς βάθος, *(inquit Harm.) quòd in fundum facilè descendat; vel ἀ* μόλις, *et* βάω, *qui plumbum fert, vix velociter procedit.*

Λῖς, λιὸς *vel* λινὸς, λινὶ, λῖνα *vel* λῖν, ὁ, *poët. pro* λέων, οντος, ὁ, leo. *Vide* 239 θ. 441.

Οἰκτρὸς, ἀ, ὸν, qui miserandus est, *ab* οἶκτος, ου, ὁ, misericordia; *unde* 242 οἰκτρότατος, η, ον, *Od.* λ. 420. *et* οἴκτιστος, η, ον, *Il.* χ. 76. οἰκτείρω, ρῶ, misereor, 813. *hujus libri.*

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, civis, *fœm.* ἀστὴ, *peculiariter* cives Athenienses: *ab* ἄστυ, εος, τὸ, urbs, β. 332.

Ὄϊς, *contract. pro* ὄϊας, *ab* ὄϊς, οἰὸς, ἡ, ovis. 245

Ἀριδείκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, inclytus; ἀ δείκνυμι, *propriè,* qui multùm ostenditur; *itaque* inclytus. 248

249 Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maximus natu : *à* πρέσβυς, *εια, υ, et* γίνομαι.

251 Εὐρὰξ, ex obliquo, *Ion. pro* πλευρὰξ, *per aphær. à* πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa ; *idem* πλευρὸν, οῦ, τὸ.

253 Διέχω, *hìc* transigo ; δίεσχε, 3. *sing. aor.* 2.

256 Ἀνεμοτρεφὴς, *et* ἀνεμοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à vento nutritus et auctus, *seu* à vento corroboratus ; *hinc* ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, hasta à ventis corroborata, *antequam ex arbore abscinderetur, ut hìc ; est et* ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, ο. 625. fluctus à vento intumescens ; *ab* ἄνεμος, *ου, ὁ,* ventus, *α.* 480. *et* τρέφω, nutrio.

257 Ὄπατρος, *ου, ὁ καὶ ἡ, per syncop. et mutato spiritu, pro* ὁμόπατρος, *seu* ὁμοπάτριος· *ab* ὁμοπάτωρ, *idem,* eodem patre genitus.

258 Αὐτέω, *ab* αὔω, *videlicet* clamo, *hinc* ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox.

266 Ἀνήνοθε, *vide* ἐπενήνοθε, *β.* 219.

267 Τέρσω, arefacio, sicco, *factum ex Æol. fut.* τέρσω· *à verbo* τείρω· τείρεται γὰρ ποῦς τὸ ξηραινόμενον, *Eustath.*

269 Ὠδίνω, à partu doleo, parturio, *et generaliter,* aliquo magno dolore afficior ; *ab* ὠδὶν, *seu* ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis ; *quod ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Βέλος, εος, τὸ, telum, vulnus, dolor ex ictu ; *etiam metaph.* dolor parturientis, *ut hìc.*

270 Δριμὺς, εῖα, ὺ, acrem habens saporem, *seu* gustum ; *in genere,* acer, vehemens, astutus ; παρὰ τὸ τὰς ῥίνας μύειν, quia quæ sunt acri gustu, nares contrahant.

Μογοστόκος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* partûs laborem suscipiens, circa partum laborans, *epitheton Lucinæ, ut hìc, circa* τόκους μογοῦσα, ut quæ parturientibus adsit : *à* μόγος, *ου, ὁ, et* τίκτω, pario.

Εἰλείθυια, *ας, ἡ,* Lucina, *id est,* dea, quæ parturientibus opitulatur ; *sæpè pro* ipso partu *ponitur ; ab* ἐλεύθω, venio, *quia invocatur, ut fœtus auspicatò veniat ad lucem. Commemorat Homerus plures Lucinas, cùm alii unicam agnoscant :* εἰλείθυιαι θεαὶ τῶν τικτουσῶν, Διὸς καὶ Ἥρης θυγατέρες.

282 Ἀφρέω, *fut.* ήσω, spumo ; *ab* ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma.

Ῥαίνω, *fut.* νῶ, perfundo, aspergo, irroro ; *à* ῥέω, fluo, *quasi* ῥεαίνω· *hinc Angl.* to rain, *Harm.*

290 Ὑπέρτερος, έρα, ερον, superior, præstantior, major ; *est et* ὑπέρτερος, *Ion.* junior.

297 Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, desuper flans ; *ab* ἄω, flo ; ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ, vehementi similis procellæ, *dialysi, pro* ὑπεραεῖ.

298 Ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, niger, rubiginosus, purpureus, ferrugineus ; *ab* ἰὸς, οῦ, ὁ, telum missile, rubigo cujusque metalli, *ut hìc ; vel* purpureus, violacei coloris ; *ab* ἴον, *ου,* τὸ, viola.

306 Ἀργεστὴς, οῦ, ὁ, albus, *Noti epithet. hìc* velox ; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus, *à quo etiam* ἀργὴς, ῆτος· ἀργεστὴρ, ῆρος· ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν· ἄργιος· *et* ἀργινόεις, εσσα, εν· *idem* ἀργεστὴς, *gen.* άο, *pro* οῦ, *Æolicè et Bœoticè.*

307 Τρόφις, ιος, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, tumidus ; *idem* τροφόεις, εσσα, εν, *à* τρέφω.

308 Πολύπλαγκτος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* multùm errans, *vel* agitans : *hìc* venti flatus, *Od.* ρ. 425. latronibus *tribuitur ; à* πλάζω, errare facio,

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput; *et κάρητος, per syncop. ο.* 75. 309
Κυδοιμέω, turbas excito, tumultuor; *ἀ κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, antè, ε.* 593. 324
Κῆρες γὰρ ἄγον, *intellige* illos. 332
Κεκαδὼν, *cum reduplicat. et verso χ in κ, ἀ χάζω,* recedo, *item* privo: 334
est aor. 2. partic. Vide Θ. 353.
Στέωμεν, *Ion. pro στῶμεν, aor. 2. subjunct. ab ἵστημι.* 348
᾽Αλεξώμεσθα, *Dor. pro ἀλεξώμεθα,* arceamus, 1. *pl. præs. subj. med. verbi ἀλέξω, vel ἀλεξέω,* arceo, propulso.
Καγκόρυθα, *pro κατὰ κόρυθα,* in galeam; *ἀ κόρυς, υθος, ἡ, in accusat.* 351
κόρυθα, vel κόρυν, galea.
Τρίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplex; *ἀ τρὶς, et πτυχὴ, ῆς, ἡ,* plicatura. 353
᾽Απέλεθρον, longè, procul: *ab ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ,* immensus: *quod* 354
ab α, et πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, jugerum, *ο.* 245.
Μίκτο, *pro ἐμέμικτο, ab ἐμεμίγμην, plusq. perf. pass. ἀ μίγνυμι, vel μιγνύω.*
Καταείσατο, *3. sing. aor. 1. med. ab inusitato verbo κατείω, seu κάτειμι,* descendo, proficiscor. 358
Ἔπειμι, *fut.* εἴσομαι, advenio, ingredior, invado. 367
Στήλη, ης, ἡ, lapis è terrâ extans, *vel munitionis gratiâ, vel signi,* 371
erectus; *sæpè pro* cippo, *seu* columnâ, quæ in sepulchris statuebatur,
ut hìc; ab ἵστημι, statuo.
᾽Ανδρόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, *aut simpliciter,* factus; *hinc τύμβος ἀνδρόκμητος,* sepulchrum labore ab homine factum, *vel,* in quo mortuus jacet; *ἀ κάμνω· nam κεκμηκότες etiam et καμόντες, sæpè dicuntur mortui.*
Βριαρὸς, ὰ, ὸν, robustus, *vel quasi βιαρὸς, ἀ βία,* vis; *vel ab epitaticâ* 375
particulâ βρι hinc Βριάρεως ἑκατόγχειρος, α. 403.
Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, *antè, ε.* 314. *hìc,* illa pars arcûs quâ arripitur, et quæ sagittam sustinet; manubrium.
Τάρσος, *Atticè τάῤῥος, ου, ὁ, hìc,* planta pedis, *aliquando* palma 377
manûs; *quibus utrisque digiti ita sunt infixi ut pinnæ alis, et remi navibus; τάρσος enim significat et* ordinem remorum, *et* alam avium: *quia quandam similitudinem habent cratium, super quibus casei, aliaque solent siccari, quas τάρσος propriè significat; ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον,* crates, *vel* vasa caseis onerabantur; *ἀ τέρσω,* sicco, arefacio.
᾽Αμπηδάω, *f.* ήσω, subsilio, sursum salio; *pro ἀναπηδάω, ἀ πηδάω,* 379
salio.
Τοξότης, ου, ὁ, sagittarius, arcitenens; *idem τοξευτὴς, οῦ, ὁ,* ψ. 850. 385
fœmin. τοξότις, ιδος, ἡ, epitheton Dianæ; ἀ τόξον, ου, τὸ, arcus.
Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, *aut* observator; *ab ὀπιπεύω, quod fit ex inusitato ὀπτεύω, per anadiplasiasm.* inspicio, observo; *quod ab ὄπτομαι, et παρθένος, ου, ἡ,* virgo.
Κωφὸς, ὴ, ὸν, surdus, cui auditus est vitiatus; *aliquando* fatuus, sto- 390
lidus; *sed ex consequenti,* mutus; *est et* invalidus, inefficax, *ut hìc; κωφὸν βέλος,* telum hebes et invalidum; *et* ξ. 16. *κῶφον κῦμα,* fluctus nullum strepitum edens. *Al. κοῦφος, η, ον,* levis, exiguus.
᾽Επαυρομαι, *hìc,* contingo, attingo, assequor; *ab ἐπαυρέω.* 391
᾽Αμφίδρυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique laceratus, *pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et ἀμφίδρυφος· ἀ δρύπτω,* lacero, *β.* 700. 393

405 Ἀλώω, 1. *sing. aor.* 2. *subj. ab* ἁλίσκω, capio, *aor.* 2. *ind.* ἥλων, *opt.* ἁλοίην, *ut ab* ἅλωμι, *subj.* ἁλῶ, *pro quo* ἁλώω, *passivè significans, et ut à* δίδωμι, *subj.* δῶ, *pro quo* δώω.

406 Φοβέω, *fut.* ήσω, in fugam verto; *à* φέβομαι, fugio.

413 Ἔλσαν, *pro* ἐλάσαν, *seu* ἤλασαν, *sic* ἔλσαι, *pro* ἐλάσαι, *α.* 408. *et* ἔλσας, *pro* ἐλάσας, *Odyss.* ε. 132. *ab* ἐλαύνω, *seu* ἐλάω· *seu potiùs pro* εἴλησαν, *ab* εἰλέω, concludo, includo.

415 Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sylva; *à* ξύλον, ου, τὸ, lignum, *et* ἔχω.

416 Γένυς, υος, ἡ, mentum; gena, *hìc.* *Vid.* ϑ. 371.

417 Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, *propriè* apri dentes acuentis; *item,* sonitus tripudialis, *Odyss.* ϑ. 330. *à* κόπτω.

424 Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa actio præscindendi, id quod præscinditur; *unde hìc,* umbilicus aspidis *πρότμησις dicitur; quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet; aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo.*

425 Ἀγοστὸς, οῦ, ὁ, manuum interior pars, *vel* exterior, cubitus, ulna, palma: *quasi* ἄγων ὀστᾶ, *quia in commissuris brachii vertuntur ossa adductione et deductione nervorum.*

427 Εὐηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, generosus; *ab* εὖ, *et* γίνομαι, *pleonasmo* τοῦ η, *pro* εὐγενής.

439 Καταχαίριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, lethalis, lethifer; *à* καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio; *sic Eurip.* εἰς καιρὸν τυπεὶς, opportuno in loco vulneratus, *id est, lethaliter.*

441 Ἆ, *vox hominis succensentis, quiritantis, aut commiserantis,* ah, hei, heu; ἆ δεῖλε, vah timide! heu miser!

Κιχάνω, *idem quod* κιχέω, *α.* 26.

454 Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, qui cruda edit; *ab* ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus, *et* ἔδω, *aliquando* immitis, crudelis, *ut* ω. 207. ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, crudelis et infidus vir; *idem* ὠμοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à* φάγω, edo.

455 Κτερίζω, *f.* ίσω, *Att.* ιῶ, *et* κτερεΐζω, *f.* ίξω, ψ. 646. supremis honoribus adficio mortuum, exequias celebro: κτεριοῦσι, *hìc est pro* κτερίσουσι, *Attic. ut et* κτεριῶ, *pro* κτερίσω, σ. 334. *à* κτέρεα, ων, τὰ, exequiæ, *quod à* κτάομαι, possideo.

467 Βιάω, vim affero, violo: *à* βία, ας, ἡ, vis; βιῴατο, *autem Ion. pro* βιῷντο, *contract. ex* βιάοιντο.

474 Θῶς, ωὸς, ὁ, *animal lupo simile; hìc,* lynx; *à* ϑέω, curro; *sunt enim veloces* ϑῶες, *etsi brevioribus cruribus.*

476 Ἀπαὶ νεύρης, *intellige* missa.

477 Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pro quo dicitur poët.* λιαρὸς, tepidus; *à* χλιαίνω, tepefacio.

480 Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus, *et* pascuus, nemus; *à* νέμομαι, pasco.

Σκιαρὸς, *et* σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, opacus; *à* σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra; *dictum quasi* κιὰ, *à* κίω, *quia nos comitatur;* σκίαι *etiam significat* defunctorum manes, *Od.* κ. 495.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spiritus, genius; *hìc,* fortuna.

481 Σίντης, ου, ὁ, nocuus, noxius; *à* σίνω, *et* σίνομαι, noceo, lædo; *α.* 594. *Lemni incolæ dicuntur* Σίντιες, *quòd primi arma fabricaverint, quæ exitialia sunt, vel quòd piraticam exercuerint.*

Ἄλλυδις, *poët. pro* ἀλλοχοῦ, *adv.* aliorsum; *ab* ἄλλος, alius. 486

Χειμάῤῥους, *vide* δ. 452. 493

Ὀπαζόμενος, η, ον, *hìc*, acutus.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, haustus. *Eustath. hìc significare ait*, τὸν ἰλυ- 495
ώδη συρφετὸν, limosas sordes; *ab* ἀφύω, haurio, *idem* ἀφύσσω· *vel à* φεύγω, *ut sit* τὸ μὴ ἀποφεῦγον τῇ καταφορᾷ τοῦ ῥεύματος.

Ἐπιμὶξ, promiscuè; *à* μίγνυμι. 525

Στείβω, calco; *habet etiam quandam* densandi *et* constipandi *signi-* 534
ficationem, cùm quæ calcantur, *eadem et* condensentur: *et*, fullonum more calco, *Odyss.* ζ. 92.

Ὁπλέων, *Ion. pro* ὁπλῶν, *gen. plur. ab* ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis 536
quadrupedum.

Ῥαθάμιγξ, γος, ἡ, gutta; ἀπὸ τοῦ ῥαίνειν θαμά· *est autem* ῥαίνω, perfundo, aspergo, irroro.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis, humanus; *ab* ἀνὴρ, vir. 538

Τρέσσε, *pro* ἔτρεσε, *à* τρέω, *fut.* σω, tremo. 545

Γόνυ γουνὸς ἀμείβων, *phrasis pulcherrima*, alternans genua, *id est*, 546
paulatim, *et* sensim progrediens.

Μέσαυλος, ου, ὁ, *seu* μέσαυλον, ου, τὸ, locus in medio stabulo; *à* μέσος, 547
η, ον, medius, *et* αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula; *quod etiam pro* stabulo *usurpatur.*

Ἀγροιώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* ἀγρότης, rusticus, *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, rus. 548

Πῖαρ, τὸ, pinguedo; *vel pro* πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *adject. ut Odyss.* ι. 135. 549
vel pro πιότης, ητος, ἡ, *substant. ut hìc.*

Ἐγρήσσω, *poët. pro* ἐγρηγορέω, vigilo. 550

Κρειῶν, *pro* κρεῶν, *ex* κρεάων, *pro* κρεάτων, *à* κρέας, ατος, τὸ, caro.

Ἐρατίζω, *fut.* σω, amo, cupio; *ab* ἐράω, *idem.*

Πρήσσω, *Ion. pro* πράσσω, facio. 551

Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ; *à* δετὸς, ἡ, ὸν, ligatus, *à* 553
δέω, ligo.

Νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, piger; *fit à part. priv.* νῶ, *et* θέω, curro. 558

Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, gestamen, sceptrum; *item*, virga, baculus, *ut hìc; dicitur* παρὰ τὸ ἐς ἕτερον μέρος ῥέπειν, quòd in alteram partem flectatur; *est enim* curvus baculus μὴ ὀρθὸν ὂν ἀλλὰ ῥέπον, *Eustath.*

Σπουδῇ, *dat. à* σπουδὴ, ῆς, ἡ, festinatio, *adverbialiter*, studiosè, dili- 561
genter; ægrè, magno labore, *ut hìc.*

Ὁδεύω, *fut.* σω, eo, iter facio, proficiscor; *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via. 568

Ὀρμενος, *pro* ὀρόμενος, η, ον, qui citato impetu fertur; *ab* ὄρω. 571

Ἧπαρ, ατος, τὸ, jecur, hepar; *ab* ἕπω, operor, *et* ἔαρ, ρος, τὸ, sanguis, 578
est enim jecur officina sanguinis, Harm.

Ἔθνος, εος, τὸ, *hìc*, turba, multitudo, agmen, β. 87. 584

Δέμας, τὸ, corpus, *et animati, et inanimati; dictum quasi* δῶμα 595
ψυχῆς, *vide* α. 114. *est et particula similitudinis*, sicut, instar, *et regit genit. ut hìc.*

Ἔρειο, *pro* ἔρου, *ab* ἔρομαι· *nempe diphthongo* ου *resolutâ in* εο, *deinde* ι 610
addito ad ε, *poët.*

Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, confundo, perturbo; *hinc* κυκεὼν, ῶνος, ὁ, 623
mixtio, potio: *hinc accus.* κυκεῶ, *per apoc.; sed poët.* κυκειῶ, *ut hìc, pro* κυκεῶνα.

627 Ἐπιπροϊάλλω, protendo, propono, foras emitto, promo, *aor.* 1. *communiter*, ἧλα· *ab* ἰάλλω, mitto.

628 Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigro pede, *vel* nigricante ora, *Angl.* having black feet *or* a black border; *est epitheton mensæ : à* κυανὸς, οῦ, ὁ, *et* ποῦς.

629 Κρόμυον, ύου, τὸ, cepe, *seu* cepa, *poët. pro* κρόμμυον· *dicitur, quòd* αὐτοῦ ὀσφραινόμενοι ἢ ἐσθίοντες τὰς κόρας μύομεν, oculos claudimus, cùm cepam vel admovemus naribus, aut ori ingerimus.

630 Ἄλφιτον, ου, τὸ, farina hordeacea, polenta, *secundùm Plinium ;* τὰ ἄλφιτα, *Odyss.* β. 290. victus.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus ; *item*, fructus, fruges, *ut hìc ; à* κατάγνυσθαι, *quòd terantur, molanturque.* Δημήτερος ἀκτὴν, *ν.* 232. Cereris fruges, *id est*, panem.

632 Οὔατα, τὰ, aures, *aliquando* vasorum ansæ; *ab* οὖας.

634 Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars, *ut hìc ; à* πύθω, putrefacio, *quòd solet illa pars primùm computrescere.*

636 Ἀμογητὶ, *adv.* sine labore; *ab* α *privat. et* μόγος, ου, ὁ, labor; *hinc* ἀμόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *Hymn. in Mart.* 3.

638 Πράμνειος, *seu* πράμνιος οἶνος, *vini genuss ic dictum, à Pramniâ rupe in Icaro insulâ vel Pramniâ vite ; quidam tamen reddunt* τὸν πραΰνοντα τὰς φρενὰς, vinum demulcens animum; *alii*, τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυταγωγούμενον, vinum ex arborum ramis pendens; *alii*, vinum vetus et vietum : *quasi* παραμένειον, *à* παραμένειν, durare.

Κνῆ, *Ion. pro* ἔκνη, *imperf. act. à themate* κνῆμι, rado, scalpo ; *quod à* κνάω, *idem.*

Τυρὸς, οῦ, ὁ, caseus ; *deducunt à* τηρεῖν· *est enim* τηρούμενον γάλα, lac quod servatur, *et* reponitur; *hinc* τυρόγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, mus caseum rodens; *Batrach.* 136.

639 Κνῆστις, εος, ἡ, culter, quo propriè caseum scindimus, instrumentum ferreum quo radimus aliquid, *peculiariter* caseum ; *à* κνάω, rado.

641 Πολυκαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm aridus; *epitheton sitis ; à* κάγκανος, η, ον, aridus, *quod à* καγχαίνω, calefacio, arefacio.

653 Ἀναίτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, insons ; *ab* α *privat. et* αἰτία, ας, ἡ, culpa.

658 Κέαται, *poët. pro* κείαται, *hoc autem Ion. pro* κεῖνται.

663 Ἀπαὶ, *pro* ἀπὸ, *poët.*

666 Ἀέκητι, invito ; *adjungitur genit. ita etiam* ἕκητι, sponte, ultro, *illud poët. pro* ἄκοντι, *hoc pro* ἑκόντι.

667 Ἐπισχερῶ, *adverb.* deinceps, ordine: *deductum putatur ab* ἐπίσχω, *idem quod* ἐπέχω, inhibeo.

668 Γνάμπτω, *pro* κάμπτω, *idem, à quo fit ; idem* κνάμπτω, *hinc* γναμπτὸς, ἡ, ὸν, flexibilis.

671 Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio ; *à* βοῦς, *et* ἐλαύνω, ago, abigo.

673 Ῥύσιον, ίου, τὸ, quod loco ejus quod ereptum erat custoditur, et veluti pignus retinetur: *à* ῥύω, custodio, servo, tueor.

676 Ἤλιθα, *adverb.* frustrà, incassùm ; *exponitur,* profusè, confertim, largè, *ut hìc ; et sic ab* ἅλις, *sed primo modo ab* ἠλίθιος, ία, ιον, stultus, insipiens.

678 Συβόσιον, ου, τὸ, grex suûm, qui pascuntur; *à* σῦς, ὸς, ὁ *vel* ἡ, *et* βόσις, εως, ἡ, pastus : *à* βώσκω, *seu* βόω, pasco.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum; *ab* αἰπόλιος, ου, ὁ, caprarius; *hoc verò ab* αἶξ, γὸς, ἡ, capra, *et* πολέω, verso: αἰπόλιον, grex caprarum, ποίμνιον, ovium, συβόσιον, porcorum, βουκόλιον, boum, ἱπποφόρβιον, equorum.

Δαιτρεύω, *fut.* σω, divido, *more* δαιτροῦ· carnes distribuo *propriè; à* 687
δαιτρὸς, οῦ, ὁ, coquus, *quod à* δαίω.

Κακόω, *fut.* ώσω, malo, *seu* damno afficio; *à* κακὸς, ἡ, ὸν, malus, ig- 688
navus, ignobilis, imperitus.

Ὑπερηφανέω, *fut.* ήσω, superbio, insolesco; *ab* ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, 693
superbus, elatus; *ab* ὑπερφαίνομαι, supèr appareo.

Νομεὺς, έως, ὁ, pastor; *à* νέμω, pasco: νομεὺς, dator, tributor, posses- 696
sor; *à* νέμω, tribuo.

Θεύσεσθαι, *fut.* 1. *med. infin. à* θέω, curro, cursu contendo. 700

Κάσχεθε, *Æol. syncop. pro* κατέσχεθε, detinuit, 3. *sing. imperf. verbi* 701
κατασχέθω.

Ἀτέμβω, contristo, tristitiâ afficio, *item* privo; *dicitur quasi* εἰς ἄτην 704
ἐμβιβάζω, in damnum et mœrorem induco: ἀτέμβομαι, contristor, de-
fraudor, privor, *quasi* εἰς ἄτην ἐμβαίνω, in cladem incido.

Πασσυδίῃ, *idem quod* πανσυδίῃ, β. 12. 708

Μετακιάθω, *hìc*, transeo, *sed Odyss.* α. 22. μετεκίαθε, abiit inde ad. 713

Ἴδμεν, *per syncop. pro* ἴδεμεν· *hoc autem Ion. pro* ἰδεῖν, *aor.* 2. *act. in-* 718
fin. ex εἴδω, scio; *est et* ἰδμέναι *pro eodem*, ν. 273.

Βάλλω, *aliquando dicitur de* cursu fluminis, *ut hìc.* 721

Ἔνδιος, ία, ον, meridianus; *est et* ἔνδιον, *quod substantivè ponitur pro* 725
διατριβή· παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὴν ἡμέραν, quòd dies ad occasum
inclinet, minuaturque, ubi est meridies.

Ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix, *epithet. Palladis*, δ. 128. *at* ἀγελαῖος, αία, 728
αῖον, gregalis, *ut hìc;* ἀγελαῖα ζῶα, animalia quæ gregatim vivunt; *ab*
ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, β. 480.

Φαέθων, οντος, ὁ, sol, splendidus; *à* φαέθω, *idem quod* φάω, luceo. 734

Ὀδὰξ, mordicus; *ab* ἔδω, *vel* ὀδοὺς, όντος, ὁ. 748

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus, *ab* ἀσπίς. 753

Ἔον, 1. *sing. aor.* 2. *poët. pro* ἦον, *ab* εἰμὶ, sum; *unde opt.* ἔοιμι *sed* 761
sunt qui volunt esse pro ἦν, *imperf.*

Ἀπόνημαι, *sive* ἀπόναμαι, *fut.* ήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio, 762
fruor: *ab* ὄνημι, juvo.

Μετακλαύσεσθαι, *à* μετακλαίω, fleo pòst, lacrymis et fletu prosequor. 763

Χόρτος, ου, ὁ, fœnum, herba virens, cibus quicunque; *item*, septum, 773
quo cincta est cors, *ut hìc; dicitur* παρὰ τὸ ἐν χέρσῳ γίνεσθαι, quòd è
terrâ nascatur; *vel*, *quasi* κόρτος, *à* κείρω, *quòd falce demetatur.*

Ἄλεισον, ου, τὸ, poculum cælatum: *quasi* οὐ λεῖον, *pocula enim emblematis et cælaturis ornata, sunt asperiora.*

Σημαίνειν, *aliquando*, impero, *ut hìc.* 788

Σὺν δαίμονι, deo favente, prosperè. 791

Προέτω, mittat, 3. *sing. imperat. aor.* 2. *verbi* προΐημι, præmitto. 795

Φοὼς, *metaph. usurpatur pro* salute, auxilio, *et* victoriâ; *item* φάος. 796

Ἴσκω, assimilo, comparo, *pro* εἴσκω, *idem; ab* εἴδω. 798

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non fatigatus, non defessus, integer; *ab* α *priv. et* 801
κάμνω, laboro.

807 'Ετετεύχατο, *Ion. pro* ἐτετευγμένοι ἦσαν, constituti erant, *à* τεύχω.
810 Νότιος, ία, ιον, humidus ; *à* νοτὶς, ίδος, ἡ, humor.
812 Κελαρύζω, murmuro, scaturio, *vel* cum murmure fluo ; *à* κέλαδος, ου, ὁ, strepitus, *et* ῥύω, fluo.
813 Οἰκτείρω, misereor, commisereor ; *ab* οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
822 Ἄλκαρ, αρος, τὸ, defensio ; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.
834 Χρηΐζω, indigeo, *pro* χρήζω, *idem ; à* χρεία.
842 Βοεία, *subintell.* δορὰ, bubula pellis.

CLAVIS HOMERICA

IN M'. ILIADIS.

11 'ΑΠΟ'ΡΘΗΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, non vastatus, non eversus, incolumis, qui vastari et dirui non potest ; *ab* α *privat. et* πορθέω, *idem quod* πέρθω.
12 Βοάγριον, ίου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle ; *à* βοῦς, *et* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, rus, ager ; *est et* Βοάγριος, Boagrius, Locrensium amnis, β. 533.
24 'Ομόσε, eundem in locum, eòdem, simul ; *ab* ὁμοῦ, simul.
26 'Αλίπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari natans : *quod ab* ἅλς, λὸς, ἡ, mare, *et* πλέω, navigo ; ἀλίπλοα τείχεα, muri supernatantes mari, *vel* demersi in mari.
27 Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, instrumentum piscatorium, quo majores pisces figuntur, *ideoque Neptuno attribuitur insigne, tanquam piscatorum et maris præsidi ; à* τρεὶς, οἱ καὶ αἱ, tres.
28 Θεμέλιον, ίου, τὸ, *seu* -ος, ου, *seu* θέμεθλον, ου, τὸ, ξ. 493. fundamentum ; *à* θέμηλον, *idem* ; *à* τίθημι, *quia poni primo loco solent fundamenta, ut cætera superstruantur ;* θεμείλιον, *poët. pro* θεμέλιον, *ut hìc.*
29 Φιτρὸς, οῦ, ὁ, arboris caudex, truncus ; *à* φύεσθαι, ἐξ οὗ τὰ φύτα, plantæ.
34 Ὄπισθε, in posterum.
35 Τίθημι, *aliquando* facio, *ut hìc, et antè ; sic* ἄλγε' ἔθηκε, α. 2.
36 Καναχίζω, *seu* -έω, *Odyss.* ρ. 542. *ubi quidam legunt* κονάβησε, resono, crepitum edo : παρὰ τὸ κενὸν ἀχεῖν, *pro* ἠχεῖν, inanè personare.
38 'Εελμένοι, *dissolutâ diphthongo* ει *in* εε· *alii ab* ἐλαύνω, *seu* ἐλάω, pello, compello, *deducunt, nam ex* ἔλασαι, *fit* ἔλσαι, *per syncop. et prothesi* τοῦ ε, ἐέλσαι· *hinc* ἔελμαι. *alii verò ab* εἰλέω, volvo, involvo.
41 Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator : *à* θηρεύω, feras venor. *Vide* ε. 49.
51 Χρεμετίζω, hinnio, *quasi* χαρὰν ἐμέω, gaudium evomo ; *hinnitus enim est lætabunda equi vociferatio, ut sit quasi* χαραμετίζω, *Harm.*
52 Χεῖλος, εος, τὸ, labrum. *metaph. tribuitur rebus inanimatis,* navibus, poculis, vasis, amphoris, *et* fossis, *ut hìc ; à* χέω.

Κρημνὸς, οῦ, ὁ, locus pendens, *seu* scopulus pendens, præcipitium ; *à* 54
κρεμάω, suspendo.

Ἐπηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, opacus ; *ab* ἐρέφω, tego.

Ἀρήρειν, *plusquamperf. med. et altero augmento* ἠρήρειν· *à præt. med.* 56
ἦρα, *Attic.* ἄρηρα· *ab* ἄρω, apto, *hìc* munio.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, suffugium, tutamen, munimentum, *vel* propulsio ; 57
sed plerumque est idem cum ἀλεὴ, evitatio, fuga, *ut* ω. 216. φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς· *ab* ἀλέω, vito.

Μενοινέω, *antè*, κ. 101. 59

Τιτρώσκω, *fut.* τρώσω, *tanquam à* τρώω, *vel* τρῶ, vulnero, *seu* cutem 66
telo pertundo ; *à* τείρω, *per syncopen, inquit Eustath.*

Νώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, non nominatus, inglorius, *poët. pro* 70
ἀνώνυμος, *et* νώνυμνος, *idem, metri gratiâ, ut hìc. Vide Clarke in loc.*

Παλίωξις, *pro* παλιδίωξις, εως, ἡ, insecutio ; *à* πάλιν, *et* διώκω, inse- 71
quor, persequor.

Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tutus, salutaris. *Vide* α. 414. 80

Πενταχῆ, quinquefariàm, quinque modis ; πένταχα, *idem.* 87

Διακριδὸν, discretè, distinctè, eximiè ; *à* διακρίνω, discerno. 103

Ἄραρον, 3. *pl. aor.* 2. *per reduplicat. pro* ἄρον, *quod, deposito augmen-* 105
to, est ἦρον, *ab* ἄρω, apto, accommodo ; *vel, ut alii,* ἀράρω *est præsens poëticum formatum ab* ἄραρα, *præt. med. unde in imperf.* ἤραρον, *pro quo* ἄραρον.

Ἔχω, *pro* ἀνέχω, sustineo, σχήσεσθαι, *fut. infin. med.* 107

Ἀμώμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inculpabilis, irreprehensibilis, inculpatus ; *ab* 109
α *privat, et* μωμέομαι, increpo ; *quod à* μῶμος, ου, ὁ, dedecus ; *est et* Μῶμος *deus quidam reliquorum irrisor et reprehensor : dicitur etiam de homine, qui hunc deum imitatur, et alios homines deridet.*

Δυσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui malum et infaustum est nomen ; *et gene-* 116
raliter, infaustus, tristis, infelix, *ut hìc : à* δὺς, *et* ὄνομα.

Νείσσομαι, *seu* νίσσομαι, eo, redeo ; *à* νέω, *idem.* 119

Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus. *Vide* πέπτανται, ε. 195. 122

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia ; *ab* ὕω, pluo. 133

Αὖος, αὔα, αὖον, aridus ; *ab* αὔω, sicco. 137

Δέχαται, *pro* δεδέχαται, *hoc autem pro* δεδεγμένοι εἰσί· *à* δέχομαι. 147

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, confusanea multitudo, tumultus ; *à* κόλον, magnum,
et σύρω, traho. *Eustath.* μέγας θόρυβος· *aut secundùm alios, propriè* ille strepitus qui excitatur, quum virgultorum stipularumve fasces per terram trahuntur : *à* κολούω, amputo.

Δοχμὸς, ἡ, ὸν, *et* δόχμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ψ. 116. obliquus ; *à* δέχομαι, 148
(*inquit Harm.*) *quia obliqua et curva facilè observamus, prehendimus, et tenemus.*

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, *propriè* apri dentes acuentis, sonitus saltan- 149
tis ; *hinc* κομπέω, resono.

Ἔραζε, ad terram. 156

Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehementer flans ; *ab* ἄω, flo, spiro, *et* ζα *in com-* 157
pos. valde, *Odyss.* μ. 313. *in accusativo* ζαῆν· ὦρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον.

Δονέω, *fut.* ήσω, agito ; *à* δα, *et* ὀνόω, *pro* ὀνόθω, moveo, impello ; *hinc* δόναξ, κος, ὁ, arundo, κ. 467. *quòd à ventis agitatur.*

160 Ἀΰτευν, *pro* ἀΰτουν, sonabant, *ab* ἀϋτέω, *quod ab* αὔω, clamo.
161 Μύλαξ, κος, ὁ, lapis molaris; *à* μύλη, ης, ἡ, mola, *Od.* η. 104. *à* μεῖον ἀλοᾷν, *Martin. quasi* λίαν μειοῖ, *id est*, minuit, *Harm. est in genere*, lapis, *ut hìc.*
163 Ἄλαστος, χ. 261. *Dor. pro* ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus erit memoria perpetua; *ab* α *et* λανθάνω· *item*, qui mala, quorum oblivisci non possumus, intulit; *hinc* ἀλαστέω, *fut.* ήσω, indignor, *propriè*, ob mala τὰ ἄλαστα, mœrore afficior.
167 Σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa; ἀπὸ τῆς διασφάγος, *quoniam insectæ in medio sunt vespæ.*
168 Οἰκίαι, *et* τὰ οἰκία *dicuntur aliquando* nidi, avium domicilia, *ut hìc.*

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus asper; *à* παίπαλα, ων, τὰ, *in plurali numero*, locus præruptus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, asper *et* excelsus, *pleonasmo* τοῦ π. *aliquando* παιπαλόεις *significat* pulverulentus, *ut hic, et tum derivatur à* παιπάλη, ης, ἡ, pulvis, cinis, farina tenuissima.

172 Ἀλῶναι, *vide* β. 374.
177 Θεσπιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, divinitùs ardens, divinitùs lapsus; *à* θέσπις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus, ὃν θεὸς ἐνίσποι, quem deus alloquatur, *et* δαίω, uro.
179 Ἀκαχείατο, *poët. pro* ἀκαχέατο, *quod Ion. ponitur pro* ἀκάχηντο, tristati erant; *ab* ἀκάχημαι.
189 Τυγχάνω, *aliquando* consequor, assequor, contingo, *propriè, de jaculantibus, qui propositam metam telis ad eam directis attingunt; at hìc, et sæpè antè, et generaliter etiam*, assequor, nanciscor, obtineo, *&c. fut.* τυχήσω, *ut antè.*
192 Αὐτοσχεδὸν, propè, cominus; *hinc* αὐτοσχέδιος, ία, ον, qui propè est, ex tempore factus, tumultuarius; αὐτοσχεδία μάχη, pugna quæ cominus fit; *et* αὐτοσχεδίη *sæpè usurpatur adverbialiter, ut hìc; à* σχεδὸν, propè.
201 Ὑψιπέτης, ου, ὁ, altè volans, altivolus; *ab* ὕψος, εος, τὸ, *et* πέτομαι.
213 Δῆμος, ου, ὁ, *aliquando adjectivè*, qui est ex plebe, plebeius, *ut hìc.*
228 Ὑποκρίνω, *hìc*, interpretor.

Θεοπρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vates divinus, qui oraculum consulit. *Vide* α. 84.

240 Ζόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ, occasus solis, *ut hìc; dicitur quasi* ζάνοφος, *ex* ζα, *et* νέφος, *idem.*
247 Μενεδήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, bellicosus: *à* μένος, εος, τὸ, *et* δήϊος, ία, ιον, *quod à* δαίω, vasto, incendo; *vel quasi* μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ perseverans.

Μαχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pugnax; *à* μάχομαι, pugno.

249 Παρφάμενος, *pro* παραφάμενος· *à* φημὶ, dico.
255 Θέλγω, *fut.* ξω, mulceo, demulceo; *quasi* εἰς τὸ θέλειν ἄγω, impello quocunque velim; *hinc* θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor, *Hymn. in Æsculap.* 4. *et* θελκτήριον, ίου, τὸ, illecebra, ξ. 215.
258 Κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria, limbus; κροσσαὶ, *metaph.* pinnæ murorum, 444. *hujus libri, aut* turrium, *ut hìc.*

Ἔπαλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Μοχλεύω, *quod aliquando etiam* μοχλέω, *aliquando* μοχλόω, vectibus avello, *vel* moveo; *à* μοχλὸς, οῦ, ὁ, vectis, quo aliquid movetur; *ab* ὀχλεὺς, *idem; quod ab* ὀχλεύω, moveo.

"Εχμα, τος, τὸ, retinaculum ; *vel potiùs,* junctura, id, quo res duæ 260
cohærent, stabilimentum, *φ.* 259. *est* obstaculum ; *idem* ὄχμα, τος, τὸ,
ab ἔχομαι· *vel ab* ἴσχω, teneo, detineo.

Φράσσω, *seu* φράττω, *fut.* ξω, sepio, munio, addenso. 263

Κελευτιάω, *fut.* άσω, clamore incito, *et* hortor, *poët. pro* κελευστιάω, 265
idem quod κελεύω, *à* κελευστὴς, οῦ, ὁ, jussor, hortator.

Μεσήεις, εσσα, εν, *poët.* mediocris : *à* μέσος, η, ον, medius. 269

'Ομοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, adhortator, objurgator, minax ; *ab* ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, 273
ζ. 137. hortatio, comminatio ; *ab* ὁμοῦ, *et* κέκλομαι, *unde* ὁμοκλάω, *β.*
199. *seu* -έω, *ο.* 658. hortor vociferando, minaciter clamo, increpo.

Νιφάδες χιόνος, grumi nivis. *Vide γ.* 222. 278

Λωτόεις, εσσα, εν, loto abundans ; *hinc* λωτόεντα, *et Attic.* λωτοῦντα, 283
sed Dor. λωτεῦντα· *à* λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, *arbor quædam, est et ex herbarum genere, ut antè, β.* 776.

Πλάζω, *per syncop. pro* πελάζω, appropinquo, accedo ; *hinc* προσπλά- 285
ζω, *pro* προσπελάζω, *idem ; à* πέλας, propè.

Πωτάομαι, *pro* ποτάομαι, volo, volito, *et metaph. de rebus quæ ra-* 287
pido cursu feruntur, tam inanimatis, quàm animatis dicitur ; à πέτομαι, *idem.*

Εἵλιξ, *vel* ἕλιξ, κος, ἡ, circumvolutio, volumen ; *capitur etiam ad-* 293
ject. pro intorto, *et* implicito ; ἕλικες βόες, *dicuntur apud poëtas, vel*
nigri, *vel* flexiles, *vel à* retortis cornibus, *vel à* crurum flexu, *vel quòd*
ἐν ἕλει τεθραμμέναι, in paludibus et pascuis nutriantur, *ut Grammatici annotant.*

'Εξήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, extensus, extrinsecus obductus ; *ab* ἐλαύνω, 295
ductile opus facio.

Χαλκεὺς, έως ὁ, faber ærarius, *vel* ferrarius ; χάλκειος, εία, ειον, æreus,
à χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs. *Vide α.* 235.

'Ράβδος, ου, ἡ, virga, bacillum ; παρὰ τὸ ῥαβδίζειν, fuste percutio, *tunc* 297
acuitur ; vel, παρὰ τὸ ποιεῖν ῥαδίως βαδίζειν, quòd gressum juvet, *et tunc*
circumflectitur, Eustath. est in clypeis, suturæ in ambitu scuti, virgis
similes, *ut hìc.*

Δόμος, ου, ὁ, domus, caula, *in specie, ut hìc.* 301

Βώτωρ, *idem quod* βωτὴρ, pastor ; *à* βόσκω, pasco. 302

Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ferens, *pro quo frequentiùs dicitur* πυρ- 314
φόρος : *sed in hâc significatione non legitur apud Homer. à* πῦρ, ignis,
et φέρω· *item,* triticum ferens, ferax ; *à* πυρὸς, triticum : *pro* πυροφόρος, 320
in hâc significatione, legitur, Od. γ. 495. *et Hymn. in Apoll.* πυρηφόρος.

"Εξαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per syncopen pro* ἐξαίρετος, electus, eximius, 320
præstans ; *ab* ἐξαιρέω. *Vide β.* 227.

'Αγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀγήραος, *antè, β.* 447. senectutis ex- 323
pers. *Accusativus* ἀγήρω, *sine ν reperitur, et in masculino et fæminino ; aliquando etiam* ἀγήρων· *cum ν in neut.* ἀγήρων.

Πετεῶο, *Attic. pro* Πετεὼ, *gen. sing. à* Πετεὼς, ὁ, *nom. proprium viri,* 331
regis Athenarum.

'Αρὴν, *pro* ἀρὰν, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *hìc,* noxa, damnum. *Vide α.* 10. 334

'Ακόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis. *Vide η.* 117. 335

Βώσας, *et* βώσομαι, *ac* βώσεσθαι, *apud poëtas sæpè reperiuntur pro* 337

βοήσας, βοήσομαι, et βοήσεσθαι, per contractionem facta; hinc βωστρέω, voco, *Od.* μ. 124.

340 Ἐπῴχετο, 3. *sing. imperf. ab ἐποίχομαι· quidam legunt ἐπῴχατο, quod si sic legendum, esset Ion. ἐπῳγμένοι ἦσαν· tertia plur. plusq. pass. verbi ἐποίγω.*

347 Ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, validè, acriter, magno cum impetu irruens, et invadens; *à particulâ ζα, et χράω,* invado furiosè; *idem quod ἐπιπίπτω.*

380 Μάρμαρος, άρου, ὁ καὶ ἡ, albus, π. 735. *vel substantivè sumitur pro μάρμαρος λίθος, ut hìc; à μαρμαίρω,* splendeo, rutilo, *nam quæ candicant, ea ex se splendorem vibrant: est et aliquando* marmor.

384 Ἀράσσω, *seu* ἀράττω, amputo, abscindo, *propriè,* διὰ τοῦ σιδήρου τέμνων παρὰ τὸ ἄρης, ferrum.

385 Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator; παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos; οἳ εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίσσοντες, qui solent in caput desilire velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

389 Γυμνόω, *fut.* ώσω, denudo, spolio; *à* γυμνὸς, ἡ, ὸν, nudus; *sæpè significat apud Homer.* inermem, nudum armis, π. 815. *dicitur* παρὰ τὸ γυῖα μόνα ἔχειν, quòd solùm habeat corpus, qui nudus est.

Βραχίων, ονος, ὁ, brachium, lacertus; *quasi βραχυκίων, vel quòd sit βραχίων, id est, βραχύτερος τοῦ λοιποῦ μέρους τῶν χειρῶν, quòd desinat ad manuum juncturam, iisque totis sit brevius.*

421 Δηριάω, *f.* άσω, contendo, rixor, pugno, *à* δῆρις, εως, ἡ, contentio, pugna, prælium; *hoc autem à δαίρω,* cædo, verbero, *vel à δαίω,* divido; *est et δηρίω, vel δηρίζω,* ρ. 734. *et δηρίνομαι,* π. 756. *idem cum δηριάω.*

422 Ἐπίξυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, promiscuus; *à* ξυνὸς, ἡ, ὸν, communis, ο. 193. *quod Atticum est, pro κοινός.*

426 Πτερόεις, εσσα, εν, volatilis, velox, levis, *ut hìc.*

431 Ἐῤῥάδαται, *et* ἐῤῥάδατο, *Ion. pro* ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, *et* ἦσαν, 3. *pers. plur. præt. et plusquamperf. pass. ex tertiâ singulari* ἔῤῥασται, *correptâ primùm penultimâ auferendo σ· deinde ante τ inserendo δα, à ῥάζω, idem quod ῥαίνω· in hunc modum ἀγωνίδαται, et ἀγωνίδατο, ab ἀγωνίζομαι· κεχωρίδαται, à χωρίζομαι· πεφράδαται, à φράζομαι· ἐσκευάδαται, à σκευάζω· et ὠνομάδαται, ab ὀνομάζομαι, &c.*

433 Χερνῆτις, ιδος, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus; *à* χεὶρ, manus, *et* νέω, neo; *χερνήτης, masc. item generaliter,* manibus quæstum faciens.

434 Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *aliquando* statera, librà, *ut hìc; et tum derivatur ab* ἵστημι, appendo.

435 Ἰσάζω, adæquo; *ab* ἶσος, η, ον, æqualis; *est ἰσόω idem cum ἰσάζω, Odyss.* 212.

448 Ὀχλίζω, *fut.* σω, moveo, *vel* vecte impello, *et* protrudo; ὀχλεύω, *idem; hinc ὀχλίσσεια, aor.* 1. *opt. Æol. sed ὀχλεῦνται,* φ. 261. *ab ὀχλέω,* turbo, commoveo, *ab* ὄχλος, ου, ὁ, turba.

454 Ἔρυμαι, *per syncop. pro* ἐρύομαι, *apud poëtas,* custodio, servo, tueor, *et* ἔρυσθαι, *pro* ἐρύεσθαι· εἴρυτο *pro* ἐρύοντο. *Vide* α. 239.

Δικλὶς, ίδος, ὁ, fores geminæ, portæ bifores, valvæ bifores, *αἱ δὶς, vel* 455
δίχοθεν κλειόμεναι· ἀ δὶς, bis, *et κλείω,* claudo; *vel, ἀ κλεὶς, δὸς, ἡ,* clavis, *ut sit fores quæ binis clavibus obserantur.*

Ὀχεὺς, έως, ὁ, vectis; *ab ἔχω· ὀχῆες ἐπημοιϐοὶ,* vectes proximi, adeò ut sese invicem corroborent.

Ἐπημοιϐὸς, ἡ, ὸν, alternans; *ab ἀμείϐω,* alterno. 456

Θαιρὸς, οῦ, ὁ, cardo; *ἀπὸ τοῦ θέειν δι' αὐτοῦ τὴν θύραν,* quòd super eo 459
porta ultro citroque eat.

Ἄλλυδις, alibi, aliò. *Vide* λ. 486. 461

Ὑπώπια, *subintelligitur καθ· ab ὑπώπιον,* aspectus; *quasi diceret,* 463
suboculare, pars quæ subjacet oculis.

Ἕεστο, *pro εἷστο, plusquamperf. pass. poët. longam vocalem in duas* 464
breves solvendo; ab ἕω, induo.

Νόσφι θεῶν, exceptis diis. 466

Χύω, *et χύνω, idem cum χέω, ἀ quo fit; ἀ χύω, præt. pass. κέχυμαι,* 470
plusquamperf. ἐκεχύμην, ablato augmento, ἐχύμην· unde ἔχυντο, et ἐσέχυντο, ut hìc.

CLAVIS HOMERICA

IN N'. ILIADIS.

ἈΓΧΙΜΑΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnam iniens, *pro quo ἀγχέ-* 5
μαχος usurpatur, euphoniæ gratiâ; ab ἀγχὶ, propè, *et μάχομαι· est et ἀντιμαχετὴς, idem, β.* 604.

Γλακτοφάγος, *per syncop. pro γαλακτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ,* lacte victi- 6
tans: *ἀ γάλα, κτος, τὸ,* lac; *et φάγω.*

Ἄϐιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria; *ab α priv. item,* dives, longævus, *ut hìc; ab α epitat. et βίος, ου, ὁ,* vita: *est et ἄϐιος,* valde robustus; *item,* non violentus; *ἀ βία, ας, ἡ,* vis, robur, violentus impetus.

Λίμνη, ης, ἡ, *sæpè* mare, *ut hìc; propriè* stagnum, palus, lacus, *β.* 21
611. *παρὰ τὸ λίαν μένειν,* quia silet et consistit aqua in stagno.

Τιτύσκομαι, collimo, *seu* collineo, ad scopum attentè dirigo; struo, 23
paro, jungo, *ut hìc: Angl.* yoked them to the chariot.

Ἀτάλλω, *seu ἀττάλλω,* delicatè nutrio tanquam tenellum puerum, 27
adolesco, cresco; *exponitur hìc,* exulto, lusito; *idem ἀτιτάλλω· ab ἀταλὸς, ἡ, ὸν,* tener, juvenilis, *quod ἀ τὸ τλῆναι, cum α priv.*

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, *seu κευθμὼν, ῶνος, ὁ,* locus qui aliquem occultat, latibu- 28
lum; *pro quo etiam Æol. κευσμὸς· est et κεῦθος, idem, χ.* 482. *ἀ κεύθω,* occulto.

Διαίνω, humecto, irrigo; *παρὰ τὸν Δία· ponitur enim Ζεὺς, apud* 30

Græcos, pro aëre, *ut et apud Latinos* sub dio, *sive* Jove frigido, *ut,* τὰ ἐκ Διὸς ὕδατα, pluviales aquæ; διαίνετο, 3. *sing. imperf. pass.*

31 Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus; ἀ σκαίρω, salto, salio; *unde* εὔσκαρθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene saltans; *item,* agilis, pernix.

37 Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis; *ab* α *priv. et* ῥήγνυμι.

Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolutus, insolubilis; ἀ λύω, solvo.

40 Ἄμοτον, *hìc, adv.* perpetuò; *ab* ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *antè,* δ. 440.

41 Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, valdè vociferans, multùm clamans: *quasi* ἅμα βρόμῳ· ἀ βρόμος, ου, ὁ, fremitus ingens; *quod* ἀ βρέμω, fremo, *et* α *epitat.*

Αὔΐαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, clamosus, valdè resonans; *quasi* ἅμα ἰαχῇ, *vel* talem clamorem edens, qualem canes latrantes; *nam* αὖ, αὖ, *sunt voculæ fictitiæ ad imitationem latratûs canum.*

48 Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, horrendus, horribilis, dirus, tristificus, lethalis; ἀ κρύος, εος, τὸ, frigus; *idem* κρυόεις, εσσα, εν, ε. 740.

53 Λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rabidus, furiosus, rabiosus: ἀ λύσσα, ης, ἡ.

57 Ἐρωέω, *fut.* ήσω, *aliquando* inhibeo, repello, *ut hìc.*

58 Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, celer, citò permeans: *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* πόρος, ου, ὁ, transitus.

59 Σκηπάνιον, ίου, τὸ, *Ion.* σκηπτήνιον, *et Dor.* σκαπάνιον, sceptrum: ἀ σκήπτω, innitor.

60 Κεκοπὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. med. verbi* κόπτω· *aliquando* tundo, percutio, pulso, ferio, *ut hìc.*

62 Ἴρηξ, *Ion. pro* ἵεραξ, ακος, ὁ, accipiter; παρὰ τοῦ ἵεσθαι ῥᾷον, *id est,* φέρεσθαι, quòd pernicissima sit volucris.

63 Περιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, valde altus, valde longus; ἀ μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

64 Ὄρνεον, έου, τὸ, avis, ales; *ab* ὄρνις, ιθος, ὁ *vel* ἡ, *idem. Vide* β. 460.

71 Ἴχνιον, ίου, τὸ, vestigium; *ab* ἴχνος, εος, τὸ, *Od.* ρ. 317. vestigium, *id est,* ima pars pedis; *sed sæpissime capitur pro* vestigio, *id est,* signo pedis incedentis: *expon. pro* ipso pede, *vel pro* incessu, *ut hìc;* παρὰ τὸ ἴσχειν καὶ συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complectatur.

79 Μενοινώω, *pro* μενοινάω, valde cupio.

100 Τελευτάομαι, *fut.* ήσομαι, *aliquando* evenio, *ut hìc.*

102 Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax; ἀ φύζα, ης, ἡ, fuga.

103 Πάρδαλις, εως, ἡ, panthera; ἀ πάρδος, ου, ὁ, pardus; *vel quasi* πρόαλις, παρὰ τὸ προάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, quòd saliat et inordinatè moveat in gressu.

Ἤϊον, ου, τὸ, esca, viaticum; *ab* εἶω, eo; *alibi pro* paleis, *et* aceribus; παρὰ τὸ ἰέναι καὶ φέρεσθαι ταχέως τὸ ἄχυρον.

104 Ἐπὶ χάρμῃ, *intellige,* parati.

108 Μεθημοσύνη, ης, ἡ, cessatio, negligentia; ἀ μεθίημι.

111 Ἐτήτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, verus, *ex eoque factum per epenthesin syllabæ* τη· *neut. gen.* ἐτήτυμον, *adverbialiter usurpatur aliquando, ut hìc.*

115 Ἀκεώμεθα, medeamur, 1. *plur. præs. subj. verbi* ἀκέομαι.

128 Λαοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum impellit, *aut* concitat, belli præses; *aliquando Martis epitheton, aliquando Minervæ, ut hìc;* ἀ λαὸς, οῦ, ὁ,

populus, *et* σόος, impetus, *quod est à* σείω· *est etiam* λαοσσόος, populum servans; *à* λαὸς, *et* σόω.

Φράσσω, *sive* φράττω, *fut.* ξω, sepio, munio; *item*, obstruo, obturo; 130
item, addenso, constipo, *ut hìc.*

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, crassus, densus. *Vide* ι. 507.

Ψαύω, *fut.* σω, contrecto, pervenio; *à* ψάω, appropinquo accedo, 132
tango; *est etiam* ψάω, abstergo radendo, detergeo, in tenues partes comminuo, uro, calefacio.

Πτύσσω, *fut.* ξω, plico, complico; *hìc, ad hastas applicatur, quæ adeò* 134
flexibiles sunt, ut duplicari videantur evibrando concussæ; ἐπτύσσοντο, 3. *plur. imperf. pass.*

Προὔτυψαν, *Att. pro* προέτυψαν, priùs lacessebant. 136

'Ολοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro quo* ὀλοοίτροχος, omni ex parte rotundus, 137
in modum rotæ; *ab* ὅλος, η, ον, *et* τρέχω· *aut ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *secundùm Eustath. et tum significat*, perniciosus in currendo.

Στεφάνη, ης, ἡ, *aliquando dicitur* cacumen montis, *ut hìc.* 138

'Αναθρώσκων, οῦσα, ον, insiliens, *part. præs. verbi* ἀναθρώσκω. 140

'Ασφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minimè lubricus, tutus, qui non potest everti, 141
sine impedimento aliquid faciens; *à quo* ἀσφαλέως, *adverb. à* σφάλλω, *aliquando* everto.

"Εμπεδον, *adv. aliquando* constanter, continuò, *ut hìc.*

'Ισόπεδον, ου, τὸ, planities, æquus campus; *ab* ἰσόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, pla- 142
nus; *quod ab* ἴσος, η, ον, *et* πέδον, ου, τὸ, campus.

'Αμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *epitheton hastæ*, quæ potest utrinque lædere 147
γυῖον, membrum; *vel*, ὁ ἑκατέρωθεν γυῶσαι δυνάμενος, quæ utrinque claudos reddere potest, *vel* utrinque acutæ, *vel* titubantis, *et* trepidæ dum vibratur, *et quasi* claudicantis. *Vide* ἀμφιγυήεις, α. 606.

Σφείων, *poët. et Ion. pro* σφῶν. 148

Πυργηδὸν, *adv.* in modum turris. *Vide* γ. 153. 152

Κοῦφος, η, ον, levis, *id est*, non ponderosus; *vel* levis, *id est*, remissus, 158
languidus; κοῦφα, *pro* κούφως.

'Υπασπίδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, clypeo tectus; *ab* ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; ὑπασπίδια, *adverb.*

Προποδίζω, *fut.* σω, procedo, progredior; *à* πούς, οδὸς, ὁ, pes.

Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis; *item, in hastâ* ligni extremitas quæ cuspidi 162
immittitur: *in ense* ea pars, quæ manubrio induitur, π. 338.

'Ακοντίζω, *fut.* σω, jaculor, *id est*, peto telo, *seu* ferio: *sic sæpè regit* 183
genit. personæ, subauditâ præpos. κατὰ, *ab* ἄκων, *pro* ἄκους, οντος, ὁ, telum.

"Ηλευα, effugi, *poët. et Æol. pro* ἤλευσα, *aor.* 1. *act. est etiam in medio* 184
ἠλευάμην, *pro* ἠλευσάμην, *ut* ἔχευα, *pro* ἔχευσα.

'Ρωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus; *à* ῥὼψ, πὸς, ὁ, virgultum; *à* 199
ῥέπω, vergeo, propendeo.

Γαμψηλαὶ, ῶν, αἱ, malæ, *seu* maxillæ; *à* γαμψὸς, ἡ, ὸν, incurvus, in- 200
flexus, *pro* καμψὸς, *à* κάμπτω, flecto, incurvo; *hinc* γαμψώνυχες, π. 428.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator; *à* κορύσσω, δ. 424. 201
quod à κόρυς.

204 Σφαιρηδὸν, *adverb.* in modum pilulæ, instar globi ; *à* σφαῖρα, ας, ἡ, sphæra, globus ; *item,* pila, *Odyss.* ζ. 100. *quod à* σπαίρω, *idem quod* σκαίρω, salto. *Sphærica sive rotunda sunt ad motum comparata, Harm.*
211 Νέον, *adverb.* nuper ; *à* νέος, α, ον, novus.
212 Ἰγνύα, ας, ἡ, poples, *id est,* posterior pars genu.
225 Ἀναδύω, *fut.* ύσω, existo, emergo, sursum erumpo, recedo, *seu* retrocedo ; ἀναδύομαι, *idem ; item* respuo, recuso, detrecto, fugio : ἀνδύεται *pro* ἀναδύεται.
233 Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium ; κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι, *id est,* laniari : *nam canes saturi cadaveris reliquiis illudunt ;* μέλπομαι, ludo, tripudio. *Vide* μέλπω, α. 471.
237 Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, collatus, confertus, congestus ; *à* σὺν, *et* φέρω.
239 Ἀμπόνον, *pro* ἀνὰ πόνον.
260 Δήω, invenio : *sed sæpiùs futuri habet significationem, ut hìc.*
265 Γανόω, *fut.* ώσω, lætitiâ afficio, splendeo ; *à* γάνος, εος, τὸ, lætitia, splendor, *ut hìc.*
281 Μετοκλάζω, *fut.* σω, flexis genibus succumbo ; *ab* ὀκλάζω, *idem ; sed metaph.* labasco, succumbo, *vel* deficio.
282 Πατάσσω, *fut.* ξω, cum strepitu palpito ; *item,* percutio, ferio ; *hinc* πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, fremitus.
286 Δαῒς, ΐδος, ἡ, fax accensa ; *item,* pugna ardens ; *in* δαῒ *est apocope, pro* δαΐδι, *à* δαίω, uro ; *sed,* δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum.
287 Χεῖρας ὄνοιτο, *intellige* quis.
288 Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, *aor.* 2. *opt. med. verbi* βλῆμι, percutio ; *à* βάλλω, jacio.
290 Νηδὺς, ύος, ὁ, venter, cibi receptaculum, uterus, *ut* alvus, *Lat. pro* utero *sumitur ; dicitur* ἀπὸ τοῦ νηεῖν, quòd in ventrem cibus congeratur ; *hinc* νηδυῖα, intestina, ρ. 524.
291 Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, *propriè,* maris cum fœminâ ; *sed in genere, pro* quâcunque confabulatione, *vel* commercio *sumitur, ut hìc ; ab* ὄαρ, ρος, ἡ, conjux. *Vide* ε. 487.
292 Νηπύτιος, ία, ιον, infans, stultus ; *à* νήπιος, ίου, *idem,* β. 38.
293 Ὑπερφιάλως, *adv. aliquando pro* μεγάλως, ὑπερφυῶς. *Vide* γ. 106.
309 Ἔλπομαι, *aliquando* existimo, puto, *ut hìc.*
314 Στάδιος, ία, ιον, stabilis, statarius ; *hinc* σταδίη μάχη, *vel* ὑσμίνη, stataria pugna ; *aliquando substantivum intelligitur, ut* η. 240. *et hìc ; ab* ἵστημι.
315 Ἐλόωσι, *poët. pro* ἐλῶσι, *vel* ἐλάουσι· *ab* ἐλάω, *quo poëtæ pro* ἐλαύνω *utuntur, et præsenti pro futuro.*
317 Ἐσσεῖται, *poët. pro* ἐσεῖται, *hoc autem Doricè, pro* ἔσεται, *futur.* 1. *verbi* εἰμὶ, *Dores enim fut. act. et med. circumflectunt.*
320 Δαλὸς, οῦ, ὁ, torris, κεκαυμένον ξύλον, *pro quo* δαυλὸς, *idem : à* δαίω, uro, incendo.
322 Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus ; *item* fructus, *seu* fruges, *ut hìc. Vide* λ. 630.
325 Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna stataria ; *à* στάδιος, stabilis.
339 Φθισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus ; *fit à* φθίω, *seu* φθίνω, corrumpo ; *item,* corrumpor, perdor, *et* βροτὸς, mortalis.
340 Ἀμέρδω, *fut.* σω, privo visu, excæco ; *item,* obscuro, obtundo, fusco,

perstringo visum, *et generaliter*, privo; στερίσκω τοῦ μέρους, quocunque privo, π. 53. *ab α privat. et* μέρδω, intueor, *quod fit Doricè à* μερίζω.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper tersus, *vel* politus; *à* σμάω, *vel* σμήχω, 342 abstergo; *item*, purgo.

Ἀμφὶς φρονεῖν, *id est*, διχνοεῖν, διχοφρονεῖν, dissentire, discordare. 345

Ὑπεξαναδὺς, emersus; *ab* ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, *et* δῦμι. 352

Ἀμφαδίον, *adv.* palam; *ab* ἀμφαδὸν. 356

Πεῖραρ, *vel* πεῖρας, ατος, τὸ, *idem cum* πέρας, τος, τὸ, finis, terminus, 359 limes; funis, *ut hìc.*

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit: 361 *à* μέσος, η, ον, *et* πολιὸς, ὰ, ὸν,

Ἔνδον ἐὼν, *aliquando* qui adest, *ut hìc.* 363

Αἰνίζομαι, *fut.* σομαι, *idem quod* αἰνέω, laudo; *aliquando*, admiror. 374

Ὀπυίω, ineo, coëo; *exponitur*, habeo in matrimonio, uxorem habeo; 379 *imperf.* ὤπυιον, ες, ε· *præs. pass.* ὀπυίομαι, ineor, comprimor, in matrimonio habeor: *maritus ergo* ὀπυίει, *uxor verò* ὀπυίεται. *Vide suprà* ϑ. 304. *et infra* π. 178. *Futurum hujus verbi nullum esse potest, quia post* υι *consona locum nunquam habet. Factum est (secundùm Damm.) ab* ὕειν, pluere, rigare, *et* ὄπις, cura, respectus; *quia per congressum maritalem respicitur ad* τεκνοποιΐαν, *quæ conserendo et compluendo arvum genitale perficitur: nam maximè hoc verbum congressum illud ipsum notat.* ὀπυιέμεν *hìc pro* ὀπυίειν, *infin. præs. act.*

Συνώμεθα, 1. *pl. aor.* 2. *subjunct. à* σὺν, *et* ἵεμαι· συνίεμαι, *hìc*, paciscor, 381 convenio.

Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *pleonasm.* τοῦ ε, *pro* ἑδνωτὴς, socer, *id est*, qui filiam 382 dat, additâ dote; *ab* ἕδνα, dos, *pro quo* ἔεδνα, *idem; vel cum tenui,* ἔεδνα, *idem*, *Od.* α. 277.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, vindex, auxiliator; *ab* ἀμύνω, auxilior, *aliquando* 384 ulciscor.

Λαιμὸς, οῦ, ὁ, guttur, gula; *à* λάω, λαύω· διὰ τὸ ἀπολαυστικὸν τοῦ πότου, quia fruitur cibis et potu. 388

Ἀχερωὶς, ἴδος, ἡ, populus alba; *ab Acheronte denominari putatur.* 389 *Ferunt Herculem, cùm adversus Cerberum progrederetur, consitam ad Acherontis ripas conspexisse arborem, quam secum reportavit, et* ἀχερωΐδα *nuncupavit*, Coul.

Πίτυς, υος, ἡ, pinus; *à* πίπτω, cado. 390

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, altus, excelsus; *à* βλώσκω, *fut.* σω, gradior, advenio; *vel quasi* ἄνω θρώσκω, sursum salio.

Νεήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, recenter acutus; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis. 391

Βρύχω, *f.* ξω, frendeo, strideo; *sed* βρύκω, mordeo, rodo, devoro; *et* 393 βρύω, *fut.* σω, scateo, pullulo: βεβρυχὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. act.*

Δράσσω, *seu* ττω, *fut.* σω, prehendo manu, corripio; *hinc* δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, λ. 69. κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης, *id est*, ἀπρὶξ ἐχόμενος τῆς γῆς χερσὶν ἢ ὀδοῦσι, *Eustath.*

Ἐάλη, convolutus est, involvit se, occultavit se, contraxit se, *Attic.* 408 *vel Ion. pro* ἥλη· *ab* εἶλον, *cujus aorist. pass. Ion.* ἄλην, *et pleonasm.* τοῦ ε, ἐάλην, *aut communiter* ἥλην, *et dialysi* ἐάλην· *unde et partic.* ἀλεὶς, εῖσα, ὲν, *secundùm Phavorinum; aut ab* ἀλῶ, declino, vito, *&c. secundùm*

Suidam, aut ἑάλη, *per metaplasm. pro* ἑάλω, *quod est Attic. pro* ἥλων, *aor.* 2. *verbi* ἁλίσκω, capio.

409 Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus; *à* κάρφω, *fut.* ψω, sicco, arefacio: *exponitur*, sordidum reddo; *pro* καρφαλέος, *legitur apud Hom.* καρχαλέος, φ. 541.

Ἐπίθρεξας, ασα, αν, *part. aorist.* 1. *verbi* ἐπιτρέχω, percurro; *item*, per summas partes curro, incurro, incurso, attingo, supervolo, *ut hìc: nam* τρέχω *habet duo fut.* δραμοῦμαι, *et* θρέξομαι.

414 Ἄτιτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, inultus: *à* τίω.

416 Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit, *seu* transmittit, comes; *à* πέμπω, mitto. *Vide* ζ. 171.

435 Πεδάω, *fut.* ήσω, pedicis vincio; *à* πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum pedum; *à* ποῦς, *et* δέω, ligo.

436 Ἀλέασθαι, *sæpè pro* ἀλεύασθαι, *aor.* 1. *ab* ἀλεύω· *vel est infin. ab* ἀλέομαι, *ab* ἀλέω, vito.

437 Ὑψιπέτηλος, folia in cacumine gerens; *item*, altus, excelsus, *ut hìc: à* πέταλον, ου, τὸ, *Ionicè* πέτηλον, folium, *propriè*, quod est in amplitudine expansum; *quod à* πετάω, pando.

441 Ἐρείκω, frango, contundo, scindo; *idem quod* ῥήσσω.

442 Ἐπεπήγει, 3. *sing. plusq. perf. med. à* πήγνυμι, *vel* πήσσω, figo.

443 Οὐρίαχος, ου, ὁ, *idem quod* σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ferrum quo ima hastilis pars præfixa est; *ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda; *quasi* οὐρὰ τοῦ δόρατος· οὐρὰ, cauda, *tribuitur omnibus irrationalibus, avibus exceptis, et quibusdam inanimatis; in agmine*, extremum agmen, navis *quoque* prora οὐρὰ *dicitur.*

456 Ἑταιρίζω, *fut.* σω, sodalis fio; ἑταιρίζομαι, associo mihi; *ab* ἑταῖρος, ου, ὁ, socius: *pro* ἑταιρίζω, *poët.* ἑταρίζω.

458 Δοάσσατο, *secundùm quosdam, pro* δοιάσατο, *detracto* ι *et geminato* σ, *à* δοιάζω, dubito, consulto, delibero; *secundùm alios, pro* ἐδοξάσατο, ξ *exempto, et Æolicè* σ *geminato, à* δοξάζω, existimo; *est et* δοάσσεται *in futuro*, ψ. 339.

485 *Pro* γενοίμην, *et* 1. *plur.* γενοίμεθα, *poëtæ et Iones dicunt* γεγενοίμην, *et* γεγενοίμεθα.

493 Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen; *à* βόω, *seu* βόσκω, pasco.

504 Κραδάω, *aliquando* vibro, quatio: *à quo* κραδαίνω, *idem; à* κράδη, ης, ἡ, ramus ficulnus, folium ficulnum, *aut* quodvis folium. *Vid.* η. 213.

507 Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum; *ab* ἐντὸς, intus, intrà.

516 Βάδην, gradatim, pedetentim, lento gradu; *à* βαίνω.

521 Πέπυστο, *pro* ἐπέπυστο, *detractione augmenti*, 3. *sing. plusq. perf. pass. à* πυνθάνομαι, audio.

Βριήπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehementer clamans, *Martis epithet. quasi* βριαρῶς ἠπύων· ἠπύω, sono, clamo, *pro* ἀπύω, *idem.*

530 Βόμβος, ου, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes; *hinc* βομβέω *fit per onomatop. à literâ* β, *transfertur autem ad alios sonos, ut hìc.*

539 Νεούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recèns vulneratus, *seu* ictus; *à* νέος, α, ον, *et* οὐτάω.

543 Ἑάφθην, *Ionicâ dialysi pro* εἵφθην, *aor.* 1. *pass. ab* ἕπομαι, sequor; *est etiam* ἑάφθην, *pro* ἥφθην, *poët. ab* ἅπτομαι, tango.

Θυμοραιστὴς, οῦ, ὁ, animum destruens ; ἀ ῥαίω, destruo ; θυμοραϊστὴς, 544
poët. dialysi.

Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena : *metaphor.* φλέβες ὑδάτων, venæ aquarum : *dici-* 546
tur ἀπὸ τοῦ καυματωδέστατον φλεγμὸν περιέχειν, quòd calidissimum humorem contineat, *nempe* sanguinem.

'Αμενηνόω, *fut.* ώσω, imbecillum reddo ; *ab* ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, imbecillus, 562
invalidus : *idem* ἀμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ab α priv. et* μένος. *Vide* ε. 887.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, cujus setæ cyanum referunt, crines cæruleos, *vel* 563
nigricantes habens ; ἀ κύανος, ου, *et* χαίτη, ης, ἡ.

Σκῶλος, ου, ὁ, spinæ genus, quod in igne versatum et candefactum 564
validius evadit ; *aliquando* spinæ species, quem rustici ubi exacuerunt, et igne versarunt, teli loco usurpant : *accipitur pro* ligno, *aut* spinâ acutâ. *Metaphoricè* impedimentum : *sed tum potiùs* σκῶλον· ἀ σκέλλω, arefacio.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen ; *in plur.* pudenda : *est et* αἰδοῖος, οία, οῖον, ve- 568
nerandus ; *ab* αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, pudor, reverentia, inguen.

῎Αρης, εος, ὁ, Mars, bellum ; *hìc,* vulnus, plaga. 569

῎Ιλλω, oculis conniveo, vincio, constringo ; *hinc* ἰλλὰς, άδος, ἡ, vin- 572
culum contortum, *seu* contorquendo factum ; ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν.

'Αράττω, *fut.* ξω, abscindo, amputo, pulso, tundo, illido. *Metapho-* 577
ricè de verbis probrosis ; *dicitur* ῥάσσω *pro eodem.*

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, *id est,* instrumentum, quo semen à pul- 588
vere et aceribus repurgatur ; ἀ πτύω, *fut.* σω, spuo, *metaph.* contemno : *poët.* πτυόφι, *abjecto* ν· *at in* ος *quintæ,* ος *vertitur in* ες, *ut* στῆθος, στήθεσφι ὄχος, ὄχεσφι, *ut antè dictum est.*

Κύαμος, ου, ὁ, faba ; παρὰ τὸ κύειν ἅμα, quòd simul concipiantur et 589
crescant.

'Ερέβινθος, ου, ὁ, cicer ; *ab* ὄροβος, ου, ὁ, ervum, legumen.

Λικμητὴρ, ῆρος, *et* λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum 590
purgat ; ἀ λικμὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum.

'Ελήλατο, infixa erat ; 3. *sing. plusq. perf. Att. pro* ἤλατο, *ab* ἐλαύνω. 595

῎Αωτον, ου, τὸ, flos ; *per metaph.* præstantissimum rei cujuslibet, *ut* οἰὸς 599
ἄωτον· *sumitur et pro* ἔριον, ου, τὸ, lana, *ut hìc. Vide* ι. 657.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda : *est et* ornamentum quoddam muliebre ; ἀ 600
σπεύδω, *quia funda lapidem fortiùs et citiùs manu propellit.*

'Αξίνη, ης, ἡ, securis ; *ab* ἄγω, frango. 612

'Ελάϊνος, η, ον, olivâ arbore factus, oleaginus ; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, olea, *fructus ejusdem.*

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium, *seu* capulus bipennis ; ἀ πέλεκυς, εως, ὁ, securis.

Ληκέω, *fut.* ήσω, sono, crepo, *aor.* 2. ἔλακον, *præt. med.* λέλακα. 616

Ξείνιος, *pro* ξένιος, hospitalis, ad hospites *seu* peregrinos pertinens. 625

'Ορχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio ; *ab* ὀρχέομαι, salto, tripudio. 637

'Εξεπέρησεν, trajecit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐκπεράω. 652

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. 654

Ταθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass. verbi* τείνω, *præt. act.* τέτακα. 655

Θωὴ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum alicui impositum ; *fit ab inusitato* θῶ, 669
quod exponitur ζημιῶ.

671 Γναθμὸς, οῦ, ὁ, mala, maxilla ; *à* γνάθος, ου, ἡ, *idem, Hymn. in Fornac.* 13. *interjecto* μ.

683 Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, *pleonasmo* τοῦ ϑ, *pro* χαμαλὸς, humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens, non altus ; *à* χαμαὶ, *adverb.* humi, in terrâ.

686 Φαιδιμόεις, εσσα, εν, *et* φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, illustris ; *à* φαιδρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, alacer.

703 Νέον, τὸ, *Ion.* νεῖον, novale ; *item, adverb.* recenter ; *à* νέος, α, ον, novus, *utroque modo.*

705 Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror, perrumpo : *ex* κίω, *per redupl.* ἀνακηκίω, *idem.*

707 Ὦλξ, *per sync. pro* ὦλαξ, *quod fit Dor. pro* αὖλαξ, κος, ἡ, sulcus.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas ; *à* τέλος, εος, τὸ, *per metath. et addito* ν, *sic* τέλσον ἀρούρης, ima tellus, *ut hìc.*

728 Περιίδμεναι, *per syncop. pro* περιϊδέμεναι *hoc autem Doricè et Atticè, pro* περιϊδεῖν· *à* περιείδω, scire suprà, scire plusquam, excellere ; *ab* εἴδω, scio. *Vide Clarke in loc.*

731 Ὀρχεστὺς, ύος, ἡ, saltandi ars, saltatio ; *ab* ὀρχέομαι.

737 Κατὰ *cum accus. aliquando* trans, *ut hìc,* κατὰ τεῖχος.

747 Ἔχω, *hìc, pro* ἀπέχω, abstineo, absisto, cesso.

761 Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitui non obnoxius, ab exitio et damno immunis ; *ab* α *privat. et* ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, exitium, *quod ab* ὄλλυμι, perdo, perimo : ἀνόλεθρος *pro eodem.*

769 Γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierum amore insanus ; *à* γυνὴ, *et* μαίνομαι, insanio ; γυναιμανὴς, *idem.*

773 Σῶς, *idem quod* σόος, *ex quo contrahitur ; et ex* σῶς, *per dialys.* σάος· *secundùm alios,* σῶς *contrahitur ex* σάος· *significat aliquando* integer, perfectus ; νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος, nunc in totum es perditus.

776 Ἐρωέω, *fut.* ήσω, *hìc,* cesso.

777 Μέλλω, *aliquando* debeo, *ut hìc.*

798 Φλάζω, stultè, *et* inarticulatè loquor, ferveo, æstuo, *ut hìc ; hinc* παφλάζω, *idem, id est,* ferveo : *propriè dictum de* maris æstu.

799 Φαληριάω, albesco spumâ ; *à* φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus, *à* φαλὸς, ἡ, ὸν, splendidus, albus.

Ἐπὶ ἄλλα, *intellige* sequuntur.

815 Φθαίην, *aor.* 2. *optat. à* φθάνω, prævenio, assequor.

820 Κονίω, *vel* κονίζω, pulvere impleo, pulverem excito ; *à* κόνις, pulvis, cinis.

824 Βουγάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde se jactat ; *à* βοῦ, *partic. augmentat. et* γαίω, glorior, jacto.

829 Πεφήσεαι, *Ion. pro* πεφήσῃ· *à* φάω, interficio.

Ταλάω, *fut.* ήσω, tolero, suffero, audeo, sustineo ; *idem* τλάω· *unde* τλῆμι, *idem.*

830 Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus, floridus ; suavis, tener ; *à* λείριον, ου, τὸ, lilium, *pro quo et* λίριον.

CLAVIS HOMERICA

IN Ξ'. ILIADIS.

ΦΡΑ'ΖΕΟ, *hìc*, vide, considera; *Ion. pro* φράζου, *præs. imperat. med.* 3
verbi φράζω, dico.

Λοετρὸν, *pro* λουτρὸν, *dialysi diphthongi, plerumque* illa aqua quæ la- 6
vationi paratur, lavacrum, *item*, balneum; *à* λούω, lavo: *hinc* λοετρο-
χόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus ad lavacrum, *vel* lavandum, σ. 346.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula, *hìc*; locus è quo circumjacentia lustrantur 8
oculis; *propriè*, ipsa circumspiciendi actio, cura: *ex* ὢψ, oculus.

'Ερέριπτο, *pro* ἐρήριπτο, eversus est, 3. *singul. plusquamperf. pass.* 15
verbi ἐρείπω· *habet reduplicationem Atticam duarum initialium litera-
rum, et dialysin diphthongi, quæ erat in penultimâ; secundùm quos-
dam, à* ῥίπτω, projicio, præcipitem do, *cujus præt. act.* ῥέριφα, *pro* ἔῤῥιφα·
pass. ῥέριμμαι, *pro* ἔῤῥιμμαι, *plusq.* ἐρερίμμην, ψο, πτο, *pro* ἔῤῥιπτο.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; *item aliquando neutraliter*, pur- 16
pureo colore rubeo, *vel* nigro, *ut hìc*; *à* πορφύρα, ας, ἡ.

Κωφὸς, ἡ, ὸν, *hìc*, tacitus, nullum edens strepitum. *Vide* λ. 390,

"Οσσομαι, video, prævideo, præsentio, *factum per Æolicam mutatio-* 17
nem ex ὄπτομαι· *ut* πέσσω, *ex* πέπτω· *est etiam* ὄσσομαι, auguror, *ex* ὄσσα,
ης, ἡ, vox; *item*, omen.

Αὔτως, in eodem statu; *aliquando*, temerè, frustra. 18

Οὐδετέρωσε, neutram in partem; οὐδετέρωθεν, neutrâ ex parte: *ab* οὐ-
δετέρως, neutro modo, *vel* genere, *ab* οὐδέτερος, *seu* οὐθέτερος, *pro* οὐδὲ ἕτε-
ρος, neuter.

Ταχύπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeres equuleos habens; *item*, rei equestris 21
peritus, *vel* bellicosus, *ut semper apud Homer. à* ταχὺς, *et* πῶλος.

Χαδέειν, *Ion. pro* χαδεῖν, *aor.* 2. *infin. act. à* χάζω, cedo, recedo, pri- 34
vo, capio, capax sum, contineo.

Στείνω, *Ion. pro* στένω, in arctum cogo, ango, densè onero: *à* στενὸς,
angustus.

Πρόκροσσαι νῆες, *dicuntur* aliæ post alias, *seu* super alias in continuâ 35
serie; *à* κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria; *vel* κροσσαὶ, scalæ.

"Ακρα, ας, ἡ, *substant.* summitas, culmen, fastigium; *item*, cacumen 36
montis; *item*, promontorium, *ut hìc*.

'Οψείω, videre cupio, desidero; *ab* ὄπτομαι. 37

"Ετοιμος, *et Atticè* ἑτοῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, paratus, promptus; qui ad ma- 53
num est, manifestus, minimè dubius, *ut hìc*. *Vide* α. 117.

'Επεπίθμεν, *pro* ἐπεποίθειμεν, *plusquamperf. med. verbi* πείθω, *quo tem-* 55
pore significat, fretus sum, confido, spero. *Vide Schrev. Lex.*

77 'Ορμίζω, *fut.* σω, naves in stationem subduco; *item*, navem stabilio; *ab* ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.
78 'Αβρότη, ης, ἡ, nox: *sæpè jungitur cum* νύξ. *Vide* κ. 65.
80 Νέμεσις, εως, ἡ, *aliquando* reprehensio justa, quod reprehensione dignum est.
84 'Αεικέλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ignavus, vilis, contemptus; *propriè idem quod* ἀεικὴς, non consentaneus, α. 341.
86 Τολυπεύω, *fut.* σω, glomero, nexo, fabricor, machinor, ad finem perduco; *à* τολύπη, ης, ἡ, lana carpta.
92 "Αρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, sanus, consentaneus. *Vide* ε. 326.
98 Εὐκτὸς, ἡ, ὀν, optabilis, optandus; *ab* εὔχομαι.
101 'Αποπτανέουσι, respiciens ad; *ab* ἀπὸ, *aliquando significante* rursum *in compositione, et* ὀπτάνω, video, cerno: *aut* ἀποπτανέουσι, avolabunt, *scilicet fugientes; à* πταίνω, *quod est ab* ἵπτημι, *secundùm Phavorinum.*
104 Καθικνέομαι, tango, contingo; *item*, ferio, percutio; *fut.* ἵξομαι, *aor.* 2. *med.* ἱκόμην, *ab* ἵκομαι· καθίκεο, *Ion. pro* καθίκου, 2. *sing. aor.* 2.
108 "Ασμενος, ένη, ενον, gaudens, gratus, libens; *ab* ἥδω, *cujus præt. pass.* ἥσμαι, *à quo* ἄσμενος· *comparat.* ἀσμενέστερος, *pro* ἀσμενώτερος· *superlat.* ἀσμενέστατος, *pro* ἀσμενώτατος.
110 Ματεύω, *fut.* σω, quæro, inquiro, indago; *à* μαστεύω, *idem, per ellipsin literæ* σ· *à* μαντεύω, oraculum consulo; *aut à* μάω, *aliquando* quæro, *inquit Eustath.*
111 'Αγάζομαι, *fut.* σομαι, *hìc*, succenseo, vitupero, invideo.
123 "Ορχος, ου, ὁ, plantarum series, *item*, hortus; *idem* ὄρχατος, ου, ὁ, βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ, fovea in quam plantæ immittuntur: *ab* ὀρύσσω, fodio.
127 Πεφασμένος, η, ον, *part. præt. pass. à* φάω, dico.
130 "Αρηται, 3. *sing. subj. aor.* 2. *med. ab* αἴρω, *aliquando* capio, sumo.
132 'Αφεστᾶσι, cessant, *pro* ἱστᾶσι, *quod est ab* ἵστημι· *nam aliquando per* ε *reduplicatur; unde etiam* ἕσταμεν, *et optat.* ἑσταίην, *et infin.* ἑστάναι· *vel est* ἀφεστᾶσι, *pro* ἀφεστήκασι, *ut* ἀφέστατε, *pro* ἀφεστήκατε, *præt. act.*
142 Σιφλὸς, ἡ, ὀν, deformis, *per syncop. pro* σιπαλὸς, *idem; hinc* σιφλόω, *fut.* ώσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito; σιφλώσειε, 3. *sing. aor.* 1. *Æol.*
154 'Ρίον, ου, τὸ, montis cacumen; *item* promontorium.
163 Παραδραθέειν, concumbere; *à* παραδαρθάνω, *à* δαρθάνω, dormio, *quod mutuatur sua tempora à* δαρθέω· *sed in fut.* 2. *transpositis literis* δραθῶ, *ut à* πέρθω, πραθῶ.
164 Χροΐα, *inserto* ι *pro* χρόα, ας, ἡ, color; *item* pulchritudo.
167 Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *hìc*, postis. *Vide* β. 470.
'Επῆρσεν, *ab* ἐπάρω, *cujus futurum Æol. est* ἐπάρσω, *ab* ἄρω, apto.
172 'Εδανὸς, ἡ, ὀν, suavis, *ab* ἡδὺς, εῖα, ὑ, *idem, per systolen literæ* η.
Τεθυωμένος, η, ον, *à* θυόω, odore jucundum reddo; *quod à* θύω.
176 Πείκω, *et* πέκω, *fut.* ξω, pecto.
180 'Ενετὴ, ῆς, ἡ, fibula, *ab* ἐνίημι, injicio; διὰ τὸ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις.
182 "Ερμα, ατος, τὸ, inauris, *hìc; ab* εἴρω, necto, *quia inaures innectuntur auribus: cùm* fulcrum *significat, fit per sync. pro* ἔρεισμα, *ab* ἐρείδω, figo, firmiter fulcio.

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima auris pars, *et* carnosa; *ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, quòd ea pars soleat apprehendi, quum quis admonetur.*

Τρίγληνος, ήνου, ὁ καὶ ἡ, tres habens pupillas, *vel* habens in modum 183
trium pupillarum; *à γλήνη,* pupilla. Ἕρματα τρίγληνα, *id est, τρίκορα,* ἔχοντα τρεῖς κόρας, triplicem pupillæ formam habentes; *vel πολλῆς θέας ἄξια, ἀξιθέατα,* visu et spectaculo digna; *vel τρίκωλα καὶ τριπρόσωπα,* trilatera et triplici aspectu; *vel, πολλῶν κοσμίων ἄξια· γληνέα enim dicuntur τὰ κόσμια.*

Μορόεις, εσσα, εν, fatalis, exitiosus, multo labore confectus; *à μόρος, ου, ὁ,* portio, fatum exitiale.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta; *quasi καρήδεμνον, seu δέμον τοῦ καίρη· aliquan-* 184
do urbium mœnia, *seu* murorum pinnæ, *ut π.* 100. *est etiam* operculum doliorum, *aut similium vasorum, Odyss. γ.* 39.

Ἀρνέομαι, *fut.* ήσομαι, recuso, nego; *ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ* 191
παραιτήσει, à tollendis manibus cùm aliquid abnuimus et recusamus.

Ὁμόω, *fut.* σω, unio, coïre facio; *ὁμόομαι,* coëo. 209

Ἀγκοίνη, ης, ἡ, *poët.* ulna: *ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη, mutato ω in οι.* 213

Ἰαύω, *hìc,* dormio, cubo. *Vide ι.* 325.*

Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum; *hìc* cingulum. 214

Θελκτήριον, ίου, τὸ, illecebra; *à θέλγω,* mulceo, delinio; *θελκτὴρ, ῆρος,* 215
ὁ, delinitor, *Hymn. in Æsculap.* 4.

Τῆ, *pro τάε,* cape; *à τάω· vel pro τῆθι, per apocopen, à τῆμι,* capio: 219
ut τλῆ, pro τλῆθι, à τλῆμι, perfero.

Ξυμβάλλειν, obviàm ire; *ξύμβλητο, pro συνεβέβλητο, 3. sing. plusq.* 231
perf. pass.

Εἰδέω χάριν, habebo gratiam; *γνώσομαι καὶ προσομολογήσω σοι χάριν.* 235

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum, *à θράω,* sedeo. 240

Ὅτε μὴ, nisi, *pro εἰ μή.* 248

Ἐπινύσσω, *fut.* ξω, admoveo, impello; *à νύσσω, idem.* 249

Μήσαο, struebas, *Ion. pro ἐμήσω, 2. sing. aor. 1. med. verbi μήδομαι.* 253

Ἀήτης, ου, ὁ, ventus, flatus; *ab ἄω,* spiro. 254

Ῥιπτάζω, *fut.* σω, jacto, conturbo, præcipitem do; *à ῥίπτω, idem.* 257

Ἄϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil sciri potest; *ab ἴσημι,* scio; *hinc ἀϊ-* 258
στόω, fut. ώσω, memoriam alicujus amitto; *ἀϊστώθησαν,* evanuerunt, *Od. κ.* 259.

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, *Hymn. in Nept.* 5. *δμήτειρα, ας, ἡ,* domi- 259
trix; *à δαμάω.*

Ἅζετο, verebatur, 3. *sing. imperf. Ion. verbi ἅζομαι.* 261

Ἀποθύμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo; *ab ἀπὸ, et θυμὸς, οῦ, ὁ,* mens: *quasi diversum à mente.*

Ὀπυιέμεναι, *Att. et Dor. pro ὀπυίειν, vide suprà, ν.* 379. 268

Ἐέλδεαι, cupis, 2. *sing. præs. verbi ἐέλδομαι, poët. pro ἔλδομαι.* 269

Ἀάατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per duplicem privationem, vel per pleonasmum* 271
τοῦ α, valde noxius, *et* innoxius: *ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ, id est, ἀβλαβὲς τοῖς εὐορκεῖς,* vera jurantibus innoxia; *sed πολυβλαβὲς τοῖς ἐπιορκοῖς,* perjuris exitiosa; *ab α priv. et ἄω, vel ἄτω, id est, βλάπτω· ab ἀτάω,* lædo, noceo. *Vide Clarke in Odyss. φ.* 91. *et χ.* 5.

Εἰλάτινος, *pro ἐλάτινος, ίνη, ινον, poët.* abiegnus; *ab ἐλάτη, ης, ἡ,* abies. 289

294 Ὡς, *aliquando significat* simul atque, *et sæpè geminatur, ut hìc.*
307 Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis ; *à* πρυμνὸς, ἡ, ὸν, extremus, *et* ὄρος, εος, τὸ, mons.
308 Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tam de* mari, *quàm de* terrâ *dicitur ; quòd utraque animalia nutriat :* τραφερὴ, terra arida, continens ; *à* τρέφω, nutrio.
314 Τραπείομεν, *Ion. et poët. pro* τραπῶμεν, *aor.* 2. *pass. subj.* οῦ *circumflex. resoluto in* εω, *deinde* ο *pro* ω *per systolen, et* ι *inserto metri causâ ; à* τρέπω, *faciente fut.* 2. *act.* τραπῶ.
317 Ἠρασάμην, dilexi, 1. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἐράομαι.
326 Ἄνασσα, ης, ἡ, regina, domina ; *ab* ἄναξ.
340 Κείω, jacere, *vel* decumbere cupio, dormiturus sum ; *à* κεῖμαι, jaceo ; κίων, ουσα, ον, *part. aor.* 2.
Εὔαδε, placet, *pro* ἕαδε, *pleonasmo* τοῦ υ· *quod est pro* ἕαδε, *mutato spiritu ; hoc autem factum est per resolutionem Ion. ex* ἧδε, *aor.* 2. *verbi* ἀνδάνω *seu* ἅδω.
342 Δείδιθι, *pro* δέδιθι, time, metue, 2. *sing. præs. imperat. act. verbi inus.* δέδιμι, *pro quo est* δείδω, timeo : *vel est pro* δέδιε, 2. *sing. imperat. perf. med.* δέδια, *verbi* δείδω.
344 Διαδέρκω, perspicio, transpicio, *aor.* 2. ἔδρακον· *à* δέρκω.
347 Νεοθαλὴς, *et* νεοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nupèr virens, qui noviter pullulavit ; *item,* recens ; *à* νέος, *et* θάλλω.
348 Ἐέρση, *pleonasmo poët.* τοῦ ε, *pro* ἔρση, ης, ἡ, ros ; *unde* ἐρσήεις, εσσα, εν, roscidus.
Ὑάκινθος, ου, ὁ, *vel* ἡ, hyacinthus, *nomen herbæ et floris.*
351 Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, lucens, *à* στίλβω, splendeo.
359 Κῶμα, ατος, τὸ, altus somnus, *per syncop. pro* κοίμημα· *à* κοιμάω, dormio ; *vel, secundùm quosdam, ab inusitato* κῶ, *pro* κεῖμαι, *secundùm alios, à* κωμάζω, lascivè *et* petulanter epulor ; *quia* κωμάζοντες *facilè in* κῶμα *decidunt.*
360 Παρήπαφεν, decepit, *aor.* 2. *verbi* παραφάω.
363 Προθρὼν, prosiliens ; *à* θόρω, *seu* θορέω, insilio.
372 Πάναιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus, splendidus ; *à* πᾶς, *et* αἴθω.
386 Μίγνυμι, *fut.* ξω, *aliquando dicitur de* præliantibus, *ut hìc ;* μιγῆναι ἐν δαῒ λευγαλέῃ, congredi, *vel* misceri in pugnâ perniciosâ : μιγῆναι, *aor.* 2. *inf. pass.*
392 Κλύζω, *fut.* σω, abluo, murmuro instar aquæ, mundo, *ut hìc, hinc* κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, *Odyss.* μ. 421.
396 Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor, crepitus ; *à* βρέμω, *unde etiam* βρομέω, *idem,* π. 642.
412 Ἀγχόθι, *idem quod* ἀγχοῦ, *vel* ἀγχί.
413 Στρόμβος, ου, ὁ, trochus, turbo, *idem quod* στρόβιλος, *à* στροβέω, circumago, torqueo, *hoc autem à* στρέφω, verto.
437 Ἀπέμεσσε, evomuit ; *ab* ἐμέω, vomo.
438 Πλῆτο, *pro* πέπλητο, *vel* ἐπέπλητο, *plusq. perf. pass. verbi* πλάω *per syncop. pro* πελάω, appropinquo ; πλῆτο χθονὶ, *id est,* ἐπεπέλαστο, appropinquavit ad terram.
457 Κατίμεν, descendere, *Ion. pro* κατιέναι, *præs. inf. verbi* καθίημι.
463 Λικριφὶς, *adv.* obliquè ; *à* λέχριος, ία, ιον, obliquus.

Συνεοχμὸς, οῦ, ὁ, *pleonasmo Att.* τοῦ ε, *pro* συνοχμὸς, *idem quod* συνοχὴ, 465
ῆς, ἡ, junctura, commissura, quâ duo inter se coëunt, et continuâ quâdam cohærentiâ copulantur; *à* συνέχω.

᾿Αστράγαλος, άλου, ὁ, vertebra, ossiculum tali; παρὰ τὸ ἀστραβῆ καὶ 466
ὀρθὴν φυλάττειν τὴν βάσιν, quòd facit ut gressus sit rectus, et non tortus.

Βεβαὼς, υῖα, ὸς, stans; *à* βάω, gradior; *quod à* βαίνω· *aut* βεβαὼς, 477
Ion. pro βεβακὼς, *quod pro* βεβηκὼς, *ut* βεβάασι, *pro* βεβήκασι, β. 134. *et* βεβάμεν, ρ. 359.

᾿Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, propulsator; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis. 485

Κώδεια, *et* κωδία, ας, ἡ, caput papaveris, globulus, caput, *ut hìc; à* 499
κῶμα, ατος, τὸ, sopor; *quia qui papaver degustârant, somnolenti sunt.*

᾿Ανδραγρία, ων, τὰ, spolia detracta homini qui in prœlio occubuit; 509
ab ἀνὴρ, *et* ἄγρα, præda.

CLAVIS HOMERICA

IN Ο'. ILIADIS.

᾿ΑΠΙΝΥΣΣΩ, desipio; *item* efflo, expiro; *à* πινύω, moneo, *à* πνῦμι, 10
sapio; *propriè idem quod* πνέω.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, *vel* consutura, insidiæ; *à* 16
κακὸς, *et* ἐῤῥάφην, *à* ῥάπτω, consuo.

Μέμνη, *contract. Atticè ex* μέμνεαι, ε *et* α *coalescentibus in* η, *et* ι *sub-* 18
scripto: hoc autem per systolen, pro μέμνηαι, *quod est Ion. pro* μεμνῆσαι, *secunda pers. perf. verbi* μνάομαι.

῎Ακμονας, incudes, *ab* ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *per syncop. pro* ἀκάμων· 19
à κάμνω, fatigor, *quòd nullis ictibus fatigetur; hinc* ἀκμόθετον, ου, τὸ, α. 410. locus ubi ἄκμων τίθεται, ubi reponitur incus.

᾿Ιάλλω, *hìc*, includo, ligo. *Vide* Θ. 300.

Τεταγὼν, *pro* ταγὼν, *Ion. anadiplasiasmo, aor.* 2. *à* τάζω, *significante* 23
idem quod λαμβάνω.

Βηλὸς, οῦ, ὁ, cœlum, *propriè*, limen domûs, α. 591. cœlum *est* βηλὸς, *quòd illic dii et astra gradiantur.*

᾿Ολιγοπελέω, *idem* ὀλιγηπελέω, parva res sum, infirmus sum, sum ferè 24
mortuus; *à* πέλω, sum, *et* ὀλίγος.

᾿Αζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aliquando* continuus; *quasi* ἀδιεχὴς, ὁ μὴ διε- 25
χὴς· *vel* ἄδην ἔχων. *Vide* δ. 435.

Πεπιθὼν, *pro* πιθὼν, *ut* τεταγὼν, *paulò antè.* 26

᾿Απολλήξῃς, desistas, *pro* ἀπολήξῃς, 2. *sing. fut. verbi* ἀπολήγω. 31

῎Ιστω, sciat, *per syncop. pro* ἰσάτω· *sic etiam* ἴστων, *pro* ἰσάτων. 36

37 Καταλείβω, effundo; *idem* κατείβω· καταλείβομαι, *et* κατείβομαι, diffluo, distillo, εἴβω *autem est Æolicè et Ionicè pro* λείβω.

86 Δεικανάομαι, accipio; *à* δέκομαι, *quod est Ion. pro* δέχομαι.

103 Ἰαίνω, calefacio, exhilaro, *ut hìc;* ἰάνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Metaphora ducta ab herbis, quæ imbre madefactæ, et emollitæ, lætiores redduntur; ab* ἶα, ας, ἡ, vis.

128 Ἠλὸς, *per syncop. pro* ἠλεὸς, ὰ, ὸν, vagus, errabundus, stultus, stolidus; *ab* ἄλη, ης, ἡ, error.

134 Φυτεύω, planto, creo, *item* struo, machinor, molior; *à* φύω.

140 Πέφατ', interfectus est, 3. *sing. perf. pass. verbi* φάω.

146 Ὅτι, *cum superl. significat* quam.

162 Ἀλογέω, aspernor, contemno, rationem alicujus non habeo; *à* λόγος, ratio.

171 Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigus, *vel* serenitatem inducens; *ab* αἰθὴρ, *et* γίνομαι.

185 Ὑπέροπλον, superbè, violenter, temerè, audacter; *ab* ὑπέροπλος, ὑπεροπλία, α. 204.

191 Παλλομένων, *subintelligitur* κλήρων, *aut est partitivè positum;* πάλλομαι, *hìc* sortior, movere sortes.

194 Βέομαι, moveor, puto; *à* βαίνω.

215 Πεφιδήσενται, *paulò post futur. verbi* φιδέω, *vel est fut. verbi* πεφιδέω, *facti per anadiplasiasmum, ex præt. med.* πέφιδα· *à* φείδω.

238 Φασσοφόνος, ου, ὁ, occisor columbarum; *à* φάσσα, ης, ἡ, columba, *et* φονέω, occido.

246 Ὀλιγοδρανέω, langueo; *ab* ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, faciendi facultate destitutus; *ab* ὀλίγος, *et* δράω, facio.

254 Ἀοσσέω, auxilior; *hinc* ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, adjutor; ἄνευ ὄσσης βοηθῶν αὐτομάτως, qui sponte, et non vocatus, alteri opitulatur; *ab* ὄσσα, ης, ἡ, vox.

261 Λειανέω, *pro* λειανῶ, *fut.* 1. *act. verbi* λειαίνω, lævigo, lævo, complano, explano; *à* λεῖος, εία, εῖον.

273 Ἠλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum excelsus, tam altus ut ab ejus accessu aberres; *ab* ἀλιτεῖν, errare, *et* βαίνω· *vel,* tam altus ut soli tantùm pervius fit.

Δάσκιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *per syncop. pro* δανύσκιος, densam, *aut* spissam umbram faciens; *à* δασὺς, εῖα, ὺ, *et* σκία· *aut à* δὰ, *idem quod* ζα *in compositione.*

320 Κατενῶπα, *vel* κατένωπα· *per syncop. pro* κατενώπια· *à* κατενώπιον, *idem quod* ἐνώπιον, *à* κατὰ, ἐν, *et* ὤψ.

349 Μητίσσομαι, machinabor, 1. *sing. fut. poët. verbi* μητίζομαι.

352 Κατωμαδὸν, *adverb. ab* ὦμος, ου, ὁ, humerus.

356 Σκάπετος, *idem* κάπετος, ου, ὁ, fossa; *à* σκάπτω, fodio.

357 Γεφυρόω, *fut.* ώσω, ponte, *seu* pontibus jungo, facio foveam, *vel* aliquid hujusmodi, ut sit facile ad transitum, *ut hìc.*

363 Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus, *propriè,* puerilis; *ab* ἀθύρω, ludo ut puer, quisquilias colligens humi *et* construens; *item,* ludo, *in genere: ab* α *et* θύρα, ας, ἡ, janua; *extra fores enim potiùs, quàm in domo luditur,* Coul.

"Ηΐος, ΐα, ιον, jaculandi peritus; *ab* ἵημι· *epithet. Apollinis et Bacchi.* 365
Ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, navali prælio aptus; *à* ναῦς, *et* μάχομαι. 389
Κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus, glutine compactus; *à* κολλάω.
Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur; *ab* ἵσ- 410
τημι, appendo.
Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, admonitio; *ab* ὑποτίθημι. 412
Ἐεισάμην, *pro* εἰσάμην· *ab* εἶμι, vado. 415
Ἰοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittarum receptrix, pharetra; *à* δέχομαι, *et* ἰὸς, 444
jaculum; *ab* ἵημι, mitto.
Εὔστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *et poët.* ἐΰστρεφὴς, pulchrè tortus, tortilis, flexi- 463
lis; *à* στρέφω.
Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære gravis; *item*, firmus, solidus; *à* χαλκὸς, 465
οῦ, ὁ, *et* βάρος, εος, τὸ.
Τετραθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens fundamenta, quadruplex; 479
à θέλυμνον, ι. 537.
Βέλεμνον, ου, τὸ, *idem quod* βέλος, εος, τὸ, telum, sagitta, α. 42. 484
Pro οὔτινος, *Attici dicunt* ὅτου, *Iones* ὅτεο, *Dor.* ὅτευ, *Æol. et poët.* ὅτ- 491
τεω, *et* ὅττευ. *Pro* ᾧτινι, *Attici* ὅτῳ, *Iones* ὅτεῳ. *Pro* ὧντινων, *Attici* ὅτων,
Iones ὅτεων. *Pro* οἷστισι, *Attici* ὅτοις, *Iones* ὅτεοις, *et* ὁτέοισι.
Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis, integer, incorruptus; *ab* α *priv. et* 498
κῆρ, cor, *et* ἄτη, damnum; *quod ab* ἀτάω, lædo, *vel*, *à* κὴρ, fatum, fatum
lethiferum. *Vide* ε. 812. *aliquando* purus, sincerus, *ut* ὕδωρ ἀκήρατον,
ω, 303.
Ἔμβαδον, pedestri itinere; *à* βαίνω. 505
Στρεύγω, dolore afficio, expungo, tardo, cesso; στρεύγομαι, *quasi* gut- 512
tatim *et* paulatim deficio, tabesco, consumor: *à* στραγγεύω, guttatim
exprimo; *metaph.* premo, *et quasi* per angustum foramen exire cogo,
à στρὰγξ, γγὸς, ἡ, gutta, stilla; *quod à* στάζω, stillo, *cujus fut.* στάξω,
unde pleonasmo τοῦ γ, *et* ρ, στράγξ.
Ὕπαιθα, coram, rectà, ex obliquo, *ut hìc*; ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, καὶ ὑπαὶ 520
τὸ ἰθὺ, *Eustath.*
Κύμβαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pars galeæ, cui infigitur crista, *ut hìc. Vide* 536
ε. 586.
Ἐλιάσθη, prolapsus est, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi* λιάζω. 543
Ἀποσταδὸν, eminus; *ab* ἀπὸ, *et* ἵστημι. 556
Ἐξάλμενος, ένη, ενον, exsilens, *per syncopen pro* ἐξαλλόμενος. 571
Ἀολλισθήμεναι, congregari, *aor.* 1. *inf. pass. Dor. pro* -ῆναι, *verbi* 588
ἀολλίζω.
Ἐξαίσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, iniquus, indecens, *ut hìc*; *ab* αἶσα, ης, ἡ. 598
Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *ab eodem fit, mutato* ρ *in* λ, *et* 607
pleonasmo τοῦ ι.
Τροφόεις, εσσα, εν, bene alitus *et* nutritus, *aliquando* ingens, *ut hìc*; *à* 621
τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum; *quod à* τρέφω, alo.
Προσερεύγω, adructo, *vel* cum ructu adflo: *ab* ἐρεύγω, ructo.
Οἴχνεσκε, abibat, 3. *sing. imperf. Ion. inserto* σκ, *pro* ᾤχνεε, *verbi* 641
οἰχνέω, *idem quod* οἴχομαι, abeo.
Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens; *ab* εἰς, *et* ὤψ. 653
Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus; *à* βάλλω. 678

679 Κελητίζω, equum desultorium ago, *vel* tali vehor; *ἀ* κέλης, ητος, ὁ, equus desultorius, *Odyss.* ε. 371.
680 Πίσυρες, *idem quod* πέσσαρες, *Æol. pro* τέσσαρες, quatuor.
682 Λαοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populus ferens; ὁδὸς λαοφόρος, via publica, pervulgata, frequentata.
685 Ἰκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum; *παρὰ τὸ ἄκριον, quòd εἰς ἄκρα factum.*
693 Κυανόπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *et* κυανοπρώρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Od.* γ. 299. nigricantem proram habens; *est epitheton navis, à colore piceo: ex* κύανος *et* πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.
705 Ὠκύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, velociter per mare currens; *ab* ἅλς, mare, *et* ὠκὺς, εῖα, ὺ.
709 Ἀϊκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus, impetus; *ab* ἀΐσσω, ruo.
713 Μελάνδετον φάσγανον, ensis nigrum habens manubrium; *ἀ* δέω, ligo.
Κώπη, ης, ἡ, remus, manubrium, α. 219. κωπήεις, εσσα, εν, manubrium habens, *seu* capulum.
717 Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa puppis pars; *παρὰ τὸ μὴ ῥηϊδίως φλᾶσθαι, id est,* θλᾶσθαι.
730 Δεδοκημένος, η, ον, observans, *part. præt. pass. verbi* δοκάω.

CLAVIS HOMERICA

IN Π'. ILIADIS.

14 ΖΩ'Ω, *poët. pro* ζάω.
31 Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus est in malum usum, in malum vi et virtute abutens; *ab* αἰνὸς, ἡ, ὸν, *et* ἀρετὴ, ῆς, ἡ, virtus.
44 Ἀκμῆτες, recentes, indefessi. *Vide* λ. 801.
47 Λίτομαι, *idem quod* λίσσομαι, oro.
50 Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo, revereor; *ab* ἔμπας, prorsus.
53 Ἀμέρσαι, *pro* ἀμερίσαι· *ab* ἀμερίζω, aliquem portione suâ privo; μειρίζω, *autem ἀ* μείρω· *aut* ἀμέρσαι, *Æolico more, pro* ἀμεῖραι, *ut* κέρσαι, *pro* κεῖραι· *aut regulariter, ab* ἀμέρδω. *Vide* ν. 340.
57 Κτεατίζω, *fut.* σω, acquiro, *aut* possideo; *ἀ* κτέαρ, *antè,* ε. 154. *hoc autem ἀ* κτάομαι.
62 Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira divina, *seu* odium adversus peccatores; *hìc autem, ut etiam aliis locis, pro* μῆνις.
68 Κεκλίαται, conclusi sunt, 3. *plur. perf. pass Ion. pro* κέκλεινται, *ἀ verbo* κλείω.
71 Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè,* tibiis personans; *ab* αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia,

sed hìc fossa campestris, *quòd hujusmodi fossæ ut tibiæ in longum porrigantur.*

Εἰδείην, *præs. optat. ab* εἴδημι, *ut* τιθείην, *ex* τίθημι. 73

Ἀπονάσσωσιν, *poët. geminato* σ, *pro* ἀπονάσωσιν, *aor.* 1. *subjunct. ab* ἀπο- 86
νάω, ad habitandum me confero, *in aor.* 1. migrare facio, *ut hìc ; à* νάω, habito.

Πέρω, *poët. idem quod* πορίζω, præbeo, suppedito.

Ἐμβήη, *pro* ἐμβαίη, *aor.* 2. *act. opt. ut* στήη, *pro* σταίη· *ab* ἐμβαίνω, α 94
converso in η, *et* ι *subscript.*

Κρήδεμνον, ου, τὸ, mœnia *aliquando, seu* murorum pinnæ. *Vide* ξ. 100
184.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, sonitus. *Vide* μ. 36. 105

Καπφάλαρ', *pro* κατὰ φάλαρα, *Æol. et poët. syncop.* 106

Κολὸς, ἡ, ὸν, mutilus ; *à* κολούω, amputo. 117

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, evitabilis ; *à* φεύγω· καὶ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλωνται, et non 128
ampliùs vitandi potestas data sit.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, *seu* lorum equi : *à* παρήορος, *antè. Vide* η. 152
156. *et* ϑ. 87.

Ὄπυιε, *Ion. pro* ὤπυιε, 3. *sing. ind. imperf. act. verbi* ὀπυίω, *vide* ν. 178
370. ὅς, ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, qui palam eam habebat conjugem ; *ubi adverbium determinat* τὴν νομίμην ὁμιλίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *cui opponitur,* v. 184. τὸ λάθρα παραλέγεσθαι, *i. e.* κλεψιγαμεῖν.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream habens colum, *vel* aureas habens 183
sagittas ; *ab* ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Ἐβάζετε, dicebatis, 2. *plur. imperf. verbi* βάζω. 207

Ἄρθεν, *pro* ἄρθησαν, *pro* συνηρμόθησαν, aptè compositæ sunt. 211

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ καὶ ἡ, à vento tegens ; *à* σκέπω, tego, *et* ἄνεμος, 224
ventus.

Οὖλος, η, ον, mitis, sanus, crispus, mollis, villosus, *ut hìc ; ab* ὄλλυμι.
Vide κ. 134.

Τέω, *Ion. pro* τίνι, cui. 227

Ὅτε μὴ, nisi.

Χηλὸς, οῦ, ὁ, arca : *à* χέω, capio ; ἡ χέουσα τὰ ἐπιθέμενα. 228

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta ; *à* φημὶ, dico. 235

Χαμαιεύνης, *pro* χαμεύνης, ου, ὁ, qui humi cubat ; *à* χαμαὶ, *et* εὐνή.

Εἰνόδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, in viâ situs, in viâ habitans ; *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via. 260

Ἐριδμαίνω, ad contentionem provoco, irrito, *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat, *Jovis epithet. à* στεροπὴ, ῆς, 298
ἡ, *et* ἀγείρω· στεροπηγερέτα, *Bœot. nomin.*

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, *dicuntur qui cum maximâ celeritate fugiunt,* 304
hostibus terga vertentes.

Σκέλος, εος, τὸ, crus ; *à* σκέλλω, sicco, arefacio ; διὰ τὸ ἄσαρκον· *vel,* 314
παρὰ τὴν σχίσιν, quòd crura sunt disjuncta inter se ; *vel,* παρὰ τὴν κέλευθον δι' ἧς βαδίζομεν, à viâ per quam gradimur.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, musculus : *item* pars quæ præcipuè habet musculos ; 315
νευρώδης τόπος· *à* μῦς, μυὸς, ὁ, musculus.

Ὑποθερμαίνω, subcalefacio, calore succendo, -ομαι, incalesco, ὑπεθερ- 333
μάνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass.*

339 'Ραίω, corrumpo, disperdo, *&c.* ῥαίομαι, frangor, *&c.*
341 Παρῃέρθη, suspensum est, *aor.* 1. *ind. pass. verbi* παραείρομαι *aut si legendum sit* παρηερέθη, *à* παραερέθομαι, attollor, suspendor; *ab* ἀείρω.
347 Κεάζω, *fut.* σω, findo; *à* κέω, *idem;* κέασσε, 3. *sing. aor. primi, pro* ἐκέασε.
352 'Επιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior; *à* χράω, *aliquando idem.*
"Εριφος, ου, ὁ, hœdus, caper recens; ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, verę primo natus: *ut* χίμαρος, ου, ὁ, *est* caper ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς, partus hyeme.
363 Σάω, servabat, *hìc pro* ἐσάωζε, 3. *sing. imperf. act. aliquando pro* σάωζε, *imperat. modo; vel Doricè, pro* ἐσάου, *ab* ἐσαόμην, *et* -σάου, *in imper.*
375 Τανύοντο, extendebantur, 3. *plur. imperf. pass. Ion. verbi* τανύω.
379 'Ανακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor; *vel* ruo; *à* κυμβαλίζω, cymbalum pulso; *à* κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum.
387 Σκολιὸς, ά, ὸν, tortuosus, obliquus; *metaph.* pravus.
388 "Οπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, consideratio, reverentia, *ut hìc.*
390 Κλιτὺς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis; *à* κλίνω.
392 Κὰρ, *pro* κάρη, τὸ, *indecl. per apoc. idem quod* κάρηνον, caput; ἐπὶ κὰρ, in caput, præceps.
395 Παλιμπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, relapsus; *à* πάλιν, *et* πίπτω, *tanquam à* πέτω· παλιμπετὲς, *adverb.* retrorsum, retro.
398 'Αποτίνυμι, pœnas sumo; *à* τίνυμι, luo, solvo; τινύω, τίνω, τίω, *idem.* ἀπετίνυτο, 3. *sing. imperf. pass.*
404 'Ηΐχθησαν, defluxerant, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* ἀΐσσω.
407 'Ιερὸς, *interdum* magnus, in suo genere præstans, *ut hìc;* ἱερὸν ἰχθὺν, magnum piscem, λ. 194. ἱερὸν κνέφας, magna caligo.
408 "Ηνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, sonorus, vocalis; *item,* perspicuus, lucidus, *ut hìc.*
409 Κεχηνὼς, υῖα, ὸς, *à* κέχηνα, *præt. med. verbi* χαίνω.
410 "Εωσα, *Atticè pro* ὦσα, *aor.* 1. *act. verbi* ὠθέω, *ex inusitato* ὤθω.
419 'Αμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, spoliatus mitrâ ac tunicâ, spoliatus, humi jacens; ἄνευ μίτρας καὶ χιτῶνος, sine balteo, mitrâ, et tunicâ; *ab* α *privat. et* μιτροχίτων, mitra tunicam cingens.
422 Πόσε, quò.
429 Κλάζω, *pro* κλάγγω, clamo; κλάζοντε, *nom. dual.*
435 Μέμονε, mansit, 3. *sing. præt. med. verbi* μίμνω.
453 Αἰὼν, ῶνος, ὁ, vita. *Vide* δ. 478. *et* ε. 685.
459 Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta; αἱματοέσσας ψιάδας, stillas sanguineas.
468 'Αΐσθω, *idem quod* ἀΐω, audio; *item,* expiro, *ut hìc.*
469 Μακὼν, *part. aor.* 2. *act. à themate* μηκάω, hinnio, balo, *vel,* in longum protensus; *à* μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
470 Κρίκον, *pro* ἔκριγον, *seu* ἔκρικον, crepui, stridorem edidi, *per onomatop. pro quo,* κρίκον, ες, ε. *à* κρίζω, *seu* κρίκω, stridorem edo.
475 'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, habena, quâ equus huc et illuc trahitur, *propriè* tractor; *à* ῥύω.
491 Μενεαίνω, *hìc,* gemo.
494 Θοὸς, *hìc,* strenuus; *propriè,* celer, agilis; *à* θέω, curro.

Πιέζω, *fut.* έσω, prehendo, premo, stringendo premo ; πιάζω, *idem.* 510

Τερσαίνω, *idem quod* τέρσω, arefacio, sicco ; τερσῆναι, *aor.* 1. *inf.* 519

Κοιμίζω, *idem quod* κοιμάω, *fut.* ήσω, dormire facio ; *hìc,* mitigo. 524

Λελασμένος, η, ον, *Dor. pro* λελησμένος, *part. præt. pass. verbi* λανθάνω. 538

Πάρστητε, adeste, 2. *plur. aor.* 2. *imperat. per syncop. pro* παράστητε, 544
verbi παρίστημι.

Ἀεικίζω, *fut.* ίσω, indecorè ago, indecenter aliquem tracto, contu- 545
meliâ afficio, *&c. ab* ἀεικὴς, *quod ab α privat. et* εἴκω.

Κατακρῆθεν, *idem quod* κατὰ κράτος, *vel* κατὰ κάρας, *quod exponitur,* 548
prorsus, funditùs, vehementer ; *à* κάρηνον.

Λάσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus : *etiam dicitur de* homine ; *et quia hirsu-* 554
tum esse virilitatis et animositatis signum esse putatur, cor etiam λά-
σιον *appellatur, id est,* animosum, virile.

Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis, fratris *vel* sororis filius : *quasi* 573
ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguinitate
e summo deductâ.

Ἱκετεύω, *fut.* σω, venio supplex, supplico, supplex oro ; *ab* ἱκέτης, ου, 574
ὁ, supplex, *quod ab* ἱκέσθαι, *quod aliquando significat* supplico.

Ψὴρ, *Ion. pro* ψὰρ, *est etiam* ψάρος, sturnus, avis variis distincta 583
maculis, *Angl.* a starling ; *à* ψαίρω, *idem quod* ψάω.

Ταναὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *et* -ὸς, ὴ, ὸν, protentus, extentus ; *à* τανύω, *quod à* 589
τείνω.

Σκίμπτω, *fut.* ψω, incumbo, ingruo, irruo ; *hìc* ἐνισκίμφθη, fixa est, 3. 612
sing. aor. 1. *pass. à* σκήμπτω, *quod à* σκήπτω, innitor.

Φράσμων, *seu* φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, solers, consultus, circumspectus, 638
peritus, *ut hìc ; à* φράζω.

Εἰλύω, *fut.* σω, *hìc,* tego, εἴλυτο, 3. *sing. imperf. pass.* 640

Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte plenus, abundans ; *à* περὶ, *et* γλάγος, 642
quo utuntur poëtæ pro γάλα.

Πέλλα, ης, ἡ, mulctra, vas in quod lac mulgebant ; *à* πλέος, plenus,
quòd lacte impleri sæpè solent.

Ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo collecta atque congregata ; *idem* 661
quod ἀγορὰ, *et ab eodem themate, pro* ἄγορις, *Æolicè* ο *mutato in* υ.

Ἕσσον, indue, *poët. pro* ἕσον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἕω. 670

Ἀνηκουστέω, *fut.* ήσω, *propriè,* non audio ; *aliquando* non obtempero : 676
pro quo etiam v. 14. νηκουστέω *usurpatur ; ab* ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non
exaudibilis : *quod ex tertiâ sing. præt. pass. verbi* ἀκούω.

Ἄπο, *hìc,* procul, *retracto accentu in priorem syllabam.* 679

Χρίω, *fut.* ίσω, ungo, inungo, oblino. 680

Θύω, *fut.* σω, *hìc,* furo, impetu furibundo feror. 699

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus : *à* μήτηρ. 717

Ἁλιόω, *f.* ώσω, vanum reddo ; *ab* ἁλίως, frustrà, incassum. *Vide* δ. 26. 737

Τῆθος, εος, τὸ, quoddam genus ostreorum ; *à* τηθὺς, ύος, ἡ, terra, lu- 747
tum ; *à* τιτθὸς, mamma, *quia terra est communis omnium nutrix.*

Διφάω, ῶ, quæro ; *propriè, quasi* palpando quæro : *quasi* διαφάω,
παρὰ τὸ ἅπτω, tango ; *unde* ἁφὴ, *et* ἀφάω.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, trajectu difficilis ; *à* δὺς, *et* πέμπω, mitto. 748

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui pronus ex alto dejicit in caput se, 750

et quidem proprie in aquam; *à* κυϐιστάω, *paulo antè; à* κύϐη, *quod est* κεφαλὴ, caput, *à* κύπτω, prono sum capite.

752 Οἶμα, τὸ, impetus, *pro* οἴμημα· *ab* οἰμάω, impetu feror in aliquem, *quod ab* οἴμη, via.

756 Δηρινθήτην, pugnabant, *à* δηρίνω. *Vide* μ. 421.

767 Κρανεία, ας, ἡ, cornus arbor; *aliquando* κρανία, *ut hìc.*

775 Στροφάλιγξ, γγος, ἡ, vertigo, gyrus; *à* στροφαλίζω, *idem quod* στρέφω, verto.

779 Μετανείσσομαι, mutato loco vado, transeo; *aliquando* μετανίσσομαι *à* νείσσομαι, *seu* νίσσομαι, *idem quod* νέομαι, eo, redeo.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, tempus quo boves solvuntur à jugis; *scilicet* tempus vespertinum; *à* βοῦς, *et* λύω, solvo.

792 Στρεφεδινέω, *fut.* ήσω, in gyrum verto; *à* στρέφω, *et* δινέω· *oculi alicui dicuntur* στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur, seu circumaguntur.*

803 Τερμιόεις, εσσα, εν, ad pedes usque demissus; *à* τέρμα, τος, τὸ, finis, meta.

805 Ἄτη, ης, ἡ, damnum; stupor, *ut hìc. Vide* α. 411.

810 Βαίνω, *fut.* βήσομαι, *est etiam fut. act.* βήσω, *unde aor.* 1. ἔϐησα· βῆσε ἀφ' ἵππων, deturbavit ab equis, *pro* ἀπέϐησεν, *ab* ἀποϐαίνω, descendo.

823 Ἀκάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis, indefessus; *à* κάμνω, *antè*, ε. 4.

834 Ὀρωρέχαται, pugnâ extendunt, 3. *pl. perf. pass. verbi* ὀρέγω.

852 Βῶ, βῇς, *Ion.* βέω, βέῃς, *subjunct. à* βαίνω· *sed potiùs hìc* βέῃ, *fit pro* βιώσῃ, *à* βιώσομαι, βείομαι, *ut* χ. 431. *et omisso* ι *metri causâ, fit* βέομαι.

856 Ῥέθος, εος, τὸ, membrum; *dicta sunt* membra, *maximè autem* facies, ῥέθη, διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν, quòd facilè hominum mores prodant; *vel,* παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη, quòd mores et animi motus per membra affluant.

857 Ἀνδροτὴς, ῆτος, ἡ, virilitas; *ab* ἀνὴρ, vir. *Alii hìc, ut in* χ. 363, *et* ω. 6. *legunt* ἀδρότης, ητος, ἡ, magnitudo, robur; *ab* ἁδρὸς, ρὰ, ρὸν, magnus, confertus.

CLAVIS HOMERICA

IN Ρ'. ILIADIS.

5 ΠΡΩΤΟΤΟ´ΚΟΣ, ου, ἡ, primipara, quæ primùm peperit; πρωτότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, primogenitus, qui primo partu editus fuit; *ex* πρῶτος, *et* τίκτω, pario.

Κινύρομαι, lugeo, *propriè,* querulâ voce; *hinc* κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, lugens, querulus; ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα, quòd luctus nervos moveat, et emittat vires.

Ὑπέρβιον, *adv.* supra vires, ὑπερβίως, *idem ; ἀ* βία, ας, ἡ, vis. 19

Πόρδαλις, *aliquando pro* πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera; ἀ πάρ- 20
δος. *Vide v.* 103.

Ὠνάμην, lucrifeci, *vel, ut hìc,* despexi, probris incessi, *per syncop. pro* 25
ὠνησάμην, *aor.* 1. *med. verbi* ὄνημι, prosum, vitupero ; *alii volunt esse imperf. med. verbi* ὄνημαι, *seu* ὄναμαι, *pass. ab* ὄνημι.

Ῥεχθὲν, τὸ, factum, *part. aor.* 1. *pass. à* ῥέζω, facio. 32

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, βλαβερὸς, funestus, perniciosus, *propriè,* precibus ex- 37
petitus; *παρὰ* τὴν ἄραν, *id est,* βλαβήν· *vel pro* ἀῤῥητὸς, inexplicabilis, inenarrabilis ; *ab* α *priv. et* ῥέω, dico.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis flexus et intortus, *&c. per syncop. pro* πλόκα- 52
μος, crines plexi ; *à* πλέκω, plecto, concinno.

Σφηκόω, *fut.* ώσω, in angustum ex lato contraho, cuneo, revincio ; *à* σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa ; ἐσφηκῶντο, *Doricè et Æolicè pro* ἐσφηκοῦντο.

Ἔρνος, εος, τὸ, planta, germen ; *ab* ἔρα, terra. 53

Ἀναβέβρυχεν, resonuit ; *à* βρύχω, frendeo, strideo, *quod dicitur de* 54
mari, 264. *hujus libri, nisi potiùs sit legendum* ἀναβέβρυκεν, *à* βρύω, scateo, scaturio.

Βόθρος, ου, ὁ, fossa ; *à* βάθος, εος, τὸ, profunditas ; *vel,* παρὰ τὸ βέω, *per* 58
antiphrasin, ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς βαίνει, in quam nemo ire potest ; *vel per syncop.* παρὰ βάραθρον.

Ἰΰζω, clamo ἰού· *item,* fistulâ cano, *et generaliter,* clamo ; *ab adv.* 66
ἰοὺ, heu, *dolentis, quod est et interdum exultantis.*

Ἀκίχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem assequi non possumus : *à* κιχάνω, *et* κι- 75
χέω, invenio, assequor ; ἀκίχητα, *adv. pro* ἀκιχήτως, frustrà, cùm quem sequimur, et non assequimur.

Ὀχέω, veho, porto ; *ab* ὄχος, ου, ὁ, *et* -εος, τὸ· ὀχέομαι, *aliquando* 77
equitor, currui subdor, *ut hìc.*

Πυκάζω, denso, stipo, tego ; *metaphoricè* dolor cor alicujus πυκάζειν 83
dicitur, id est, coarctare, constringere, *ut hìc ; à* πύκα densè.

Περιστείωσι, circumstent, *poët. pro* περιστέωσι· *hoc autem Ion. pro* 95
περιστῶσι· *ab* ἵστημι.

Παχνόω, congelo ; *à* πάχνη, ης, ἡ, gelu, pruina, ros congelatus : *me-* 112
taph. autem dicitur ἦτορ παχνοῦσθαι.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator ; *ab* ἐπάγω, induco, impello. 135

Σκύνιον, ίου, τὸ, summa palpebra ; ἐπισκύνιον, ου, τὸ, pellis supercilii quæ 136
flectitur.

Φύζηλις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, profugus, exul ; *item,* fugax, timidus, ignavus ; 143
in quâ posteriore significatione quidam dici putant ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἅλις, *vel* ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας· *à* φεύγω, fugio.

Πεφήσεται, apparebit, *paulò post fut. verbi* φάω, *quod aliquando sig-* 155
nificat idem quod φαίνω.

Ἐνηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bonus, mitis, benignus ; *ab* ἐν, *et* ἠΰς, *pro* ἐΰς, *idem.* 204

Ἰδάλλομαι, similis videor, *vel* appareo ; *aliquando simpliciter* videor, 213
cernor, *pro* εἰδάλλομαι, assimilor, similis videor ; *ab* εἶδος, εος, τὸ, facies, *vel* forma.

Περικτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, finitimus habitator ; *à* κτίζω, condo, fabricor ; *sæpè pro* οἰκίζω.

225 Καταтρύχω, exhaurio; *à* τρύχω, *idem quod* τρύω, tero, attero.
228 Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, commercium, *hic*. *Vide* ν. 291.
231 Ἀποδάσσομαι, *fut. ab* ἀποδάζομαι, divido.
250 Δήμιος, ία, ιον, publicus; δημία, *hic adv.* publicè.
263 Προχοὴ, ῆς, ἡ, ostium, quo fluvius in mare effunditur; *à* προχέομαι, effundor.

Διοπετὴς, *et* διϊπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove delapsus; *à* Ζεὺς, *et* πίπτω, διϊπετεῖς *dicuntur* ποταμοὶ, ὅτι ἐκ Διὸς πίπτον ὕδωρ πληροῖ τούτους, quoniam ex aëre decidens aqua fluvios implet.
264 Βρύχω, frendeo, strideo; *dicitur de* sonitu maris.
283 Ἐκέδασσεν, dissipavit, 3. *sing. aor.* 1. *poët. pro* ἐκέδασε, *verbi* κεδάω.
285 Μετεισάμενος, η, ον, congrediens cum, aggressus, *part. aor.* 1. *med. verbi* μέτειμι.
295 Ἤρικε, scissa est, 3. *sing. aor.* 1. *act. verbi* ἐρείκω, frango; *item aliquando neutraliter*, frangor.
313 Περιβαίνω, defendo, περιβάντα, *accus. sing. masc. part. aor.* 2.
330 Ὑπερδέα, *per syncop. pro* ὑπερδέεα· *ab* ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu superior; *à* δέος, εος, τὸ, *quod à* δείδω.
354 Ἔρχατο, *Ion. pro* εἰργμένοι ἦσαν, *tertia pers. plur. plusquamperf. pass. à verbo* εἴργω, ι *ex diphthongo ablato.*
377 Πεπύσθην, *Ion. pro* ἐπεπύσθην, *tertia pers. dual. plusquamperf. à themate* πυνθάνομαι, *cujus præt. pass.* πέπυσμαι, *ex* πεύθω, *dempto* ε.
387 Παλάσσετο, polluebatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. verbi* παλάσσω.
390 Μεθύω, ebrius sum; pellis taurina *dicitur* μεθύουσα ἀλοιφῇ, madens *seu* perfusa pinguedine; *à* μέθυ, τὸ, vinum.
422 Ἐρωείτω, recedat, 3. *sing. præs. imperat. verbi* ἐρωέω.
431 Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, minæ, verba minacia, quibus imprecamur alicui; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *aliquando* imprecatio.
437 Ἐνισκήπτω, *fut.* ψω, innitor, incumbo, inclino, *pro* ἐνσκήπτω· *à* σκήπτω, *idem.*
447 Ἕρπω, *fut.* ψω, serpo, repo, repto.
472 Ἀπέκτατο, interfectus erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* κτείνω.
481 Βοηθὸς, οῦ, *et poët.* βοηθόος, auxiliator, opitulator; *à* βοηθέω, suppetias eo, auxilio venio, *quasi diceret*, ἐπὶ βοὴν θέω, ad clamorem accurro.
493 Ἐπελήλατο, superinductus erat, 3. *sing. Att. pro* ἐπήλατο, *ab* ἐλαύνω.
518 Εἴσατο, penetravit, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* εἶμι, eo.
425 Νηδύϊα, τὰ, intestina; *à* νηδὺς, *antè*, ν. 290.
542 Ἐδηδὼς, *part. præt. med. ab* ἔδηδα, *quod fit Atticâ reduplicatione, ex* ἦδα· *à verbo* ἔδω.
549 Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus; *à* θάλπω, foveo.
464 Ἐσμάσσω, intus tango, *vel* intro tango, offendo; *à* μάσσω, pinso, abstergo; *item*, tango; ἐσεμάσσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*
472 Ἰσχανάω, cupio, appeto; *ab* ἴσχω, habeo, *quod ab* ἔχω· ἰσχανάα, *pro* ἰσχανᾷ, cupit.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, jucundus, gratus, gustui *aut* oculis gratus; *à* λῶ, *quod est* θέλω· *vel quasi* λίαν ἀρηρὸς, bene compactus; *vel* παρὰ τὸ ἱλαρὸν, jucundus: λάρος *autem est* avis quædam; *Angl.* a sea-mew.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; *à* μαλακὸς, *idem*, *α*. 582. 588

'Επιλίγδην, strictim, in superficie tantùm, leviter; *à* λίγδην, *idem*. 599

Απτομαι, ferio, assequor. 631

'Ακηχέδαται, *seu hìc* ἀκηχέαται, *pro* ἀκήχηνται, dolore affecti sunt; *ab* 637 ἀκηχέομαι. *Vide* ε. 24.

Αἴθρα, *vel Ion.* αἴθρη, ης, ἡ, serenitas aëris, *cui opponitur* ἀὴρ· *ab* αἰθὴρ, 646 æther, *quod ab* αἴθω, uro.

'Ενηεία, ας, ἡ, mansuetudo, benignitas; *ab* ἐνηὴς, benignus; *hoc au-* 670 *tem ab* ἐΰς. *Vide* 204. *hujus libri.*

Πτὼξ, κὸς, ὁ καὶ ἡ, timidus, pavidus: *subst.* lepus; *à* πτώσσω, metu 676 contrahor, *à* πτοέω, exterreo.

'Αμφίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, latè comans, undique frondosus; *à* κόμη, ης, ἡ. 677

Καταστυγέω, horresco; κατέστυγε, 3. *sing. aor.* 2. *vel imperf. ab inu-* 694 *itatio* στύγω· *à* στυγέω, *idem*.

'Αμφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor, quo vox et sermo interci- 695 pitur, obmutescentia; *poët. metri gratiâ pro* ἀφασία· *ab* α *privat. et* φημὶ, dico.

'Εφημοσύνη, ης, ἡ, *idem quod* ἐφετμὴ, mandatum, *antè*, *α*. 594. *ab* ἐπὶ, 697 *et* ἕω, mitto

Φλεγέθω, *idem quod* φλέγω. 738

'Ατραπὸς, οῦ, ἡ, *vel* ἀταρπὸς, via trita, et non habens diverticula; *à* 743 τρέπω· *legitur* ἀταρπιτὸς, σ. 565. *et* ἀτραπιτὸς, *Od.* ν. 195. *idem.*

Δοκὸς, οῦ, ἡ, trabs; *à* δέχομαι, sustineo imposita onera. 744

Ψὰρ, ὁ, sturnus, avis: *in gen. plur.* ψαρῶν. *Vid.* π. 583. 755

Οὖλον, acutè, *ab* οὖλος. 756

Κίρκος, ου, ὁ, circus, accipitrum species. 757

CLAVIS HOMERICA

IN Σ'. ILIADIS.

'ΟΡΘΟ'ΚΡΑΙΡΟΣ, ρα, ρον, *est hìc epitheton navis*, erectas habens an- 3 tennas: *nam* κραῖρα, *aliquando est idem quod* κέραια, antenna. *Vide* θ. 231.

Πεύσεαι, audies, 2. *sing. fut. verbi* πυνθάνομαι.

'Αἰθαλόεις, εσσα, εν, *hìc*, ater, fuligine oblitus: *ab* αἴθω, uro. *Vide* β. 19 415. 23

'Αμφιζάνω, *ab* ἱζάνω, *neut. signif.* adhæreo, circumsedeo.

Τέφρα, ας, ἡ, cinis; *à* τύφω, fumum excito; *vel quia est reliquiæ* τῶν 25 τετυφωμένων, combustorum.

Αἰσχύνω, *hìc* deturpo dehonesto. 27

Ληΐζω, *fut.* σω, prædor; *à* λεία· ληΐζομαι, *idem.* 28

37 Κωκύω, *fut.* σω, lamentor, fleo; *à sono quem lamentantes emittunt; vel à* κόχος, ου, ὁ, humor abundans, *Martin. hinc* κωκυτὸς, οῦ, ὁ, ploratus, χ. 409. *quod aliquando etiam est nom. propr.* fluvii infernalis, *ut Odyss.* κ. 514.

50 Πλῆτο, *à* πλῆμι, *quod à* πλήθω, impleo. *Vide* πλῆτο *in aliâ significatione,* ζ. 438.

54 Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato; *ab* ἀριστόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quòd à* τίκτω.

56 Ἀνατρέχω, *aor.* 2. ἀνέδραμον, erigor in altum, *vel* cresco, *ut hìc.*

61 Ὄφρα, interea, dum.

68 Ἐπισχερὼ, ordine, deinceps, *ab* ἐπὶ, *et* σχέω, hæreo *alteri.*

76 Ἀλήμεναι, congregari, *præs. inf. Dor. pro* ἀλῆναι, *verbi* ἀλάομαι.

91 Μετέμμεναι, interesse, *Ion. et Dor. pro* μετεῖναι, *præs. infin. verbi* μέτειμι.

114 Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector; *ab* ὄλλυμι.

136 Νεῦμαι, *Dor. et Ion. pro* νέομαι, revertor.

168 Κρύβδα, clam: *à* κρύπτω, abscondo.

175 Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem: *à* θύω, *aliquando idem.*

178 Σέβας, τὸ, *indeclinabile,* reverentia, veneratio, pudor; *à* σέβω, veneror, colo.

184 Κυδρὸς, ἁ, ὸν, venerandus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; *quod à* κύω, *aliquando idem quod* φιλῶ.

204 Θυσσανόεις, εσσα, εν, fimbriatus; *à* θύσανοι, fimbriæ.

211 Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, densus, confertus; *ab* ἤτριον, ου, τὸ, stamen.

216 Ὀπίζομαι, curo, revereor; *ab* ὄπις, ιδος, ἡ, cura.

219 Σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba; παρὰ τὸ σέλας, *et* ὄψ, *quasi* fulgor vocis.

220 Περιπλομένων δηΐων, hostibus obsidentibus, *per syncop. pro* περιπελομένων, *vel* περιπολουμένων· *à* περίπλομαι, *pro* περιπέλομαι, *vel* περιπολοῦμαι.

229 Ἐκυκήθησαν, confusi, *vel* turbati sunt, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* κυκάω.

236 Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; *à* φέρω.

Δεδαϊγμένος, η, ον, divisus, laceratus, *part. perf. pass. verbi* δαΐζω.

258 Ῥηΐτερος, έρα, ερον, facilior; ῥήϊστος, η, ον, facillimus; *à* ῥηΐδιος, ία, ον.

281 Ἠλασκάζων, ουσα, ον, vagans, *ab* ἄλη, error.

292 Πέρνημι, vendo; *à* περνάω, *idem, quod à* περάω, *aliquando,* transporto ut vendam, in ultèriore regione vendo; *hinc* περνάσκω, ω. 752. *idem.*

300 Ἀνιάζω, molestiâ afficio, tristitiam affero; *ab* ἀνιάω, *idem, quod ab* ἀνία, ας, ἡ, mœror, *quod dicitur* (*ut* Coulon *ex Platone annotat*) παρὰ τοῦ ἐμποδίζειν τὸ ἰέναι, quòd gressum impediat; *hinc* ἀνιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Ion. pro* ἀνιαρὸς, molestus, *Odyss.* ρ. 220. *et compar.* ἀνιηρέστερος, *pro* ἀνιαρότερος, *Odyss.* β. 190.

301 Καταδημοβορέω, *fut.* ήσω, populum devoro; *aliquando* publicè devoro, *ut hìc. Vide* α. 230.

319 Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis: *item* catulus *in genere; à* σκυζάω, catulio; *à* κύων, κυνὸς, ὁ *vel* ἡ, canis.

321 Ἐρευνάω, indago, vestigo; *ab* ἐρέω, *primùm* ἐρεύω, *per epenthesin* τοῦ υ, *deinde per epenthesin* τοῦ ν, ἐρευνάω, *secundùm Eustath.*

Φονεὺς, έος, *Ion.* ῆος, ὁ καὶ ἡ, interfector, homicida; *à* φένω, occido. 335
Κάμνω, *aliquando* cum labore comparo, *ut hìc.* 341
Πίειρος, ρα, ον, pinguis, opimus, opulentus; *à* πίων, *idem.* 342
Λοετροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, lavacro aptus; *à* λοῦτρον, ου, τὸ, lavacrum, *et* 346
χέω, fundo.
Γάστρη, ης, ἡ, fundum vasis, *vel* navis; *à* γαστὴρ, έρος, στρὸς, ἡ, ven- 348
ter, δ. 531.
Ζέω, *fut.* ζέσω, ferveo, bullio, *fact. per onomatop. à sono literæ* ζ. 349
Ἐννέωρος, ώρου, ὁ καὶ ἡ, novennis; *ab* ὥρα, ας, ἡ, annus. 351
Ἔπειτα, tandem. 354
Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, qui distortis pedibus est, loripes. *Vul-* 371
cani epithet. à κυλλὸς, ἡ, ὸν, claudus, *et* ποῦς.
Εὐσταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stabilis; *ab* εὖ, *et* ἵστημι. 374
Ἰδυῖα, docta, sciens, *part. fœm. gen. ex* ἴδα, *præt. med. verbi* εἴδω. 380
Προμολέω, prodeo, progredior; *à* μολέω. 382
Κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta capitis; ξ. 184. λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pul-
chram habens vittam; *à* λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, unctus oleo.
Θαμίζω, frequento, frequenter accedo; *à* θαμὰ, crebrò. 386
Ἐνναετὴς, novennis, ἐνναέτες, per novem annos, *pro quo* εἰνάετες, *ab* 400
ἔτος, εος, τὸ, annus.
Χαλκεύω, fabricor; *à* χαλκός.
Πόρπη, ης, ἡ, fibula; *à* πείρω, *ut et* περόνη. 401
Εἴλιξ, *et* ἕλιξ, κος, ἡ, *hìc* armilla.
Κάλυξ, κος, ἡ, rosa clausa, ornatus muliebris, *hìc; à* καλύπτω, clau-
do, velo, operior.
Ζωάγριον, ίου, τὸ, præmium pro vitâ servatâ: ζωγρέω, vivum capio, è 407
cæde conservo; *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, *et* ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.
Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, *pro* ἀκμονόθετον, *per* 410
syncop. ab ἄκμων, ονος, ὁ, incus; *quod dictum est quasi* ἀκάμων· *à* κάμ-
νω, *et* τίθημι.
Ἄητος, *vel* αἴητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis expositus, flabilis, ignitus; *ab*
ἄω, spiro; *vel, quasi* αἰετὸς, aquilæ similis.
Λάρναξ, ακος, ἡ, arca, *in quâ* λαρίνα, *sive pinguia reponuntur, Harm.* 413
Σπόγγος, ου, ὁ, spongia; παρὰ τὸ σπᾶν τὸ ὕδωρ. 414
Χωλεύω, claudico; *à* χωλὸς. 417
Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescens; *at* νεανὶς, ίδος, ἡ, juvencula, pu- 418
ella juvenis; *à* νέος, α, ον, novus, recens; νεῆνις, *Ionicè.*
Ἀρημένος, η, ον, læsus, damnum passus; *ab* ἀράομαι, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, 435
damnum.
Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria; *à* χέω, fundo. 470
Τιμῆντα, *in accus. pro* τιμήεντα· *à* τιμήεις, εσσα, εν, honoratus, qui in 475
pretio habetur.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus; *à* ῥαίω, frango. 477
Πύραγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus; *à* πῦρ, *et* ἄγρα.
Τείρεα, τὰ, astra; *à* τείρω, affligo, subigo, *per antiphrasin, quia cur-* 485
su non fatigantur.
Πληϊάδες, septem stellæ inter os Tauri, et caudam Arietis, primum 486
navigationis tempus ostendentes; *à* πλέω, navigo.

Ὑάδες, stellæ quædam in capite Tauri, quæ quoties oriuntur *vel* occidunt, pluvias concitant; *ab* ὕω, pluo.

487 Ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ursus, *vel* ursa; *hìc* signum cœleste; *quod etiam ob similitudinem,* ἅμαξα, plaustrum, *vocatur.*

489 Ἄμμορος, *pro* ἄμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers, ζ. 410. *ab* α *et* μόρος.

493 Ἀγινέω, duco, *poët. ab* ἄγω, *idem.*

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen; *ab* ὑμὴν, *aliquando idem; dicitur quasi* ὁμοῦ ναίειν, *quòd vir et fœmina animâ et habitatione conjungantur.*

501 Ἵστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *hìc,* arbiter, *propriè,* sciens, peritus; *ab* ἵστημι.

Πεῖραρ, *idem cum* πέρας, τος, τὸ, finis, terminus.

506 Ἀμοιβαδὶς, *et* ἀμοιβηδὶς, alternatim; *ab* ἀμείβω.

519 Ὑπολίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *compar.* aliquantò minor; *ab* ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, parvus, *ab* ὀλίγος, *idem.*

520 Εἶκε, decebat, conveniebat.

521 Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio, potatio; *ab* ἄρδω, irrigo, potum præbeo.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum, pecudes quæ pascuntur; *à* βόσκω, pasco.

542 Τρίπολος, όλου, ὁ καὶ ἡ, ter aratus; *à* πόλος, ου, ὁ, terra fissa, *vel* versa aratro: *hoc autem à* πολέω, verto, verso; aro, *aliquando.*

543 Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum; *à* ζευγνύω.

Ἐλαστρέω, agito, impello; *ab* ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *ab* ἐλαύνω.

550 Ἔριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificus, qui lanificium exercet; ἐριουργὸς, *ab* εἶρος, *et* ἔριον, lana; *aliquando* γεωργὸς, agricola; παρὰ τὸ ἔραν ἐργάζεσθαι· ἔριθοι *hìc,* messores: *nam usurpatur* καταχρηστικῶς, *pro quocunque quæstum manibus faciente. Hymn. in Merc.* 295. Ἔριθον τλήμονα, miserum Erithum; *quod quidam reddunt* famulum; παρὰ τὸ ἔρις, καὶ τὸ θὴς, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτὸν, Coul.

551 Δρεπάνη, ης, ἡ, falx, *ut et* δρέπανον, *Odyss.* σ. 367. *à* δρέπω, decerpo, colligo.

553 Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator; *ab* ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus, παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τὰς στάχυας, quòd omnes spicæ manu colligantur, *et* δέω, ligo.

Ἐλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, restis; *ab* ἕλλω, stringo, *quod ab* εἰλέω, coarcto.

555 Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna, *ut et* ἀγκάλη· *sed usitatiores sunt* ἀγκάλαι, *et* ἀγκαλίδες· *ab* ἀγκαὶ, ulnæ; *quod ab.* ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

563 Κάμαξ, κος, ἡ, vitis pedamentum, adminiculum, palus, *ut hìc;* παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, quòd gravetur et deficiat sub pondere.

565 Ἀταρπιτὸς, *idem quod* ἀταρπὸς, οῦ, ἡ, semita, ρ. 743. *ab* α *priv. et* τρέπω, *pro* ἀτραπιτὸς, *et* ἀτραπὸς.

566 Τρυγάω, cereales fructus, *peculiariter* uvas colligo; *à* τρύγη, ης, ἡ, triticum, cereales fructus, *et* quilibet fructus; *aliquando* vindemia; τρυγόωεν, *pro* τρυγάοιεν, *poët.*

568 Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, textus, contextus; *à* πλέκω, plecto.

Τάλαρος, άρου, ὁ, qualus, vas, quo ad lanificia utuntur; *item,* ad cibaria, et alia hujusmodi gerenda; *à* ταλάω.

570 Λίνον, ου, τὸ, chorda citharæ, quæ ex lino fieri solet, ε. 488.

Λεπταλέος, α, ον, *idem quod* λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, subtilis, gracilis. 571
Ῥήσσω, *hìc*, vehementer ferio, pulso.
Ἰοὺ, *adv. gaudentis aliquando; hinc* ἰϋγὴ, *et* ἰϋγμὸς, clamor; *item* 572
fistulæ cantus, *ut hìc.*
Σκαίρω, tripudio, salio.
Μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, mugitus; *à* μυκάω, mugio; *παρὰ τὸ μῦ λέγειν, vox* 575
fictitia; est etiam μύκηρα, μύκησις, *et* μύκη, *idem.*
Κόπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabulum boum, *hìc: propriè* stercus; *à* κόπος,
molestia, *ut sit quasi* κοπιαρὸς, *quòd retentio excrementorum sit molesta et periculosa, Harm.*
Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, rapidus; *à* ῥέω· *hinc* Rhodanus, *fluvius in Galliâ,* 576
propter rapiditatem et velocitatem motûs.
Δονακεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, arundinosus; *à* δόναξ, *antè,* κ. 468.
Ἐρύγμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* ἐρύγηλος, graviter boans; *vel* ἐρευγόμενος 580
τὴν τροφὴν, ructans cibos; *ab* ἐρεύγω, ructo, ructum edo; ἐρευγέσθαι φωνὴν, emittere vocem.
Ἐνδίεσαν, *variæ sunt hujus verbi derivationes: quidam esse imperf.* 584
alii aor. 2. affirmant; quidam ex ἐν, διὰ, *et* ἵημι, *compositum esse volunt, ut sit,* dimiserunt canes in illos leones raptores: *et ita aor. 2. à themate* ἐνδιίημι, *ut* προΐεσαν, *à* προΐημι. *Alii compositum ex* ἐν, *et* δίημι, *et significare* immorabantur, terebant tempus, (*ut sit idem cum* ἐνδιάω, *atque ab eo derivatum sine reduplicat.*) *ut sit,* tempus terebant canes incitantes; *alii docent significare idem quod* διώκω, *ut sit,* insecuti sunt, *et à* δίω *derivant; et ita secundùm Eustath. imperf. secundùm Hesych. aor. 2.*
Ἀπετρωπῶντο, non audebant, aversi fuerunt in fugam; *à* τρωπάω, 585
converto, in fugam eo; *quod à* τρέπω.
Ὑλακτέω, *fut.* ήσω, latro; *ab* ὑλάω, *idem, metaph. Odyss.* υ. 13. κρα- 586
δίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει, cor intus ei latrabat, *id est,* palpitabat.
Κατηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, *idem quod* ἐπηρεφὴς, *antè; κῦμα dici-* 589
tur esse κατηρεφὲς, *quum se attollendo velut alto quodam tecto operit, Odyss.* ε. 367.
Ἀλφεσίβοιαι, ων, αἱ, quæ boves inveniunt; *virgines sic dicuntur, quæ* 593
propter formam sponsos inveniunt, à quibus munera accipiunt, boves potissimùm; ab ἀλφέω, invenio.
Θρεξάσκω, salto, cursito; *à* θρέξω, *quod à* τρέχω. 599

CLAVIS HOMERICA

IN Υ'. ILIADIS.

ΔΑΜΑ'ΣΘΗ, domitus fuit; *3. sing. aor. 1. pass. Ion. verbi* δαμάω. 9
Δέξο, accipe, *poët. pro* δέδεξο, *2. sing. præs. imperat. verbi* δέχομαι. 10

25 Χαλκότυπος, ύπου, ὁ καὶ ἡ, ære impressus, ferro inflictus; *à* χαλκὸς, *et* τύπτω.

26 Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, qui in corpore vulnerato nascuntur ex putredine; *dicuntur* παρὰ τὴν εἴλησιν, à circumvolutione; *vel,* παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, *id est,* κινεῖσθαι, moveri; *hinc vocantur,* χ. 109. εὐλαὶ αἰόλαι, mobiles.

31 Ἀρηΐφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐν τῷ ἄρει φαόμενος, in prælio occisus; *ab* ἄρης, *et* φάω, occido.

32 Τελεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem perducens. *Hymn. in Jov.* 2. *dicitur de Jove, in aliis locis accipitur passivè,* ad finem perductus; τελεσφόρος ἐνιαυτὸς, integer annus, *ut hìc; item,* ad finem usque officium suum fungens; *à* τέλος, *et* φέρω.

35 Ἀποείπω, depono, renuncio, *hìc.*

39 Στάζω, *fut.* ξω, stillo; *aliquando neutrum, aliquando transitivum, ut hìc.*

43 Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, temo navis; *ab* οἴαξ, ακος, ὁ, *idem.*

51 Δεύτατος, η, ον, ultimus; *à* δεύτερος.

68 Ἀσκελέως, durè, assiduè, graviter; *ab* α, *et* σκέλλω, exsicco.

80 Ὑϐϐάλλω, interpello, *pro* ὑποϐάλλω, *Æolica syncop.*

84 Συντίθεμαι, adverto, *aliquando;* σύνθεσθ', 2. *plur. aor.* 2. *imperat.*

86 Νεικείεσκον, rixabantur, *pro* ἐνείκειον, 3. *plur. imperf. verbi* νεικείω, *poët. pro* νεικέω.

93 Πιλνάω, *idem quod* πελάω, *à quo fit,* appropinquare facio; *hinc* πίλνημι, *unde pass.* πίλναμαι, appropinquo, *ut hìc.*

99 Εὐστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene coronatus; *hìc* muris bene cinctus.

107 Ψευστέω, *fut.* ήσω, mendacium dico, mentior; propositum scopum non assequor; *à* ψεύδω, *fut.* σω, mentior.

108 Εἰ δ' ἄγε, eja autem age. *Vide* ζ. 376.

117 Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis, *Dor.* μὰν, *Æol.* μεὶς, *ut hìc;* β. 292.

118 Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ante completos menses, *quasi* fallens in mense; *ab* ἀλιτέω· ἀλίτομαι, *idem,* pecco, *vel* aberro, *et* μήν.

136 Λελαθέσθαι, *pro* λαθέσθαι, *à* λέλαθον, *anadiplasiasmo Ionico pro* ἔλαθον, *aor.* 2. *act. à* λανθάνω· *sic* λελαϐέσθαι, *pro* λαϐέσθαι, *Odyss.* δ. 388.

138 Ἀρέσαι, *inf. aor.* 1. *med. ab* ἀρέσομαι, *fut. med. ab* ἀρέσκω.

149 Κλοτοπεύειν, verba dare, decipere: *quasi* κλυτὰ ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, *id est,* tempus inaniter producere.

156 Νῆστις, εως, ὁ καὶ ἡ, jejunus; *à* νὴ, *et* σῖτος, ου, ὁ, cibus.

163 Ἄκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adultus, *Odyss.* ψ. 191. *ab* ἀκμὴ, ῆς, ἡ, rei perfectio; *item,* jejunus; *quod potiùs ab* ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor.

172 Ὅπλομαι, armor, instruo, paro, *ut hìc; ab* ὅπλον, ου, τὸ, armatura.

174 Ἰαίνω, calefacio, tepefacio; *item,* liquefacio: *item,* perfundo lætitiâ, exhilaro; ἰανθῇς, 2. *sing. aor.* 1. *subj. pass.*

179 Ἀρεσάσθω, placeat, 3. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἀρέσκω.

189 Τέως, tamdiu; *item,* interea; *ab* ἕως, *quod ab* ὡς.

193 Κουρῆται, juvenes validi; *à* κοῦρος, *Ion. pro* κόρος, ου, ὁ.

205 Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, esca; *à* βρώσκω.

218 Προϐάλλω, supero.

221 Κόρος, ου, ὁ, satietas; *à* κορέω, satio.

Καλάμη, ης, ἡ, stipula; *metaphoricè* corpus senectute aridum, *item* 222
cadaver hominis interempti, *ut hìc; à* κάλαμος, ου, ὁ, arundo.

Ἄμητος, ου, ὁ, messis; *ab* ἀμάω, *fut.* ήσω, meto. 223

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, firmus, *hìc. Vide* γ. 292. 229

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, cohortatio, instigatio; *ab* ὀτρύνω. 234

Ὀγδόατος, *poët. pro* ὄγδοος, όη, οον, octavus; *ab* ὀκτὼ, octo. 246

Ἄορτο, *plusq. perf. pass. ab* ἄορμαι, *pro* ἤορμαι, *perf. pass. verbi* ἀείρω· 253
quidam tamen ex ἦρτο *factum volunt,* η *in* α *converso, et inserto* ω, *plusq. perf. pass.* ἄρω· ἄωρτο, *antè,* γ. 272.

Πρόφασις, εως, ἡ, occasio, prætextus; *propriè,* sermo, *quo aliquis* 262
factum suum excusat; à φάω, dico.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus; *ab* α *privat. et* προτιμάσσω, *pro* 263
προσμάσσω, tango.

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor, fluctus: *dictum est* 267
quasi λαίτμημα, *quasi* λαιὸν τμῆμα, sinistra pars; *ita enim vocabatur* mare, *cùm universum in duas partes, in terram et mare distributum esset.*

Διδοῖσθα, *pro* διδοῖς· *à* διδόω, διδόεις, διδοῖς. 270

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hìc,* mala struens; *ab* α *epitat. Vid.* ϑ. 130. 273

Ἀμύσσω, *vel* ἀμύττω, *fut.* ξω, rado, unguibus lacero, lanio, discer- 284
po; *metaph.* mentem exulcero, α. 243.

Κήδειος, ου, ὁ, amatus, charus, amicus, cujus curam gerimur; *à* κῆ- 294
δος, cura.

Δαίειν γάμον, celebrare epulum nuptiale. 299

Στεναχίζω, *f.* ίσω, anxius sum, gemo; angustiâ animi, anxietate, *et* 304
solicitudine laboro: *à* στενὸς, angustus.

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, *hìc,* quem omnes exhorrent, *à* ῥῖγος, εος, 325
τὸ, rigor, frigus.

Ἐώλπειν, *plusquamperf. poëticâ licentiâ transposito augmento, pro* 328
ἤολπειν· *ab* ἔολπα, *Atticè pro* ἦλπα, *præt. verbi* ἔλπομαι, *pro* ἐλπίζω,
spero; ἔλπω *autem* sperare facio.

Μέμβλεται, *pro* μεμέληται· *item,* μέμβλετο, *pro* μεμέλητο, *syncope et* 343
pleonasmo τοῦ β, *aut ex* μέμβλω, *idem quod* μέλω, *ex eoque factum, diaplasmo* τοῦ μ, *et parenthesi* τοῦ β, *euphon. gratiâ.*

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non gustavit; *etiam* jejunus; *ab* α *privat.* 346
et πάω, gusto.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; *item,* avis quædam rapax aquilæ similis; *ab* ἁρ- 350
πάζω.

Ἐκποτέομαι, *idem quod* ἐκποτάομαι· *hoc autem pro* ἐκπέτομαι, evolo. 357

Κραταιγύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus, fortis; *à* κραταιὸς, ὰ, ὸν, *et* γύαλον, 361
ου, τὸ, cavitas, *propriè,* vola.

Ἐντρέχω, convenio, quadro, aptus sum, *hìc.* 385

Σύριγξ, γγος, ἡ, fistula; *item,* vagina, *seu* receptaculum hastæ, *ut hìc.* 387

Χαλινὸς, οῦ, ὁ, frænum; *à* χαλάω, laxo. 393

Ἱπποϊν, *pro* ἵπποιν, *gen. dual. ab* ἵππος, *hìc pro* currus. 396

Ἕωμεν, *pro* ὦμεν, *pleonasmo* τοῦ ε, *ab inusitato* ἕημι, *ex* ἕω, *significat* 402
autem idem quod πληρόω, satio, impleo.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum, circulus; *à* ζευγνύω, jungo. 406

411 Νωχελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, segnis; *ἀ νὼ priv. et* κέλλω, *quod est aliquando* ταχέως τρέχω· *item,* invalidus; νωχελία, *Ion.* -η, ignavia.
424 'Ιάχων, ουσα, ον, vociferans, *ab* ἴα, vox, *et* χέω, fundo.

CLAVIS HOMERICA

IN Υ. ILIADIS.

3 ΘΡΩ'ΣΚΩ, salio; θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus editior, qui velut è terra subsilit.
7 Νόσφ' ὠκεάνοιο, præter Oceanum.
9 Πῖσος, *et* πεῖσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum; *quasi qui possit* πίσαι, *id est,* potum præbere; *ἀ* πιπίσκω, potum præbeo; *quod ἀ* πίνω.
13 Διὸς ἔνδον, apud ædes Jovis.
14 Νηκουστέω, non audio; *ἀ* νὴ, *et* ἀκούω, *pro* ἀνηκουστέω, *quo utitur Homer.* π. 676.
22 Πτὺξ, χὸς, ἡ, cacumen montis, *hìc.*
27 Ἔχω, *hìc,* sustineo.
34 'Εριούνης, ου, ὁ, valde utilis; *ab* ὄνημι, *epithet. Merc. qui dicitur* ἐριούνιος, 72. *hujus libri.*
39 'Ακερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus; *ἀ* κείρω, tondeo: *ita dicitur Apollo, propter radiis intactam solis cæsariem.*
49 'Οτὲ, *hìc,* aliquando.
53 Καλλικολώνη, ης, ἡ, *hìc,* locus quidam amœnissimus, diis sacer, juxta Simoëntem amnem: *propriè,* pulcher collis, tumulus; *ἀ* κολώνη, ης, ἡ, β. 811. *ἀ* κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus.
65 Εὐρώεις, εσσα, εν, putris, putridus, situ et mucore obsitus; *item,* tenebrosus; *item,* amplus; *ab* εὐρὼς, ῶτος, ὁ, putredo, situs, mucor.
67 Ἔναντα, contra; *ab* ἐν, *et* ἄντα, coram; *item,* apertè; ἔναντα Ποσειδάωνος ἵσταται, erat ex adversa parte, stabat contrà.
70 Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, sonorus, tumultuosus; *ἀ* κέλαδος, ου, ὁ, tumultus; *ita dicitur Diana,* παρὰ τὸν γινόμενον εἰς τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, propter tumultus venatorios.
72 Σῶκος, ου, ὁ, servator, *Mercurii epitheton, pro* σωσίοικος, ου, ὁ, *ἀ* σώζω, *et* οἶκος· *vel,* ὁ ὠκέως σαούμενος, celeriter evadens incolumis.
80 'Αντία, *idem quod* ἀντίον, ex adverso, contrà.
93 Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis; *ex* λα, *et* αἰψηρὸς, celer.
109 'Αρειὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* ἀρειὴ, minæ: *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio, preces.
129 'Εκπεύσεται, audiet, 3. *sing. fut.* 1. *ind. verbi* ἐκπυνθάνομαι.

Ἐναργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perspicuus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus. 131

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, multitudo hominum congregatorum, cœtus; *ex* 142 ὁμοῦ, *et* ἄγυρις, *idem;* ὁμηγερὴς, α. 57. simul congregatus.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrâ aggestâ utrinque munitus; *à* χέω, terrâ 145 fusili extruo.

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, tumulus, *id est,* collum, jugum montis. *Vide* α. 528. 151 *hinc* ὀφρυόεις. Ἴλιος ὀφρυόεσσα, Ilium altum, χ. 411.

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis; *ab* ἀλέγω, curo: *quasi* δυσαλεγὴς· *vel,* 154 *à* λέγω, cubare facio, dormitum dimitto: *adeò ut exponitur* δυσκοίμητος, *ut Odyss.* ψ. 325. δυσηλεγὴς θάνατος, mors tristem habens dormitionem, cujus acerbus est somnus *vel* sopor.

Καρκαίρω, resono, sonitum do, pulsatus tremo. 157

Νευστάζω, nuto, caput concutio: *à* νεύω, innuo, annuo. 162

Ἀτίζω, *fut.* σω, vilipendo; *ab* α *et* τίω, *idem;* ἀτιμάω, *et* ἀτιμέω, 166 *Odyss.* π. 307. *et* ἀτιμάζω, *Iliad.* ι. 450.

Γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor; *à* γλαυκὸς, ἡ, ὸν, glau- 172 cus.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ventosâ mente præditus, inconstans, stultus, 183 *ut hìc; ab* ἄω, flo, spiro, *et* φρὴν, mens; *hinc* ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, *Odyss.* ο. 469.

Μετατροπαλίζω, *idem quod* μετατρέπω, converto. 190

Δειδίξεσθαι, territurum esse, *fut.* 1. *infin. verbi* δειδίσσομαι. 201

Προκλυτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, præauditus, præcognitus: *à* κλύω, audio. 204

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, *epithet. Thetidis hìc: aliquando Nereidum, aliquan-* 207 *do Amphitrites; fit ab* ἅλς, *genit.* ἁλὸς, ἁλοσύνη, *et per pleonasm.* τοῦ δ, ἁλοσύδνη.

Κτίζω, *fut.* σω, condo, ædifico. 216

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes *seu* radix montis; *ab* ὄρος, εος, 218 τὸ, mons, *Doricè* ὦρος.

Ἀνθέρικος, ου, ὁ, *et* ἀνθέριξ, ἀνθέρικος, ὁ, *per pleonasm.* τοῦ ν, *pro* ἀθέριξ, 227 *idem quod* ἀθὴρ, έρος, ὁ, arista, pars spicæ acuta.

Ἀνηρείψαντο, *ab* ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, *pleonasmo* τοῦ ι, *pro* ἀνε- 234 ρέπτω· *ab* ἐρέπτω, edo, vescor.

Ἐλαύνω, *fut.* άσω, agito, induco. 269

Ἕλε, disrupit, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* αἱρέω. 280

Μορίμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* μόρσιμος, *antè,* ε. 674. 302

Ἄσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine semine; ἄσπερμος γενέη, sine prole genus; 303 *ab* α *et* σπέρμα, ατος, τὸ, semen.

Ἀτάω, *et* ἀτέω, *fut.* ήσω, lædo; ἀτέοντα, *Gyphanius reddit,* tui negli- 332 gentem; *quidam legunt* ἀέκητι, invitus.

Κατακτάμεναι, interficere, *aor.* 1. *inf. Dor. pro* κατακτεῖναι, *verbi* κα- 346 τακτείνω.

Κολούω, *fut.* ούσω, amputo, detrunco; *metaph.* μεσσηγὺ κολούει, in me- 370 dio abrumpit, infectum sinit; *sed* κωλύω, impedio.

Κεάσθη, diffissum est, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi* κεάζω. 387

Ἐπεύξατο, gloriatus est, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἐπεύχομαι. 388

Ἀΐσθω, *pro* ἀΐω, audio; *item pro* ἀποπνέω, exspiro. 403

Ἤρυγον, *aor.* 2. *ab* ἐρεύγω, mugio.

411 Ἀναφαίνω, *fut.* ανῶ, ostendo, exhibeo; *ex* ἀνὰ, *et* φαίνω.
425 Ἐπιμάσσομαι, tango, ita ut persentiscas; *à* μάσσω, pinso, tango.
439 Πάλιν ἔτραπε, retorsit.
451 Μέλλω, *aliquando* debeo, *ut hìc.*
458 Καγγόνυ, *pro* κατὰ γόνυ.
459 Ἐξαίνυτο, abstulit, 3. *sing. imperf. verbi* ἐξαίνυμαι.
464 Πεφιδοίμην, *aor.* 2. *med. opt. à* φείδω, *per anadiplasiasmum Ionicum.*
470 Ὀλισθέω, *fut.* ήσω, labor, cado; *ab* ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus, casus; *ab* ὄλλυμι· ὄλισθε, *aor.* 2. *sine augmento.*
482 Μυελὸς, οῦ, ὁ, medulla; *à* μύω, claudo; παρὰ τὸ ἐν μυχῷ εἰλεῖσθαι, quòd in penetrali claudatur.
483 Σφονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, spina dorsi, *seu unum ex* 24 *ossibus, quibus tota spina constructa est;* *à* σφόνδυλος, ου, ὁ, *idem.*
489 Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, turbo, confundo.
490 Ἄγκος, εος, τὸ, vallis, *ab* ἀνακεῖσθαι, *quòd in ima jaceant; vel,* ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι τὰ ξύλα, *quòd saltibus et arboribus concludi soleant.*
492 Εἰλυφάζω, convolvo; *ab* εἰλύω. *Vide* εἰλυφάω, λ. 156.
496 Εὐτρόχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene currens, volubilis, rotundus, planus; *à* τρέχω. *Vide* εὔτροχος, μ. 58.
501 Βάλλω, aspergo, *hìc.*

CLAVIS HOMERICA

IN Φ'. ILIADIS.

1 ΠΟ'ΡΟΣ, ου, ὁ, transitus, *item* alveus, *ut hìc: à* περάω, transeo.
6 Πεφυζότες, *à* πεφυζὼς, *à* πέφυζα, *pro* πέφυγα, *præt. med. verbi* φεύγω. *Iones enim mutant* γ *in* ζ, *aut factum est per syncop. ex* πεφυζηκὼς, *à* φυζῶ, *idem quod* φεύγω.
7 Πίτνω, jacio, projicio, ante oculos expando, offundo, *ut hìc; cujus imperf.* πίτνα, *tanquam à* πιτνάω, *et partic.* πιτνὰς, accidens; *à* πίπτω, cado.
12 Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, locusta; παρὰ τὸ ἄκρα τῶν ἀσταχύων καὶ τῶν φυτῶν νενέμεσθαι.
20 Ἐπιστροφάδην, *adv.* conversim, huc illuc se convertendo; *item,* strenuè, fortiter, valde; *à* στρέφω.
23 Εὔορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutus, habens stationem navium opportunam et commodam: *epitheton portûs: ab* ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.
38 Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus; παρὰ τὸ ἕρπειν, serpere, *serpunt enim in altum*

surculi: vel quasi ὄρμηξ, saliens è trunco, *ab* ὁρμάω· *vel quasi* ὄρφηξ, *ab* ὀροφὴ, tectum, εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειος, tegendis culminibus idoneus; *ab* ἐρέφω.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus; *ab* οἴω, puto; *hinc* ἀνωϊστὶ, inopinato, *Odyss.* δ. 92. 39

Ὦνος, ου, ὁ, pretium: *ab* ὠνέομαι, emo. 41

Ἄμμεναι, *Dor. pro* ἄειν, *infin. ex* ἄω, *pro* ἄδω, *ex quo* ἀέμεναι, *Dor. vel Ion. exempto autem* ε, *et* μ *ejus loco inserto*, ἄμμεναι, satiatum esse. 70

Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex; *ab* ἱκέομαι, *aliquando* supplico; *vel* ἱκέτης, *quasi* ἱκέστης, *ut sit* ἱκόμενος εἰς ἑστίαν τινὸς, domum alicujus adiens; *hinc* ἱκετήσιος Ζεὺς, *Odyss.* ν. 213. Jupiter supplicum præses; *et* ἱκετεύω, supplico, *Il.* π. 574. 75

Ἄλφω, *idem quod* ἀλφάνω, invenio; *ab* ἄλφα, *prima alphabeti litera;* ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων, quòd præ aliis inventum est; *nisi malis, ut quibusdam placet,* ἄλφα *ab* ἀλφάνω *derivari.* 79

Λύμην, solverer, *perfect. seu plusquamperf. opt. pass. pro* λελυίμην, *à* λέλυμαι, *præt. pass. verbi* λύω. *Si perf. pass. exit in* μαι *purum* (*ut Rhenius annotat*), *optativus formatur mutando* μαι *in* ίμην, *ut ex* λέλυμαι, λελυίμην, *à quo syncope* τοῦ ι, λελύμην, *poët.* λύμην· *secundùm alios est aor.* 2. *med. opt. à* λῦμι. 80

Αἰπήεις, εσσα, εν, altus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *idem.* 87

Ὁμογάστριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus; ὁ ἐν γαστρὶ ὢν ὁμοῦ· *à* γαστὴρ. 95

Ἐπέρασσα, vendidi, 3. *sing. aor.* 1. *poët. pro* ἐπέρασα, *à verbo* περάω. 102

Ὀλοφύρεαι, lamentaris, 2. *sing. præs. ind. pro* ὀλοφύρῃ, *à verbo* ὀλοφύρομαι. 106

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, tempus vespertinum, *quoniam tunc* ἡ εἴλη τοῦ ἡλίου ἐνδεεῖ· *est etiam* δείλης, *ut hìc, et est masc. secundùm Budæum; hinc* δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vesper, *infrà*, 232. *et* δείελον ἦμαρ, *Odyss.* ρ. 606. *et* δειελιήσας, cœnans, cœnatus, *Odyss.* ρ. 599. 111

Ἐνταυθοῖ, hìc, huc, *ab* ἐνταῦθα, *idem quod* ἔνθα, *ab eoque factum.* 122

Ἀπολιχμάω, delambo, lambendo aufero; λιχμάζω, *vel* λιχμάω, lambo; *quod à* λείχω, *idem.* 123

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, securus; *ab* α *privat. et* κῆδος, εος, τὸ, cura. *Vide* ἀκήδεστος, ζ. 60.

Φρὶξ, κὸς, ἡ, superficialis inundatio, *veluti quum mare exiguâ aurâ stringitur.* 126

Δαϊκτάμενος, ένη, ενον, cæsus, *idem quod* δαϊξάμενος, *à verbo* δαΐζω. 146

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *hìc,* dies, *per synecdoch.* 156

Περιδέξιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ambidexter; *à* δεξιὰ, ᾶς, ἡ. 163

Ἐπιγράβδην, superficiatim, leviter; *à* γράφω. 166

Σύτο, *pro* ἔσσυτο, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* σύω. 167

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, rectà volans, qui recto cursu fertur, eoque valde citato, ut volare videatur; *ab* ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, *et* πέτομαι, volo. 169

Ἐκγεγαῶτι, *dat. sing. part.* ἐκγεγαὼς, υῖα, ὸς, *præt. med. verbi* ἐκγάω, *pro* ἐκγίνομαι, enascor. 185

Ἁλμυρήεις, εσσα, εν, ὁ καὶ ἡ, in mare cum sonitu quodam aut fremitu fluens; *ab* ἅλς, ὸς, ἡ, mare, *et* μύρω, fluo, stillo. 190

197 Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus, *poët. pro* φρέαρ, ατος, *idem : quasi* φέραρ, *à* φέρω· ἐξ οὗ φέρεται τὸ ὕδωρ.
203 Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla, ἀπὸ τοῦ ἐν ἰλύϊ χέεσθαι, *Eustath. vel* ἀπὸ τοῦ ἐν ἰλύϊ ἔχεσθαι, *Etym.*
204 Ἐπινεφρίδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, renibus obtensus : *à* νεφρὸς, οῦ, ὁ, ren.
213 Ἐφθέγξατο, locutus est, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* φθέγγομαι. *Al.* ἐκφθέγξατο.
221 Ἄγη, ης, ἡ, stupor ; *ab* ἀγάω, stupeo.
232 Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus ; *item* vesper, *ut hìc ; à* δείλη, ης, ἡ, *vers.* 111. *hujus libri.*
Σκιάζω, *fut.* σω, *idem quod* σκιάω, obumbro ; *à* σκιὰ, ᾶς, ἡ.
234 Οἶδμα, *per synecdochen, pro* οἴδημα, ατος, τὸ, tumor ; οἴδματι θύων, æstu fervens, *hìc ;* εἰς οἶδμ' ἅλιον, in undam marinam, tumorem pelagi, *Hymn. in Apoll.* 417. *ab* οἰδέω, tumeo.
249 Ἀκροκελαινιάω, in summo, *vel* superficie nigrico ; *ab* ἄκρος, α, ον, *et* κελαινιάω, nigrico ; *quod est à* κελαινὸς, ἡ, ὸν, ater ; *à* μέλας.
257 Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, aquæ ductor ; *ab* ὀχετὸς, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus.
259 Μάκελλα, ης, ἡ, ligo ; παρὰ τὸ μονόθεν πάλλειν, *id est,* κινεῖν, movere ; *vel,* τέμνειν, secare.
Ἀμάρα, ας, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ gratiâ ; *ab* ἅμα, *et* ῥέω.
260 Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, *id est,* lapillus ; *à* ψῆφος, ου, ἡ, *idem.*
262 Προαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis ; *à* προάλλομαι, prosilio.
281 Εἵμαρμαι, *Atticè pro* μέμαρμαι, *perf. pass. verbi* μείρω, divido ; εἵμαρτο, fato decretum erat, 3. *sing. plusq. perf. pass.*
282 Συφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus, *pro* συοφορβὸς, *Angl.* a swineherd ; *à* σῦς, *et* φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum.
283 Ἔναυλος, ου, ὁ, *hìc* torrens ; *propriè,* tibiis personans : *ab* αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia. *Vide* π. 71.
Ἀποέρσει, *pro* ἀπέρσει, *quod est fut. Æolicum verbi* ἀποέῤῥω, *secundùm quosdam : secundùm alios,* ἀποείρω *significat idem quod* φθείρω.
292 Λωφάω, *fut.* ήσω, respiro, interquiesco, finem facio aliquem infestandi : *metaph. sumpta à bobus, à quorum cervice deponuntur onera ; à* λόφος, ου, ὁ, cervix.
306 Κορύσσω, *hìc* attollo ; *metaph. ducta* ἀπὸ τῆς κόρυθος.
313 Ἵστη, *hìc est imperat. præs.* 2. *pers. fit ex tertiâ singulari imperf. act. abjecto augmento : ita enim aliquando formatur imperat. tam verborum in* μι, *quàm in* ω *desinentium ; aut, secundùm alios, est pro* ἵσταθι, *per apoc. brevi, quæ præcedebat, mutatâ in longam.*
315 Μέμονα, *hìc,* audeo, cogito, in animo habeo, *præt. med. verbi* μένω.
317 Νειόθι, *pro* νειατόθι, in imo fundo aut parte. *Vide* νειόθεν, κ. 10.
319 Χεράς, άδος, ἡ, colluvies mista cœno, et lapidibus : *à* χέρμα, acervus parvorum lapidum ; *quod à* χερμὰς, άδος, ἡ, lapis qui manum implere potest : *hoc autem à* χεὶρ, manus.
321 Ἄσις, εως, ἡ, cœnum, limus : παρὰ τὸ ἄζω, sicco ; *unde* ἄσιος, ία, ιον, limosus, β. 461.
323 Τυμβοχοὴ, ῆς, ἡ, tumulus ; *à* τυμβοχοέω, tumulum struo ; *quod à* τύμβος, ου, ὁ, *et inusitat.* χοέω· *à* χέω, terrâ aggestâ extruo.

Πιφαύσκεο, *Ion. pro* πιφαύσκου, *à* πιφαύσκω, *quod à* φάω, luceo. 333

Ἀργεστὴς, οῦ, ὁ, albus, velox, procellosus, *epitheton Noti.* 334

Φλέγμα, ατος, τὸ, incendium ; *à* φλέγω. 337

Τιτύσκετο, *hìc*, parabat : *à* τιτύσκομαι, dirigo. 342

Ξηραίνω, arefacio ; *à* ξηρὸς, ὰ, ὸν, siccus ; ἐξηράνθη, *3. sing. aor.* 1. *pass.* 345

Νεοαρδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus ; *ab* ἄρδω, irrigo. 346

Ἐθείρω, ex more colo, de more aliquid facio ; *ab* ἔθος, εος, τὸ, mos. 347

Κύπειρος, ου, ἡ, *et* κύπειρον, ου, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere ; 351
Angl. wild galangal.

Φλύω, *et* φλύζω, nugor ; *item* ferveo, ebullio ; *à* φλέω, *idem ;* φλάζω, 361
etiam idem significat.

Μέλδω, liquefacio ; μέλδομαι, liquefio, *item pro* μέλδω, *ut hìc ; pro-* 363
priè significat membra exedo, *et* consumo ; παρὰ τὸ μέλη ἔδειν.

Ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, cunctanter ; *ab* ἀμβάλλω, *pro* ἀναβάλλω, 364
tollo, *&c.*

Κάγκανος, η, ον, siccus, aridus : *à* καγκαίνω, exsicco ; *sunt qui exponunt* κάγκανα ξύλα, τὰ καινόμενα εἰς τὸ καίεσθαι, amputata ad comburendum, *quasi* κατάκανα, παρὰ τὸ καίνω, *quod est* κόπτω, *syncope et pleonasmo* τοῦ γ.

Χράω, *hìc*, invado furiosè, cum impetu aggredior. 369

Ἄητο, agitabatur, spirabat, ἐκινεῖτο, ὡρμᾶτο, *3. sing. imperf. med. ab* 386
ἄημι.

Σαλπίζω, *usitat. fut.* ίγξω, *et* ίσω, tubâ cano, buccino, resono, *ut hìc ;* 388
à σάλπιγξ.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, clypeos tendens, *vel potiùs*, perforans, secans. *Mar-* 392
tis epithet. à ῥινὸς, οῦ, ὁ *vel* ἡ, corium ; *item, per synecdoch.* clypeus, *et* τορέω, perforo, penetro.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina ; *metaph. pro* impudente *et* audace ; 394
à κύων, κυνὸς, ὁ *vel* ἡ, *et* μυῖα, ας, ἡ, musca ; *alii legunt* κυνάμυια, *verso o in α.*

Δάπτω, *fut.* ψω, voro, dilanio ; *hìc*, saucio. *Vide* ε. 858. 398

Κάλλιπες, deseruisti, *Æol. syncop. pro* κατέλιπες, 2. *sing. aor.* 2. *ver-* 414
bi καταλείπω.

Θητεύω, *fut.* σω, mercede servio ; *à* θὴς, ητὸς, ὁ, qui mercede servit, 444
Od. δ. 644.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, memorandus, celebris ; *item*, constitutus, 445
præfinitus, pactus, *ut hìc ; à* ῥέω, dico, loquor.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gratissimus, multum lætitiæ afferens ; *à* γη- 450
θέω, gaudeo.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, qui ex longinquo solo advenit ; *à* τῆλε, 454
procul, *et* δάπεδον, terra, solum, pavimentum.

Κεκοτηὼς, *pro* κεκοτηκὼς, υῖα, ὸς, *Ion. particip. præt. activi, à* κοτέω, 456
irascor.

Σαόφρων, *et* σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens salva est ; *item*, prudens, 462
quasi diceret ὁ σάος, *vel* σῶς τὴν φρένα.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde urens, florens, *ut hìc : à* ζὰ, *et* φλέγω. 465

Δηριαάσθων, *Atticè pro* δηριαέσθωσαν, prœlientur, 3. *plur. præs. impe-* 467
rat. med. verbi δηριάω.

495 Χηραμὸς, οῦ, ὁ, caverna, latibulum, lustrum ferarum.
499 Πληκτίζομαι, pugno, usque ad plagam digladior; *à* πλήσσω.
503 Πεπτεότα, *vel* ῶτα, *pro* πεπτῶτα· *à* πεπτεὼς, *pro* πεπτώς· *hoc autem per syncop. pro* πεπτωκὼς· πεπτεὼς, *autem facit in obliquis, ut* ἑστεὼς, ῶτος, *vel* ότος, *&c. part. perf. act. verbi* πίπτω· *tanquam à* πτόω.
530 Πυλουρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus, *pro quo* πυλωρὸς, *et* πυλάωρος, *ut hìc; à* πυλὴ, ῆς, ἡ, *et* οὖρος, ου, ὁ, custos; *vel ab* ὤρα, cura.
531 Πεπτάμενος, η, ον, apertus; *à* πεπτάζομαι, pandor, *præt.* πέπταμαι, pansus, explicatus, apertus sum, *quod per syncop. dicitur pro* πεπέτασμαι.
536 Ἅλληται, saliat, *est* 3. *sing. subj. aor.* 1. *ab* ἅλλομαι, salio.
551 Πορφύρω, purpureo colore perfundo; *dicitur et* mare fluctuans πορφύρειν, *unde metaph. dicitur de* animo concitato *et* turbido.
560 Ἑσπέριος, ία, ιον, vespertinus; *ab* ἕσπερος, vesper; *quod ab* ἕως, ω, ὁ, lux, *et* πέρας, finis, *vel* παρὰ τὸ τὸν ἥλιον ἕσπεσθαι, quòd sequatur solem, *Eustath. vel ut Etym.* ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν περᾷν τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα, quòd vesper domum revocet animalia, solvatque à labore diurno.
563 Ἀπαειρόμενος, η, ον, discedens; *ab* ἀπὸ, *et* ἀείρω, tollo.
575 Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus; *ab* ὑλάω, latro.
578 Ξυμβλήμεναι, congredi, *Dor. pro* συμβλῆναι, *infin. aor.* 2. *verbi* σύμβλημι, *pro* συμβάλλω.
598 Ἡσύχιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, quietus, quiete fruens; *ab* ἥσυχος, *idem.*
605 Θέλγω, mulceo, delinio; *item,* fallo, *ut hìc.*
607 Ἔμπλητο, implebatur, 3. *sing. imperf. pro* ἐνέπλητο, *verbi* ἔμπλημι, *pro* ἐμπλήθω.

CLAVIS HOMERICA

IN X'. ILIADIS.

2 ἈΠΕΨΥΧΟΝΤΟ, abstergebant, 3. *plur. imperf. verbi* ἀποψύχω, refrigero, abstergo, *ut hìc; est et* exspiro, animum efflo; *vel ut Eustath. vult,* animi deliquium patior, *Od.* ω. 347.
12 Ἆλεν *pro* ἄλησαν, *Bœot.* conclusi sunt; συνεκλείσθησαν, συνηθροίσθησαν. *Vide* ἐάλη, ν. 408.
31 Πυρετὸς, οῦ, ὁ, febris; *à* πῦρ, *propter æstum morbi.*
44 Εὖνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *hìc,* orbatus, *in quâ significatione venit ab* εἷς, unus.
59 Πρὸς δὲ, ad hæc verò.
80 Φρονέω, *hìc,* vivo; *vel,* mentis compos sum.
Κόλπον ἀνιεμένη, sinum denudans.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oblivisci doloris faciens, curas oblivione te- 83
gens; *à* λήθω, *et* κῆδος, εος, τὸ, cura.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, lustrum; τοῦ ὄφεως κατάδυσις ἢ καταδεχομένη τὸ ζῶον, lati- 93
bulum serpentis; *à* χέω, capax sum.

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, montanus, agrestis; *ab* ὄρος.

Ἀποδάζομαι, distribuo; *à* δαίω, divido. 118

Κέκευθε, *aor.* 2. *Ionicâ reduplicatione, pro* ἔκευθε· *à* κεύθω.

Ξυνελαυνέμεν, congredi, *Ion. pro* συνελαύνειν. 129

Οἰμάω, *fut.* ήσω, irruo, impetu feror; *ab* οἴμη, *antè*, λ. 24. 140

Ληκῶ, crepo, sonum edo; *per onomatop. aor.* 2. ἔλακον, *præterit.* 141
med. λέλακα, *et* λέληκα, *unde partic.* λεληκὼς, υῖα, ός.

Ταρφέα, *hìc* vehementer; *à* τάρφος, εος, τὸ, densitas. 142

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, curulis, publica; *ab* ἅμαξα, ης, ἡ, 146
currus, η. 426.

Θέρος, εος, τὸς, æstas; *à* θέρω, calefacio; *quòd eo tempore maximus* 151
calor vigeat.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, locus ubi lavatur; *item*, vas ad lavandum; *à* 153
πλύνω, lavo: *propriè*, *de* vestimentis, *ut* λούω, *de* corpore, νίπτω, *de* pe-
dibus *et* manibus.

Λαΐνεος, έα, εον, lapideus, *idem quod* λάϊνος. 154

Ἱερήϊον, victima, *Ionicâ dialysi, pro* ἱερεῖον· *ab* ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos. 159

Τρωχάω, *pro* τροχάω, *idem quod* τρέχω, *ex eoque factum.* 163

Καταπτήξας, metu perculsus, *aor.* 1. *part. à* πτήσσω. 191

Θάμνος, ου, ὁ, fruticetum, densus fruticibus, frutex, *hìc. Vide* λ. 156.

Ἀνιχνεύω, *fut.* σω, pervestigo, indago; *ab* ἰχνεύω, vestigo, *ab* ἴχνος, 192
εος, τὸ, vestigium.

Προπροκυλίνδομαι, *majoris emphasis gratiâ, pro* προκυλίνδομαι, provol- 221
vor ad pedes alicujus more supplicis; *à* κυλινέω, *vel* κυλίνδω.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; *à* φείδομαι, parco. 244

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, dolus; *à* κέρδος, εος, τὸ, *aliquando*, astutia, 247
versutia.

Ἐπιδώμεθα, testemur, *deos scilicet* testes faciamus; 1. *plur. subj. aor.* 254
2. *med. verbi* δίδωμι. *Vide* ι. 148.

Ἁρμονία, ας, ἡ, *hìc*, pactum; *ab* ἄρω, apto, congruo. 255

Καμμονίη, *pro* καταμονία, perseverantia, victoria, quæ fortiter con- 257
stanterque permanendo paratur, *ut hìc; à* καταμένω, constanter per-
maneo.

Ἄλαστος, *propriè*, cujus memoria erit perpetua; *hìc*, qui mala ἄλασ- 261
τα intulit: *Dor. pro* ἄληστος· *à* λήθω, lateo. *Vide* μ. 163.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis sanctio, pactum; *à* συνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ,
socius; *à* σὺν, *et* ἵημι, mitto.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium; *ab* ἀλύσκω. 270

Ἀθρόα πάντα, omnia simul. *Vide* β. 439. 271

Ἠείδης, *pro* εἴδῃς, *plusquamperf. subj. med. pleonasmo* τοῦ η, *vel Atti-* 280
câ epenthesi τοῦ ει, *pro* ᾔδης, *ab* ᾔδειν, *plusquamperf. ind. verbi* εἴδω, ει
converso in η, *et* ι *subscripto. Al.* ᾐείδεις.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, loquax, non mutilans verba; *ab* ἄρτιος, ίου, ὁ 281
καὶ ἡ, absolutus numero, aptatus, *et* ἔπος, εος, τὸ.

'Επίκλοπος, όπου, ὁ καὶ ἡ, furax; *item* subdolus, vafer, deceptor, *ut hìc; ab* ἐπικλέπτω, furor; *à* κλέπτω.
"Επλεο, *à* πέλομαι, sum, *pro* ἐπέλου.
291 'Απεπλάγχθη, resiliit; *ab* ἀποπλάζω, aberrare facio.
293 Κατηφήσας, ασα, αν, mœstus; *à* κατηφέω, sum vultu demisso, *à* κατηφὴς, qui est vultu demisso; ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. *Vide* κατήφεια, *γ*. 51.
301 'Αλέα, ας, ἡ, vitatio, effugium: *ab* ἀλέω, vito.
305 'Εσσόμενοι, *pro* ἐσόμενοι, posteri; *ab* εἰμὶ, sum.
319 Εὐηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde acutus; *ab* ἀκὴ, mucro.
325 Λαυκανία, ας, ἡ, guttur, παρὰ τὸ λαύειν, *idem quod* ἀπολαύειν, fructum capio, *quia hæc pars præ cæteris voluptatem è cibo potuque sentiat.*
328 'Ασφάραγος, ου, ὁ, *hìc*, gula, guttur; ἀπὸ σφαραγεῖν, *id est*, ἠχεῖν, sonare; *quoniam* δι' αὐτοῦ φωνὴ φέρεται σφάραγος, sonus qui gutture emittitur.
332 'Οπίζομαι, curo, revereor; *ab* ὄπις, δος, ἡ, *π*. 388. ultio, *seu* vindicta; *aliquando* cura, *et* consideratio, *ut Od*. *ξ*. 82.
334 Λελείμμην, relictus eram, 1. *sing. plusq. perf. pass. Ion. pro* ἐλελείμμην, *verbi* λείπω.
336 'Ελκέω, *f*. ήσω, *hìc*, dilacero in diversas partes trahendo; *ab* ἕλκω.
'Αϊκῶς, turpiter, indecenter, *pro* ἀεικῶς, *idem; ab α priv. et* εἴκω. *Vide* ἀεικίζω, *π*. 546. *et* ἀεικὴς, *α*. 340. *et κ*. 483.
349 Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo viginti contendunt; *ab* εἴκοσι, viginti, *et* ἐρίζω, contendo.
356 Προτιόσσομαι, aspicio, intueor, præsagio, divino, *ut hìc; ab* ὄσσομαι, *idem, quod ab* ὄσσα, ης, ἡ, *aliquando* omen.
358 Μήνιμα, ατος, τὸ, ira, *seu* ultio divina; *à* μῆνις· μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, *idem*, *π*. 62.
363 'Αρότης, ητος, ἡ, magnitudo, robur. *Vide π*. 857.
370 Φυὴ, ῆς, ἡ, statura, *hìc*. *Vide α*. 114.
373 'Αμφαφάασθαι, tractari, circum tractari; *ab* ἀμφὶ, *et* ἀφάω, tracto, *quod ab* ἀφὴ, ῆς, ἡ, tractus; *ab* ἅπτομαι, tango: *pro* ἀμφαφᾶσθαι.
396 Τέτρηνε, *aor*. 1. *à* τετραίνω, *pro* τιτραίνω· *à* τετράω, terebro, perforo.
397 Πτέρνα, ης, ἡ, calx, calcaneum; *hinc illa nomina murium* πτερνογλύφος, *Batrach*. 222. πτερνοτρώκτης, *ibid*. 29. *et* πτερνοφάγος, *ibid*. 224.
406 Καλύπτρη, ης, ἡ, velamen, *Ion. pro -α, ας· à* καλύπτω.
411 Σμύχω, *fut*. ξω, attero, consumo; *item*, uro, incendio *seu* igne vasto; σμύχομαι, uror, inflammor.
414 Λιτανεύω, *fut*. σω, supplico; *à* λίσσομαι· ἐλλιτάνευε, *pro* ἐλιτάνευε.
Κόπρος, ου, ὁ *vel* ἡ, fimus. *Vide σ*. 575.
428 Δυσάμμορος, *vel* δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix; *à* δὺς, *et* μόρος, ου, ὁ, fatum.
431 Βείομαι, vivam. *Vide π*. 853.
441 Θρόνον, ου, τὸ, flos, pigmentum; παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.
448 Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius; ἀπὸ τοῦ κρέκειν, *quod est* ἠχεῖν, *transpositâ literâ* ρ.
451 'Εκυρὰ, ᾶς, ἡ, *Ion*. ἑκυρὴ, socrus; *ab* ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, *antè*, *γ*. 172.
460 Μαινὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana; *à* μαίνομαι.
467 'Αποκαπύω, *fut*. σω, efflo, exspiro; *à* καπύω, flo, *quod à* κάπω, *pro*

quo κάπτω, flo, spiro; ἀπὸ ἐκάπυσσε, *per tmesin pro* ἀπεκάπυσσε, *3. sing. ind. aor.* 1. *act.*

Κεκρύφαλος, *ου, ὁ,* reticulum, quo mulieres crines suos compescunt; 469
ἀ κρύπτω.

Ἀμβλήδην, *pro* ἀναβλήδην, *seu* ἀναβολάδην, procrastinando; *item,* cunc- 476
tanter, *et* segniter; *ab* ἀναβάλλω, remoror, protraho. *Vide* φ. 364.

Παναφῆλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, qui caret æqualibus; *ab* ἧλιξ, κος, coætane- 490
us, *quod ab* ἡλικία, ας, ἡ.

Ὑπεμνήμυκε, tristatus est, *vel* dejectus. *Eustath. diplasiasmo et pleo-* 491
nasmo usurpatum scribit, pro ὑπήμυκε· *ab* ὑπημύω, *significatque, ait,* τεταπείνωμαι· *ab* ἠμύω, inclino, cado.

Ἐδίηνε, 3. *sing. ind. aor.* 1. *verbi* διαίνω, irrigo. 495

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circum floridus; *item,* patrimus, *et* matrimus, 496
cui pater et mater adhuc vivunt, *ut hìc: ab* ἀμφὶ, *et* θάλλω, floreo.

Ἐνίσσω, *idem quod* ἐνίπτω. *Vide* β. 80. 497

Νηπιαχεύω, instar vagientis doleo, pueriliter me gero; ἀ νήπιος, ίου, 502
ὁ, infans, *et* ἀχεύω, doleo.

Ἀπὸ πατρὸς ἀμάρτων, patre privatus. 505

Ἐγκείσεαι, jacebis, 2. *sing. fut. verbi* ἔγκειμαι. 513

CLAVIS HOMERICA

IN Ψ'. ILIADIS.

6
ἘΡΙ'ΗΡΕΣ, chari, *Ion. pro* ἐρίηροι, *ab* ἐρίηρος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* amabilis,
valde conjunctus et aptus; *ab* ἔρι, *et* ἐράω, amo; *alii ab* ἄρω, apto.

Τεταρπώμεσθα, *pro* ταρπώμεθα, *aor.* 2. *med. subjunct. Vide* ι. 701. 10

Ὠμὰ δάσασθαι, in frusta secari, in frusta cruda discerpi. 21

Ἀφοπλίζω, armis spolio; ἀφοπλίζομαι, armis spolior, *item,* arma de- 26
pono, exuo, *ut hìc:* ἔντια ἀφοπλίζοντο, arma exuerunt; *ab* ἀπὸ, *et* ὅπλον, arma.

Τάφος, *ου, ὁ,* epulum funebre; *propriè,* sepulchrum, *ut hìc;* ἀ θάπτω, 29
sepelio.

Ὀρέχθεον, mugiebant; *ab* ὀρεχθέω, cupio: *item,* suspiro; *est vox ficta,* 30
ad imitationem suspirii quod animam efflantes edunt, ut hìc: ab ὀρέγομαι, appeto, *ο in imperf. pro* ω.

Εὐόμενοι, assati; *ab* εὕω, uro, ustulo. 33

Κοτυλήρυτος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* in poculum fluens; ἀ κοτύλη, ης, ἡ, poculum, 34
et ῥέω, fluo: *vel,* volæ haustus, quantum utrâque manu haurire potes, multus; *ab* ἀρύω, haurio, *et* κοτύλη, vola.

50 Ἀξέμεναι, comportare, *fut.* 1. *infin. Dor. pro* ἄξειν, *à verbo* ἄγω.
55 Ἐσσυμένως, studiosè, cum fervore; *à* σύω, incito, *geminato* σ, *quod à* σεύω, *idem.*
61 Κλύζω, *dicitur de* quodam sonitu quem edunt fluctus, *ut hìc.*
62 Μελέδημα, τος, τὸ, cura : *à* μελεδαίνω, curo : *dicitur* παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν.
72 Καμόντες, mortui, *à* κάμνω, *aliquando* ægroto ; *idem etiam* κεκμηκότες.
74 Ἀλάλημαι, *ab* ἀλάλημι, *per reduplicationem pro* ἄλημι, vagor, erro, *ab* ἀλάομαι.
76 Μὲ πυρὸς λελάχητε, ignis me consortem feceritis ; *à* λαγχάνω, sortior.
79 Ἀμφιχαίνω, absorbeo, deglutio, *propriè*, circumhio ; *à* χαίνω.
82 Ἐφήσομαι, *fut.* 1. *med. verbi* ἐφίημι, *ex inusitat.* ἐφέω· *aliquando est fut.* 1. *ab* ἐφήδομαι, delector, gaudeo ; *ab* ἥδομαι.
88 Ἀστράγαλος, ου, ὁ, *hìc*, ludus talorum. *Vide* ξ. 466.
90 Ἐνδυκέως, accuratè, humaniter, prompto animo.
91 Σορὸς, οῦ, ἡ, conditorium, sepulchrum, urna.
92 Ἀμφιφορεὺς, έως, *Ionicè* ῆος, ὁ, amphora, *id est*, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest : *ab* ἀμφὶ, *et* φέρω.
97 Ἀμφιβάλλω, *hìc*, complector, amplector.
102 Συμπλαταγέω, *fut.* ήσω, manibus complosis strepitum edo ; πλαταγέω, crepito, crepitaculo sonitum edo ; *à* πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum ; *quod à* πλατάσσω, ex ictu sonitum excito ; *hoc autem à* πλατὺς, εῖα, ὺ.
116 Ἄναντα, κάταντα, πάραντα, τὰ, acclivia, declivia, prærupta, *poët. pro* ἀνάντη, καταντη, παράντη· *ex* ἀναντὴς, καταντὴς, παραντὴς· *ab* ἀνὰ, παρὰ, *et* κατὰ, *et* ἀντάω, occurro, obviam eo.
123 Φιτρὸς, οῦ, ὁ, stipes, truncus ; *dicitur quasi* φιτυρὸς· *nam* φίτυ *est* τὸ φυτὸν, *Eustath.*
126 Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum ; *ab* ἔρα, terra, *ob terram affusam mortuis.*
132 Παραιβάτης, ου, ὁ, transgressor, pugnator è curru, *à* παραὶ, *et* βαίνω.
135 Καταεινύω, induo, convestio, tego ; *ab* εἰνύω, *idem quod* ἕω, induo, *et* κατὰ.
139 Νηέω, *fut.* ήσω, glomero, acervo, *ut hìc ; à* νέω, glomero.
147 Ἔνορχος ου, ὁ, mas, masculus, *propriè* testiculatus ; *pro* ἔνορχις· *ab* ὄρχις, εως, ὁ, testiculus.
Παρὰ αὐτόθι, ibidem.
160 Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux : *à* τάσσω, ordino : *alii leg.* οἵ τ' ἀγοί.
163 Κεδεμὼν, όνος, ὁ, qui rei alicujus curam gerit, curator, procurator funeris, *hìc ; à* κῆδος, εος, τὸ, funus.
169 Δαρτὸς, ἡ, ὸν, *et* δρατὸς, excoriatus ; *à* δέρω.
186 Ῥοδόεις, εσσα, εν, rosaceus ; *à* ῥόδον.
187 Ἀποδρύφω, *idem quod* ἀποδρύπτω, dilacero, excorio ; *à* δρύπτω, lacero, excortico ; *quod à* δρῦς.
Ἑλκυστάζω, trahendo rapto ; *ab* ἑλκύω.
191 Σκήλῃ, arefaceret, *aor.* 1. *subj. secundùm Eustath. à* σκάλλω· *nam si à* σκέλλω *esset, faceret* σκείλῃ. *Alii autem (cum* σκάλλω *nullam habeat hujusmodi significationem, qualis hìc est) à* σκέλλω *deducunt.*

Νύμφιος, ου, ὁ, sponsus: *apud Homer. dicitur,* qui ante unum aut 223
plures annos uxorem duxit; *ἀ* νύμφη, ης, ἡ, sponsa.

Ἑρπύζω, *fut.* σω, repto; *ab* ἕρπω, *idem.* 225

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer, stella auroræ prænuntia; *ab* ἕως, *pro* ἠὼς, 226
ἠόος, οῦς, ἡ, aurora, *et* φέρω.

Σβέσατ', extinguite, 2. *pl. aor.* 1. *imperat. verbi* σβέννυμι. 237

Θείομεν, ponamus, 1. *pl. aor.* 2. *subj. poët. pro* θῶμεν, *verbi* τίθημι. 244

Τιθήμεναι, ponere, *poët. ectasi pro* τιθέμεναι, *Dor. pro* τιθέναι, *præs. in-* 247
fin. act. verbi τίθημι.

Ἄλλεγον, *pro* ἀνάλεγον, *et hoc pro* ἀνέλεγον, collegerunt. 253

Τορνόω, *fut.* ώσω, torno, cœlo, *item* circulo circumscribo; *ἀ* τόρνος, ου, 255
ὁ, *Angl.* a turner's lathe, *quod ἀ* τερέω, terebro, torno; τορνώσαντο, 3.
pl. aor. 1. *med. Ion.*

Ἱζάνειν ἀγῶνα, instituere ludos; ἱζάνω *enim aliquando* instituo. 258

Ὠτώεις, εσσα, εν, ansatus; *ab* οὖας, ατος, τὸ, auris. 264

Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viginti mensuras capiens; *ab* εἴκοσι, viginti,
et μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Ἑξέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, sexennis; *ab* ἕξ, *et* ἔτος, εος, τὸ, annus, *pro quo* 266
ἑξαετής.

Βρέφος, εος, τὸ, infans, fœtus recèns editus; *aliquando* brevì edendus, *ut hìc; per metath. literæ* φ, παρὰ τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι, quòd in lucem editus sit.

Κυέω, *fut.* ήσω, in utero gesto, concipio; *ἀ* κύω.

Κεχανδὼς, υῖα, ὸς, capax, *ἀ* χάζω, capio, capax sum, *præt. med.* κέ- 268
χαδα, *et inserto* ν, κέχανδα.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui utrinque poni potest; *ab* ἀμφὶ, *et* τίθημι. 270

Ἀπύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igni nunquam admotus, itaque novus; *ἀ* πῦρ,
ρὸς, τὸ, ignis. *Vide* ι. 122.

Ἐρηρέδαται, *Ionicè pro* ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, *factum est* ἐρήρεισται, *ut* ἐῤῥάδα- 284
ται, *antè,* μ. 431. ἐρήρεισται *autem est tertia singularis, ab* ἐρήρεισμαι,
præt. pass. factum ex præt. act. ἐρήρεικα, *habente Atticam reduplicationem, pro* ἤρεικα· *ab* ἐρείδω.

Στέλλομαι, *hìc,* accingor, instruor, paror; *ἀ* στέλλω, apparo. 285

Ἔγερθεν, *Bœot. pro* ἐγέρθησαν, surrexerunt, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* 287
ἐγείρω.

Ἐκέκαστο, instructus, *vel* ornatus erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* 289
κάζω.

Βάρδιστος, *pro* βράδιστος, *metri causâ:* βράδιστος *autem est superlativus* 310
ἀ βραδὺς, εῖα, ὑ, brevis; *cujus comparat.* βραδύτερος, *et* βράσσων, κ. 226.
pro βραδίων· *est etiam* βραδύτατος, η, ον, *superlat.*

Ἀφάρτερος, έρα, ερον, velocior; *ab* ἄφαρ, statim, continuò, α. 349. 311

Ἐρεχθόμενος, η, ον, jactatus, *hìc;* molestiâ affectus, oppressus, *Hymn.* 317
in Apoll. 358. *est et* ἐρέχθων, animum curis dissecans, *et* discrucians,
Od. ε. 83. ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων· *ab* ἐρέχθω, scindo, cædo, quasso.

Προύχων, ουσα, ον, procedens, eminens; *ἀ* πρὸ, *et* ἔχων, *poët. pro* προέ- 325
χων.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, ulna; *item,* passus, mensura senum pedum; *quidam* 327
exponunt, spatium quantum protensa hominis utrinque brachia ab al-

tero summo medio digito ad alterum trajecta per pectus longitudine patent; *ab ὀρέγω, Eustath. factâ syncop. vel ut alii,* ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν.

330 Ξυνοχὴ *pro* συνοχὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, coarctatio, in angustum contractio, angustiæ viarum; *à* συνέχω, constringo.

332 Νύσσα, ης, ἡ, meta; *à* νύσσω, pungo, fodio; ἀπὸ τοῦ ἐλθόντας κατ' αὐτὴν νύσσειν τοὺς ἵππους, quod ii qui ad eam tendunt, calcaribus incitare soleant equos ad vehementiorem cursum.

337 Κένσαι, *à* κέντω, *quod aliquando dicitur pro* κεντέω, pungo, *ut hìc.*

340 Ἐπαυρεῖν, *hìc*, impingere, contingere; *ab* ἐπαυρέω, *propriè*, fruor; *item*, damnum accipio; *item*, assequor, consequor, contingo.

343 Πεφυλαγμένος, η, ον, cautus; φυλάσσομαι *enim idem significat quod* φυλάσσω, *nempe aliquando* observo, caveo, vito.

344 Παρεξελάσησθα, prætervectus fueris; *2. sing. fut. subj. pro* παρεξελάσῃς, θα *per paragogen Æol. additâ, verbi* παρεξελαύνω.

358 Μεταστοιχεὶ, *adv.* ordine, serie, ordinatim; *Angl.* in a row, one after another, *or* one by the side of another: *ex* μετὰ *et* στοῖχος, ordo.

361 Μεμνέῳτο, *pro* μεμνέοιτο, *per ectasin: hoc autem dialysi, pro* μεμνοῖτο, *quod apud Cratem invenitur; hoc autem pro* μεμνῆτο, *præt. optat. verbi* μνάομαι *pro quo etiam legitur* μεμνῷτο, *apud Xenophontem, et* μεμναίατο, *apud Pindarum: secundùm Eustath. est pro* μεμνῷτο, *epenthesi* τοῦ ε, *hoc autem pro* μνῷτο, *per anadiplasiasm.* μνῷτο *autem est 3. sing. præs. optat. contract. ex* μνάοιτο.

362 Ἄειραν, sustulerunt, *3. pl. aor. 1. Ion. pro* ἤειραν, *verbi* ἀείρω.

368 Πίλνημι, *idem quod* πελάζω, appropinquare facio; πίλναμαι, *idem quod* πελάζομαι, appropinquo.

387 Ἐβλάφθησαν, affligebantur, *3. pl. aor. 1. pass. verbi* βλάπτω.

388 Ἐλεφαίρω, decipio, lædo; *idem* ἐλεφαίρομαι.

396 Θρυλλίζω, *vel* θρυλλίσσω, murmuro; *à* θρύλλος, ου, ὁ, susurrus: *sed quando significat* frango, comminuo, collido, *ut hìc, potiùs derivatur à* θραυλίζω, *et* θραύω, frango; θρυλλίχθη, *3. sing. aor. 1. pass. Ion.*

420 Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, scissura, rima, hiatus; *à* ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura, *quod à* ῥήγνυμι.

422 Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, curruum concursus; *à* τρέχω· *hinc* ἁματροχάω, simul curro, *Od.* ο. 450.

431 Οὖρον, ου, τὸ, *hìc, idem est quod* ὅρμημα, *Angl.* space, a measured space, *ut sit ab* ὅρω, *vel* ὁρούω.

435 Συγκύρω, *fut.* σω, *idem quod* προσκρούω, collido; συγκύρσειαν, *aor. 1. opt. Æol.*

453 Φράζομαι, *hìc*, video, animadverto; φράσσατο, *3. sing. aor. 1. med.*

458 Αὐγάζομαι, *hìc*, video, intueor; *ab* αὐγὴ, ῆς, ἡ.

459 Παροίτερος, α, ον, prior, *ratione temporis, vel loci; à* πάρος.

474 Λαβρεύομαι, præceps sum in loquendo; *à* λάβρος, vorax, *antè*, β. 148.

479 Λαβραγόρης, ου, ὁ, loquax, præceps in loquendo; *à* λάβρος, vorax, *et* ἀγορέω, dico.

ταῖς χερσὶν, *vel quasi* αὔληρα παρὰ τὸν αὐλὸν, *ut sint* τὰ ἐπιμήκη.

481 Εὔληρα, ων, τὰ, lora, habenæ; *dicuntur quasi* εἴληρα, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι

531 Ἥκιστος, η, ον, minimus, tardissimus; *ab* ἦκα, quietè.

Λοῖσθος, η, ον, ultimus, postremus, *idem* λοίσθιος, *hinc* λοισθῆϊ' ἔθηκε, 751. 536
hujus libri ; λοισθήϊα sunt præmia quæ ultimo dantur.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, *aut* diffusum fluit; *à* χέω, 561
fundo: *sed hìc*, extrema ora rei.

'Επιπλήσσω, *fut.* ξω, increpo. 580

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, gracilis; *ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι.* 583

'Υπερβασία, ας, ἡ, transgressio; *ab* ὑπὲρ, *et* βαίνω. 589

'Αλδέω, *fut.* ήσω, audeo; ἀλδήσκω, incrementum accipio, cresco. 599

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas; *à* νέος, juvenis. 604

'Αγὼν, *aliquando significat* spectantium certamen multitudinem. 617

Αὔτως, *hìc*, gratìs. 621

Παλαίω, *fut.* σω, luctor, certo; *à* πάλη, ης, ἡ, lucta, *infrà*, 635. *unde et* παλαισμοσύνη, *idem, infrà*, 701. *à* πάλλω, agito, *quia corpus luctando agitatur.*

'Ακοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars, jaculandi certamen; *ab* 622
ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Παρήλασαν, præteregerunt, 3. *plur. aor.* 1. *verbi* παρελαύνω. 638

Πρόσθε βαλὼν, superans numero. 639

Κτερέϊζε, celebra exequias, 2. *sing. præs. imperat. verbi* κτερεΐζω. 646

'Αλγίων, ἄλγιστος, molestior, molestissimus; difficilior, difficillimus, 655
comparat. et superlat. ab ἄλγος, εος, τὸ, molestia.

Πεπληγέμεν, percutere, ferire, *Ion. pro* πεπλήγειν, *verbi* πεπλήγω, *à* 660
præt. med. πέπληγα, *verbi* πλήσσω.

'Αράξω, frangam, 1. *sing. fut. verbi* ἀράσσω. 673

'Εξοίσουσι, efferent *ad sepulturam*, 3. *pl. fut. verbi* ἐκφέρω. 675

Δεδουπὼς, υῖα, ὸς, *hìc*, mortuus; *sed fortè propriè*, cadens, *vel* qui ce- 679
cidit; *partic. à* δουπέω, obstrepo, cadendo sono.

Παρακάββαλεν, projecit, 3. *sing. aor.* 2. *pro* παρακατέβαλε. 683

Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus dentium ex vulnere collisorum, *factum per* 688
onomatop.

Φυκιόεις, εσσα, εν, algosus; *à* φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga. 693

Πτύω, *fut.* σω, spuo. 697

'Αλλοφρονέων, ουσα, ον, mente alienatus, insanus; *ab* ἄλλος, *et* φρονέω. 698

'Αμείβοντες, tigna ædificium sustinentia, trabes, quæ sese invicem 712
fulciunt.

Σμώδιγξ, *idem quod* σμῶδιξ, *antè*, β. 267. 716

Σφῆλαι, movere, *à* σφάλλω, supplanto. 719

Κῶληψ, πος, ὁ, talus, sura, poples; *à* κῶλον, membrum. 726

Χανδάνω, *à* χάζω, *idem;* capax sum. 742

Τέτατο, extendebatur, *Ion. pro* ἐτέτατο, 3. *sing. plusquamperf. pass.* 758
verbi τείνω.

Πήνιον, ου, τὸ, *hìc est*, stamen, *seu* filum, quod è colu deducitur, et 762
fuso dissolvitur; *propriè est*, fusum ipsum, *inquit Suidas; à* πῆνος, ου, ὁ, *et* πήνη, ης, ἡ, textum; *à* πένω, laboro; *alii, ἀπὸ τοῦ* Πᾶνος, *quia Pan perhibetur inventor artis textricis.*

Μίτος, ου, ὁ, licium, filum quod stamini implicatur.

'Αϋτμὴν, ένος, ὁ, halitus; *ab* ἄω, spiro. 765

'Ολισθέω, ῶ, *fut.* ήσω, labor, -*eris*. 774

777 Ὄνθος, ου, ὁ, stercus, *seu* fimus jumentorum, *vel* boum.
791 Ὠμογέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, cui viridis et cruda est senectus, cui, licet seni, caput non est canum.
792 Ἐριδδέω, contendo, *poët. pro* ἐριδέω· *hoc autem factum ex futur.* 2. ἐριδῶ· *ab* ἐρίζω, *quod est ab* ἔρις.
806 Ἔνδινα, ων, τὰ, intestina; *ab* ἔνδον, intus.
826 Σόλος, ου, ὁ, discus, orbis; *à* σῶ, *quia quatitur.*
Αὐτοχόωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, veluti suâ sponte fusus, crassâ Minervâ fusus, ingens, *ut alii exponunt*; *à* χῶνος, ου, ὁ, fornax fusoria, *à* χέω, fundo.
827 Ῥιπτάσκω, *idem quod* ῥιπτάζω, præcipitem do, projicio.
832 Ἀπόπροθι, nimiùm longè.
834 Χρεώμενος, η, ον, *per pleonasmum* τοῦ ε, *pro* χρώμενος.
845 Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum pastorale; *dicitur quasi* κᾶλον αὖ ῥέπον, lignum in summo repandum.
851 Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, securicula, dimidiata securis; *à* πέλεκυς.
852 Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus; *ab* ἵστημι, sto.
863 Ἀπειλέω, *fut.* ήσω, *hìc*, voveo.
866 Μήρινθος, ου, ἡ, funiculus; *à* μηρύω, glomero.
868 Παρείθη, dimissus est; *à* παρίημι, *cujus præt. passiv.* παρεῖμαι, *ex cujus tertia* παρεῖται, *aor.* 1. παρείθην, *usitatius est* παρέθη.
881 Θηεῦντο, intuebantur, *Dor. pro* ἐθηοῦντο, *quod Ion. pro* ἐθηῶντο, 3. *pl. imperf. verbi* θεάομαι.
886 Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator, *verbale ab* ἵημι, mitto.
887 Ἂν, *pro* ἀνέστη, surrexit.
890 Ἴδμεν, scimus, *Dor. seu Æol. pro* ἴσμεν, *per syncop. pro* ἴσαμεν, 1. *plur. præs. ind. act. verbi* ἴσημι.

CLAVIS HOMERICA

IN Ω'. ILIADIS.

12 ΔΙΝΕΥΩ, *fut.* σω, verso, moveo, oberro; *quidam exponunt* δινεύεσκε, volutabat se, *à* δινέω.
Ἀλύων, ουσα, ον, sese afflictans; *ab* ἀλύω, errabundâ et incertâ mente afficior; *ab* ἀλῶ, vagor; *quòd qui anxii sunt vagari soleant; vel ex α priv. et* λύω, *ut sit*, malorum solutionem non invenio.
15 Δησάσκετο, alligabat; *verbum poët. à* δέω, ligo; *vel potiùs pro* ἐδήσατο, *aor.* 1. *med.*
25 Ἐήνδανον, *pro* ἥνδανον, *pleonasmo* τοῦ ε, *ab* ἀνδάνω.
27 Ἔχον, *hìc*, affecti erant.
30 Μάχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, impurus, lascivus; αχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia.
33 Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, noxius; *à* δηλέω, lædo.

Κτέρεα, ων, τὰ, exequiæ, inferiæ, justa funebria, *Angl.* funeral obse- 38
quies: κτέρεα κτερίσειαν, justa exequiarum persolverent. *Vid.* λ. 455.
à κτάομαι, possideo.

'Ονίνημι, *idem quod* ὄνημι. 45

Θήσατο μαζὸν, suxit mammam; θήσατο, *pro* θηλάσατο, *per sync. à* 58
θηλάζω· *vel, ut alii volunt, aor.* 1. *med. verbi* θάω, *ex quo* θαλὴ *derivari
creditur.*

Περὶ κῆρι, ex animo. 61

'Αντιάομαι, *hìc*, intersum. 62

'Αποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. *Etym. propriè dici scribit de leo-* 65
*nibus ob catulos surreptos concitatis; ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ μεναίνειν· alii
deducunt simpliciter à* σκύζω, ad iram concito.

'Αμαρτάνω, *fut.* ήσω, *hìc*, prætermitto. 68

Παρμέμβλωκε, advenit, *Æol. per syncop. pro* παραμέμβλωκε, 3. *sing.* 73
perf. pro παραμεμόληκε.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, pila, *seu* massa plumbea; μολίβδαινα, *idem; à* μό- 80
λιβδος, ου, ὁ, plumbum.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *Ion. idem quod* βυθὸς, profunditas, fundum; *à* βαίνω·
sed βύσσος, byssus.

Προτιάπτω, *pro* προσάπτω, alligo, appendo, affigo; *item*, attribuo, de- 110
fero, *ut hìc; à* πρὸς, *et* ἅπτω, necto.

Τέο μέχρις, quousque. 128

Τῇδη, huc. 139

'Ιήνῃ, sanet, placeat, 3. *sing. præs. subj. verbi* ἰαίνω. 147

'Αλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix; *quidam exponunt*, in- 157
exorabilis. *Eustath.* qui sponte ab officio aberrat; *Budæus*, qui sciens
prudensque peccat.

Εφυρον, rigabant; *à* φύρω, *fut.* υρῶ, *Æol.* φύρσω, *præt.* υρκα, misceo; 162
item, inquino, rigo.

'Εντυπὰς, impresso corporis vestigio, obvolutim: *ita tectus*, ὥστε μό- 163
νον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι· *à* τύπος, ου, ὁ, vestigium, typus.

Καταμήσατο, accumulabit; *à* καταμάω, *ab* ἀμάω, meto; *item*, colli- 165
go, accumulo: *alii leg.* κατεμήσατο.

Κέατο, jacebant, *Ion. pro* ἔκειντο, 3. *plur. imperf. verbi* κεῖμαι. 168

Πεφιδήσεται, parcet, 3. *sing. paulò post fut. verbi* φείδω. 187

Πείρινς, *genit.* ινθος, *accus.* πείρινθα, *ut hìc*, arcula: *propriè*, crates 190
ex viminibus, *quæ imponitur currui, et in quâ ponuntur ea quæ ve-
huntur.*

Γλήνεα, ων, τὰ, pretiosa, spectaculo digna; *à* γλήνη, ης, ἡ, pupilla 192
oculi. *Vide* θ. 163.

Κλέομαι, celebror. 202

'Εσθέμεναι, edi, *Dor. pro* ἔσθειν, *præs. inf. ab* ἔσθω. 213

Προσφῦσα, *hìc*, adhærens; *à* πρόσφυμι, *quod à* προσφύω.

"Αντιτος, *per sync. pro* ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim punitus; *à* τίω.

Θυοσκόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aruspex, qui intelligit ea quæ per sacrificia ig- 221
nita significantur; *à* θύος, τὸ, sacrificium, *et* κοέω, *Ion. pro* νοέω, intel-
ligo; *vel à* καίω, uro.

Τεθνάμεναι, mori, *Dor. pro* τεθνάναι, *à* τέθνημι, *pro* θνήσκω. 225

228 Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, arca ; ἀ φὼρ, fur ; διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν· *vel, quia* πρὸς φυλακὴν τῶν φωρῶν κατεσκεύασται, ad cavendum sibi à furibus.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum ; *ab* ἐπιτίθημι.

230 Ἁπλοῒς, ΐδος, ἡ, vestis simplex, *cui opponitur* διπλοῒς· *ab* ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.

235 Ἐξεσίη, *Ion. pro* ἐξεσία, ας, ἡ, legatio ; *ab* ἵημι, mitto.

236 Περὶ δ' ἤθελε, summè, *vel* valde cupiebat.

241 Οὔνεσθε, *pro* ὄνεσθε, *Ion. ab* ὄνημαι, *pro* ὄναμαι, *vel* ὄνομαι, vitupero.

253 Κατηφόνες, infames ; ἀ καταφάω, increpo, taxo, incesso, *idem quod* καθάπτομαι· *vel, ut alii volunt,* morte digni, ἄξιοι καταφονευθῆναι.

255 Πανάποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, miserrimus ; ἀ πᾶς, *et* ἄποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, miser ; *ab* α *et* πότμος, ου, ὁ, sors, fatum.

261 Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum inter saltandum ; ἀ χοροιτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in choro pulsat terram pedibus, *vel* ipsum locum saltationis. *Hymn. in Merc.* 31. *Merc. vocat testudinem.* χοροιτύπε, *quòd eo instrumento agitentur choreæ, quibus terra pulsatur ; quod* ἀ χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium, *vel* locus choreis agitandis constitutus, *et* τύπτω.

269 Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus ; ἀ πύξος, ου, ὁ, buxus ; παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι, διὰ τὸ πυκνὸν τοῦ ξύλου.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum, temo navis, *Ion. pro* οἴαξ· οἴηκες *hìc dicuntur* annuli per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

272 Πέζα, *aliquando generaliter significat* extremitatem rei alicujus.

Κρίκος, ου, ὁ, annulus, *pro* κίρκος.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, paxillus, *seu* clavus temonis, qui per jugum in temonem defigitur, et circa quem subjugalia lora volvuntur ; *ab* ἵστημι, statuo.

275 Ἀπήνη, ης, ἡ, currus, vehiculum mulare.

277 Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ, armorum opifex ; *ab* ἔντεα, *et* ἔργον· *sed* ἐντεσίεργος, *epithet. mulorum,* subjugalis *fortasse ; ab* εἴργω, arceo, *et* ἔντεα, vasa, Coul.

303 Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hìc* purus, incorruptus ; *ab* α *et* κεράω, misceo.

304 Χέρνιβον, ου, τὸ, pelvis ; ἀ χεὶρ, *et* νίπτω, lavo.

316 Μορφνὸς, ἡ, ὸν, niger ; *ab* ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ ; *hoc nomine dicitur aquilæ species.*

344 Ὑπνόω, dormio, somnum capio ; ὑπνώοντας, *Ionicè pro* ὑπνῶντας.

347 Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *habet varias significationes : quidam enim dicunt significare* adolescentem valde robustum ; *ex* α *epitatico, et* σύω, ruo, *vel* impetu feror ; *alii,* decentem, moderatum, *derivantes ab* αἶσα, officium ; *alii* pastorem, *aut* qui facilè huc illuc movetur ; *ab* ἀΐσσω, ruo ; *alii idem quod* αἰσυμνητὴρ, certaminis præses, *quasi* τηρῶν τὰ αἴσια· *vel,* ὁ τῶν αἰσίων μνήμην ποιούμενος, *reges olim ita appellati sunt ;* αἰσυμνήτης, *idem.*

348 Ὑπηνήτης, ου, ὁ, pubescens, *scilicet cui* ὑπήνη *exoriri incipiat ; ab* ὑπήνη, ης, ἡ, barba, mystax.

351 Κνέφας, ατος, τὸ, *hìc,* crepusculum.

354 Φραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, consultus, prudens ; ἀ φράδη, ης, ἡ, prudentia : *quod* ἀ φράζω.

Ἀμβρόσιος, ία, ιον, *hìc*, solitarius; *propriè*, immortalis; νὺξ ἀμβροσία, 363
vel ἀμβροσίη, nox quieta, divina, *seu* solitaria, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται, in quâ homines non eunt. *Vide* α. 528.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis hostis, cui cum altero non conve- 365
nit; *ab* ἄρω, apto.

Ἀπαλεξήσαιμι, propulsaverim, 1. *sing. aor.* 1. *opt. verbi* ἀπαλεξέω. 371

Εἴσκω, æquo, comparo.

Πῆ, *aliquando ponitur* ἐγκλιτικῶς, *extra interrogationem, significans* 373
aliquâ parte, nimirum, *&c.*

Μεταπάλλομαι, *hìc*, sortiri. 400

Κλήρῳ λάχον, sors mihi contigit, sorte assequutus sum.

Μελεϊστὶ, membratim; *à* μέλος, εος, τὸ, membrum. 409

Προύθηκεν, *pro* προέθηκεν, proposuit, objecit.

Ἐερσήεις, εσσα, εν, roscidus, rore conspersus, *seu* madefactus, *pro* ἐρ- 419
σήεις, *quod ab* ἐέρση, *pro* ἔρση, ης, ἡ, ros.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, inquinatus; *à* μιαίνω, inquino. 420

Μέμυκεν, *à* μύω, claudo occludo, comprimo; *dicitur propriè de* labris et ore: *aliquando etiam de* oculis; *hìc de* vulneribus, quorum labra non hiabant.

Πάρεξ Ἀχιλῆα, Achille absente, *vel* non sciente. 434

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, acutus et erectus, *ab* ἵστασθαι, 453
dictus, quoniam ἵσταται εἰς ἀέρα ἠρμένος.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus, repagulum: *ita dicitur, quòd foribus injiciatur aut obdatur; ab* ἐπιβάλλω, adjicio.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat, *pro* ἐπέῤῥασσε, *ab* ἐπαράσσω, irruo, illidor, im- 456
pingor, cum stridore *et* fragore impello *et* claudo; ἐπιῤῥήσσεσκε ἀντὶ τοῦ ἐπέκρουεν, ἐπέβαλλεν ἀπὸ τοῦ γενομένου κατὰ τὴν κλεῖσιν ἤχη· *à* ῥήγνυμι, frango.

Ἄντην, coram, palam. 464

Αὖθι, *pro* αὐτόθι. 470

Ποιπνύω, *fut.* ύσω, *hìc*, ministro; *à* πνέω, spiro; *quoniam qui prope-* 475
ranter et anxiè opus faciunt, πνευστιῶσι.

Κύω, *fut.* σω, *hìc*, osculor. 478

Τετάρπετο, satiatus est, *Ion. et poët. redupl. pro* ἐτάρπετο, 3. *sing. a.* 513
2. *verbi* τέρπω.

Πρῆξις, εως, ἡ, *hìc*, utilitas, profectus, *pro* πρᾶξις· *à* πράσσω. 524

Κλώθω, neo, destino: *hinc Clotho dicitur una Parcarum; hinc* ἐπε- 525
κλώσαντο, destinârunt; *ab* ἐπικλώθω, fatalia stamina duco, *id est*, fatalia stamina nectens tribuo, *aut* destino; *propriè de* Parcis; *aliquando de cæteris diis, tam in bonam, quàm in malam partem.*

Πίθος, ου, ὁ, dolium; *à* πιεῖν, *quòd in eo potabilia continentur.* 527

Ἐάων, bonorum; *ab* ἐῢς, bonus; *unde et* ἐῆος, *in genit. sing.* α. 393. 528
sunt tamen qui et hoc et illud ab ἑὸς, suus, *deducunt.*

Βούβρωστις, εως, ἡ, magna fames, *à* βοῦ, *particulâ augente, à bovis mag-* 532
nitudine, et βρῶσις, cibus, ipsa comedendi actio: *hoc autem à* βρώσκω, *vel* fames, qualem patiuntur βοῦς, βρώσκοντες· *hìc autem ponitur* ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας *et* λύπης, pro mœrore summo, *Didym.*

Παναώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino intempestivus; *hìc*, qui præcoci fato 540
et immaturâ morte periturus est; *à* πᾶς, *et* ἀώριος, *idem quod* ἄωρος, *et*

ἄνωρος, qui non suo tempore sit, intempestivus, præcox; *quod ab* α, *et* ὥρα, ας, ἡ, hora.

542 Κήδων, affligens, angens; *à* κῆδος, εος, τὸ, mœror, tristitia.

546 Κεκάσθαι, decoratum esse; *à* κάζω, orno.

550 Οὔ τί πρήξεις, nihil proficies.

551 Πάθησθα, passus fueris, 2. *sing. aor.* 2. *subj. verbi* πάσχω, *cum paragoge Æolicâ* θα.

556 Ἀπονάιομαι, *hìc*, fruor.

567 Μετοχλίζω, *fut.* σω, refero, vecte transmoveo, *vel* simpliciter transmoveo, transfero; *ab* ὀχλεὺς, έος, ὁ, vectis, *quod ab* ὀχλεύω, moveo.

607 Ἰσάσχετο, æquavit, 3. *sing. imperf. ind. med. poët. verbi* ἰσάζω.

616 Ἐῤῥώσαντο, tripudiârunt; *à* ῥώομαι, quatior, *inusitat.*

621 Ἄργυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, albus, ex albâ texturâ constans; *ab* ὑφάω, texo, *et* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus; *vel potiùs* ἀργῶ, splendeo; *est ab* ἀργύφεος, *ut* ἀργύφεον σπέος, splendens spelunca, σ. 50.

627 Ὀνείατα, cibaria, *hìc; sed in genere,* commoda: *ab* ὄνειαρ, ατος, τὸ.

633 Τάρπησαν, 3. *plur. aor.* 2. *pass. pro* ἐτάρπησαν, oblectati sunt: *à* τέρπω, *cujus aor.* 2. *act.* ἔταρπον.

635 Λέγω, *fut.* ξω, ad cubitum mitto; λέγομαι, dormio, cubo.

640 Χορτὸς, οῦ, ὁ, fœnum, cibus; septum, *ut hìc.*

644 Δέμνιον, ου, τὸ, lectus, stratum; ἀπὸ τοῦ δέμειν, *quia corporis quiescentis domicilium est.*

Ῥῆγος, εος, τὸ, stragulum; *à* ῥηγνύω.

647 Δάος, ου, ὁ, lumen, ignis, lampas; *à* δαίω, uro.

648 Ἐγκονέουσαι, festinantes; *à* κονέω, festino.

655 Ἀνάϐλησις, εως, ἡ, dilatio; *ab* ἀναϐάλλω.

662 Ἐέλμεθα, concludimur, 1. *plur. perf. pass. pro* εἴλμεθα, *ab* εἰλέω.

701 Ἀστυϐοώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐν ἄστει βοῶν, in urbe clamans, *aut* per urbem: *epithet. præconis.*

720 Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; *ab* ἀείδω, cano; ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor.

721 Θρῆνος, ου, ὁ, luctus; παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν.

730 Ῥύσκω, *seu* ῥύσκομαι, custodio, tueor; *idem quod* ῥύω.

752 Πέρνασχ', vendebat, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* περνάσκω.

753 Ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν, inaccessus, *id est*, ἀπροσόρμιστος· ἐκ θαλάσσης· *ab* ἅλς, ὸς, ἡ, mare; *alii reddunt* ἀπρόσμικτος, ἡ ῥαδίως οὐ μίγνυται, *quia impetuosa est; alii* ὁμιχλώδη, nebulosum.

755 Ῥυστάζω, traho, *vel* trahendo rapto; *à* ῥύω, traho.

757 Πρόσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recenter interfectus, recens *in genere; à* φάω, occido.

765 Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vigesimus; *ab* εἴκοσι.

767 Ἀσύφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, durus, ignominiosus. *Vide* ι. 643.

771 Παραιφάμενος, η, ον, admonens; *à* παραὶ, *pro* παρὰ, *et* φάω, dico.

785 Φαεσίμϐροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucem hominibus afferens; *à* φῶς, *seu* φάω, luceo, *et* βροτὸς, mortalis.

795 Λάρναξ, κος, ὁ, arca, urna, *in quâ* ληρινὰ, pinguia, ponuntur.

798 Καταστορέω, *fut.* ήσω, sterno humi; *item,* obfirmo, *ut hìc.*

804 Ἀμφίεπον, curabant, 3. *plur. imperf. verbi* ἀμφιέπω.

INDEX

VOCABULORUM OMNIUM

QUÆ

IN HAC CLAVI EXPLICANTUR.

B.

Z.

H.

Θ.

K.

Λ.

Ρ.

Σ.

Υ.

Φ.

X.

APPENDIX

DE LINGUÆ GRÆCÆ

DIALECTIS,

COLLECTA TUM EX OPTIMIS GRAMMATICIS, TUM EX DILIGENTI OBSERVATIONE IN LEGENDIS POETIS, PRÆSERTIM HOMERO.

---

§ 1. *De Dialectis in universum.*

QUATUOR sunt Linguæ Græcæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum *Æolica*, *Dorica*, *Ionica*, et *Attica*. De horum singulis, suisque proprietatibus pauca dicenda.

I. DE ÆOLICA.

Omnibus ferè persuasum est, ut Æolica sit Dialectus antiquissima, ideoque ab origine Sythicâ non multùm abludat. Maximè obtinebat inter Græciæ incolas occidentales, et eas regiones à mari longè dissitas; inde usque ad Peloponnesum, Siciliam, et Italiam se postea extendebat. Valebat etiam in Æolide, Asiæ Minoris regione, ubi colonia constituta est; ut et in Lesbo, aliisque Ægæi maris insulis. Quod ad hujus Dialecti naturam attinet, Grammatici, quibus ferè omnis notitia nostra de hâc debetur, generatim dicunt asperam esse et duram. Gaudet talibus sonorum conjunctionibus, quales scilicet *βρόδον* pro *ῥόδον*, *ὤρσε* pro *ὦρε*, *ὄππατα* pro *ὄμματα*, *σπέῤῥω* pro *σπείρω*, &c.

Sed particulatim.

Æoles ponunt α pro
- αι, ut *ἄρχαος*, pro *ἀρχαῖος*.
- εν, ut *ὄπισθα*, pro *ὄπισθεν*.
- η, ut *μαχανὰ*, pro *μαχανὴ*, et hoc fit Dorum more.
- ο, ut *ἄσσα*, pro *ὅσα*.
- ω, ut *γελᾶν*, pro *γελῶν*.

Æoles ponunt:

αι pro { α, ut τύψαις, pro τύψας. η, ut μιμναίσκω, pro μιμνήσκω. ο, ut ὑπαὶ, pro ὑπὸ. }

αϊ pro { ᾳ, ut βοάϊς, pro βοᾷς. αι, ut πάϊς, pro παῖς, in monosyllabis. }

αο pro ου, ut Αἰνείαο, pro Αἰνείου.

αυ pro α, ut ναυὸς, pro ναὸς

β pro { δ, ut βέλεαρ, pro δέλεαρ. μ, ut βέλλω, pro μέλλω. π, ut βικρὸν, pro πικρὸν. }

δ pro { β, ut ὀδελὸς, pro ὀβελὸς. ζ, ut δυγὸς, pro ζυγὸς. σ, ut ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, ἴδμεν pro ἴσμεν }

δσ pro ζ, ut Δσεὺς, pro Ζεὺς.

ε pro { α, ut γελήνη, pro γαλήνη; λεγόμεθα, pro λαγόμεθα. η, ut Ἄρες, pro Ἄρης, tum verò plerumque sequens consona reduplicatur, ut τίθεμμι, pro τίθημι. ι, ut ἀδέκαστος, pro ἀδίκαστος. ο, ut ἐδύνη, pro ὀδύνη. }

ει, pro η, ut Πειλεὺς, pro Πηλεὺς.

εϊ, pro εῖ, ut Ἀργέϊοι, pro Ἀργεῖοι.

ευ, pro ου, ut ἀκεύμενος, pro ἀκούμενος.

ζ pro { β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον. γ, ut ὀλίζον, pro ὀλίγον. δ, ut ζιαβάλλειν, pro διαβάλλειν. σσ, ut ὀρύζω, pro ὀρύσσω. }

η pro { α, ut ἤηρ, pro ἀὴρ. ε, ut τύπτης, pro τύπτες, Doricè ex τύπτεις. εα, ut κρῆς, pro κρέας, in quibusdam tantùm. ει, ut ἐνόη, pro ἐνόει. ευ, ut Ἀχιλλῆς, pro Ἀχιλλεύς. ι, ut ἀκτὴν, pro ἀκτὶν. ου, ut φοβήμενος, pro φοβούμενος. }

ῃ pro ει ut κάλην, pro καλεῖν.

ϑ pro { δ, ut οὐθὲν, pro οὐδὲν. σ, ut μηνιθμὸς, pro μηνισμὸς. }

ι pro υ, ut τοῖς ἀνθρώποις, pro τοὺς ἀνθρώπους.

κ pro π, ut ὅκως, pro ὅπως.

σκ pro ξ, ut σκένος, pro ξένος.

μ pro { π, ut ματῶ, pro πατῶ. ν, ut πέμπε, pro πέντε. }

ν pro σ, ut τετύφων, pro τετυφώς.

ξ pro χ, ut διξᾶ, pro διχῆ.

ο pro { α, ut στολεὶς, pro σταλεὶς. ε, ut οἴδασθα, pro εἴδησθα. ω, ut τύπτομεν, pro τύπτωμεν. οι, ut πόημα, pro ποίημα. }

Æoles ponunt:

- οι pro
  - ει, ut ὄνοιρος, pro ὄνειρος.
  - ου, ut τύπτοισα, pro τύπτουσα.
- οϊ pro οι, ut κόϊλον, pro κοῖλον.
- π pro
  - μ, ut παθοῦσα, pro μαθοῦσα.
  - τ, ut σπολὴ, pro στολή.
  - φ, ut ἀμπὶ, pro ἀμφί.
- ππ pro
  - μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα.
  - π, ut ὅππη, pro ὅπη.
- πς pro ψ, ut Πέλοπς, pro Πέλοψ.
- ρ pro σ, ut ἄῤῥην, pro ἄρσην.
- σ pro ν, ut φρονεῖς, pro φρονεῖν.
- σδ pro ζ, ut Σδεὺς, pro Ζεύς.
- σκ pro ξ, ut σκένος, pro ζένος.
- σπ pro ψ, ut σπαλὶς, pro ψαλίς.
- σσ pro
  - σ simplici, ut ὅσσον, pro ὅσον, quod et Dores et Poëtæ.
  - πτ, ut ἐμπίσσειν, pro ἐμπίπτειν.
- τ pro
  - ϑ, ut κατῆκε, pro καθῆκε.
  - σ, ut τὺ, pro σὺ, ut et Dores.
- υ pro
  - α, ut σύρκες, pro σάρκες.
  - ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα.
- φ pro
  - ϑ, ut φλᾶται, pro ϑλᾶται.
  - χ, ut αὐφὴν, pro αὐχήν.
- ω pro
  - ο, ut ὤσσα, pro ὅσα.
  - ου, ut μῶσα, pro μοῦσα, non ex Crasi.
  - υ, ut ὢψηλὸς, pro ὑψηλός.

Æoles utuntur κατὰ pro μετὰ, tenui pro aspero, ut ἤλιος pro ἥλιος· adscribunt ι subscribendum in secundis et tertiis personis verborum secundæ contractorum; γελάϊς pro γελᾷς, et omittunt, ut λόγω pro λόγῳ· amant η et ε, resolvunt αι, ει, οι, αυ, ευ, et habent peculiarem aor. 1. opt. act. ρ transponunt, et quandoque duplicant, ι in ε mutato, ut μέτεῤῥος, pro μέτριος.

Addunt initio ο ante υ, ut οὔδωρ, pro ὕδωρ. β ante ρ, sequente δ, κ, τ, et etiam ζ, ut βρόδον, pro ῥόδον, βράκος pro ῥάκος, βρυτὴρ pro ῥυτὴρ, βρίζα pro ῥίζα. ε, ut ἐδάπεδον pro δάπεδον.

Medio interserunt ι, ut καλαῖς, pro καλὰς. υ post ε, sequente aliâ vocali, ut εὔαδε pro ἕαδε, χεύαντες pro χέαντες, et αὐὴρ pro ἀὴρ. β, ut ἀλιϐδύειν, pro ἀλιδύειν. κ, ut ὄκχος, pro ὄχος. σ, ut στέρσω, pro στερῶ. habent anadiplasiasmum λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, &c. ut ἄμμες, pro ἡμεῖς. α etiam in medio redundat, ut ϑεάων, pro ϑεῶν, et ε, ut δύεσι pro δυσί.

Fini adjiciunt ν, ut Λητὼν pro Λητὼ. ϑα, ut ἦσθα pro ἦς.

Auferunt initio δ, ut αἰνὸς, pro δεινός. μ, ut ἴα, pro μία. σ, ut μίλαξ, pro σμίλαξ.

—Medio ι, ut ἕταρος, pro ἑταῖρος, et post ε, succedente consonâ aliquâ, ut χέῤῥες pro χεῖρες. σπένδω, pro σπείδω. γ ex desinentibus in υγξ, ut φάρυξ, pro φάρυγξ. δ, ut Πάριος, pro Πάριδος. ε, ut ἱρὸν, pro ἱερόν. μη, ut ὦρσεν, pro ὥρμησεν. ο, ut ἀγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν.

—Fine ν, ut ὄπισθα, pro ὄπισθεν. σ, ut ὃ, pro ὅς.

Præterea in priores syllabas accentum retrahunt, ut πόταμος, pro ποταμὸς.

Hujus Dialecti nihil nisi quædam Alcæi Sapphûsque Fragmenta superest.

II. De Dorica.

Prisca Dorica, si non eadem, certè simillima erat Æolicæ. Utraque haud multis ante Homerum annis floruisse videtur. In australibus Græciæ partibus, locisque conterminis plurimùm prævalebat; atque præcipuè distinguitur quòd præ ceteris α gaudeat, ut μέγαθος pro μέγεθος, τράχω pro τρέχω, &c.

Dores ponunt:

- α pro
  - αι, ut ἕταρος, pro ἑταῖρος.
  - αυ, ut νᾶν, pro ναῦν.
  - ε, ut αἴκα, pro αἴκε· αἴθε, pro εἴθε.
  - εα, ut θᾶσαι, pro θεᾶσαι.
  - ει, ut κλᾶδας, pro κλεῖδας.
  - η, ut ἁμέρα, pro ἡμέρα, μάτηρ, pro μήτηρ.
  - ο, ut εἴκασι, pro εἴκοσι.
  - ου, ut Αἰνεία, pro Αἰνείου.
  - ω, ut μουσᾶν, pro μουσῶν, quod fit in genit. plur. primæ declinationis.
  - ωη, ut πρᾶν, pro πρώην.
- αι pro ει, φθαίρω, pro φθείρω.
- δ pro
  - β, ut ὄδελος, pro ὄβελος.
  - γ, ut δνόφος, pro γνόφος, δημήτηρ pro γημήτηρ.
  - ζ, ut ἔρδω, pro ἔρζω, per metath. τοῦ ῥέζω.
  - σ, ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι.
  - τ, ut θέμιδος, pro θέμιτος.
- δδ pro ζ, ut θερίδδειν, pro θερίζειν.
- ε pro
  - α, ut ἕτερος, pro ἅτερος.
  - ει, ut τύπτε, pro τύπτει.
  - η, ut Ἄρες, pro Ἄρης.
  - ο, ut ἐδόντες, pro ὀδόντες.
- εε, pro η, ut φιλεέσω, pro φιλήσω.
- ει, pro η, ut τέθεικα, pro τέθηκα, Bœoticè.
- ευ pro
  - εο, vel ου, ut Δημοσθένευς, pro Δημοσθένεος, vel Δημοσθένους.
  - ω, ut ἠγάπευν, pro ἠγάπων.
- ζ pro
  - β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον.
  - δ, ut ἀζηχὲς, pro ἀδηχὲς.
  - θ, ut ζεὸς, pro θεὸς.
  - πτ, ut νίζω, pro νίπτω.
  - σσ, ut νίζω, pro νίσσω.
- η pro
  - α, ut ἐβόη, pro ἐβόα, quod fit in contractionibus, quæ communiter ex αε, et αη, in α fiunt.
  - εα, ut κρῆς, pro κρέας.
  - ει, ut ἐφίλη, pro ἐφίλει.

Dores ponunt:

- η pro ᾳ, ut βοῆ, pro βοᾷ.
- ϑ pro δ, ut ψεῦθος, pro ψεῦδος.
- ι pro ε, ut ϑιὸς, pro ϑεὸς, ut et Bœoti.
- κ pro
  - ρ, ut μίκκον, pro μίκρον.
  - τ, ut τόκε, pro τότε.
  - χ, ut κύτρα, pro χύτρα.
- μ pro
  - β, ut μιαιφόνος, pro βιαιφόνος.
  - ι, ut ἐμμὶ, pro εἰμὶ.
- ν pro
  - λ, ut ἦνθον, pro ἦλθον, sequente ϑ vel τ.
  - σ, ut ἐν ἀγορὰν, pro ἐς ἀγορὰν.
  - τ, ut τετράενες, pro τετράετες.
- ξ pro σ, ut λυγίξω, pro λυγίσω, quod fit in quibusdam futuris.
- ο pro
  - ε, ut λάβον, pro λάβε, addito insuper ν.
  - ου, ut τὸς ϑεὸς, pro τοὺς ϑεούς.
- οι pro ο, ut πνοιὴ, pro πνοὴ.
- ου pro
  - αυ, ut τούτας, pro ταύτας.
  - ευ, ut ἔσουα, pro ἔσευα.
- π pro τ, ut σπάδιον, pro στάδιον.
- σ pro
  - ϑ, ut σιὸς, pro ϑιὸς, quod pro ϑεὸς, ante.
  - ν, ut τύπτομες, pro τύπτομεν.
- σδ pro ζ, ut συρίσδω, pro συρίζω.
- σσ pro σ, ut ὅσσον, pro ὅσον.
- τ pro
  - κ, ut τῆνος, pro κεῖνος.
  - σ, ut τὺ, pro σὺ, in initiis.
- ττ pro τ simplici, ut ὅττι, pro ὅτι, quod et Æolicum et poëticum est.
- υ pro α, ut σὺρξ, pro σάρξ.
- φ pro π, ut κᾆφα, pro καὶ εἶπα.
- χ pro ϑ, ut ὄρνιχες, pro ὄρνιθες.
- ω pro
  - η, ut τῶς μελλίσσως, pro τῆς μελλίσσης.
  - ο, ut ὦρος, pro ὄρος.
  - ωα, ut βῶξ, pro βώαξ.
  - ου, ut αἰδῶς, pro αἰδοὺς, quod est et Æolicum.
- ῳ pro οι, ut πῳμενικὸς, pro ποιμενικός.

Dorici detrahunt ι ex diphth. ut λαβὲν, pro λαβεῖν· in diphthongis impropriis, ᾳ, ῃ, ῳ, ι subscript. negligunt, ut τῶ Αἰνεία, pro τῷ Αἰνείᾳ· utuntur interdum casibus pluralibus pro singularibus fœmin. ut καλαὶ, pro καλὴ· literas transponunt, ut βάρδιστος, pro βράδιστος· inserunt ε, ut Iones.

Initio addunt β, ut βηλέα, pro ἠλέα. τ, ut τῶς pro ὡς, et reduplicant, ut τετάχω, pro τάττω.

Medio interserunt ι ad ο, ut πνοίη, pro πνόη. υ ad ε, ut ζητεύω, pro ζητέω. ϑ, ut διχθὰ, pro διχῆ. ν, ut ὀρύνω, pro ὀρύω. σ, ut τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα. habent diaplasiasm. π, σ, τ, ut ὀππόθεν, pro ὁπόθεν, ὅσσον, pro ὅσον, ὅττι, pro ὅτι. α, ut Ποσείδαον, pro Πόσειδον. ε, ut κενεὸς, pro κενός. με, ut βήμεναι, pro βῆναι.

Fini adjiciunt ν, ut ἐγὼν, pro ἐγώ. σ, ut οἰκαδὲς, pro οἰκαδὲ. ι, ut καλοῖσι, pro καλοῖς. γα, ut ἐγώνγα, pro ἐγὼ. νη, ut ἐγώνη, pro ἐγὼ.

Auferunt initio τ, ut ἦμος, pro τῆμος. θε, ut λῶ, pro θέλω.

—Medio ι, ut σφὲς, pro σφεῖς. υ, ut βασιλέσι, pro βασιλεῦσι. δ, ut Πάριος, pro Πάριδος. θ, ut ἐσλὸν, pro ἐσθλὸν. ρ, ut ἔμποσθεν, pro ἔμπροσθεν. ε, ut ἐγέντο, pro ἐγένετο. ευ, ut κέλομαι, pro κελεύομαι. μο, ut ὀπάτριος, pro ὁμοπάτριος. ο, ut Μενέλας, pro Μενέλαος.

—Fine σ, ut ὃ, pro ὅς. α, ut πὰρ, pro παρὰ, ἂν pro ἀνὰ. βδα, ut λὰν, pro λάμβδα. μα, ut δῶ, pro δῶμα. μνον, ut κρῖ, pro κρίμνον. τὰ, ut κέρα, pro κέρατα.

Producunt ancipites, corripiunt accus. plural. in ας, et tonum mutant: ut νῦμφας, pro νύμφας· spiritus in medio habent pro σ· apud eos oxytona fiunt barytona, perispomena paroxytona, paroxytona perispomena; in genitivis plur. adverbiis *qualitatis*, et fut. verborum. Proparox. in οι, in nomin. plur. et fœm. in ες, et αν, et ον, aorist. fiunt paroxyt. et in fut. medio perispomena, ut τυψοῦμαι, pro τύψομαι.

Hâc Dialecto maximè gaudent poëtæ pastorales, ut Theocritus, Bion, et Moschus in suis Idylliis. Tyrtæus, Anacreon, Pindarus, aliique multi eâ etiam nonnunquam utuntur.

III. De Ionica.

Dum Æolica et Dorica Græciæ propriæ occidentalem australemque tenebat, Ionica, Dialectus mollior atque multò politior, orientalem, quæ fuit antiquitùs Ionia vocata, occupabat. Distinguitur quòd vocali η, concursu, et resolutione vocalium maximè gaudet, ut ἑωϋτέω, pro ἑαυτοῦ, ἠελίοιο pro ἡλίου, φιλίη pro φιλία, &c.

Iones ponunt:

- α pro
  - αι, ut κάω, pro καίω.
  - ε, ut μέγαθος, pro μέγεθος.
  - η, ut λελασμένος, pro λελησμένος.
  - ν, ut κείαται, pro κεῖνται.
- αι, pro α, ut νικαιὰ, pro νικὴ, assumpto insuper α.
- αο, pro ω, ut σαόφρων, pro σώφρων.
- ε pro
  - α, ut τέσσερες, pro τέσσαρες.
  - η, ut νέας, pro νῆας, per systolen.
  - ει, ut κρέσσων, pro κρείσσων.
  - ι, ut ὄφεος, pro ὄφιος.
- εα pro
  - α, ut σφέας, pro σφᾶς.
  - ει, ut πονέασθαι, pro πονεῖσθαι.
  - η; ut ἔσεαι, pro ἔση.
- εε pro ει, ut σφέες, pro σφεῖς.
- εο pro ου, ut ἐμέο, pro ἐμοῦ.
- ευ pro
  - ει, ut πλεῦν, pro πλεῖν.
  - εο, ut πλεῦνας, pro πλέονας.

Iones ponunt:

- ευ pro ω, ut θηεῦμαι, pro θεῶμαι.
- εω pro
  - οῦ, ut τέω, pro τοῦ.
  - ῷ, ut ἔῳ, pro ᾧ.
- ζ pro
  - β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον.
  - γ, ut φύζη, pro φυγή.
- η pro
  - α, ut κούρη, pro κοῦρα· quod fit apud veteres Iones, ubi α est longum; apud recentiores, ubi etiam breve, ut ἀληθείη, pro ἀλήθεια.
  - ε, ut βασιλῆϊ, pro βασιλέϊ, ἐθηήσαντο, pro ἐθεάσαντο.
  - ι, ut κηκίω, pro κικίω.
  - εα, ut ἦρ, pro ἔαρ.
  - εε, ut ὄφη, pro ὄφεε.
  - ο, ut ἐλαφηβόλος, pro ἐλαφοβόλος.
- ῃ pro αι, ut μούσῃς, pro μούσαις.
- ηϊ pro
  - α, ut Θρήϊξ, pro Θρᾴξ.
  - ει, ut Πηληΐδης, pro Πηλείδης, κληῒς, pro κλεὶς.
  - η, ut χρηΐζειν, pro χρήζειν.
- ηυ pro
  - αυ, ut νηῦς, pro ναῦς.
  - ευ, ut ἠΰκομος, pro εὔκομος.
- ι pro
  - γ, ut ἐνείκω, pro ἐνέγκω.
  - ε, ut ἐπίστιος, pro ἐφέστιος.
  - ιε, ut ἱρεὺς, pro ἱερεύς.
- κ pro π, ut κοῖον, pro ποῖον.
- ξ pro
  - σσ, ut τριξὸς, pro τρισσὸς.
  - χ, ut τρίξα, pro τρίχα.
- οα pro ου, ut χρόαν, pro χροῦν.
- οιο pro ου, ut λόγοιο, pro λόγου.
- οο pro ου, ut ῥόος, pro ῥοῦς.
- ου pro ο, ut μοῦνος, pro μόνος.
- ω pro
  - α, ut χρειῶ, pro χρεῖα.
  - αυ, ut θῶμα, pro θαῦμα.
  - ευ, ut ἐκπλώσας, pro ἐκπλεύσας.
  - η, ut ἀρωγὸς, pro ἀρηγὸς.
  - ο, ut δεύρω, pro δεῦρο.
  - οα, ut βῶξ, pro βόαξ.
  - οη, ut βώσω, pro βοήσω.
  - ου, ut βῶν, pro βοῦν.
- ωι pro ῳ, ut λόγωϊ, pro λόγῳ.
- ωυ pro αυ, ut ὠϋτὸς, pro αὐτὸς.
- Tenues pro aspiratis, ut δέκομαι, pro δέχομαι, et in apostropho, vel compositione, ut κατ' οὗ, pro καθ' οὗ. ἀπαιρέομαι, pro ἀφαιρέομαι.
- Aspiratas pro tenuibus, ut κιθὼν, pro χιτών.

Iones hîc Atticis sunt contrarii, quòd illi nihil contrahunt: non enim dicunt ποιῶ, sed ποιέω. Etiam vocales circumflexas, et diphthongos resolvunt, ut τυπέω, pro τυπῶ. τύπτεο, pro τύπτου· adscribunt

ι subscribendum, ut χρηΐζειν, pro χρήζειν, transponunt literas in unâ syllabâ, ut κραδία, pro καρδία· in duabus, in γοῦνος, pro γόνυος.

Addunt initio τ, ut τὸν, pro ὅν. θ, ut θειλόπεδον, pro εἰλόπεδον. ο, ut ὅου, pro οὗ. ε, ut ἓε, pro ἕ. α, ut ἅπας, pro πᾶς· habent anadiplas, ut λελάχωσι, pro λάχωσι.

Interserunt medio ι ad ε et ο, ut ξεῖνος, pro ξένος· χροία pro χρόα. υ ad ο, ut μοῦνος, pro μόνος. γ, ut ἐρίγδουπος, pro ἐρίδουπος. σ, ut λεγόμεσθα, pro λεγόμεθα. τ, ut ὅττι, pro ὅτι. ε, ut ἀδελφέος, pro ἀδελφὸς. ι, ut λόγοιϊν, pro λόγοιν. τη, ut ἐτήτυμος, pro ἔτυμος.

Adjiciunt fini ι, ut λόγοισι, pro λόγοις. τε ut ὧτε, pro ᾧ.

Tollunt ab initio δ, ut αἰνὸς, pro δεινὸς. γ, ut αἶα, pro γαῖα. λ, ut εἴβειν, pro λείβειν. σ, ut μικρὸς, pro σμικρὸς. ε, ut ὀρτὴ, pro ἑορτή· præsertim, si sit augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε· etiam in reduplicatione part. perf. ut βλήμενος, pro βεβλημένος.

—E medio ι, ut δέξω, pro δείξω. δ, ut ἔριος, pro ἔριδος. κ. ut βέβαα, pro βέβηκα. λ, ut κάλιον, pro κάλλιον. σ, ut ἐτίθεο, pro ἐτίθεσο. τ, ut κρέαος, pro κρέατος. ε, ut ἴραξ, pro ἱέραξ. κο, ut κάμμορος, pro κακόμορος. μη, ut οἶμα, pro οἴμημα· ρε, ut ἔξαιτος, pro ἐξαίρετος. εων, ut Δευκαλίδης, pro Δευκαλεωνίδης.

—A fine ν, ut ἔσθ' ὅπως, pro ἔστιν ὅπως. να, ut κυκεῶ, pro κυκεῶνα. σι, ut σφὶ, pro σφίσι· τα, ut ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα.

Præterea, corripiunt longas, cùm α longum claudit syllabam, vocem faciunt oxyt. cum α breve, faciunt proparoxyt. et auctis vel minutis dictionibus solent tonum mutare: faciunt fœm. in εια, paroxyt. sublato ε, ut ἀληθία, pro ἀληθεία, et sunt ratione spiritus ψιλωτικοὶ, ut Eustath. vocat.

Sub Homeri et Hesiodi ætatem Ionica primum locum occupare incipiebat, quem tandem attigit tempore Herodoti. Nam ejus Historia haud tantas laudes Olympiacis ludis consecuta fuisse potuit, nisi Ionica Dialectus tunc maximè valebat. Hâc Dialecto utitur etiam Hippocrates.

IV. De Attica.

Ionica patria, missis in Asiam Minorem coloniis, pòst vocabatur Attica; et lingua, aliquas mutationes subiens, indolem propriam recepit, abiitque in Dialectum Atticam, quæ tandem communis Græcorum lingua evasit. Hæc Dialectus primò ab Ionicâ haud multùm abfuit: et vel posteris temporibus, cùm formam diversissimam assumpserit, etiamnum retinuit quasdam linguæ priscæ proprietates, ut διψῆν pro διψᾶν, ἱππῆς pro ἱππεῖς, &c. Contractionibus, sonisque aspiratis imprimis gaudet.

Attici ponunt
- α pro
  - αι, ut κλάω, pro κλαίω· κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ.
  - ε, ut βδάλλω, pro βδέλλω.
  - η, ut ἀνάβαθι, pro ἀνάβηθι.
  - εα, ut Πειραιὰ, prò Πειραιέα.
- β pro γ, ut βλήχων, pro γλήχων.

Attici ponunt:

γ pro
- κ, ut γναφεὺς, pro κναφεύς.
- λ, ut μόγις, pro μόλις.

δ pro
- ζ, ut κνίδα, pro κνίζα.
- σ, ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι,

ε pro
- α, ut λεὼς, pro λαός.
- η, ut νεὼς, pro νηός.
- ι, ut ἔριδες, pro ἴριδες.
- ει, ut ἐς, pro εἰς.

εα pro η, ut ἑάλωκα, pro ἥλωκα.

ει pro
- εϊ, ut Πηλείδης, pro Πεληΐδης.
- εο, ut πλεῖν, pro πλέον.
- ῃ, ut βούλει, pro βούλῃ.
- οι, ut δυεῖν, pro δυοῖν.

η pro
- αει, ut διψῆς, pro διψάεις.
- ε, ut ἠδυνάμην, pro ἐδυνάμην.

η pro
- α, ut ἐμίηνα, pro ἐμίανα.
- ει, ut ᾖθα, pro εἶθα.
- ηϊ, ut Νηρῆδα, pro Νηρηΐδα.

ηϊ pro ει, ut κλῆϊδα, pro κλεῖδα.

ηυ pro ευ, ut ηὐχόμην, pro εὐχόμην.

ϑ pro τ, ut κολοκύνθη, pro κολοκύντη.

ι pro
- ε, in articulis et nominibus cum δὲ compositis, ut ὁδὶ, pro ὁδὲ, τοιοσδὶ, pro τοιόσδε.
- ο, ut δεῦρι, pro δεῦρο.

λ pro ν, ut λίτρον, pro νίτρον.

ξ pro
- σ, ut ξυμφορὰ, pro συμφορά.
- χ, ut πένταξα, pro πένταχα.

ο pro
- α, ut ὀσταφὶς, pro ἀσταφίς.
- ε, ut πέπομφα, pro πέπεμφα.
- ω, ut ἔρος, pro ἔρως, inter veteros Atticos.
- οι, ut ποεῖν pro ποιεῖν.

οι pro οϊ, ut οἶς, pro ὀΐς.

ου pro
- αε, ut τριακοντούτης, pro τριακονταέτης.
- εο, ut ἐτίθου, pro ἐτίθεο.
- οο, ut δίδου, pro δίδοο, quod pro δίδοσο.

ρ pro
- λ, ut κρίβανος, pro κλίβανος.
- σ, ut ἄῤῥην, pro ἄρσην.

σ pro
- δ, ut ὀσμὴ, pro ὀδμή.
- ϑ, ut κλαυσμὸς, pro κλαυθμός.
- μ, ut πέφασμαι, pro πέφαμμαι.
- ξ, ut παίσω, pro παίξω.
- ρ, post aliud ρ, ut θαῤῥεῖν, pro θαρσεῖν.

τ pro σ, ut τήμερον, pro σήμερον, in initiis dictionum.

ττ pro
- σσ, ut γλῶττα, pro γλῶσσα.
- ζ, ut συρίττειν, pro συρίζειν.

υ pro
- ε, ut προὔπεμψαν, pro προέπεμψαν.
- υι, ut μητρυὰ, pro μητρυιά.

Attici ponunt:

- φ pro
  - θ, ut φλᾶν, pro θλᾶν.
  - π, ut ἀσφάραγος, pro ἀσπάραγος.
- ω pro
  - α, ut κρώζω, pro κράζω.
  - αο, ut ἵστω, pro ἵσταο.
  - εο, ut Περαιῶς, pro Περαιέος.
  - ο, ut δύω, pro δύο.
  - ου, ut λαὼς, pro λαοὺς.
- ῳ pro
  - οι, in genit. dual. 2. contract. et 2. aoristo opt. 3. conjug. verborum in μι, ut πολέῳν, pro πολέοιν· δῴην, pro δοίην.
  - ωι, ut λῷον, pro λώϊον.
- εω, pro ει, ut ἀφέωκα, pro ἄφεικα.

Attici addunt initio α, ut ἄσταχυς, pro στάχυς. γ, ut γλήμη, pro λήμη. ε, ut ἑώρακα, pro ὥρακα, et syllabam per anadiplasiasmum, ut ἤγαγον, pro ἦγον.

Interserunt medio ι, ut χροία, pro χροά. ρ, ut κατέῤῥεξε, pro κατέρεξε. ο, ut ἀγήοχα, pro ἄγηχα. τ, ut πτόλις, pro πόλις. ω, ut εἴωθα pro εἶθα. δο, ut ἐδήδοκα, pro ἔδηκα. αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμύνω.

Adjiciunt fini ν, disinentibus in ε, velut εἰσῆλθεν, pro εἰσῆλθε. ι, ut νυνὶ, pro νῦν. δ, ut ἐνθαδὶ, pro ἐνθά. θα, ut οἶδασθα, pro οἶδας. et particulas, δη, γε, θεν, ουν, ποτε, ει, ut οἱονεὶ, pro οἷον. τι, ut πάνυτι, pro πάνυ. χι, ut ναιχὶ, pro ναὶ.

Tollunt autem ab initio ε, ut μῷ, pro ἐμῷ. α, ut ὦ 'γαθε, pro ὦ ἀγαθέ.

—E medio ι ex diphthongis, ut κλάει, pro κλαίει, &c. β, ut βόλιτον, pro βόλβιτον. ε, ut λῦτο, pro λύετο. σ, ut νομιῶ, pro νομίσω, ο, ut οἶμαι, pro οἴομαι. ω, ut ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. ει, ut ὄφλω, pro ὀφείλω. δα, ut οἶσθα, pro οἶδασθα.

—A fine ν, ut καλὸ, pro καλὸν. ι, ut πρῶ, pro πρωΐ. να, ut 'Απόλλω, pro 'Απόλλωνα. νον, ut κάρα, pro κάρηνον. σα, ut βασιλὶς, pro βασίλισσα. τως, ut πρέπον, pro πρεπόντως.

Præterea gaudent contractionibus, subscribunt ι, et subscriptum omittunt: ancipites quasdam syllabas semper producunt, quasdam semper corripiunt, quasdam correptas producunt, ut βασιλέως, pro έος· aliquando transferunt accentum ultimæ in penultimam et antepenultimam, et penultimæ in ultimam et antepenultimam, et antepenultimæ in penultimam; et mutant oxytonum in perispomenum, perispomenum in oxytonum, et properispomenum in paroxytonum.

Mutant tenues in aspiratas, et interserunt spiritus in medium compositorum: apostrophum initio præponunt, cùm vox incipiens à brevi longâ desinentem sequatur, et conjungunt, ut ὦναξ, pro ὦ ἄναξ, vel non, ut ὦ 'γαθε, pro ὦ ἀγαθέ.

Dialectus Attica in *priscam*, *mediam*, et *novam* dividi solet, prout mutationes quas olim subibat; ideoque Scriptores hâc ordine collocantur:

Sub priscam:	*Sub mediam:*	*Sub novam:*
Solon,	Lysias,	Xenophon,
Thucydides,	Aristophanes,	Aristoteles,
Tragici, et Veteres Comici, &c.	Plato, &c.	Demosthenes aliique Oratores, et Seriores Comici, &c.

Aliæ sunt quædam ad locos spectantes Dialecti, de his verò minimè constat. Pauca tamen supersunt verba in Bœotica Dialecto, cujus proprietates sunt sequentes: scil.

Bœoti ponunt *δδ* pro *ζ*, ut *θερίδδειν* pro *θερίζειν*. *ει* pro *η*, ut *εἵρωες* pro *ἥρωες*. *ι* pro *ε*, ut *βασιλίος* pro *βασιλέος*.

His adjici posset aliquid de Poëtis, sive

De Dialecto Poetica.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos inter se commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet: Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides. Sophocles et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

Poëtæ ponunt:

- *ε* pro
  - *ει*, ut *χερὶ*, pro *χειρί*.
  - *η*, ut *ξερὸς*, pro *ξηρός*.
- *εα*, pro *η*, ut *ἐάγην*, pro *ἤγην*.
- *εε* pro *ει*, ut *ἐέργω*, pro *εἴργω*.
- *ει* pro
  - *ε*, ut *εἴπω*, pro *ἔπω*.
  - *εε*, ut *Δημοσθένει*, pro *Δημοσθένεε*.
- *εϊ* pro *εῖ*, ut *θεΐος*, pro *θεῖος*.
- *ευ* pro
  - *η*, ut *Ἄρευς*, pro *Ἄρης*.
  - *εο*, ut *πόλευς*, pro *πόλεος*.
  - *ο*, ut *ὑδροχόευς*, pro *ὑδροχόος*.
- *εϋ* pro *ευ*, ut *ἐΰζοος*, pro *εὔζοος*.
- *η* pro
  - *ε*, ut *τιθῆναι*, pro *τιθέναι*.
  - *ο*, ut *θεητόκος*, pro *θεοτόκος*.
- *ῃ* pro *αι*, ut *στῄην*, pro *σταίην*.
- *ηϊ* pro *ῃ*, ut *κληϊδὼν*, pro *κλῃδών*.
- *ηϋ* pro *ευ*, ut *ἠΰκομος*, pro *εὔκομος*.
- *ο* pro
  - *α*, ut *ὁρόω*, pro *ὁράω*.
  - *ω*, ut *εὐρύχορος*, pro *εὐρύχωρος*, *τύπτομεν*, pro *τύπτωμεν*.
- *οι* pro *ο*, ut *ἀλοιάω*, pro *ἀλοάω*.
- *ω* pro
  - *α*, ut *δρώω*, pro *δράω*.
  - *ε*, ut *τρωπάω*, pro *τρέπω*.

Poëtæ de omnibus prioribus Dialectis participant.

Tenues et aspiratæ consonæ apud eos in medias abeunt, ut *δέδοιγμεν*, pro *δεδοίκαμεν*· habent metathesin, ut *ἔμμορα*, pro *μέμορα*.

Habent etiam *ὑπείρεχον* pro *ὑπέρεχον*.

Initio addunt γ, ut γέντο, pro ἕντο. α, ut ἀάσα, pro ἆσα. ε, ut ἐείκοσι, pro εἴκοσι. προ, ut προπάροιθεν, pro πάροιθεν.

Medio inserunt ι, ut γελοΐω pro γελόω, λόγοιϊν pro λόγοιν. υ, ut ἀχεύω pro ἀχέω. γ, ut ἐγδούπησα, pro ἐδούπησα. θ, ut τρίχθα pro τρίχα. κ, ut ὄκχος pro ὄχος. geminant π, ρ, σ, τ, ut ὅππη pro ὅπη. inserunt σ in compositione, ut θεόσδοτος pro θεόδοτος. α, ut κεράατος pro κέρατος. ε, ut γενέεσθαι pro γενέσθαι. ει, ut θαμειὸς pro θαμὸς. η, ut θεήϊος pro θεῖος.

Fini adjiciunt ε, ut ἦε, pro ἦ. θεν, ut πάροιθεν, pro πάρος. ο, ut Μίνωο, pro Μίνω. φι, ut στρατόφι pro στρατὸς.

Auferunt initio λ, ut αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς. σ, ut Καμάνδριον pro Σκαμάνδριον. ε, ut πίσταται pro ἐπίσταται.

—Medio ι, ut ἀγέρω pro ἀγείρω. υ, ut δίπος pro δίπους. γ, ut φάρυξ pro φάρυγξ. δ, ut μόλιβος pro μόλιβδος. λ, ut Ἀχιλῆος pro Ἀχιλλῆος. σ, ut κλείω, pro κλείσω. α, ut ἔλσας pro ἔλασας. ε, ut ἔπλε pro ἔπελε. ο, ut τίπτε pro τίποτε. ω, ut ἑκάτερθεν pro ἑκατέρωθεν. νε, ut ἀμώνα pro ἀνεμώνα. ρε, ut ἔξαιτος pro ἐξαίρετος. συ, ut δάσκιον pro δασύσκιον.

—Fine ν, ut πρόσθε pro πρόσθεν. σ, ut πολλάκι pro πολλάκις. α, ut ἀνλύω pro ἀναλύω. ε, ut λόε pro ἐλόεε. ον, ut ἔρι pro ἔριον. μον, ut τρόφι pro τρόφιμον.

Præterea longas corripiunt, breves producunt, ancipites corripiunt vel producunt, accentus mutant, ρ in medio ex gemino ρ cum spiritu omittunt, et apostrophos negligunt.

§ 2. *De Dialectis Articulorum.*

Articuli in masculino et neutro habent easdem dialectos quas tertia declinatio simplicium: in fœminino, quas secunda simplicium.

Habent etiam proprias affectiones: nam articulus præpositivus sumitur pro interrogativo τίς, vel indefinito τὶς, ut τοῦ, Ionicè et Poëticè τέο, Æol. τεῦ, pro τίνος, *cujus*, vel τινὸς, *alicujus*: τῷ Ionicè τέῳ, *cui*, vel *alicui*,

Attici addunt particulas, δε, et pro eo δι, γε, ουν, ποτε, ut τόνγε pro τὸν, præpositivo, et γε postpositivo; cui Poëtæ etiam addunt τε, ut ὅστε pro ὅς.

Pro οἱ et αἱ, Dores dicunt τοὶ et ταί. Dores et Iones etiam præfigunt τ postpositivo τοῦ pro οὗ, exceptis ὅς, ἥ· et pro ὅς Dores et Poëtæ dicunt ὃ, unde ὅτις pro ὅστις. Æoles ὃ pro ὅς, neglectâ aspiratione: hinc ὅτις.

Τῇ et ᾗ, adverbialiter aliquando usurpantur.

Τοῖσδεσι vel τοῖσδεσσι Poëtæ dicunt, pro τοῖσδε, per paragogen.

Ὁ μὲν ad propinquius, ὁ δὲ, ad remotius, sed non semper.

§ 3. *De Dialectis Declinationum.*

Atticè vocativus semper est similis nominativo.

De Primâ Declinatione.

Iones sæpè pro ας dicunt ης, ut Αἰνείης. Dores verò ας pro ης, ut Χρύσας, quæ vocales sunt etiam in cæteris casibus.

Pro Αἰνείου, Doric. α, Æol. et Bœot. αο vel ευ, Ion. εω, et Poët. ω, contractum ex Ion. εω· sic in plurali, et hoc εω habet accentum in antepenultima, si nominat. sit paroxytonus; sed hoc ε in scansione sæpè dissimulatur, ut in primo carmine α Iliad. aliquando etiam Poët. ειω.

Dativus α Doricè sine ι subscripto.

Iones habent in accus. εα pro ην, ab ης, ut Χρύσεα.

Nomin. sing. Æolicè desinit in α, ut Θυέστα pro Θυέστης, 'Αρχύτα pro 'Αρχύτης, νεφεληγερέτα pro νεφεληγερέτης. Hoc etiam Bœotis, Thessalis, et Macedonibus tribuitur. Nec esse vocativum pro nominativo sumptum probat Caninius.

Genit. plur. Ion. έων, Dor. ᾶν, et άων, α longâ, Æol. et Bœot. άων, α brevi.

Iones αις vertunt in ῃς, ut etiam in secundâ declinatione, ut Αἰνείῃς pro αις, Æol. et Poët. abjicitur ι, ut τιμὰς pro τιμαῖς.

Dativis pluralibus cujuscunque declinationis in σ desinentibus additur ι, Atticè, Dor. Ion. et Æol. et etiam ν, si sequens dictio à vocali incipit.

Iones faciunt accus. plur in εας, ultimâ brevi, ut Αἰνείεας.

De Secundâ.

Ionicè α in nominativo mutatur in η, ut μοῦση. Dor. η in α ut τιμὰ, et sic in reliquis casibus.

Genit. et dativus sing. habet ω Dor. pro α vel η, ut τῶς μελίσσως, τῷ μελίσσω, ι subscripto vel neglecto.

In genitivo et dativo pluralibus eædem sunt dialecti, quæ in genitivo et dativo pluralibus primæ declinationis.

Æol. pro ας in accus. dicunt αις, retento accento, ut καλαίς.

Nominibus secundæ declinationis additur Poët. φι et φιν· sed sic α aliquando vertitur in η, Ion. βία, βίηφι aliquando in ο, ut ἐσχάροφι pro ἐσχάρα, et etiam η, ut αὐτόφι pro αὐτὴ, *ipsa;* alia desinentia in η, nihil mutant, ut εὐνῆφι pro εὐνὴ, et hæc ita aucta sunt cujuslibet numeri et casus. Idem accidit quibusdam nominibus tertiæ declinationis: sed ex ος et ον, σ deperditur et ν· et ita sunt paroxyt. στρατὸς, στρατόφι, *exercitus;* ὀστέον, ὀστέοφι, *os, ossis;* contingit hoc et neutris quibusdam quintæ declinationis, sed ος vertitur in ες, ut στῆθος, στήθεσφι, *pectus;* et in fœmininis ejusdem in ων, fit prius genitivus in όνος, ac deinde migrante σ in φι fit nomen Poëticum, ut ἡ κοτυληδὼν, genit. τῆς κοτυληδόνος, unde κοτυληδόνοφι, *acetabulum;* invenitur et ἐρέβευσφιν et ναῦφιν.

Patiuntur prima, secunda, et tertia, apocopen, ut γλὴν, γλάφυ, pro γλήνη, γλάφυρον. sic in quintâ, ut δῶ pro δῶμα, *domus:* ex κάρηνον verò Attic. fit κάρα, et Ion. κάρη, *caput,* quæ omnia sunt indeclina-

bilia: in quintâ autem omnes casus hanc apocopen patiuntur: Αἶαν verò et Θόαν, sunt pro Αἴαντες et Θόαντος, ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, &c.

Patiuntur et metaplasmum prima, secunda et tertia, ut ἀλκὴ, dat. ἀλκῇ, Poët. ἀλκί· ἰκτῖνος, accus. ἰκτῖνον, Poët. ἰκτῖνα· δένδρον, dat. plur. pro δένδροις, Ion. δένδρεσι· λιτὸν, nom. plur. λιτὰ, Poët. λῖτα, &c.

De Tertia.

Pro ου in genitivo, Att. Ion. et Poët. οιο, Dor. ω. In duali pro λόγοιν, Ion. λόγοιϊν, et pro λογοὺς, accus. Dor. λόγως et λόγος, Æol. λόγοις.

Atticè additur ν, neutris communiter abjicientibus, ut ἄλλον pro ἄλλο.

De Quartâ.

Nomina quartæ formata à tertiâ, retinent α breve in penultimâ, sed longum mutant in ε.

Pro ω in genitivo fit Poët. ωο, et Dor. ι subscribitur, ab Ionico οιο.

Attici in hâc declinatione accusat. quorundam absque ν proferunt.

Dores ι subscriptum ubique negligunt.

De Quintâ.

Iones inflectunt nomina desinentia in ὰν, ᾶνος, per ῆν, ῆνος, Æoles in ας, masc. per αις.

Monosyllaba in αῖς resolvuntur in άϊ.

Tria in υς mutant εος in εως, ut πῆχυς, πρέσβυς, πέλεκυς.

Adjectiva in οεις, contrahuntur in οῦς ut πλακόεις, πλακοῦς, sic ήεις in ῆς, et cæteros casus formant, ut nomina in ους et ης desinentia.

Iones, Æoles, et Dores, auferunt δ et τ ex obliquis in ις et υς, baryt. impur. et hi casus aliquando contrahuntur, ut ἔριδας, ἔριας, contract. ἔρεις· hinc accus. sing. in ν, α, ut μῆνιν et μηνίδα. Poëtæ formant accus. nominum in ις et υς purè flexorum in α, ut βότρυα, pro βότρυν.

Dores formant genitivos et dativos auferendo ς, ut φόρκυς, gen. et dat. φόρκυ.

Αυς Ion. flectitur per η, ut νῆυς, Attic. per ε in genit. sing. νεὼς, et totum pluralem. Accus. in αυν. sed Poët. et Ion. in α, ut νῆα· sed ους, Dor. in ως· ουν, Dor. in ων· et plur. ους, Dor. in ως.

In accusativo quorundam Attici habent apocopen τοῦ α, ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα. Poëtæ syncopen, ut θύγατρα, pro θυγατέρα.

Comparativi in ων in accus. singulari, et nom. accus. et vocat. plur. amittunt ν Ion. ut μείζονα, Ion. μείζοα· et contrahunt οα in ω Attic. ut μείζω.

In nominibus in ας vel ους, facientibus genit. per ντος, quæ com-

muniter formant vocat. per αν vel οῦν, Poëtæ auferunt ν, et tum fit vocativus, ut Θόα pro Θόαν, πλακοῦ pro πλακοῦν, quibus additur ἄνα pro ἄναξ.

Dores vocativum nominum in ῶν resolvunt in άον. Æoles vertunt ῶν in vocativo in όν, ut Ποσειδῶν, Dor. Ποσειδάον, Æol. Ποσειδόν.

Vocat. nominum in ὶς, ίδος, formatur abjiciendo ς, ut ὦ 'Αμαρυλλί.

Οιν in duali Ion. vertitur in οιϊν, ut ποδοῖϊν pro ποδοῖν, ut in tertiâ.

Iones genit. plur. quorundam mutant ων in εων, ut χειρέων pro χειρῶν, ut in primâ.

Poëtæ in dativo plurali reduplicant σ, ubi metrum postulat; aliquando formant à genitivo sing. mutando ος in ες, et addendo σι, ut pro Αἴασι, fit Poët. Αἰάντεσσι, et in contractis declinationibus, ut βασιλέεσσι· sed sæpe metri causâ, alterum σ in talibus deperditur.

Æoles faciunt dativos plur. quintæ desinere in οις, ut ποιημάτοις pro ποιήμασι.

Æoles inflectunt quædam nomina quintæ secundum tertiam flexionem, ut ἔρως, ἔρου, pro ἔρωτος. Attici secundum quartam, ut ἔρως, ἔρω.

Πολὺς, Poët. πολλὸς, et in accus. πολλὸν· in genit. πολέος, dat. πολέϊ, nom. plur. πολέες, &c.

Poëtæ ε et ο breves tripliciter producunt: primò, vel mutando illas in proprias longas, ε in η, et ο in ω. secundò, vel addendo subjunctivum, ι et υ. tertiò, vel geminando consonam sequentem.

Υἵϊς, genit. υἵϊος, et syncop υἷος, et sic in aliis casibus. Dat. plur. υἱάσι, non υἱσι, quia υι non scribitur ante consonantem.

Contractio aliquando fit in longâ vocali, sequente ι, quod subscribitur in contractione, ut Νηρῇδες, pro Νηρήϊδες.

§ 4. *De Primâ Declinatione Contractorum.*

Propria nomina à κλέος composita, duplicem habent contractionem, ut Σοφοκλέης, genit. έεος, contr. 1. ῆος vel έους. 2. οῦς· sed adjectiva, ab eodem composita, flectuntur et contrahuntur ut ἀληθὴς et εὐκλεὴς.

Attici formant nom. accus. et vocat. propriorum hujus declinationis parasyllabos, ut Σωκράτης, Σωκράτην, Σωκράτης, et sic in plur. instar primæ simplicium.

Æoles et Dores aliquando à contractis detrahunt σ, ut Σωκράτου pro Σωκράτους, ut et in vocat. ὦ Σώκρατε.

Adjectiva in ης, ab ἔτος composita, Att. induunt formam substantivorum primæ simplicium, ratione accentûs, terminationis, et generis, ut ὁ διέτης, genit. ου, dat. ῃ, accus. ην.

In gen. pro ου Dor. et Æol. ευ, Att. έα· in accus. sing. contrahitur in ᾶ, si sit ex ὴς puro, ut ὑγιᾶ pro ὑγιῆ.

Pro ῆ ex duplici εε, in duali, fit Poët. ει, in quibusdam neutris, ut

σκέλει pro σκέλῃ, et nonnunquam ε, ut ὄσσε pro ὄσσεε, altero ε per apocopen sublato.

De Secundâ.

Πόλις in genit. communiter πόλιος, Attic. εως· dual εῳν, plur. εων, accentu in antepenult. Ion. εος, unde et in casibus contrahendis, nempe dat. sing. nom. accus. et voc. plur. ut in nom. accus. et voc. dualibus, qui communiter non contrahuntur, contractio Ionica fit more primæ contractorum. dat. εϊ, ει, dual. nom. accus. et voc. εε, η. Plur. nom. accus. et voc. εες, et εας, εις, et in neutris εα, η. Contractionem autem in η quidam Atticis tribuunt. Poët. ηος· hinc accus. ηα, non ιν. Dor. πόλευς, à πόλεος Ionico.

De Tertiâ.

Doricè et Æol. ευς, oxyt. fit baryt. ut βασίλευς. Ion. εὺς efferunt in ης, ut Ἀχίλλης, pro Ἀχιλλεύς.

Βασιλεὺς, communiter έος, Attic. έως. Ion. recenter ῆος, sed antiquè εῖος. Bœot. ίος. Dor. εὺς, factâ crasi ex έος in οῦς, deinde verso ου in ευ, et sic in cæteris casibus ε vel η, vel ι retinetur.

Ευς purum habet in genit. et accus. Atticam contractionem, ut Πειραιεὺς, genit. έως, ῶς. accus. έα, ῆ· et Poëtæ contrahunt accus. aliorum, ut βασιλῆ, Poët. pro βασιλέα.

Attici in nom. plur. contrahunt έες, in ῆς, communis contractio εῖς, fit Attic. ῆς.

Dativus pluralis communiter εῦσι, Ion. ῆσι, Poët. έσι, έεσσι, et ήεσσι.

De Quartâ.

Οος, communiter in ους, sed Æol. et Dor. in ῶς· sic accus. όα, communiter in ώ, si nomin. desinit in ώ, vel in ῶ circumfl. si nom. in ὼς, sed Ion. οῦν, et Æol. ῶν.

Poëtæ quandoque formant dualem et plur. secundum quintam simplicium.

De Quintâ.

Εα Dor. contrahitur in η, ut κρέας, pro κρῆς.

Iones ponunt ε pro α, ut γέρεος pro γέραος, à γέρας, Poët. dicunt γεράτεσσι, et γεραέσσι in dat. plur.

Nomin. accus. et vocat. plur Poëticam apocopen aliquando patiuntur, ut κρέα pro κρέατα, α nihilominus correpto.

§ 5. *De Dialectis Adjectivorum.*

Adjectiva sequuntur dialectos substantivorum.

Adjectiva composita in ος communiter, et multa derivata pura, et in ιμος Attic. communis generis sunt; multa simplicia et primitiva in ος Poët. sunt communis generis; sic participia tertiæ et quintæ declinationis, et adjectiva quintæ declinationis, quæ communiter sunt masculina tantùm.

Ην communis generis habet Poët. εινα, Ion. είνη.

Iones et Poëtæ formant αιρα in fœmin. ab αρ omnium generum, ut μάκαιρα.

Υς Dor. in fœm. εα pro εῖα.

Denominativa in όεις, ut ἀνεμόεις; et ήεις, ut αἰγλήεις, sunt plerumque Poëtica.

De Comparationibus.

Attici à positivis in ος, sæpe formant comparativum in ίστερος, et superlat. in ίστατος, pro ότερος, ότατος· sæpe etiam ab αιος et ος, præcedente consonâ, in αίτερος et αίτατος· ab υς, ύτερος, et ύτατος, pro ίων, ιστος· εῖν pro εον, ut πλεῖν pro πλέον· σσων pro ζων, ut μάσσων pro μείζων· et ττων pro σσων, ut θάττων pro θάσσων.

Iones έστερος, έστατος, ut δίκαιος, δικαιέστερος, δικαιέστατος· et ίτερος, ut ῥηΐτερος, pro ῥαδιέστερος· et εῦν pro εον, ut πλεῦν pro πλέον.

Dores dicunt pro κάρτερος, κάῤῥων· pro βελτίων, βελτεῖν· pro ἐγγίων, ἔσσων· pro βραδίων, βράσσων· pro βαθίων, βάσσων· pro κρείσσων, κρέσσων· pro πλείων, πλήων· pro ἔσσον, ἆσσον· et pro πλέον, ut Iones, πλεῦν.

Apud Poëtas comparativa et superlativa ab aliis comparativis et superlativis fiunt, ut à ῥᾴων, fit ῥᾳότερος· à κύδιστος, κυδίστατος.

Comparatio fit in substantivis, in verbis, in adverbiis, in participiis, et præpositionibus.

Ἀρείων et λωΐων Poëtica sunt, sed Attic. λῴων.

Χερείων Poëticum est, dat. χερείονι, verso ει in η, et syncope literarum ον, χέρηϊ, sic in aliis casibus.

Possessiva, Diminutiva, Denominativa, Numeralia, Patronymica, et Verbalia.

Possessiva apud Atticos potiùs desinunt in εια, quàm ίνη, ut ἀνθρώπεια.

Apud Iones amittunt ι, ut ἀργύρεος, pro ειος.

Diminutiva delectant Atticos, et Dores nonnulla peculiaria habent, ut πύῤῥιχος.

Pro δύο Attici dicunt δύω.

Iones pro εἷς dicunt ἕεις· pro τέσσαρες dicunt τέσσερες· pro τριάκοντα, τριήκοντα· et sic in cæteris numeralibus in άκοντα· pro εἴκοσι, ἐείκοσι.

Dores, τέτορες pro τέσσαρες, εἴκατι pro εἴκοσι, δίχθα pro διχῆ, ὀγδώκοντα pro ὀγδοήκοντα.

Æoles τέρτος pro τρίτος, τέσσυρες pro τέσσαρες, ἴα pro μία, πέμπε pro πέντε.

Poëtæ, δυὼ et δοιοὶ pro δύο, πίσυρες pro τέσσαρες, δυωκαίδεκον pro δώδεκα, δύο per omnes casus pro δυοῖν, δυσὶ, et in gen. plur. δυῶν.

Patronymica in ίδης Attici terminant in είδης.

Iones patronymica terminant in ων, ut Κρονίων pro Κρονίδης.

Æoles mutant ίδης in άδιος, ut Ὑῤῥάδιος pro Ὑῤῥίδης.

Poëtæ ante δης inserunt α, ut Πηληϊάδης, vel Πηλειάδης pro είδης vel ίδης, et sæpe syncopen habent, ut Ἠετίδης pro Ἠετιωνίδης.

Fœmininis patronymicis in ις, inserunt η, ut Καδμηῒς pro Καδμὶς.

Verbalia quædam peculiaria habent Attici, ut βλέμμα pro βλέπος.

Quæ formantur à σμαι, præt. pass. mutant σ in δ Dor. et Æol. nonnunquam etiam in ϑ, ut φράδμων à πέφρασμαι, μηνιθμὸς à μεμήνισμαι.

§ 6. *De Dialectis Pronominum.*

Ἐγώ.

Sing. Nom. ἐγὼ, Att. ἔγωγε· Dor. ἐγὼν et ἐγώνη, ἐγώσθην et ἐγώγα· Æol. ἐγῶ et ἐγῶν· Bœot. ἰώγα et ἰώνγα· Poët. γώ.

Genit. ἐμοῦ, Att. ἐμοῦγε, ἐμέοθεν, ἐμέθεν. Ion. ἐμέο, et Poët. ἐμεῖο. Dor. et Æol. ἐμεῦ. per aphær. μοῦ, μέοθεν, μείοθεν, μέθεν, μέο, μεῖο, μεῦ.

Dat. ἐμοὶ, Att. ἔμοιγε· Dor. ἐμὶν et ἐμοίνη· per aphær. μοὶ et μὶν.

Accus. ἐμὲ, per aphær. μὲ, Att. ἔμεγε.

Dual. nom. et accus. νὼ, Poët. νῶϊ, Dor. et Æol. ἄμμε, quod Poëtæ usurpant etiam pro ἡμᾶς.

Gen. et dat. νῶν, Poët. νῶϊ vel νῶϊν.

Plur. nom. ἡμεῖς, Ion. ἡμέες et ἡμεῖες, Dor. ἁμες, Æol. ἄμμες, Poët. ἄμμες.

Genit. ἡμῶν, Ion. ἡμέων, ἡμείων, et ἥμων, Dor. ἁμῶν, et ἁμέων, Æol. ἄμμων, et ἀμμέων.

Dat. ἡμῖν, Ion. et Poët. ἡμὶν, ultimâ brevi, Atticè ἧμιν, Dor. ἁμὶν et ἁμῖν, Æol. ἄμμιν, et ἄμμι.

Accus. ἡμᾶς, Ion. ἡμέας, et ἡμεῖας, Dor. ἁμᾶς. Poët. ἀμμᾶς, vel ἀμμέας, Æol. ἄμμας, vel ἀμμέας.

Σύ.

Sing. nom. σὺ, Att. σύγε, Dor. τὺ, τύνη, et τύγα.

Genit. σοῦ, Att. σοῦγε, Att. vel Poët. σέοθεν, et σέθεν, Ion. σέο, vel Ion. et Poët. σεῖο. Dor. vel Æol. σεῦ, vel τεῦ, vel τεοῖο.

Dat. σοὶ, Dor. τοὶ, Poët. τὶν, et τεΐν.

Accus. σὲ, Dor. τὲ et τὺ.

Dual. nom. et accus. σφῶ, Æol. et Dor. ὔμμε, quod Poët. etiam est pro ὑμᾶς, Poët. σφῶϊ.

Genit. et dat. σφῶν, Poët. σφῶϊν.

Plur. nom. ὑμεῖς, Ion. ὑμέες, vel ὑμεῖες, Dor. ὕμες, et ὔμμες, Æol. ὔμμες.

Genit. ὑμῶν, Ion. ὑμέων, et ὑμείων, Dor. et Æol. ὔμμων, et ὑμμέων.

Dat. ὑμῖν, Att. ὕμιν, Æol. ὔμμι, et ὔμμιν, Poët. ὑμὶν, ultimâ brevi.

Accus. ὑμᾶς, Ion. ὑμέας, Æol. ὔμμας, vel ὑμμέας, Poët. ὑμμεῖας.

Οὗ

Sing. genit. οὗ, Ion. ἕο, Ion. et Poët. εἷο, οἷο, ἑοῖο, Atticè et Poët. εἷοθεν, ἕοθεν, et ἕθεν, Dor. εὗ, Æol. εὗ, ἕθεν, γέθεν.

Dat. οἷ, Ion. ἕοι, Poët. σφίν.

Accus. ἕ, Ion. ἕε, Poët. ἕθεν, et σφὲ, Dor. μὶν, et νὶν, quod etiam est omnis numeri et generis.

Dual. nom. et accus. σφὲ, Poët. σφέε, σφῶε.

Genit. et dat. σφὶν, Poët. σφῶϊν.

Plur. nom. σφεῖς, Ion. σφέες, Dor. σφὲς, per apocopen σφὲ.

Genit. σφῶν, Ion. σφέων, Ion. et Poet. σφείων.

Dat. σφῖσι, Ion. et Poët. σφὶ, et σφὶν, et per aphær. φὶν, Æol. ἄσφι.

Accus. σφᾶς, Ion. σφέας, Æol. σφὲς, et σφὲ, Dor. ψὲ, et Poët. σφεῖας.

Pronomina possessiva, quæ flectuntur more secundæ et tertiæ nominum simplicium, sequuntur earundem declinationum dialectos, ut Ion. ἐμοῖο, Dor. ἐμῶ, &c. pro ἐμοῦ, ab ἐμὸς.

Pro σὸς, σὴ, σὸν, Dor. et Poët. τεὸς, τεὰ, τεὸν· Æoles contrahunt cum articulo, retracto accentu, et amisso spiritu aspero, ut ὄσος, ἤση, τὸσον.

Pro ἡμέτερος, ρα, ρον, Dor. ἁμέτερος, et ἁμὸς, ὰ, ὸν, Æol. ἄμος, α vel η, ον.

Pro ὑμέτερος, Dor. ὑμὸς, ὴ, vel ὰ, ὸν, Æol. ὔμος, &c.

Pro σφέτερος, Dor. σφὸς, ὰ, vel ὴ, ὸν, item σφέος, &c.

Pronominibus demonstrativis Attici addunt ι, ut οὑτοσὶ, in omni casu, sed neut. τουτοὶ, et sæpè τουτὶ, et in plurali pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Addunt etiam Attici ι infinitis et relativis compositis, τοῖος, τόσος, τηλίκος, et οὗτος, ut τοιουτοσὶ.

Τοῖος, τηλίκος, τόσος, habent sæpe syllabam δε adjectam, ut τοσόσδε, in omni casu et numero, Atticè δι.

Ὅς, οὗ, οἷ, usurpatur aliquando pro αὐτὸς, et σφέτερος, pro ἡμέτερος, ὑμέτερος, &c. cum verbis primæ et secundæ personæ.

Pro ἐκεῖνος, Poëtæ et Iones dicunt κεῖνος, Dores autem τῆνος per η diphthong. impropriam; vel sine ι.

Τοῦτο, ἐκεῖνο, et αὐτὸ, et compositis, Atticè additur ν.

Οὗτος et αὐτὸς, et composita ex his Ion. præponunt ε ante diph-

thongos vel vocales longas ultimæ syllabæ, excepto duali, et nomin. plur. ut τουτέου, pro τούτου.

Dores pro ταύτας, dicunt τούτας.

In compositis ab αὐτὸς, Iones vertunt αυ in ωϋ, hinc ἐμεωϋτέω, pro ἐμαυτοῦ.

Poëtæ flectunt ἑαυτοῦ divisim in sing. numero, ut ἕο αὐτοῦ, ἕοι αὐτῷ, ἕε αὐτὸν.

Poëtæ pro δεῖνα, dicunt δεῖς, δεῖνος, δεῖνι, δεῖνα.

§ 7. *De Dialectis Verborum.*

Attici mutant barytona in circumflexa, ut τυπτῶ, pro τύπτω, et circumflexa in baryt. ut ἀνώγω, pro ἀνωγέω.

Augent in medio per syllabam αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμύνω.

In quartâ conjugatione mutant σσ in ττ, ut πράττω, pro πράσσω.

Utuntur futuris mediorum pro activorum.

Tollunt σ ex ίσω fut. verborum pollysyllab. in ίζω, et circumflectunt ultimam, ut ὁπλιῶ pro ὁπλίσω, ab ὁπλίζω· ὁπλιοῦμαι med. aliquando etiam Doricè εῦμαι· etiam ex άσω et έσω abjiciunt σ cum præcedente vocali, ut βιβῶ, pro βιβάσω, et futura barytonorum formant quasi à circumflexis, ut, ἀλεξήσω ab ἀλέξω.

Abjiciunt breves vocales, ut λοῦται pro λούεται, οἶμαι pro οἴομαι.

Dores mutant ζω in σδω, ut βαδίσδω, pro βαδίζω, et mutant σ in fut. in ξ, ut βαδίξω pro βαδίσω.

Formant nova verba à barytonis, ut νομάω à νέμω.

Inserunt υ verbis in έω, ut et Æoles, et άω, ut ζητεύω, pro ζητέω· verbis in ίω et ύω, inserunt ν, ut θύνω, pro θύω.

Æoles verba in μι formant à circumflexis, ut δάμνημι à δαμάω.

Characteristicam mutant ε in η, ut ἀδικήω, prò ἀδικέω· σσ in ζ, ut ὀρύζω, pro ὀρύσσω (cujus tempora quasi à δω formant.) πτ in σσ, ut ὄσσω pro ὄπτω.

Augent futura in ρῶ et λῶ inserendo σ, et retrahendo accentum, ut σπέρσω, pro σπερῶ· ψάλσω, pro ψαλῶ.

Multa sunt verba Poëtica in ώω, derivata ab aliis in ω purum desinentibus, ut πλώω à πλέω, ζώω à ζάω, &c. ut et ῥώω pro ῥώννυμι.

Dores circumflectunt fut. 1. ut τυψῶ, pro τύψω, τυψοῦμαι pro τύψομαι, et hoc pro τυψεῦμαι· et σ characteristicam futuri mutant in ξ, ut κλείξω, pro κλείσω· aliquando σ omittunt, ut Attici.

Poëtæ sæpe rejiciunt σ in fut. sextæ conjugationis, ut κλείω pro κλείσω, δήω pro δήσω.

Loco irregularis habent futurum regulare, ut δοκήσω, pro δόξω.

Nova formant, ut τροπάω à τρέπω, ἔχημι ab ἔχω.

Æoles addunt θα secundis personis in σ, ut οἶδας, οἶδασθα· hinc οἶσθα, per syncopen.

In secundâ et tertiâ personâ in εις, ει, Dores abjiciunt ι, et dicunt ες, ε, pro τύπτεις, Dor. τύπτες, Æol. verò τύπτης, verso ει in η, et sic in tertiâ personâ et in fut.

Dores pro μεν in primâ plurali dicunt μες, ut τύπτομες, pro τύπτομεν.

Attici addunt ν personis desinentibus in ε vel ι, ut ἔτυπτεν, pro ἔτυπτε· τύπτουσιν pro τύπτουσι, etiam sequente consonâ.

Ubi est σι in tertiâ plurali indicat. et subj. Dores mutant in ντι, pro ασι αντι, pro ουσι οντι, pro οῦσι οῦντι, vel όντι, vel εῦντι, ut pro τύπτουσι, τύπτοντι· pro τυποῦσι, τυποῦντι, vel τυπόντι. Æoles verò omittunt ν ex οῦντι Dorico, ut ποιεῦτι, pro ποιεῦντι, pro ποιοῦσι, ut et in pass. Sed εῖσι in έντι, ut τιθέντι, pro τιθεῖσι· et ita hæ personæ sunt similes dat. sing. participii, nisi in præterito, ut τετύφαντι.

Dores efferunt augmentum ει pro η, Iones η pro ει efferunt, ut ἐρωτάω, Ion. εἰρώταον, pro ἠρώταον. ἔχω, Dor. ἦχον, pro εἶχον.

Attici mutant augmentum ε in η, ut ἤμελλον, pro ἔμελλον. Poëtæ producunt geminando consonam, ut ἔλληξα, pro ἔληξα· ἐδδούπησα pro ἐδούπησα· et pro ευ immutabili in augmento, habent ηυ, ut ἠυχόμην· η pro ει, ut ἤκαζον, pro εἴκαζον· et addunt syllabicum aliquando temporali augmento, ut ἐώρων, pro ὥρων· sic ἑώρακα, et ἑωράκειν.

Attici et Iones pro η in augmento habent εα, et Æoles τῷ ε, υ subjiciunt, ut εὔαδε, pro ἕαδε, et hoc pro ἧδε.

In aor. 1. Poëtæ sæpe omittunt σ, ut ἦλευα, pro ἤλευσα, sæpe geminant σ post brevem, ut ἐτέλεσσα, pro ἐτέλεσα, ut et in futuro.

Poëtæ et Iones, et Æoles, ut quidam volunt, formant imperf. aorist. 1. et 2. ex secundâ personâ communi ejusdem temporis, auferendo augmentum, et addendo κον, κες, κε, et ita formantur in toto singulari, et tertiâ plurali, ut ἔτυπτον τύπτεσκον, ἔτυψα τύψασκον, ἔτυπον τύπεσκον, σκες, σκε· sed si diphthongus præcedit, abjiciunt vocalem subjunctivam, ut φίλεσκον pro φίλεισκον· vel si longa vocalis in verbis in μι mutant longam illam in suam brevem, ut ab ἐτίθην, τίθεσκον· vel à puris, ut ἐφίλεες, φιλέεσκον· hinc etiam imperf. pass. τυπτεσκόμην, σκου, σκετο, pro ἐτυπτόμην, &c.

Bœoti, ut et Dores, et Attici, ut quidam affirmant, mutant ον tertiæ plur. in οσαν, αν in ασαν, ut ἐτύπτοσαν pro ἔτυπτον, ἐτύπτασαν pro ἔτυπταν.

Iones et Poëtæ sæpe abjiciunt augmentum, ut ἔτυπτε, Poët. et Ion. τύπτε, sic in aor. nec Poëtæ literam ρ geminant, ut ἔριπτον pro ἔῤῥιπτον in aliis autem metri causâ syllabicum augmentum positione pro[illegible]cunt, geminatâ consonâ sequente, ut ἔδδεισα pro ἔδεισα.

Poëtæ ut et Iones augmento ε addunt et primam literam thematis, non solùm in temporibus, ubi augmentum locum habet, sed in cæteris, ut à χάζω, non tantùm in aoristo 2. κέκαδον pro ἔκαδον, sed etiam in futuro 2. pro καδῶ, κεκαδῶ, et κεκαδήσω, et med. κεκαδήσομαι· sic τέτυπον, et τετύποιμι, pro ἔτυπον, τύποιμι· sic pro ἔτυπτον, ἐτέτυπτον.

Attici habent in præt. ει pro λε, et με, augmentis, ut εἴληφα, εἵμαρμαι, pro λέληφα, μέμαρμαι.

In præt. adduntur Atticè duæ primæ literæ thematis verbis incipientibus ab α, ε, ο, præter augmentum commune, ut ἀγείρω, ἤγερκα, Attic. ἀγήγερκα, et corripitur tertia syllaba (si longa sit) cum præte-

ritum tres syllabas excedit, ut ἀλείφω, ἤλειφα, Attic. ἀλήλειφα· sic ἐλήλυθα, pro quo Dor. et Poët. εἰλήλουθα· servant enim tertiam longam: ab ἤλυθα, inusitat. et hìc sæpe est metathesis, ut ὤλολα, pro ὄλωλα, ab ὄλλυμι.

Attici mutant ε in penultimâ in ο, in præt. verborum dissyl. primæ et secundæ conjugationis, ut ἔστροφα, pro ἔστρεφα.

Ἔοικα, Attic. pro οἶκα, ab εἴκω· ἔολπα pro ἦλπα, ab ἔλπω· ἔοργα et ἔωργα, ab ἔργω· unde et plusquamperf. ἐώκειν, ἐώλπειν, ἐώργειν, quæ recipiunt augmentum in secundâ syllabâ. Accidit hoc aliquando etiam in aoristis aliorum verborum, ut ἕηκα, pro ἧκα, unde ξυνέηκα.

Κ Ionicè subtrahitur à præteritis verborum in άω vel έω, et penultima corripitur, ut μέμηκα, μέμαα· et aliquando servant longam, ut κεκότηα, à κεκότηκα· et ante κ, Ion. inseritur γ, ut ἔκταγκα, pro ἔκτακα.

Poëtæ in præt. med. transponunt ορ, ut δέδροκα, pro δέδορκα.

Poëtæ habent syncopen in præterito, ut κέκμηκα, pro κεκάμηκα.

Addunt in verbis ἔδω et ἄγω, præter communem Atticam reduplicationem, syllabas δο et γο, ut ἐδήδοκα, pro ἔδηκα, pro ἧκα, ab ἔδω· et ἀγήγοχα, aliquando ἀγήοχα, pro ἄγηχα, pro ἦχα, ab ἄγω· sic εἴπαπε, pro εἶπε.

Communibus augmentis præponunt ε, ut ἕηκα, pro ἧκα.

Transponunt literas in augmento præteritorum et aor. ut ἔμμορα, pro μέμορα.

Bœoti faciunt 3. plur. præt. per αν, ut τέτυφαν, pro τετύφασι.

Attici sing. plusquamperf. formant in η sine ν, ης, η, ut ἐτετύφη. Iones εα, εας, εε, ut ἐτετύφεα· ᾔδειν, Attic. ᾔδη, Ion. ᾔδεα, ab εἴδω, *scio*. Tertiam pluralem εισαν, Attici et Dores efferunt per εσαν, ut ἐτετύφεσαν· vel sine augmento τετύφεσαν.

Atticum plusquamperf. temporaliter initio aliquando augetur, ut ἠγηγέρκειν, pro ἀγηγέρκειν.

Poëtæ sæpe habent syncopen, correptâ syllabâ præcedente, ut ἐπέπιθμεν· pro ἐπεποίθειμεν.

Ἤμβροτον, Poët. pro ἥμαρτον, ab ἁμαρτάνω.

Quando secundus aor. habet αρ in penultimâ, Poëtæ transponunt in ρα, ut πέρθω, aor. 2. ἔπραθον, pro ἔπαρθον· sic δέρκω, ἔδρακον, pro ἔδαρκον· in τρέφω verò non invenitur hæc metathesis, nisi in ἐτάρφημεν.

Iones omnia tempora circumflexa act. pass. et med. resolvunt, inserendo ε, et retracto accentu; ut pro ῶ, εῖς, εῖ, dicunt έω, έεις, έει· et aliquando inserunt ε ante longam non circumflexam, ut φαγέοις, pro φάγοις.

Attici mutant tonum in aor. 2. imperat. ut ἰδὲ, pro ἴδε· λαβὲ, pro λάβε.

Attici tertiam pluralem præsentis et aoristi utriusque imperativi, faciunt similem genitivo plurali participiorum, ut τυψάντων, pro τυψάτωσαν· vel tertiæ duali, ut τυπτέτων, pro τυπτέτωσαν.

Apud Syracusanos, ponitur ον in aoristo 2. pro ε, ut τύπον pro τύπε.

Æoles habent peculiarem aorist. 1. opt. modi in εια, ειας, ειε, quo etiam Attici utuntur in secundâ et tertiâ sing. et tertiâ plurali; et imitantur in præsenti, ubi pro οιμι baryt. aliquando dicunt οια, οιας, οιε, &c. ut εἴποια, pro εἰποίμην. Attici imitantur etiam barytona circumflexa in præsenti optat. ut τρεφοίην, pro τρέφοιμι.

Bœoti vertunt εν in σαν tertiâ plur. aor. optat. ut τύψαισαν, pro τύψαιεν· ἔλθοισαν pro ἔλθοιεν.

Optativorum pluralis in είημεν, είητε, είησαν, Atticam syncopen patitur in omnibus verbis, ut τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, Att. τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖεν.

Σι vel σιν additur Ionicè tertiis personis singularibus subjunct. in η desinentibus activis et mediis, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ, τετύπῃσι pro τετύπῃ· et in verbis in μι, etiamsi in aliâ terminatione desinant, ut δῷσι, pro δῷ· aliquando σι additur etiam tertiæ præsentis indicativi, et ει vertitur in η, ut τάττῃσι pro τάττει.

Poëtæ et Æoles primam personam subjunct. in ωμεν, efferunt in ομεν per systolen.

Ubicunque in infin. est ν vel ναι, Attici, Iones, et Dores, ante ν vel ναι inserunt με, subtrahendo ι vel υ, ex diphthongo præcedente: Iones verò ex ναι auferunt αι, Attici et Dores αι ad ν adjiciunt, si non adsit. Dores aliquando ex ειν tantùm auferunt ι.

Æoles verò vertunt ειν in ην, ut τύπτην pro τύπτειν.

Poëtæ in temporibus Atticè formatis geminant μ, ut τυπτέμμεναι, pro τύπτειν.

Τύπτειν, Attic. et Dor. τυπτέμεναι, Dor. τύπτεν, Ion. τυπτέμεν, Æol. τύπτην, Poët. τυπτέμμεναι.

Τετυφέναι, Att. et Dor. τετυφέμεναι, Ion. τετυφέμεν.

Τυφθῆναι, Att. et Dor. τυφθήμεναι, Ion. τυφθῆμεν.

Δηλῶν, Att. et Dor. δηλόμεναι, Ion. δηλόμεν.

Iones pro τυπεῖν aorist. secundo, et fut. secundo dicunt τυπέειν· hi enim syllabas circumflexas dissolvunt, ut priùs dicitur.

Dores in participiis ουσα, fœmin. proparoxytonum efferunt per οισα, ut τύπτοισα, pro τύπτουσα.

Sed Æoles οῦσα per ῶσα, ut ἰδῶσα, pro ἰδοῦσα.

Attici contrahunt participia derivata ab Ionicis præteritis verborum in άω, vel έω, quæ omittunt κ, et corripiunt penultimam, et sic contractis inseritur ε vel α epentheticè; ἑστακὼς, Ion. ἑσταὼς, Attic. ἑστὼς, epenth. ἑστεὼς ab ἕστακα, et Attic. fœm. per ῶσα flectitur, ut ἑστῶσα.

Τύψαις, Æol. pro τύψας· quidam Doribus hoc tribuunt.

Pro τετυφὼς, dicitur Æol. τετύφων, accentu retracto.

Participia cujuscunque declinationis suscipiunt easdem dialectos, quas eæ declinationes, per quas declinantur, suscipiunt.

De Passivis et Mediis.

Tempora in passivâ et mediâ voce quæ flectuntur activâ terminatione, habent easdem dialectos quas activa habuit.

Secunda persona passivæ et mediæ vocis inusitata fit à primâ, mutando μαι, in σαι, μην in σο, et vocales præcedentes μαι vel μην, nempè ο in ε, ω in η, et οῦ in εῖ· sed hæc non usitata sunt, ex illis tamen Iones formant suas, rejecto σ, dicentes εαι, ηαι, εῖαι, εο, αο.

Attici sæpe contrahant εαι, et ειαι, in ει, ut τύπτει, pro τύπτῃ, ex τύπτεαι, à τύπτομαι· τυπεῖ, pro τυπεῖαι, ex τυπῇ, à τυποῦμαι.

Tria autem semper faciunt ει in secundâ personâ med. ut,
- βούλει, non βούλῃ.
- οἴει.
- ὄψει, quibus additur ἔδει, ab ἔδομαι.

Ασῃ, in fut. 1. med. mutatur Bœot. in ᾷ, ut σκεδᾷ, pro σκεδάσῃ, à σκεδάζομαι.

Pro τυπτόμεθα, Ion. et Dor. fit τυπτόμεσθα, quod fit semper, cùm prima pluralis desinit in μεθα.

Pro μεθα, Æolicè dicunt μεθε, et μεθεν, ut λεγόμεθεν, pro λεγόμεθα, ut contrà, pro ὄπισθεν dicunt ὄπισθα, *retro, ponè.*

Pro ου dicunt Iones εο, Dores ευ, ut τύπτου, Ion. τύπτεο, Dor. τύπτευ.

Pro ω, in aor. 1. med. 2. pers. Iones dicunt αο, ut ἐτύψαο, pro ἐτύψω.

Dores verò in α, ut ἐτάξα, pro ἐτάξω.

Attici et Dores mutant σ in δ, in præt. quartæ conjug. ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι, Attic. aliquando extrudunt σ, ut κεκόνιμαι, à κονίζω· sic κεκορυθμένος, pro κεκορυσμένος· aliquando Attici mutant μμαι à verbis in νω, in σμαι, ut πέφασμαι, pro πέφαμμαι, à φαίνω· sed hoc est tantùm in primâ personâ.

In præt. pass. Æoles aliquando in quintâ conjug. mutant α in ο, ut ἔφθορται, pro ἔφθαρται, et hæc in infinitivo retrahunt tonum, ut τέτορθαι, pro τετάρθαι.

Poëtæ sæpe hìc habent metathesin, ut ἔσσυμαι, pro σέσυμαι.

Pro τετυμμένοι εἰσὶ, et ἦσαν, Iones (quod quidam Atticis tribuunt) dicunt τετύφαται, et ἐτετύφατο, formant à tertiâ singulari, ponendo α breve ante ται et το, et mutando tenues π vel κ, præcedentes α, in aspiratas, et σ in characteristicam aoristi secundi, videlicet, in δ, τ, aut θ· et vocalem longam aut diphthongum præcedentem α corripiendo, vocalem longam in propriam brevem vertendo, ex diphthongo verò alteram vocalem subtrahendo: aliquando autem longa vocalis servatur, cùm metrum postulat. Sed Poëtæ cætera tempora indicat. sic formant, ubi tertia plur. desinit in νται et ντο, ut à τύπτεται, τυπτέαται, pro τύπτονται· sed in optativo antepenultimam, ut hìc, non corripiunt, nam ex τύπτοιντο faciunt τυπτοίατο.

Μαι purum in perf. pass. facit tertiam plur. νται et ντο, ubi ν tantùm mutatur Ion. in α, ut πεποίηνται, et ἐπεποίηντο, Ion. πεποιήαται, et ἐπεποιήατο· et in optat. πεποιῇντο, Ion. πεποιῄατο.

Iones et Poëtæ aliquando plusquamperf. addunt tantùm augmentum præt. ut δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, pro quo δείδεκτο Poët. Aliquando autem augmentum præt. in plusquamperf. omittunt, ut ἔχυτο, pro ἐκέχυτο. Aliquando plusquamperf. prorsus caret augmento, ut δέκτο, χύτο.

Attici amant aor. 1. pass. magis quàm posteriorem.

Dores corripiunt penultimam aor. 1. ut ἐποιέθεν, pro ἐποιήθην.

Poëtæ recipiunt ν in indefinit. primo verborum in νω, quod præteritum abjecerat, ut ἐκλίνθην, pro ἐκλίθην, à κέκλιμαι.

In tertiâ plur. indefinitorum, Bœoti, ut et Dores, et Iones, dicunt εν pro ησαν, retracto accentu, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν. Aliquando σα tantùm syncopen patitur, ut μιάνθην, Iliad. δ. 146. pro μιάνθησαν, nisi malis pro μιανθήτην.

Pro σθωσαν in tertiâ plur. imperat. præs. pass. et med. et utriusque aor. med. Attici dicunt σθων, ut in tertiâ duali; ut pro τυπτέσθωσαν, Att. τυπτέσθων, ut et in præt. ut πεποιήσθων, pro πεποιήσθωσαν.

Participia præteriti passivi propriè sunt paroxytona; sed si carent augmento, Ionicè et Poëticè fiunt proparoxytona, ut ποτιδεγμένος, pro ποτιδεδεγμένος.

De Circumflexis.

Dores mutant contractionem ου in ευ, ut pro οῦμεν, primæ plur. dicunt εῦμεν, ποιεῦμεν, pro ποιοῦμεν, in imperf. ἐποίευν, pro ἐποίουν, et in passivo.

Iones, Æoles, et Dores, pro contractione ει dicunt η, ut φιλέειν, φιλεῖν, φιλῆν.

Dores pro contractione α dicunt η, ut pro βοᾶς, dicunt βοῆς, absque ι subscripto, abjiciendo ι ex ει, et mutando αι in η, quod etiam faciunt Attici in quibusdam.

Æoles ad latus ι adscribunt, ut γελάϊς, vel γελαῖς, pro γελᾷς, ex γελάεις.

In mediâ et passivâ voce in secundâ personâ, pro ᾷ ex άῃ, Attici et Dores dicunt ᾶσαι, ut βοᾶσαι, pro βοᾷ, ex βοάῃ. Iones verò sine σ in ῆαι, ut βοῆαι.

Contractionem ου ex εο, Dores et Æoles mutant in εῦ, ut ποιέομεν, ποιοῦμεν, Dor. et Æol. ποιεῦμεν.

Θι additur imperativo monosyll. contract. ut ζῆθι, ex ζάε, ζῆ.

Ποιοῖμι, βοῷμι, χρυσοῖμι, dicitur Attic. ποιοίην, βοῴην, χρυσοίην in hoc optativo Dores et Æoles mutant οι in ω, in primâ et tertiâ conjugatione, ut terminatione à secundâ non differunt, ut ποιῴην, χρυσῴην. Poëtæ verò in secundâ contractorum efferunt per ώοιμι, ut βοώοιμι, &c.

Ποίεεν, ποίειν, Dor. ποίεν, Æol. ποίεις, et ποίην, vel ποιῆν.

Iones sæpe ει contractum in εα resolvunt: hinc dicunt ποιέασθαι, pro ποιεῖσθαι.

Æoles pro γελᾷν, dicunt γελαῖν, vel γελάϊν, vel γέλαιν, vel γέλαις. Dores verò γελῆν, sine ι subscripto.

Αᾳν fit Atticè et Doricè άμεναι, Ion. άμεν, ut γελᾷν, γελάμεναι, γελάμεν.

Ὀρθόειν, ὀρθοῦν, Dor. ὀρθὸν, et ὀρθεῦν, Æol. ὀρθοῖς, vel ὄρθοις.

Poëtæ in secundâ contractorum præponunt aliud α, ubicunque contractio est in α, et retrahunt accentum, et omittunt ι subscriptum, si adsit, ut pro βοᾶσθαι, dicitur Poët. βοάασθαι, et in tertiâ singulari vocis activæ, pro ἐᾷ, ἐάα, ex ἐάει, ab ἐάω.

Pro ὁρῶ, dicunt ὁρόω· cùm enim contractio fit in ω, tum aliud ω inseritur, ut πηδώω, pro πηδῶ, ex πηδάω· (sic in tertiâ, ὑπνώω pro ὑπνόω) sed, si vocalis præcedens sit brevis, pro ω inserunt ο, ut ἐστιχόωντο, pro ἐστιχῶντο; ex ἐστιχάωντο· à στιχάομαι.

Iones autem præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, ex μναόμενος.

Poëtæ aliquando huic ω postponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, ex μνάομαι.

In participio ῶν, ex άων, effertur Dor. per ᾶν, ut γελᾶν, pro γελάων.

De Verbis in μι.

Poëtæ sæpe omittunt reduplicationem, ut φίλημι, pro πεφίλημι.

Poëtæ formant verba in μι à barytonis, omissâ reduplicatione, ut ἔχημι, ab ἔχω, φέρημι à φέρω, βρίθημι à βρίθω, derivantur, quasi à verbis in έω.

Iones reduplicant per ε, ut τέθνημι, à θνάω, vel θνέω· sic ἕστημι pro ἵστημι, unde ἱστάναι· sic κέκλυθι, pro κλῦθι, à κλύω· quarta enim conjugatio esset reduplicationis expers.

Aliquando per duas initiales literas, ut ἀκάχημι, ab ἀχέω.

Aliquando additur μ post reduplicationem, ut πίμπλημι, à πλέω.

Poëtæ interdum ex vocali inceptis reduplicationem habent in secundâ syllabâ, ut ὀνίνημι, ab ὄνημι.

Æoles dicunt τίθεμμι, pro τίθημι, Bœoti πεφίλειμι, pro πεφίλημι.

Dores mutant η in α, ut φαμί, pro φημί, ἵσαμι, pro ἵσημι.

In mediorum et passivorum secundis personis trium priorum conjugationum σ Ion. omittitur, et tum fit Atticè contractio τίθεσαι, Ion. τίθεαι, Attic. τίθῃ· sic θέσο, Ion. θέο, Att. θοῦ, &c. Attici, Iones, et Æoles retinent longam vocalem in mediis et passivis, ut δίζημαι pro δίζεμαι.

Pro τίθησι, ἵστησι, fit Doricè τίθητι, ἵστητι· sic δίδωτι, ζεύγνυτι.

Pro φίλετον, φίλεμεν, &c. Æoles dicunt φίλητον, et sic in imperat. Poët. τίθητι pro τίθετι· sic ἵληθι pro ἵλαθι, δίδωθι pro δίδοθι.

Pro τιθεῖσι dicitur Att. et Ion. τιθέασι, tollendo ι, et inserendo α, Dor. τιθέντι, Æol. τίθεντι, retracto accentu; sic pro διδοῦσι, Ionicè διδόασι, Dor. διδόντι, Æol. δίδοντι· et sic in cæteris conjugationibus; sed pro ἄεισι et ἵσασι, Dor. et Æol. ἄεντι, et ἵσαντι· pro φασί, Dor. φαντί, Æol. φάντι· pro εἰσί, Ion. ἔασι, vel ἔασσι, Dor. ἐντί, Æol. ἔντι· εἶσι, *eunt*, Ion. ἴουσι· pro ἰεῖσι, Ion. ἰέασι, Att. ἰᾶσι, Dor. ἱέντι, Æol. ἴεντι.

Ζευγνύουσι sæpe usurpatur pro ζευγνῦσι.

Iones, Æoles, et Poëtæ in imperfecto mutant ν in σκον, et abbreviant præcedentem vocalem, et abjiciunt augmentum, ut τίθεσκον, σκες, σκε, pro ἐτίθην, δίδοσκον pro ἐδίδων.

Iones verò aliquando dicunt pro ἐτίθην, ἐτίθεα, et pro ἐτίθη, ἐτίθεε.

Pro τίθενται, fit Ion. et Poët. τιθέαται.

Poëtæ servant reduplicationem in futuro, ut διδώσω, pro δώσω.

Bœot. τέθεικα in præt. pro τέθηκα.

Pro ἐτίθησαν, Dores et Bœoti dicunt ἔτιθεν· sic pro ἔθεσαν, ἔστησαν, ἔδησαν, in aorist. 2. ἔθεν, ἔσταν, et ἔδον, formando à primâ singulari, longâ in suam brevem versâ.

Secunda singularis imperat. Atticè contrahitur, ut τίθη, pro τίθετι, &c. Dores verò habent hìc circumflexorum terminationem, ut τίθει, pro τίθετι. Æoles retinent penultimam longam, ut τίθητι pro τίθετι.

Pro στῆθι, Dor. στᾶθι· sic στᾶναι pro στῆναι.

Attici dicunt δῴην pro δοίην in optat. ut et Poëtæ, qui etiam dicunt στήην, pro σταίην.

Æoles pro θείμην, θεῖο, dicunt θοίμην, θοῖο, &c.

Iones in subj. pro τιθῶ, dicunt τιθέω· pro ἵστω, ἱστέω· pro θῶ, θέω· pro στῶ, στέω, Poët. θείω, στείω, Att. στῄω.

Pro δῷ, tertiâ pers. aor. 2. subjunctivi, fit Ion. δῷσι, quod fit in aliis temporibus subjunct.

Pro δῶσι, tertiâ plural. Poët. δώωσι· illi enim pro δῶ dicunt δώω, hinc tertiâ sing. δώῃ, et Ion. δώῃσι.

Τιθῆναι, pro τιθέναι, Poëticâ ectasi, Dor. τιθήμεναι.

Ας, ᾶσα, ὰν, secundæ conjug. Att. efferunt in ὼς, ῶσα, ut καθιστὼς, καθιστῶσα.

Τιθήμενος, pro τιθέμενος· Poëtæ enim in participiis verborum in μι, sæpe habent ectasin.

§ 8. *De Dialectis Adverbiorum.*

Attici, 1. Dativum pluralem secundæ simplicium ponunt adverbialiter pro *in loco*, ut Ἀθήνησι, pro ἐν Ἀθήναις.

2. Addunt initio adverbiorum, ut ἔχθες, pro χθὲς· et fine ι, ut νυνὶ, pro νῦν, quod et in aliis adverbiis temporis.

3. Minuunt in initio, ut ἅπερ, pro καθάπερ· et fine, ut δέον, pro δεόντως, quod et in aliis adverb. qualitatis in όντως.

Adverbia à neutris descendentia, Attici efferunt in α terminatione plurali, ut φίλα, pro φίλον, πολλὰ, pro πολύ. Præterea ἐνταῦθοι pro -θα, ἐνθάδι pro -δε, δευρὶ pro δεῦρο, ἄλλη pro ἄλλως, &c.

Iones, 1. resolvunt ῶς, ab adjectivis in ής, et ὲς, primæ contract. in έως, ut ἀτρεκέως pro ἀτρεκῶς.

2. Aliquando minuunt, ut οὕτω, pro οὕτως.

3. Ponunt κ pro π in adverb. interrog. indef. et relat. ut κῶς, pro πῶς, et dicunt δεύρω pro δεῦρο.

Dores, 1. augent initio et fine, ut τὼς, pro ὡς, οἴκαδες, pro οἴκαδε.

2. Ex adverbiis in σθεν tollunt σ, ut ἔμπροθεν, pro ἔμπροσθεν, et dicunt πῶ pro πόθεν, ἄψ pro ὀπίσω.

3. Et mutant literas in adverbiis, ut πλατίον, pro πλησίον, ἀμὰ pro ὁμοῦ, ὄκα pro ὅτε, &c.

Æoles adverbia in θε et θεν efferunt per θα, ut ἔνθα, pro ἔνθεν, et abjiciunt σ finale in desinentibus in ακις, ut πολλάκι, pro πολλάκις.

Poëtæ, 1. faciunt adverbia à nominibus, syllabâ δε adjectâ, ut ἅλαδε, *ad mare.*

2. Augent, ut τίη, pro τί.

3. Et minuunt, ut τάχα, pro τάχιστα, τίπτε pro τίποτε, &c.

§ 9. *De Dialectis Præpositionum.*

Ξὺν Attici utuntur pro σὺν, et ἐνὶ pro ἐν, etὲς pro πρὸς.

Iones et Poëtæ dicunt ἐς pro εἰς.

Dor. πὰρ pro παρὰ, ἂν pro ἀνὰ, ἐν pro εἰς, ποτὶ pro πρὸς, et in appositione et compositione: ὠμπὶ, Æol. pro ἀμφὶ in compositione, ζιὰ pro διὰ, pro μετὰ, πετὰ.

Æoles et Poëtæ habent καταὶ, παραὶ, ἀπαὶ, ὑπαὶ, pro κατὰ, παρὰ, ἀπὸ, ὑπὸ· et ἐνὶ, εἰνὶ, et εἰν pro ἐν.

Poëtæ dicunt ὑπεὶ, pro ὑπὲρ, et in compositione, ut ὑπείροχος· Poët. denique præpositiones dissyllabæ ponuntur pro verbis, et habent accentum in penultimâ, ut πάρα pro πάρεστι.

§ 10. *De Dialectis Conjunctionum.*

Iones dicunt ὦν pro οὖν, γῶν pro γοῦν, ἔμπης pro ἔμπας.

Dores habent αἰ pro εἰ· sic αἴκε, et αἴκεν, et αἴκα, pro εἴκε, et εἴκεν· μὲς pro μὲν, τὼς pro ὡς, sic ὃ pro ὅτι, γὰ pro γὲ.

Poëtæ pro οὔτι, ὅττι, pro ἤ, ἠὲ, autem πάρος pro πρὸ, unde παροιθεν· πὲρ pro καίπερ, ἄρ' pro ἄρα.

§ 11. *De Dialectis in Compositis.*

Composita ab ἐστὶ per apoc. Poët. amittunt verbum, retentâ solâ præpositione, ut ἔνι et μέτα pro ἔνεστι et μέτεστι.

Præpositiones dissyllabæ in compositis, præfixæ vocalibus vocalem ultimam abjiciunt, ut παρακούω, nisi περὶ et πρὸ, quæ nec amittunt vocalem in compositione, nec apostrophantur in appositione.

Poëtæ autem in κατὰ, ἀνὰ, et παρὰ, rejiciunt ultimam vocalem α in compositis, etiam sequente consonâ: ut κάτθεο, ἀντείνω, παρκύπτω, pro κατάθεο, ἀνατείνω, παρακύπτω, et sæpe τ et ν deperduntur cum vocali α, ut κασχέθω, pro κατασχέθω, vel mutantur in alias consonas, quod cum sequenti non cohæreant.

Ν mutatur in μ ante β, μ, π, φ, ψ· in γ autem ante γ, κ, χ. in λ vel ρ, ante λ vel ρ. quod etiam de σὺν dici potest, sed σὺν ante σ, mutat ν in σ. ante ζ, σκ, στ, σχ. abjicit ν· τ in κατὰ mutatur in consonam sequenti similem, ut κάππεσεν, pro κατέπεσεν, sed ante asperam mutatur in ejus tenuem, ut κάτθανε, κάπφαγε· ante σχ abjicitur, ut κάσχεθε· et similis mutatio accidit compositis ab ὑπὸ, ut ὑββάλλειν· πρὸ aliquando patitur crasin; coalescit enim ο ejus vacalis ante ε et ο in ου, ut προύβαλλον, pro προέβαλλον.

Poëticè augetur verbi principium, tametsi à præpositione componitur, ut ἠμφίβαλλον, ab ἀμφιβάλλω.

§ 12. *Excerpta quædam ex Plutarcho de Dialectis, et speciatim de Homerico earum Usu.*

Variâ dictione usus Homerus ex omni Græcorum dialecto characteras suis Poëmatis interseruit. Unde eum totam Græciam et cunctas nationes peragrasse constat. Nam Doriensium τῇ ἐλλείψει (quæ perquam familiaris est brevitati studentibus) usus est, pro δῶμα dicens δῶ, ut αἶψα δέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται· et pro ὅτι, ὅ, ut ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας· et pro ὀπίσω, ἄψ, ο quidem in α, π verò et σ in cognatam ipsis literam, nimirum ψ, mutando. Denique pro ἄλλοτε, ἄλλο, ut ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή, et hujusmodi. Ad eundem modum et medias syllabas concidendo, dicit ὄτριχας pro ὁμότριχας, et οἰετέας pro ὁμοετεῖς, et ὀπάτριον pro ὁμοπάτριον· item τρεῖν pro τρέμειν, et τίω pro τιμῶ. Eorundem Doriensium est et literas transponere, ut quum pro κράτιστοι, κάρτιστοι dicunt.

Æolum verò τῇ συγκοπῇ in compositis utitur, καδδραθέτην dicens pro κατεδραθέτην, et ὑββάλλειν pro ὑποβάλλειν. Deinde tertias imperfecti personas apud alios in ει diphthongum desinentes, Æoles per η efferunt: ut ἐφίλη pro ἐφίλει, ἐνόη pro ἐνόει, quem morem sequutus Homerus ait, δίδη μόσχοισι λύγοισι, pro ἔδει, quod est ἐδέσμει, *ligabat:* et, τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνόμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων. Eorum est commutare σ in δ ac pro ὀσμὴ dicere ὀδμή, et ἴδμεν pro ἴσμεν. Præterea et pleonasmo in quibusdam vocibus utuntur, ut quum pro ἔκηλος, εὔκελος, et pro ἀτὰρ, αὐτὰρ, dicunt. Item secundæ verborum personæ θα syllabam adjicere, pro ἔφης, ἔφησθα, et pro εἴρης, εἴρησθα dicendo. Porrò consonantium duplicationem alii Doriensibus, alii Æolibus tribuunt; quale est illud ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, et ὁππότερος τάδε ἔργα.

Ionum autem proprietatem observat, dum τῇ ἀφαιρέσει in præteritis verborum temporibus utitur, veluti quum βῆ dicit pro ἔβη, et δῶκεν pro ἔδωκεν. siquidem in more habent præterita tempora ab iisdem literis inchoare, quibus et præsens; et auferre ε in voce ἱρεὺς et ἱρήξ. Præterea quum tertiis subjunctivi modi personis σι addit, ut quum pro ἔλθῃ, ἔλθησι, et pro λάβῃ, λάβῃσι dicit; necnon dativis eandem adjicit, θύρῃσι et ὕλῃσι dicens. Adhæc dum τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, et νοῦσον pro νόσον, et κεινὸν pro κενὸν, et μεῖλαν pro μέλαν effert. Denique et α, quum productum fuerit, in η mutat, ut Ἥρη, Ἀθήνη, pro Ἥρα, Ἀθηνᾶ. Accidit autem nonnunquam ut è contrà η in α mutantes, pro λελησμένος, λελασμένος dicant. Insuper et circumflexa ita per διαίρεσιν efferunt, pro φρονῶν, φρονέων, et pro νοῶν dicentes νοέων. Eodem modo et genitivos in ους desinentes proferunt, ut Διομήδεος, Σάπφοος, pro Διομήδους, Σάπφους· et circumflexos genitivos plurales, ut Πηλέων, Περσέων. denique et plurales nominum neutrius generis rectos in η desinentes, ut στήθεα, μέλεα· idemque de ejusdem numeri genitivis judicium. Cæterùm hoc eis proprium est, ut τετράφαται pro τετραμμένοι εἰσὶ, et similia dicant.

Maximè verò Atticâ dialecto usus est, quippe quæ sit varia et ex aliis mixta. Nam quemadmodum Attici λεὼς pro λαὸς usurpant, ita et ipse Πηνέλεως et χρέως dicit. Est autem eis familiare contrac-

tionibus nonnunquam uti, et pro duabus unam syllabam efficere: ut pro τὸ ἔπος, τοὖπος, pro τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον, quibus hoc Homeri est simile, Τρῶες δὲ πρoὔκυψαν ἀολλέες, et πεδία λωτεῦντα pro λωτεύοντα. Atticum quoque est ex hujusmodi optativis η tollere, δοκοίης, δοκοῖς, τιμῴης, τιμῷς, secundum quem Atticismum dictum est, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. Atticum est etiam hoc, οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους, quod nos κακίονες et ἀρείονες dicere solemus. Solent quoque hujusmodi accusativos non per διαίρεσιν efferre, βοῦς, ἰχθῦς, ut in hoc, βοῦς περιτεμνομένους, et ἰχθῦς ὄρνιθάς τε. Et illud Atticè dictum est, οὐδέ τε μιν σθένεϊ ῥήγνυσι ῥέοντες, ut ζεύγνυσι, ὄμνυσι. Præterea et breves vocales Attici ex verbis abjiciunt, ut pro λούεται, λοῦται, pro οἴομαι, οἶμαι, ad quem modum et pro ἐλύετο, dicunt λῦτο. Eorundum est dicere ἑώρων et ἐωνησάμην, ex abundanti addentium ε, unde etiam est ἐῳνοχόει.

Attici elidunt etiam ι, quum pro ἠϊόνες, ἠόνες, et pro Νηρηΐδες, Νηρῆδες dicunt. Sic verò et illud habet σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον. Denique in dativis in ι purum desinentibus quorum penultima α obtinet, idem fit, ut in his κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. Est et hoc Atticum, ubi dicitur ἔστων et ἐπέσθων, pro ἔστωσαν et ἐπέσθωσαν. Ejusdem consuetudinis est quòd optativos pro præteritis indicativorum usurpant; quâ et Homerus identidem utitur. Præterea quum nominibus fœmininis articulos, participia, et adjectiva masculina conjungunt: ut τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε· quod et Platoni familiare est, ἄγοντε καὶ φέροντε, et ἡ σοφὸς γυνὴ, et ἡ δίκαιος. Sic igitur et Homerus de Junone et Minervâ dixit, οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ· et ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν· et κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Porrò quum dialecti multam quoque in constructionibus proprietatem habeant, quando Poëta dicit ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Atticam consuetudinem refert; et quando ait δέξατό οἱ σκῆπτρον, et Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας, in his definit.

Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo, variam orationem efficiat, dum utitur nonnunquam peregrinis, ut sunt prædictæ, aliquando verò priscis, ut quum dicit ἄορ et σάκος, interdum etiam communibus et assuetis, ut quum dicit ξίφος et ἀσπὶς, manifestum est. Sed est hoc admiratione dignum vulgares etiam dictiones apud eum orationis gravitatem retinere.

APPENDIX II.

DE FIGURIS,

QUÆ IN LEGENDO HOMERO, CÆTERISQUE POETIS SÆPE OCCURRUNT.

I. *De Dictionum Figuris seu Passionibus, ex Tryphone Grammatico.*

Dictionum passiones in duo generalissima dividuntur, scilicet, in *Quantitatem* et *Qualitatem.* Quantitatis quidem sunt species Ἔνδεια et Πλεονασμὸς, sed Qualitatis Μετάθεσις et Μετάληψις. Quum autem ambo in unum convenerunt, Τμῆσις fit. Sunt verò passiones quinque: Πλεονασμὸς, Ἔνδεια, Μετάθεσις, Μετάληψις, et Τμῆσις.

1. Πλεονασμὸς,

Redundantia, est superfluitas temporum vel temporis, elementorum vel elementi: ut κώρη pro κόρη, κάλλος pro καλὸς.

2. Ἔνδεια,

Defectus, est temporis vel temporum, elementi vel elementorum defectus: ut εἴδολον pro εἴδωλον, σκῆπτον pro σκῆπτρον.

3. Μετάθεσις,

Transpositio, est elementi dimotio à propriâ sede in aliam: ut δαρτὰ pro δρατὰ, κραδία pro καρδία, et κάρτος pro κράτος. Vocatur etiam Ἐνάλλαξις, *permutatio,* et Ὑπέρθεσις, *transpositio.*

4. Μετάληψις,

Transumptio, est elementi mutatio: ut ἠπεδανὸς pro ἀπεδανὸς, αἱμηπότης pro αἱμοπότης.

5. Τμῆσις,

Sectio, est compositi vocabuli resolutio in duas dictiones: ut ἄκρα πόλις pro ἀκρόπολις, ἐπὶ φρεσὶ θῆκε pro ἐπέθηκε.

Harum autem quinque passionum aliquæ in species secantur, ut Πλεονασμὸς et Ἔνδεια, aliquæ verò sunt insecabiles. Τοῦ Πλεονασμοῦ species sunt novem; Πρόσθεσις, Ἀναδίπλωσις, Ἔκτασις, Ἐπέκτασις, Διαίρεσις, Παρένθεσις, Διπλασιασμὸς, Παρέμπτωσις, et Προσχηματισμὸς. Sunt etiam τῆς Ἐνδείης species novem; Ἀφαίρεσις, Ἄρσις, Συστολὴ, Συγκοπὴ, Συναλοιφὴ, Ἔλλειψις, Παρέλλειψις, Ἔκθλιψις, et Ἀποκοπή. Adversatur ergo Πρόσθεσις τῇ Ἀφαιρέσει, Ἀναδίπλωσις Ἄρσει, Ἔκτασις Συστολῇ, Ἐπέκτασις Συγκοπῇ, Διαίρεσις Συναλοιφῇ, Παρένθεσις Ἐλλείψει, Διπλασιασμὸς Παρελείψει, Παρέμπτωσις Ἐκθλίψει, et Προσχηματισμὸς Ἀποκοπῇ. De harum singulis pauca perquam brevi dicenda.

Primo, De τοῦ Πλεονασμοῦ Speciebus.

1. Πρόσθεσις,

Additio, est adjunctio elementi in principio syllabæ: ut ἀσταφὶς pro σταφὶς, ἄσταχυς pro στάχυς, θαμὰ pro ἅμα.

2. Ἀναδίπλωσις,

Reduplicatio, est primarum vel secundarum syllabarum per easdem consonantes, vel ἀντιστοίχους, repetita prolatio. Fit autem in verbis et participiis et nominibus, estque frequens apud Iones et Æoles: ut κεκάμωσι pro κάμωσι, λελάχωσι pro λάχωσι, ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς, ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

3. Ἔκτασις,

Extensio sive *productio,* est, quando literæ correptæ bitemporeæ extenduntur, sive producuntur, vel breves in longas earum ἀντιστοίχους mutantur: ut κάλλος pro καλὸς, κώρη pro κόρη.

4. Ἐπέκτασις,

Superextensio sive *superproductio,* est, redundantia syllabæ in medio, quæ ejusdem est accentûs, quum generalis observatio id fieri non

prohibet: ut εὐτείχεον pro εὔτειχον, ἀδελφειὸς et ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, πολεμήϊα pro πολέμια.

5. Διαίρεσις,

Divisio, est syllabæ resolutio, vel disjunctio in duo. Sed hæc passio Ionum et Thessalorum propria est: ut πάϊς pro παῖς, κόϊλον pro κοῖλον, βέλεος pro βέλους.

6. Παρένθεσις,

Interpositio, est additio vocalis in medio, non facientis syllabam: ut πνείοντες pro πνέοντες, κεινὴ pro κενὴ, νοῦσος pro νόσος, ξεῖνος pro ξένος, εἰλήλυθὼς pro ἐληλυθὼς. Porrò hæc passio Ionum est.

7. Διπλασιασμὸς,

Duplicatio vel *geminatio*, est ejusdem consonantis additio in medio, non efficientis syllabam: ut ὅττι pro ὅτι, ἄδδην pro ἄδην, μέσσον pro μέσον, ἔννεπε pro ἔνεπε, ὁππότε pro ὁπότε. Et hæc quoque passio Ionum est.

8. Παρέμπτωσις,

Intercidentia, est additio consonantium in medio, non efficientium syllabam: ut πτόλις pro πόλις, πτόλεμος pro πόλεμος.

9. Προσχηματισμὸς,

Est additio syllabæ in fine, quæ quatuor dialectorum est propria: ut λόγοισι pro λόγοις, μούσαισι pro μούσαις, προσώπαπα pro πρόσωπα, ἐγὼν pro ἐγὼ. Dicitur etiam Παραγωγή.

Secundò, De τῆς Ἐνδείας *Speciebus.*

1. Ἀφαίρεσις,

Detractio, est ablatio elementi ab initio: ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, αἶα pro γαῖα, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Sed hæc passio Ionum est.

2. Ἄρσις,

Ablatio, est abjectio geminatæ syllabæ à principio: ut βλῆσθαι pro βεβλῆσθαι, δέχθαι pro δεδέχθαι, βλήμενος pro βεβλημένος.

3. Συστολὴ,

Contractio seu *correptio*, est quando productæ bitemporeæ corripiuntur; vel longæ in breves earum ἀντιστοίχους commutantur: ut φυσίζοος pro φυσίζωος, ξερὸν pro ξηρὸν.

4. Συγκοπὴ,

Concisio, est abjectio syllabæ in medio: ut κάμμορος pro κακόμορος, δάσκιον pro δασύσκιον.

5. Συναλοιφὴ

Est duarum syllabarum in vocalem unio, dejectione tonorum. Fit autem Synalœphe per modos septem: simplices quidem, tres, per Θλίψιν, per Κρᾶσιν, et per Συναίρεσιν: compositos autem, quatuor, per Θλίψιν et Κρᾶσιν, per Θλίψιν et Συναίρεσιν, per Κρᾶσιν et Συναίρεσιν, et per Θλίψιν, Κρᾶσιν, et Συναίρεσιν.

1. per Θλίψιν, ut ἐπ' ἐμὲ, pro ἐπὶ ἐμὲ.
2. per Κρᾶσιν, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ.
3. per Συναίρεσιν, ut Νηρῆδες, pro Νηρηΐδες.
4. per Θλίψιν et Κρᾶσιν, ut κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ.
5. per Θλίψιν et Συναίρεσιν, ut ἐμοὐποδύνει, pro ἐμοὶ ὑποδύνει.
6. per Κρᾶσιν et Συναίρεσιν, ut ᾡπόλος, pro ὁ αἰπόλος.
7. per Θλίψιν, Κρᾶσιν, et Συναίρεσιν, ut ἐν τᾀθιοπίᾳ, pro ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ.

6. Ἔλλειψις,

Defectus, est abjectio vocalis in medio, non facientis syllabam: ut ἀμύξαι pro αἰμύξαι, γεραὸν pro γεραιὸν.

7. Παρέλλειψις,

Prætermissio, est, quando una aliqua geminatorum consonantium omittitur: ut κάλιον pro κάλλιον, θᾶτον pro θᾶττον.

8. Ἔκθλιψις,

Elisio, est abjectio unius consonantis inter primam et ultimam syllabam, non facientis syllabam: ut σκῆπτον pro σκῆπτρον.

9. Ἀποκοπή,

Abscissio, est ablatio syllabæ in fine: ut δῶ pro δῶμα, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα.

De his ita Ruddimannus:

Prosthesis apponit capiti, sed *Aphæresis* aufert.
Syncopa de medio tollit, sed *Epenthesis* addit.
Abstrahit *Apocope* fini, sed dat *Paragoge.*
Constringit *Crasis*, distracta *Diæresis* effert.
Litera si legitur transpôsta, *Metathesis* exit.
Antithesin dices, tibi litera si varietur.

II. *Excerpta quædam ex Plutarcho de Tropis, et speciatim de Homerico eorum Usu.*

Cæterùm quoniam ornata oratio à communi consuetudine discedit, unde aut evidentior, aut gravior, aut modis omnibus jucundior fit: et verborum quidem immutatio, *tropus;* sententiarum autem *schema* vocatur, et horum species in arte dicendi perscriptæ sunt: videamus num horum aliquid ab Homero prætermissum sit, numve aliud quiddam à posteris inventum sit, quod ille non prius dixerit.

Inter tropos igitur Ὀνοματοποιΐα admodum illi familiaris est. Noverat enim priscam nominum originem, quòd hi qui primitùs nomina rebus indiderant, pleraque ab eventu appellassent, et inarticulatas voces in scripta retulissent; ut quum dicerent φυσᾷν, et τρίζειν, et βροντᾷν, et quæ istis sunt similia. Unde et ipse quædam nomina prius non extantia ita finxit, ut conformia essent rebus per ipsa significatis; cujusmodi sunt hæc, δοῦπος, ἄραβος, βόμβος, ῥοχθεῖ, ἀνέβρυχε, et σίζε, aliaque istiusmodi, quibus nemo significantiora invenerit. Et rursus ubi alias voces et alias res pertinentes aliis tribuit; ut quum dicit φλέγμα κακὸν φορέουσα, (id est, malum incendium ferens), efficaciam in conflagrando significans: et dum πῦρ dicit pro πυρετὸν (id est, ignem pro febre). Quibus et hoc affine est, χαλκοτύπους ὠτειλὰς, vult enim dicere τὰς ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ τετυπωμένας. Denique (ut summatim omnia complectar) multâ verborum novitate multâ cum licentiâ usus est, alia quidem præter consuetudinem immutans, alia verò eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ propriè et suo loco subjectis accommodata, vim propriis nominibus æquipollentem habent; ut quum singulis diis singulas appellationes attribuit, Jovem Μητίετην et Ὑψιβρεμέτην, et Solem Ὑπερίονα, et Apollinem Φοῖβον vocans.

Κατάχρησις quidem (quæ usum ex eo quod propriè significatur, in aliud nomen proprium non habens, transfert) apud Poëtam est, ubi

ait σειρὴν χρυσείην (id est, catenam auream), σειρὰ namque funiculum propriè denotat. Et ubi dicit αἰγείην κυνέην, siquidem galea apud eum κυνέη appellatur, quòd ea olim ex caninâ pelle conficeretur, ibi verò et eam galeam caninam vocat quæ ex caprinâ pelle facta erat.

Μεταφορὰ autem (quæ inde nomen sortita est quòd rem à propriâ significatione in aliam, cum conveniente utriusque rei similitudine, transferat) et multa et varia apud illum est, ut illud:

Ἧκεν ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
Contulit huc fracto se magni vertice montis.

Et,

Νῆσος, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται,
Insula, quam pontus circumluit atque coronat.

Quam enim rationem vertex in homine, eam et cacumen in monte; et quam corona ad eum cui imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porrò affinibus pro propriis nominibus utens, orationem non solùm speciosiorem, verùm etiam evidentiorem facit. Sunt autem variæ apud eum Metaphoræ. Quædam ab animatis ad animata: ut

Φθέγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρῴροιο,
Cœruleæ navis sic est auriga loquutus,

pro ναύτης, *nauta:* et

Βῆ δὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
Ivit ad Atridem pastorem tot populorum,

pro βασιλέα, *regem.* Aliæ autem ab animatis ad inanimata: ut ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης (id est, sub extremum Idæ pedem), pro τὴν ὑπώρειαν, *radices:* et οὖθαρ ἀρούρης (uber agri), pro τὸ γόνιμον, *fertilitas.* Aliæ è contrà ab inanimatis ad animata: ut σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ (id est, ferreum certè tibi pectus), pro σκληρὸν, *durum.* Postremò, ab inanimatis ad inanimata: ut σπέρμα πυρὸς σώζων (semen ignis servans), pro γόνιμον ἀρχὴν. Porrò sicuti nominum, ita et verborum translationes apud eum sunt; quale est,

Ἠϊόνες βοάουσι ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,
Littora namque boant, feriente salo atque procellis,

pro ἠχοῦσιν, *sonant* vel *resonant.*

Alius deinde tropus (Μετάληψις scilicet) fit quando per cognominationem res diversa significatur: ut ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι, insulas enim quæ propriè appellantur ὀξεῖαι, significare vult, siquidem θοὸν et ὀξὺ idem declarant. Ὀξὺ autem non solùm velocitatem motûs significat, sed etiam id cujus forma tendit in tenuitatem. Istiusmodi et hoc est, ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς.

Alius tropus Συνεκδοχὴ vocatur, quando ex eo quod propriè significatur, aliud quiddam ejusdem generis intelligitur: estque simili modo varius. Aut enim ex toto partem intelligimus: ut πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον

βόας αὔας (id est, ad murum benè structum boves torridos), boum namque appellatione corium, ex quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut ex parte totum: τοίην δ' αὖ κεφαλὴν ποθέω (id est, hujusmodi autem caput desidero), nam voce capitis totum hominem significat. Et quando pro *pulchra*, λευκώλενος dicit (id est, candidis ulnis prædita), et pro *benè armati*, εὐκνήμιδες (id est, benè ocreati). Aut ab uno multa; ut quando ita de solo Ulysse dicit, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν (id est, postquam Trojæ sacrum oppidum devastavit), neque enim ille solus, sed unà cum aliis Græcis Trojam evertit. E contrà ex multis unum: ut στήθεά θ' ἱμερόεντα, pro στῆθος. Præterea ex specie genus: ut μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλλὼν, marmor namque saxi speeies est. Aut è contrà ex genere speciem intelligimus: ut ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι, siquidem non quasvis ὄρνιθας (aves) sed augurales tantùm dicere vult. Adhæc ex adjunctis, effectum rei: ut

Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν,
Pandarus, huic dono dedit arcum Phœbus Apollo.

Arcus enim nomine jaculandi peritiam notat. Et ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ (id est, sedentes dealbant aquam). Et οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν (id est, totâ die jugum movebant), ex accidenti; namque in priori exemplo, *remigabant*, in posteriori autem, *currebant*, intelligi debet. Insuper ex præcedenti consequens: ut λῦσε παρθενικὴν ζώνην (id est, virgineam solvit zonam), ex eo namque sequitur quòd vitiaverit. Et contrà ex consequenti præcedens; ut quando pro φονεύειν, *occidere*, ἐναρίζειν, *spoliare*, dicit.

Est autem alius tropus Μετωνυμία, quæ fit quando vocabulum quod de re aliâ positum est, aliud quiddam secundum relationem significat; quale est apud eundem,

Ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι,
Ast juvenes terræ Cererem concredere pergunt.

Triticeum namque fructum designat, quem sic à nomine Δήμητρος (id est, Cereris) inventricis appellavit. Et ubi ait,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο,
Viscera Vulcanum supra transfixa tenebant.

Nam Ἡφαίστου (id est, Vulcani) nomine ignem declarat. Porro affine jam dictis et hoc est, ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἅπτηται (id est, qui meam chœnicem attigerit), ea namque quæ in chœnice continentur innuit.

Præterea et alius tropus Ἀντονομασία vocatur, et fit quum epitheton aut consignificativum pro proprio nomine accipitur: ut

Πηλείδης δ' ἐξαῦθις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε.——

Æacides Atriden rursus voce petulcâ
Increpuit.———

Per hæc enim nomina Achillem et Agamemnonem intelligit. Et rursus,

Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος,——
Sis animo fidens, Tritonia, filia chara.

Et alibi, Φοῖβος ἀκερσεκόμης, *Phœbus intonsus.* Illic enim Minervam, hìc verò Apollinem denotat.

Est et Ἀντίφρασις, dictio quæ contrarium quàm præ se fert, significat; ut in hoc,

—Οὐ δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεὺς,
Hos ubi conspexit, non est lætatus Achilles.

Contrarium enim dicere vult, nempe quòd his conspectis indoluerit.

Est et Ἔμφασις, quæ animi cogitatione vehementiam dicto addit; ut

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ast in equum descendentes, quem struxit Epeüs.

Dum enim inquit κατεβαίνομεν, equi magnitudinem declarat. Simile autem illud est, πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, *totus enim gladius sanguine incaluit.* Per hoc enim majorem emphasin ostendit, quòd ait ensem adeò sanguine tinctum fuisse ut incaluerit.

Atque hujusmodi quidem tropi qui sic vocantur, ab Homero ficti sunt.

III. *De Schematis, et Homerico eorum Usu, ex eodem Plutarcho.*

Videamus autem num et eas constructionis mutationes quæ σχήματα (hoc est, figuræ) appellantur, ipse quoque Homerus primus invenerit. Porrò schema est sermo à communi consuetudine recedens, ornatûs seu utilitatis gratiâ, secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solùm venustiorem, sed etiam stylum graviorem efficit. Utilis autem est, quòd rerum qualitatem ac vim extollit, intenditque.

Inter schemata autem Πλεονασμῷ nonnunquam metri causâ utitur: ut in hoc,

Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Auri autem appendens Ulysses decem tota talenta.

Vox enim πάντα, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatûs causâ fit: ut,

> Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
> *Certè omnino mortuus est Menœtii strenuus filius.*

Vox namque μάλα Atticâ consuetudine abundat.

Nonnunquam verò pluribus vocibus significatum refert: quæ figura Περίφρασις appellatur, ut quum dicit υἷας Ἀχαιῶν, pro Ἀχαιοὺς (filios Græcorum pro Græcos), et βίην Ἡρακλείην, pro Ἡρακλέα (vim Herculeam, pro Herculem).

Talia verò per mutationem figuratè dicit, dum consuetam structuram invertit; et dictionem in medio interponit; quæ figura Ὑπερβατὸν vocatur: ut in hoc,

> Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς,

pro eo quod est, λέων ταῦρον κατεδηδώς· ac dictionem quidem sic transponit per Ὑπερβατόν. Aliquando verò totam orationem: ut in hoc,

> ——Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
> Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
> Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ordo namque orationis est, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ejusdem speciei figura est quæ Παρεμβολὴ vocatur, et fit quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur; quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit: ut est illud,

> Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
> Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
> Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.
>
> *Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla nec ullos*
> *Ramos producet, postquam trunco illud ademptum;*
> *Nam librum illius ferrum circumundique rasit.*

Et cætera quæcunque de sceptro dicit. Tandem quod principio quadrat, infert,

> Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος, ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν,
> *Certè olim cupiet Peliden turba Pelasga.*

Est autem apud eum et Παλιλλογία, hoc est, repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum quæ repetuntur; quæ figura etiam Ἀναδίπλωσις appellatur: quale est,

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Hunc adversus eo, quamvis sit flammea dextra,
Flammea dextra licet, vis ignea denique ferri.

Aliquando verò interseruntur alia quædam, et eadem rursus repetuntur: ut in hoc,

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας, μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἄλλων.

Ille quidem Æthiopas adiit, procul inde colentes,
Æthiopas, reliquis divisos partibus orbis.

Hæc autem figura non solùm dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem movet.

Ejusdem generis est et Ἐπαναφορὰ, quum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur, cujus exemplum apud Poëtam hoc est,

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροποῖό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

Nireus tres Symâ naves adduxit et ipse,
Nireus Aglaiâ Charopoque potente creatus,
Nireus, quo Trojam venit non pulchrior alter.

Estque similiter et hæc figura affectui movendo et suaviloquentiæ perquam familiaris.

Est præterea apud eum et Ἐπάνοδος, quæ fit quando duas res et nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad utrumque nominum redit, ac sententiæ defectum complet: ut in illo,

Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἡ μὲν, ἔχουσα, κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.

Mars homicida, dea et Contentio litigiosa,
Hæc etiam turbas ciet, ac hostilia multa:
Mars autem manibus prægrandem concutit hastam.

Officium autem schematis istius est, orationem variegatam et perspicuam reddere.

Ad hæc, schema apud illum est Ὁμοιοτέλευτον, in quo membra in voces sono similes desinunt, easdem in fine syllabas habentia; ut est

Χρὴ ξεῖνον παρέοντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

Et in illo,

> Οὔλυμπόν δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
> Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
> Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
> Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

Quando verò in nomina quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, Ὁμοιόπτωτον propriè nuncupatur: quale est,

> Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
> Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.

Prædicta autem et his similia, multum gratiæ et voluptatis addunt orationi. Cæterùm specimen industriæ suæ circa compositionem dedit, quòd sæpenumerò duabus etiam figuris in iisdem versibus est usus, nimirum τῇ Ἐπαναφορᾷ, et τῷ Ὁμοιοτελεύτῳ· ut in illo,

> Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω·
> Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι.

Sub his illud schema continetur quod Πάρισον appellatur, fitque ex duobus aut pluribus membris pares inter se voces habentibus. Hujus verò Homerum primum auctorem esse constat; qui dixit,

> Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι,
> Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.

Quòd verò et hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemini obscurum est.

Porrò eandem gratiam et Παρονομασία habet, quando præter nomen de quo agitur, aliud ei simile statim modico spatio interjecto subjungitur: quale est hoc,

> Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος παῖς, κρατερὸς Λυκόεργος.

Et illud,

> Τῶν ἦτοι πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν.

Cæterùm prædicta aut per Pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum figuratè dicuntur: alia verò per vocabuli defectum, quorum è numero et ea figura est quæ Ἔλλειψις appellatur: quando etiam omissâ aliquâ voce sensus ex prædictis patet: quale est,

> Δώδεκα μὲν σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
> Πεζὸς δ' ἕνδεκα φημί.——

Deest enim ἀλαπάξαι (id est, vastasse), sed ex prædictis intelligitur. Illud quoque per Ἔλλειψιν (id est, defectum) dicitur,

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Deest enim verbum ἐστί. Item hoc,

Ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο.

Deest enim verbum πάρεστι, vel συμβέβηκεν, aut aliquod hujusmodi.

Tale est etiam Ἀσύνδετον, quum eximuntur σύνδεσμοι (id est, conjunctiones) orationem conjungentes; quod non solùm celeritatis gratiâ fit, sed et emphasis affectu plenæ: quale est istud,

Ἴομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης.

In his enim et conjunctio exempta est, dum is qui loquitur, celerrimum enuntiationis modum quærit.

Est inter schemata id quoque quod Ἀσύντακτον appellatur, sive Ἀλλοίωσις· quum consueta structura fit ἀλλοία, id est, *diversa*, redditurque varia: ut ornatum aut venustatem orationi afferat, dum consueta quidem structura non videtur esse ἀνακόλουθος, id est, *inconsequens*, sed relatio ad peculiare quidpiam: habet ἀκολουθίαν, id est, *consequentiam*. Contingit autem multifariam, quum nominum genera permutantur, quale est κλυτὸς Ἱπποδάμεια, pro κλυτὴ, et θῆλυς ἐέρση, pro θήλεια. Veteribus namque familiare fuit, masculinis pro fœmininis etiam uti, tanquam præstantioribus et vehementioribus. Nec tamen immodicè, nec citra certam rationem hoc fecerunt: sed quum epitheto utendum fuit, quod est extra corpus cujus mentio fiebat. Illa namque circa corpus versantur, ὁ μέγας, et ἡ μεγάλη, id est, *magnus* et *magna*, item ὁ καλὸς, et ἡ καλὴ, id est, *pulcher* et *pulchra*, et hujusmodi. Extra corpus autem, ut ἔνδοξος, id est, *gloriosus*, et εὐτυχὴς, id est, *fortunatus*. Quinetiam propter compositionem, utrumque genus admittunt. Generaliter enim omnia composita, utrique generi communia sunt. Præterea quum verbum masculino et fœminino nomini commune subjungitur, aut participium, masculinum prævalet: ut in hoc,

Παρθενικαί τε καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες.

Quædam etiam sunt quæ præter dialectorum proprietatem, aut morem tum receptum, aliter ab eo dicuntur: quale est,

———Ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς.———

Sæpenumerò autem metri causâ genera commutat: ut in hoc,

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι.

Quum enim nomen τέκνον neutrius sit generis, ei subjunxit masculinum φίλε, vocem nimirum ad personam referens. Simile est et illud quod à Dione ad Venerem dicitur,

Τέθλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.

Eandem quoque rationem habet et illud.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Σκῆπτρον ἔχων.——

Participium namque ἔχων (id est, tenens) non ad ψυχὴν, sed ad genus corporis, hoc est, ad ipsum Tiresiam, accommodavit. Plerumque enim non ad dictionem, sed ad id quod significatur, respicit: ut in hoc,

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Illud enim ἐλπόμενοι non cum φάλαγγες est construendum, sed cum (subaudito) ἄνδρες, ex quibus illæ constant.

Præterea et secundum aliam rationem genera permutat: ut quum dicit,

——Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε ἐρωεῖ.——

Quum enim νεφέλη et νέφος ejusdem significationis sint, et antè usus esset nomine νεφέλη articulum τὸ neutrius generis intulit, ut quo νέφος subintelligeretur. Huic autem speciei similes quoque hi sunt versus:

Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι.

Etenim quum generale avium nomen in neutro genere præmisisset (τὰ πετεηνὰ), ac deinde illarum species in masculino subjunxisset, rursus neutraliter infert κλαγγηδὸν προκαθιζόντων· reddens videlicet id quod generali avium nomini convenit.

Non solùm autem genus, sed et numerum Poëta sæpe commutat: veluti quum dicit,

——Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

Præposito enim singulari, pluralem subjunxit, dum videlicet sensum magis quàm vocem respicit: namque πληθὺς (id est, multitudo) appellatione quidem singularis numeri est, multos autem in se complectitur.

Porrò simile est à contrario, quando plurali præposito singularis subjungitur: ut in hoc,

Οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέταται.

Dictio enim πᾶς voce quidem singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod πάντες. Eandem schematis formam et illud habet,

Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον.

Pylii namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur,

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ'* Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι.

Et,

——————Νεφεληγερέτα * Ζεύς.

Et,

Δὸς φίλος· οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

Genitivus autem et dativus in hujusmodi commutantur,

Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,

pro τῶν Τρώων. Et vicissim,

Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπεῖος γλαφυροῖο,

pro περὶ σπέϊ.

Atque mutationis istius causa est, quòd nominativus, accusativus et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim quum nomina neutrius generis, et pleraque masculina ac fœminina, tres istos casus similes habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit ut et Homerus casus haud immeritò præter consuetudinem mutet. Nonnunquam verò rationes quoque istius mutationis invenire quis possit: ut in hoc, ἐπιστάμενοι πεδίοιο· et in hoc, διέπρησσον πεδίοιο, quod perinde est atque ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου.

Bellè autem et casuum permutatio apud illum se habet, in utriusque Poëmatis exordio, in quibus præposito accusativo, nominativum intulit: dicens,

---

* Ea non sunt vocativi, ut aliqui volunt, sed nominativi Æolicè. Vid. antè p. 335. *De Prima Declinatione.*

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.

Item :

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.

Est etiam quando genitivo rectum infert :. ut in hoc,

Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσι.

Multa et alio modo figuratè dicit: quale est hoc,

Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Huic simile est et illud,

——— Ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει.———

Et hoc quidem secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si quis enim participia in verba dissolvat, consequentiam orationis deprehendet. Siquidem ἀστράπτων idem valet quod ἤστραπτε, et πεποιθὼς idem quod πέποιθε. His et alia sunt affinia,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.

Item :

Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν]
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε.———

Non enim ratione caret si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum præponat, et eo quod ipsorum utrique commune est, observato, commune orationis genus efficiat. Id autem quod in oratione commune est, multum gratiæ illi afferri, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi præposito, sermonem de uno infert: ut in hoc,

Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Nominum autem species immutat, dum sæpenumerò comparativum pro absoluto, tanquam per hyperbolen, usurpat: ut, σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Nonnunquam verò superlativum itidem pro positivo: sicuti hoc, δικαιότατος κενταύρων. Talis in nominibus quidem mutatio est.

In verbis autem fit mutatio: modorum quidem, veluti quum infinitivus pro imperativo sumptus fuerit; ut,

Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, pro μάχου.

Aut indicativus pro optativo : ut,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω, pro μυθησαίμην, et ὀνομήναιμι.

Vicissim optativus pro indicativo : ut,

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, pro ἀπώλετο.

Temporum autem mutatio fit, quum præsens pro futuro positum fuerit : ut in hoc,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, pro ἐπελεύσεται

Aut pro præterito : ut,

Ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, pro ἔρρεε.

Aut futurum pro præsenti : ut,

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνίοντος.

Aut pro præterito,

Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, pro εἶπε.

Quinetiam diatheses (verborum) sæpius mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur : veluti,

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, pro εἷλκε.

Item :

Καθορώμενος Αἴας, pro ὁρῶν.

Vicissimque activum pro passivo usurpant : ut,

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον, pro δωρήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numeros immutans, pluralem pro singulari ponat ; velut in familiari sermone, quum quis de seipso loquitur : veluti,

Τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν, pro ἐμοί.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo ; sic,

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Multi namque quum dii essent (inter quos et ea persona erat quæ loquebatur) bellè utrumque extulit, et ἐπιπείθονται et δεδμήμεσθα.

Alio autem modo, quum missa facta ea persona de quâ verba faciebat, ab alterâ ad alteram transit. Id quod Ἀποστροφὴ propriè nominatur; atque per mimesin auditorem movet et ducit: cujusmodi hoc est,

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωσε νοήσω.

Hector voce jubet clarâ Teucros agitare ad
Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas.
Quem verò ratibus cernam procul ire relictis.

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsâ verò etiam narratione, τῇ Ἀποστροφῇ sæpe utitur: ut,

Ἀμφί σε, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.

Verùm et per mimesin, mutatione personarum utitur: sicuti in illo,

————Ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ θ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Reverâ pueris par est hæc concio vestra
Insipidis, quibus haud curæ sunt bellica facta.
Ast, Atrida, prius veluti consultus eras, nunc
Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.

Est et alia τῆς Ἀποστροφῆς species hujusmodi:

Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη.

Ponitur enim pro οὐκ ἄν τις γνοίη.

Et rursum:

————Ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
Θεσπεσίη, τό τ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Participiis quoque loco verborum utitur: ut in hoc,

Ἐνὶ κήπῳ καρπῷ βριθομένη, pro βριθέται.

Hoc item:

Ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες, pro πρὶν εἰδέναι.

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans: veluti,

> Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια ποδάργη.

Item:

> Θώρηχ' ἥν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος.

Quod vice versâ etiam accidit.

Præpositiones quoque ad hunc modum commutare solet: ut,

> Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, pro ἐπὶ δαῖτα.

Item:

> Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert: ut in isto,

> Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι, pro διὰ νυκτός.

Nonnunquam verò præpositiones aufert: ut,

> Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, pro περὶ ἧς.

Item:

> ——Ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴπῃ, pro προσείπῃ.

Ad hunc modum et alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Adverbia etiam quædam mutat, dum iis quæ *ad* locum significant, *in* loco, et *de* loco, indifferenter utitur: ut,

> Υἱωνοὶ δ' ἑτέρωσε καθίζον, pro ἑτέρωθι.

Item:

> Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Conjunctionum etiam mutatio apud illum extat: quale est,

> ————Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο·
> Χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς, pro χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solùm Poëtæ, verùm etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterùm et schematum sententiæ species multæ apud illum sunt: qualis est et Προαναφώνησις, quæ fit quando aliquis inter narrandum, id prædicit quod in aliis dicendi locum habet: sicut in hoc,

> Ἤτοι οἰστοῦ γε πρῶτος, γεύσεσθαι ἔμελλεν.

Item, Ἐπιφώνησις· quale est, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Est et Προσωποποιΐα apud eum frequens et varia; multas enim et diversas personas colloquentes introducit, quibus et omnis generis mores attribuit: personas verò etiam quæ non sunt, interdum fingit: ut,

Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς.

Est autem apud eum et Διατύπωσις, accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut futurarum; ut id quod dicitur, evidentius reddat: veluti hìc,

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.

Sternunt Marte viros, urbem depascitur ignis:
Ast alii abducunt prolem cum matribus omnem.

Aut ad movendam misericordiam: ut,

Δύσμορον, ὅν ῥα Πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ· ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

Me miserum! extremâ cui tristia fata senectâ
Jupiter immittet, quem cernere tanta coëgit
Totque mala: occisos natos, raptasque puellas,
Pollutos thalamos, allisos denique terræ
Infantes, ardente feri certamine Martis:
Atque nurus ipsas abductas hoste Pelasgo.

Est et Εἰρωνεία apud eum, sermo per contrarium (cum quâdam morali simulatione) contrarium declarans: quale est hoc Achillis,

Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξήσειν δήϊον πῦρ.

Sed, Laërtiade, tecum consultet, et omni
Concilio regum, quo pellat navibus ignem.

Hoc item:

——— Ὁδ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω
Ὅς τις οἷ γ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.

——— *Alium legat inter Achivos*
Ipsum qui doceat, regno qui dignior illi.

Declarat enim eum haud facilè alium regno digniorem inventurum. Atque hic quidem modus est, quando aliquis se extenuat, ut contrariam sui existimationem præbeat. Alius autem, quando quis se quempiam maximè laudare simulat, quum re verâ vituperet. Atque hoc est quod apud Homerum à Telemacho dicitur:

Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὥς, κήδεαι υἷος.

Inimico namque dicit, tanquam pater filium, sic me curas. Et rursus quando quis irridendi gratiâ alterum extollit: ut proci,

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει,
Ἤ τινας ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος,
Ἤ νύ κε ἐκ Σπάρτηθεν· ἐπεί νύ περ οἴεται αἰνῶς.

Telemachus cædem haud dubiè nobis meditatur,
Auxilium ex Spartâ cogens, Pyliisque disertis:
Multum namque sibi tribuit sumitque adolescens.

Est et Σαρκασμὸς, quædam τῆς Εἰρωνείας species, quando quis per contrarium alicui convitians, risum simulat: quemadmodum Achilles,

Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω.———

Salva manent istis sua dona, sed unus Achilles
Munere privatur, licèt illi grata sit uxor
Atridæ, cum quâ accumbens se oblectet amanter.

His Ἀλληγορία haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet: quale est istud,

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς ἐπέοικε.

Atræ noctis eris custos, vigilatque, Melanthi,
In tenero strato cubitans, ceu maximus heros.

Vinctum namque et suspensum, in cubili delicato somnum capere dicit.

Usus est sæpenumerò et τῇ Ὑπερβολῇ, quæ veritatem superans multum vehementiæ ostendit: ut,

Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Hi candore nivem superant, cursusque Aquilonem.

Hujusmodi tropis et figuris Homerus ita usus est, et ad posteros usum eundem transmisit, ut ob hæc ingentem gloriam ab omnibus meritò reportet.

ELOGIA

SEU

TESTIMONIA

DE

HOMERO,

EX VARIIS AUCTORIBUS,

TAM ANTIQUIS QUAM NEOTERICIS,

COLLECTA.

Achilles Tat. *ad Arati Phænom.*

Ἥρμοττε δὲ μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων εἰπεῖν Ὁμήρῳ—περιέσπειρε δὲ τὶ καὶ περὶ τῶν ὅλων, καὶ περὶ τῶν ἄστρων τινὰ λέγων Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, &c. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ, &c. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, &c. ἐκ γὰρ τούτων τὰς προφάσεις ἔλαβον οἱ ὕστερον περὶ τούτον πραγματευσάμενοι, &c.

Ælianus *Var. Hist. l.* xiii. *c.* 22.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατασκευάσας Ὁμήρῳ νεὼν, &c.

Æschines *Orat. in Timarch.*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν.

Æschylus

Dicere solebat, suas Tragœdias esse μικρά τινα τεμάχεα τῶν μεγάλων Ὁμήρου δείπνων.

A. Gellius *Noct. Attic. l.* vi. *c.* 2.

Homerus *sapientissimus, et antiquissimus poëtarum.*

Alciatus A. *Prœtermiss. l.* ii.

Admonet et nos summus apud eos poëtarum Homerus.

Idem *Dispunct. l.* i.

Ut apud præcipuum poëtam scriptum est, Ἔνθ' ἐμὲ τυτθὸν ἐόντα, &c.

Alcidamus *apud Aristot. Rhet. l.* iii. *c.* 3. *appellavit*

Τὴν Ὀδύσσειαν καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον.

Alexandr. ab Alex. *Gen. Dier. l.* iv. *c.* 15.

Apud Chios *ænea moneta fuit, cui nomen* Homerus.

Ambrosius *de Pœnitentiâ, l.* ii.

Aiunt dixisse primum suorum poëtam ; Ἦ τάχα χήρα ἔσσομαι.

Ammianus Marc. *Hist. l.* xxi.

Itidem ex sempiternis Homeri *Carminibus intelligi datur, non deos cœlestes cum viris fortibus collocutos,* &c.

Anaxagoras *apud Diog. Laërt. l.* i.

Δοκεῖ δὲ πρῶτος τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀποφήνασθαι εἶναι περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης.

Antigonus Car. *Hist. Mirab. c.* 28.

Ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται παρὰ πάντων ἐπιμελὴς καὶ πολυπράγμων. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς, &c.

Antipater *Anthol. Epigr. l.* iv.

Εἰ Θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
Εἰ δ' αὖ μὴ Θεός ἐστι, νομιζέσθω Θεὸς εἶναι.

Idem *Ibid. l.* i.

Εὗρε φύσις, μόλις εὗρε, τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
Εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

Apuleius *Miles, l.* ix.

Priscæ poëticæ divinus auctor apud Graios. Et alibi, *Multiscius, et omnium peritus.*

Arcesilaüs *apud Diog. Laërt. l.* iv.

Ἀπεδέχετο πάντων μᾶλλον Ὅμηρον, οὗ καὶ εἰς ὕπνον ἰὼν πάντως τι ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ καὶ ὄρθρου, λέγων ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ἐπιέναι, ὁπότ' ἂν βούλοιτο ἀναγνῶναι.

Aretinus L. *de Studiis et Literis.*

Quid Homero *deest, quò minùs in omni sapientiâ versatissimus existimari possit ? ejus poësin quis neget totam complecti doctrinam viventium, quam contendunt in belli tempora, pacisque divisam,* &c.

Aristides *Orat. Tom.* iii.

Ἄριστος ἐπῶν ποιητὴς Ὅμηρος

Aristophanes *Ranis.*

Ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε, πλὴν τοῦθ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε;

Aristoteles *de Arte Poët.*

Θεσπέσιος Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους. Iterum, Μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Iterum, Λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.

Artemidorus *Oneirocritic. l.* i. *c.* 28.

Τὸ δὲ δοκεῖν τετυφλῶσθαι ἀμφοτέρως τοὺς ὀφθαλμοὺς—ποιηταῖς ἄριστον· δεῖ μὲν γὰρ αὐτοῖς πολλῆς ἡσυχίας μέλλουσι ποιεῖν τὰ ἔπη μάλιστα δ' ἂν οὕτως ἐν ἡσυχίας γένοιτο, εἰ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄμματα, ἄητε περιέλκοιντο μήτε ὑπὸ σχημάτων, μήτε ὑπὸ χρωμάτων—λόγος δέ τις ἔχει, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος τυφλὸς ἦν.

Aschamus *Epist. l.* ii. *Ep. ad Thom. Cantuar. Archiep.*

Homerus, Pythagoras, *et* Plato, *tres viri omnis doctrinæ, et ingenii principes.* Et aliquantò pòst: Homerus, Sophocles, *et* Euripides, *elegantis omnis doctæque poëseos, hic fons, illi duo flumina.*

Id. *Pædagog. l.* i.

Perpendat vitam prudentissmi peregrinatoris apud prudentissimum omnium, qui unquam linguâ locuti sunt, auctorum, excepto duntaxat Verbo Dei, hoc est, Ulyssis *apud* Homerum.

Athanasius *Orat. c. Gentes.*

Γράμματα μετὰ γὰρ ἐφεῦρον Φοίνικες, ποίησιν δὲ ἡρωϊκὴν Ὅμηρος.

Athenæus *Deipnos. l.* i.

Ὅμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν τοῖς νέοις, καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἁρμόζουσαν, καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος ἐμφῦσαν πᾶσιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς—εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρχη, &c. *Eadem extant apud* Suidam *ex* Dioscoride—Id. *l.* ii. Ὁ τῶν ποιητῶν βασιλεὺς Ὀδυσσέα, &c. *Et l.* vi. Ὁ σοφώτατος τῶν ποιητῶν.

Augustinus *de Civit. Dei, l.* iii. *c.* 2.

Hoc enim nec ipse Homerus *facilè credidit, qui Neptunum quidem contra Trojanos, Apollinem autem pro Trojanis pugnantem facit, cùm illo perjurio ambos fabula narret offensos.*

Id. *Confess. l.* i. *c.* 14.

Nam et Homerus *peritus texere tales fabellas, et dulcissimè vanus est.* Et quidem *dulcedine* carminis, et mellifluâ sermonis suavitate, et jucundissimâ denique rerum et verborum copiâ ac veritate *Home-*

rus cæteros omnes antecellit: *Vanitas* autem (siquidem id omne vanum dicendum sit, quod non directè ad *Christum* et pietatem tendit) ei cum reliquis gentium scriptoribus communis est.

Ausonius *Periochis in Hom. Il. et Od.*

Ut divinum Poëtam nihil, quod illustre fuerit, omîsse appareat, belli Troïci causam, &c.

Barthius *Adversar. l.* xlvii. *(ubi Jul. Scaligeri, Musæum et Virgilium Homero præferentis, sententiam refutat.)*

De Homero *illud dubitabile non est, universam poësin nihil unquam illi comparabile habuisse.* Et post pauca: (Homerus) *fons, doctor, magister, modimperator, unicusque omnis poëseos Apollo.*

Basilius M. Πρὸς τοὺς νέους, &c.

Πᾶσα ἡ ποίησις τῷ Ὁμήρῳ ἀρετῆς ἐστιν ἔπαινος, καὶ πάντα αὐτῷ πρὸς τοῦτο φέρει, ὅ, τι μὴ πάρεργον. *Quod et* Anaxagoras, Metrodorum *ad* Homeri *lectionem adhortans, antea dixerat, inquit* Majorag. *Præfat. in* Hom. *Iliad.*

Baudius *Epist. Cent.* 1.

Assentior enim et ausculto mirum in modum Phœbò vatum, canenti ex tripode, Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος, *nôsti reliqua.*

Beverovicius *Medicinæ Encom.*

Homerum *quoque, quem omnis sapientiæ fontem prædicant, medicinæ studiosum fuisse, auctor est* Plutarchus.

Beza *Annotat. in Epist. ad Rom. c.* i. *ver.* 5.

Quid prohibet, quin loquentem illum ipsum Homericum Agamemnonem *audiamus, et elegantissimis versiculis istis de* Trojanorum *perjurio conquerentem:* Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ', &c.

Bodinus *Proœm. Method. Histor.*

Cùm ex ipsis Homeri *fabulis, quæ historiæ ac veritatis imaginem præ se ferunt, tanta utilitas eruatur, quales ab historiâ fructus sperare oportet?*

Boganus *Epist. ad Lect. præfixa Homero* Ἑβραΐζοντι.

Homerum *me nunquam pœnitebit legisse iterum atque iterum, quique (ut puto) nullum habet inimicum præter ignorantem.* Et aliquantò post: *Ut dicam quod sentio, mihi videtur* Homerus *fuisse nihil aliud quàm* Sidus et occulti mirandi potentia fati, &c.

Brodæus *Miscel. l.* vi. *c.* 10.

Sunt qui Homericis *carminibus vim quandam inesse garriunt, librum verò Iliados quartum capiti suppositum, quartanam febrem avertere; quibus ego bonam mentem opto.*

Budæus *Annotat. in Pandectas.*

Itaque fremant isti licèt—nunquam tamen efficient, ut non hunc (Homerum *sc.*) Plinius *l.* i. *literarum principem appellaverit. Et l.* vii. *ingeniorum fontem.*—Idem in Epistolâ quâdam ad Erasmum: Homerus, *ingeniorum decus, &c.*

Id. *Præfat. ad Lib. de Asse.*

Homerus, *ingeniorum vertex, homines alphestas interdum appellavit, &c.*

Id. *Ejusdem Operis lib.* i. (*itidem de Homero loquens.*)

Rerum humanarum perspicacissimus æstimator, fons ingeniorum, poëtarum vertex.

Burtonus G. *Græc. Linguæ Hist.*

Atque hic est tandem πολυθρύλλητος, *ille, καὶ* πολυϐόητος Homerus, *quem admirata sunt omnia secula, &c.*

Calcagninus *Epistolic. Quæst. l.* ii.

An ego me putem magnum Poëtam fore sine hoc scientarum cinno? cùm videam apud Homerum *omnium disciplinarum seminaria, quæ philosophi et jurisconsulti quasi oracula admirantur.*

Callimachus *Epigram.* viii.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον,
Δεξαμένου———

Camerarius J. *Præfatione in Homerum.*

Homerus *omnium seculorum atque gentium consensu vel unus propriam, vel præcipuam hanc famam meritus consecutusque est: cujus quidem versibus, nemo inter doctos reperitur, qui dubitet quin omnia ea de quibus præcepta artium tradi possint, vel designata, vel expressa sint, &c.* Sed vide totam illam Præfationem, quæ sanè legi dignissima.

Canterus G. *Nov. Lect. l.* v. *c.* 14.

Quamvis permulta sint in Homericâ *poësi insignia et admiranda, propter quæ meritò et divinus à Democrito vocari Poëta, et ingeniorum palmam à Plutarcho accipere potuerit, unum tamen est quiddam, quod eum reliquis omnibus, quotquot unquam fuerunt, poëtis excellentiorem facit, &c.*

Capellus J. *Vindic. pro Is. Casaub. l.* iv. *c.* 12.

Homerum *exoticorum scriptorum antiquissimum, et omnium elegantiarum, quibus veluti corollis exornant sua scripta recentiores poëtæ, parentem concelebrant antiquitatis admiratores.*

Casaubonus Is. *Comment. in Pers.*

Duo illi omnis doctrinæ apices, Homerus *et* Virgilius.

Id. *Not. in Plin. Epist.*

Notum illud de summo Vate, ingeniorum principe, Ἔγραψεν μὲν Ὅμηρος, ἀεῖδει δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Id. *Animadv. in Athen. l.* ix. *c.* 8.

Primus omnium pater elegantiarum Homerus.

Id. *de Rom. Satyrâ, l.* ii.

Qui omnis eruditionis fons, et norma semper est habitus (itidem de Homero loquens).

Casaubonus M. *Notis in M. Antonin. l.* viii.

Alludit Antoninus *ad fatalia illa dolia, quæ poëtarum ingeniosissimus et sapientissimus alicubi describit.*

Id. *de Nuperâ Homeri Edit. Dissertat.*

Is ego sum, qui Homero *tantùm tribuo, quantùm hominem verecundum, et literarum amantem, ei, qui tot ætatum præscriptione princeps ingeniorum, bonarum omnium artium et doctrinarum seminarium, humanæ denique sapientiæ apex audiat, tribuere fas est.*

Id. *super loco quodam Hom. Odyss. σ. Dissert. quæ sic incipit:*

Homeri *laudes non hìc instituimus; quem quidem qui, non ut poëtarum tantùm, sed ingeniorum ab omni memoriâ principem, non suspiciunt, et admirantur, illi pudori suo quàm bene consulant, qui suum judicium (si tamen judicium dicendum est) tot ætatum consensui opponant, ipsi viderint. Cùm tot ætatum consensum dicimus, præstantissima—ætatis cujusque ingenia; philosophos, historicos, poëtas intelligimus; qui* Homerum *ut hominem supra quicquid à quoquam de homine dici possit, admirandum; et in quo vires suas natura summas semel experta sit, exquisitissimis verbis, et elogiis, uno ore prædicant. Ac ego quidem ita judico; qui* Homerum *contemnunt, vix illis pejus optari posse, quàm ut fatuitate suâ fruantur, ac constanter eum contemnant, ex cujus lectione tantos alii tum solidæ eruditionis, tum voluptatis honestissimæ fructus percipiunt.* Hoc viri clarissimi, nec minùs ob ἀνδραγαθίαν quàm πατραγαθίαν suspiciendi, testimonium tam prægnans, tam luculentum, tam illustre, licèt aliquantò prolixius, omittere nullo modo potui, nec dubui.

Caselius *Rhetore, sive de Magistro Dicendi, c.* 4.

Nemo secus sentit, quàm absque Homero *nec esse magistrum poëtices, nec poëtam fieri—Sed hoc minimum ex eo boni; est enim vitæ hominum informator, tuba virtutis, imò virtutis et præco divinus, et bonæ fidei magister.*

Castilio *l.* i. *de Curiali*

Homerum *animadvertite, qui heroicorum poëtarum et tempore et excellentiâ primus putatur.*

Causinus *Eloqu. Sac. et Hum. Parallel. l.* i. *c.* 10.

Ortus plenioris eloquentiæ, siquis ritè repetat, est ab Homero; *nempe hic orator, et planè orator à* M. Tullio, *ab* Hermogene *rhetorum præstantissimus, à cæteris uno omnium consensu magister eloquentiæ agnoscitur.*

Chassanæus *Catal. Gloriæ Mundi, parte* x. *consid.* 45.

(Ubi de poëtis) Inter Græcos excellentior est Homerus, *et inter Latinos est* Virgilius.

Cicero *l.* ii. *de Divin.*

Certè nemo similis Homeri.

Id. *in Top.*

Homerus *propter excellentiam, commune poëtarum nomen, apud Græcos efficit suum.*

Id. 5. *Tusculan.*

Traditum est Homerum *cæcum fuisse; at ejus picturam, non poësin videmus. Quæ regio? quæ ora? qui locus Græciæ? quæ species formæ? quæ pugna? quæ acies? quod remigium? qui motus animorum? qui ferarum non ita expictus est, ut quæ ipse non viderit, nos ut videremus effecerit?*

Claudianus *in Epigram.*

Ipse parens vatum, princeps Heliconis Homerus.

Clement. Alexandr. *Stromat. l.* v.

Ὅμηρος γιγνώσκειν φαίνεται τὸ θεῖον, ὁ ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγων τοὺς Θεούς.

Id. *l.* vi.

Εὕροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον τὸν μέγαν ποιητὴν ἐκεῖνα τὰ ἔπη, Οἷον δὴ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης, &c.

Colerus *de Studio Polit.*

Crediderim non minùs turpe fore homini politico Homerum *non legisse, quàm fuit illi pædagogo, non habuisse, cui propterea colaphum impegit* Alcibiades.

Columella *Præfat. ad Lib. de Re Rust.*

Nec parens eloquentiæ deus ille Mæonius *vastissimis fluminibus facundiæ suæ posteritatis studia restinxerat.*

Cresollius *Mystagog. l.* iv. *c.* 26.

Homerus, *qui omnigenæ eruditionis penu exposuit, ait faucibus inferorum odiosiorem esse, qui aliud sentit, aliud eloquitur.*

Id. *Theatr. Rhetor. l.* iii. *c.* 23.

Sophistæ gloriabantur sibi esse patrem Homerum.—*Itaque* Hippodromus *sophista* Homerum *quidem aiebat* σοφιστῶν φωνὴν, Archilochum *autem esse* πνεῦμα, *ut ab illo suavitatem, et inexplicabilem quandam varietatem, &c.* Et interjectis nonnullis: *Ab hoc igitur capiebant sophistæ et* νοήσεις *mirabiles, et dictionum venustatem.*

Crucius Jac. *Epist. l.* i.

Ut Homerus *omnis eruditionis parens, de Oceano canit,* ἐξ οὗ, *inquit,* ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, &c.

Cunæus *Animadv. in Nonni Dionys.*

Homerus, *etsi in sublimi versetur genere, in quo perpetuus splendor et* δεινότης *est, tamen sæpè* τὸ χαρίεν *amat et* τὸ γλαφυρὸν· *modò enim venustatem capiat ex ipsis rebus, aliquando* ἐκ τῶν σχημάτων, καὶ ἐκ συνθέσεως, *sæpissime* ἀπὸ τῆς λέξεως. *Nemo hoc ante illum tentaverat, nemo feliciùs illo: quare in hoc quoque, sicut in cæteris, imitati illum sunt quotquot postea extitere optimi et summi scriptores.*

Cyrill. Alex. *contra Julian. l.* i.

Ὅμηρον τὸν ποιητῶν ἄριστον. Et paulò pòst: Εἰ καὶ πολὺ λίαν παρ' αὐτῷ τὸ φιλόμυθον, ἀλλ' οὖν οὐκ ἀγνοηκότα παντελῶς εὑρήσομεν τὴν ἀλήθειαν· ἔφη γάρ που——Οὐδ' εἴ μοι ὑποσταίη Θεὸς αὐτὸς Γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα. Τὸ γάρ τοι [Θεὸς αὐτὸς] οὐκ ἐφ' ἕνα θεῶν ἐν μύθοις πεπλασμένων τινά· αὐτὸν δὲ δὴ μόνον κατασημήνειεν ἂν τὸν ἀληθῶς ὄντα Θεόν. [Eadem ferè legas apud *Justinum Mart.* Paræenet. ad Græcos.]

Dausqueius *in Sil. Ital. l.* xiv.

Si Solem Eridano *nimis improba fata dedissent,*
Mæonidem *Solem vellet uterque polus.*
Sol animus, Soles oculi, Sol totus Homerus,
Qui radiis hebetat signa minora suis.

Id. *Notis in Basil. Seleuc.*

Haustum è vatis ter maximi fontibus, Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, &c.

Democritus *apud Dionem Chrysost. Orat. de Homero.*

Ὁ μὲν Δημόκριτος περὶ Ὁμήρου φησὶν οὕτως· Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων· ὡς οὐκ ἐνὸν ἄνευ θείας καὶ δαιμονίας φύσεως, οὕτως καλὰ καὶ σοφὰ ἔπη ἐργάσασθαι.

Dempsterus *Indice Scriptorum, quem Rosino suo præfixit.*

Homerus *primus sine exemplo, et supra fidem admirandus.*

Dilherus *Disputat. Philolog. l.* i. *Disp.* 5.

Homerus *fons sapientiæ* Hectora *appellat* ἐπίσκοπον.

Id. *ibid. Disp.* 8.

Homerus *elegantiarum omnium pater.* Et rursus, *Locus huic parallelus est in* Homero, *omnis Paganæ sapientiæ fonte, apud quem multa mentio fit hospitalitatis.*

Id. *ibid. Disp.* 22. (*ex Vernuleio.*)

Ingeniorum ille, scientiarumque fons Homerus, *et humanæ terminus admirationis, quem antiquitas veneranda ore patulo vomentem ita repræsentavit, ut defluentes ab ejus ore liquores ac flores in amphoris et canistris colligerent philosophi, jurisconsulti, oratores, astrologi, poëtæ, medici, pictores.*

Dinnerus *Epith. Græc. Ep. Dedic.*

Homerum *seu principem, imò deum et regem poëtarum, in primâ classe et quasi acie collocavi,* Homerum, *inquam,* ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, *&c. et vel* Justiniani *nostri testimonio* patrem virtutis.

Dio Chrysost. *Orat. de Homero.*

Ἀτεχνῶς γὰρ οὐκ ἄνευ θείας τύχης, οὐδ' ἄνευ Μουσῶν τε καὶ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας δυνατὸν οὕτως ὑψηλὴν, καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ προσέτι ἡδεῖαν γενέσθαι ποίησιν, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ὁμογλώττους, &c. ὁπότε καὶ παρ' Ἰνδοῖς ᾄδεσθαί φασιν τὴν Ὁμήρου ποίησιν, μεταβαλόντων αὐτὴν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτόν τε καὶ φωνήν.

Id. *Orat.* 2. *de Regno.*

Τὴν δέ γε Ὁμήρου ποίησιν μόνην ὁρῶ τῷ ὄντι γενναίαν, καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ βασιλικήν.

Id. *Orat. de Dei Cognitione.*

Ὦ σοφώτατε τῶν ποιητῶν Ὅμηρε, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως, καὶ τῷ χρόνῳ προέχων. [Vid. et integram ejus Orat. de *Homero* et *Socrate.*]

Diodorus. Sic. *Biblioth. l.* iii.

Μάρτυρα δὲ τούτων παρέχονται τὸν πρεσβύτατον σχεδὸν καὶ μάλιστα τῶν ποιητῶν θαυμαζόμενον παρ' Ἕλλησιν (Homerum *sc.*).

Id. *Lib.* xvi.

Μάρτυρα παρείχετο τὸν ἐπιφανέστατον, καὶ ἀρχαιότατον τῶν ποιητῶν Ὅμηρον. Et rursus, Ἀρχαιότατον καὶ μέγιστον τῶν ποιητῶν Ὅμηρον.

Diogenes Laërt. *Procem. ad Vitas Philosoph.*

Οἱ δὲ σοφοὶ καὶ σοφισταὶ ἐκαλοῦντο· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ποιηταὶ σοφισταί. καθὰ καὶ Κρατῖνος, ἐν Ἀρχιλόχῳ τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐπαινῶν, οὕτως καλεῖ.

Dionysius Halic. *περὶ Συνθέσεως Ὀνομάτων.*

Ὁ ποιεῖν εἴωθεν ὁ δαιμονιώτατος Ὅμηρος, καίτοι μέτρον ἔχων ἕν, καὶ ῥυθμοὺς ὀλίγους, ἀλλ' ὅμως ἀεί τι καινουργῶν ἐν τούτοις καὶ φιλοτεχνῶν· ὥς τε μηδὲν ὑμῖν διαφέρειν γινόμενα τὰ πράγματα ἢ λεγόμενα ὁρᾷν. Id. alibi : *Ὅμηρος κορυφὴ ἁπάντων, καὶ σκοπός. Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι*—Et alibi : *Τῆς μὲν Ὁμηρικῆς ποιήσεως οὐ μίαν τινὰ τοῦ σώματος μοῖραν, ἀλλ' ἐκτύπωσαι τὸ σύμπαν*, &c.

Dousa *Declam. in Umbram.*

Umbram rebus omnibus antiquiorem esse necessum est, id quod Achillis *scutum depingentem principem poëtarum* Homerum *non latuit.*

Durantius Casell. *Variarum lib.* ii. *c.* 18.

Solent auctores ejus rei nullum fuisse usum, vel Iliacis, *vel* Homeri *temporibus hoc argumento confirmare, quòd ejus apud* Homerum *nulla mentio, nec vestigium ullum extet; quasi nihil prætermiserit* Homerus, &c.

Ennius *Fragment. Annal. l.* i.

In somneis mihi veisus Homerus *adesse poëta,* [uti non male integrum illum versum legit, et restituit *P. Merula* in Commentar. Cic. Somn. Scipion. Quale de *Homero* scribit *Ennius,* de quo viz. sæpissime vigilans solebat cogitare et loqui. Pers. *Sat.* vi.

Cor jubet hoc Ennî, postquam destertuit esse

vel (ut ex vetustissimo exemplari legit vir doctus modò laudatus), *pavus cùm destitit esse*

Mæonides, Quintus pavone ex Pythagoreo.

Hoc est, cùm jam destiterat *Homerus* esse pavus. *Quintus* verò *Ennius* ex eodem pavo, juxta *Pythagoræ* dogma de transmigratione animarum, factus esset poëta *Homeri* similis; per hanc igitur *μετεμψύχωσιν* factus est *Ennius* apud Latinos, quod *Homerus* apud Græcos, id est, præstantissimus poëta, scil.

Ennius et sapiens, et fortis, et alter Homerus.

Horat. *l.* ii. *Ep.* 1.]

Eobanus Hess. *Inscript. Iliad. Hom. Lat. Carmine à se redditæ.*

Poëtarum omnium seculorum longè principis Homeri *Ilias.*

Epiphanius *adversus Hæres. l.* i. *tom.* 3.

Πόσοι πόσα λέγουσι περὶ Ὁμήρου; Ἄλλοι μὲν Αἰγύπτιον φάσκοντες, ἄλλοι δὲ Χῖον, &c.

Erasmus *in Adag. Auctor omnium et Fons.*

Veluti si quis dicat superbiam omnium malorum parentem, fidem omnium virtutum fontem, Homerum *omnis poëseos patrem.*

Id. *Tractat. de Ratione Studii.*

Certè propter poëtarum enarrationem, quibus mos est ex omni disciplinarum genere sua temperare, tenenda est fabularum vis; quam unde potiùs petas, quàm ab Homero, *fabularum omnium parente?*

Erotianus *Procem. ad Vocum Hippocr. Collect.*

Γέγονεν ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν φράσιν, καὶ τὴν ὀνοματοποιΐαν εὐχαρὴς, περιγράψαι καὶ διάνοιαν ἱκανὸς, &c.

Erythræus *Indice in Virgil.*

Vates ingeniorum omnium, atque doctrinarum princeps et auctor Homerus, *&c.*

Eugubinus *de Perenni Philos. l.* iii. *c.* 1.

Homerus, *qui pater fabularum est—naturæ tamen instinctu—sæpe deum universalem nominavit.* Et post pauca: *Eundem quoque confessus est omnipotentem, largitoremque bonorum.*

Eunapius *in Ædesio.*

Καὶ ὑπερεπήνει γε τὸν Ὅμηρον κατὰ ψυχὴν, ὡς ὑπερφυές, τι χρῆμα καὶ δαιμόνιον.

Euphorion, *vetus Poëta, citante Eustath. ad Il.* τ.

Μοῦσαι ποιήσαντο, καὶ ἀπροτίμαστος Ὅμηρος. [q. d. ἄψαυστος, inimitabilis, quem nemo attingere nec imitari possit, ἤγουν οὗ δυσχερὲς ἐφάψασθαι τῆς δυνάμεως, cujus vim et facultatem assequi arduum est, et difficile. Dicit verò *Agamemnon* eo in loco *Briseïda* fuisse ἀπροτίμαστον, hoc est, ἀπρόσψαυστον, intactam à se atque illibatam. *Euphorion* ergo eleganter eodem verbo de *Homero* utitur, quo *Homerus* ipse longè alio in sensu usus fuerat.]

Eustathius *Procem. in* Παρεκβολάς.

Ἔστιν ἀληθῶς βασιλικὸν πρᾶγμα ἡ Ὁμήρου ποίησις, καὶ μάλιστα ἡ Ἰλιάς. καὶ παροιμία μέν τις κακῶν Ἰλιάδα φησίν αὕτη δὲ καλοῦ παντός ἐστιν Ἰλιὰς —γέμουσα μυρίων ἂν ἄν τις εἴποι καλῶν, φιλοσοφίας, ῥητορείας, στρατηγικῆς, εὐτεχνίας, διδασκαλίας τῆς περὶ ἠθικῶν ἀρετῶν, τεχνῶν ὅλως παντοίων καὶ ἐπιστημένων, &c.

Faber P. *Agonist. l.* i. *c.* 31.

Ab Homero, *cujus in omnium vetustarum literarum genere apud omnes auctoritas maxima, &c.*

Falkenburgius *Lect. et Conject. in Nonni Dionys.*

Hoc loco, ubi tam præclara sit dei poëtarum Homeri *mentio, &c.*

Fredericus Urbin. Dux *in Museo suo, inter præstantium Virorum Imagines, Homero subscripsit,* (*Nathan Chytr. variorum in Europâ Itinerum Deliciis.*)

Homero *Smyrnæo, cujus poësin ob divinam disciplinarum varietatem omnis ætas admirata est, assecutus nemo, Gratitudo P.*

Focanus *Dissert. de Studiis.*

Parens ille et fons sapientiæ et ingenuæ omnis doctrinæ Homerus.

Fromondus *Philos. Christ. de Anim. l.* ii. *c.* 5.

Naturæ non minùs quàm carminis consultus Homerus.

Galenus *Exhort. ad Medic. et Artes, c.* 2.

Τοῦτον οἶμαι τὸν χορὸν νοήσας ὁποῖός ἐστιν αὐτῷ καὶ Ὅμηρος καὶ Ἱπποκράτης καὶ Πλάτων—οὓς ἴσα καὶ τοῖς θεοῖς σέβομεν, &c.

Gatakerus *Annotat. in Antonin. l.* ix.

Eodem utitur argumento apud principem poëtarum *Phœnix, &c.*

Giphanius *Præfatione Hom. suo præfixâ.*

Jurisconsulti et philosophi, maximè politici hujus poëtæ (Homeri) *versibus tanquam oraculis uti solent.*

Gregorius Naz. *Epist.* 3.

Τὸ λακωνίζειν οὐ τοῦτό ἐστιν, ὅ περ οἴει, ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ περὶ πλείστων ὀλίγας· οὕτως ἐγὼ βραχυλογώτατον Ὅμηρον λέγω, καὶ πολὺν τὸν Ἀντίμαχον· πῶς; τοῖς πράγμασι κρίνων τὸ μῆκος, ἀλλ᾽ οὐ τοῖς γράμμασι.

Heinsius *in Hesiod.* Ἔργ. καὶ Ἡμ.

Humanæ sapientiæ princeps Homerus.

Id. *Lection. Theocrit.*

Ille naturæ genius Homerus.

Id. *Notis in Sil. Ital.*

Elegantiarum pater Homerus. Et rursus, *Elegantissimus omnium hominum* Homerus.

Heliodorus *Æthiop. Hist. l.* iii.

Ὅμηρος, ὦ φίλος, ὑπ᾽ ἄλλων ἄλλοθεν ὀνομαζέσθω, καὶ πατρὶς ἔστω τῷ σοφῷ πᾶσα πόλις· ἦν δὲ εἰς ἀλήθειαν ἡμεδαπὸς Αἰγύπτιος, καὶ πόλις αὐτῷ Θῆβαι αἱ ἑκατόμπυλοί εἰσι κατ᾽ αὐτὸν ἐκεῖνον, πατὴρ δὲ τῷ μὲν δοκεῖν προφήτης, τὸ δὲ ἀψευδὲς Ἑρμῆς. Et post nonnulla: Ταῦτα μὲν εὖ τε καὶ ἀληθῶς μοὶ λέγειν ἔδοξας, τεκμαιρομένῳ τῆς τε ποιήσεως τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἀνειμένον τε καὶ ἡδονῇ πασῇ σύγκρατον, ὡς Αἰγύπτιον, καὶ τὸ τῆς φύσεως ὑπερέχον, ὡς οὐκ ἂν οὕτω πάντας ὑπερβαλλόμενον, εἰ μή τινος θείας καὶ δαιμονίας ὡς ἀληθῶς μετέσχε καταβολῆς.

Heraclides P. *Allegor. Homer.*

Καὶ κόρος οὐδὲ εἷς (*'Ομήρου sc.*) *ἄχρι γήρως, ἀλλὰ παυσάμενοι διψῶμεν αὐτοῦ πάλιν· καὶ σχεδὸν ἓν πέρας 'Ομήρῳ παρ' ἀνθρώποις ὃ καὶ τοῦ βίου· δι' ὧν σαφὲς οἶμαι καὶ πᾶσιν εὔδηλον, ὅτι οὐδεμία κηλὶς ἀγαθῶν μύθων τοῖς ἔπεσιν ἐνεσπείρηται, καθαρὰν δὲ καὶ παντὸς ἀγνεύουσαν λύσιν 'Ιλιὰς πρώτη, καὶ μετὰ ταύτην 'Οδύσσεια, σύμφωνον ἑκατέρα, περὶ τῆς ἰδίας εὐσεβείας κέκραγε φωνήν. Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.*

Hermogenes *περὶ 'Ιδεῶν Tom.* ii. *περὶ Πολιτικοῦ Λόγου.*

Ἄριστος κατὰ πάντα λόγων εἴδη καὶ ποιητῶν ἁπάντων καὶ ῥητόρων καὶ λογογράφων Ὅμηρος.

Hermolaüs Barb. *Epist. adversus Barbaros Philosophos (inter Epist. Erasm.).*

Sapientissimus poëta Homerus *utriusque virtutis laudem ei viro tribuit, in quo sapientissimi principis exemplum pingebat.* Et infra eâdem Epist. *Obsecro te nihil putas sapientiæ esse in* Homero, Virgilio? &c. *annon videntur hi tibi meliùs philosophari—quàm barbari hi cùm rixantur,* &c.

Herodotus *Lib. de Vitâ Homeri.*

Καὶ αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐν θωύματι εἶχον (*sæpe*) [ii sc. quibuscum versatus est. Sed non opus plura addere ex Patre Historiarum; certè enim sàtis amplum et honorificum testimonium præbere censendus est *Herodotus,* cùm integrum libellum de ejus vitâ scripserit.]

Hesych. Miles. *de Viris Doctrinâ Claris.*

Ὅμηρος ἱστορεῖται γενέσθαι τυφλὸς, ὡς μὴ ἡττηθεὶς ἐπιθυμίας ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχεται. Idem et *Suid.*

Heurnius J. *Mod. Stud. Medic. c.* 4.

Homerus *musarum pater, et poëtarum rex.*

Hierocles *in Fragmentis nupèr editis ex Stobæo.*

Τί γὰρ ἂν γένοιτο κρεῖσσον καὶ ἄρειον κατὰ τὸν θαυμασιώτατον Ὅμηρον, ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε, &c.

Hieronymus *Epist. ad. Paulin.*

Poëtæ æmulantur Homerum, Virgilium, Menandrum, Terentium.

Id. *Vit. S. Hilarion.*

Porrò mihi tanti ac talis viri conversatio, vitaque dicenda est, ut Homerus *quoque, si adesset, vel invideret materiæ, vel succumberet.*

Himerius *apud Photium in Biblioth.*

Τὴν δὲ 'Ομήρου τὴν μεγάλην ἠχὼ τί τῶν ἁπάντων ἐξεμέμηνεν; οὐκ ἀνδρῶν δόξα;

Horatius *de Arte Poët.*

Quantò rectiùs hic, qui nil molitur inepte?
Dic mihi, musa, virum ———

Id. *l.* i. *Epist.* 2.

Trojani belli scriptorem ———
Qui quid sit pulchrum, quid turpe, quid utile, quid non,
Pleniùs et meliùs Chrysippo *et* Crantore *dicit.*

Humfredus L. *Præfatione in Hom. ad Magdalenenses, præfixâ Hadr. Junii* 'Αμαλθ. Κέρ.

Homerus *autem quibus studiis excipi, quâ benevolentiâ debet? linguâ Græcissimus, antiquitate venerandus, nobilitate clarus, eloquentiâ admirabilis, omnium suffragiis omnium Græcorum optimus maximus. Nihil enim* Homericâ *linguâ ornatius, cultius, elegantius.* Et aliquantò infrà, versùs finem ejusdem Epist. *Commendo igitur vobis* Homerum nostrum—*simili eloquentiâ quasi* Nestorem, *ut poëtarum deum, ut oratorem,* Quintiliani *judicio, copiâ dicendi, et brevitate etiam admirandum, ut sapientiæ magistrum, ut ducem belli peritissimum, ut regendæ reip. præceptorem, et virum* βουληφόρον.

Jamblichus *de Vitâ Pythag.*

Aiunt sc. Pythagoram χρῆσθαι καὶ 'Ομήρου καὶ 'Ησιόδου λέξεσιν ἐξειλεγμένως πρὸς ἐπανόρθωσιν ψυχῆς.

Josephus *contra Apion. l.* i.

"Ολως παρὰ τοῖς "Ελλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὑρίσκεται γράμμα τῆς 'Ομήρου ποιήσεως πρεσβύτερον.

Isidorus Pelus. *Epist. l.* iv. *Ep.* 30.

"Ομηρον δὲ, ὃν ἐπὶ γλώττης ἔχεις, μάρτυρα προσβαλοῦμαι, λέγοντα,
Αὐτοδίδακτος εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέθηκεν, ἤγουν, ὥπασεν ὀμφάς.
Εἰ τοίνυν ὁ ἐκθειαζόμενος παρὰ σοῦ ποιητὴς,—&c.

Isocrates *Orat. ad Nicoclem.*

Διὸ καὶ τὴν 'Ομήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, &c.

Idem *Orat. contra Sophist.*

"Ομηρος ὁ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ σχών.

Idem *Orat. Panathenaïcâ.*

"Οτι πλεῖον ἀπολελειμμένοι τῶν σῶν εἰσιν ἢ τῆς 'Ομήρου δόξης, οἱ περὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ποίησιν γεγονότες.

Julian. Imper. *Misopog.*

"Εφη μοι πολλάκις ὁ παιδαγωγὸς, 'Ιπποδρομίας ἐπιθυμεῖς; ἔστι παρ' 'Ομήρῳ δεξιώτατα πεποιημένη· λαβὼν ἐπέξιθι τῷ βιβλίῳ. Τοὺς παντομίμους ἀκούεις

ὀρχηστάς; ἔα χαίρειν αὐτούς· ἀνδρικώτερον παρὰ τοῖς Φαίαξιν ὀρχεῖται τὰ μειράκια, σὺ δὲ ἔχεις κιθαρῳδὸν τὸν Φήμιον, καὶ ᾠδὸν τὸν Δημοδοκὸν, &c. [Quid quòd ab eo sæpiusculè Ὅμηρος ὁ σοφὸς dicitur.]

Justinianus Imp. *Proœm Pandect.*

Quia vestris temporibus talis legum inventa est permutatio, qualem et apud Homerum *patrem omnis virtutis* Glaucus *et* Diomedes *inter se faciunt dissimilia permutantes.*

Id. *Institut. l.* i. *non procul ab initio:*

Quoties non addimus nomen, cujus sit civitatis, nostrum jus significamus; sicuti cùm Poëtam *dicimus, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius* Homerus, *apud nos* Virgilius.

Justinus Mart. *Cohort. ad Græc.*

Ὡς ἔστιν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ κορυφαιοτάτου παρ' ὑμῖν καὶ πρώτου τῶν ποιητῶν Ὁμήρου μανθάνειν.

Id. *ibid.*

Τῷ γὰρ ἑνὶ καὶ πρώτῳ θεῷ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ κράτος ἁπάντων Ὅμηρος διὰ τῆς χρυσῆς ἐκείνης ἀναφέρει σειρᾶς.

Juvenalis *Sat.* xi.

Conditor Iliadis *cantabitur, atque* Maronis
Altisoni dubiam facientia carmina palmam.

Lambinus *in Horat. de Arte Poët.*

Eò maximè admirabilis est Homerus, *quòd nihil est in hujus vitæ consuetudine, moribusque communibus positum, quod non aptissimè, ac pœnè dicam divinè expresserit.*

Langbainus *Notis ad Longin. ubi ad illa verba* (Μόνος Ἡρόδοτος Ὁμηρικώτατος ἐγένετο) *hæc habet:*

Subjungit hìc et alios summi viri (Homeri *sc.*) *imitatores, quem eruditionis omnis primum condum lubenter agnoscunt antiqui. Rhetoricam ex eo deduxit* Telephus *Pergamensis—ad eum Geographiam refert* Strabo; *ad eum Astronomiam. Et poëtæ patrem suum non inviti appellant, &c.*

Langius Jo. *Epist. Medic. l.* i. *Ep.* 41.

Zoïlus *Homeromastix editis aliquot libris* Homerum *omnifariæ doctrinæ fontem apud* Ptolemæum *Ægypti regem calumniatus est.*

Lascaris Const. *Carm.* Εἰς τὸν Ὅμηρον.

——Διὸς ἔκγονος, ἔδρακεν ὅσσα
Γαῖα, θάλασσα, ἀὴρ, οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.

[Non ergo, quicquid fama mendax finxerit,
Τυφλός γ' Ὅμηρος, οὔτε νοῦν, οὔτ' ὄμματα.]

Lemnius Si. *Præfat. in Odysseam ad Ann. Montmor.*

Crede mihi, jactat nil Græcia *majus* Homero.

[Et, paucis interjectis]

Smyrnæi *campos miratur* Græcia *vatis,*
Hoc etiam obstupuit decolor Indus *opus.*
Cantaber, *et gelidi Boreâ novêre* Geloni,
Quique bibit Nili *fontibus amnis aquas.*
Exemplis meliùs magno docet ille Platone,
Atque Stagiritæ *clariùs arte senis.*

Leo Allat. *Ep. Ded. præfixâ Libello de Patriâ Homeri.*

In earum (literarum) splendore velut primas ante alios tenens, caput non sine omnium admiratione extollit Homerus.

Id. *Ejusdem Libri cap.* iv.

Nemo ante Homerum *poëta, nemo postea ad eum.* [Nec omittendum elegans illud de *Homeri* patriâ Anagramma, quod ex *Hieron.* Genuino ibidem c. 14. affert idem vir doctissimus.

Homerus poëta, Iliados et Odysseæ auctor.
Mire vates, ô decus, ô sola Chii patriæ laus.]

Leopardus *Emendat. l.* xix. *c.* 14.

Homeri *versus olim adeò erant noti, ut ex hemistichio facilè totus locus intelligeretur, erantque plerique proverbiales.*

Libanius *Exempl. Progymnasm.*

Πᾶσιν οὖν οἶμαι δεῖν βοηθεῖν τοῖς ποιηταῖς, Ὁμήρῳ δὲ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων δίκαιον, κοινῷ προγόνῳ τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας γεγενημένῳ.

Id. *in Parasito* Ἀδείπνῳ.

Ὦ θειότατε ποιητῶν Ὅμηρε, πάντα μέν σοι σὺν ἀληθείᾳ πεποίησαι, &c.

Lilius Gyrald. *de Poët. Hist. Dial.* 2, *ubi de Homero:*

Aliquos et hodie esse videmus, qui audent (quod dicitur) os in cœlum ponere ipsumque poëtarum deum in ordinem nunc demum redigere.— Et aliquantò pòst: *Cætera* Homeri *carmina collegit* Herodotus *et* Suidas. *Sed inter omnes præcipuè celebrata* Ilias *et* Odyssea, *in quibus totius philosophiæ et artis oratoriæ, nec non poëtices lumina conspiciuntur.*

Id. *Dial.* 6.

Sed enim Homerus, *qui amnis poëticæ largissimus fons est, his carminibus (tragicis sc. comicisque) exempla præbuit, et velut, quâdam suorum operum lege præscripsit, qui* Iliadem *instar tragœdiæ,* Odysseam *ad imaginem comœdiæ fecisse monstratur.*

Lipsius *Manud. ad Stoic. Philos. l.* i. *Dissert.* 4.

Optimus vatum.

Idem *Notis ad Velleium Paterculum* (ubi ad luculentum et illustre illius historici de *Homero* testimonium hæc habet):

Amo, amo te, Vellei, *ob hæc judicia. Ille verò non summus solùm poëtarum, sed solus; nam quis aliorum non peccat?* [Et mox post citata *Aristotelis* et *Platonis* de *Homero* testimonia, hæc addit] *Alios quid cumulem? Nemo tam consentienti judicio sapientum omnis ævi laudatus est, &c. ab iis maxime, qui ipse laudatissimi. Abi igitur, imperitia, aut livor, tu capere, tu carpere non potes immortalem hanc cœlestemque naturam.* [Insigne hoc summi, acutissimique critici de Poëta nostro judicium atque testimonium; et quod instar multorum sit. Quod ergo ille *Velleio* suo, quidni et ego illi, Amo, amo te, *Lipsi,* ob hæc judicia, &c.]

Id. *ibid.*

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens; nec post eum natus, qui germanitùs exprimeret aut referret. Omnium rerum, omnium artium, omnis non prudentiæ solùm sed sapientiæ vestigia aut expressa, aut recondita sunt in illo.* Et post pauca: *Sed diffundor in laudes viri, quem fateor me non æstimare, sed venerari, nec venerari, sed pæne dicam adorare.*

Livius *Hist. l.* xxxvii.

Agrum opulentum, quem vocant Thebes *campum,* Homeri *carmine nobilitatum.*

Longinus. περὶ Ὕψους.

Τὸ Ὁμήρου παρορίζει μεγαλοφυὲς ἐν τῷ (Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει) τὸ ἐπ' οὐρανὸν ἐπὶ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ' ἂν εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς ἔριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον. [Fuit præterea *Longinus* iste, criticus et rhetor insignis, *Homeri* studiosissimus: scripsit enim Ἀπορήματα Ὁμηρικά· Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος· Προβλήματα Ὁμήρου, aliaque id genus plura.]

Lucanus *Pharsal. l.* ix.

Quantùm Smyrnæi *durabunt vatis honores,*
Venturi me, teque legent.———

Lucianus *Jove Trag.*

Ὅμηρός σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητὴς γενέσθαι; καὶ μάλα, &c.

Id. *Ver. Hist. l.* ii.

Ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ ἐκράτει Ὅμηρος.

Id. *Demosth. Encom.*

Οὐδ' Ὅμηρος ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος, ἀλλ' ἔοικε φύσει ὑπάρχων ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ἐπιπεπλέχθαι.

Lucretius *l.* iii.

Adde Heliconiadum comites quorum unus Homerus
Sceptra potitus——

Et alibi:

——*Semper florentis* Homeri.

Lycurgus *Orat. adversus Leocratem.*

Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν· οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων, μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη.

Lydiatus *Disquis. Physiol. de Orig. Fontium, &c.*

Ethnici Philosophi in unius Homeri *poësi omnium artium principia quærunt.*

Macrobius *in Somn. Scip. l.* ii. *c.* 10.

Homerus *divinarum omnium inventionum fons et origo.*

Id. *Saturn. l.* v. *c.* 3.

Tria hæc ex æquo impossibilia judicantur, vel Jovi *fulmen, vel* Herculi *clavam, vel versum* Homero *substrahere.*

Id. *ibid. c.* 13.

Non est erubescendum Virgilio, *si minorem se* Homero *vel ipse fateatur.*

Id. *ibid. c.* 16.

Homerus *omnem poësin suam ita sententiis farsit, ut singula ejus* ἀποφθέγματα *vicem proverbiorum in omnium ore fungantur.* Et post pauca: *Fortunam* Homerus *nescire maluit, et soli deo, quem* Μοῖραν *vocat, omnia regenda committit, adeò ut hoc vocabulum* τύχη *in nullâ parte* Homerici *voluminis nominetur.*

Magius Hier. *Miscellan. l.* iii. *c.* 1.

Princeps poëtarum habitus semper est Homerus. Et iterum: *Illud accidit, quòd* Homerus *pro deo est habitus, cui et templa dicata sunt, &c.*

Majoranus *Præfat. in Eustath. Rom. Edit. præfixa, ad Jul.* III. *P. M.*

Itaque nemini mirum videri debet, nullum esse magni nominis, vel Græcum, vel Latinum scriptorem, qui vel maximum philosophum, clarissimum poëtam, eloquentiæ parentem, inventionum originem, naturæ conscium, ingeniorum fontem, vitæ magistrum, θεσπέσιον *atque* ἱεροφάντην, *et sine exemplo maximum,* Homerum *esse non prædicavit.*

Majoragius *Præfat. in Homeri Iliad.*

Nam et Apollinis *oraculum* Homeri *carminibus sæpè traditum legimus: et philosophorum principes,* Plato *atque* Aristoteles, Homeri *testi-*

monio frequentissimè utuntur, et ab Homero, *tanquam omnis sapientiæ fonte, omnes philosophantium sectæ promanârunt. Rhetores* Homerum *ita suspiciunt, ut eum omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedisse fateantur. Grammatici, &c.*

Id. *ibid.*

Qui non poëticâ modò, sed oratoriâ virtute est eminentissimus ; neque ullum exstat opus humanum, quod Homericæ *poësi præferendum esse videatur.* Et post, aliquammulta : *Quantæ enim temeritatis et impudentiæ fuit* (Zoïlum τὸν Ὁμηρομάστιγα hisce verbis perstringit) *eum damnare poëtam, quem omnes certatim sapientes summis in cœlum laudibus ferunt, quem omnes suspiciunt, admirantur, semper in manibus habendum censent, &c.* [Vid. integram illam Præfationem τοῖς φιλομήροις lectu dignissimam.]

Manilius *Astronom. l.* ii.

—— *Cujus ex ore profusos*
Omnis posteritas latices in carmina duxit,
Amnemque in tenues ausa est deducere rivos
Unius fœcunda bonis——

Martialis *Epigram. l.* v. *Ep.* 10.

Ennius *est lectus salvo tibi, Roma,* Marone,
Et sua riserunt sæcula Mæonidem.

[Nempe optima quæque ingenia, dum in vivis sunt, præsens ætas aut contemnit, aut fastidit, aut livore prosequitur.

Hi sunt invidiæ nimirum, Regule, *mores.*
Præferat antiquos semper ut illa novis.

utì ibidem queritur idem vates *Bilbilitanus. Et* Horat. Virtutem incolumem odimus, &c. *Et* (ni fallor) *Tacitus,* Vetera in laude, præsentia in fastidio sunt.]

Martianus Capell. *de Nupt. Philolog. l.* i.

Poëtæque præcipuè Euagrium [vel potius, emendante Grotio, *Œagrium, Orpheum,* sc. *Œagri* filium] *citharistam secuti, cæcutientisque* Mæonii *suaviloquam senectutem, &c.*

Martinius M. *in Lex. Philolog. voce Homerus.*

Homerus *poëta inter Græcos celeberrimus, de cujus patriâ diversæ urbes certant :*

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athenæ.

Max. Tyrius *Dissert.*

Ἔγωγε εἰς τὰς Ὁμήρου φωνὰς ἐμπεσὼν οὐκ ἔχων παρ᾽ ἐμαυτοῦ τὸν ἄνδρα ἐπαινέσαι, ἀλλὰ κἀνταῦθα δεήσομαι αὐτοῦ ἐπιδοῦναί μοι τῶν ἐπῶν, ἵνα μὴ διαφθείρω τὸν ἔπαινον ψιλῷ λόγῳ ἔξοχα δή σε βροτῶν, ὦ Ὅμηρε, αἰνίζομ᾽

ἁπάντων. Ἢ σέ γε, μοῦσ' ἐδίδαξε Διὸς παῖς, ἢ σέ γε, Ἀπόλλων. Ibid. aliquantò pòst: Ὅμηρος μὲν ἀποκηρύττεται φιλοσοφίας ὁ ἡγεμὼν τοῦ γένους. Et interjectis nonnullis: Καὶ οὐδὲν μέρος Ὁμήρῳ ἄθεον, οὐδὲ δυνάστου ἄπορον, οὐδὲ ἀρχῆς ἔρημον· ἀλλὰ πάντα μεστὰ θείων ὀνομάτων, καὶ θείων λόγων, καὶ θείας τέχνης.

Melancthon *Serm. de Corrigendis Studiis.*

Homerus *Græcis fons omnium disciplinarum.*

Id. *in Encomio Eloquen.*

Jam quæ scena res humanas veriùs repræsentavit, quàm Homeri *carmen? ut fieri nequeat quin obiter et rerum admiratione tangamur, cùm dictionem consideramus. Offerunt sese ultrò spectanda morum exempla, &c. Mihi quidem omnium, quæ hominum ingenia peperêre, nullum prudentius* Homerico *scriptum videtur.*

Minos Cl. *Commentar. ad Emblem. Alciat.*

Sic enim Homerus ingeniorum vertex *quatuor illa prima* στοιχεῖα *inter se pugnantia, et sese mutuò producentia effinxit, sub nominibus* Jovis, Junonis, Neptuni, *et* Plutonis.

Modius F. *Præfat. in Lect. Novàntiquas suas.*

Rectè, ut hæc quoque inter se conjunxisse videatur princeps et deus poëtarum, cujus est illud, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Moschus *Idyll.* 3.

——————Ὅμηρος·
Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα——

Muretus *l.* ii. *Orat.* 12.

Nemo unquam repertus est, qui Homerum *præcipuum esse inter poëtas negaret.*

Musurus M. *Epist. præfixa Etymolog. Magno.*

Οὐχ ἥκιστα δὲ τῶν πάντων Ὁμήρῳ, τῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς.

Natalis Com. *Mythol. l.* i.

In hoc rursus hi poëtæ omnes conveniunt, quòd omnibus idem scopus et ad unum finem omnem omnium intendunt, ut homines meliores efficiant. Idcirco Homerus *ut prudentem atque omnibus virtutibus cumulatum* Ulyssem *effingens, &c.*

Neander M. *Ep. Nuncup. Luther. Catech. Græco Lat. præfixâ.*

Homerus *poëtarum rex divinissimus, fons ingeniorum, primusque doctrinarum et antiquitatis omnis parens.*

Idem *Ep. Nuncup. Tryphiodoro suo præfixâ.*

Homerus *ingenii cœlestis vates. Pictor ipse sapientissimus, admirabilis architectus multisciusque, seu potiùs cunctarum rerum apprimè peritus*——βασιλεὺ ποιητῶν θειότατος, *et de cujus amplissimis et splendidissimis cœnis omnes scriptores saturati, suas quisque particulas ad suos quosdam usus inde sibi decerptas domum retulerunt.* Et paulò pòst: *Veteres namque reges etiam et principes* Homeri *scripta omnium fecerunt maximi, ut poëmata de virtute ac justitiâ conscripta, quæ ut vitæ ac morum, denique consiliorum, et actionum omnium normam ac regulam, sibi sequenda in omni vitâ existimabant. Ea adeò etiam familiariter ipsis nota fuisse, ex* Plutarcho, *&c. liquet; ut versus* Homericos *in omni vitâ, in omni sermone, quodcunque etiam dicere vellent, ad quascunque res, casus, et eventus, qui in vitâ evenire solent, paratos ad manus et in numerato semper haberent.*

Nonius Marc. *in voce Sifilare.*

Hujus rei auctor est venerabilis Homerus, *Iliad.* xiv. 142. Ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.

Nicetas Chon. *in Historiâ Gr. Imper.*

[Summus (ut videtur) *Homeri* admirator et imitator sedulus, ne dicam superstitiosus. *Homericas* enim tum voces tum phrases passim usurpat (quod mirum) etiam in solutâ oratione. Unde hæc *Hieron. Wolphii* de eo censura in annotationibus: *Aptior fuisset* Choniates *scribendo poëmati, quàm historiæ, propter* Homeri *diligentem imitationem.*]

Nonnus *Dionys. l.* xiii.

——Καὶ Ὅμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω,
Εὐεπίης ὅλον ὅρμον——

Origenes *contra Celsum, l.* vii.

Ὁ τῶν ποιητῶν ἄριστος Ὅμηρος.

Id. *Philocal. c.* 19.

Ὁ ἐν ποιήσει θαυμαστὸς Ὅμηρος.

Orosius *Hist. l.* i.

In quo bello per decem annos cruentissimè gesto, quas naves, quantosque populos idem turbo involverit atque afflixerit, Homerus *poëta in primis clarus luculentissimo carmine palam fecit.*

Ovidius *Amor. l.* i. *Eleg.* 8.

Aspice Mæoniden, *à quo, ceu fonte perenni,*
Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Palingenius Marcell. *Zodiac. Vit. l.* i.

Carminibus quamvis possis æquare Maronem,
Mæoniique *senis divinos reddere cantus.*

Panætius *apud Ciceronem Tusc. l.* i.

Plato *à* Panætio Homerus *philosophorum appellatur, id est* (interprete *Phil. Pareo,* in Lexic. Critic.) *princeps et præstantissimus.* Ita enim

Pareus Phil. *Lexic. Critico:*

Homerus *pro principe et præstantissimo, sicut et* Rossius.

Idem *Narr. Hist. de Vitâ et Obit. D. Davidis Parei.*

Ut ἀπὸ τῆς παρείας *nomen* Pareus *denominativè formaverit* ὁ Παρεῖος, *sicut à vatum maximo* Homero καλλιπάρῃος Ἀθήνη *nominatur.* [Ubi tamen μνημονικὸν ἁμάρτημα à doctissimo viro admissum. Nec enim hoc epitheton *Minervæ* unquam tribuit Poëta, sed vel *Helenæ,* vel *Briseïdi,* vel si fortè alii.]

Pareus Dan. *Spicileg. in Quintil.*

De cujus eloquentissimâ rhetoris patriâ non secus inter scriptores disceptatur, atque olim de maximo illo vatum Homero *contendebant septem illæ famigeratissimæ urbes,* Smyrna, Rhodos, Colophon, &c.

Paschalius C. *in Legato, c.* 8.

Antiquissimus ille antistes sapientiæ (Homerus *sc.*) *describens* Thersitem, &c.

Patricius F. *Epist. ad Senat. Senens. præfixâ Lib. de Repub.*

Homerum *imprimis, qui poëtarum parens fuit, et omnium disciplinarum dux.*

Id. *Ejusdem Operis, l.* ii. *tit.* 6.

Homerus *namque et* Virgilius *tantam sibi laudem vendicarunt, ut ne spem quidem posteris reliquerint, non modò ad parem laudem adæquandam, verùm ad imitationem, ac similitudinem obtinendam.*

Paterculus *Hist. l.* i.

Clarissimum deinde Homeri *illuxit ingenium, sine exemplo maximum, qui magnitudine operum et fulgore carminum solus appellari Poëta meruit; in quo hoc maximum est, quòd neque ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari possit, inventus est.* [Insigne elogium, de quo vid. Lipsium ad locum.]

Paulus Silent. *Antholog. Gr. Epigram. l.* iii.

——Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὅμηρον.

Pausanias *Messen.*

Τὰ Ὁμήρου μὲν οὖν ὠφέλιμα ἐγένετο ἐν ἅπαντα ἀνθρώποις,

Petrarcha *Famil. Epist l.* ix. *Ep.* 2.

Quid enim vir ingeniosissimus atque eloquentissimus nisi ipsum ingenii, et eloquentiæ fontem et originem (Homerum *sc.*) *vocat* Ambrosius, Macrobius, *et si omnes tacerent, res ipsa testatur; sed fatentur omnes.*

Petronius Arb. *Satyric.*

—— *Det primos versibus annos,*
Mæoniumque *bibat felici pectore fontem.*

Philemon *apud Stobæum in Eclog.*

Τὸν δ' οὖν λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρὸν,
Μήδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ, καὶ πολὺν χρόνον·
Τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
Ἀλλ' οὐδ' εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

[Hinc testimonium suum de *Homero*, jam suprà laudatum, sumpsisse videtur Nazianzenus.]

Philippus *Antholog. Gr. Epigr. lib.* i. *sub personâ Apollinis.*

Ἤειδον μὲν ἐγὼ, ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὅμηρος.

Philo Jud. *de Confus. Linguarum.*

Ὁ μέγιστος καὶ δοκιμώτατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος.

Id. *de Abrahamo.*

Καθείπερ γὰρ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος, μυρίων ὄντων ποιητῶν, κατ' ἐξοχὴν λέγεται.

Philostratus *in Heroïcis.*

Τὸν Ὅμηρόν φησι, ξένε, καθάπερ ἐν ἁρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικοὺς τῶν τρόπων, καὶ τοὺς ποιητὰς ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερβεβλῆσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος ἦν αὐτῶν κράτιστος· μεγαλοῤῥημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκέσαι, ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἄλλῳ ἄλλον. Et paulò pòst: Ταῦτα πάντα τὸν Ὅμηρον, δαιμονίως ἐξειργάσθαι φησὶ, καὶ τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ μαίνεσθαι.

Picus Mirand. J. *de Ominis Dignitate.*

Homerus ——— *qui, ut omnes alias sapientias, ita hanc quoque (sc. Magicam), sub sui* Ulyssis *erroribus dissimulavit.*

Pierius *Hieroglyph. l.* xxiv. *c.* 5.

Ab elaboratarum autem divitiarum similitudine factum crediderim, ut Homerum Platonici *dixerint in pavonem abiisse, qui tantam rerum varietatem poëticis coloribus ornatam explicuerit.*

Id. *l.* xxxiv. *c.* 5.

Hæc meliùs ex Homero *declarabantur: Ait is, nullius disciplinæ quamtumlibet remotæ nescius,* Jovem *cum reliquis Diis, &c.*

Pindarus *Nem. Od.* vii.

Ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
Λόγον Ὀδύσσεος ἢ πάθη
Διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ᾽ Ὅμηρον.
Ἐπεὶ ψευδέεσσίν οἱ ποτανᾷ γε μαχανᾷ
Σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
Κλέπτει παράγοισα μύθοις.

Plato *Ion.*

Ὅμηρος ἄριστος καὶ θειότατος τῶν ποιητῶν.

Id. *de Republ. l.* x.

Ὅμηρος πρῶτος διδάσκαλος καὶ ἡγεμὼν ἁπάντων τῶν καλῶν τῶν τραγικῶν.

Plinius Sen. *Histor. Nat. l.* ii. *c.* 6.

Ut principi literarum Homero *placuissse video.*

Id. *l.* xv. *c.* 2.

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens. Et* l. xvii. c. 5. *Fons ingeniorum.*

Id. *l.* vii. *c.* 29.

Ingeniorum gloriæ quis posset agere delectum per tot disciplinarum genera, et tantam rerum operumque varietatem? nisi fortè Homero, *vate Græco nullum feliciùs extitisse convenit, sive operis fortunâ, sive materiâ æstimetur. Itaque* Alexander Magnus *inter spolia* Darii *Persarum regis unguentorum scrinio capto, quod erat auro, gemmisque ac margaritis pretiosum, varios ejus usus amicis demonstrantibus ——imò Hercule, inquit, librorum* Homeri *custodiæ detur, ut pretiosissimum humani animi opus quàm maximè diviti opere servaretur.*

Plinius Jun. *Epist. l.* v. *Ep.* 6.

Vides quot versibus Homerus, *quot* Virgilius, *arma hic Æneæ, ille Achillis describat: brevis tamen uterque est, qui facit quod instituit.*

Plutarchus περὶ Ἀδολεσχία.

Μόνος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψικορίας περιγέγονεν, αἰεὶ καινὸς ὢν, καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων.

Id. *Lib. de Vitâ Homeri.*

Εἴ τις μὴ παρέργως, ἀλλ᾽ ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν εἰρημένων ἐπιλέγοιτο, φανεῖται (Ὅμηρος *sc.*) πάσης λογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἐντὸς γενόμενος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἱονεὶ σπέρματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ᾽ αὐτὸν

παρεχόμενος, καὶ οὐ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν πεζῶν λόγων συνθέταις, ἱστορικῶν τε καὶ θεωρηματικῶν.

Id. *postremis ferè Verbis ejusdem Libri:*

Πῶς δὲ οὐκ ἂν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναθείημεν Ὁμήρῳ, ὅπου καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπιτήδευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποίημασιν αὐτοῦ κατενόησαν· καὶ χρῶνται μέν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τοῦ Θεοῦ. [Vide quæ ex Plutarcho excerpsimus in Append. de Figuris.]

Politianus *Præfat. in Hom.*

Dicturus de Homero *vate, doctrinarum omnium atque ingeniorum auctore et principe, &c.* Et post pauca: *Adeò nimirum sese supra hominum conditionem vates hic eminentissimus atque incomparabilis attollit, adeóque nihil mortale sonat, ut meritò illi et patria cœlum, et mater esse* Calliope *videri possit.* Et aliquantò pòst: *Quid dicam de philosophiâ, in quâ nulla est ferme nobilior posterorum scientia, nec opinio celebrata, cujus non in poëta* Homero *originem agnoscamus.* [Sed et perlegenda integra illa *politissimi* scriptoris Præfatio, quæ inter ejus opera habetur.]

Polyænus *Procem. ad Stratagem.*

Δοκεῖ δέ μοί γε ταῦτα συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις ᾄδῃ, ἢ δόλῳ, ἠὲ βίηφι, ἄλλως οὐ παραγγέλλει ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆσασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, &c.

Polybius *Hist. l.* vi.

Ἢ καὶ τὸν ποιητὴν ἄν τις ἐπαινέσειε, διότι παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέα τὸν ἡγεμονικώτατον ἀνδρῶν, &c.

Pontanus Ja. *Attic. Bellar. Synt. part.* 2.

Ubi (post aliquot de Homero elogia) *Hæc,* inquit, *perpauca de innumeris, quæ de hoc poëtarum deo à poëtis, oratoribus, historicis, philologis, regibus, imperatoribus præclarissimè dicta, scripta fuerunt.*

Porphyrius *de Antro Nymph.*

Λογιζόμενοι—καὶ τὴν Ὁμήρου ὅση τὶς φρόνησις γέγονε, καὶ πάσης ἀρετῆς ἀκριβεία.

Portus Fr. *Præfat. in suum Homerum.*

Tanta est poëtæ hujus excellentia, tam multæ variæque virtutes, ut altero sit opus Homero *ad eas non ornandas vel augendas, sed recensendas et ènumerandas. Nemo dubitat hunc vatem omnium præclarissimarum rerum dedisse semina, unde postea tot artes, tot liberales disciplinæ natæ, auctæ, ac confirmatæ sunt. Ex hoc uno fonte varia genera philosophorum, quasi ex immenso mari oceano flumina, &c.* Et post aliquammulta: *Tantùm dicam, poëtam hunc de genere hu-*

mano, ac de iis qui artibus dant operam ita esse meritum, ut si omnis ætas publico præconio ejus prædicet laudes, nesciam an satìs tanto poëtæ sit factura.

Portus Æm. *Præfat. ad Lexic. suum Ionicum.*

Homerus *omnes dialectos per suum poëma dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius et admirabilius, et insignem poëtæ doctrinam et poëticæ venæ felicitatem commendat.*

Priscianus *Epist. præfixâ Lib. Gramm.*

Cujus mentem tam Homeri *credo quàm* Virgilii *animâ constare. Quorum uterque arcem possedit musicæ, &c.*

Proclus *Chrestomath. apud Photium.*

Τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο, καὶ ἐκλήθη, ἔπος καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος ποιητὴν, καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ᾠκειώσατο—— Γεγόνασι δὲ τοὺς ἔπους ποιηταὶ, κράτιστος μὲν Ὅμηρος, &c.

Propertius *l.* ii. *Eleg. ult.*

Cedite, Romani scriptores, cedite, Graji:
Nescio quid majus nascitur Iliade.

Et alibi:

Nec non ille tui casus memorator Homerus
Posteritate suum crescere sensit opus.

Pyrrho *apud Diogen. Laërt. l.* ix.

Ἐμέμνητο μάλιστα μὲν Δημοκρίτου, εἶτα δὲ καὶ Ὁμήρου, θαυμάζων αὐτὸν, καὶ συνεχὲς λέγων, Οἵη περ φύλλων τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Pythagoras *apud Jamblich. de Vit. Pythag. c.* 25.

Χρῆσθαι δὲ (*solebat sc.* Pythagoras) καὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου λέξεσιν ἐξειλεγμένως πρὸς ἐπανόρθωσιν ψυχῆς.

Quinctilianus *l.* x. *c.* 1.

Igitur ut Aratus *ab* Jove *incipiendum putat, ita nos ritè cœpturi ab* Homero *videmur. Hic enim (quemadmodum ex* oceano *dicit ipse amnium vim fontiumque cursus initium capere) omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedit. Hunc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit. Idem lætus ac pressus, jucundus et gravis, tum copiâ, tum brevitate mirabilis, nec poëticâ modò sed oratoriâ virtute eminentissimus.* Et post nonnulla: *Quid? in verbis, sententiis, figuris, dispositione totius operis, nonne humani ingenii modum excedit? Ut magni sit viri virtutes ejus non æmulatione (quod fieri non potest) sed intellectu sequi; verùm hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiæ procul à se reliquit.*

Ramus *Dialect. Præfat.*

Quinetiam cùm Aristoteles *ad perspicuè docendum exemplis uti jubeat,* οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος, *qualia* Homerus, *non qualia* Chœrilus

habeat, nullum ferè præceptum sine popularibus et electis, id est, Homericis, *non* Chœrilæis, *poëtarum, oratorum, philosophorum exemplis institui.*

Rhodiginus *Lect. Antiq. l.* xvi. *c.* 15.

Literarum parens Homerus.

Rittershusius *Notis in Isid. Pelus. Epist. l.* iv. *Ep.* 30.

Apud Homerum *Odyss.* χ. *v.* 348. *est* ἐνέφυσε. *Etsi autem hic fons ingeniorum et parens eruditionis istud elògium pronunciat sub personâ Phemii musici, &c.*

Sabellicus *Ennead.* 1. *l.* 8.

Sed quocunque fuit loco natus (Homerus *sc.*) *quâcunque ætate, omnium (quod satis convenit) poëtarum fuit eminentissimus, cunctarumque eloquentiæ partium origo.*

Salmasius *Plin. Exercit. p.* 855.

His opponit (Horatius *sc.*) *tanquam virtutis poëticæ perfectissimam ideam unicum* Homerum.

Salmuthus *Comment. in Panciroll. Nov. Repert. l.* ii. *tit.* 10.

Cujus (Homeri *sc.*) *laudes singulas si deprædicare velim, verear ne laborem suscepturus sim inanem, ac prorsùs inutilem; cùm nihil hoc aliud videri possit, quàm eum laudare, quem nemo vituperat, sed omnes venerantur et suspiciunt.——Eo quippe provectus est auctoritatis, ut non tantùm* priscæ poëticæ divinus auctor apud Græcos *ab Apuleio l.* ix. *sed et contentione summâ* literarum parens et doctrinarum fons *celeberrimis pronuntietur auctoribus.*

Scaliger Ju. *Poët. l.* v. *c.* 2.

Homeri *ingenium maximum; ars ejusmodi, ut eam potiùs invenisse quàm excoluisse videtur.*

Id. *de Causis L. L. lib.* v.

Id expressit divinitùs aliquando summus poëta, Τὸ δέ τοι τετελεσμένον ἔσται.

Id. *in Poëm.*

Non homines, non me Musæ peperêre, sed à me
Principium Musæ patre tulere suum.

Id. *Comment. in Lib. Hippoc. de Insomniis.*

Vel vide Homerum, *vel* Herodoti *memineris; sed quales viros? profectò facilè principes utriusque orationis; utrumque verò etiam sapientem: Nam et* Homerum *nunquam putâssem summum, et physicum, et, ut tum esse poterat, theologum, nisi tam stultè de diis locutus esset: neque enim tam vecors, tamque futilis esse potuit, ut ea sic intelligeret; sed ad siderum potestates, atque officia geniorum omnia voluit referri.* [Hæc

Scaliger, qui tamen alibi in *Homerum* iniquior, ut propterea non immeritò vapulet à *Leone Allatio*, De Patriâ *Homeri*, *c.* 4.]

Scaliger Jo. *Epist. l.* i. *Ep.* 1.

Vix delibatis conjugationibus Græcis, Homerum *cum interpretatione arreptum* 21 *diebus totum didici: poëticæ verò dialecti vestigiis insistens grammaticam mihi ipse formavi, neque ullam aliam didici quàm quæ mihi analogiâ verborum* Homericorum *observata fuit.*

Id. *Epist. l.* iii. *Ep.* 247.

Ut anni, sic poëseos Græcæ quatuor tempestivitates fuisse animadverti. Prima fuerit illa, in quâ principes Homerus *et* Hesiodus, *&c.*

Schottus A. *Præfat. in Phot. Biblioth. de Eust.*

Cujus et in Homerum *poëtarum prope deum explicationes, &c.*

Id. *Nod. Ciceron. l.* iii.

Poëtarum omnium juxta ac philosophorum prope deum Homerum, *&c.*

Schrevelius *Epist. Dedic. Homero suo præfixâ.*

Poëtas inter Homerus *sine omni controversiâ palmam obtinet; utpote qui animos hominum à vitiis avocat, ad virtutem et honestatem excitat, atque acuit; mores corruptos emendat, &c.*

Id. *Præfat. ad Lectorem.*

Post mortem nominis immortalitatem assecutus est; et communis opinio percrebuit eum non ex mortali semine, sed ex deo natum; arbitrati ingenii sagacitatem omni humanâ industriâ majorem—Quanti Homerum *fecerint populi et reges, qui sapientiâ cæteris antestarent, testantur omnium seculorum historiæ.—Vale—et* Homerum *tibi diligenti lectione familiarem facito, ut in quo nullius non artis aut perfecta aut certè non dubia vestigia reperiuntur; et, ut quidam scitè illum vocat,* Πηγήν τινα τῆς διαλέκτου, τοῦ τε ἀνθρωπίνου βίου παράδειγμα, καὶ οἶδε φωστῆρα τῶν ἄλλων ποιητῶν, Ἑλλήνων τε καὶ τῆς τε ἄλλης περὶ λόγους παιδείας ἡγεμόνα.

Seberus *Epist. Ded. Indici suo Homero præfixâ.*

Tanta fuit omnibus seculis Homeri *judicata dignitas, ut cùm multi laudes ejus celebrare ausi fuerint, plerique tamen plenè illas se assecutos negare haud erubuerint. Ac sanè quis putet satìs dignis affici posse laudibus eum, quem universus pœnè literatorum chorus non tantùm cum* Platone *poëtarum optimum ac divinissimum, vel cum jurisconsulto præcipuum ac summum* omnisque virtutis patrem, *sed cum* Dionysio *etiam, &c.*

Seinius P. *l. de Nepenthe Hom. seu de' Abolendo Luctu.*

Magnum profecto, et Homero, *h. e. omnium poëtarum philosophorumque principe dignum.*

Seneca *Epist.* 58.

Poëta——jam apud Græcos in unius notam cessit, Homerum *intelligas, cùm audieris poëtam.*

Id. *Epist.* 18.

Illa discamus, quæ Homerum *fecêre sapientem.*

Sextus Emp. *advers. Mathemat. c.* 8.

Ἐπεὶ μὲν οὖν ποιητικῇ ἔγωγε Ὅμηρον τεθαύμακα.

Id. *c.* 10.

Πιθανόν ἐστι γεγονέναι μέν τινας πρὸ αὐτοῦ (Ὅμ. sc.) καὶ κατ' αὐτὸν ποιητάς· τούτους δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπεσκοτῆσθαι.

Sibylla *(aut Sibyllin. saltem Carminum Auctor) Orac. l.* iii.

Καὶ τὶς ψευδογράφος, πρέσβυς βροτὸς ἔσσεται αὖθις
Ψευδόπατρις————
Νοῦν δὲ πολὺν, καὶ ἔπος διανοίας ἔμμετρον ἕξει,
Οὐνόμασιν δυσὶ μισγόμενον. Χῖον δὲ καλέσσει
Αὐτὸν, καὶ γράψει τὰ κατ' Ἴλιον, οὐ μὲν ἀληθῶς,
Ἀλλὰ σοφῶς, ἔπεσιν γὰρ ἐμοῖς, μέτρων τε κρατήσει.

Sidonius Apoll. *Carmine* 23.

Torrens Herodotus, *Tonans* Homerus.

Silius Ital. *lib.* xiv.

—— *Meruit deus esse videri,*
Et fuit in tanto non parvum pectore numen.
Carmine complexus terram, mare, sidera, manes,
Et cantu Musas, *et* Phœbum *æquavit honore.*

Simonides *Carmine Elegiaco de Brevit. Vitæ.*

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί·
Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ,
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Socrates *Epist. ad Xenophont.*

Τὸ μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, ἐν τῷ ἄριστα τῷ ποιητῇ εἰρῆσθαι τιθέντες.

Solinus *Polyhist. c.* 3.

Smyrna, unde præcipuè nitet, Homero *vati patria existit.*

Solon *apud Diog. Laërt. l.* i. *in Solone.*

Τά τε Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε ῥαψῳδεῖσθαι, οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἔνθαδε ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον· μᾶλλον οὖν Σόλων Ὅμηρον ἐφώτισεν, ἢ Πεισίστρατος. [Quanquam non verbale, sed reale hoc testimonium *Solonis* sit, hinc tamen liquidò et apertè constat, quanti *Homerum* fecerit celeberrimus hic sapientissimusque *Atheniensium* legislator; quare nullo modo omittendum duxi hoc ipsius decretum, quo viz. cautum est, ut rhapsodi in *Panathenæis Homeri* carmina recitarent (licet hoc

institutum *Hipparcho Pisistrati* filio tribuant alii, ut *Plato* in *Hipparcho*, et ex eo *Ælianus* Var. Histor. l. viii. c. 2.) præsertim cùm et inter Auctores nomen et locum meruerit hic sophus, utpote cujus *Elegi et Epistolæ* etiamnum hodie extant, et doctorum manibus teruntur.]

Sophocles,

Græcorum tragicorum princeps, Μέλιττα Ἀττικὴ, Ἄνθος ἀοιδῶν, etsi nusquam fortè nominatim *Homeri* in tragœdiis meminit (nec enim huic rei locus aut occasio erat in tali argumento) quàm religiosus tamen illius cultor ac ζηλωτὴς fuerit, jam olim observârunt critici; qui et propterea φιλόμηρον eum vocârunt. Et certè ubique hic tragicus sedulum se et studiosum *Homeri* imitatorem ostendit tam in verbis, quàm in sententiis; passim adeò Ὁμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν, ut μόνος Ὁμήρου μαθητὴς à quodam è veteribus dici meruit; referente *Triclinio*, si modò is auctor sit vitæ *Sophoclis*, tragœdiis ejus præfixæ. Hinc et *Polemon* (teste *Suidâ*) appellare solitus est Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικὸν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν. Postremò, etiam de *Sophocleâ Homeri* imitatione dissertationem edidit vir doctissimus diligentissimusque, et de Græca linguâ optimè meritus, *Henr. Stephanus*. Cothurnus itaque *Sophocleus Homericæ* grandiloquentiæ viva quædam effigies et imago est, eique satìs amplum testimonium præbet.

Spondanus *Proleg. in Homerum suum.*

Sanè id summæ laudi divino vati (Homero) *tribui oportet, qui licet rei familiaris angustiis oppressus, tamen in tantas ingenii divitias emerserit, ut neque pristina, neque hodierna secula parem ullum ei protulerint.—Hinc poëtæ, hinc oratores, &c.*

Statius Papin. *Sylvarum l.* v. *Epiced. in Patrem.*

Fons et magniloquo non posthabuisset Homero.

Id. *ibid.*

Quantus equos pugnasque virûm decurrere versu
Mæonides——

Stephanus H. *Dissertat. præfixâ Editioni suæ Græc. Poët.*

Homerum *ita laudare ut poteram nolebam, non poteram autem ut volebam.*

Id. *Schediasm. l.* ii.

Homerus *ita erat ab omnibus* πεπατημένος *veterum scriptorum ætate, ut nullum ex ullo ejus loco vocabulum peti possit, nec ad quicquam, quod ille dixisset, respici sive alludi, quin lectores statim id animadverterent.*

Strabo *Geograph. l.* xi.

Ὅμηρος οὐ μόνον ἐν τῇ κατὰ τὴν ποίησιν ἀρετῇ πάντας ὑπερβέβληται τοὺς πάλαι καὶ τοὺς ὕστερον, ἀλλὰ σχεδίον τε καὶ τῇ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρίᾳ τὸν πολιτικόν. [Vid. plura ibid. ubi et *Homerum* geographiæ principem esse fusè demonstrat.]

Id. *l.* viii.

Πιστεύοντα δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἐνδοξότατοι καὶ πρεσβύτατοι καὶ κατ' ἐμπειρίαν πρῶτοι. Ὁμήρου δ' εἰς ταῦτα ὑπερβεβλημένου πάντας, ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα.

Strada *Prolus. Acad. l.* i. *Prol.* 3.

Cùm lego poësin Homeri, *video sapientissimum vatem, &c.* et aliquantò post de eodem : *Poëta ingeniosissimus, qui probè nósset unus, quid esset non ineptire.*

Stuckius *Antiq. Convivial. l.* i. *c.* 27.

Præ cæteris quidem scriptoribus omnibus Homerus *omnia justa legitimaque hospitalitatis officia egregiè sanè mihi expressisse, ac suis quasi coloribus depinxisse videtur in præclaris illis suis literarum monumentis, quæ quidem aliorum quoque officiorum vitæ humanæ præclara documenta, atque præcepta continent.*

Sturmius *Epist. ad Theoph. Galium.*

Credo ego omnium oratorum ornamenta et instituta in Homeri *demonstrari posse, ita ut si ars dicendi nulla extaret, ex hoc tamen fonte derivari et constitui posset.*

Suetonius *in Vit. Caligulæ, c.* 34.

Cogitavit etiam de Homeri *carminibus abolendis.* [Præclarum verò facinus, et tali imperatore dignum, *viz.* monstro hominis.]

Suidas *in voce* Ὅμηρος.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος (*erat* Homerus *sc.*) διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως.

Symmachus *Epist. l.* viii. *Ep.* 22.

Et Homerum *novimus à dissimilibus prædicari; careret quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset.*

Synesius *lib. de Insomn.*

Ὅμηρος καὶ Στησίχορος τὸ μὲν ἡρωϊκὸν φῦλον διὰ τὰς ποιήσεις αὐτῶν ἐπικυδέστερον ἔθεσαν· καὶ ἡμεῖς ὠνάμεθα τοῦ ζήλου τῆς ἀρετῆς.

Tatianus *Orat. adv. Græc.*

Ὅροι δὲ ἡμῖν κείσονται Μωσῆς καὶ Ὅμηρος, τῷ ἑκάτερον αὐτῶν εἶναι παλαιότερον, καὶ τὸν μὲν ποιητῶν καὶ ἱστορικῶν εἶναι πρεσβύτερον, τὸν δὲ πάσης βαρβάρου σοφίας ἀρχηγόν.

Tertullianus *lib. de Animâ.*

Homerus *pater liberalium disciplinarum.*

Id. *ibid. c.* 56.

Novimus autem præter poëtica jura, pietatis quoque Homericæ *industriam, &c.*

Textor. *Theatr. Hist. et Poët. l.* ii. *c.* 98.

Homerum *poëtarum omnium facilè principem ferunt, cùm jam senio confectus, &c.*

Themistius *Oratione* xvi.

Οὐκ ἄρα μάτην ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἀπεσχεδίαζεν ἐν τοῖς ἔπεσι, συνεχῶς ἀνυμνῶν τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα πατέρα ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Id. *alibi:*

Ὅμηρος προπάτωρ καὶ ἀρχέγονος τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λόγων.

Theocritus *Idyll.* xvi.

——Ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος·
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος——

Id. *Idyll.* vii.

Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.

Theodoretus *de Curand. Græc. Affect. l.* ii.

Τί γὰρ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἥδιον; τί δὲ τῆς εὐεπείας ἐκείνης γλυκύτερον;

Theon. *Progymnasm.*

Πρῶτον μὲν Ὅμηρον ἐπαινοῦμεν, ὅτι οἰκείους λόγους περιτέθεικεν ἑκάστῳ τῶν εἰσαγομένων προσώπων.

Thucydides *l.* ii. *in Periclis Oratione Funebri.*

Οὐδὲν προσδεόμενοι, οὔτε Ὁμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ὅστις ἔπεσι μὲν τοιαῦτικα τέρψει, &c. Ubi Schol. Οὔτε Ὁμήρου, ἀπὸ μέρους τῶν πάντων ποιητῶν.

Thysius Ant. *de Rep. Athen. p.* 267.

In Panathenæis *majoribus rhapsodi* Homeri *principis poëtarum carmina, &c.*

Tibullus *lib.* iv. *Carm. ad Messalam.*

——*Æterno propior non alter* Homero.

Tiraquellus *de Jure Primigen. qu.* 17.

Sed et ex Homero *quoque, illo virtutum omnium parente* Justiniano *appellato, sortes rerum futurarum præsagia deprompta esse, testimonio est* Socrates *ille hominum sapientissimus, &c. nec tamen istis sortibus fidem esse adhibendam putârim.*

Id. *in Leg. Connubial. leg.* 1. *gloss.* 1. *part.* 1.

Paris *apud* Homerum *illum omnium disciplinarum tanquam oceanum quendam, &c.*

Tzetzes Jo. *Chiliad. Carmine de Educat. Filiorum.*

Ὅμηρος αὐτὸς ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος οὐχ ἁλμυρῶν ὑδάτων.

Valerius Max. *lib.* viii, *c.* 8.

Homerus *ingenii cœlestis vates.*

Varro, *Lib. de Imaginibus, apud Agell. lib.* iii. *c.* 11. *Homeri Imagini hoc Epigramma apposuit, partim sc. Lat. partim Græc.*

Capella Homeri *candida hæc tumulum indicat,*
Quòd ariete (vel, ut quidam legunt, *aræ Ietæ*, vel, ut alii, *caprâ*
Ietæ) *mortuo faciunt sacra.*
Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν Ὁμήρου·
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Σαλαμὶν, Ἴος (*al.* Χίος), Ἄργος, Ἀθῆναι.

Vid. Hieron. Magium *Miscellan. l.* iii. *c.* 1. *et* Leon. Allat. *De Patriâ* Homeri *c.* 11. *quorum uterque* Varronianum hoc in Homerum Epigramma Latino-Græcum fusè et eruditè explicat.

Victorius P. *Var. Lection. l.* xxviii. *c.* 18.

Omnis elegantiæ, omnisque in dicendo virtutis dux auctorque fuisse Homerus *non sine causâ existimatur, quas inde postea studiosè acceperunt non poëtæ tantùm Græci ac Latini, verùm etiam oratores.*

Id. *eod. l. c.* 3.

Hujus consilii exemplum est apud Homerum: *vidit enim ille quoque, qui omnia divinitate ingenii sui perspexit, &c.*

Id. *l.* xxxv. *c.* 2.

Hæc elegans concinnaque sententia fluxit è fonte omnis suavitatis et eruditionis Homero. Et alibi sæpe in eandem mentem.

Vida Hier. *Poëtic. lib.* i.

Haud multos labor auctores tibi prodere Graios,
Quos inter potitur sceptris insignis Homerus.
Hunc omnes alii observant; hinc pectore numen
Concipiunt vates, blandumque Heliconis amorem.
Felices, quos illa ætas, quos protulit illi
Proxima: divino quantò quisque ortus Homero
Vicinus magìs, est tantò præstantior omnis.

Vitruvius *Præfat. l.* vii. (*loquens de Zoïlo Homeromastige.*)

Ptolemæus *cùm animadvertisset poëtarum parentem philologiæque ducem, absentem vexari, et cujus ab cunctis gentibus scripta suspicerentur, ab eo vituperari, indignatus nullum ei dedit responsum, &c.*

Vives *de Trad. Discipl. l.* iii.

(Homerus) *quæ scripsit, non dicere videtur, sed ante oculos sistere: Ea est quasi depingendi vis et efficacia; quâ virtute posteros omnes sine controversiâ superat, &c.*

Vossius Ger. *Ep. Ded. præfixâ Institut. Poët.*

De Homero *sic statuimus, nomen ejus non magìs poëtæ esse quàm philosophi.—Ex quo Platonis* (Homeri *dubito, an* Socratis *similiores*) *tum verba fluunt omnia, dictioque tota, propè adeò recedens à carmine, tum quoque omnigena illa rerum doctrina. Nec sanè* Alexandro *tam sublimis spei adolescentulo, alium æquè ac* Homerum *proposuit* Aristoteles.

Winsemius *Præfat. in Hom. inter Declamat. P. Melanchth.*

Ac primùm quidem sic statuo (de Homeri poëmate loquitur) *nullum unquam scriptum inde usque à primùm condito orbe, ullâ in linguâ aut natione, ab ullo humano ingenio editum esse (sacra ubique excipio) in quo, vel doctrinæ tantum sit, vel elegantiæ et suavitatis*——[Sed consule omnino et percurre integram illam Præfationem; operam non ludes, Lector.]

Wolphius Hier. *Annotat. in Isocr. Panegyr.*

Quanta fuerit Homeri, *non in vulgus tantùm auctoritas, sed et quanta doctorum de omnis generis doctrinâ ejus, et quâdam quasi divinitate opinio, non est obscurum. In jure civili certè quidem* omnis virtutis parens *appellatur, &c.*

Id. *in Isocr. Orat. c. Sophist.*

Homeri *auctoritas apud vulgus Græcorum tanti olim fuit, ut ejus sententiæ pro oraculis haberentur, et ei refragari piaculi instar esset. Extant multorum orationes, qui demonstrare conantur, eum nihil ignorâsse, et omnes philosophos suarum opinionum occasiones ex illius poësi petîsse.*

Wowerius *Polymath. c.* xix.

Linguæ plectrum, dentium vallum, vel, ut poëta præcipuus *ait*, ἕρκος ὀδόντων.

Xenophon *Memorabil. l.* i. *in personâ Socratis.*

Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποίησει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα.

Id. *Conviv.*

Ἴστε γὰρ δήπου ὅτι ὁ Ὅμηρος ὁ σοφώτατος πεποίηκε σχεδὸν περὶ πάντων τῶν ἀνθρωπίνων.

Id. *Ibid.*

Ὁ πάτηρ ὁ ἐπιμελούμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην, ἠνάγκασέ με πάντα τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν.

Xiphilinus *Epit. Dion. in Adriano.*

Καὶ οὕτω γε τοιοῦτος ἦν (*ac si diceret,* adeò vecors et insanus erat) ὡς καὶ τὸν Ὅμηρον καταλλύων, Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγειν, οὗ μηδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο.

Xylander *Annot. in Plut. Homerum.*

Quis unquam nisi vel malus, vel imperitus, non maximi fecit Homerum? *Quæ ætas, quæ gens eum non summis extulit laudibus?*

Id. *Præfat. ad eundem.*

Homerus *princeps poëtarum, et oceanus sapientiæ.*

Zanchius Hier. *de Operibus Dei, l.* ii. *c.* 1.

Quin et Homerus *eandem ob causam, propter admirabilem scilicet rerum multarum cognitionem, appellatus fuit à multis, atque imprimis à* Dionysio, δαιμονιώτατος.

Zeno Cit.

Stoicæ sectæ parens et conditor (quem *Athenienses* tanto in honore et pretio habuerunt, ut publicum fecerint decretum, eum στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ σωφροσύνης, uti refert *Diog. Laërt.* lib. vii. in Vitâ *Zen.*) quanti *Homerum* æstimaverit, satìs amplo id indicio ac testimonio est, quòd Προβλημάτων Ὁμηρικῶν πέντε (sc. βιβλία) scripserit, teste ibid. eodem *Laërtio.*

Zoïlus.

——*Hosce omnes interstrepit anser olores,*
Dumque alii plaudunt, exsibilat unus Homerum.

Et hinc fœdum adeò et exosum ubique *Zoïli* nomen, ut jam *Zoïlus* non hominis, sed livoris, et maledicentiæ, et obtrectationis nomen habeatur, juxta illud *Ovidii* De Remed. l. i.

Ingenium magni livor detrectat Homeri:
Quisquis es, ex illo, Zoïle, *nomen habes.*

Et *Martialis* Epigr. l. xi. Ep. 93.

Mentitur, qui te vitiosum, Zoïle, *dicit;*
Non vitiosus homo es, Zoïle, *sed vitium.*

Ad Zoïlum Homeromastiga. Ἐλεγκτικόν.

Zoïle, *tot niveos poteris spectare lapillos?*
Calculus atque tuus discolor unus erit?
Suspendas *potius, nè* suspendaris *et ipse,*
Et * *crux censuræ sit tibi pœna tuæ.*
Omnia cum dixti, solus regnabit Homerus;
Omnia cum dixti, Zoïle, *solus eris.*
Hactenus ergo pares, quòd uterque excellitis, ille
Arte suâ cunctos, Zoïle, *tuque tuâ.*
Cui palmam tribuunt omnes, tu solus Homerum
Carpis: nec similem tu, nec Homerus *habet.*
Cæsar *at à* caligâ *dictus* † *damnare poëtam*
Ausus: et huic poterat quid placuisse boni?
Odit? an invidit vati super æthera noto?
Quid mirum? socio, Zoïle, *macte tuo.*
Euge! et adhuc tu solus homo tam censor iniquus:
Quomodo? ‡ monstrum *hominis, non homo* Cajus *erat.*

* Alii cùm (*Zoïlum* sc.) scripserunt à Philadelpho esse in crucem fixum (*ob maledicentiam sc. in* Homerum). *Vitruv. Architect. l.* vii. *in Procem.*

† Cogitavit (*Caligula* sc.) etiam de *Homeri* carminibus abolendis. *Sueton. in Vit. Calig. c.* 34.

‡ *Id. ib. c.* 22.

Ad Eundem. *Ode* Στηλιτευτική.

Homeromastix, *improbe* Zoïle,
Os turpe, tabo Gorgonis *oblitum;*
Livoris œstrum, fel venenum;
Spuma canis Stygii, *et paludis:*

Qui solus audes nomen Homericum,
Qui solus audes numen Homericum,
Numen, quod omnes unà adorant,
Sacrilegâ temerare linguâ.

Infame monstrum, Lerna calumniæ,
Halans Mephitin gutture lurido,
Ter sycophanta, scurra cœli,
Mome deûm, joculator audax.

Quousque solem missilibus petes?
Solem poëtarum et jubar ingenî
Sic dente mordebis canino,
Et rabido lacerabis ore?

Vides, ut omnis doctior orbis, et
Gens tota Phœbi Mæoniæ simul
Conspiret in cultum Camœnæ,
Unius et veneretur aras,

Supplex Homeri? *En quanta virûm cohors,*
Vati corollam nectere gestiens,
Festinet ultro tura templo,
Et capiti dare serta sacro!

En quanta moles te, miser, obruat:
Quot ora læsi numinis arguant?
Quin te reum mox confiteris,
Testibus innumeris revicte?

Crimen fatenti crux tibi debita;
Hoc præcipit lex, hoc ratio jubet,
Vult gentium hoc Niloticarum,
Et Phariæ *dominator aulæ.*

At non carebis, Zoïle, *næniâ,*
Lessuve; Musam dat tibi præficam
Homerus, *et funebre carmen*
Pangit et hæc tibi justa solvit.

Ὢ πόποι, ἦ μέγ' ἄριστον ἐν ἀνθρώποισιν ἔρεξεν,
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.

MICHAELIS APOSTOLII

PROVERBIA.

ΜΙΧΑΗΛΟΣ	MICHAELIS
ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ	APOSTOLII
Παροιμιῶν	Proverbiorum
ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Α΄.	CENTURIA I.
Ἀβυδηνῶν ἐπιφόρημα.	Abydena bellaria.
Ἄβυδός ἐστιν.	Abydus est.
Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ.	Inexploratus homo es.
Ἅβρωνος βίος.	Habronis vita.
Ἀγαθῶν θάλασσα.	Bonorum mare.
Ἀγαθῶν πόντος.	Bonorum pontus.
Ἀγαθῶν σωρός.	Bonorum acervus.
Ἀγαθῶν μυρμηκιά.	Bonorum myrmecia.
Ἀγαθώνειος αὔλησις.	Agathonia ad tibiam modulatio.
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ᾽ ἄρτον.	Post panem est et bona maza.
Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.	Bonus cantor, bonus cupedinarius.
Ἀγαθοῦ δαίμονος.	Boni genii haustus.
Ἀγαθὰ Κιλίκων.	Cilicum bona.
Ἀγέλαστος πέτρα.	Risûs expers petra.
Ἀγναπτότατος βάτος αὖος.	Rigidissimus rubus aridus.
Ἀγνότερος πηδαλίου.	Purior clavo nautico.
Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.	Bonorum glomi.
Ἁγνὴ γάμων.	Pura à nuptiis.
Ἀγρὸς ἡ πόλις.	Ager urbs.
Ἀγορὰ λύκιος.	Forum lupinum.
Ἀγορὰ Κερκώπων.	Forum Cercopum.
Ἀγύρριός ἐστι, Πατρονόμου πώγων᾽ ἔχων.	Agyrrhius est, Patronomi barbam habens.
Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.	Fures festum agunt.

Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων.	Canis per curiales ductus.
Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.	Geometriæ ignarus nullus ingre-
Ἀγροῦ πυγή.	Agri podex. [diatur.
Ἀγρίππου ἀκαρπότερος.	Agresti oleâ infructuosior.
Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.	Agrestem ne contemnas oratorem.
Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.	Certamen non admittit causatio-
Ἀγναμπτότερος βάτου αὔου.	Inflexibilior rubo arido. [nes.
Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.	Vir bonus in lacrymas facilis.
Ἀγαμέμνονος θυσία.	Agamemnonis hostia.
Ἀγαμεμνονεία φρέατα.	Agamemnonii putei.
Ἆδε τὰ Τέλληνος.	Cane Tellenis cantiones.
Ἅδου πρωκτῷ περιπέσῃς. [σις.	In Orci podicem incidas. [tia.
Ἄδικος δικαστὴς, μεμολυσμένη συνείδη-	Injustus judex, polluta conscien-
Ἀδικείτω μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης.	Iniquus in me dives esto, non inops.
Ἄδακρυς πόλεμος.	Sine lacrymis bellum. [isti.
Ἀδεὲς δέος δέδοικας.	Timorem timoris expertem timu-
Ἀδράστεια Νέμεσις.	Adrastea Nemesis.
Αἴδεις ἔχων.	Cantas habens.
Αἴδεις πρὸς μυῤῥίνην.	Cantas ad myrtum.
Ἀδώνιδος κῆποι.	Adonidis horti.
Ἁ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα νίζει.	Manus manum lavat.
Αἴδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.	Canis tanquam Delum navigans.
Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη. [κακῶν.	Frater viro adsit. [parcit.
Ἀδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ὁ φειδόμενος τῶν	Injuriâ probos afficit, qui malis
Ἀδδηφάγον ἅρμα.	Currus edax.
Ἀδδηφάγος τριήρης.	Edax triremis.
Ἀδδηφάγος λύχνος.	Edax lucerna. [morum.
Ἀδδηφάγον πεντηκόντερον.	Edax navigium quinquaginta re-
Ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθῆς πλεῦρα δωρεῖται φίλοις.	Exercitatio probæ naturæ latera præbet amicis.
Ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιΐας ὁ πλοῦτος.	Benignitatis nunquam opes absumpseris. [sidet.
Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει.	Monedulæ semper monedula as-
Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.	Semper pusilla dii pusillis conferunt.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.	Agricola semper in futurum dives est.
Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.	Semper Jovis feliciter tali cadunt.
Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.	Aquilam volare doces.
Ἀετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ.	Aquilam cornix lacessit.
Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας.	Semper Leontini apud crateras.
Ἀετὸς μυίας οὐ θηρεύει.	Aquila non venatur muscas.
Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.	Aquila in nubibus.
Ἀετοῦ γῆρας, Κορύδου νεότης.	Aquilæ senectus, Corydi juventus.
Ἀετὸς θρίπας ὁρᾷ.	Aquila thripas videt.
Ἀετὸς εἰς θήραν.	Aquila in venationem. [hostes.
Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν.	Tales me semper persequantur

Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.	Semper Africa aliquid fert mali.
Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.	Aquilæ scarabæus obstetricatur.
Ἄζηλος πλοῦτος, ὅτι τυφλός.	Divitiæ cœcæ non expetendæ.
Ἀζαναῖα κακά.	Azanæa mala.
Ἀκκίζεσθαί μοι δοκεῖς.	Accizare mihi videris. [dentes.
Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.	Lusciniæ confabulationibus insi-
Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον.	Minervæ felem.
Ἀθύρωτον στόμα.	Os ostio carens.
Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν καὶ ἀναγκαῖον γυνή.	Immortale malum est fœmina et necessarium.
Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.	Athos obumbrat Lemniæ latus bovis.
Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις.	Tranquillum aërem remigio pul-
Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις.	Charetis promissa. [sas.
Αἰγιστέου πήδημα.	Ægistei saltus.
Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.	Ægienses neque tertii, neque
Αἰγὸς τρόπος.	Capræ mos. [quarti.
Αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.	Capra gladium præbens.
Αἲξ Σκυρία.	Capra Scyria.
Αἱ Οἰδίποδος ἀραί.	Œdipi imprecationes.
Αἵματι κλαίειν.	Sanguine flere.
Αἶρε πλῆκτρον.	Tolle calcar.
Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ.	Pedem luto extrahere.
Αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας.	Pedem extra culpam sive crimen aut accusationem extrahere.
Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.	Inutilis rebus pudor nempe in ma-
Αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.	Semper anteriora meliora. [lis.
Αἴτει καὶ τοὺς ἀνδρίαντας ἄλφιτα.	Statuis ab ipsis hic farinas exigit.
Αἰζωνιεὺς ἄλλος.	Æzonieus alius.
Αἰρήσω τάχα.	Tollam citò.
Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων.	Revereor amicitiam senescens.
Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.	Æthiops non albescit.
Αἱροῦντες ᾑρήμεθα.	Captantes capti sumus.
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.	Turpe est et mansisse diu vacuumque redire.
Αἰθίοπα σμήχεις.	Æthiopem lavas.
Χύτρας ποικίλλεις, ᾠὸν τίλλεις.	Ollas exornas, ovum vellis.
Αἰσχύνη πόλεως, πολίτου ἁμαρτία.	Dedecus urbis, civis delictum.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Β′. — CENTURIA II.

ΑἸΣΩ΄ΠΕΙΟΝ αἷμα.	ÆSOPICUS sanguis.
Αἴρειν μασχάλην.	Tollere axillam.
Αἶρε δάκτυλον.	Tolle digitum.
Αἰγιθαλοῦ τολμηρότερος.	Paro audacior.

Ἀετοῦ χάριν ἐκτίσω.	Aquilæ gratiam referam.
Αἰτναῖος κάνθαρος.	Ætnæus scarabæus,
Ἄϊδος κυνῆ.	Orci galea.
Αἴθεις ἐν πέπλῳ, καὶ αἴθων πέπλος.	Ardens in peplo, *sive* ardens peplus.
Αἱ Χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ.	Gratiæ non in cœlo.
Αἱ Χάριτες γυμναί.	Nudæ Gratiæ.
Αἰόλος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖται.	Vir subdolus in foveam incidet.
Αἰγιαλῷ λαλεῖς.	Littori loqueris.
Αἱ Ἰβύκου γέρανοι.	Ibyci grues.
Αἱ λαχάνων προσθῆκαι.	Olerum additamenta.
Αἰάντειος γέλως.	Ajacis risus.
Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματα παίζει.	Nondum enixa capra est: jam ludit in ædibus hœdus.
Ἀεὶ γέροντι νέαν προσβάλλει κόρην.	Semper seni da virginem juvenculam.
Ἀκεσσαίου σελήνη.	Acessæi luna.
Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.	Importuna benevolentia nihil ab odio differt.
Ἀκλητοὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.	Convivæ non vocati ad amicos eunt.
Ἄκουε τοῦ τέτταρα ὦτα ἔχοντος.	Audi quatuor habentem aures.
Ἀκεσίας ἰάσαιτο.	Acesias medeatur.
Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.	Viridis locusta non facilè movetur.
Ἄκις πόταμος.	Acis fluvius.
Ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις.	*Ut obtineas medium summum cape.*
Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα.	*Acesæi et Heliconis opera.*
Ἄκων δ' ἁμαρτῶν, οὔτις κακός.	Non sponte qui delinquit, haud est improbus.
Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.	Audi quæ ex corde dicuntur.
Ἀκάνθιος τέττιξ.	Acanthia cicada.
Ἀκαδημίηθεν ἥκεις.	Ab academiâ venis.
Ἀκέφαλος μῦθος.	Sine capite fabula.
Ἀκίνητα κινεῖς.	Non movenda moves.
Ἀκισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.	Hedera post anthesteria.
Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.	Summo digito attingere.
Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται τοὺς ψόφους· Καὶ νοῦς ἐχέφρων πᾶσαν ἕλκουσαν βίαν.	Incus fragoris maxima haud timet sonos; Cordata nec mens irruentis vim mali.
Ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν.	Invitus quidem, ut Jupiter novit.
Ἀκόνην σιτίζεις.	Novaculum saginas.
Ἅλας ἄγων καθεύδεις.	Salem vehens dormis.
Ἅλων δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.	Sal abiit illuc, unde dimanaverat.
Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.	Salem et mensam ne prætereas.
Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.	Veriora quàm quæ apud Sagram.
Ἀλεκτρυὼν ἐπιπηδᾷ.	Gallus gallinaceus insilit.
Ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ.	Salsuginosum auditum lavit poculento sermone.

Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος.	Molita vita et macerata.
Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.	Aliam quercum excute.
Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται· καὶ τὸ ἀνάπαλιν· Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.	Vulpes corrumpitur donis. *Et contrà verò:* Vulpes non capitur donis.
Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.	Non est salsugo in illo.
Ἀλιτήριος εἶ.	Aliterius es.
Ἀλκυονίτιδας ἡμέρας ἄγεις.	Alcyonis dies agis.
Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.	Vulpes bovem incitat.
Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.	Piscator ictus sapiet. [spice.
Ἁλμυρὸν γειτόνημα ἔκβλεπε πόῤῥω.	Salsuginosam viciniam eminus a-
Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.	Alii serunt, alii metent.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.	Ipsa dies quandoque parens quandoque noverca.
Ἁλιεὺς ὢν, εἶτα τραγῳδοὺς ἐμισθώσω.	Piscator cùm sis, tragœdos conduxisti.
Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.	Aliis mederis, ipse plenus ulce-
Ἁλώνητον ἀνδράποδον.	Mancipium sale emptum. [rum.
Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.	Salis medimnum devorans.
Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὤναντο.	Alii laborabant, alii autem fruebantur.
Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα.	Cum vulpe vulpinari.
Ἄλλως ᾄδεις.	Frustra canis.
Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.	Aliud noctua, aliud cornix sonat.
Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπιῤῥέει.	Aliam exhausimus, alia rursum
Ἀλλότρια βάλλειν.	Aliena jacere. [affluit.
Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.	Tantùm sale hunc perungas; adjuvabitur.
Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.	Fert aliud Leucon, aliud Leuconis asellus.
Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.	Aliis lingua, aliis verò molares.
Ἀλλότριον ἀμᾷς θέρος.	Alienam messem metis.
Ἀλκήστιδος ἀνδρεία.	Alcestidis magnanimitas.
Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις.	Alcestidis in vitam restitutio.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν, καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.	Interdum varius, regio ut quæque exigit, esto.
Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.	Alter hic Hercules.
Ἅλα καὶ κύαμον.	Salem et fabam.
Ἅλις δρυός.	Satìs quercûs.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.	Alia vita, alius victus.
Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τῆς ἐπινοίας.	Ad altare nihil opus consilio.
Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.	Sed non iterum vulpes.
Ἄλλο γένος κώπης.	Aliud genus remi.

Ἄλλη τορέλλη.	Scomma senile.
Ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι, τὸ δὲ εὖ μέγα.	Non id quod magnum est, pulchrum est; sed id quod pulchrum, magnum.
Ἀλλότρια βάλλειν.	Aliena jacere.
Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.	Frustra aquam consumis.
Ἀλλ' οὐ λαχοῦσα ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.	Sed non sortita bibisti in literâ.
Ἀμαλθείας κέρας.	Amaltheæ cornu.
Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.	Amæa Azesiam præteriit.
Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.	Currus bovem trahit.
Ἀμφιδρομίαν ἄγεις.	Amphidromiam agis.
Ἀμφιθέτῳ ἔπινες.	Ex amphitheto bibisti.
Ἀμφιθαλὴς ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν.	Utrimque florens amor vobis est.
Ἁμαρτίης αἰτίη, ἡ ἀμαθίη τοῦ κρείσσονος.	Delicti causa, melioris ignorantia.
Ἄμυρις μαίνεται.	Amyris insanit.
Ἅμματα πλέκεις.	Nodos nectis.
Ἀμυστὶ πίνειν.	Strenuè bibere.
Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.	Falces petebam, at hi ligones denegant.
Ἁμαρτεῖν οὐκ ἔνεστι δὶς ἐν πολέμῳ.	In bello non licet bis peccare.
Ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ, καὶ σαφέστερον λέγε.	Idoctiùs dicito, sed clariùs eloquere.
Ἀμνία θερίζειν.	Agnos demetere.
Ἅμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.	Simul atque miserti, gratia omnis occidit.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ'. CENTURIA III.

ἈΜΟΥΣΟΤΕΡΑ Λειβηθρίων.	LIBETHRIIS indoctiora.
Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν.	Meliora nancisci auspicia.
Ἀμελοῦς γωνία.	Ignavi angulus.
Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.	Amphyctionius consessus.
Ἄμμον μετρεῖν.	Arenam metiri.
Ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.	Nos olim fuimus strenui juvenes.
Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.	Semper superior annus melior sequenti.
Ἀμύνει, ὡς ἔοικεν, ἡ πάγη.	Laqueus, ut videtur, auxiliatur.
Ἀμαθὴς, ἀναξυρίδα περιθέμενος, πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ.	Imperitus subligaculum circumamictus, omnibus illud ostentat.
Ἁμαξιαῖα ῥήματα.	Plaustralia verba.
Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.	Simul dictum, simul factum.
Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.	Simul da, simul accipe.
Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος.	Impudens et ferreus homo.
Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.	Cum viro potentiore ne communica.

Ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.	Viri probi tyrannidem pulchrum est pati.
Ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ, κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖ.	Pro eleganti medico malus poëta vocari mavult.
Ἂν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας;	Si amicos oderimus, quid faciemus iis, qui nos oderunt?
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκ ποδῶν φίλοι.	Viro malis afflicto amici sunt procul.
Ἀνδραποδώδης θρίξ.	Capillus servilis.
Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.	Statuam tritillas.
Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.	Ob merita ingrati vinxêre Agamemnona Graii.
Ἄνθρακες ὁ θησαυρός.	Carbones thesaurus.
Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἀλλοῖον βαλεῖς.	Si multa jacias, aliud aliàs jeceris.
Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' ἐς πυγὴν ὁρᾷν.	Senis nates inspicere noli.
Ἄνθρωπος Εὔριπος.	Homo Euripus.
Ἀντρώνιος ὄνος. Καί, Ἀχαρνικοὶ ἵπποι.	Antronius asinus. *Et:* Acharnici equi.
Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή.	Viro sapienti omnis terra est calcabilis
Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.	Nullum rebellione majus est malum.
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.	Stirps bene jurantis melior perstabit in ævum.
Ἀνέλπιστον βίον ζῇς.	Insperatam vitam vivis.
Ἄνω ποταμῶν, λείπει, χωροῦσι πηγαί.	Sursum versus flumina, *supple*, feruntur fontes.
Ἀνεῤῥίφθω κύβος.	Jacta sit alea.
Ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃς.	Si cum claudo cohabites, subclaudicare disces.
Ἀνίπτοις χερσίν.	Illotis manibus.
Ἀναγυράσιος δαίμων.	Anagyrasius genius.
Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.	Viro Lydo non erant negotia, sed ipse veniens sibi coëmit.
Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία.	Non convenit in luctu geometria.
Ἄντλει ἀμφοτέροις.	Ambabus hauri.
Ἀντιπελαργεῖν.	Ciconiari.
Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας ἐν δὲ τῷ βίῳ.	Cùm sis homo, vitæ tenore lapsus es.
Ἀνὴρ ὑπνώδης εὑρετὴς ὀνειράτων.	Insomniorum somnolentus acutor est.
Ἄνευ τύχης γὰρ (ὥσπερ ἡ παροιμία) πόνος μονωθεὶς οὐκ ἔτ' ἀλγύνει βροτούς.	Fortuna ni juvet, *ut proverbio dicitur*, solus labor sit irritus mortalibus.
Ἀνακυμβαλίζεις τοὺς δίφρους.	Currus subvertis.
Ἀντιόπης θρῆνος.	Antiopæ luctus.

Ἀναμὶξ ἀγκύλων ἱππόται.	Equites phalangi permisti.
Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου.	Pugnum, petenti vina, mox impingito.
Ἀνέμους γεωργεῖν.	Ventos colere.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσθενὲς τὸ κράνιον.	Viri senis infirmum est cranium.
Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.	Necessitati nec dii repugnant.
Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῃ στερκτέον.	Si caro non adsit, salsamentum non adhibendum.
Ἀντὶ πέρκης σκόρπιον.	Pro percâ scorpium.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.	Maxillæ ad instar scipionis sunt seni.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.	Homo homini deus.
Ἂν στρουθὸς εἰς χάρακας.	Si passer in palos.
Ἀνὴρ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.	Vir qui fugit, lyræ sonitum haud moratur.
Ἄνεμον δικτύῳ θηρᾷς.	Ventum reti venaris.
Ἀνέμου πεδίον.	Venti campus.
Ἄνευ ξύλου μὴ βάδιζε.	Absque baculo ne ingreditor.
Ἀνόητος νεοττὸς ἑκὼν δείκνυσι τὴν αὐτοῦ νοσσιάν.	Insipiens pullus ultro suum nidum ostendit.
Ἄνθρωπος Εὔριπος· τύχη Εὔριπος· διάνοια Εὔριπος.	Homo Euripus: fortuna Euripus: mens Euripus.
Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημα αὐθαίρετον.	Ultroneum stultitia hominibus malum est.
Ἀνεπαρίασαν.	Pariorum more agebant.
Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος.	Illotis pedibus cœnaculum conscendit.
Ἀναίμακτον ἔστησε τρόπαιον.	Incruentum tropæum statuit.
Ἀντὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς.	Pro malâ cane suem postulas.
Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι.	Apertæ Musarum fores.
Ἂν μὴ λεοντῆ ἐξικνεῖται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον.	Si leonina pellis non sufficit, vulpinam adsume.
Ἄξιος τριχός.	Dignus pilo.
Ἄξιος τοῦ παντός.	Re quâvis dignus.
Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος.	Dignus es Argivo clypeo.
Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου.	Digna canis sede.
Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.	Digna merces quam quis accipiat.
Ἀπαιδευτώτερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.	Indoctior Philonido Melitei filio.
Ἀπίων εἰς Ἀπατούρια, ἐπανῆκες εἰς Θαργηλιῶνα.	In Apaturiâ profectus, rediisti ad Thargeliona.
Ἄπνοια ἐχίνου.	Echini spiritus retentio.
Ἀπορία ψάλτου, βήξ.	Hæsitatio psaltæ, tussis.
Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι.	E pulchro ligno vel suspendi præstat.
Ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει.	Bonis omnia congruunt.

Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακανίαις.	Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.
Ἀποτεθηριωμένος ἀνήρ.	Vir est sylvestris.
Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις.	Exiles habes nates.
Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι.	Ex follium rostris sermones ostendere.
Ἀποῤῥὼξ Ἐριννύων.	Furiarum propago.
Ἀπόλογος Ἀλκίνου.	Apologus Alcini.
Ἀπίδων πανδαισία.	Apidum cœna dubia.
Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφάνης.	E machinâ Deus apparuisti.
Ἅπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.	Sors una cunctis, vel pulchræ Rhodopidi.
Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίεσται.	Omnes suas facultates indutus est.
Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν.	Apostolicam agis vitam.
Ἅπαντα ὁ λιμὸς γλυκέα, πλὴν αὑτοῦ, ποιεῖ.	Suavia cuncta, præter se ipsam, facit fames.
Ἅπερ οἱ γύπες.	Quæ vultures.
Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.	Insatiabile est ex omni re lucrum.
Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον.	Rumpetur tensus funiculus.
Ἀπὸ γραμμῆς.	A lineâ.
Ἀπόλεμος.	Sine bello.
Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.	Vitam e tenui filo pendere.
Ἀποφράδες ἡμέραι.	Nefasti dies.
Ἀπὸ λύκου θήρας.	A lupi venatu.
Ἁπλοῦν θύλακον πατεῖ.	Simplicem culeum calcat.
Ἄπλυτον πώγων' ἔχεις.	Illotam barbam habes.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ δ'. — CENTURIA IV.

ἈΠ' ὄνου καταπεσών.	Ex asino delapsus.
Ἄπληστος πίθος.	Dolium inexplebile.
Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλει.	Majorem vitato virum.
Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος οὔρησον.	A tardigradis asinis equus prosiliit.
Ἅπαντα σοφοῖς ῥᾷστα.	Omnia sapientibus facillima.
Ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώπης.	Aufer mothonem a remo.
Ἀπόλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.	Vini liquorem perdidisti, infusâ aquâ.
Ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος· ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.	Omnis aër aquilæ pervius : omnis verò regio viro forti et ingenuo patria.
Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.	A Dorio ad Phrygium.
Ἀπ' ὄνων ἐφ' ἵππους.	Ab asinis ad equos.
Ἀπὸ γραμμῆς καὶ ἀπὸ βαλβίδος.	A lineâ sive a carcere.
Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ· κ'οὐ ποικίλων δεῖ τῶν διχ' ἑρμηνευμάτων.	Sermo simplex veritati convenit, nec multis variisve ambagibus opes habet.

Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.	Omnis echinus asper est.
Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος.	Molestia omnis morbus est mortalibus.
Ἀπήντησε κακοῦ βολὴ πρὸς ὑπερτάτην Ἄτην.	Supremam pravi jactus pervenit ad Aten.
Ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.	Prudentiæ sunt universa subdita.
Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.	A remo ad suggestum.
Ἀπόλωλεν ἡ ὗς, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος.	Periit sus, et talentum, et mammilla.
Ἀπ' οἰνοχέως σπάσον.	A pincernâ extrahe.
Ἀποτίσεις, χοῖρε, τὰ γέγαρτα.	Lues, porcelle, acinos vinaceos.
Ἀράβιος ἄγγελος.	Arabius nuntius.
Ἀράβιος αὐλητής.	Arabius tibicen.
Ἀργυρὸς λιμός.	Argentum fames.
Ἀρχομένου δὲ Νότου, καὶ λήγοντος Βορέαο.	Incipiente Noto, et Boreâ cessante.
Ἀρκάδας μιμούμενος.	Arcades imitans.
Ἀριστᾷν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλιγόν.	Prandere multùm, cœnare autem parum.
Ἄργους λόφος.	Argi tumulus.
Ἀργεία φορά.	Argivus proventus.
Ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς.	Nuper virtutem quæris.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος.	Archidamium bellum.
Ἀρχὴ Σκυρία.	Principatus Scyrius.
Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.	Nunc mus picem gustat.
Ἁρμόδιον μέλος.	Harmodii cantio.
Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς.	Arcadiam me poscis.
Ἀρχαιότερος Ἰβύκου.	Stultior Ibyco.
Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· φῦντα δ' ὅμως, ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι.	Primùm non nasci præstat mortalibus: aut mox, ut nati fuerint, portas Plutonis adire.
Ἀρχὴ πολέμων.	Principium bellorum.
Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς.	Antiqua sapis.
Ἀρκάδιον βλάστημα.	Arcadium germen.
Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς.	Ursâ præsente vestigia quæris.
Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον ἢ τελευτήν.	Præstat principio mederi quàm fine.
Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις.	Argenteis hastis pugna, et omnia vinces.
Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.	Optimè claudus virum agit.
Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.	Argenti fontes loquuntur.
Ἄρνα προβάλλειν.	Agnum objicere.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.	Principium dimidium totius.
Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.	Vetustiora quàm diphtherâ ipsâ dicis.
Ἀρᾶς ἱερόν.	Imprecationis sacrum.
Ἀρεοπαγίτης.	Areopagita.
Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνιῆσιν.	Virtutem barbari non norunt.

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.	Magistratus virum demonstrat.
Ἀρχίλοχον πατεῖς.	Archilochum calcas.
Ἄρχων ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.	Si præes, audi et justè et injustè dicta.
Ἀργούντων χορός.	Otiantium cœtus.
Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν τῷ φάει σκοτεινός.	Clarissimus smaragdus in luce obscurus.
Ἀργαλέον, φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.	Durum, apud amentes prudenti multa profari.
Ἄριος νεοττός.	Martis pullus.
Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.	Aratro jacularis.
Ἀσκὸν δέρεις.	Utrem excorias.
Ἀσκῷ μορμύττεσθαι.	Utre terreri.
Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη.	Utrem mergis vento plenum.
Ἄστροις σημαίνεσθαι.	Astris notare.
Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾷν.	Tutius est tacere quàm loqui.
Ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.	Fulgur ex pelvi.
Ἀσπίδος δῆγμα.	Aspidis morsus.
Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερος πιών.	Utrem accipiet, qui prior biberit.
Ἀτρέως ὄμματα.	Atrei oculi.
Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.	Homo rigidus, et qui non admittit consolationem.
Ἀττικὸν βλέπος.	Atticus adspectus.
Ἀτενὲς ὁρᾷς.	Fixè intueris.
Ἄτρωτος ὑπάρχεις, ὡς ὁ Καινεύς.	Invulnerabilis es, ut Cæneus.
Ἀττικὸς εἰς λιμένα.	Atheniensis in portum.
Ἀτύφου μοίρας εἷς αὐτῶν ἀβλαβοῦς.	Innoxiæ Parcæ unus.
Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.	Attici Eleusinia.
Ἀτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.	Cæterùm laqueus laqueum capturus videbatur.
Ἄτλας τὸν οὐρανόν.	Atlas cœlum.
Ἀτρέμας βοῦς.	Sensim bos.
Ἀττικὴ πίστις.	Attica fides.
Ἄττης λόφος.	Attæ tumulus.
Ἀττικὸς μάρτυρ.	Atticus testis.
Ἀτεχνῶς πρὸς τὸν σωρόν. [σκων.	Sedulò in acervum. [nit.
Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνή-	Atticus manum moriens suppo-
Αὐτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον.	Atqui ex puris paleis torturam frumenti fecisti.
Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.	Ipsa nunc sapientia vivit.
Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν.	Nempe is funis prorsus attraxit nihil.
Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.	Planè attigisti limen ipsum januæ.
Αὐτὸν οὐ τρέφων, κύνας θέλεις τρέφειν.	Teipsum non alens, canes vis a-
Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις.	Tibiam tubæ comparas. [lere.
Αὐλητοῦ βίον ζῇς.	Tibicinis vitam vivis.
Αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νεώς.	Hoc ipsum navis onus.

Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν καὶ τὴν πηγήν.	Ipse invenit mali coagulum et fontem.
Αὐτοδίκη, καὶ αὐτοδικεῖν.	Sibi ipsi jus dicere.
Αὖθις Πυθοῖδε.	Rursus ad Pythum.
Αὐτομάτως ὁ Θεὸς ἀνίησί τ' ἀγαθά.	Sponte Deus bona emittit.
Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ.	Ipse sese canit.
Αὐτὸς ἔφα.	Ipse dixit.
Αὐτῷ κανῷ.	Unâ cum ipso canistro.
Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ καὶ τὸ πήδημα.	Hîc Rhodus, hîc saltus.
Αὐτόθεν κατάβαλλε.	Confestim abjice, depone, quiesce.
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ Θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.	Justitia hæc Divum cœlestia regna tenentum.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ έ. — CENTURIA V.

ΑΥ῾ΤΟΙ῾ χελώνας ἐσθίετε.	Ipsi testudines edite.
Αὐτὰ δι' αὐτῶν.	Eadem per eadem.
Αὐτῷ κρητῆρι γίνηται κακά.	Ipsi crateri contingunt mala.
Αὐτοβοᾷς, ὅμοιος ὢν τῷδε.	Tute te prædicas, isti similis existens.
Αὐτὸ δείξει.	Ipsum ostendet.
Ἀφροδίσιον.	Veneris opus.
Ἄφρων, ὃ μὲν ἀπολέσει, ἔχει· ὃ δ' εἰς τὸ δέον ἀναλώσει, οὐκ ἔχει.	Stultus quod perdat, habet ; quod autem in id, quod oportet, impendat, non habet.
Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει.	Fune demisso pedem sectatur.
Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνον.	Ab equis ad asinos.
Ἀφέμενος τῆς δρυὸς, ἕπεται τῶν πυρῶν.	Relictâ quercu, sequitur triticum.
Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι· ἄλλο δὲ οὐδέν.	Auri sacra fames capiet Spartam : ast aliud nil.
Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι.	Invidiæ expertes Musarum fores.
Ἄφυκτον τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν.	Inevitabile est fati malum.
Ἀφ' ἱερᾶς.	A sacrâ lineâ.
Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.	Venereum juramentum non est pœnæ obnoxium.
Ἀφύα ἐς πῦρ.	Aphya in ignem.
Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί.	Venus et Bacchus unà sunt.
Ἀφροδίτῃ ὗν τέθυκεν.	Veneri suem mactavit.
Ἀφυῶν τιμή.	Aphyarum honos.
Ἀφ' Ἑστίας.	A Vestâ *sive* lare.
Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.	De sublimi me derides.
Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος.	Bajulus Ægyptius.
Ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ.	Offendor ipsius sordibus.
Ἄχει πέπληγμαι.	Dolore percussus sum.
Ἀχρειογέλως ἄνθρωπος.	Homo nugator.

Ἄχειρ νιφθῆναι βούλεται.	Manus non habens, lavari cupit.
Ἄχρι κόρου.	Usque ad satietatem *sive* fastidium.
Ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον.	Usque ad barathrum.
Ἀχνυμένη σκυτάλη.	Tristis scytale.
Ἀχάριστον εὐεργετεῖν, καὶ νεκρὸν μυρίζειν, ἐνὶ σύγκειται.	Ingrato benefacere, et mortuum ungere, paria sunt.

B. B.

ΒΑΘΕΙΑΝ αὔλακα.	PROFUNDUM sulcum.
Βαλανεῦσιν ἔοικας.	Balneatoribus similis videris.
Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.	Mitte in eum, qui scientiam habet.
Βάκηλος εἶ.	Bacelus es.
Βάκχης τρόπον.	Bacchæ in morem.
Βάλλ' ἐς Μακαρίαν.	Ito ad Macariam.
Βάμμα Κυζικηνόν.	Tinctura Cyzicena.
Βάμμα Σαρδινιακόν.	Tinctura Sardiniaca.
Βατακάρας.	Βατακάρας.
Βάττου σίλφιον.	Batti silphium.
Βάλλ' εἰς ὄλεθρον.	Ito in malam rem.
Βάτραχος Σερίφιος.	Rana Seriphia.
Βατράχῳ οἰνοχοεῖς.	Ranæ vinum ministras.
Βαβαὶ Μύξος.	Babæ Myxus.
Βατταρίζειν.	Battarizare.
Βασίλειος ὀφθαλμός.	Regius oculus.
Βάσανος λίθος.	Lydius lapis.
Βάλλων φεύξεσθαι οἴει.	Telo conjecto te fugiturum existimas.
Βάλλ' ἐς ὕδωρ.	Mitte in aquam.
Βατράχῳ ὕδωρ, καὶ στέαρ γαλῇ.	Ranæ aquam, et mustelæ sevum.
Βάλλειν μήλοις.	Incessere pomis.
Βαλανεὺς εἶ.	Balneator es.
Βδέλυγμα ἐρημώσεως.	Abominatio desolationis.
Βεκκεσέληνε.	Becceselene.
Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.	Vir sapiens melior illo qui robore præstat.
Βησᾶς ἕστηκεν.	Besas stetit.
Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.	Tussis pro crepitu.
Βίαντος Τευταμίδου Πριηνέως δίκη.	Biantis Prienensis, Teutami filii, lis.
Βίος ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.	Vita expers festi, longa via sine hospitio.
Βίος μεμαγμένος.	Vita subacta.
Βίον ἀκανθώδη.	Vitam spinosam.
Βιβλίον τοὐμὸν μέθυ.	Meum vinum liber.

Βία πενήτων, πλουσίων παράκλησις. — Cogendus inops, commonendus dives est.

Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη. — Ex adverso enim videberis me Martem intueri.

Βλακὸς ἀχρηστότερος. — Blace inutilior.

Βοῦς Κύπριος εἶ. — Bos Cyprius es.

Βοῦς ὁ Μολοττῶν. — Bos Molossorum.

Βοῦς ἐπέβη. — Bos intervenit.

Βουδόρῳ νόμῳ. — Taurinæ excoriationis lege.

Βοιώτιος νόμος. — Bœoticus mos.

Βούτης μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. — Bubulcus dictus, caprarius esse videris.

Βότρυς πρὸς βότρυν πιπαίνεται. — Uva juxta uvam maturescit.

Βοῦς ἐπὶ ζυγόν. — Bos sub jugum.

Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει. — Bovem in linguâ fert.

Βουλείας δικάζει. — Bulias judicat.

Βοῦς ἕβδομος. — Bos septimus.

Βοῦς εἰς ἄμητόν. — Bos in messem.

Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων. — Bos in stabulo senex.

Βοῦς ἐπὶ σωρῷ. — Bos in acervo.

Βοιώτιος ὗς. — Bœotica sus.

Βοιώτια αἰνίγματα. — Bœotica ænigmata.

Βοῶν ὦτα ἔχετε. — Boum aures habetis.

Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν. — Quod bibas nunquam reperies, si cœno inquines limpidam aquam.

Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην. — Brevis voluptas mox doloris est parens.

Βοῦς ἐν πόλει. — Bos in civitate.

Βρασίδας μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ὁ δὲ Λακεδαίμων πολλοὺς ἔχει τήνω κάρρονας. — Brasidas quidem vir bonus; cæterùm Lacedæmon multos habet illo præstantiores.

Βώμαξ εἶ καὶ Βωμολόχος. — Bomax es et Bomolochus.

Βώλοις ἄρουραν. — Glebis arvum.

Βοιώτειον οὖς. — Bœotica auris.

Γ.

ΓΑ'ΛΑ ὀρνίθων. — Lac gallinaceum.

Γαλῆ Ταρτησία. — Mustela Tartesia.

Γαλῇ χιτών. — Mustelæ tunica.

Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν. — Aduncos ungues habentes ne alas.

Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ, βαρεῖα. — Ventrem mi objectas, quo probrum haud pulchrius ullum. Plenus is est levior, gravis idem, ubi pendet inanis.

Γαλῆ στέαρ. — Mustelæ sevum.

Γαλῇ χιτώνιον.	Feli tunicula.
Γαστὴρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.	Venter pinguis non gignit sensum tenuem.
Γαλῆν ἔχεις.	Mustelam habes.
Γελοιότερος Μελιτίδου.	Magis ridiculus quàm *Melitides.*
Γέλως συγκρούσεως.	Risus syncrusius.

ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛʹ. — CENTURIA VI.

ΓΕΥΈΤΑΙ πίσσης ὁ μῦς.	Mus picem gustat.
Γέλως Μεγαρικός.	Risus Megaricus.
Γέραιρε σαυτὸν ἐν πλήθει.	Exhilara *sive* vendita teipsum in multitudine.
Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.	Annosa vulpes non capitur laqueo.
Γεράνδρυον μεταφυτεύειν.	Annosam arborem transplantare.
Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου.	Generosus es ex crumenâ.
Γέροντος πόσθη, δρυϊνὸς πάτταλος.	Senis mentula, quercinus clavus.
Γέρανοι λίθους καταπεπτωκότες.	Grues lapides diglutientes.
Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισι.	Senex bos non lugetur in domibus.
Γέρων ὀλίγα φοβεῖται.	Senex pauca timet.
Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.	Vetulus simius capitur quidem, sed longâ temporis morâ.
Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.	Vetulus simius non capitur laqueo.
Γέλως Ἰωνικός.	Risus Ionicus.
Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν.	Seni nunquam quidquam boni facias.
Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρὸν, ὃς νέος πέσοι.	Frustrà senem lapsum in juventâ corrigas.
Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.	Discenti assiduè multa senecta venit.
Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.	Leonum senectus melior juvenibus hinnulis.
Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης.	Terra et mare ad cœlum pertingens.
Γῆρας ὁλοκληρός ἐστι πήρωσις, πάντα ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.	Senectus solida est mutilatio; omnia habet, et omnium indiget.
Γῆς βάρος.	Terræ onus.
Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τριβή.	Senectus et longa temporis mora docent omnia.
Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.	Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.
Γῇ κρύψας ἔχεις.	Terrâ absconditum habes.
Γῆς ἔντερα.	Terræ intestina.
Γήρᾳ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ.	Bos consenescit, at opera multa sunt bovi.

Γιγάντων ἀπόνοια.	Gigantum vecordia.
Γλαύκου τέχνη.	Glauci ars.
Γλώττης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος, Φειδωλῆς πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.	Linguæ thesaurus mortalibus optimus, atque cum ratione suæ rei pars est gratia multa.
Γλῶσσα βλάσφημος διανοίας κακῆς ἔλεγχος.	Lingua maledica improbæ mentis argumentum.
Γλαῦκα Ἀθήναζε· καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίοις.	Noctuam Athenas, seu Atheniensibus.
Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος.	Glaucus alter ab equis comestus.
Γλαῦκος πιὼν μέλι ἀνέστη.	Glaucus poto melle revixit.
Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ.	Glaucus herbâ comesâ habitat in mari.
Γλυκὺς ἀγκών.	Dulcis cubitus.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.	Dulce bellum inexperto.
Γλυκεῖ᾽ ὀπῶρα, φύλακος ἐκλελοιπότος.	Jucunda poma, si procul custodia.
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.	Lingua demens pœnæ conciliatrix.
Γνῶναι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν.	Longè antecellit viribus solertia.
Γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν, ἢ ῥώμη χερῶν.	Præstantior prudentia est forti manu,
Γλῶσσα ποῦ πορεύῃ πόλιν ἀνορθώσασα, καὶ πάλιν καταστρέψασα;	Lingua quò vadis, urbem instaurans et rursum illam subvertens?
Γλαῦξ διέπτατο.	Noctua volavit.
Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.	Noctuam Athenas.
Γνῶθι σεαυτόν.	Nosce teipsum.
Γόργειον βλέπειν.	Gorgonicè tueri.
Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο.	Gorgona Perseus aggressus est.
Γόνυ κνήμης ἔγγυον.	Genu cruri propius.
Γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν.	Bellerophontes literas tulit.
Γραῦς βακχεύει.	Anus bacchatur.
Γραῦς, ὥς τις ἵππος, τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις.	Anus, instar equi, lacunam pro sepulchro habebis.
Γρᾶες κωθονιζόμεναι,	Anus cothonissantes.
Γραῶν ὕθλοι.	Aniles fabulæ.
Γρῦ τὸ Δίωνος.	Dionis gry.
Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.	Pulverem anus pedibus plaudens multam excitat omnis.
Γραῦς ἀναθυᾷ.	Anus hircissat.
Γυμνότερος Ἰαλέμου.	Nudior Ialemo.
Γυμνότερος λεβηρίδος.	Nudior leberide.
Γυμνοποδίαις χαίρει.	Nudipedalibus gaudet.
Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.	Nudo capite.

Γύγαθρον φυσᾷς.	Gygathrum inflas.
Γύης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ.	Dentale non est in illo.
Γύγου δακτύλιος.	Gygis annulus.
Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.	Nudus ut ex matrice.
Γυμνότερος παττάλου.	Nudior clavo.
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.	Silentium et taciturnitas, ô mulier, vestrum decorat genus.
Γυπὸς σκιά.	Vulturis umbra.
Γυναικὸς φρένας.	Fœminæ mentem.
Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ γυνὴ στρατεύεται.	Dux ipse belli fœmina, et miles pugnat.
Γυναικὶ μὴ πίστευε, μὴ δ' ὅταν θάνῃ.	Mulieri ne credas, ne mortuæ quidem.
Γυναικῶν ὄλεθρος.	Muliebris pernicies.
Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.	Oculus acutum fœminæ est telum viris.
Γωνίας ἄξιος ἀνήρ.	Vir angulo dignus.

Δ. Δ.

ΔΑΙΔΑΛΟΥ ποίημα.	Dædali opus.
Δασεῖαν νύκτα.	Densam noctem.
Δασύποδα λαγὼν παραδραμεῖται χελώνη.	Villosum pedibus leporem testudo præibit.
Δάτος ἀγαθῶν.	Datus bonorum.
Δαιδάλου πτερά.	Dædali alæ.
Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.	Lepus pulpamentum quærit.
Δάκτυλος ἡμέρα.	Dactylus dies.
Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ.	Sumptum impendens in ea quæ non oportet, parcus erit in ea quæ oportet.
Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.	Laureum baculum gesto.
Δευτέρων ἀμεινόνων.	Alteris melioribus.
Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.	Contigit et ignavis præda ex venatu.
Δεῖλόν θ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.	Formidolosæ opes gratum animo sunt malum.
Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.	Etiam glebam erro admittit.
Δελφῖνα πρός τ' οὐραῖον δεῖς.	Delphinum cauda alligas.
Δεκάπους σκιά ἐστιν.	Decempedalis umbra est.
Δειλότερος εἶς αὐτῆς τῆς δειλίας.	Timidior es ipso timore.
Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος.	Oportet in partem ægrotare.
Δέκα ἢ κύων τέκοι, καὶ πάντα λευκά.	Decem catellos pariat, et omnes candidos.
Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.	Decem uno obolo.
Δελφὶς ἐν λουτηρίῳ.	Delphinus in aquâ balnei.

Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος.	Timidior es prospiciente.
Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον.	Molestum est futuri esse conscium.
Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπόλωλεν.	Serta gerit Delphus homo, sed sitis enecat illum.
Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.	Nectunt stupendas machinas Ægyptii.
Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.	Delphinum natare doces.
Δεσμοὶ Τυῤῥηνοί.	Vincula Tyrrhena.
Δεύτερος πλοῦς.	Altera navigatio.
Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.	Delphinum patina non capit.
Δηλίου κολυμβητοῦ.	Delio natatore opus est.
Δηρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον.	Consultato diu, cunctis felicior ut sis.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ζʹ. — CENTURIA VII.

ΔΙΑ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.	Per enses atque flammam eundum tibi erit.
Διαβολῆς ὀξύτερον τὸ ξίφος, εἰ τὸ ξίφος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα.	Gladius calumniâ acutior, modò gladius calumniatorem antevertat.
Διαγόρας ὁ Μήλιος.	Diagoras Melius.
Διακωδωνιασθέντες.	Διακωδωνιασθέντες.
Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν.	Diitrephes alas addidit.
Διὰ τοῦ τείχου λαλεῖν.	Per parietem loqui.
Δικαιότερος σταχάνης.	Justior trutinâ.
Δίκης ὀφθαλμός.	Justitiæ oculus.
Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην.	Litem parit lis, noxa item noxam.
Διὸς κώδιον.	Jovis vellus.
Δίκην ὑφέξει, κἂν ὄνος δάκῃ κύνα.	Litem subibit, vel si asinus mordeat canem.
Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.	Reti ventum venaris.
Δίκης δικαιότερος.	Justitiâ justior.
Διζημένοισι τὰ ἀγαθὰ μόλις παρὰ γίνεται· τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι.	Quærentibus bona vix obveniunt: mala autem etiam non quærentibus.
Διομήδειος ἀνάγκη.	Diomedea necessitas.
Διονύσια.	Bacchanalia.
Διὸς Κόρινθος.	Corinthus Jovis filius.
Δίχολοι γνῶμαι.	Variantes sententiæ.
Διὸς ἐγκέφαλος.	Jovis cerebrum.
Διὸς ψῆφος.	Jovis calculus.
Ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.	Hîc magni soliumque Jovis talique vocantur.
Διὰ δακτυλίου γ' ἂν ἑλκύσαις.	Per annulum traxeris.
Δίσκους ὠθεῖ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.	Discos impellit ultra ea quæ fossa sunt.

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.	Plagis adactus polypus quatuordecim.
Δι' ὀξείας δραμεῖν.	Per lanceam currere.
Διωλύγιον κακόν.	Ingens malum.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ' ἅπαξ.	Bis et ter quod pulchrum, malum verò nec unquam.
Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.	Bis pueri senes.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.	Turpe est, eundem bis ad lapidem impingere.
Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ μάλιστ' ἀπόλλυται.	Temporis intercapedine et fames perit, et vel maximè sedatur.
Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας.	Ex antiquo die.
Δοίδυξ αὔξει.	Pistillum crescit.
Δόρυ κηρύκειον.	Caduceum cum hastâ.
Δουλότερος Μεσσηνίων.	Servilior Messeniis.
Δοίδυκος σκιά.	Pistilli umbra.
Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.	Servus cùm sis, comam nutris.
Δούλων πόλις.	Servorum urbs.
Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Cadente quercu, quilibet lignatum adest.
Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δὲ παύεται.	Drachma canebat, desinebat quatuor.
Δύω τοίχους ἀλείφεις.	Duos parietes illinis.
Δυεῖν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχες.	Duo cùm cuperes, neutrum es consecutus.
Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.	Duodecim artium Cyrene.
Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.	Cum divis flectunt venerandos munera reges.
Δωδωναῖον χαλκεῖον.	Dodonæum æs.

E. — E.

'ΕΑΥΤΟ'Ν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.	TEIPSUM non alens, canes alis.
'Εγένετο καὶ Μανδρῶνι συκίνη ναῦς.	Fuit et Mandroni ficulnea navis.
'Εγκαθεζόμενοι τρίποδι Μουσῶν.	Insidentes Musarum tripodi.
'Εγγαστρίμυθος καὶ Πύθων συντυγχάνεις.	Ventriloquus es et Python.
'Εγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.	Egoque tuque nempe idem trahimus jugum.
'Εγγύην φεύγειν δὲ, Θάλης Μιλήσιος ηὔδα.	Declines spondere, Thales Milesius inquit.
'Εδίδαξά σε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βυθίσαι με ζητεῖς.	Docui te urinare, et tu submergere me vis.
Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.	Si et lupi meminisses.
Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον.	Si nequeas bovem, asinum agito.
Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.	Ad imbecilles imbecillis advenis.

Εἰς οὐχ ὁσίην τρυγμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.	In non legitimum foramen stimulum agis.
Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρδαρις ἄγγελος.	In nunciorum comprehensionem etiam Mardaris nuncius.
Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.	Unus vir non omnia videt.
Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα.	In aquam amorem inscribis.
Εἰς οὐρανὸν πτύεις.	In cœlum spuis.
Εἰρήνη γεωργὸν κἀν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κἀν πεδίῳ κακὸς ἔφυ.	Pax etiam in petris agricolam pulchrè alit; bellum autem etiam in campo malum est.
Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει.	Pax otium non alit.
Εἰλωτῶν ἀτιμώτερος.	Helotis contemptibilior.
Εἰς ἀρχαίας φάτνας.	In vetera præsepia.
Εἰ μετρήσεις τὴν σαυτοῦ σκιὰν, οὐκ ἂν εὕρῃς αὐτὴν μείζονα γεγενημένην, ἢ πρὶν νικᾷν.	Si metiaris tuam ipsius umbram, non majorem invenies factam, quàm antequam vinceres.
Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.	In deorum aures venit.
Εἷς Θεὸς, καὶ πολλοὶ φίλοι.	Unus Deus, et multi amici.
Εἰς κόλπον πτύω.	In sinum despuo.
Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.	Ad corvos, ad tenebras, in perniciem, in portas sole carentes.
Εἰς Κυνόσαργες.	In Cynosarges.
Εἰς Λατομίας.	In Latomias.
Εἰς Μασσιλίαν πλεύσειας.	Massiliam naviges.
Εἰς μελίττας ἐκώμασας.	In apes irruisti.
Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδάς.	In vanum pulsare chordas.
Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.	In cœlum jacularis.
Εἰς πῦρ ξαίνεις.	Ignem cædis.
Εἰς λιμένα.	In portum.
Εἰς πάγας λύκος, εἰς ἠκονισμένας μαχαίρας αἴξ.	In læqueos lupus, in gladios acutos capra.
Εἰς τέφραν γράφειν.	In cinere scribere.
Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.	In utilitatem perdidi.
Εἰς Ἄρειον πάγον ἐκρίθη.	In Areopago judicatum est.
Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμην ὄψου.	Si caseum haberem, non indigerem obsonio.
Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ.	Etiamsi non loquaris, ex ipsâ pelle conspicuus es.
Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.	Nisi pater esses.
Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.	In pertusum dolium hauris.
Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν.	In matulam immingere.
Εἰς ὕδωρ γράφειν.	In aquâ scribere.
Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴωεν, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι.	In Scolum ne ipsemet eas, neve alium sequaris.
Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.	In antro Trophonii vaticinatus est.
Εἰς πάγας ὁ λύκος.	In laqueos lupus.

Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλωπήκων.	In canis podicem inspice et trium vulpium.
Εἰς θέρος ᾤραις ηὔλεις, χειμῶνος ὠρχοῦ.	Æstate cantâsti, hyeme tripudiâsti.
Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις.	Trœzenem adeas.
Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.	Cepit murem laqueus.
Ἐκδεδαρμένον δέρεις.	Excoriatum excorias.
Ἐκκάρτατα βοῶν, γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.	Vehementer vociferans vir notus evaserit.
Ἐκ τετρημένης κύλικος πίνεις.	Ex confracto calice bibis.
Ἐκ δυοῖν τρία βλέπει.	Duo cùm sint, tria videt.
Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν.	Ex aspectu hominibus nascitur amor.
Ἐκ γεύματος γινώσκω.	Ex gustu nosco.
Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται.	Ex fimbriâ tela ipsa ostenditur.

ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ή.	CENTURIA VIII.
ἘΚ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνεται, καὶ κωμῳδία γραμμάτων.	Ex iisdem tragœdia fit et comœdia literis.
Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα.	Ex unguibus leonem.
Ἐκκεκόφθη ἡ Μουσική.	Excisa est *Musica*.
Ἐκ παντὸς ξύλου.	Ex omni ligno.
Ἐκ τοῦ πηλοῦ πόδας ἔχεις.	Extra lutum pedes habes.
Ἐκπερδικῆσαι.	Effugere *seu* elabi.
Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα.	A vicinis exemplum habent.
Ἕκαστος αὑτοῦ τὸ βδέμα μήλου γλύκιον ἡγεῖται.	Suus cuique crepitus malo dulcior existimatur.
Ἐκ λύκου στόματος ἀφεῖλου.	Ex lupi ore abstulisti.
Ἐκ τριχὸς κρέμαται.	Ex pilo pendet.
Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.	Liberæ sunt capræ ab aratris.
Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης.	Magìs liber quàm Sparta.
Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις.	Nihil ab elephante differs.
Ἐλέφαντα ἐκ μυιᾶς ποιεῖς.	Elephantem ex muscâ facis.
Ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.	Elephas murem non mordet.
Ἕλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Καικίας νέφος.	Ad se trahens ut Cæcias nubem.
Ἔλαχες τὸ μῦ.	Sortitus es M.
Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.	Veniat qui proderit hospes.
Ἔμβαρος εἰμί.	Embarus sum.
Ἐμποδὼν ἐστι τὸ πρᾶγμα.	Palam est res.
Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.	Empedoclis inimicitia.
Ἐμὲ μὲν, ἂν μανῶσι, σὲ δὲ ἂν σωφρονῶσι.	Me quidem si insaniant, te autem si sapiant.
Ἔμπροσθεν κρημνὸς, ὄπιθεν λύκοι.	A fronte præcipitium, a tergo lupi.

Ἐν δὲ διχοστατίῃσι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.	Seditione ortâ dux Androcles etiam fit.
Ἐν Πυθίου χέσαι.	In Apollinis cacare.
Ἔνεστι κἂν μύρμηκι χολή.	Inest et formicæ sua bilis.
Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν ἀποτρίβεις.	In æstate penulam deteris.
Ἑνὸς χανόντος μετέσχηκεν ὁ ἕτερος.	Uno oscitante alter participat.
Ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ κρείττων ἀσυνέτων πάντων.	Unius cordati amicitia melior imprudentium omnium.
Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.	Ventus manere, aut navigare hinc non sinit.
Ἐν τοῖς τοποῖς τυφλῶν λάμων βασιλεύει.	Cæcorum in patriâ luscus rex imperat omnis.
Ἐν πίσσῃ τήρησον τὸν καρδίαν.	In pice adversa cor.
Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε ξύλα.	In viâ ne seces ligna.
Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.	In Care periculum.
Ἐν μύρτου κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω.	In myrti ramo gladium tenebo.
Ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς.	Inter pueros senex, inter senes puer.
Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.	Tellure præstat pauperies, quam opes mari.
Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν.	Spartæ solùm expedit senem fieri.
Ἐν Σάμῳ κομήτης.	In Samo comatus.
Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις.	A dolio figulinam auspicaris.
Ἐν τῷ μέρει τὶς καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.	Per vices aliquis ignem fodicet.
Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη.	In Palladio judicatum est.
Ἐν τριόδῳ εἰμί.	In trivio sum.
Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.	In vino veritas.
Ἐν ψύλλης δήξει Θεὸν ἐπικαλεῖται.	In pulicis morsu Deum invocat.
Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν.	In puteo cum canibus pugnare.
Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.	Endymionis somnum dormis.
Ἐν πυρὶ βέβηκας.	Incedis per ignem.
Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις, ἤτοι κρύπτῃ.	In areâ te abscondis.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.	Melle teipsum inspergis.
Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.	In tenebris tripudiare.
Ἐν νυκτὶ βουλή.	In nocte consilium.
Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνωφελής.	Nocte splendens, luce verò inutilis.
Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.	Leoninam pellem induitur.
Ἐν τοι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.	In manibus finis belli, sermonis in omni consilio.
Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.	Carcinus in dubiis rebus sortitur honorem.
Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ.	In stipulas ignem fundit.
Ἐξ ἑνὸς πάνθ' ὁρᾶν.	Ex uno omnia videre.
Ἐν ἄμμῳ σχοινίον πλέκεις.	Ex arenâ funiculum nectis.

Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν.	Ex æquo da omnibus.
Ἐξ ἡμῶν τέτμηται ὁ ἱμάς.	Ex nobis scissum est lorum.
Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἕλκει τὸ γένος.	Ex Eteobutadis genus trahit.
Ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζήτει δίκην.	Cum reo fugere liceat, judicium minimè quærere oportet.
Ἔξω βελῶν καθῆσθαι.	Extra telorum jactum sedere.
Ἔξελε τὴν κορύζαν τῆς ῥινός.	Extraxit mucum ex naribus.
Ἐξηκεστίδης ἐγένου.	Execestides factus es.
Ἐξ οὐρίας πλεῖ τις, καὶ ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ πράγματα φέρεται.	Secundo vento navigat, et secundo vento illi res succedunt.
Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγήν.	Ex unguibus licet leonem æstimare, et ex pusillo gustu fontem.
Ἔξω Γλαῦκε.	Foras Glauce.
Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.	Videor bos ad cædem ire.
Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα.	Quando Tantali lapidem ex capite excussimus.
Ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ.	Duabus nititur anchoris.
Ἔπακτος ὅρκος.	Delatum juramentum.
Ἐπ' ἄκρᾳ γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχεις.	In ultimâ linguâ amicitiam habes.
Ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθέντα.	In caput impulsum.
Ἐπαύλια δῶρα φέρων ἥκεις.	Nuptialia dona allatum venis.
Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηται τέχνης.	Racemationes istæ sunt et garritus, hirundinum musea, corruptores artis.
Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίζεται.	In armis Accissat.
Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ.	In pedem retrocedit.
Ἐπειοῦ δειλότερος.	Epeo timidior.
Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη.	Pugnas ad Lipsydrium.
Ἐπὶ πυγὴν τρέχει.	In nates currit.
Ἐπὶ καλάμης ἀροῖ.	In stipulâ arat.
Ἐπιμενίδειον δέρμα.	Epimenidis pellis.
Ἔποπος Ἰνδοῦ στοργή.	Epopis Indi amor in suos.
Ἐπ' ἀμφότερα καθεύδεις τὰ ὦτα.	Dormit in utramque aurem.
Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.	In corio sedit.
Ἔπηλυς τὸν ἔνοικον.	Extraneus domesticum.
Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν.	Chœnici non insideas.
Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν.	In foribus hydriam.
Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται.	In acie novaculæ consistit.
Ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται.	A tenui filo vita dependet.
Ἐπαινῶ τὸν εἰπόντα τὰς ἐλπίδας γρηγορούντων ἐνύπνια.	Laudo illum qui dicit spes esse vigilantium somnia.
Ἐπὶ ὅλμου ἐκοιμήσω.	In tripode dormivisti.
Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.	Ad Mandrabolæ morem res procedit.
Ἐπ' ὄνου πόκος.	In asino vellus.
Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι.	Indigenæ secundum ventum norunt.

Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.	In teipsum lunam detrahis.
Ἐπινοίαις θηρεῦται τὰ ἀθήρατα.	Solertiâ capiuntur quæ alioqui nequeant.
Ἐπίτρεπε ὧδε τὸν Ἥφαιστον προμολεῖν.	Permitte ut hoc Vulcanus adveniat.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Θʹ. — CENTURIA IX.

ἘΠΙ' σπείρᾳ σχοινίον.	In spirâ funiculus.
Ἔῤῥει τὰ καλά.	Periêre honesta.
Ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν.	Floret amor in rerum copiâ, moritur autem in egestate.
Ἐρήμη δίκη.	Deserta causa.
Ἐρετριέων ῥῶ.	Eretriensium R.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Res juvenum, consulta senum, sunt vota senectæ.
Ἔρωτα παύει λιμὸς, εἰ δὲ μὴ, χρόνος. Ἐὰν δὲ μὴ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.	Fames amorem sedat, aut saltem mora. Sin ista flammam bina non extinxerint; quod reliquum, saluti erit suspendium.
Ἐρήμην ἁλῶναι.	Indictâ causâ damnari.
Ἔρημον ἐμβλέπειν.	Desertum intueri.
Ἑρμῆς ἀμύητος.	Mercurius non initiatus.
Ἕρμαιον κοινὸν· καὶ, Ἑρμῆς κοινός.	Mercuriale commune, et Mercurius communis.
Ἔρχομαι κύων ὄπισθεν ἅρματα λελυμένος.	Adsum canis post terga currum qui traho.
Ἑρμώνειος χάρις.	Hermonia gratia.
Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνᾶται λόγον.	Litem parans lis verba deposcit tibi.
Ἔρως Δημονίκης.	Amor Demonicæ.
Ἐς κόρακας.	Ad corvos.
Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.	Est et fideli tuta silentio merces.
Ἐσκιμαλέχθαι σε χρή.	Medio digito ostenso te subsannari oportet.
Ἔσο καὶ λέων ὅπη χρὴ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.	Esto leo ubi oportet, esto et simia interdum.
Ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται.	Extrema extremorum mala sunt perpetrata.
Ἑστίᾳ θύειν.	Vestæ sacrificare.
Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν.	Postremus Mysorum navigare.
Ἔστω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ', εἰ βούλει, κύων.	Sit quæstor, atqui cætera, si lubet, canis.
Ἑτερόγναθος εἶ.	Utriusque mandibulæ homo es.
Ἑτερομόλιος δίκη.	Heteromolia causa.

Ἔτρεχέ τις μὴ βρεχθείη καὶ εἰς βόθρον ἀπεπνίγη.	Festinavit ne madefieret, et in fossâ suffocatus est.
Εὐγενέστερος Κόδρου.	Generosior Codro.
Εὐτυχία πολύφιλος.	Felicitas multos habet amicos.
Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.	Versatilior cothurno.
Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.	Dormienti sagena capit.
Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξῃς, ἵνα μὴ τὴν παλάμην σου καταπίῃ.	Fatuo digitum ne ostendas, ne et manum tibi deglutiat.
Εὔχου τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλέον δὲ τῇ χύτρᾳ.	Opta vicino ut habeas, maximè autem ollæ.
Εὐρύβατος.	Eurybatus.
Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν.	Inveni quod non quærebam.
Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος.	Omnis Eurycles ventriloquus.
Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου.	Nobilis ex marsupio.
Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.	Effugi malum, inveni bonum.
Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπεψίαν ἔχουσι.	Lucrum abstinentiæ a cibo cruditatem habent.
Ἐφέσια γράμματα.	Ephesiæ literæ.
Ἐφ' ὕδωρ.	Ad aquam.
Ἐφημέρου ζωή.	Ephemeri vita.
Ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σαλεύει.	Super uno filio fluctuat.
Ἐφ' ἑαυτῆς τὰ κέρατα.	Contra sese cornua.
Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.	Echinus partum differt.
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.	Hostium dona non dona, neque utilia.
Ἔχομεν σύμμαχον Θεὸν Ἥφαιστον.	Habemus auxiliatorem Deum Vulcanum.
Ἔχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα.	Habemus canem mendico auxiliantem.
Ἔχει καὶ μυῖα σπλῆνα, ἔχει καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.	Habet et musca splenem, et formica bilem.
Ἕψεσθαί σοι πειρῶ λίθον.	Ut lapis te sequatur, annitere.

Ζ. Ζ.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ νόμος.	Zaleuci lex.
Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο.	Jupiter aquilam elegit.
Ζεῦγος Κροβύλου.	Crobuli jugum.
Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.	Jupiter, licet serò, diphtheram inspexit.
Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.	Fervet olla, vivit amicitia.
Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.	Zenone continentior.
Ζητῶν ὄψον, θοιμάτιον ἀπώλεσα.	Obsonium quærens, tunicam amisi.
Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.	Qui non adest frustra advocas.
Ζωπύρου τάλαντα.	Zopyri talenta.

Ζωὴ πίθου.	Vita doliaris.
Ζώνῃ περίβαλε τὴν γαστέρα.	Zonâ ventrem circumcinge.
Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.	Stateram ne transgrediare.
Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.	Reddêre salvus, cepe duntaxat cape.
Ζῶμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.	Vivimus non ut volumus, sed ut possumus.

H. | H.

Ἡ ΑΠΟ Σκυθῶν ῥῆσις.	Scytharum oratio.
Ἡ ἀφύη πῦρ.	Aphya ignem.
Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν.	Currus bovem.
Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίῃ· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.	Seu dolo, seu vi: seu clam, seu prorsus apertè.
Ἠδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.	Carnes edendæ, aut non edendæ, cochleæ.
Ἡ βραχυλογία ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ σιγᾷν.	Oratio brevis par est silentio.
Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων, καὶ τὰ ὦτα προσαπώλεσεν.	Camelus cornua desiderans, etiam aures perdidit.
Ἡ κύων ἐν φάτνῃ.	Canis in præsepi.
Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἴτιον.	Malum judicium omnis mali causa.
Η κρίνον, ἢ κολοκύντην.	Aut florem cucurbitæ, aut cucurbitam.
Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.	Cauda vulpi testimonium fert.
Ἡλικίαν τὴν οὐκ ἔχω.	Ætatem tuam non habeo.
Ἢ λέγε τὶ σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.	Aliquid silentio melius loquere, aut tace.
Ἡ λύκου δεκάς.	Lupi decas.
Ἧλιξ ἥλικα τέρπει.	Æqualis æqualem delectat.
Ἡλίῳ φῶς δανίζεις.	Soli lumen mutuaris.
Ἧλος τὸν ἧλον, καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσε.	Clavus clavum, et palus palum excussit.
Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης.	Stupidior Adonide Praxilles filio.
Ἡμένης πελειάς.	Columbâ sedenti.
Ἢ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾷν.	Aut manentem mori, aut vincere oportet.
Ἡμίονος κανθήλιος.	Mulus clitellarius.
Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες.	Nos decem Rhodii, decem naves.
Ἦ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο;	Exscripsit ecquis dictionem Morsimi?
Ἢν μὴ καθάρῃς καὶ ἀλέσῃς οὐ φάγῃς.	Purges nisi molasque, non edes piger.
Ἦν ποτε κἀμοὶ πρῷρα καὶ πρύμνη.	Fuit et mihi aliquando prora et puppis.

Ἣν ἔλαχες Σπάρτην, ταύτην κόσμει.	Spartam quam nactus es, exorna.
Ἡ ψελλὴ οὐ πιστεύει.	Balba non credit.
Ἡ Παναγαία Ἄρτεμις.	Panagæa Diana.
Ἡρακλῆς ξενίζεται.	Hercules hospitio excipitur.
Ἡράκλειος νόσος.	Herculeus morbus.
Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος.	Hercules et simia.
Ἡράκλεια λουτρά.	Herculanea balnea.
Ἡρακλέως λίθος.	Heracleus lapis.
Ἡράκλειος ψώρα.	Herculanea scabies.
Ἦσάν ποτ' ἦσαν, ἄλκιμοι Μιλήσιοι.	Fuêre, quondam fuêre, strenui Milesii.
Ἢ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον.	Aut opportunum silentium, aut sermonem utilem habe.
Συλώσαντος χλαμύς.	Sylosantis chlamys.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι. — CENTURIA X.

Ἡ ΣΥΚΑΜΙΝΟΣ συκαμίνῳ ῥύπτεται.	MORUS moro purgatur.
Ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος.	Victus es ab aliquo gallo gallinaceo.
Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.	Aut ter sex, aut tres tesseræ.
Ἤτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα.	Aut obiit, aut docet literas.
Ἡ Φάνου θύρα.	Phani janua.
Ἢ φρονεῖν ἔλασσον, ἢ δύνασθαι δεῖ μεῖζον.	Modestiùs de se sentire, aut plus virium habere oportet.
Ἡφαίστιος δεσμός.	Vulcanium vinculum.
Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.	Una auri capiet Spartam vesana cupido.
Ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα, γελᾷ.	Aurora videns noctis opera, ridet.

Θ. — Θ.

ΘΑΜΥΡΙΣ μαίνεται.	THAMYRIS insanit.
Θάρσει, τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα.	Confide, multum justitia potest.
Θάρσει λέγων τἀληθές, οὐ σφαλῇ ποτέ.	Confide verum proloquens, nunquam cades.
Θάνατον παρδάλειον ὑποκρίνεται.	Mortem pardalis effingit.
Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ.	Maris aquam ex cavernâ.
Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον· Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι θανόντες. Χ' ὁ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.	Sperandum, Batte, est, melior cras forsan erit res: Spes est in vivis, non est spes ulla sepultis. Nunc clarus splendet, nunc Jupiter imbre nigrescit.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος· καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.	Deo volente nil potest æmulatio: et non volente nil potest ullus labor.

Θετταλικὸν σόφισμα.	Thessalicum commentum.
Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πενίαν.	Ipsum timorem sana, et non timebis paupertatem.
Θάσος ἀγαθῶν.	Thasus bonorum.
Θᾶττον ὑπὸ μάλης πέντ' ἐλάφους κρύψειας ἢ ἕνα κίναιδον.	Citiùs sub axillâ quinque cervos celaveris, quàm unum cinædum.
Θαλάττιος ὤν, μή πως χερσαῖος γένῃ.	Marinus cùm sis, ne terrestris fias.
Θεαγένους χρήματα.	Theagenis facultates.
Θεός τε τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.	Nempe otiosis nullus adsistit Deus.
Θετταλικὴ γυνή.	Thessala mulier.
Θεὸς ἡ ἀναίδεια.	Deus impudentia.
Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχεῖν βροτούς.	Mortalibus bene esse, munus est Dei.
Θετταλικὰ πτερά.	Thessalicæ alæ.
Θεῶν ἀγορά.	Deorum cœtus.
Θηρικλεῖος φίλος.	Thericlii amicus.
Θηραμένης ἀνήρ.	Theramenes vir.
Θυμοῦ λόγος ἰατρός.	Sermo iræ medicus.
Θρᾷκες ὅργια οὐκ ἐπίστανται.	Thraces fœdera non nôrunt.
Θρὶξ ὕστριχος.	Seta hystricis.
Θησεὺς Πειρίθουν.	Theseus Pirithoum.
Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.	Ira postremò senescit.
Θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια.	Foras Cares, non ampliùs anthesteria.
Θυμόσοφός ἐστιν.	Animo solers est.
Θυνίζειν.	Thynnizare.

Ι. — I.

ἸΑΛΕΜΟΥ ψυχρότερος.	Ialemo frigidior.
Ἴανος ἄλλος.	Alter Janus.
Ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῶν τοιούτων λόγων.	Talibus sermonibus delectatur.
Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ πήδημα.	Ecce Rhodus, ecce et saltus.
Ἴαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.	Medela linguæ, ventris abstinentia.
Ἱερὰ ἄγκυρα.	Sacra anchora.
Ἱερόσυλος θεοσεβεῖ.	Sacrilegus Deum veneratur.
Ἰλιὰς κακῶν ἐπήει.	Ilias malorum invasit.
Ἱματίῳ πῦρ περιστέλλεις.	Veste ignem occultas.
Ἱματισμὸς Διονυσίου.	Vestitus Dionysii.
Ἰνοῦς ἄχη.	Inûs dolores.
Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.	Ubi enim timor, ibi et pudor.
Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.	Adde rotas vetulo leviores usque caballo.
Ἱππόλυτον μιμήσομαι.	Hippolytum imitabor.
Ἵππους εἰς λεῖον πεδίον.	Equos in planum campum.

Ἵππους εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν.	Equum in campum currere doces.
Ἵππος με φέρει, καὶ βασιλεὺς με τρέφει.	Equus me portat, alit rex.
Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῇ.	Equites in campum provocas.
Ἴσως Ἐριννῦς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.	Fortassis est Erinnys ex tragœdiâ.
Ἱστὸν ἀράχνης.	Araneæ tela.
Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.	Æqualitas bellum non parit.
Ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.	Æqualitas amicitia.
Ἰσχὺς, καὶ τεῖχος, καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις.	Robur, murus, et arma, sapientis est prudentia.
Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.	Piscis a capite olere incipit.
Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.	Piscem natare doces.

K. K.

ΚΑΚΟΥ κόρακος κακὸν ὠόν.	MALI corvi malum ovum.
Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται.	Mali satietatem non ferunt.
Καὶ εἰς μάχαιραν κυβιστήσειεν.	Vel per gladium se devolvat.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον.	Etiam a lineâ movet calculum.
Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὁμίχλην.	Mali bibunt punitionis nebulam.
Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον.	Etiam in altari insidiatorem.
Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες.	Res dura visu, ast in malis mente est opus.
Καὶ βαίτυλον ἂν κατέπιες.	Etiam bætylon devorâsses.
Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει.	Mala lucra virtuti damnum adferunt.
Καταφρόνει θανάτου.	Mortem contemne.
Κανθάρου μελάντερος· καὶ, Κανθάρου σοφώτερος.	Cantharo nigrior: et, Cantharo callidior.
Κάμηλος ψωριῶσα, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.	Camelus scabiosa multorum asinorum tollit onera.
Καρκῖνος λαγῶν αἱρεῖ.	Cancer leporem tollit.
Κατὰ μυὸς ὄλεθρον.	Juxta muris interitum.
Κακῶν πανήγυρις.	Malorum panegyris.
Καδμεία νίκη.	Cadmea victoria.
Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν.	Etiam Sphaceli immunitatem præstant.
Κακὸν Τενέδειον.	Malum Tenedium.
Κακῶς ἀκούειν πρός σέ ἐστι.	Ut malè aut secus audias penès te est.
Καθ' ὕδατος γράφεις.	In aquâ scribis.
Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάμβανεν.	Etiam Hercules vires a sensu carentibus accepit.
Καρικὴ Μοῦσα.	Carica Musa.
Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.	Contra semet Bellerophontes.
Κἂν αἴξ δάκῃ ἄνδρα πονηρόν.	Etiam capra improbum hominem mordeat.

Κακὸν ἄγγος οὐ κλᾶται.	Malum vas non frangitur.
Κατὰ θεὸν ἥκεις.	Divinitùs advenis.
Κατὰ βοὸς εὔχου.	Taurinâ voce precare.
Καύνιος ἔρως.	Caunius amor.
Κατὰ ποδὸς βάσιν.	Pedetentim.
Κανθάρου σκιά.	Scarabæi umbra.
Κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.	Malum virum semper pati malum decet.
Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ.	Vel a mortuo tributum auferat.
Κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθ' ἀναιδεία κρατεῖ.	Malus enim pudor ubi regnum impudentia tenet.
Κατευνάζει σμικρὰ σώματα ῥοπὴ παλαιῶν.	Sopit pusillus corpora impulsus senum.
Καιρὸς ψυχὴ πράγματος.	Tempus anima rei.
Κάλλιππος τρέχει.	Callippus currit.
Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισήσοντας· καὶ μισεῖν, ὡς καὶ φιλήσοντας.	Amare oportet tanquam osuros, et odisse tanquam amaturos.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιά. — CENTURIA XI.

ΚΑΚΩΣ ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς.	AUDIRE nempe quam loqui præstat malè.
Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς· τὸ μὲν γὰρ ἐλεοῦμεν, τὸ δὲ ψέγομεν.	Honesta paupertas prior quàm opes malæ; Miseramur istam namque, at eas reprendimus.
Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ.	Vultus speculum index ferreum, mentis merum.
Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.	Post festum venis.
Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.	Lucrum malis est æquitate antiquius.
Κατὰ πυρὸς ξαίνεις.	Ignem dissecas.
Κασσιωτικὸν ἄμμα.	Cassioticus nodus.
Κακὴ πρόσοδος.	Malus proventus.
Καὶ ἅμμα λύεις.	Nodum solvis.
Καὶ δρῦς μαινὰς ἐγένετο.	Etiam quercus bacchatur.
Καρκῖνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν.	Cancer rectè incedere non didicit.
Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιάδων.	Vel una vis Meniadum potentior.
Καρικὸς τράγος.	Caricus hircus.
Καρικὸς τάφος.	Caricum sepulchrum.
Καλαμαραδικος Γάδαρος.	Calamaradicus Gaditanus.
Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.	Nutricum instar malè cibas.
Καρκῖνον δασύποδι συγκρίνεις.	Cancrum lepori comparas.
Καρπάθιος τὸν λαγωόν.	Carpathius leporem.
Κακὸν δῶρον ἴσον ζημίᾳ.	Malum donum noxæ simile.
Κατὰ ῥοῦν φέρεται.	Secundo æstu fertur.

Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοὐναντίον ἀποτελευτᾷ.	Etiam quod melius est, in deterius desinit.
Κατ' αἶγας ἀγρίας.	Ad capras sylvestres.
Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἶπες.	Mala res thripes, mala res ipes.
Κερκωπίζειν.	Cercopizare.
Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.	Impelle equum ad metam.
Κενὰ κενοὶ βουλεύονται.	Inanes inania consultant.
Κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται.	Inani spe calescit.
Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.	Lucrum probro potius est.
Κερκυραία μάστιξ.	Cercyræum flagellum.
Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.	Turpe lucrum, gravis thesaurus.
Κενὰ κροταλίζεις ὄχη.	Inanes currus agis.
Κεραμεὺς ἄνθρωπος.	Figularis homo.
Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται.	Centaurorum injuriam imitatus est.
Κεκύλισται ὁ πίθος.	Versatum est dolium.
Κερκυόνων ἐλευθερία.	Cercyonum libertas.
Κεστρεὺς νηστεύει.	Mugil jejunat.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις.	Ceram auribus inungis.
Κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.	Hedera post anthesteria.
Κιλίκιοι τράγοι.	Cilicii hirci.
Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.	Amicorum res communes.
Κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον.	Anagyrum moves.
Κινήσω τὴν ἀφ' ἱερᾶς.	Movebo calculum a sacrâ lineâ.
Κινδυνώδης ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς.	Periculosa in prorâ sedes.
Κίγκλου πενέστερος.	Cinclo pauperior.
Κλαίει ὁ νικήσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.	Qui vicit plorat: fuit at qui victus obivit.
Κλιτοριάζειν.	Κλιτοριάζειν.
Κνὶψ ἐκ χώρας.	Cnips extra regionem.
Κνωδάλου χοῖνιξ.	Cnodali chœnix.
Κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες.	Exorna Spartam quam sortitus es.
Κορώνη γράμματα κομίζει.	Cornix literas fert.
Κοσκίνῳ μαντεύεται.	Cribro vaticinatur.
Κορυδέως εἰδεχθέστερος.	Corydeo deformior.
Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκεν.	Colophonem malorum imposuisti.
Κουρήτων στόμα.	Curetum os.
Κοινὸν ναυάγιον τοῖς πᾶσι παραμύθιον.	Commune naufragium omnibus est consolatio.
Κόκκος σίτου προὐξένησε θάνατον.	Granum frumenti mortem conciliavit.
Κόττου ἰσχυρότερος καὶ Βριάρεω.	Cotto fortior et Briareo.
Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα.	Crates dimittit ea quæ sunt Cratetis, ne quæ sunt Cratetis Cratetem superent.
Κρητίζειν.	Cretizare.
Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.	Aries mercedem nutritionis persolvit.

Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων.	Melior Zopyrus quàm centum Babylones.
Κρεῖσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι, ἢ παντελῶς σκοτίζεσθαι.	Præstat parum lucis accipere, quàm prorsus obtenebrari.
Κριτὴς κάκιστος ὑπάρχεις καὶ φίλων καὶ πολεμίων.	Judex pessimus es et amicorum et hostium.
Κύκνειον ᾆσμα.	Cygnea cantio.
Κυπαρίττου καρπός.	Cyparissi fructus.
Κυνόσαργες.	Cynosarges.
Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον.	Canis ad suum vomitum.
Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀστέα.	Cani das paleam, asino ossa.
Κωφότερος κίχλης.	Turdo surdior.

Λ. — Λ.

ΛΑΒΡΑΚΑΣ Μιλησίους.	Labraces Milesios.
Λαγωὸς καθεύδων.	Lepus dormiens.
Λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει.	Lepus per viam pro carnibus currit.
Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.	Laconicum morem persequi.
Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν.	Ex lacu dives es, ut Callias.
Λαμίας δυσμορφώτερος.	Lamiâ deformior.
Λαρινοὶ βόες.	Larini boves.
Λάρος κεχηνώς.	Larus hians.
Λάρος ἐν ἕλεσιν.	Larus in paludibus.
Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.	Leberide nudior et cindalo.
Λειβηθρίων ἀνοητότεροι.	Libethriis insulsiores.
Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλιστα.	Optima loquere, pulcherrima fac.
Λευκώλενον λίνον κερδογαμεῖς.	Album linum ducis lucri causâ.
Λευκώνης ζῆλος.	Leucones zelotypia.
Λεωκόριον οἰκεῖς.	Leocorium habitas.
Λέοντα ξυρᾷν, ἢ κολωνὸν κυρίττειν.	Leonem radere aut jugum montis fodere.
Λεπτή τις ἐλπίς ἐστιν ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.	Spes parva quâ vectamur est nunc reliqua.
Λεπτὴν πλέκει.	Tenuem funiculum nectit.
Λέρνη θεατῶν· καὶ, Λέρνη κακῶν.	Lerna spectatorum; et Lerna malorum.
Λεσβίων ἀξία.	Lesbiis digna.
Λέσχη ἐγκάθῃ.	Leschæ insides.
Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν.	Albam placentam subigunt.
Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον.	Leo pilo, asinus vitâ.
Λευκὴ ψῆφος.	Candidus calculus.
Λέων εὐθὺς εἰς ἀγῶνας.	Leo protinus in certamina.
Λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ.	Alba amussis albo lapidi.
Λήμνιον κακόν.	Lemnium malum.

Λήταργος κύων.	Languidus canis.
Λημνίᾳ χειρί.	Lemniâ manu.
Λήμνιον βλέπεις.	Lemnicè intueris.
Λίθον ἕψεις.	Lapidem maceras.
'ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιβ'.	**CENTURIA XII.**
ΛΙΘΟΙΣ τὸν ἥλιον βάλλει.	LAPIDIBUS solem incessit.
Λιμοῦ πεδίον.	Famis campus.
Λιμὸς Μηλίων.	Fames Meliensium.
Λίνδιοι τὴν θυσίαν.	Lindii sacrificium.
Λίθος κυλιόμενος, φῦκος οὐ ποιεῖ.	Lapis qui volvitur, algam non generat.
Λίνον λίνῳ συνάπτειν.	Linum lino connectere.
Λιτύερσαν ᾠδὴν ᾄδεις.	Lityersam cantionem canis.
Λιπαρώτερος, λύχνου καὶ ληκυθίου.	Lychno et lecytho pinguior.
Λιβυκὸν θηρίον.	Libyca fera.
Λοκρῶν συνθήματα.	Locrensium pacta.
Λούσαιο τὸν Πελίαν.	Peliam lavaris.
Λοκρικὸς βοῦς.	Locrensis bos.
Λυγκέως ὀξύτερον ὁρᾷ.	Lynceo acutiùs videt.
Λύκου πτερὰ ζητεῖς.	Lupi alas quæris.
Λυδὸν εἰς πεδίον ἴσθι προκαλούμενος.	Lydium in campum te provocâsse scias.
Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.	Lydius in meridie lascivit.
Λυδὸς καπηλεύει.	Lydius cauponariam exercet.
Λύκος ἀετὸν φεύγει.	Lupus aquilam fugit.
Λύκος ἔχανεν.	Lupus hiavit.
Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.	Lupus circum puteum saltat.
Λύκω συννόμω καὶ ἵππω· λέοντε γε μὴν οὐκέτι.	Duo lupi, et duo equi unà pascuntur, duo leones non item.
Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν.	Solvere non potest, qui nodum ignorat.
Λύκον εἶδες.	Lupum vidisti.
Λύχνου ἀρθέντος, γυνὴ πᾶσα ἡ αὐτὴ ἐστί.	Lucernâ sublatâ, omnis mulier eadem est.
Λυκόπους εἶ.	Lupi pedem habes.
Λύκου δεκάς.	Lyci decima.
Λυπηρότερον σταλαγμοῦ.	Odiosius stillâ.
Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει.	Lupus ante clamorem properat.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν.	Lucernam in meridie accendere.
Λυσίζωνος γυνή.	Mulier zonam solvens.
Λύε λέσχας.	Solve colloquium.
Λυσικράτης ἕτερος.	Lysicrates alter.
Λύκος ποιμήν.	Lupus pastor.
Λυσιστράτου πλοῦτον πλουτεῖς.	Lysistrati opulentiâ dives es.

Λύσιοι τελεταί.	Bacchi sacra.
Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον.	Lydius lapis adulterinum arguet.
Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι Αἰγύπτιοι· Τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.	Lydii improbi, secundò Ægyptii; tertiò omnium perniciosissimi Cares.
Λύδιον ἅρμα· καί, Παραλύδιον.	Lydius currus; et, Præter Lydium currum.
Λύπης πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.	Omnis doloris tempus fit medicus.
Λωτοῦ ἔφαγες.	Lotum edisti.

M. — M.

ΜΑΛΛΟΝ ὁ Φρύξ.	MAGIS Phryx.
Μασχαλισθήσῃ ποτέ.	Ex alis aliquando sustolleris.
Μαχαίρᾳ μὴ πῦρ σκαλεύειν.	Gladio ignem ne fodito.
Μαχητὴς ἐπέμφθης, οὐκ ἀγγελιαφόρος.	Ad pugnandum missus es, non ad nuntia ferenda.
Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει.	Marsyas gloriosus certat.
Μαργίτης εἶ.	Margites es.
Μασχάλην αἴρειν.	Axillam tollere.
Μακραὶ τυράννων χεῖρες.	Longæ tyrannorum manus.
Μάστιξ ἐλαύνει.	Flagellum impellit.
Ματιολοιχὸς τυγχάνεις.	Matiolœchus es.
Μεγαρέων δάκρυα.	Megarensium lacrymæ.
Μένε, βοῦς, ποτε βοτάνην.	Bos, *herbam aliquando exspecta.*
Μένε, γραῦ, ἐμόν σε παῖδα φιλήσοντα.	Exspecta, vetula, puerum meum, ut te osculetur.
Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.	Medimno dimetior paternum argentum.
Μέγας κελευστὴς ἐν μικρῷ πράγματι.	Magnus hortator in re parvâ.
Μεγαρικαὶ σφίγγες.	Megaricæ sphinges.
Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.	Magis clamat lauro viridi dum uritur.
Μεῖζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρᾳ.	Magnificentiùs de se sentit quàm Peleus ob gladium.
Μελανίωνος σωφρονέστερος.	Melanione temperantior.
Μελαμπύγων μὴ τύχῃς.	In Melampygos ne incidas.
Μεταβλητότερος Μήτρας.	Mutabilior Metrâ.
Μέλος Ἀγρέως.	Melos Agrei.
Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἃ δεῖ.	Magnum quid est, in rebus adversis sapere ut oportet.
Μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πρᾴως πλημμέλειαν.	Magnanimitas est, leviter ferre injuriam.
Μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνά τ' ἄστεα.	Nihil aliæ ad Crotonem urbes.
Μεθυσοκότταβος ἐγένου.	Methysocottabus fiebas.
Μελιταῖοι κύνες.	Melitæi canes.

Μετάδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκαίνῃς με.	Rutam mihi impertire, ne me fascines.
Μερὶς, οὐ πνὶξ.	Portio, non jugulatio.
Μετὰ Λέσβιον ἀοιδόν.	Post Lesbium cantorem.
Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος.	Cum Musis Corydus.
Μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίεις.	Cum literis Ephesiis luctaris.
Μετὰ πόλεμον ταραχὴ, ἡ συμμαχία· Καὶ, μετὰ Μαραθῶνα, μάχη.	Finito bello, auxilium ; et, Post Marathoniam pugnam.
Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίᾳ δὲ μάζαν ἔδοντες.	Potat aquam metro, sed edit mazam sine metro.
Μέλιτος μυελός.	Mellis medulla.
Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.	Magnum est os anni.
Μητραγύρτου θάνατος.	Metragyrti mors.
Μὴ προσοβήσῃς τὴν θύραν.	Ne venatum ante tempus excites.
Μὴ σπεῦδε γᾶμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.	Non antè ducas, mortuum quàm rescias.
Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ.	Nihil contra bovem preceris.
Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακίαν πέσῃς.	Ne cinerem fugiens in prunas incidas.
Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν.	Musicam ne vities.
Μὴ τιμωμένης, ἀρετῆς, ἡ κακία παῤῥησιάζεται.	Ubi virtuti suus honos deest, improbitas licentiùs grassatur.
Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν.	Ne cuivis dexteram porrigas.
Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον.	Arctum annulum ne gestato.
Μὴ ἐσθίειν καρδίαν.	Cor ne edito.
Μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἐπὶ τοὺς ὅρους ἐλθόντας.	Ad finem progressis non est redeundum.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥίπτειν ἀνελόντα ἐσθίειν.	Non a chytropode haud sacrato sumpseris escam.
Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.	Ne rem defini, nisi partem audieris utramque.
Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει.	Defunctorum loculos ne moveas.
Μήλῳ βάλλειν.	Malo ferire.
Μὴ ἂν Σύρος, μὴ συρίζε.	Cùm non sis Syrus, ne Syrum agas.
Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.	Ne apud me varia.
Μηδικὴ τράπεζα.	Medica mensa.
Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον.	Ne moveas malum benè situm.
Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.	Neque mel, neque apes.
Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.	Ne ignem ad ignem.
Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.	Non cum leone capra decertem fero.
Μὴ κάρφος κινεῖν.	Nec stipulam movere.
Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ.	Ne gladium tollat mulier.

ʹΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγʹ.	CENTURIA XIII.
ΜΗ κίνει Καμαρίναν.	Ne moveas Camarinam.
Μήτε τυφλὸν ὁδηγὸν, μήτε ἀνόητον ξύμβουλον.	Neque cæcum viæ ducem, neque imprudentem consiliarium.
Μὴ παιδὶ μάχαιραν.	Ne puero gladium.
Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον.	Ne temerè Abydum naviges.
Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.	Neque natare, neque literas.
Μηδέποτε μηδεὶς Μεγάρεων γένοιτο σοφώτερος.	Ne quis unquam Megarensibus sapientior fiat.
Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.	Ne verba pro farinâ.
Μῆλά μοι Ἑσπερίδων ἐδωρήσω.	Mala mihi Hesperidum dono dedisti.
Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος.	Semper pullus tuus parvus.
Μισῶ μνήμονα συμπότην.	Odi memorem compotatorem.
Μικρὰ ἐλαττούμενος, τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.	Parum quidem detrimenti passus, ne propterea amico maledicas.
Μία τῶν εἰς φαρέτραν.	Una earum quæ in pharetram.
Μικροῦ δὲ ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.	Certamen exile haud decus magnum parit.
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.	Una hirundo non facit ver.
Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε, μήτε φύτευε.	Mintham in bello neque edito, neque serito.
Μίτος ἔριδος τότ' ἦν.	Filum contentionis tum erat.
Μίδας ὄνου ὦτα εἶχεν.	*Midas asini aures habuit.*
Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακοῦ δὲ ψόγος.	*Merces virtutis laus est, improbitatis verò vituperatio.*
Μίδου χρήματα.	Midæ opes.
Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.	Odi sophistam quisquis haud sapit sibi.
Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.	Unum fruticetum duos erithacos non alit.
Μικρὸς ἡλίκος Μόλων.	Parvus qualis Molon.
Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον.	Parvum oboli pretium.
Μικρόθεν ἡ ἀγαθὰ ἄκανθα φαίνεται.	Bona spina jam tum quum parvula est se prodit.
Μνήμη καμήλου.	Cameli memoria.
Μνησικακία καμήλου.	Cameli offensarum memoria.
Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.	Moschus Bœotiam cantionem canens.
Μορίων μὴ θίγγανε.	Sacras Minervæ olivas ne attingas.
Μολὼν λάβε.	Veniens cape.
Μόναι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι.	Solæ Lacænæ viros pariunt.
Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.	Acti laboris nulla habetur gratia.
Μυκώνειος γείτων.	Myconius vicinus.

Μυκωνίων δίκην ἐπείσπεσεν εἰς τὰ συμπόσια.	Myconiorum more in symposia incidit.
Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικοὺς δοκιμάζει.	Mydas oculos Indicos explorat.
Μῦς ἔδηξε Βρασίδαν ἐν ἰσχάσιν.	Mus Brasidam momordit in caricis.
Μυσῶν λείαν.	Mysorum prædam.
Μυσὶ κανθαρίς.	Muribus cantharis.
Μύλος πάντ' ἀκούει.	Mylus omnia audit.
Μυόλεθρος.	Muris interitus.
Μυῤῥίνων ἐπιθυμεῖς.	Myrtos desideras.
Μῦς λευκός.	Mus albus.
Μῦς δακὼν παῖδ' ἀπέφυγε.	Mus puerum mordens aufugit.
Μύσιος ὄνος κατεαγὼς τὸν νῶτον.	Mysius asinus rupto dorso.
Μύωπι τὸν δράκοντα ἤγειρας.	Stimulo currentem incitâsti.
Μυσκέλλου ψῆφος.	Myscelli suffragium.
Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον, ὡς Ἀθάμας.	Ne pro deâ hominem.
Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.	Mus modò picem gustat.
Μῦς γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην.	Mus felem arguet paulò antè puellam.
Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κολοκύνταν ἔφερεν.	Mus cum antro suo non caperetur, etiam cucurbitam ferebat.
Μωρότερος Μορύχου.	Stultior Morycho.
Μωρὸς σιωπᾷν οὐ δύναται.	Stultus tacere nescit.
Μωρότερος Κορύβου.	Stultior Corybo.
Μωμήσεταί μᾶλλον ἢ μιμήσεται.	Faciliùs carpet quàm imitabitur.
Μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.	Insanientem deum alio sobrio deo temperare.

N. N.

ΝΑΥΣ ἱκετεύει πέτρας.	Navis supplicat petris.
Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ.	Servari haud unâ navis anchorâ solet.
Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωΐμη.	Navis vetusta inepta deinceps est mari.
Νάνος ὢν ὕπεικε.	Pumilio cùm sis, cede.
Νέα χελιδών.	Nova hirundo.
Νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρία.	Juvenis gloriæ inserviens præcox improbitas.
Νεοκλείδου κλεπτίστερος.	Neoclide furacior.
Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.	Mortuo fabulam in aurem narrabat.
Νεκρὸν μυρίζεις.	Mortuum unguento perungis.
Νεκρὸς κεῖται βδέων.	Mortuus jacet pedens.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	Mortuus non mordet.
Νεφέλας ξαίνεις.	Nebulas cædis.
Νέμεσις δέ γε παρὰ πόδας βαίνει.	Nemesis circa pedes obambulat.
Νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως.	De luteo nihil mihi das.

Νεβρῷ ἱππεύεις.	Hinnulo inequitas.
Νήϊα καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἠλλάξαντο.	Rudentes et ligna ad remos faciendos armis permutabant.
Νηφάλια ξύλα.	Sobria ligna.
Νὴ τὼ Σιὼ, τέχνη ἄνευ τῆς ἀληθείας ἥφθη.	Per Castorem et Pollucem ars absque veritate tacta est.
Νιόβης πάθη.	Niobes mala.
Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις.	Mens non est Centauris.
Νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει.	Mens videt, et mens audit.
Νοῶ τὸν ξένον.	Novi peregrinum.
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.	Servare leges patrias pulchrum ac bonum.
Νόμος, γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.	Par cum diis parentibus lege est honos.
Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστι, ἢ λύπην φέρειν.	Mœrore morbum perpeti minùs grave.
Νόμος καὶ χῶρα.	Lex et regio.
Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζῆτε.	Sponsi vos vitam vivitis.
Νὺξ ὑγρά.	Humida nox.
Νῦν εἰς χώραν ἦλθες.	Nunc in regionem venisti.
Νῦν ὁ σπείρων ἄμητος.	Nunc leguminum messis.
Νῦν Θεοὶ μάκαρες.	Nunc Dii beati.
Νῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι.	Nunc servari contingat.
Νόσος φιλίας ἡ κολακεία.	Morbus amicitiæ assentatio.
Νῷ πείθου.	*Menti pareto.*

Ξ.

ΞΕΝΟΣ ἔλθῃ ὅστις ὀνήσει.	VENIAT qui proderit hospes.
Ξυρεῖ ἐν χρῷ.	In cute radit.
Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.	Novacula in cotem.
Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.	Lignum curvum nunquam rectum.
Ξὺν τῷ Θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κ' ὀδύρεται.	Deo volente ridet et flet quilibet.
Ξύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος.	Auspicium aut malum aut bonum.
Ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα.	Communis Mars perimentem sæpè peremit.
Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ.	Venia danda primum experienti.

O.

Ὁ ΔΙΟΣ Κόρινθος.	JOVIS filius Corinthus.
Ὁ ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει.	Piscator ictus sapiet.
Ὁδὸν ὀρθὴν βαδίζει.	Rectâ viâ ambulat.
Ὁδοῦ γὰρ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι.	A viâ et veritate aberrare durum est.

ʼΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιδ΄.	CENTURIA XIV.
ʼΟ ΖΕΥΣ κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.	Punit superbè se gerentes Jupiter.
ʼΟ ἥλιος τὸν οὐκ ἀετιδέα.	Sol non verè aquilinum pullum.
ʼΟ δύω πτῶκας διώκων, οὐδέτερον καταλαμβάνει.	Qui duos insectatur lepores, neutrum capit.
ʼΟδοῦ παρούσης τῆς ἀτραπὸν ζητεῖς.	Præsente viâ diverticulum quæris.
ʼΟ ἔχων ἵππου χρήματα, ταχύτατα ἱππεύει.	Qui habet censum equi, velocissimè equitat.
ʼΟ ἔχων πολὺ πίπερι, τίθησι κἂν λαχάνοις.	Qui multum habet piperis, etiam oleribus indit.
ʼΟ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.	Animus dolens securitatem non habet.
Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.	Domi Milesia, non enim hîc.
ʼΟβολοῦ τάριχος, δύ᾽ ὀβολῶν ἀρτύματα.	Oboli unius salsamentum duorum obolorum condimentum.
ʼΟ γὰρ φρονῶν εὖ, πάντα συλλαβὼν ἔχει.	Cordatus in se cuncta continet bona.
ʼΟ Κρὴς τὸν Κρῆτα.	Cretensis Cretensem.
Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.	Domus amica, domus optima.
Οἴκοι γενοίμην.	Domi sim.
Οἴκοθεν ὁ μάρτυρ.	Testis domo petitus.
Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν.	Cretenses sacrificium.
Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.	Novi Simonem, et Simon me.
Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.	Domi manere convenit felicibus.
Οἱ φῶρες τὴν βοήν.	Fures clamorem.
Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν.	Fures ipsi accusant.
Οἴς τὴν μάχαιραν.	Ovis gladium.
Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.	Vinum et pueri veraces.
Οἰναῖοι τὴν χαράδραν.	Œnæi torrentis alveum.
Οἱ Ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν κακοί, δοῦλοι δὲ ἀγαθοί.	Iones liberi quidem mali, servi autem probi.
Οἵῳ με ὁ δαίμων τέρατι συγκατείρξεν;	Cum quo me portento deus conclusit!
Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.	Solus sapit, reliqui ut umbræ volant.
ʼΟ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος, ἦλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.	Mundus scena, vita transitus, venisti, vidisti, abisti.
ʼΟ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.	Tempus te levabit sospitator omnium.
ʼΟ κνὶψ ἐν χώρᾳ.	Cnips in regione.
ʼΟκνὲ κυάμους κατάβρεξον· εἰ φάγοις ὠμούς, οὐδέποτε ἐπιλάθοιο.	Piger fabas madefac: si crudas ederis, nunquam latere poteris.

Ο κ' ἀργύρου ἢ πάντως θεῖ κ' ἐλαύνεται.	Navis omnino neque flatu secundo agitur, neque remigio impellitur.
Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον.	Cretensis mare.
Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.	Carpathius leporem.
Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει.	Cleomenes superat cubile.
Ὁ καλῶς ἄγων, ἐμποιεῖ τὸ καλῶς ἕπεσθαι.	Qui bene ducit, bene sequi facit.
Ὅλῳ ποδί.	Toto pede.
Ὀλύμπου φανεῖται παντὸς ἐπαχθέστερος.	Olympo toto videbitur gravior.
Ὅλους Ἄθως καταλαξεύεις τῆς κορυφῆς.	Integros Athos a vertice incidis.
Ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.	Lupus pilum mutat, non mores.
Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει.	Lydus asinum impellit.
Ὁμωλώϊος Ζεύς.	Jupiter Homoloïus.
Ὅμοιος ὁμοίῳ.	Similis simili.
Ὀμπνιος χείρ.	Cereatis manus.
Ὄμπνιον νέφος.	Cereatis nebula.
Ὁ μὲν λόγος θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.	Oratio quidem admirabilis, sed qui illam profert non credendus.
Ὄμφακας βλέπει.	Uvas acerbas intuetur.
Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν.	Simile simili appropinquare oportet.
Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος· ὁ δὲ ἀμφότερος, οὐδέτερος.	Alter uterque est, uterque neuter.
Ὁμοιότερος σύκου.	Similior ficu.
Ὀμφάλῃ Ἡρακλῆς λατρεύει.	Hercules Omphalæ servit.
Ὄνος ἄγει μυστήρια.	Asinus gestat mysteria.
Ὃν ἡ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκάναι.	Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec universum tempus candidum reddere potest.
Ὄνῳ τὶς ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.	Asino quis fabulam narrabat: ille autem aures movebat.
Ὄνος λύρας ἀκούων, κινεῖ τὰ ὦτα.	Asinus audiens lyram, aures movet.
Ὃν οὐ τύπτει λόγος, οὐδὲ ῥάβδος.	Quem ratio non percutit, nec baculus percusserit.
Ὄνος εἰς ἄχυρα.	Asinus in paleas.
Ὄνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρῳ.	Asini caput ne laves nitro.
Ὄνος ἐν μελίτταις.	Asinus inter apes.
Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται.	Hinnulus leonem interrogat.
Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται.	Asinus ad funem rudit.
Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.	Asinus tubam audit.
Ὄνε, κάθου.	Asine, sede.
Ὄνος εἰς Κυμαίους.	Asinus inter Cumanos.
Ὄνος ὕεται.	Asinus compluitur.
Ὄνου θανάτους.	Asini mortes.

00079909